

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

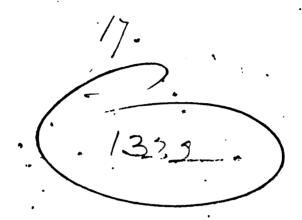
Verder vragen we u het volgende:

- + Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + Laat de eigendomsverklaring staan Het "watermerk" van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + Houd u aan de wet Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via http://books.google.com

Soc 18949 d. 171

- · · ·				-	
	·	•			
				•	

	·				
•					
·					

TIJDSCHRIFT VOOR ENTOMOLOGIE.

UITGEGEVEN DOOR

DE NEDERLANDSCHE ENTOMOLOGISCHE VEREENIGING

ONDER REDACTIE VAN

Mr. W. ALBARDA

Mr. S. C. SNELLEN VAN VOLLENHOVEN

EN

F. M. VAN DER WULP

ZEVENTIENDE DEEL

'S GRAVENHAGE
MARTINUS NIJHOFF

1874.

l

INHOUD

VAN HET

ZEVENTIENDE DEEL.

	Blads.
Verslag van de 28 Zomervergadering	I.
Lijst der Leden	XXVII.
" " bijgekomen boeken	XXXIII.
	LXIII.
P. C. T. Snellen, Opgave der Geometrina en Pyralidina in Nieuw-Granada enz., verzameld door W. Baron von Nolcken	1.
F. M. VAN DER WULP, Dipterologische aanteekeningen n°. 4.	109.
Dr. H. WEYENBERGH, Varia entomologica	149.
F. J. M. HEYLAERTS, fils, Les Macrolépidoptères de Breda	
et de ses environs. Liste supplémentaire, nº. 4	173.
C. RITSEMA, Cz., Aanteekeningen betreffende Hymeno-	
ptera van Neder-Guinea	175.
F. J. M. HEYLAERTS, Jr., Grapholitha conicolana, nov. sp.	212.
J. VAN LEBUWEN, Jr., Over de haren der rupsen van	
Calligenia miniata	2 18.
Prof. Dr. H. WEYENBERGH, Mamillo Curtisea Weyenb.	22 0.
DE GRAAF en SNELLEN, Microlepidoptera, nieuw voor de fauna van Nederland	225.
H. ALBARDA, Deux nouvelles espèces de Trichoptères	
d'Europe	229,

• . .

VERSLAG

VAN DE

ACIT-ÉN-TWINTIGSTE ZOMERVERGADERING

DER

NEDERLANDSCHE ENTOMOLOGISCHE VEREENIGING,

GEHOUDEN TE BREDA

den 7 Junij 1873.

Voorzitter: Mr. W. Albarda.

Met den Voorzitter zijn tegenwoordig de heeren Mr. J. Herman Albarda, Gordon, Heylaerts, Baron Lewe van Middelstum, Lodeesen, Maitland, C. Ritsema Cz., Dr. van Rossum, P. C. T. Snellen, Dr. M. C. Ver Loren van Themaat, Mr. Snellen van Vollenhoven en van der Wulp.

De heeren Dr. van Hasselt, M. M. Schepman, Ivangh Schepman, Ritzema Bos, Brants en Erbrink hebben schriftelijk medegedeeld, dat zij verhinderd zijn de vergadering bij te wonen.

De Voorzitter opent de vergadering en heet de tegenwoordig zijnde leden welkom. Hij vraagt of iemand der leden ook eenige bedenking wenscht in 't midden te brengen ten aanzien van de notulen der beide vorige vergaderingen (die van 15 Junij 1872 te Haarlem en die van 28 December 1872 te Leiden), zoo als deze gedrukt aan de leden zijn rondgezonden en opgenomen zijn in deel VIII (2de serie) van het Tijdschrift. Wijl niemand daarover het woord verlangt, worden die notulen alzoo geacht bij deze te zijn goedgekeurd.

De Voorzitter brengt het volgende jaarverslag uit:

"Mijne heeren!

"Art. 17 onzer wet legt mij den pligt op jaarlijks in de zomervergadering verslag uit te brengen over den toestand der Vereeniging. Mij van die verpligting kwijtende, heb ik de eer dit te doen over hetgeen is geschied sedert onze laatste zomerbijeenkomst te Haarlem.

"Ik open de rij mijner mededeelingen, helaas! weder met de vermelding van verliezen, die onze Vereeniging geleden heeft. Op 21 October 1872 ontviel ons in den ouderdom van 82 jaren de Nestor onzer Vereeniging en een harer oprigters, de heer J. Backer Sr. te Oosterbeek. Diegenen onder U, die hem persoonlijk gekend hebben, zullen het mij nazeggen, dat hij, hoe oud in jaren, nog steeds met jeugdigen ijver voor de beoefening onzer lievelingsstudie bezield was. Hij was een dergenen, die zich aan de spits stelden, toen voor eenige jaren proeven werden genomen, om de aankweeking der zijderups Yama-Maju hier te lande mogelijk te maken, en hij heeft zich bovendien in vele opzigten jegens onze Vereeniging verdienstelijk gemaakt. Wij betreuren zeer zijn afsterven, en hoewel hij sints eenige jaren onze vergaderingen niet meer kon bijwonen, meen ik te mogen zeggen, dat hij nog lang bij ons niet zal worden vergeten.

"Eenige dagen later, op 25 October 1872, stierf ons geacht corresponderend lid Professor Wesmael te Brussel. Constantijn Wesmael was te Brussel geboren den 4 October 1798. Hij was leeraar (professeur) eerst aan het lyceum te Charleroi, later aan het athenaeum te Brussel en aan 's Rijks veeartsenijschool aldaar, president van de commissie van bestuur over 's Rijks Museum van natuurlijke historie, lid van de koninklijke academie van wetenschappen in België en voorzitter van de Belgische Entomologische Vereeniging. Hij heeft zich jegens de Entomologie zeer verdienstelijk gemaakt door tal van opstellen, meest in de Annalen der Belgische academie van wetenschappen opgenomen en over alle orden van insecten

loopende. Zijne voornaamste studie had echter betrekking op de Hymenoptera en hierover schreef hij, behalve eene menigte kleinere, twee zeer belangrijke werken, namelijk: Tentamen dispositionis methodicae Ichneumonum Belgiae en Monographie des Braconides de la Belgique. Wesmael was corresponderend lid onzer Vereeniging sedert 1853.

"Behalve door den dood, verloor onze Vereeniging nog twee leden. De heeren R. Sinia, leeraar aan de hoogere burgerschool te Enkhuizen, en Dr. M. Salverda, inspecteur van het middelbaar onderwijs, hebben voor hun lidmaatschap bedankt; de eerste geeft als reden daarvoor aan, dat hij tot zijn leedwezen nimmer onze vergaderingen kan bijwonen, doch wenscht, wanneer hij eene minder afgelegen standplaats zal hebben bekomen, weder lid te worden. Daartegenover staat dat de heer W. J. Boogaard, die in den vorigen zomer zijn lidmaatschap had opgezegd, van dat besluit is teruggekomen, en dat wij ons mogen verheugen in de toetreding van twee nieuwe leden, de heeren Dr. A. J. van Rossum, leeraar aan de hoogere burgerschool te Enschedé, en A. Schmier de Poorter, zoodat de geleden verliezen zijn hersteld.

"Professor Thorell te Upsala in Zweden, op de vorige zomervergadering door U tot Eerelid onzer Vereeniging benoemd, heeft die onderscheiding met erkentelijkheid aangenomen.

"Ik acht mij verpligt hier te vermelden, dat het Bestuur onzer Vereeniging eene uitnoodiging heeft ontvangen om deel te nemen aan eene feestviering op 2 April jl., ter gelegenheid dat de heer G. ridder von Frauenfeld gedurende meer dan 20 jaren als eerste Secretaris van het K. K. Zoologisch-Botanisch Verein te Weenen is werkzaam geweest. Gelijk U bekend zal zijn, is de heer von Frauenfeld niet alleen een zeer ijverig Secretaris dier met roem bekende wetenschappelijke inrigting, maar tevens een uitstekend entomoloog, terwijl daarenboven onze leden, die Weenen hebben bezocht, eenparig zijne heuschheid roemen. Wij hadden dus gaarne aan de gedane uitnoodiging gevolg gegeven, doch zij is tot ons leedwezen zoo laat in onze handen gekomen, dat daartoe de mogelijkheid niet meer bestond.

"Het zij mij vergund U hier nog in herinnering te brengen, dat het Bestuur onzer Vereeniging in het afgeloopen jaar eene belangrijke wijziging heeft ondergaan. In de buitengewone vergadering, te Leiden den 28^{cm} December 1872 gehouden, is onze waardige leidsman, Mr. S. C. Snellen van Vollenhoven, die jaren lang onze Vereeniging met vaste hand heeft bestuurd, als Voorzitter afgetreden en ik ben door Ulieden in zijne plaats benoemd. Het Bestuur erkent met dankbaarheid de vele diensten, door den heer Snellen van Vollenhoven in zijne hoedanigheid van Voorzitter aan onze Vereeniging bewezen, en het troost zich over zijn gemis alleen daardoor, dat hij althans als Conservator zijne plaats in het Bestuur bleef behouden, nadat door U van de bevoegdheid, in art. 13 der wet verleend, is gebruik gemaakt om een zesde lid van het Bestuur te benoemen.

"Met het buitenland staat onze Vereeniging op den besten voet. Voortdurend worden nog door het Bestuur nieuwe betrekkingen aangeknoopt en van ons Tijdschrift worden niet minder dan 35 exemplaren aan buitenlandsche zustervereenigingen en geleerden, in ruil van hunne werken, verstrekt. Het centraal-bureau voor wetenschappelijke verzendingen, onder het beheer van Professor E. H. von Baumhauer, blijft ons daarbij goede diensten bewijzen.

"Het 8ste deel der 2de serie van het Tijdschrift zal weldra voltooid zijn. Van de platen aan het 7de deel ontbrekende, zijn de laatsten nog in bewerking wat het kleuren betreft; doch het laat zich aanzien dat zij bij de eerstvolgende aflevering van het 8ste deel kunnen gevoegd worden.

"De insectenverzameling onzer Vereeniging heeft in het afgeloopen maatschappelijk jaar vrij groote verbeteringen ondergaan ten gevolge van de welwillende toezendingen van vele inlandsche voorwerpen door de heeren Snellen, J. H. Albarda, Ritsema, Heylaerts, Everts, Piaget, Leesberg, de Man en anderen, wien daarvoor groote dank wordt toegebragt. Volledige lijsten over te leggen van het ingekomene is door toevallige omstandigheden zeer moeijelijk geworden en kan ook,

bij de veelvuldige inzendingen, niet wel van den Conservator worden gevergd, ofschoon niet kan worden ontkend, dat zoodanige opgave voor de toekomst zeer wenschelijk zou zijn en dan ook zoo mogelijk op de volgende zomervergadering zal worden gedaan.

Is nu de collectie in aantal soorten en voorwerpen vooruitgegaan, zij heeft niet gewonnen wat den toestand van zeer
vele kleinere insecten betreft; integendeel zij is door vochtigheid en schimmel achteruitgegaan. Inderdaad het is zeer te bejammeren, dat de plaatsing der verzameling op 's Rijks Museum
niet geheel aan de verwachting voldoet. Wel is de collectie
aldaar gevrijwaard tegen grove beschadigingen, en staat er
onder het bereik en onmiddellijk opzigt van den persoon, aangesteld om haar behoorlijk te verzorgen, doch het verlies dat
zij aan kleine en tedere voorwerpen lijdt door toetreding van
vochtigen luchtstroom is niet gering te schatten; waarom het
van dringend belang moet worden geacht maatregelen te beramen, ten einde de algeheele bewaring der verzameling voor
de toekomst te verzekeren.

"Sedert het laatste verslag is er ten opzigte der bibliotheken veel geschied. De catalogi, zoowel van de bibliotheek Hartogh Heys van de Lier als van die der Vereeniging zijn afgedrukt en in uwe handen. De Bibliothecaris heeft zieh door dit werk jegens ons bijzonder verdienstelijk gemaakt. Het was niet wel mogelijk, om in de catalogi den korten inhoud der verschillende tijdschriften op te nemen; daar evenwel voor het gebruik der bibliotheek dit een zeer gewenschte maatregel is, zal de Bibliothecaris jaarlijks voortaan eene lijst van den entomologischen inhoud der ingekomen vervolgen van de tijdschriften opmaken, die met het verslag zal worden gedrukt en rondgezonden. Wij hopen door dezen maatregel aan velen genoegen te doen en een grond voor klagten weg te nemen.

"Zoo als zal blijken uit de lijsten der bijgekomen boeken na het opmaken der catalogi, zijn de beide bibliotheken dit jaar weder belangrijk in omvang toegenomen, zoodat nu niet alleen door vocht, maar ook door gebrek aan ruimte, het lokaal waarin dusverre de boeken zijn geplaatst, daarvoor minder geschikt moet worden geacht. Ik heb mij persoonlijk overtuigd, dat de deswege reeds vroeger door den Bibliothecaris geopperde grieven ten volle gegrond zijn, en gij hebt onder de punten van behandeling voor deze vergadering kunnen opmerken, dat het Bestuur er met ernst op bedacht is om aan dezen toestand een einde te maken.

"De vermeerdering onzer bibliotheken ontstaat vooreerst uit de werken in ruil tegen ons Tijdschrift verkregen, en in de tweede plaats door aankoop onder anderen van dat gedeelte van de reis der Novara, waarin de insecten behandeld worden (Coleoptera, Hymenoptera, Hemiptera, Neuroptera en Diptera), — de Lepidoptera zijn ons door den bewerker, ons Eerelid Dr. Felder te Weenen toegezegd; — voorts het eerste deel der Observations de zoologie et d'anatomie comparée van de reis van Humboldt en Bonpland, waarin de insecten door Latreille beschreven zijn. Verder heeft de Vereeniging ingeteekend op een prachtwerk van Prof. Westwood, getiteld: Thesaurus entomologicus or Illustrations of new, rare and interesting Insects, waarvan volgens het prospectus de eerste aflevering voor 1 Julij e. k. zal verschijnen.

"Geschenken ontvingen wij van de Koninklijke universiteit van Noorwegen en van de heeren G. L. Mayr, A. Quetelet, H. T. Stainton en H. D. J. Wallengren; terwijl de heer Snellen van Vollenhoven onze bibliotheek onder anderen verrijkte met een groot gedeelte van Panzer's Faunae insectorum Germanicæ initia en Küster's Kaefer Europa's.

"In het binden der boeken is geregeld voorzien, en de tijdschriften in ruil tegen het onze komen regelmatig in, met uitzondering van dat der Russische Vereeniging, hetwelk zich nog steeds laat wachten.

"En nu, mijne Heeren, ben ik genaderd tot een voor onze Vereeniging zeker niet onbelangrijk punt, den toestand onzer financiën. Dank zij de goede zorg van onzen naauwkeurigen en ijverigen Penningmeester, sluit de rekening der algemeene kas, die met een batig saldo van $f 506.02^{\circ}$ het jaar begon (met inbegrip van het restant-legaat van wijlen van Eyndhoven), thans met een batig slot van 602.24 en een pandbrief groot 100 à 4 percent Nat. Hypotheekbank. Het ondersteuningsfonds voor de uitgave van het Tijdschrift bestaat thans, behalve uit een saldo in kas van 61.28° , uit een pandbrief groot 100, beiden à 5 percent Nat. Hypotheekbank. De kas van de bibliotheek Hartogh Heys van de Lier, die met de meeste naauwgezetheid door onze hooggeachte Donatrice wordt gevoed, sluit met een batig saldo van 10.68.

"De verslagen der beide wetenschappelijke vergaderingen en de inhoud van het Tijdschrift hebben ook diegenen uwer, die verhinderd zijn geweest aan de werkzaamheden deel te nemen, de overtuiging kunnen schenken, dat onze Vereeniging in het afgeloopen jaar niet onvruchtbaar heeft gearbeid, en ik meen hieruit het gevolg te mogen trekken, dat zoowel wat hare huishouding aangaat als op het standpunt van haren werkkring, onze Vereeniging voornitgaat. Het is voor het eerst, mijne Heeren, dat ik in Uwe vergadering een verslag uitbreng, steun mij in mijne pogingen, om in volgende jaren naar waarheid van verderen vooruitgang te mogen spreken."

Nadat het bovenstaande jaarverslag is voorgelezen, stelt de Voorzitter voor, om alsnog aan den heer G. ridder von Frauenfeld te Weenen een schrijven te rigten, waarin het leedwezen der Entomologische Vereeniging wordt uitgedrukt, dat zij niet in de gelegenheid is geweest, om van hare deelneming in de feestviering op 2 April jl. te doen blijken. Dat voorstel wordt bij acclamatie aangenomen.

De Penningmeester brengt zijne rekening en verantwoording over het jaar 1872/73 ter tafel, en de Voorzitter noodigt de heeren Mr. J. Herman Albarda en Baron Lewe van Middelstum uit, om die rekening op te nemen. Deze verklaren zich daartoe bereid en houden zich onmiddellijk met hunne taak bezig.

Evenzeer wordt door den Penningmeester, ingevolge het 2de lid van art. 27 der wet, ingediend de volgende schets eener begrooting voor het jaar 1873/74.

Inkomsten:

Contributiën van begunstigers .	•							ſ	295.—
" "leden									
Verkoop van exemplaren van l	het	Τį	jdso	hri	ft,	de	el		
VIII (2de serie)									22 0.—
Renten van pandbrief en kas .									
-								f 1	000.—
Uitga	ver	ı :						•	
Onkosten der zomervergadering.								ſ	25.—
" " wintervergadering.									
Conserveren der collectie									
Onkosten " "								-	50.—
Diverse kleine onkosten, porto's									
Aandeel in de kosten van het wete									
bureau		-	-	-					35.—
Rekening uitgave van het Tijd									
boeken enz									625
Inbinden van boeken									
Onvoorziene uitgaven									
-								f	1000.—
			_		_			•	

Het voorstel van het Bestuur, om Dr. C. A. Dohrn, President der Entomologische Vereeniging te Stettin, tot Eerelid te benoemen, wordt met algemeene stemmen aangenomen. Aan den Secretaris wordt opgedragen den benoemde hiervan kennis te geven.

De Voorzitter stelt alsnu aan de orde, maatregelen te beramen tot het verkrijgen van eene betere plaatsing voor de bibliotheek en de collectie. Hij herinnert, dat de bibliotheek der Vereeniging zoowel als die van wijlen den heer Hartogh Heys van de Lier zich bevinden in een lokaal te Leiden, door de welwillendheid van den heer J. Kneppelhout aan de Vereeniging ten gebruike afgestaan. Daaraan is intusschen het bezwaar verbonden, dat er niet gestookt kan worden, hetgeen voor hen die de bibliotheek bezoeken en niet het minst voor den bibliothecaris, die er bijna dagelijks te arbeiden heeft,

des winters een groot ongerief veroorzaakt, en wat erger is, de boeken, bij vochtig weder, door schimmel enz. doet lijden; maar bovendien, bij het aantal boeken, die er jaarlijks aan worden toegevoegd, zal weldra het vertrek te klein worden, zoodat de Vereeniging, ware 't ook alleen om die reden, noodwendig naar eene andere en ruimere gelegenheid zal moeten omzien.

Wat de collectie van inlandsche insecten betreft, ook deze heeft, gelijk reeds in het verslag van den Voorzitter werd opgemerkt, van vochtigheid te lijden, een gevolg van hare plaatsing in een lokaal van 's Rijks Museum, waarin niet gestookt kan worden. Het zou daarom zeer wenschelijk zijn, indien zij mede naar elders kon worden overgebragt.

Het Bestuur zou het meest doelmatig achten, indien voor rekening der Vereeniging een geschikt lokaal kon worden gehuurd, dat bibliotheek en collectie beiden kon bevatten en behoorlijk van eene stookplaats is voorzien. Het laat zich echter verwachten, dat niet voor 1 Mei des volgenden jaars aan deze plannen eenig gevolg kan worden gegeven, en daar de zaak, wegens de vochtigheid der thans gebruikte lokalen, dringt, stelt het Bestuur voor, om, zij het ook alleen voor den eerstvolgenden winter, in het lokaal der bibliotheek den aldaar bestaanden schoorsteen op te trekken, een kagchel aan te schaffen en daarin te stoken, waartoe de heer Kneppelhout, als eigenaar van het gebouw, bereids vroeger vergunning heeft gegeven; terwijl voor de collectie (door gunstige beschikking van den Directeur des Museums, Prof. Schlegel) tijdelijk eene plaats zal worden ingeruimd (op de insectengalerij van het Museum), alwaar des winters gestookt wordt.

De Voorzitter wenscht het gevoelen der Vergadering te vernemen omtrent de bovengemelde plannen. Nadat deswege uitvoerige beraadslagingen hebben plaats gehad, waarbij de heer Heylaerts het gebruik van Acidum phenicum aanprijst als een afdoend middel tegen vocht en schimmel '), wordt aan het

¹⁾ Zie hetgeen de heer Heylsarts deswege nog heeft vermeld, onder de wetenschappelijke mededeelingen, hierna.

Bestuur de verlangde magtiging verleend, om tegen 1 Mei des volgenden jaars een lokaal te huren, ten einde daarin zoowel de bibliotheek als de collectie over te brengen; om voorts de noodige maatregelen te nemen, dat daarin des winters kan worden gestookt; en eindelijk om al dadelijk in het bezwaar der vochtigheid op de bovenomschreven wijze voorloopig te voorzien.

Wordt overgegaan tot de definitieve benoeming van een zesde lid in het Bestuur, en wordt daartoe met algemeene stemmen op een na gekozen Mr. S. C. Snellen van Vollenhoven, die verklaart zich die benoeming te laten welgevallen, en - daar het Bestuur hem op nieuw de betrekking van Conservator opdraagt - gaarne te blijven voortgaan met de zorg over de insectenverzameling op zich te nemen. De Voorzitter maakt zich tot tolk der Vergadering, door te zeggen dat de Vereeniging zich gelukkig mag rekenen met dezen uitslag, waardoor de heer Snellen van Vollenhoven bij voortduring in het Bestuur zitting blijft houden. De heer Snellen van Vollenhoven voegt evenwel hierbij de opmerking, dat, nu hij niet meer te Leiden is gevestigd, de waarneming van zijne betrekking als Conservator voor de Vereeniging eenige geringe kosten zal na zich slepen, wegens de reizen naar Leiden, waartoe hij zich van tijd tot tijd verpligt zal zien. Hij neemt tevens deze gelegenheid te baat, om aan allen, die voorwerpen voor de collectie inzenden, te verzoeken deze niet alleen behoorlijk gedetermineerd te zenden, maar ook ieder van een etiquet voorzien, waarop plaats en tijd, alsmede de naam van den vinder vermeld staan.

Aan de orde wordt gesteld de benoeming van twee leden, die met den Voorzitter de redactie van het Tijdschrift zullen uitmaken, waar oe door het Bestuur de beide volgende dubbeltallen worden voorgedragen:

Eerste dubbeltal: de heeren Mr. S. C. Snellen van Vollenhoven en P. C. T. Snellen.

Tweede " " " Dr. A. W. M. van Hasselt en F. M. van der Wulp.

Bij de opening der stembriefjes blijkt, dat op den heer Snellen van Vollenhoven 12, op den heer van der Wulp 8, op Dr. van Hasselt 5 en op den heer Snellen 1 stem zijn uitgebragt, zoodat de heeren Snellen van Vollenhoven en van der Wulp zijn gekozen. Beiden verklaren zich bereid om de hun opgedragen taak te vervullen. De Voorzitter zegt, dat, nu hij uit den aard zijner betrekking gehouden, is deel te nemen aan de redactie van het Tijdschrift, het voor hem dubbel aangenaam is, dat de heer Snellen van Vollenhoven, die zoo geruimen tijd als President der Vereeniging aan het hoofd der redactie heeft gestaan, ook nu wil blijven voortgaan daaraan zijne krachten te wijden. Hij verzoekt hem dan ook, om, indien daartegen van zijn kant geene bedenkingen zijn, op den thans bestaanden voet het meest werkzame aandeel in de redactie te blijven nemen, zoodanig dat de opstellen, die ter plaatsing worden aangeboden, aan hem worden toegezonden, en de regeling der plaatsing van de op te nemen stukken alsmede de correctie hoofdzakelijk aan hem worden overgelaten. De heer Snellen van Vollenhoven neemt hierin genoegen, doch acht het wenschelijk bij deze gelegenheid op nieuw in herinnering te brengen eene circulaire, die voor weinige jaren is rondgezonden en waarin onderscheidene punten worden aangegeven, door de schrijvers en inzenders van stukken voor het Tijdschrift in acht te nemen 1).

Bij meerderheid van stemmen wordt Arnhem aangewezen als de plaats, waar de volgende zomervergadering zal worden gehouden.

Overgaande tot de keuze van een Voorzitter voor die vergadering, blijkt het dat zich 8 stemmen vereenigen op Dr. M. C. Ver Loren van Themaat en 3 op den heer Lodeesen, terwijl Mr. H. Ver Loren van Themaat en Baron Lewe van Middelstum ieder ééne stem erlangen. De heer M. C. Ver Loren, alzoo gekozen zijnde, verklaart zich bereid deze taak op zich te nemen.

De Commissie voor de opneming der rekening en verantwoording haren arbeid voleindigd hebbende, brengt, bij monde van

¹⁾ Deze circulaire is andermaal opgenomen aan het alot van deel VIII (2de serie) van het Tijdschrift voor Entomologie.

Mr. J. H. Albarda, verslag uit. Zij heeft de rekening met de daarbij behoorende bewijsstukken in volkomen orde bevonden en geeft der Vergadering in overweging die goed te keuren. De Vergadering vereenigt zich hiermede en de Voorzitter zegt den Penningmeester dank voor zijn naauwkeurig en ordelijk beheer, zoomede de Commissie voor het volbrengen van haren arbeid.

De huishoudelijke werkzaamheden hiermede afgeloopen zijnde, neemt de Voorzitter nogmaals het woord en herinnert hoe reeds op de laatste wintervergadering kortelijk is besproken, welke groote verpligting de Vereeniging heeft aan Mr S. C. Snellen van Vollenhoven, die gedurende 20 achtereenvolgende jaren als President haar heeft geleid en zooveel heeft toegebragt om haar het eervolle standpunt te doen innemen, waarop zij zich thans beweegt. De Voorzitter komt nogmaals met eenige kernachtige woorden hierop terug en zegt dat alle leden zonder onderscheid doordrongen zijn van een gevoel van erkentelijkheid jegens den man, die zoo langen tijd met even grooten iiver als beleid het zuiver wetenschappelijk streven en den bloei onzer Vereeniging heeft bevorderd. Om die erkentelijkheid niet alleen in woorden te doen bestaan, hebben sommigen hunner het plan gevormd om hunnen afgetreden Voorzitter een blijk van waardeering zijner verdiensten aan te bieden. Door ruime medewerking van den kant der leden en begunstigers is dat voornemen thans tot uitvoering gekomen en is een gedenkpenning ter eere van den heer Snellen van Vollenhoven geslagen, waarvan hem bij deze een zilveren en een bronzen exemplaar worden overhandigd 1).

PER. XXII. ANN. SODALIS

PER. XX. PRAESES

COLLEGII. STUDIA. EXEMPLO

PRAEIVIT. AUCTORITATE. REXIT

INGENIO. OBNAVIT. NOMINE

EXTERIS. COMMENDAVIT

VII. JUNII

MDCCOLXXIII.

¹⁾ De medaille ter grootte van 6 em. middellijn, stelt aan de eene zijde het borstbeeld voor van den heer Snellen van Vollenhoven en bevat aan de keerzijde in eenen bladerkrans het volgende opschrift:

De heer Snellen van Vollenhoven, blijkbaar verrast door deze demonstratie, betuigt in gevoelvolle taal zijn dank voor het ontvangen bewijs van hulde; hij zegt dat de band, die hem steeds aan de Entomologische Vereeniging heeft verbonden, zoo't kon, door dit blijk van achting en toegenegenheid nog hechter is geworden; hij verzoekt de tegenwoordig zijnde leden deze zijne gevoelens ook aan de afwezigen over te brengen, en zoo er iets hem zeer ter harte gaat, dan is het voorzeker dit, dat de Nederlandsche Entomologische Vereeniging moge voortgaan op den ingeslagen weg en al verder en verder moge streven naar wetenschappelijke volmaking.

Dat al de aanwezigen hartelijk deel namen in deze eenvoudige, maar niettemin treffende plegtigheid en zulks met een vriendschappelijken handdruk aan hun vroegeren President bevestigden, behoeft naauwelijks te worden gezegd.

De Voorzitter meent, dat de waarde van het geschonken huldeblijk zal verhoogd worden, wanneer van de medaille nog enkele exemplaren in brons wierden vervaardigd en aan de buitenlandsche Entomologische genootschappen, waarmede onze Vereeniging in betrekking staat, alsmede aan het Koninklijk Penningkabinet te 's Gravenhage wierden gezonden. Bij acclamatie wordt daartoe besloten en tevens bepaald dat de daaraan verbonden onkosten uit de kas der Vereeniging zullen worden gekweten.

Na eene korte tusschenpozing wordt overgegaan tot het doen van wetenschappelijke mededeelingen.

De heer Snellen van Vollenhoven berigt, dat de laatste (14°) tabel van zijne "Schetsen ten gebruike bij de studie der Hymenoptera" in steen is gegraveerd en dus wel

Om den krans heen staat:

VIRO, DOCTISSIMO, S. C. SWELLEN, VAN. VOLLENHOVEN, J. U. D. COLL. ENTOMOLOG. NEERLAND. HUNG, NUM. FAC. CUR.

De medaille is vervaardigd door de bekwame hand van den heer J. Ph. van der Kellen, graveur aan 's Rijks munt te Utrecht.

spoedig zal worden afgedrukt, waarna de familie der Proctotrupiden het licht zal zien in drie platen, waarbij tevens de laatste plaat der Pteromalinen zal worden uitgegeven. Hij vermeldt daarbij de moeite die het hem gekost heeft om een exemplaar van de uiterst zeldzame soort Dryinus formicarius Latr. in handen te krijgen; er zijn slechts drie voorwerpen van deze soort tot dusver bekend geworden, het eerste dat van Latreille, een tweede in Engeland, waarschijnlijk in het Museum van Hope te Oxford, en het derde bij Prof. Förster te Aken. Dit laatste heeft Spr. voor een korten tijd op beziens of liever ter afteekening gehad, waarvoor hij niet alleen Prof. F., maar ook ons medelid Dr. Hartogh Heys van Zouteveen dank moet weten, want aan diens bemiddeling is het eindelijk gelukt dit zeldzame dier naar Holland over te brengen. Spr. had eerst voor de tabel eene vergroote copie vervaardigd van de afbeelding in Latreille's Genera, doch hoe slecht gelijkend die was, zouden de leden kunnen zien bij vergelijking daarvan met de teekening naar de natuur vervaardigd. Deze laatste wordt daarop aan de leden vertoond en tevens daarbij de copie eener afbeelding van Dryinus Tarraconensis Marsh., eene nieuwe soort uit Spanje afkomstig, door den weleerwaarden heer T. A. Marshall in het Entomological Monthly Magazine voor een of twee jaren beschreven en waarvan de diagnose luidt: D. niger, segmento .,0, ore, antennarum articulis 2 basalibus, totidemque apicalibus rufis, alis fusco bifasciatis, terwijl uit de afbeelding en beschrijving blijkt dat de vleugels slechts zeer kort waren en de spits van het achterlijf in lange niet bereikten.

Spr. toont vervolgens de plaats aan, welke deze beide soorten in het systeem moeten innemen; hij wijst op de kenmerken die de Proctotrupiden van de Pteromalinen afzonderen, vervolgens op het eigenaardige kenmerk van de groep der Dryinoïden en geeft eindelijk de nieuwste indeeling dezer groep in genera aan, waarbij hij voornamelijk ook uitwijdt over de zonderlinge vangtarsen bij de wijfjes en de vraag of de bewegelijke klauw dier tarsen wel met regt eene klauw mogt genoemd worden.

Ten tweede deelt de heer van Vollenhoven de zonderlinge ontwikkeling mede van eene bladwesplarve, die den winter in de holte van een afgebroken rietstengel doorbrengt. In de tweede of derde maand van dit jaar met den heer Ritsema wandelende langs den Morschweg bij Leiden, hadden zij op zekere plek aldaar rietstengels afgebroken en den inhoud daarvan onderzocht; in eenigen vonden zij larven van bladwespen, die er uitzagen of zij eenigszins korter en dikker waren geworden dan toen zij nog voedsel nuttigden, en waarvan de soortsnaam toen niet te bepalen was. Spr. had de door hem gevonden larven weder weggeworpen, in de meening dat zij verdroogen zouden en geene wespen leveren; doch de heer Ritsema had een voorwerp bewaard, liggende in een rietstengel, en had het genoegen gehad daaruit eene wesp te zien te voorschijn komen, welke aan Spr. was ter hand gesteld en die ongetwijfeld, gelijk ook de heer R. reeds had opgemerkt, een mannetie was van Tenthredo agilis Klug. Het zonderlinge der ontwikkeling bestond nu hierin, dat de larve niet op de gewone wijze in pop was veranderd, maar hare larvenhuid had behouden, zoodat de wesp door eene spleet over den kop en de 3 voorste ringen der larvenhuid naar buiten was gekropen. Binnen in die larvenhuid, welke niet in elkander was gefrommeld, doch min of meer pergamentachtig was blijven uitstaan, had het naauwkeurigste onderzoek geen spoor van eenig poppenhuidje aangewezen, zoodat het nog een raadsel bleef waar dit heengekomen was. Dat de pop in de larvenhuid had gezeten, was zonder bezwaar aan te nemen, doch dat de wesp hare poppenhuid daaruit getrokken en opgegeten zou hebben scheen minder gemakkelijk aan te nemen. In allen gevalle dient de waarneming te worden herhaald en wel, zoo mogelijk, op tamelijk groote schaal. Daartoe is Spr. zelf bereid en roept hij de hulp in der aanwezige leden, wien hij verzoekt hem in den volgenden winter larven in rietstengels te doen toekomen.

De heer Mr. J. Herman Albarda vestigt de aandacht der leden op Psectra diptera Burm., een zeer zeldzaam en

tevens hoogst merkwaardig, ook tot onze Nederlandsche Fauna behoorend Neuropteron.

Burmeister heeft in 1839 dit insect voor het eerst beschreven, onder den naam van Hemerobius dipterus (Hdb. II. p. 973) en wel naar een enkel exemplaar, door Prof. Schwägrichen bij Leipzig gevangen; terwijl hij nog melding maakt van een tweede, hetwelk Prof. Ktinze had gevangen, doch dat in diens verzameling was te gronde gegaan. Hij geeft op, dat het diertje in de bovenvlengels vier dwarsadertjes tusschen de subcosta en den radius heeft, dat beiden daarenboven aan hunne uiteinden door eene korte dwarsader zijn verbonden, dat uit den radius drie sectoren ontspringen en dat de zeer kleine, rudimentaire, ronde ondervleugeltjes ook aderen vertoonen. Over de sexe van het door hem beschreven diertje laat hij zich niet uit.

Dr. Hagen vermeldt in 1858 (Stett. Ent. Zeit. XIX, p. 130) hetzelfde dier, onder den naam van Micromus dipterus Burm., als in Rusland voorkomende, en voegt daarbij de woorden: "Overigens heeft het mannetje alleen onontwikkelde ondervleu"gels." Men moet dus aannemen, dat die schrijver een of meer individuen met ontwikkelde ondervleugels heeft gezien, en die voor wijfjes heeft gehouden, hoewel hij daarvan nergens eene beschrijving heeft gegeven.

MacLachlan berigtte in 1866 (Ent. Monthl. Mag. II, p. 269), dat in 1843, door den bekenden entomoloog Dale ook een exemplaar van dit insect bij Langport in Somersetshire was gevangen. Hij zegt daarvan, dat het met den eersten oogopslag kan worden herkend, doordien de ondervleugels bijna geheel ontbreken en slechts uit twee zeer kleine lobben bestaan. Ook hij vermeldt niet van welke sexe dat exemplaar is.

In datzelfde jaar verscheen de Hemerobidarum Synopsis synonymica van Dr. Hagen (Stett. Ent. Zeit. v. 1866 p. 376), waarin de schrijver dit diertje van het geslacht Hemerobius afscheidt en daarvoor een afzonderlijk geslacht Psectra vormt, op grond dat in de bovenvleugels de eerste sector parallel aan den radius loopt en de andere sectoren daaruit ontspringen, terwijl bij Hemerobius alle sectoren regtstreeks uit den radius voort-

komen. Van de andere geslachten (Ithone, Becotha, Dilar en Sartena), die ditzelfde kenmerk hebben en met Psectra ééne groep vormen, onderscheidt dit geslacht zich doordien het tusschen de subcosta en den radius, in het midden twee dwarsaders heeft en "de ondervleugels van het mannetje zeer klein zijn."

In 1868 gaf MacLachlan zijne Monograph of the British Neuroptera planipennia in het licht (Trans. ent. Soc. of Lond. 1868 p. II. p. 145), beschreef daarin uitvoerig hetzelfde exemplaar van Dale (p. 170) en gaf daarvan ook eene afbeelding (pl. X, fig. 5). In zijne generieke beschrijving bespreekt hij alleen het mannetje en voegt daarbij: "Men zegt dat het wijfje met ontwikkelde ondervleugels op het Museum te Berlijn is" en verder: "Dit insect, ofschoon zeer verspreid in Europa, is buitengewoon zeldzaam en ik geloof dat er niet meer dan vier of vijf exemplaren van bekend zijn." Hij neemt dus even als Hagen aan, dat de individuen met onontwikkelde ondervleugels mannetjes zijn, zonder dat hij evenwel de geslachtsdeelen daarvan beschrijft.

In 1871 eindelijk heeft Wallengren (Skandinaviens Neuroptera planipennia, p. 51) dit geslacht behandeld. Hij is de eerste die ook van het zoogenaamde wijfje met ontwikkelde ondervleugels eene beschrijving geeft. Hij had in het geheel drie exemplaren ter zijner beschikking. Een daarvan had hij zelf gevangen, de beide anderen waren door Prof. Boheman bij Stokholm gevonden. Ook hij neemt aan dat de individuen met rudimentaire ondervleugels mannetjes zijn, doch slechts voorloopig, want hij twijfelt en zegt dat dit alleen kan worden nitgemaakt door een onderzoek van de geslachtsdeelen, hetwelk hij niet kon doen omdat hij zijn eenig exemplaar niet wilde opofferen en de beide anderen aan het Rijks Museum behoorden.

Dit is, zoo ver Spr. bekend is, alles wat over dit insect geschreven is. Hij is zoo gelukkig geweest vier exemplaren van dit zeldzaam insect in handen te krijgen. Twee daarvan met rudimentaire ondervleugels zijn door den heer Six te Driebergen gevangen en worden op 's Rijks Museum te Leiden bewaard ¹. Zij komen in alle opzigten met de beschrijving van MacLachlan overeen, behalve een klein verschil in het beloop der aderen, wat echter bij de insecten van deze orde niet zeldzaam voorkomt. Een derde exemplaar, eveneens met rudimentaire ondervleugels, werd Spr. door Jhr. Everts geschonken, die het, op reis zijnde, te Salzburg had gevangen. Het onderscheidt zich van de beide eersten, doordien de bovenvleugels veel donkerder gevlekt zijn. Eindelijk ontving Spr. in het vorig jaar van den heer Snellen van Vollenhoven een doosje met eenige Neuroptera en vond daarin een zoogenaamd wijfje met volkomen ontwikkelde ondervleugels, hetwelk blijkens de etiquette, door Dr. van Hasselt te Utrecht was gevangen. Dit exemplaar komt geheel met Wallengren's beschrijving overeen.

De beide laatstgenoemde exemplaren, die zich in Spreker's collectie bevinden, zond hij onlangs ter bezigtiging aan den heer MacLachlan, die hem antwoordde, dat het eene het eerste was met vier ontwikkelde vleugels, hetwelk hij onder de oogen kreeg; dat hij de soort niet bezat en slechts één exemplaar in Engeland kende en dat hij ook nog onzeker was omtrent de sexen, daar hij geen onderscheid kon zien tussehen de achterlijven van beide exemplaren.

Men ziet hieruit, dat de stelling van Dr. Hagen, dat de exemplaren met rudimentaire ondervleugels mannetjes en die met ontwikkelde ondervleugels wijfjes zijn van ééne en dezelfde soort, alleszins nadere bevestiging behoeft.

Het komt Spr. het meest waarschijnlijk voor, dat men hier met twee soorten te doen heeft en dat de vier exemplaren, welke hij onderzocht heeft, allen wijfjes zijn. Hij vertoont sterk vergroote afbeeldingen, zoo van het zoogenaamde mannetje als van het wijfje en wijst er op, dat het laatste veel langere, meer gestrekte bovenvleugels heeft en dat er ook nog vrij wat verschil in de plaatsing der dwarsaders bestaat. Daarenboven pleit, naar zijne meening, de analogie voor zijn beweren.

¹⁾ Het sijn de exemplaren, die vermeld worden in dit Tijdschrift, dl. 1, bl. 12 en 89 en in Snellen van Volkenhoven, Gelede dieren van Nederland, bl. 811.

Bij de andere orden van insecten vinden wij wel, dat er tusschen beide sexen verschil bestaat, wat de ontwikkeling der vlengels betreft, zoo als onder de Coleoptera bij Lampyris, onder de Lepidoptera bij Psyche, Anisopteryx enz., maar altijd is het mannetje de meest ontwikkelde. Hij is het, die voor de paring het wijfje opzoekt en daarvoor de meest ontwikkelde voortbewegingsorganen bezit. Een voorbeeld van het omgekeerde is Spr. niet bekend.

In de tweede plaats is dit insect zeer na verwant aan het geslacht *Hemerobius*, waarvan de mannetjes allen zeer in het oog loopende appendices anales bezitten, die voor de onderscheiding der soorten van veel dienst zijn. Het is dus niet te verwachten dat bij *Psectra* volstrekt geene uitwendige geslachtsdeelen aanwezig zullen zijn.

De zaak is echter niet uit te maken zonder nader onderzoek. Hij die zoo gelukkig mogt zijn een paar in copula te vinden, kan de vraag dadelijk oplossen. Gelukt dit echter niet, dan blijft het eenige middel, gevangen voorwerpen in verschen toestand te onderzoeken.

Spreker's doel is de leden daarop opmerkzaam te maken en hen dringend uit te noodigen, om, zoo zij exemplaren van dit insect mogten vangen, die zoo mogelijk levend of anders in spiritus of in met water verdunde glycerine aan hem te willen zenden.

De heer van der Wulp merkt op, dat er onder de Diptera een geslacht is (*Penthetria* Meig.), waarvan bij het mannetje de vleugels minder ontwikkeld zijn dan bij het wijfje.

De heer Ritsema vraagt in welken tijd van het jaar *Psectra diptera* vliegt, waarop door den heer Albarda wordt geantwoord, dat het exemplaar van Dale op 26 Junij, dat van Wallengrên in Julij en die van Six in Augustus zijn gevangen.

Dezelfde Spreker Mr. H. Albarda vraagt verlof om eene oude geschiedenis weêr op te halen.

In 1871, zoo hij meent in Augustus, werd in de Haarlemmer courant berigt, dat zich in Roermond eene zoo groote menigte

witte vlinders vertoond hadden, dat de gaslantaarns er des avonds geheel mede bedekt waren. Hiervan werd mededeeling gedaan in de wintervergadering van den 23^{ee} December. Door eene vergissing gaf men echter Venlo op in plaats van Roermond en de Secretaris nam op zich, ons medelid den heer A. van den Brandt aldaar over de zaak te schrijven. Het antwoord, hetwelk in het verslag in eene noot is opgenomen, houdt in, dat van 31 Augustus tot 3 en 4 September in de omstreken van Venlo ontzaggelijke massa's van kriebelmugies en wel Simulia arqureata Meig. zijn voorgekomen. Natuurlijk paste dit antwoord, hoe belangrijk ook, volstrekt niet op het genoemd berigt uit Roermond. Spr., wien dit dadelijk bij het lezen opviel, heeft de gelegenheid niet gehad de zaak ter sprake te brengen en zou haar waarschijnlijk vergeten hebben, ware het niet dat hij er aan herinnerd was geworden door een soortgelijk berigt, voorkomende in het Engelsche tijdschrift Nature van October 1872, waarin gemeld wordt, dat eenigen tijd te voren te Florence des avonds eene zoo groote menigte witte vlinders waren voorgekomen, dat de gaslantaarns er geheel mede bedekt waren. zoodat men eindelijk, op last van de overheid vuren op de straten had moeten aanleggen, ten gevolge waarvan deze in korten tijd met eene laag doode vlinders van eenige duimen dikte bedekt waren geworden.

Volgens Spr. is het duidelijk, dat men hier niet aan Lepidoptera, maar aan Ephemeriden te denken heeft en wel aan Polymitarcys Virgo L., eene soort, die in Augustus in den laten avond soms in zoo ontelbare massa's uit de rivieren te voorschijn komt, dat het volgens ooggetuigen het voorkomen heeft als of er eene sneeuwbui valt. Réaumur heeft dit zeer fraai beschreven in het 64 deel zijner Mémoires. Ook bij het geval te Roermond heeft men aan hetzelfde insect te denken, hetwelk niet zelden ook hier te lande voorkomt. De heer Heylaerts heeft Spr. een exemplaar gezonden, op de etiquette waarvan stond "eene wolk boven Breda" en ook te Arnhem en Huissen is het door den heer van Medenbach de Rooy Jr. gevangen.

Eindelijk deelt dezelfde Spreker een paar feiten mede betrekkelijk het in massa voorkomen van Libelluliden.

Op den 12 Augustus 1871 vernam hij, dat te Harlingen zich de zoogenaamde paardenbijters in ongeloofelijke massa vertoonden, vooral aan de zijde van den zeedijk, waar alles er letterlijk mede bedekt was. Hij was voornemens zich den volgenden dag daarheen te begeven, ten einde te onderzoeken tot welke soort die insecten behoorden. Toen hij echter opstond, bemerkte hij dat het volstrekt niet noodig was, want dat in dit geval de berg naar Mohammed was gekomen. Overal toch, in de straten, in de tuinen en vooral op de door de zon beschenen zijden der daken zag men Libellulae. Een onderzoek leerde Spr., dat er vier soorten bijeen waren, te weten: Sympetrum striolatum Charp. S. vulgatum L. S. sanguineum Müll. en S. scoticum Don. Omstreeks den middag was hun getal zeer verminderd en tegen den avond waren allen verdwenen.

De wind was geruimen tijd achtereen Noord-Oost geweest, liep in den nacht van den 12^m op den 13^m door het Noorden naar het Noord-Westen en werd des avonds Noord. Hierin ligt waarschijnlijk de oorzaak van het verschijnsel. De Libellulae hebben zich, voortgedreven door den oostelijken wind, opgehoopt langs de zeekust. Toen de wind draaide, kwamen zij terug en toen deze nog gunstiger werd, vertrokken zij in zuidelijke rigting.

Het tweede feit is door den heer H. W. de Graaf te Scheveningen waargenomen. Hij schreef daaromtrent het volgende:

"Op 25 Julij 1872 moest ik te Scheveningen dineren. Toen wij de eetzaal van het badhuis binnenkwamen, trok het al dadelijk mijne aandacht dat er Aeschna's in rondvlogen en zag ik dat de ornamenten van de zolderlijsten, de lichtkroonen, gordijnen enz. met eene menigte dezer dieren bezet waren. Hun aantal was verbazend groot en onder het diner voltigeerden de sparrebouten door de zaal, deels tot amusement, deels tot schrik van de aanzittende gasten. Het was een van de warmste dagen; de ramen stonden open en men zag de dieren naar binnen vliegen. 's Avonds vlogen zij heen en weder over het terras; ook den volgenden avond zag ik ze daar. Zoo als

mij later verteld werd, hadden de bewoners van de villa's langs den weg naar het badhuis ook ontzaglijk veel van deze dieren in bunne woningen gehad."

"Aan een trek over zee zal men wel niet te denken hebben, want de wind woei in die dagen Oost. Ik acht het waarschijnlijk dat de oostenwind ze uit het land tot aan het strand heeft voortgedreven. Het is, meen ik, A. mixta Latr."

Uit het overgezonden exemplaar is Spr. gebleken, dat de determinatie juist was.

De heer Baron Lewe van Middelstum laat ter bezigtiging rondgaan een doosje met eenige vlinders, als:

- 1º. Vanessa Antiopa L. met witten rand, door hem gevangen in het Cleefsche woud. Hij heeft dit voorwerp medegebragt naar aanleiding van het besprokene op de jongste wintervergadering ¹); hij beschouwt dit en andere exemplaren met een witten zoom niet als te zijn afgevlogen of verkleurd, maar als eene afzonderlijke varieteit, ook op grond dat zulke gevangen exemplaren toch niet zelden zeer gaaf en frisch van kleur zijn; en zegt voorts dat hij drie jaren geleden een vijftigtal poppen uit Leipzig heeft gekregen, die allen vlinders met een' gelen rand opleverden.
- 2°. Aglia Tau L., mede uit het Reichswald bij Cleve. Het exemplaar is zeer gaaf, ofschoon het in de vlugt is gevangen en wel in de tweede helft van Mei, dus laat, want de vliegtijd is het laatst van April. Ten einde dergelijke groote en krachtige vlinders bij het vangen voor beschadiging te bewaren, geeft Spr. den raad om hen onmiddellijk een korten, vrij sterken, als 't ware elastieken druk op de borst te geven, waardoor zij worden bedwelmd.
- 3°. Lobophora viretata Hbn., door Spr. gevangen in de tweede helft van Mei; het voorwerp zat tegen de deur van zijne werkkamer. De rups leeft, zoo als hem bij ondervinding is gebleken, op de bloesem van Rhamnus frangula, die te Beek overvloedig in het wild groeit.

¹⁾ Tijdschr. voor Katom. dl. VIII (2de serie), blz. LXXII.

- 4°. Metrocampa honoraria W. V., door hem in drie exemplaren des avonds laat in de Watermeerwijk onder Groesbeek gevangen op den 12^{4m} Junij 1872, bij gelegenheid van een hoogst welkom bezoek van zijnen vriend P. C. T. Snellen. Deze zeldzame voorwerpen waren te danken aan het smeren, een middel dat Spr. zeer aanbeveelt en waarvoor hij steeds met goed gevolg honig met rum gebruikt.
- 5°. Mamestra satura Wd., gevangen in het Cleefsche woud. Tot heden is deze Noctuine nog niet in ons land waargenomen, doch Spr. houdt het er voor dat zij ook wel moet voorkomen in het bosch van den St. Jansberg onder de gemeente Mook (Limburg), wijl dit bosch slechts door eenen weg, den Zwarten of Neutralen weg, van het Cleefsche woud gescheiden is. Hij meent dat eene excursie, die zeer geschikt daar ter plaatse kan gehouden worden, behalve deze Mamestra, nog menig ander nieuw insect voor de Nederlandsche Fauna zou doen ontdekken, en grondt daarop den wensch om b. v. in het volgende jaar na de vergadering te Arnhem onze schreden daarheen te rigten.

De heer Heylaerts zegt ongeveer het volgende:

Hoewel reeds zeer vele soorten van Lepidoptera bij Breda door hem gevonden zijn (getuige de lijsten der Bredasche Macrolepidoptera, door hem in het Tijdschrift v. Ent. opgegeven), schijnt toch het getal nog veel grooter te zijn, daar jaarlijks zeer interessante en zeldzame species daar ter plaatse worden ontdekt, zoodat nu voor 1873 weêr eene vierde liste supplementaire wordt gereed gemaakt. Ook de Microlepidoptera zijn daar talrijk in genera en species vertegenwoordigd, zoo als blijken zal uit eene lijst weldra door hem op te geven. Jaarlijks worden de nieuwe soorten voor de Fauna in het genoemde Tijdschrift gepubliceerd en niet weinigen worden daar opgegeven als bij Breda gevonden. Hij laat ter visie rondgaan een paar Faunse novæ species (Grapholithæ) voor als nog niet te determineren.

Als merkwaardigheid toont hij eene Psilura Monacha L., die

zeer gaaf uitgekomen was, behalve dat steeds nog het dier den rupsenkop in plaats van dien eens vlinders droeg. De pop droeg ook in stede van het kopschild het onveranderd caput larvæ. Eene dergelijke pop was ook eenmaal door hem bij den Haag, in het bijzijn van den heer van der Wulp gevonden. Daarvan is evenwel de vlinder niet uitgekomen.

Als tweede bijzonderheid toont hij een hermaphrodiet van Demas Coryli L. Ofschoon nu hier van eigenlijk hermaphroditisme geen sprake zijn kan, wordt toch door de meeste entomologische schrijvers dien term gebruikt, om exemplaren aan te duiden, die en mannelijke en vrouwelijke kenmerken in zich vereenigen. Hoe oneigenaardig ook, geeft toch zulke aanduiding een helder denkbeeld van de zaak. Het hier vertoonde dier had een sterk uitgedrukten mannelijken habitus en dito geslachtsdeelen, doch vrouwelijke sprieten: men zou het dus een androgyne kunnen noemen. Tusschen verschillende leden geeft dit laatste aauleiding tot eene interessante discussie, omtrent hermaphroditisme enz., en wordt in het algemeen aanbevolen de geslachtsdeelen van zulke exemplaren aan een naauwkeurig microscopisch onderzoek te onderwerpen.

Spr. herinnert dat hij op de zomervergadering, gehouden aan het Warmonderhek den 18 Junij 1870, de zakken medebragt eener voor de Fauna nieuwe Psyche 1), die ook sedert in het werk van Sepp is beschreven en afgebeeld. Daar slechts een niet uitgegroeide mannelijke vlinder werd geteeld (met nog eenige zeer kreupele mannetjes), kon geene juiste determinatie geleverd worden. Bij eene volgende kweeking is hij gelukkiger geweest en heeft hij drie gave mannelijke vlinders verkregen. De bestemming leverde nu geen bezwaar meer op. De naam der soort is Psyche Graslinella Bdv. = atra Frr. Hij laat een zeer zuiver en frisch exemplaar ter bezigtiging rondgaan.

Ter sprake gebragt zijnde het spoedig beschimmelen en daardoor onkenbaar worden van kleine insecten, en zelfs van

¹⁾ Zie het verslag dl. VI (2de serie) van het Tijdschrift, blz. 39.

zeer groote, wanneer zij in eenigszins vochtige vertrekken bewaard worden, geeft Spr. als uitstekend en proefhoudend middel daartegen het gebruik aan van carbolzuur (Acidum phenicum). Het wordt volgender wijze gebruikt. In zuiveren alcohol van 25° losse men zooveel carbolzuur op, dat men eene verzadigde solutie verkrijgt; men doope nu een wattenbolletje in deze oplossing en steke dat aan eene speld, brenge nu deze in een hoek van het insectenkastje of lade zoodanig aan, dat het papier niet door de vochtige watten kan geraakt worden, om vlekken te voorkomen. Wanneer men nu tweemaal 's jaars de watten drenkt, dan kan men zeker wezen dat noch schimmel, noch parasiten de bewaarde insecten zullen bederven. De lucht van carbolzuur is niet schadelijk, terwijl evenmin het metaal der spelden er door wordt aangetast. Opzettelijk genomen proeven hebben hem van een en ander het bewijs geleverd.

Voor den Lepidopteroloog is het mengen van enkele droppelen der bovengenoemde oplossing met het vochtige zand in den weektoestel van onberekenbaar nut, aangezien het daardoor mogelijk wordt, dagen, ja weken het product der jagten opzetbaar te houden, terwijl bij gewone behandeling, d. i. het gebruik van vochtig zand zonder meer, reeds na twee dagen alles beschimmeld en bedorven is. In het begin van November werden eenige Microstaphylinen op aldus gemengd zand gelegd en nu, 7 Junij, zijn de diertjes nog zeer goed te determineren, terwijl gewone vertinde insectenspelden daarin gestoken in al dien tijd niets geleden hebben.

Geen der leden meer het woord verlangende, werd de Vergadering door den president gesloten.

Na afloop der vergadering vereenigden zich de aanwezige leden aan een' gezelligen maaltijd, terwijl de volgende dag (8 Junij) werd besteed aan eene excursie in het Ulvenhoutsche bosch, die behalve door de ter vergadering opgekomen leden (met uitzondering van de heeren Lodeesen en Maitland) nog

werd bijgewoond door de heeren Dr. Aronstein, Dr. Kallenbach, de Man, Mr. Maurissen, Dr. Piaget en Pollen.

De leden bragten den geheelen dag in en om het Ulvenhoutsche bosch door en konden zich geheel aan het vangen van insecten wijden, dewijl ook de bij andere excursiën dikwijls zoo groote tijdruimte voor eten enz. verre van het terrein bestemd, nu zeer gering was, daar door den heer Rentmeester der Domeinen van Z. K. H. Prins Frederik der Nederlanden, Jhr. Six, met de meeste heuschheid een in het bosch ledig staand gebouw voor dien dag aan de leden der Vereeniging was afgestaan en men zich daar van het noodige kon voorzien.

Deze excursie, door fraai weder begunstigd, leverde aan velen merkwaardige voorwerpen en allen een' genoegelijken dag op. Van onderscheidene kanten kwamen bij het Bestuur lijsten in van de bij die gelegenheid gevangen insecten, waaronder menige zeer belangrijke soort. Die lijsten hier, even als vroeger wel eens geschiedde, in haar geheel mede te deelen zou echter te veel plaatsruimte vorderen, in evenredigheid tot het wel eenigszins twijfelachtige nut dat daaraan verbonden is. Alleen zij vermeld, dat de heer Ritsema eenige met larven bezette rietstengels heeft medegenomen, waaruit later, onder meer, ook exemplaren van Lipara lucens Meig. zijn uitgekomen, welk vliegengeslacht tot dusverre niet als inlandsch stond aangeteekend. Ook werden door sommigen eenige zakken met Atypus Sulzeri, waarvan enkelen met de levende spin, uit den grond gehaald en ook een aantal andere spinnen verzameld, ten einde aan Dr. van Hasselt te worden gezonden, die zoo gaarne van de partij zou geweest zijn maar tot zijn groot leedwezen verhinderd was geworden.

LIJST DER LEDEN

VAN DE

NEDERLANDSCHE ENTOMOLOGISCHE VEREENIGING,

op 7 Junij 1878,

MET OPGAVE VAN HET JAAR HUNNER TOETREDING, ENZ.

BEGUNSTIGERS.

Teyler's Stichting te Haarlem. 1860.

De heer Mr. C. W. Hubrecht, te Leiden. 1859.

- J. Kneppelhout, Hemelsche Berg te Oosterbeek. 1867.
- François P. L. Pollen, te Scheveningen. 1867.

Mevrouw Hartogh Heys van de Lier, geb. Snoeck, te 's Gravenhage. 1868. De heer Dr. F. J. I. Schmidt, te Rotterdam. 1869.

- . Mr. J. Thiebout, te Zwolle. 1869.
- Jhr. Mr. W. C. M. de Jonge van Ellemeet, te Oost-Capelle bij Middelburg. 1870.
- Jhr. F. van den Santheuvel, te Dordreckt. 1870.

EERELEDEN.

- De heer C. F. Westerman, Directeur van het Koninklijk Zoologisch Genootschap Natura Artis Magistra, te Amsterdam. 1858.
- . H. T. Stainton, Esq. Mountefield, Lewiskam bij Londen. 1861.
- Dr. C. Felder, lid der Kais. L. C. Academie der Naturwissenschaften en Burgemeester van Weenen. 1861.
- Prof. Dr. H. Löw, te Guben. 1862.
- Prof. J. O. Westwood, F. L. S., Directeur van het Hopean Museum te Oxford. 1862.
- A. E. W. Ludeking, Officier van gezondheid bij het Nederl. Indische leger, 1862.

- De heer Jhr. J. L. C. Pompe van Meerdervoort, oud-Officier van gezondheid, practiserend geneesheer te 's Gravenkage. 1864.
  - Prof. J. J. P. Hoffmann, te Leiden. 1865.
  - Dr. Gustav L. Mayr, te Weenen. 1867.
  - Dr. H. D. J. Wallengrèn, te Farkutt, bij Höganäs in Zweden. 1871.
  - R. MacLachlan, F. L. S., Secretaris van de Entomological Society te Londen, 1871.
- Dr. T. Thorell, Hoogleeraar in de Zoologie aan de Hoogeschool te Upsala in Zweden. 1872.
- Dr. C. A. Dohrn, President der Entomologische Vereeniging te Stettin. 1873.

CORRESPONDERENDE LEDEN.

- De heer Prof. Arn. Förster, Hoofdleeraar aan de Hoogere Burgerschool te Aken. 1853.
  - " Emil vom Bruck, te Orefeld. 1853.
  - Dr. C. Stål, Professor aan het Kon. Zoologisch Museum te Stockholm. 1864.
  - Frederic Moore, Bestuurder van het Museum der voormalige Oost-Indische Compagnie te Londen. 1864.
  - J. W. May, Consul-Generaal der Nederlanden te Londen. 1865.
  - Mr. J. W. van Lansberge, Buitengewoon Gezant en gevolmagtigd Minister der Nederlanden te Brussel. 1865.
  - Prof. P. C. Zeller, Grünhof bij Stettin. 1867.
  - W. Mink, Hoofdleeraar aan de Hoogere Burgerschool te Crefeld. 1867.
  - Dr. H. Weyenbergh, Hoogleeraar aan de Hoogeschool te Cordova in de Argentijnsche republiek. 1872.
  - Dr. W. Marshall te Weimar. 1872.

BUITENLANDSCHE LEDEN.

- De heer Henri Vicomte de Bonvouloir, Archiviste-adjoint de la société entomologique de France, te Parijs, Rue de l'Université, 15.
  - H. Jekel van Westing, lid der K. Acad. der natuuronderzoekers te Moscou en van verscheidene entomol. genootschappen, te Parijs, Rue Letort, 2.

GEWONE LEDEN.

1845-46.

De heer Dr. J. G. H. Rombouts, te Amsterdam.

F. M. van der Wulp, Spui, no. 60, te 's Gravenhage. — Diptera.

- De heer Dr. M. C. Ver Loren van Themaat, huize Schothorst, te Hoogland bij Amersfoort. Algemeene Entomologie.
- J. W. Lodeesen, Prinsengracht bij de Recetraat, KK, 561, te Amsterdam. Lepidoptera indigena.
- . Dr. J. R. E. van Laer, te Utrecht.
- Th. J. van Campen, te Amsterdam.
- . Dr. P. H. J. Wellenbergh te Oisterwijk.
- . Mr. H. Ver Loren van Themaat, te Utrecht. Lepidoptera.
- Mr. S. C. Snellen van Vollenhoven, Phil. nat. Dr., 2de Van den Boschstraat, 34, te 's Gravenhage. Hymenoptera en Hemiptera.
- . W. O. Kerkhoven, te Twello.

1851-52.

- De heer R. T. Maitland, Directeur van den Kon. Zoologisch-botanischen Tuin te 'e Gravenhage. Algemeene Entomologie.
  - P. C. T. Snellen, Zuidblaak, wijk 2 n°. 12, te Rotterdam. —
     Lepidoptera.
  - " Dr. M. Imans, te Utrecht.
  - Dr. W. A. J. van Geuns, Oude Gracht, to Utrecht.

1852-53.

De heer N. H. de Graaf, Haarlemmerstraat, te Leiden. - Lepidoptera.

- " Mr. H. W. de Graaf, Noordeinde, 123, te 'e Gravenkage. Inl. Lepidoptera, bijzonder Microlepidoptera.
- " G. M. de Graaf, Heerengracht, te Leiden. Lepidoptera.
- Dr. L. A. J. Burgersdijk, Hoogleeraar aan het Athenaeum te Deventer. Algem. Entomologie.
- G. A. Six, De Ruiterstraat, 11, te 's Gravenhage. Hymenoptera.
- Prof. W. Berlin, te Ameterdam.

1855-56.

- De heer A. A. van Bemmelen, Directeur van de Diergaarde te Rotterdam. — Algemeene Entomologie.
  - Mr. E. A. de Roo van Westmaas, Huize Daalbuisen, to Velp. Lepidoptera.
  - M. Breukelman, to Delfehaven. Lepidoptera.

1856-57.

- De Mr. J. Herman Albarda, te Leeuwarden. Inlandsche Lepidoptera (bijzonder Microlepidoptera) en Neuroptera.
  - Mr. W. Albarda, Ginneken bij Breda, Lepidoptera en Neuroptera.
  - A. P. H. Kuipers, te Leeuwarden.
    - Dr. A. W. M. van Hasselt, Amsterdamsche Veerkade, 15, te 's Gravenhage. Arachniden.

1857-58.

De heer Dr. J. W. Schubart, te Utrecht.

. W. K. Grothe, te Zeist.

1858-59.

De heer J. C. J. de Joncheere, Voorstraat, D, 368, te Dordrecht. — Lepidoptera.

. J. Backer Jr., te Oosterbeek. - Lepidoptera.

1860-61.

De heer J. Kinker, Oudesijds-Achterburgwal bij de Oudemanhuispoort, B. 261, te Ansterdam. — Lepidoptera en Coleoptera indigena.

Dr. E. Piaget, Leeraar aan de Hoogere Burgerschool, Kortenaerstraat, 416, te Rotterdam. — Diptera en Parasitica.

1862-63.

De heer H. Baron Lewe van Middelstum, to Beek bij Nijmegen. — Lepidoptera.

1863-64

- De heer Mr. R. Th. Bijleveld, Rapenburg to Leiden. Algemeene Entomologie.
  - D. J. R. Jordens, Sassenpoorterwal, F, 8471, te Zwolle. Lepidoptera.

1864-65.

- De heer Mr. A. H. Maurissen, te Maastricht. Lepidoptera.
  - " H. J. Veth, Phil. nat. cand., Leeraar aan de Hoogere Burgerschool te Rotterdam. Algemeene Entomologie.
  - . H. W. Groll, te Haarlem. Coleoptera.

1865-66.

- De heer Dr. H. C. van Medenbach de Rooy, Weerdjesstraat, te Arnhem. Lepidoptera.
- W. J. Boogaard, Kleine Houtstraat, to Haarlem. Microlepidoptera en Hymenoptera.
- A. Brants, Candidaat in de regten, Buitensingel te Arnhem. —
   Lepidoptera.

1866--67.

- De heer F. J. M. Heylaerts Jr., St. Janestraat te Breda. Lepidoptera enz.
- Dr. N. W. P. Rauwenhoff, Hoogleeraar te Utrecht. Algemeene Zoologie.
- A. van den Brandt, te Venlo. Lepidoptera.

1867-68.

De heer C. Ritsema Cz., Conservator bij 's Rijks Museum van Natuurlijke historie, *Hoogewoerd* W. 3, n⁰. 446 te *Leiden*. — Algemeene Entomologie.

De heer Mr. H. Hartogh Heys van Zouteveen, Phil. nat. Doctor, aan de Rijbrug, te Smilde.

1868-69.

De heer J. J. M. Gordon, te Amerafoort.

- J. G. de Man, Adsistent bij 's Rijks Museum van Natuurlijke historie, te Leiden. — Algemeene Entomologie.
- . Dr. T. W. O. Kallenbach, te Rotterdam.
- · A. Cankrien, te Rotterdam. Lepidoptera.
- Mr. C. J. Sickesz, Burgemeester van Laren, Huize de Cloese bij Lochem.
- C. J. M. Jongkindt Coninck, Directeur der Maatschappij van Weldadigheid, te *Frederiksoord*.

1869-70.

De heer Prof. E. Selenka, Stille Rijn te Leiden. - Algemeene Zoologie.

- Dr. H. W. Waalewijn, Leeraar aan de Hoogere Burgerschool te Leiden.
- M. Nijhoff, Raamstraat 49, te 's Gravenhage. Bibliographie.

1870-71.

- De heer Dr. L. L. Aronstein, Leeraar aan de Hoogere Burgerschool, te Breda.
  - Jhr. Ed. J. G. Everts, Huigenestraat 15, te 's Gravenhage. Coleoptera:
  - Mr. M. Piepers, Lid der regterlijke magt in Nederlandsch Indië, te Macassar.
  - M. L. Ritsema, Officier van gezondheid bij het leger in Nederlandsch Indië, te Padang.
- Dr. P. J. Veth, Hoogleeraar aan de Rijksinstelling van onderwijs in de taal-, land- en volkenkunde van Ned. Indië, te *Leiden*.

1871-72.

De heer W. A. Ivangh Schepman, te Rhoon. - Lepidoptera.

- D. Burger, Phil. nat. stud., to Leiden. Hemiptera.
- J. Ritzema Bos, Phil. nat. cand., te Warffum.
- J. F. G. W. Erbrink, N. Z. Voorburgwal over de Kolk, G, 206, te Amsterdam. Algemeene Entomologie.
- J. B. van Stolk, Zeemansetraat, te Rotterdam. Lepidoptera.
- A. F. A. Leesberg, Jur. cand., Jan-Hendrikstraat, 9, te 's Gravenhage.
- Prof. H. J. van Ankum, te Groningen.
- . M. M. Schepman te Rhoon. Neuroptera.
- Dr. C. K. Hoffmann, Conservator aan 's Rijks Museum voor Nat. hist. te Leiden. — Vergelijkende ontleedkunde.

1872-73.

De heer A. Schmier de Poorter, Donkersteeg, te Leiden.

Dr. A. J. van Rossum, Leeraar aan de Hoogere Burgerschool, te Enschedé.

BESTUUR.

President. Mr. W. Albarda.

Vice-President. P. C. T. Snellen.

Secretaris. F. M. van der Wulp.

Conservator. Mr. S. C. Snellen van Vollenhoven.

Bibliothecaris. C. Ritsema Cz.

Penningmeester. J. W. Lodeesen.

COMMISSIE VAN REDACTIE VOOR HET TIJDSCHRIFT.

De President van het Bestuur. Mr. Dr. S. C. Snellen van Vollenhoven. F. M. van der Wulp.

BIBLIOTHEKEN

DER

NEDERLANDSCHE ENTOMOLOGISCHE VEREENIGING.

Bijgekomen boeken na het drukken der Catalogi tot ultimum Junij 1878.

BIBLIOTHEEK A.

Natuurlijke Historie in het Algemeen.

Niets bijgekomen.

Algemeene Dierkunde.

- 1. Boeck (A.), Bidrag til Californiens Amphipodefauna. Christiania, 1871, M. 1 Tavl., 8vo. (bis, sonder de plaat).
- 2. De Skandinaviske og Arktiske Amphipoder. Förste Hefte. M. 7 Tavlr. Christiania, 1872. 4to.
- Brogger (W. C.), Bidrag til Kristianiafjordens Molluskfauna. Indberetning om en i Sommeren 1870 foretagen Reise i Kristiania og Krsands Stift forat undersöge Land- og Ferskvands-Molluskerne samt Iglerne, af O. S. Jensen. Christiania, 1872, M. 1 coll. Tavl. 8vo. (bis).
- 4. Collett (R.), Lycodes Sarsii, n. sp. ex ordine Anacanthinorum Gadoideorum. C. tab. Christiania, 1871, 8vo.
- 5. Supplement til "Norges Fugle og deres geographiske Udbredelse i Landet." (1868-70). Christiania, 1871, 8vo. (met de vier vorige ten geschenke ontvangen van de Koninklijke Universiteit van Noorwegen.)
- 6. Finsch (O.), Description of a new Species of Penguin. Lond. 1870, W. a col. plate, 8vo.
- 7. On a Collection of Birds from the Island of Trinidad. Lond. 1870, 8vo.

- 8. Kolenati (F. A.), Die Parasiten der Chiroptern. Dresd. 1857, M. 4 Tfin. 8vo. (met de beide vorige ten geschenke ontvangen van Mr. S. C. Snellen van Vollenhoven.)
- 9. List (Revised) of the Vertebrated Animals now or lately living in the gardens of the Zoological Society of London. Lond., 1872, 8vo. (van de Zoological Society in ruil tegen het Tijdschr. van Entom.)
- Plateau (F.), Matériaux pour la Faune Belge. Crustacés Isopodes terrestres. Brux., 1870, 8vo.
- 11. ——— Recherches Physico-Chimiques sur les Articulés aquatiques. Prem. partie. Brux. 1870, 4to. (met het vorige ten geschenke ontvangen van Mr. S. C. Snellen van Vollenkoven.)
- Sars (G. O.), Nye Dybvandserustaceer fra Lofoten. Christiania, 1869. 8vo.
- Carcinologiske Bidrag til Norges Fauna. I. Monographi over de ved Norges Kyster forekommende Mysider. Christiania, 1870, Förste Hefte. M. 5 pl.; 1872. Andet Hefte. M. 3 pl. 4to. (van het 2de gedeelte een bis.)
- Undersögelser over Hardangerfjordens Fauna. I. Crustacea. Christiana, 1871, 8vo.
- 15. ——— Nye Echinodermer fra den Norske Kyst. Christiania,
   1871, 8vo.
- 16. Diagnoser af nye Annelider fra Christianiafjorden, efter Prof. M. Sars's efterladte Manuskripter. Christiania, 1871, 8vo.
- 17. On some remarkable Forms of Animal life from the great Deeps off the Norwegian Coast. I. Partly from posthumous manuscrips of the late Prof. M. Sars. Christiania, 1872, W. 6 copp. pl. 4to. (bis) (met de vijf vorige ten geschenke ontvangen van de Koninklijke Universiteit van Noorwegen.)

Algemeene Entomologie.

- Moore (F.), F. Walker and F. Smith, Descriptions of some new Insects collected by Dr. Anderson during the Expedition to Yunan. London, 1871, W. a Col. pl. 8vo. (geschenk van den heer Moore.)
- 19. Siebke (H.), Bidrag til Norges Insektsauna. Beretning om en i Osterdalen foretagen Reise i 1870. Christiania, 1872. 8vo. (bis) (geschenk van de Koninklijke Universiteit van Noorwegen.)
- 20. Tigny (F. M. G. T. de), Histoire naturelle des Insectes. Se édition par M. F. E. Guérin. Paris, 1828, 10 vol. Av. pl. col. 12mo.
- 21. Vollenhoven (S. C. Snellen van), Een snuitkever en een sluipwespje. Amst., 1873, kl. 8vo.

22. Vollenhoven (S. C. Snellen van), Eene indringster en hare gevechten. Amst. 1873, kl. 8vo. (met het vorige van den schrijver ten geschenke ontvangen.)

Bijsondere Entomologie.

A. Coleoptera.

- 23. Jekel (H.), Note sur les Genres Peribleptus Sch., Paipalesomus Sch. et Paipalephorus Jekel. Paris, 1873, 8vo.
- 24. ——— Notice sur le Genre Caccobius, (C. G. Thomson).

  Paris, 1872, 8vo. (met het vorige van den Schrijver ten geschenke ontvangen.)
- 25. Parry (F. J. Sidney), A few Remarks upon Mr. James Thomson's Catalogue of Lucanidae, published in the Annales de la Société Entomologique de France, 1862. Lond. 1863, 8vo. (geschenk van den heer S. C. Snellen van Vollenkoven.)

B. Lepidoptera.

- Moore (F.), Descriptions of New Species of Bombyces from North Eastern India. Lond. 1865. W. a col. pl. 8vo.
- 27. Descriptions of New Indian Lepidoptera. Lond., 1872. W. 3 col. pl. 8vo. (met het vorige van den Schrijver ten geschenke ontvangen.)
- 28. Scudder (S. H.), Notice of some North American species of Pieris. Boston, 1861, 8vo.
- Vollenhoven (S. C. Snellen van), Beschrijvingen en af beeldingen van Nederlandsche vlinders (vervolg op Sepp, Beschouwing der Wonderen Geds, ens.). 's Gravenhage, 1873. Dl. III, N°. 21—24, 4to.
- 30. Wallace (A. R.), and F. Moore, List of Lepidopterous Insects collected at Takow, Formosa, bij Mr. Robert Swinhoe. Lond., 1866, 8vo. (geschenk van den heer Moore.)
- 31. Wallengren (H. D. J.), Skandinaviens Pyralider och Choreutider beskrifne. Stockholm, 1871, 8vo. (geschenk van den Schrijver.)

C. Hymenoptera.

- Mayr (G.), Formicidae Borneenses collectae a J. Doria et O. Beccari in territorio Sarawak annis 1865—1867. Genova 1872. 8vo.
- S3. Die Einmiethler der mitteleuropäischen Eichengallen. Wien, 1873, 8vo. (net het vorige van den schrijver ten geschenke ontvangen).
- 34. Rossum (A. J. van), Sur le liquide des larves de Cimbex. Harlem, 1872, 8vo. (geschenk van den schrijver.)

D. Hemiptera.

Niets bijgekomen.

E. Neuroptera.

- 35. Ritsema Cz. (C.), Enoicyla pusilla Burm., ihre Lebensweise und Fundorten. Regensburg, 1873, 8vo. (Geschenk van den schrijver).
- 36. Scudder (S. H.), Additional Remarks upon the Odonata of the Isle of Pines and of the White Mountains of New Hampshire. Boston, 1867, 8vo.

F. Orthoptera.

Niets bijgekomen.

G. Diptera.

Niets bijgekomen.

H. Arachnoidea en Myriapoda.

- 37. Brandt (J. F.), Recueil de Mémoires rélatifs à l'ordre des Insectes Myriapodes. St. Pétersbourg, 1841, 8vo. (geschenk van Mr. S. C. Snellen van Vollenhoven).
- 38. Hentz (N. M.), Supplement to the Descriptions and Figures of the Araneides of the United States. Edited by S. H. Scudder.

  Boston, 1868, W. 2 pl. 8vo.
- Hoogenstraaten (F. W. M.), Over de Scabies. Utrecht, 1858, met 1 plaat, 8vo.
- 40. Humbert (A.) et H. de Saussure, Myriapoda nova americana.
  Paris, 1869, 8vo.
- 41. Koch (C. L.), System der Myriapoden, mit den Verzeichuissen und Berichtigungen zu Deutschlands Crustaceen, Myriapoden und Arachniden. Heft 1—40. Regenburg, 1847, Mit 10 Tfin. kl. 8vo.
- 42. Koch (L.), Die Myriapodengattung Lithobius. Mit 2 Tfln. Nürnberg, 1862, 8vo.
- 43. Peters (W.), Uebersicht der im königl. zoologischen Museum befindlichen Myriopoden aus der Familie der Polydesmi, so wie Bescheibungen einer neuen Gattung Trachyjulus, der Juli und neuer Arten der Gattung Siphonophora. Berlin, 1864, 8vo.
- 45. Nachtrag zu der Uebersicht der Polydesmi des königl. zoologischen Museums. Berlin, 1864, 8vo.
- Plateau (F.), Matériaux pour la Faune Belge. Deuxième note, Myriapodes. Brux., 1872, Av. 2 pl. 8vo.

- 47. Sundevall (C. J.), Conspectus Arachnidum. Londini Gothorum, 1833, 8vo. (Met de zeven vorigen ten geschenke ontvangen van Mr. S. C. Snellen van Vollenkoven).
- 48. Thorell (T.), Remarks on Synonyms of European Spiders. Upsala, London, Berlin, 1873. Part 4, 8vo. (geschenk van den schrijver).

Palaeontologie.

Niets bijgekomen.

Ontwikkelingsgeschiedenis en ontleedkunde.

Niets bijgekomen.

Tijdschriften.

- 49. Annuaire de l'Académie royale des sciences, des lettres et des beaux arts de Belgique. Brux. 1872/73, Ann. 38 et 39, Av. Portr. kl. 8vo. (in ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.).
- Archives of Science and Transactions of the Orleans County Society of Natural Sciences. Newport, Orleans Co., Vermont. 1871/72, Vol. I, n°. 4 and 5, 8vo. (in ruil tegen het Tijdschr. voor Entom.).
- Bulletin de la Société Linnéenne de Normandie. Caen, 1871, 2de sér. 5e vol. (ann. 1869—70) 8vo. (in ruil tegen het Tijdechr.
  - Bulletin des Scéances de la Société Entomologique de France. Paris, 1873, n. 1, 8vo.
    - 53. Bulletin of the Buffalo Society of Natural Sciences. Buffalo 1873, vol. I, n°. 1, 8vo. (in ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.).
    - 54. Bullettino della Società Entomologica Italiana. Firenze, 1872/73, an IV, trim. 4; an V, trim. 1, 8vo. (in rail tegen het Tijdeohr. v. Entom.).
    - 55. Compte-Rendu des Scéances de la Société Entomologique de Belgique. Brux. 1872/73, n°. 80—88, 8vo.
    - Fauvel (A.), Annuaire Entomologique pour 1873. Caen et Paris, 1873, kl. 8vo. (geschenk van den schrijver).
    - Jaarboek der Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot aan-Doediging van den Tuinbouw. Rotterdam, 1864, M. 1 pl. 8vo.
  - Jahresbericht (Zweiter) des Vereines der Aerzte in Steiermark. Gräz, 1866, 8vo.
  - Mémoires de la Société Linnéenne de Normandie. Caen et Paris, 1869-72, T. XV et XVI. Av. pl. 4to. (in ruil tegen het Zijdechr. v. Entom.).

- Memoirs of the Boston Society of Natural History. Boston, 1362-72, vol. II, part I, part. II, n². I. With plates. 4to. (in rail tegen het Tijdsehr. v. Enton.).
- Natuurkandig Tijdschrift voor Nederlandsch Indië, uigegeven door de Korinklijke Natuurkundige Vereeniging in Nederlandsch Indië. Batavia en 's Gravenhage, 1366, dl. 29, adev. 2—4, 8vo.
- 72. Newman (E.), The Entemologist. London, 1873, vol. VI, nº 112-117, 8vo.
- Proceedings of the Boston Society of Natural History. Boston, 1871—72, vol. XIII, vol. XIV p. 1—224, 8vo. (in ruil tegen het Tijlsehr. v. Enten.).
- 74. Proceedings of the Scientific Meetings of the Zoological Society of London for the year 1872, part I. London, 1872. With plates, 8vo. (in rail tegen het Tijdschr. v. Entom.).
- Schriften der königlichen physikalisch-ökonomischen Gesellschaft zu Königsberg. Königsberg., 1972., 13de Jahrg., 1ste Abth., 4to. (in reil legen het Tijdsehr. v. Entom.).
- Transactions of the New York State Agricultural Society for the years 1969 and 1870, Albany, 1170—71. With plates, 8vo.
- Tijdschrift voor Entomologie, uitgegeven door de Nederlandsche Entomologische Vereeniging. 's Gravenhage 1972—73, 2de ser. 8ste deel, aff. 1—5. Met pl. 8vo.
- 78. Verhandelungen der kaiserlich-königlichen zoologisch-botanischen Gesellschaft in Wien. Wien, 1872. Bd. XXII. Mit 7 Tfin. Svo. (in roll legen het Tijdschr. v. Entom.).
- Verslag van de zesde Winter-Vergadering der Nederlandsche Entomologische Vereeniging, gehouden te Leiden, den 28sten December, 1872. 's Gravenhage 1873, 8vo.
- 80. Verslag (72ste) van het Natuurkundig Genootschap te Groningen, over het jaar 1872, 8vo.
- Verslagen en Mededeelingen der Koninklijke Akademie van Wetenschappen. Afdeeling Natuurkunde. Amst. 1873, 2de recks, 7de deel, eerste stuk. 8vo. (in rail tegen het Tijdechr. p. Entom.)

Reizen.

Niets bijgekomen.

Varia.

82. Anniversaire (Centième) de Fondation de l'Académie Royale de Belgique, 1772-1872. Brux. 1872, 2 vol. 8vo. (geschenk van de Belgische Academie van Welenschappen.)

۶

- 83. Cantate ved det Kongelige Norske Frederiks Universitets Mindefest for Hans Majestæt Kong Carl, den 19de November 1872. Christiania, 1872, 4to. (geschenk van de Koninklijke Universiteit van Noorwegen.)
- 84. Catalogue of the library of the Zoological Society of London, 1872, 8vo. (geschenk van the London Zoological Society).
- 85. Chapuis (F.), Le Pigeon voyageur Belge. Verviers, 1865, kl. 8vo.
- 86. Le Pigeon voyageur Belge. De son Instinct d'orientation et des moyens de le perfectionner. Verviers, 1868, kl. 8vo.
- 87. Conseils pratiques sur l'utilité de la Vaccine. Verviers, 1870, 8vo.
- 88. ———— et E. Lambotte. Les Bains. Conseils pratiques. Verviers, 1869, 8vo. (met de drie vorigen ten geschenke ontvangen van den keer S. C. Snellen van Vollenkoven.
- 89. Müller (A.), Contributions to Entomological Bibliography up to 1862, N'. 1. London, 1873, 8vo. (geschenk van den Schrijver.)
- 90. Quetelet (A.), Notices extraites de l'annuaire de l'observatoire royal de Bruxelles pour 1873, kl. 8vo.
- 91. Observations des Phénomènes périodiques pendant l'année 1870. Bruxelles, 4to. (met het vorige van den Schrijver ten geschenke ontvanges.)
- 92. Weyenbergh (H.), De taak der Dierkunde. Redevoering ter aanvaarding van het hoogleeraarsambt in de philosophische faculteit (leerstoel der Dierkunde) aan de Universiteit te Cordova (Argentina) in Juli 1873 in de Spaansche taal uitgesproken. Haarl. 1873, 8vo. (geschenk van den Redenaar).

BIBLIOTHEEK B.

Natuurlijke Historie in het Algemeen.

Cotta (B.), Briefe über A. von Humboldt's Kosmos. Leipzig, 1860.
 Bd. IV. Bearb. von W. C. Wittwer und H. Girard. 8vo.

Algemeene Dierkunde.

Niets bijgekomen.

Algemeene Entomologie.

 Thomson (C. G.), Opuscula Entomologica. Lund, 1869—71. Fasc. I—IV, 8vo.

Bijzondere Entomologie.

A. Coleoptera.

Niets bijgekomen.

B. Lepidoptera.

- 3. Berce (E.), Faune entomologique française (Lépidoptères). Description de tous les Papillons qui se trouvent en France. Paris, 1870. Vol. III et IV (Noctuae). Av. pl. col. 8vo.
- 4. Hewitson (W. C.), Exotic Butterflies, being Illustrations of new Species. London, 1870—73. Part 73—87. W. many col. pl. 4to.
- Illustrations of Diurnal Lepidoptera, (Lycaenidae).
   London, 1873. Part. V. With 6 col. pl. 4to.
- Millière (P.,) Iconographie et Description de Chenilles et Lépidoptères inédits. Paris, 1872-73. Livr. 28-31. Av. pl. col. gr. in 8vo.
- Vollenhoven (S. C. Snellen van) Beschrijvingen en Afbeeldingen van Nederlandsche Vlinders. 's Gravenhage, 1872—73. Dl. III, No. 1—24. Met gekl. pl. 4to. (Vervolg op J. C. Sepp, Beschouwing der wonderen Gods.)

C. Hymenoptera.

8. Thomson (C. G.), Skandinaviens Hymenoptera. Tom II. (Apis, Linn.) Lundae, 1872, 8vo.

D. Hemiptera.

9. Stål (C.), Hemiptera Fabriciana. Stockh. 1868, 69. 2 tom. 4to.

E. Neuroptera.

- Clutius (A.), Opuscula duo singularia. I. De nuce medica. II. De Hemerobio sive Ephemero Insecto, et Majali Verme. Amstelodami, 1834, 4to.
- Wallengrèn (H. D. J.), Skandinaviens Neuroptera. Stockh. 1871.
   Första Afdeln. Neuroptera Planipennia, 4to.

F. Orthoptera.

 Saussure (H. de), Mélanges orthoptérologiques. Genève, Bâle et Lyon, 1872. Tom. II. Av. 8 pl. 4to.

G. Diptera.

 Jaennicke (F.), Neue exotische Dipteren aus den Museen zu Frankfurt a. M. und Darmstadt. Frankf. a. M. 1868. M. 2 Tfin. 4to. Schiner (R. J.), Catalogus systematicus Dipterorum Europae.
 Vindobonae, 1864. 8vo.

III. Arachnoidea en Myriapoda.

Thorell (F.), Araneae nonnullae Novae Hollandiae. Stockh. 1870.
 8vo.

Palaeontologie.

Niets bijgekomen.

Ontwikkelingsgeschiedenis en ontleedkunde.

Graber (V.), Vorläufiger Bericht über den propulsatorischen Apparat der Insekten. Wien, 1872. M. 1 Taf. 8vo.

Tijdschriften.

- Album der Natuur. Tijdschrift ter verspreiding van natuurkennis onder de beschaafde lezers van allerlei stand. Haarlem, 1872. Met pl. 8vo.
- Annales de la Société Entomologique de Belgique. Brux. 1871—72.
   T. 15. Av. 3 pl. 8vo. (in ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.)
- Annales de la Société Entomologique de France. Paris, 1871,
   5de série. T. I. Av. 7 pl. 8vo. (in ruil tegen het Tijdachr. v. Entom.)
- Annales des Sciences naturelles. Zoologie et Palacontologie. Paris, 1870—73, 5° Serie. t. 13—17, t. 18 n°. 1. Av. pl. 8vo.
- Annals and Magazine of Natural History; conducted by C. C. Babington, J. E. Gray, W. S. Dallas and W. Francis. Lond. 1872—73. 4th. Series, vol. 9—11. With pl. 8vo.
- 22. Archives (Nouvelles) du Muséum d'histoire naturelle. Paris, 1871—73. T. 7, 8 et 9, livr. 1. Av. pl. 4to.
- Berliner entomologische Zeitschrift; herausgegeben von dem Entomologischen Vereine in Berlin. Redact. Dr. G. Kraatz. Berlin, 1872, 16ter Jahrg. M. 7 Tfin. 8vo. (in ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.).
- 24. Bulletins de l'Académie royale des Sciences et belles-lettres de Bruxelles. Brux. 1871—72 2de Série, t. 31—34. 8vo. (in ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.).
- 25. Bulletin de la Société impériale des Naturalistes de Moscou, publié sous la direction du Dr. Renard. Moscou, 1872. Ann. 1872, n°. 1—3. Av. 4 pl. 8vo. (in ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.).

- Bijdragen tot de Natuurkundige Wetenschappen, verzameld door
   H. C. van Hall, W. Vrolik en G. J. Mulder. Amsterd. 1826—32.
   7 dln. Met pl. 8vo.
- Entomologische Zeitung. Herausgegeben von dem Entomologischen Vereine in Stettin. Stettin, 1872. Jahrg. 33. M. 2 Tfin. 8vo. (in ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.).
- Entomologist's (The) monthly Magazine; conducted bij H. G. Knaggs, R. McLachlan, E. C. Rye and H. T. Stainton. Lond. 1872—73. vol. IX et X, nº 1. 8vo.
- Guérin-Méneville (F. E.), Revue et Magasin de Zoologie pure et appliquée. Paris, 1871—73. 2de Série t. 23, 24 nº l—6. Av. pl. 8vo.
- Jaarboekje van het Kon. Zoologisch Genootschap Natura Artis Magistra - Amsterd. 1872-73. 8vo.
- Journal of the Proceedings of the Linnean Society of London.
   (Zoology). Lond. 1871, vol. XI, no 53 and 54. 8vo. (in rail tegen het Tijdschr. v. Entom.).
- Korrespondenz-Blatt des Zoologisch-mineralogischen Vereines in Regensburg. Regensburg, 1872—73. Jahrg. 26, 27, n° 1—4.
   8vo.
- 33. Mittheilungen des Schweizerischen entomologischen Gesellschaft; redigirt von Gust. Stierlin, Schaffhausen, 1873. vol. IV. Heft n° 1. (in ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.).
- Stainton (H. T.), The Entomologist's Annual. Lond. 1873. W.
   pl. 8vo. (geschenk van den tweer Stainton.)
- 35. Transactions of the Entomological Society of London. London, 1837. Vol. I. prt. 1 and 2. With 8 col; pl. 8vo.
- 36. Transactions of the Entomological Society of London, for 1871 and 72. London, 1871—72. With pl. 8vo. (in ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.).
- Tijdschrift voor Entomologie, uitgegeven door de Nederl. Entom.
   Vereen. onder redactie van S. C. Snellen van Vollenhoven,
   A. W. M. van Hasselt en F. M. van der Wulp. 's Gravenhage,
   1872-73, 2de serie, dl. 8, aflev. 1-4. M. 8 gekl. pl. 8vo.
- 88. Verhandlungen des naturhistorischen Vereines der preussischen Rheinlande und Westphalens. Bonn, 1871. Jahrg. 28. Mit 9 Tafin. 8vo.
- Verslagen der beide in 1872 door de Nederl. Ent. Versen. gehouden Vergaderingen.

- Wiegman (A. F. A.), Archiv für Naturgeschichte, herausgegeb.
   von Dr. F. H. Troschel. Berlin, 1871—73. Jahrg. 37 n° 1—4;
   38 n° 1—4;
   39 n° 1. Mit Tafin. 8vo.
- Zoologist (The), A monthly Journal of Natural History conduct.
   by E. Newman, Lond. 1872—78. Sec. series, no 76—93. 8vo.

Reizen.

- 42. Alpinus (P.), Historia Aegypti naturalis. Lugd. Bat. 1735. Paris I et II. C. tabb. 103, 4to.
- 43. Brükmann (F. E.), Notae et animadv. in G. Pisonis et J. Bontii libros de Indiae re naturali et medica. Wolffenb. 1738. 4to.
- 44. Ginanni (F.), Istoria civile e naturale delle pinete Ravenate. Roma, 1774. C. tabb. 18. 4to.
- 45. Pallas (P. S.), Voyages dans plusieurs provinces de l'empire de Russie et dans l'Asie septentrionale. Traduits de l'allemand par Gauthier de la Peyronie. Nouv. édition revue et enrichie de notes par M. M. Lamarck et Langlès. Paris, an II. 8 vol. 8ve et un Atlas de beaucoup de planches et de cartes. 4to.
- 46. Piso (W.), Historia naturalis Brasiliae. Lugd. Bat. et Amstelod. 1648. C. figg. fol.
- Reise der österreichischen Fregatte Novara um die Erde in den Jahren 1857, 58 und 59 unter den Befehlen des Commodore B. von Wüllerstorf-Urbair. Zoologischer Theil. Zweiter Band. Wien, 1865—67. 4to.

Coleoptera, bearb. von L. Redtenbacher. Wien, 1867. Mit 5 Tafin.

Hymenoptera, bearb. von H. de Saussure. Wien, 1867. Mit 4 Tafin. und einem Supplement von J. Sichel.

Formicidae, bearb. von G. L. Mayr. Wien, 1865. M. 4 Tafin. Hemiptera, bearb. von G. L. Mayr. Wien, 1866. M. 5 Tafin. Neuroptera, bearb. von F. Brauer. Wien, 1866. M. 3 Tafin.

Diptera, bearb. von R. J. Schiner. Wien, 1868. M. 4 Taflu.

48. Voyage de Humboldt et Boupland. 2de Partie. Observations de Zoologie et d'Anatomie comparée. Paris, 1811. Vol. I. Av. 80 pl. col. 4to.

Varia.

Niets bijgekomen.

ENTOMOLOGISCHE INHOUD

TAN

ONTVANGEN TIJDSCHRIFTEN.

September 1872

Newman's Entomologist, N° 108 (Sept. 1872) (A) 1).

Korte aanteekeningen over insekten van verschillende orden, doch voornamelijk over Lepidoptera.

The Entomologist's Monthly Magazine, N° 100 (Sept. 1872) (B).

A List of British Dolichopodidae, by G. H. Verrall. — Descriptions of a new genus and five new species of exotic Psocidae (with a wood-cut), by R. Mac Lachlan. — Mimicry in the colors of insects, by Dr. H. A. Hagen. — Descriptions of seven new exotic Rhopalocera, by W. C. Hewitson. — Change of Nomenclature, by E. C. Rye. — Notes on Colcoptera in the New Forest, by G. C. Champion en andere kleine mededeelingen.

Newman's Zoologist, sec. series No 84 (Sept. 1872) (B).

Slechts de mededeeling van Edward Newman dat gedurende Augustus voornamelijk in het Zuiden van Engeland een ongewoon aantal exemplaren van Vanessa Antiopa gevangen is.

- Annals and Magazine of Natural History, 4th series N° 57 (Sept. 1872) (B).
  - A Monograph of the Genus Thelyphonus, by A. G. Butler. New Names for a long-known Lepidopteron, by C. Ritsema. Eggs and newly hatched Young of Ixodes Dugesii and Argas reflexus, by G. Gulliver.

Revue et Magasin de Zoologie, 1871-1872 N° 7 et 8 (B).

Descriptions d'espèces nouvelles de Carabiques de la tribu des Troncatipennes, et remarques synonymiques, par M. le baron de Chaudoir (Suite). — Nouveaux Coléoptères d'Europe, par H. Tournier. — Catalogue des Longicornes récoltés par M. Théophile Deyrolle, en Imerétie, Mingrélie et Géorgie, et description des espèces nouvelles,

¹⁾ A duidt aan dat het werk tot de oorspronkelijke Bibliotheek der Ned. Bat. Vereeniging, B dat het tot de Bibliotheek Hartogh Heys van de Lier behoort.

par H. Tonrnier. — De l'influence de la lumière sur les larves de diptères privées d'organes extérieurs de la vision, par M. G. Pouchet. (Suite et Fin.) — Etudes sur les Lépidoptères du genre Pavonia, par E. Deyrolle (Suite). — Hyménoptères nouveaux du bassin méditerranéen, par M. le Dr. Dours.

Transactions of the Entomological Society of London for 1871. (B).

A Monograph on the Ephemeridae, by E. Eaton. - New Species of Diurnal Lepidoptera from South and Central America, by W. C. Hewitson. — Descriptions of a new genus and six new species of Pierinae, by A. G. Butler. — On the dispersal of non-migratory Insects by atmospheric agencies, by A. Müller, - Notes on some British species of Oxypoda with descriptions of new species, by D. Sharp. — Observations on Immature Sexuality and Alternate Generation in Insects, by T. Lowne. - On Additions to the Atlantic Coleoptera, by Vernon Wollaston. - On a new genus and species of Coleoptera belonging to the family Lucanidae, from the Sandwich Islands, by C. O. Waterhouse. — An Examination of the arrangement of Macro-Lepidoptera introduced in England by Mr. Doubleday, and a suggestion as to its origin; with some strictures upon synonymic lists, by W. Arnold Lewis. - Descriptions of some new exotic species of Lucanidae, by J. O. Westwood. — Descriptions of a new genus, and of two new species of Longicorn Coleoptera, by H. W. Bates. - Descriptions of three new species of Cicindelidae, by H. W. Bates. — Descriptions of new genera, and of some recently discovered species of Australian Phytophaga. by J. S. Baly. - Descriptions of five new species, and a new genus of Diurnal Lepidoptera, from Shanghai, by A. G. Butler. — On some black species of Cantharis with red heads and filiform antennae, by C. O. Waterhouse. - Aperçu statistique sur les Névroptéres Odonates, par le baron E. de Selys-Longchamps. — On the forms of Zygaena Trifolii, with some remarks on the question of specific difference, as opposed to local or phytophagic variation, in that genus, by T. H. Briggs. - Remarks concerning the identification of Myrmeleon formicaleo, formicarium, and formicalynx of Linne, by R. Mac Lachlan.

Idem, for 1872 part 1, 2 and 3.

Stylopidarum, ordinem Strepsipterorum Kirbii constituentium, mihi tamen potius Coleopterorum Familiae, Rhipiphoridis Meloidisque propinquae, Monographia; auctore S. S. Saunders. — On certain species of Pericopides in the Collection of Mr. W. Wilson Saunders: with a List of the described Species pertaining to that Group, by A. G. Butler. — Descriptions of some Species of Cassididae new to science, by J. S. Baly. — Descriptions of new Species of Lucanoid Coleoptera; with remarks on the genus Cantharolethrus, and supplementary List, by Major Parry (including descriptions by M.

Snellen van Vollenhoven and Prof. Westwood). — Descriptions of some new Papilionidae, by J. O. Westwood. — Note on the Diurnal Lepidoptera described by Jablonsky and Herbst, in their "Natursystem aller bekannten Insekten," by W. F. Kirby. — On the genus Acentropus, by J. W. Dunning. — On the external sexual apparatus of the males of the genus Acentropus, by R. Mc. Lachlan. — On the Longicorn Coleoptera of Chontales, Nicaragua, by H. W. Bates. — Descriptions of twenty new species of Buprestidae, by E. Saunders. — Notes on certain species of Pericepides, omitted in a list of species recently read before the Society, by A. G. Butler.

Nouvelles Archives du Museum d'histoire naturelle de Paris, tome 8°, fasc. I. (B).

Journal d'un voyage dans le centre de la Chine et dans le Thibet oriental, par M. l'ablé Armand David, waarin enkele kleine aanteekeningen over Insekten.

October 1872.

Newman's Entomologist, No 109. (Oct. 1872) (A).

Economy of Chalcidiae, by Fr. Walker. — Entomological Notes from South-Australia, by H. Ramsay Cox. — On some Amurland Insects, by Fr. Walker. — Korte aanteekeningen over insecten van verschillende orden, doch voornamelijk over Lepidoptera.

The Entomologist's Monthy Magazine, N° 101. (Oct. 1872) (B).

Notes on Heteromera and Descriptions of New Genera and Species (N°. 1), by F. Bates. — Instructions for the Collection and Preservation of Neuropterous Insects, by R. Mac Lachlan. — The recent Invasion of Great Britain by Vanessa Antiopa, by H. T. Stainton. — Voorts vele kleine aanteekeningen.

Newman's Zoologist, sec. series N° 85 (Oct. 1872) (B). Larva of Empithecia togata, by H. Harpur Crewe.

Annals and Magazine of Natural History, 4th series No 58 (Oct. 1872) (B).

Remarks on Crinodes Sommeri and Tarsolepis remicanda, by A. G.

Butler. — On the Habits of some Madeiran Spiders, by Fr.

Pollock. — On the Habits of Galeodes pallipes, by Prof. Cope.

Bullettino della Società Entomologica Italiana, anno quarto, trim. III (Luglio, Agosto, Settembre 1872) (A).

Degli Insetti parassiti e delle loro Vittime enumerazione con note del Prof. Camillo Rondani (continuazione.) — Catalogo sinonimico e topografico dei Coleotteri della Toscana (continuazione), ordinato da Ferd. Piccioli. — Diagnosi di una nuova specie di Pelopoeus, del Prof. Antonio Carruccio. — Ancora della Partenogenesi del Bombyx mori, dell' Ing. Antonio Curò. — Materiali per la Fauna entomo-

logica dell'isola di Sardegna. Coleotteri (Continuazione) da Piero Bargagli. — Allevamento dei bachi da seta in Italia nella primavera del 1872, del Prof. A. Targioni-Tozzetti. — Un momento di cattivo umore. — Sulla natura delle ali degli Insetti. — Partenogenesi delle Farfalle. — Partenogenesi delle Api. — Diagnosi di nuove specie italiane. — Di un insetto poco noto che danneggia l'ulivo. — Sulla Phylloxera vastatrix.

Bulletin de la Société impériale des Naturalistes de Moscou. Année 1872. Nº. 1 (B).

Supplément indispensable à l'article publié par M. Gerstaecker, en 1869, sur quelques genres d'Hyménoptères, par O. de Bourmeister Radoszkowsky. Av. une pl.

Verhandlungen des naturhistorischen Vereines der preussischen Rheinlande und Westphalens. 28ster Jahrg. 1871. (B).

Uebersicht der Gattungen und Arten der Familie der Plectiscoiden, von A. Förster. — Lebende Maden von Anobium paniceum in einem Glase mit spanischem Pfeffer, von Troschel. — Ueber die Cetoniden der Sunda-Inseln und Molukken, von Mohnike. — Ueber eine entomologische Mittheilung von Hern G. Fries in Breslau Plusia Cheiranthi (Eugenia Er.) betreffend, von Andrä. — Ueber die Nahrung der Gryllotalpa vulgaris, und über die Züchtung von Saturnia Yama-mai, von Landois.

November, 1872.

Newman's Entomologist, Nº 110. (Nov. 1872) (A).

Economy of Chalcidiae, by Fr. Walker. — Notes on some Insects of Italy and of South France, observed between the middle of May and the middle of July, 1872, by the same. — Korte aanteekeningen over insekten van verschillende orden, doch voornamelijk over Lepidoptera. — Extracts from the Proceedings of the Entomological Society, February 5 to March 18, 1872.

The Entomologist's Monthly Magazine, N° 102 (Nov. 1872) (B).

Description of a new genus and two new exotic species of the family Larridae (Hymenoptera) (with a wood-cut), by C. Ritsema. — Description of a new species of Aphidius from Britain, by T. A. Marshall. — Notes on British Tortrices, with descriptions of two new species, by C. G. Barrett. — Note on our recent invasion by Vanessa Antiopa, by F. Buchanan White. — The recent invasion by Vanessa Antiopa, by D. Sharp. — Description of a new species of Damaster from Japan, by E. C. Rye. — Notes on Heteromera and descriptions of new genera and species (N°, 2), by F. Bates. — Verder vele kleine aanteekeningen.

Newman's Zoologist, sec. series, N° 86 (Nov. 1872) (B).

Are the Channel Islands British P by E. Birchall.

Annals and Magazine of Natural History, 4th series, N° 59 (Nov. 1872) (B.)

Notes on Coleoptera, with Descriptions of New Genera and Species, Part II, by Fr. P. Pascoe. — Notes on a Deep-sea Dredging-Expedition round the Island of Anticosti, in the Gulf of St. Lawrence, by J. F. Whiteaves. — Descriptions of new Myriopoda of the Family Glomeridae, by A. G. Butler. — On Branchipus and Artemia, by C. Vogt.

Troschel's Archiv fur Naturgeschichte. 38er Jahrg. 2tes Heft. (B).

Ueber Cubanische Crustaceen nach den Sammlungen Dr. J. Gundlach's.

Von E. von Martens. (Schluss.) — Verzeichniss der von Dr.

J. Gundlach auf der Insel Cuba gesammelten Rüsselkäfer. Von Dr. E. Suffrian in Münster. (Fortsetzung). — Ueber die Respirationsorgane der Araneen. Von Dr. Ph. Bertkau in Köln (met 1 Taf.).

Mittheilungen der Schweizerischen Entomologischen Gesellschaft. Redigirt von G. Stierlin. Vol. III. Heft N° 10 (A.)

Hyménoptères divers du Bassin du Léman, par Fr. Chevrier. — Ein Beitrag zur Kenntniss des Genus Deilephila O., von Dr. Huguenin. — Materiaux complémentaires pour la Faune des Lépidoptères de la Suisse, par H. de Peyerimhoff. — XII° Recueil. Descriptions d'un genre nouveau et de plusieurs espèces de Coléoptères propres à la Russie méridionale et remarques synonymiques, par Gautier des Cottes. — Ueber Entwickelung und Lebensweise von Serropalpus strictus Hellen. Von J. Erné. — Etudes sur les Myriapodes, par Alois Humbert I. Note sur l'accouplement et la ponte des Glomeris.

Revue et Magasin de Zoologie. 1871—1873. Nº 10. (B.)

Hyménoptères nouveaux du bassin méditerranéen, par M. le Dr.

Dours. (Suite.)

December 1872.

Newman's Entomologist, No 111. (Dec. 1872) (A).

Economy of Chalcidiae, by Fr. Walker. — Observations on Diptera, by R. H. Meade. — On some Amurland Insects (Part. 2), by Fr. Walker. — Korte aanteekeningen over Lepidoptera. — Extracts from the Proceedings of the Entom. Soc. 18 March 1872, waarin o. a. Ravages of Locusts in South Australia by C. A. Wilson. — Haggerstone Entomological Society. — Death of Mr. Edleston, by E. Newman.

The Entomologist's Monthly Magazine, No 103 (Dec. 1872) (B).

Notes on two new genera of Psocidae (with an illustration), by Baron

E. de Selys Longchamps. — Descriptions of a new species of

Papilio from Lagos, by W. C. Hewitson. — Descriptions of new

species of African Diurnal Lepidoptera, by C. Ward. — Extraordinary migration of Pyrameis Cardui, by F. Buchanan White, —

Notes on Heteromera, and descriptions of new genera and species (n² 3), by F. Bates. — Description of a new genus and species of Hydrophilidae from New Zealand, and of a new species of Philhydrus from Great Britain, by D. Sharp. — Observations on some Britisch species of Dascillidae, with description of a new species of Cyphon, by D. Sharp. — Additions to the list of British Coleoptera, etc., including description of a new species of Thyamis, by E. C. Rye. — Note on a recent capture of Lymexylon navale in Cheshire, by J. Chappell en andere kleine mededeelingen. — Instructions for the collections and preservation of Neuropterous Insects (continued), by R. Mc. Lachlan.

Annals and Magazine of Natural History. 4th series. No. 60 (Dec. 1872) (B.)

On a new Family and Genus and two new Species of Thelyphonidea by O. P. Cambridge (with a Plate.) — On Crinodes Sommeri and Tarsolepis remicauda, in answer to Mr. Butlers's Remarks, by C. Ritsema. — On the Habits and Distribution of Lycosa ingens Bl., by O. P. Cambridge. —

Nouvelles Archives du Museum d'Histoire naturelle de Paris, tome 8, fasc. II (B).

Journal d'un voyage dans le centre de la Chine et dans le Thibet oriental, par M. l'abbé Armand David. (Suite).

Jahrbücher des Nassauischen Vereins für Naturkunde. Jahrg. 25 und 26. 1871—72 (A).

A. Rössler, Beobachtungen über einige in Gärten vorkommende Kleinschmetterlinge. — id. Zur Naturgeschichte von Agrotis Tritici L. = fumosa L. und obelisca S. V. — A. Fuchs, Beobachtungen über einige Lepidopteren. — C. L. Kirschbaum, Ueber das Nest von Anthidium strigatum Latr.

Revue et Magasin de Zoologie 1871-72. n°. 9 (B).

Catalogue des Longicornes récoltés par M. Théophile Deyrolle, en Imirétie, Mingrélie et Géorgie, et descriptions des espèces nouvelles par H. Tournier. (Suite.) — Hyménoptères nouveaux du bassin méditerrannéen, par M. le Dr. Dours. (Suite.) —

Januarij, 1878.

Newman's Entomologist, no 112 (Jan. 1873) (A).

Economy of Chalcidiae, by Fr. Walker. — Pseudobalani, or False Acorns, by E. Newman. — Notes on some Insects of Italy and of South France, observed between the middle of May and the middle of July, 1872, by Fr. Walker. — Korte aanteekeningen vooral over Lepidoptera. — Extracts from the Proceedings of the Entomological Society, waarin o. a. het vervolg van Wilson's

Ravages of Locusts in South Australia. - South London Entomological Society. — Death of Mr. J. K. Lord, by E. Newman.

The Entomologist's Monthly Magazine, nº 104 (Jan. 1878) (B).

Instructions for the collection and preservation of Neuropterous Insects (continued), by R. Mc. Lachlan. — Remarks on Mr. Barretts Notes on British Tortrices, by C. S. Gregson. — Notes on Trichopterygia with descriptions of two new species, by A. Matthews. — Notes on Heteromera, and descriptions of new genera and species (n° 4), by F. Bates. — A descriptive List of Erotylidae collected by G. Lewis in Japan, by G. R. Crotch (with Addenda to the genus Languria bij E. W. Janson and C. O. Waterhouse). — Verder vele kleinere mededeelingen.

Annals and Magazine of Natural History, 4th series no 61 (Jan. 1878) (B).

Notes on the Longicorn Coleoptera of Tropical America, by H. W. Bates. — Physico-chemical Investigations upon the Aquatic Articulata, Part II by F. Plateau. — Answer to Herr Ritsema's Note on Crinodes Sommeri etc., by A. G. Butler. — On a Mite in the Ear of the Ox. Proc. Acad. Nat. Sci. Philad. 1872.

Februarij, 1878.

Newman's Entomologist, n° 113 (Febr. 1873) (A).

Variety of Chelonia villica, by Edw. Newman. — Economy of Chalcidiae, by Fr. Walker. — Notes on Swiss Lepidoptera, by H. Ch. Lang. — Notes on some Insects of Italy and of South France, observed between the middle of May and the middle of July, 1872, by Fr. Walker. — Supplementary Note on the Genus Acentropus, by J. W. Dunning. — Korte aanteekeningen vooral over Lepidoptera. — Description of a Lepidopterous Insect (Ephestia Rozburghii) new to Science, by C. S. Gregson.

The Entomologist's Monthly Magazine, no 105 (Febr. 1873) (A).

Notes on Heteromera, and Descriptions of New Genera and Species (n° 5), by F. Bates. — A list of Endomychidae collected in Japan by G. Lewis, with descriptions of new genera and species, by H. S. Gorham. — Descriptions of new species of Coleoptera from Chili, by E. C. Reed. — Descriptions of new species of African Lepidoptera, by C. Ward. — British Hemiptera: new species (Homoptera), by J. W. Douglas and John Scott. — Notes on Britisch Tortrices, by G. G. Barrett. — Note on the occurrence in England of Clytus erythrocephalus F., by E. C. Rye en verder vele kleinere mededeelingen. — Entomological Society of London, 6th January, 1873. — Review: A Catalogue of British Hymenoptera, Part 2, compiled by T. A. Marshall, by J. W. Dunning. — Instructions for the collection and preservation of Neuropterous Insects (continued), by R. Mc. Lachlan.

Annals and Maguzine of Natural History, 4th series, n° 62 (Febr. 1873) (B).

A monographic List of the Species of the Genus Gonyleptes, with Descriptions of three remarkable new Species, by A. G., Butler. — Notes on the Longicorn Coleoptera of Tropical America, by H. W. Bates. — Anatomical Investigations on the Limuli, by A. Milne-Edwards. — Descriptions of three new Species of Crustacea parasitic on the Cetacea of the N. W. coast of America, by W. H. Dall.

Revue et Magasin de Zoologie. 1871-1872, nº 11 et 12. (B).

Notice sur le genre Caccobius Thoms. par H. Jekel. — Hyménoptères nouveaux du bassin méditerranéen, par M. le Dr. Dours (Suite). — Catalogue des Cicindélides et des Carabides recueillis par K. Th. Deyrolle en Asie Mineure, par M. H. Gilnicki. — Catalogue raisonné des Lépidoptères rapportés par M. Th. Deyrolle de son exploration scientifique en Asie Mineure, par M. Ch. Oberthür. — Tables alphabétiques pour l'année 1871—1872.

Bulletino della Società Entomologica Italiana, anno quarto, trim. IV (Ottobre, Novembre, Decembre 1872) (A).

Degli insetti parassiti e delle loro vittime (continuazione e fine), del Prof. C. Rondani. — Sui rapporti delle Formiche colle Tettigometre e sulla genealogia degli Afidi e dei Coccidi, del Prof. F. Delpino. — Note relative alla Thalessa clavata, da G. C. Vittore. — Sopra un nuovo metodo per preservare le collezioni entomologiche dai danni degli Antreni, del Dott. C. Emery. — Di alcune escursioni fatte in Italia nel 1872, da P. Bargagli. — Sull' allevamento dei bachi della quercia (Saturnia Yama-mai), del Nob. C. Tacchetti. — Intorno alla partenogenesi riconosciuta nelle farfalle da antichi italiani, da C. de Siebold. — Catalogo di Crostacei podottalmi brachiuri e anomuri, raccolti nel viaggio di circumnavigazione della fregata italiana Magenta e riportati dal Prof. E. Giglioli.

Annales des Sciences Naturelles. Zoologie, t. XV, nos. 4 à 6. (B).

Mémoire sur le vol des Insectes et des Oiseaux, par M. Marey. —

Note sur les Crabes d'eau douce de Madagascar, par M. A. Milne

Edwards. — Description de quelques Lépidoptères appartenant

aux genres Charaxes et Cyligramma, et provenant du voyage de

M. A. Grandidier à Madagascar, par M. H. Lucas.

Id. tome XVI (B).

Mémoire sur le développement des Phalangides, par M. Balbiani. — Etudes d'anatomie comparée sur les organes du toucher chez divers Mammifères, Oiseaux, Poissons et Insectes, par M. Jobert. — Etude sur le prétendu Crustacé au sujet duquel Latreille a créé le

genre Prosopistome et qui n'est autre chose qu'un véritable Insecte hexapode, par M. M. Joly. —

Id. tome XVII nos 1 et 2 (B).

Mémoire sur des Crustacés rares ou nouveaux des côtes de France, par M. Hesse. — Recherches sur l'anatomie des Limules, par M. A. Milne Edwards.

Maart, 1878.

Newman's Entomologist, nº 114 (March 1873) (A).

Variety of Arctia mendica and of Callimorpha dominula, by Edw. Newman. — Economy of Chalcidiae, by Fr. Walker (continued). — A List of the Butterflies inhabiting Guernsey and Sark, with Notes of their Occurrence, by W. A. Luff. — Central African Blood-sucking Flies, by Fr. Walker. — On some Amurland Insects (part III) by Fr. Walker. — Korte aanteekeningen over insecten van verschillende orden.

The Entomologist's Monthly Magazine, no 106 (March, 1873) (B).

Instructions for the collection and preservation of Neuropterous Insects (concluded) by R. Mc. Lachlan. — Descriptions of two new Butterflies from the West-Coast of Africa, by W. C. Hewitson. — Notes on Heteromera, and Descriptions of new genera and species (n° 6), by F. Bates. — On certain British Hemiptera-Homoptera by J. Scott (continued). — Descriptions of two new species of Ichneumonidae (Anomalon and Mesostenus) from Great-Britain, by T. A. Marshall. — Vervolgens vele kleine mededeelingen voornamelijk op de fauna van Engeland betrekking hebbende. Daarna: Additions and Corrections to the List of British Syrphidae, by G. H. Verrall.

Annals and Magazine of Natural History, 4th series n° 63 (March, 1878) (B).

Additions to the Australian Curculionidae. Part IV by P. Pascoe.—
On the Parasites of the Cetaceans of the N. W. Coast of America,
with Descriptions of New Forms, by W. H. Dall.

Revue et Magasin de Zoologie, 1873, nº 1 (B).

Descriptions de huit Lépidoptères inédits d'Europe, par P. Millière. —
Description et figure de cinq espèces de Coléoptères Mexicains,
par A. Sallé. — Description de Morphonides Brésiliens, par
H. Burmeister.

Bulletin de la Société Linnéenne de Normandie, 2de série vol. 5 (1869-70) (A).

Diagnoses de Coléoptères nouveaux, par A. Fauvel. — Mémoire sur les Stapliylinides formant la suite de la Faune gallo-rénane, par A. Fauvel. — Compte-rendu d'une communication faite aux réu-

nions des Sociétés savantes à la Sorbonne, par M. Leprieur, sur les moeurs singulières de Coléoptères du genre Haemonia, par A. Fauvel. — Résultats entomologiques de l'excursion à St.-Vaast, par A. Fauvel. — Application de l'acide sulphureux à la destruction des chenilles, par M. Fayel père.

Mémoires de la Société Linnéenne de Normandie, vol. XV (1865-69) (1). Catalogue des Colèoptères de l'Algérie et contrées voisines, avec descriptions d'espèces nouvelles, par M. M. Reiche et Lallemant.

Correspondenz-Blatt des zoologisch-mineralogischen Vereines in Regensburg. 27ter Jahrg., n° 1 (B).

Eine neue Phryganide für die bayerische Neuropteren-Fauna, von Otto Walser.

April, 1878.

Newman's Entomologist, nº 115 (April, 1878) (A).

Varity of Pyrameis Cardui, by Edw. Newman. — Economy of Chalcidiae, by Fr. Walker (continued). — The Origin and Distribution of the Insects of the British Isles, by E. Birchall. — A List of the Nocturnal Macro-Lepidoptera inhabiting Guernsey and Sark, with Notes of their Occurrence, by W. A. Luff. — Entomological Notes from South Australia, by H. Ramsay Cox (continued). — On some Amurland Insects (Part IV) by Fr. Walker. — Verder vele kleine aanteekeningen.

The Entomologist's Monthly Magazine, n° 107 (April, 1873) (B).

Additions and corrections of the List of British Syrphidae, by G.

H. Verrall (continued). — Desciptions of a new genus and two new species of Coleoptera from Japan, by H. S. Gorham. — Notes on Heteromera and Descriptions of new genera and species (n° 7), by F. Bates. — Descriptions of Lycaena Arthurus, a new European Butterfly, by J. Cosmo Melvill. — Description of a new Butterfly from Java, by Th. Chapman. — On certain British Hemiptera-Homoptera, by John Scott. — Notes on British Tortrices, by C. G. Barrett (continued). — Verder vele kleine aanteekeningen en het verslag van de Vergaderingen van de Lond. Ent. Soc. van 17 Febr. en 3 en 17 Maart 1873.

Annals and Magazine of Natural History, 4th series n° 64 (April, 1878) (B).

On a Crustacean of the Genus Zia, by Th. R. R. Stebbing. — On Hypermetamorphosis in Palingenia Virgo, and on the Analogies of its Larva with the Crustacea, by N. Joly.

Revue et Magasin de Zoologie, 1873, n° 3 et 4 (B).

Monographie des espèces de Coléoptères du genre Erodius, Fab., par

E. Allard.

- Annales des Sciences Naturelles. Zoologie, t. XVII, n° 3 et 4 (B). Mémoire sur des Crustacés rares ou nouveaux des Côtes de France, par M. Hesse.
- Nouvelles Archives du Muséum d'histoire naturelle de Paris. t. 8, 4 fasc. (B).
  - Recherches sur la Faune Carcinologique de la Nouvelle-Calédonie, par M. A. Milne Edwards.
- Proceedings of the Boston Society of Natural History. Vol XIII (1869—71) p. 369 till the end (A).
  - Catalogue of the Phalaenidae of California, by A. S. Packard Jr. New or rare American Neuroptera, Thysanura and Myriapoda, by A. S. Packard Jr.
- Id. vol. XIV, p. 1-224.
  - Embryology of Isotoma, a Genus of Poduridae, by A. S. Packard Jr. Notes on the Flight of N. E. Butterflies, by Ch. S. Minot. Notices of some Heteroptera in the Collection of Dr. T. W. Harris, by P. R. Uhler.
- Memoirs of the Boston Society of Natural History, vol. II, part II, numb. I (A).
  - On the Development of Limulus Polyphemus, by A. S. Packard Jr.
- Transactions of the New York State Agricultural Society, vol. XXIX, 1869 (4).
  - Thirteenth Report on the noxious, beneficial and other Insects of the State of New York, by Asa Fitch.
- Id. vol. XXX, 1870.
  - Fourteenth Report on the noxious etc. by the Same.
- Archives of Science and Transactions of the Orleans County Society of Nat. Sciences, vol. I, n° IV, V. (A).
  - Doryphora decem-lineata. List of Lepidoptera collected in Troy Vt., by James C. Kennedy.
- Jaarboekje van het Koninklijk Zoologisch Genootschap Natura Artis Magistra voor 1873 (B).
  - Ben Snuitkever en een Sluipwespje, door S. v. V. Eene indringster en hare gevechten, door S. v. V.
- The Entomologist's Annual for 1873 (B).
  - New British Species of Coleoptera, Corrections of Nomenclature etc., noticed since the publication of the Entomologist's Annual for 1872, by E. C. Rye. Notes' on new and rare British Lepidoptera (excepting Tineina) in 1872, by H. Guard Knaggs. New British Tineina, by H. T. Stainton. Investigations on Sciaphila Wahlboniana L. and the allied Species, by Dr. O. Hoffmann. A Critical Notice of the Lepidoptera of Perthshire, by Dr. F.

Buchanan White, being Part I of the Fauna Perthensis, by R. C. R. Jordan. — One-Sidedness, by H. T. Stainton.

Annales de la Société Entomologique de Belgique. Tome 15 (1871—1872) (B).

Essai monographique sur les Drimostomides et les Cratocérides et Description d'un genre nouveau de Morionides, par le Baron M. de Chaudoir. — Matériaux pour une Faune Névroptérologique de l'Asie septentrionale, par M. M. de Sélys-Longchamps et Mac-Lachlan. — Note sur la tribu des Adélocéphalides, par le Dr. Boisduval. — Monographie des Callidides, par le Baron M. de Chaudoir. — Un mot sur le mode d'adhérence des mâles des Dytiscides aux femelles pendant l'acte de l'accouplement, par Félix Plateau. — Communication de quatre rapports scientifiques inédits de feu M. le Professeur Wesmael, par J. Sauveur.

Proceedings of the Scientific Meetings of the Zoological Society of London for the year 1872, part I (A).

A synonymic List of the Species formerly included in the Genus *Pieris*; with all others described since the Subdivision of the Group by recent Authors, by A. G. Butler. — General List of the Spiders of Palestine and Syria with Descriptions of numerous new Species and Characters of two new Genera, by O. P. Cambridge.

The Journal of the Linnean Society, Zoology, vol. XI, n° 53 et 54 (B).

A Catalogue of the Aculeate Hymenoptera and Ichneumonidae of India and the Eastern Archipelago, by F. Smith, with Introductory Remarks by A. R. Wallace. — Observations on a Light-giving Coleopterous Larva, by Dr. H. Burmeister. — On the Origin of Insects, by J. Lubbock.

Berliner Entomologische Zeitschrift. 16 Jahrg. (1872). Heft 2-4 (B). Bericht über die Naturforscher-Versammlung zu Leipzig vom Jahre 1872, von von Kiesenwetter. - Neue Käferarten von Oran, von E. Reitter. - Ueber die Gattung Pseudocolaspis Lap., von Dr. G. Kraatz. — Verzeichniss andalusischer Diptera, bei Granada von Hernn Ribbe gesammelt, von Victor v. Röder. - Nachtrag zu der Aufzählung der Noctuae des nördlichen Harzgebirges, von W. Heuäcker. - Bemerkungen über europäische Clythriden, von Dr. G. Kraatz. - Ueber die Noctuae des nördlichen Harzgebirges. von W. Heuäcker. - Zwei seltene schlesische Schmetterlinge im nordwestlichen Deutschland aufgefunden, von W. Heuäcker -Die südafrikanischen Arten der Nitidulinen-Gattung Meligethes, nach dem Materiale der Herren Chevrolat, Dr. Fritsch und Anderer bearbeitet von E. Raitter. -- Zweiter Nachtrag zur Revision der europäischen Meligethes-Arten, von E. Reitter. - Nachtrag zu den südafrikanischen Arten der Nitidulinen-Gattung Meligethes, von E. Reitter. - Synonymische Bermerkungen. Ueber einige

Sahlberg'sche Käfer-Arten, von G. Kraatz. — Monographie der Cryptochiliden von Dr. G. Haag-Rutenberg. — Revision der Gattung Cerallus, von H. von Kiesenwetter. — Ueber Criocephalus epibata Schiödte, von Dr. G. Kraatz. — Dritter Nachtrag zur Revision der europäischen Otiorhynchus-Arten, von Dr. G. Stierlin. — Revision der europäischen Arten der Gattung Malthodes, von H. von Kiesenwetter.

Bulletin de la Société Impériale des Naturalistes de Moscou. Ann. 1872, n° 2 et 8 (B).

Observations sur quelques genres de Carabiques, avec la description d'espèces nouvelles, par le Baron de Chaudoir. — Enumération des nouvelles espèces de Coléoptères rapportés de ses voyages par feu Victor Motschoulsky. Onzième article. — Reise nach den Salzseen Baskuntschatskoje und Elton, nach Schilling, Anton, Astrachan nebst Mittheilungen über das Vorkommen mehrerer Käfer und Fliegen in jenen Gegenden, von A. Becker. — Notes sur quelques espèses de Phryganides et sur une Chrysopa, par M. R. McLachlan. — Enumeration der in den russischen Gouvernements Kiew und Volhynien bisher aufgefundenen Käfer, von J. H. Hochhuth.

Mittheilungen der Schweizerischen Entomologischen Gesellschaft. Vol. IV, Heft n° 1 (B).

Orthopterologisches, von E. Frey-Gessner. — Hemipterologisches, von E. Frey-Gessner. — Aphorismen über die entomologische Systematik, von G. Schoch. — Ein Beitrag zur Kenntniss des Genus Lasiocampa Latr., von Dr. Huguenin. — Noctuinen-Fauna der Schweiz, von J. Wullschlegel.

Bulletins de l'Académie Royale des Sciences, des Lettres etc. de Belgique. 2º sér. t. 31 (1871) (B).

Synopsis des Cordulines, par M. E. de Sélys-Longchamps.

Id. 2° sér. t. 33 (1872) (B).

Matériaux pour la faune belge: deuxième note, Myriapodes, par Félix Plateau.

Id. 2º sér. t. 34 (1872) (B).

Recherches physico-chimiques sur les articulés aquatiques (2me partie) par Félix Plateau.

Mei 1873.

Newman's Entomologist, nº 116 (May, 1873) (A).

Variety of Argynnis Aglaia, with figure, by Edw. Newman — Economy of Chalcidiae, by Francis Walker (continued). — Controlling Sex in Butterflies, by Mrs. Ab. Treat. — A List of the Nocturnal Macro-Lepidoptera inhabiting Guernsey and Sark, with Notes of their Occurrence, by W. A. Luff (continued). — A List of the Macro-Lepidoptera taken at Buckingham or in its immidiate

Neighbourhood, with Notes of their Occurrence, bij W. Slade. — Description of the Larva of Tephrosia biundularia, by G. T. Porritt. — Entomological Notes, Captures, etc.

The Entomologist's Monthly Magazine, n° 108 (May, 1873) (B).

On the Pectinicorn Coleoptera of Japan, with Descriptions of three new Species, by C. O. Waterhouse. — On a new Coleopterous Genus from Japan, by T. Vernon Wollaston. — Additions and Corrections to the List of British Syrphidae (concluded) by G. H. Verrall. — On the Larva of Sphinx Convolvuli and its Habits, by W. Buckler. — Note on Xylotrupes dichotomus L., by G. Lewis. — Note on Trachyphloeus alternans, by W. Tylden. — Note on Otiorhynchus monticola Germ., by D. Sharp. — On the supposed new Species of European Butterfly (Lycaena Arthurus Melvill) by O. Staudinger. — Natural History of Polia Chi, by W. Buckler. — Note on the capture of Pentatoma juniperina, bij J. Scott.

Newman's Zoologist, sec. series, n° 92 (May, 1873) (B).

Proceedings of the London Entomological Society: March 17 and
April 7.

Annals and Magazine of Natural History, 4th series, n° 65 (May, 1873) (B).

On a new Genus of Amphipod Crustaceans, by R. von Willemöes-Suhm.

Troschel's Archiv für Naturgeschichte. 89 Jahrg. Erstes Heft (B).

Die Cetoniden der Philippinischen Inseln, beschrieben von Dr. O.

Mohnike.

Correspondenz-Blatt des zool.-:nin. Vereines in Regensburg. 27 Jahrg. n° 2 und 3 (B).

Ueber 3 in Bayern vorkommenden Cryptiden, von Dr. Kriechbaumer. — Ueber Chrysis Stoudera Panz., von demselben.

Verhandlungen der k.k. zool.-bot. Gesellschaft in Wien. Jahrg. 1872 (A).

Beiträge zur Lebensgeschichte der Käfer, von A. Rupertsberger. —
Berichtigungen zu Dr. Kirschbaum's Cicadinen der Gegend von
Wiesbaden, Frankfurt a. M. und anderer Gegenden, und Ausschlüsse über einige Cicadinen in der vorm. Germar'schen Sammlung, von Dr. F. X. Fieber. — Beschreibung sieben neuer Arten
Microlepidopteren, von J. Mann. — Rudolf Felder. Ein Nachruf,
von Dr. J. R. Schiner. — Drei neue Arten der Gattung Sciara,
von Th. Beling. — Miscellin, von Dr. J. R. Schiner. — Ueber
Vitus Graber's: Mittheilung der Aehnlichkeit der Geschlechtsorgane
bei Orthopteren. Entgegnung, von Prof. L. H. Fischer. — Zwei
neue Asiliden, beschrieben von C. Koch. — Ueber einige Cryptoiden, meist aus der österreichischen Fauna, von C. Tschek. —
Ueber Diaspis Visci Schrank, eine auf der Mistel lebende Schild-

laus, von Dr. F. Lôw. — Ein Beitrag zur Bienenfauna Deutschlands, von Dr. F. Morawits. — Zoologische Miscellen, von G. Ritter von Frauenfeld. — Beiträge zur Kenntniss der nordamerikanischen Nachtfalter, besonders der Microlepidopteren, von Prof. P. C. Zeller. Erste Abtheilung. — Phylloxera vastatrix, von G. Ritter von Frauenfeld. — Zwei neue Carabiden-Larven, von M. Rupertsberger. — Aus der Frühlings-Flora und Fauna Illyriens, von Pater G. Strobl. — Beitrag zur Naturgeschichte der Zweiflügler-Gattungen Bibio und Dilophus. Ferner: ein dem Getreide schädliches Insekt, von Th. Beling. — Ueber das Vorkommen von Scorpionen im Erzherzogthume Oesterreich, von Grafen Ferrari. — Die Einmiethler der mitteleuropäischen Eichengallen, von Dr. G. Mayr. — Beschreibung einiger Zwitterbildungen bei Lepidopteren, von Dr. O. Nickerl. — Drei neue österreichische Lepidopteren, von Dr. O. Staudinger.

Revue et Magasin de Zoologie, 1873, n° 5 (B).

Monographie des espèces de Coléoptères du genre Erodius, Fab., par E. Allard. — Description de nouveaux genres et de nouvelles espèces de Coléoptères Lamellicornes, par M. le Dr. D. Sharp.

Bullettino della Società Entomologica Italiana. Anno quinto (1873). Trim. I (A).

Degli Insetti nocivi e dei loro parassiti, del Prof. C. Rondani. —
Notizie sulla Fauna lepidotterologica della Sicilia, da E. Ragusa. —
Materiali per la Fauna entomologica dell'isola di Sardegna, Coleotteri
(continuazione), da P. Bargagli. — Rhodocera Cleopatra L. ermafrodita, da E. Ragusa. — Lepidotteri nuovi per la Sicilia o per
l'Europa, da A. Kalchberg. — Microcoleotteri dei dintorno di
Firenze, da F. Piccioli. — Notozie intorno alla conservazione delle
collezioni entomologiche, da P. Stefanelli.

Stettiner Entomologische Zeitung. Jahrg. 33 (1872) (B).

Atraetogaster, nov. gen. Pimplidarum, aufgestellt von Dr. Kriechbaumer. — Ueber Sphaetes crassicrus, von Dr. Kriechbaumer. — Synonymische Miscellaneen, von Dr. Suffrian. — Neue Micro-Lepidopteren, von C. T. Glits. — Bemerkungen über einige Graubündner Lepidoptern, von P. C. Zeller. — Beschreibung einer neuen Paussus-Art aus Ost-Indien, Paussus Ludekingii, von Dr. S. C. Snellen van Vollenhoven. — Revision der Tenthredo-Untergattung Allantus im Hartig'schen Sinne, von Dr. F. Rudow. — Antheraca Gueinzii, eine neue Saturnide von Port Natal, beschrieben von Dr. O. Staudinger. — Reisebriefe des Herrn Baron von Nolcken IV. — Exotisches von C. A. Dohrn. — Additions à la Monographie des Trechus, par J. Putzeys. — Lepidopterologische Notizen von Dr. A. Speyer. — Literarisches von G. Weymer: A synonymie catalogue of Diurnal Lepidoptera by W. F. Kirby. — Beiträge sur Kenntniss der Arten des Genus Eupithecia Curt.,

von C. Dietze. - Bericht über meine persische Reise vom Jahre 1871, von H. T. Christoph. — Zwei neue Blattwespen, von Dr. F. Rudow. — Asperula von C. A. Dohrn (Reminiscere IV). — Insectenregen, von H. Burmeister. - Ueher die Pompiliden und Sphegiden des La Plata-Gebietes, von H. Burmeister. - Synonymische und systematische Bemerkungen von F. W. Mäklin. -Hymenopterologische Beiträge von Dr. A. Gerstäcker. - Lepidopterologisches von Dr. Rössler. - Beiträge zur Lepidopteren-Fauna Siciliens, von A. von Kalchberg. - Lepidopterologische Notizen, von W. Heuacker. - Ueber Heerwurms-Erscheinungen, von Th. Beling. — Beschreibung eines Hermaphroditen von Aglia Tau L., von C. Dietze. - Aus Napoli von C. A. Dohrn. - Neue exotische Schmetterlinge, beschrieben von H. B. Möschler. - Lepidopterologische Notiz, von Keferstein. - Erebus Marquesi Plilippi, von C. A. Dohrn. - Buprestidae Argentini, Uebersicht der Prachtkäfer des La Plata-Gebietes, von H. Burmeister. — Schmetterlinge mit Raupenkopf und ähnliche Missbildungen, von Dr. H. Hagen. - Zur Entwickelung der Schmetterlinge nach dem Verlassen der Puppe von A. Kuwert. - Die Hymenoptera Anthophila (Blumenwespen) des Unterharzes von Dr. F. Rudow. — Gnophos pullata, var. nubilata, bestimmt und beschrieben von A. Fuchs. — Untersuchungen über Sciaphila Wahlbomiana L. und verwandte Arten, von Dr. O. Hofmann. — Linnaeana von C. A. Dohrn. — Columbianer Arten der Gattungen Chilo, Crambus und Scoparia, beschrieben von P. C. Zeller. — Europäisches von C. A. Dohrn.

Junij 1878.

Newman's Entomologist, n° 117 (June 1873) (A).

Variety of Argynnis Lathonia (male), by E. Newman. — Economy of Chalcidiae, and Characters of a few undescribed Species, by Fr. Walker. — A List of the Butterflies inhabiting Jersey, with Notes of their Occurrence, by F. G. Piquet. — Entomological Notes from South Australia, by H. Ramsay Cox. — Notes on some Insects of Italy and of South France observed between the middle of May and the middle of July 1872, by Fr. Walker. — Mountain Collecting in March, by C. S. Gregson. — Description of the Larva of Ennomos angularia, by B. Lockeyer. — Description of the Larva of Fidonia atomaria, by B. Lockeyer. — Description of the Larva of Eudorea lineolalis, by C. S. Gregson. — Description of the Larva of Grapholitha nisana L., by C. S. Gregson. — Entomological Notes, Captures, etc. — Extracts from the Proceedings of the Entomological Society, February 17, 1873.

The Entomologist's Monthly Magazine, n° 109 (June 1878) (B).

Description of a new genus and species of blind Coleoptera from Italy,

by D. Sharp. — Notes on British Tortrices, by C. G. Barrett. — On two new genera of Colydiidae from New Zealand, by T. Vernon Wollaston. — Description of a new species of Charaxes from Africa, by Herbert Druce. — Notes on Heteromera, and Descriptions of new genera and species (n° 8), by F. Bates. — Note on the Carabideous genus Maraga Walker, by Ch. O. Waterhouse. — Notes on certain British Curculionidae, by E. C. Rye en andere kleine mededeelingen. — On certain British Hemiptera-Homoptera, by John Scott.

Newman's Zoologist, sec. series n° 93 (June, 1873) (B). A Visit to Corsica, by F. A. Walker.

Annals and Magazine of Natural History, 4th series n° 66 (June, 1873) (B).

Note on the Appearance in Australia of the Danais Archippus, by F. M Coy. — Descriptions of New Species of Fossorial Hymenopters in the Collection of the British Museum, by F. Smith.

Revue et Magasin de Zoologie, 1873, n° 6 (B).

Monographie des espèces de Coléoptères du genre Erodius, Fabr. par E. Allard.

Correspondenz-Blatt des zool.-miner. Vereines in Regensburg, 27ter Jahrg. n° 4 (B).

Ueber entomologische Tagebücher von Dr. Kriechbaumer.

Annales des Sciences Naturelles, Zoologie, tome XVII, n° 5 et 6; t. XVIII, n° 1 et 2 (B).

Memoire sur des Crustacés rares ou nouveaux des côtes de France, par M. Hesse (22° article). — Mémoire sur le développement des Aranéides, par M. Balbiani.

Album der Natuur voor 1872. (B).

Over de ziekte van den wijnstok in Frankrijk en de Phylloxera vastatrix, door S. C. Snellen van Vollenhoven. — Iets over de natuurlijke geschiedenis van de Vloo, door C. Ritsema Cz. — Een inval van houtluisjes, door C. Ritsema Cz.

Bulletin of the Buffalo Society of Natural Sciences. Vol. I, n° 1 (A).

Description of New North American Moths, by A. R. Grote. —

Catalogue of the Sphingidae of North America, by A. R. Grote. —

Catalogue of the Zygaenidae of North America, by A. R. Grote. —

Conclusions drawn from a study of the Genera Hypena and Herminia, by A. R. Grote.

Transactions of the Entomological Society of London for 1872, part 4 and 5 (B).

Notes on Part III of the Catalogue of British Insects published by the Entomological Society of London; Hymenoptera (Chrysididae, Ichneumonidae, Braconidae, and Evaniidae), by T. A. Marshall. — Descriptions of new genera and species of Tenebrionidae, by F. Bates. — Supplementary Note on the genus Acentropus, by J. W. Dunning. — On the manner in which the ravages of the larvae of a Nematus, on Salix cinerea, are checked by Picromerus bidens L., by A. Müller. — Addenda, Delenda and Corrigenda in Mr. S. S. Saunders' Monograph of the Stylopidae, with explanation of Plate VII illustrating that Article.

				ľ
		·		
·				
:				
	•			
			•	

VERSLAG

VAN DE

ZEVENDE WINTERVERGADERING

DER

NEDERLANDSCHE ENTOMOLOGISCHE VEREENIGING, GEHOUDEN TE LEIDEN

den 6 December 1873.

Voorzitter Mr. W. Albarda.

Met den Voorzitter zijn tegenwoordig de heeren Dr. Everts, N. H. de Graaf, Mr. Leesberg, Lodeesen, Dr. M. C. VerLoren, Maitland, Schmier de Poorter, Ritsema, Snellen, Mr. Snellen van Vollenhoven en van der Wulp.

De heeren Brants, Erbrink, Gordon, G. M. de Graaf, Heylaerts, Dr. van Hasselt, Baron Lewe van Middelstum, Dr. de Man, Ritzema Bos en Dr. van Rossum hebben zich om verschillende redenen wegens hunne afwezigheid verontschuldigd.

De Voorzitter opent de bijeenkomst met eene korte toespraak en geeft daarbij onder anderen eenige toelichtingen betreffende eene lijst, die door het Bestuur ter tafel is gebragt, en waarop inschrijving van vrijwillige bijdragen wordt verzocht, ten einde de kosten te dekken, verbonden aan eene betere plaatsing van de bibliotheek en de insectenverzameling der Vereeniging. Door al de tegenwoordig zijnde leden wordt met de meeste bereidwilligheid aan dit verzoek voldaan, zoodat aanvankelijk reeds voor f 95 's jaars en bovendien voor f 20 in eens is ingeschreven.

Hierna geeft de Voorzitter achtervolgens het woord aan de

nagenoemde heeren, die eenige wetenschappelijke mededeeling wenschten te doen.

De heer Mr. A. F. A. Leesberg zegt, dat hij in Januarij van dit jaar bij den Haag onder de schors van een' gevelden elzeboom een voor de inlandsche Fauna nieuw Coleopteron heeft gevonden, dat tot de Bostrichiden behoorde en geheel aan de beschrijving van Hylesinus villatus F, scheen te beantwoorden. Op twee na, waren echter alle gevonden exemplaren dood. Onlangs ontving hij uit Breda een doosje, waarin zich een stukje Acacia-hout en verscheidene dozijnen levende Bostrichiden bevonden. Het bleek dezelfde soort te zijn als door hem vroeger was ontdekt, en omtrent de determinatie verviel alle twijfel, hoewel het sterk variëren in kleur (van lichtgeel tot donkerbruin) en bij sommige voorwerpen de volkomen gelijke beharing, zonder eenige teekening, aanvankelijk meer dan ééne soort zouden doen vermoeden, gelijk uit de vertoonde exemplaren blijkt. Spreker acht het merkwaardig, dat het harde Acacia-hout door zulk een klein insect wordt doorboord.

Dr. Ed. Everts vertoont een werkje over de Keverfauna van de kusten van Oost-Friesland en de eilanden Norderney en Juist, door Dr. Metzger te Norden in 1867 uitgegeven. Spreker merkt daarbij op, hoe van lieverlede al de echte duinbewoners. welke op die eilanden bekend zijn, ook bij ons worden aangetroffen. Hij herinnert hoe in de laatste jaren als zoodanige vormen aangetroffen zijn Cillenum laterale Curt., Agabus conspersus Marsh., Anthicus bimaculatus Ill. en anderen, onder welke sommigen in niet gering aantal. Hij rekent het dus niet van belang ontbloot de aandacht te vestigen op de werkelijk rijke duinfauna en vertrouwt dat het niet onwaarschijnlijk is, dat wij ook speedig in onze Fauna dieren zullen kunnen aanwijzen als b.v. Haemonia Curtisii Lac., welke reeds in genoemde Duitsche streken is waargenomen. Opmerkelijk is het hoe Dr. Metzger reeds in 1867 meldt, dat Anthicus bimaculatus bekend is als bewoner van de Hollandsche kusten, dus twee jaar voor dat

deze soort door Spreker, zoo hij meende voor het eerst, in ons land en later in aantal door den heer C. Ritsema Cz. op de Noordzee-eilanden werd aangetroffen.

De heer Snellen van Vollenhoven herinnert de leden dat hij bij zijne behandeling van de inlandsche Netwantsen in het 16° deel van het Tijdschrift der Vereeniging twee larven heeft afgebeeld en beschreven, die hij meende dat tot die familie moesten geteld worden, ofschoon het hem onbekend was tot welke soort zij behoorden. Van eene daarvan had hij onlangs verscheidene individuen van den heer Snellen ontvangen, die op eene plant aangetroffen waren in gezelschap van hunne nymphen en imagines. Het volkomen insect nu, waartoe deze larve wel zonder twijfel behoort, is eene nieuwe soort voor onze Fauna en wel Monanthia vesiculifera Fieber. Voorwerpen van de soort met larven en nymphen worden door Spreker vertoond.

Ook deelt hij mede, dat hij dezen zomer van den heer C. Fransen Hz. te Rotterdam aangekocht heeft eene tamelijk groote verzameling van blad- en sluipwespen, meest uit de omstreken van Rotterdam, en dat hij bij aanvankelijke determinatie daarvan een vrij aanzienlijk aantal nieuwe soorten voor onze Fauna heeft gevonden; ook hebben de vangsten van de heeren Six, Ritsema en Everts weder eenige nieuwe bijvoegselen tot de naamlijst der Ichneumoniden sensu Linnaeano geleverd. De voornaamsten dier nieuwe ontdekkingen vindt men in de hieronder volgende opgaaf:

Emphytus succinctus Klug. — Fransen, Rott. 2 ex.
Phyllotoma amaura Klug. — Ritsema, Duifhuislaan 1 ex.
Selandria brevicornis Klug. — Fransen, Rott. 5 ex.
Macrophya n. sp. verwant aan Crassula. — id. 1 ex.
Tenthredo procera Klug. — id. 1 &.

- " conspicua Klug. v. V., Ginneken. Ichneumon lineator Vill. — Fransen, Rott.
- , bucculentus Wesm. Everts, den Haag 22.

  Hemiteles n. sp. rood met zwarten kop. Six, den Haag 2.

  Ctenopelma n. sp. 2 ex. door Spreker gekweekt uit Cimbex Sorbi van Enschede.

Perilianus a. sp. — Francen, Rott.

Polyblastus cephalotes Grav. - Binnen 's huis te 's Gravenhage, cen 2 v. V.

Polyhlastus mutabilis Hlungr. — Bij Leiden, Rits.

senilis Hlmgr. - Op Walcheren, Wtt.

biguttatus Grav. — (Bij Rott., Frances. Bassus cinctus Grav. —

pallipes. - Bij Vianen, Everts.

Pimpla variegata Ratz. — 2 22 uit harsbuilen van Oosterbeek, 25 Mei. de Graaf.

Polysphineta Drewsenii of discolor?

Clistopyga rufator Hlmgr.

Clistopyga rufator Hlmgr.

Glypta consimilis Hlmgr.

fronticornis Grav.

Francen, Rott.

Schizopyga analis Grav.

Meniseus murinus Grav. — Ulvenhoutsche bosch, Piaget.

Anomalou biguttatum Grav. — Fransen, Rott.

Microgaster dimidiatus Wesm. — id.

Homolobus discolor Wesm. — Een 2 bij Rott. uit Alniaria opgekweekt, Frans.

Agathis breviseta N. ab Es. — Duin bij den Hang, Six.

Syngenesiae id. — In Aug. aldaar, v. V.

Polemon Liparae Gir. — Ulvenhoutsche bosch gevangen, v. V. — Uit een rietstengel, daar gevonden, Rits.

Aglyptus Lindus Walk. — Een gevleugeld ex. in Julij in het duin, Six.

Megastigmus Bohemanii Ratz. — In de Scheveningsche boschjes, Jung, Six.

Dryinus Spectrum n. sp. — Eca ongerl. ex. 5 Julij ann de Vogelenzang, Rits.

Chelogynus infectus Hal. — Ulvenhoutsche boach, Rits.

brachycerus Dalm. — Een & bij Utr., Six.

Goniozus elaripennis Först. — Een 2 bij den Haag, Six.

Xenotoma autumnalis n. sp. — Bij Driebergen in Oct., Six.

Pachymerus calcitrator Grav. staat in de lijst als gevangen door den heer Six bij Utr. - Dit voorwerp is gevangen bij Alf aan de Moezel; doch 2 wijfjes dier soort werden bij Rott. aangetroffen door Fransen.

Onder de bladwespen had Spreker weder eenige voorwerpen aangetroffen met afwijkend aderbeloop in een of meer der vleugelen. Hij laat de twee belangrijksten dier curiosa rondgaan, namelijk eene Selandria serva met eene ader te veel in den regter voorvleugel, zijnde een scheef dwarsadertje in de lancetvormige cel (Area lanceolata), waardoor dit voorwerp naar aanleiding van het aderbeloop aan de regterzijde zou moeten gebragt worden tot eene andere groep in het geslacht Selandria of tot het genus Eriocampa der nieuweren. Het andere voorwerp is een Tenthredo instabilis Kl. 3 met onverdeelde radiaalcel in beide voorvleugels, ten gevolge waarvan dit individu, naar het beloop der vleugeladeren gedetermineerd in het geheel niet tot het geslacht Tenthredo maar tot de afdeeling van Hylotoma, Lophyrus, Cladius en Nematus zou moeten gebragt worden, waartegen alle overige ligehaamskenmerken striiden.

Voorts laat Spreker rondgaan een exemplaar der Dipterologische Bijdragen van wijlen den heer Doleschall, hem dezer dage uit Darmstadt ten geschenke toegezonden door den heer Baron von Rosenberg. De waarde van dit exemplaar wordt bijzonder verhoogd doordien bij de derde Bijdrage gevoegd zijn de oorspronkelijke teekeningen van den schrijver; men weet dat wel bij de beide eersten, maar niet bij de laatste Bijdrage lithographische platen naar zijne teekeningen behooren. Deze teekeningen bezitten veel meer kunstwaarde en de insecten zijn er veel kenbaarder op voorgesteld dan het geval is met de steendrukplaten der beide eerste Bijdragen.

Ten slotte deelt Spreker mede, dat de heer J. van Leeuwen Jr. uit Amsterdam hem in de laatste week eenige vrij belangrijke waarnemingen omtrent inlandsche Lepidoptera had medegedeeld, waarvan hij er een nader vermeldt, als geschikt ter opname in het Tijdschrift. Zij heeft betrekking tot het verschil der haren op de wratjes van den rug der rupsen van Lithosia (Calligenia) rosea, waarvan de meesten lang, gevederd, sierlijk krom ge-

bogen en geknopt zijn, terwijl er enkelen tusschen gevonden worden stijf, stekelig en doornig als die der meeste Bombyzrupsen. Spreker laat ook de nette teekeningen van den heer van Leeuwen, die dit onderscheid ophelderen, ter bezigtiging rondgaan.

De heer Snellen brengt ter tafel een Coleopteron, in de maand Augustus laatstleden bij Rotterdam, aan het Kralingsche veer gevangen door den heer Fransen. Dit insect, door den heer Ritsema gedetermineerd als Poecilaspis angulata Germ. zat daar op eene bloem van Heracleum sphondyleum. De soort behoort in Brazilië en Guyana te huis en hoe het voorwerp levend in Nederland kon voorkomen, blijft voor Spreker raadselachtig, vooral daar de Schildkevers (Cassiden) waartoe het behoort, bladetende larven hebben en slechts korten tijd in den poppenstaat doorbrengen, terwijl het hem niet bekend is dat de volmaakte insecten lang leven; ook is de vindplaats, bijna een uur gaans van de stad, ver verwijderd van de losplaatsen der zeeschepen. Het voorwerp dat iets kleiner en minder levendig gekleurd is dan de exemplaren op 's Rijks Museum aanwezig, wordt thans aldaar bewaard met een etiquet, de vindplaats aanwijzende.

Indien het voorkomen van een exotisch insect op eene van Rotterdam eenigszins verwijderde plaats bevreemdend genoemd mag worden, zoo is het vinden in de stad zelve van insecten, die in andere werelddeelen te huis behooren, niet zulk eene geheel ongewone zaak. Spreker trof eens in zijne woning een gaaf voorwerp der Oost-Indische Asopia pictalis Curtis en het is hem ook bekend dat een exemplaar van de fraaije boktor, afgebeeld bij Rösel, Deel II Scarab. class. 2, pl. 1 f. a, blz. 112, bij Rotterdam levend op een stapel Amerikaansch werkhout werd aangetroffen.

De heer Ritsema deelt in de eerste plaats eene waarneming mede, door hem gedaan omtrent de levenswijze van het geslacht Zodion Latr.

Onder de insecten namelijk, door hem op de excursie van

8 Junii dezes jaars in het Ulvenhoutsche bosch bij Breda gevangen, bevonden zich ook Hymenoptera aculeata, die bij het sorteren van de vangst in eene afzonderlijke doos werden geplaatst. In het begin van November deze doos weder ter hand nemende, viel zijn oog op een vliegje dat dood op den bodem lag, en dat zich niet in die doos bevond toen hij de Hymenoptera daarin stak. Met behulp van Schiner's Diptera van de Found Austriaca word het door hem als Zodion cinereum Germ. bestemd. De verwantschap met de geslachten Conops, Physocephala en Myopa, welker larven, zoo als reeds lang bekend is, parasitisch in het achterlijf van geangelde Vliesvleugelige insecten (Bombus, Osmia, Chalicodoma, Andrena, Vespa, Odynerus, Pompilus, Sphex) leven. deed eene gelijksoortige levenswijze vermoeden, waarom hij de Hymenoptera uit genoemde doos een voor een naauwkeurig begon te onderzoeken. Weldra kreeg hij een vrouwelijk exemplaar van Hulgeus quadristrigatus Latr. in handen, waarvan het schterlijf aan de regterzijde tusschen het eerste en tweede segment opengespleten was; voorzigtig maakte hij nu de vier laatste segmenten van het eerste los, waardoor een ledig tonnetje zigtbaar werd, dat het achterlijf geheel opvulde en zonder twijfel de bakermat geweest was van het vliegje, dat daaruit te voorschijn was gekomen na den dood van de bij. Daar tot dusver nog niets omtrent de levenswijze van het geslacht Zodion bekend schijnt te zijn, zal de mededeeling van deze waarneming welligt niet van belang ontbloot zijn.

Omtrent de levensperiode waarin het slagtoffer met het ei dezer vliegen bezet wordt, heerschen tweederlei meeningen; volgens de eene legt de vlieg haar ei in of op het volkomen insect; volgens de andere dringt de vlieg in de nesten harer slagtoffers (voor zoo ver bekend is steeds geangelde Vliesvleugelige insecten), om hier, hetzij larf hetzij pop, met haar ei te voorzien. Voor de eerste meening pleit bv., dat een exemplaar van Conops auripes allerlei pogingen in het werk stelde om een hommel te beangstigen of bezig te houden, hetgeen, niettegenstaande dit niet scheen te gelukken, geschied kon zijn met het doel om daardoor gelegenheid te vinden den hommel een ei toe te ver-

trouwen (zie Robineau Desvoidy in Comptes rendus de l'Académie de Paris, Année 1836, 2 Sémestre p. 688), terwijl Léon Dufour mededeelt (Annales des Sciences naturelles, Janvier, 1837) dikwijls getuige te zijn geweest van den ijver waarmede Conops-exemplaren hommels vervolgden. De tweede meening verdient volgens Spreker evenwel de voorkeur, niet zoozeer omdat Lepeletier de Saint-Fargeau Conops-exemplaren in het nest van zekere wesp-(Vespa-) soorten heeft zien binnendringen (Encyclopédie méthodique, tom. X, p. 819), daar dit zeer goed om de in het nest aanwezige imagines kon plaats hebben, maar omdat Sichel eene Myopa heeft zien te voorschijn komen uit exemplaren van Vespa vulgaris L., die uit een nest waren opgekweekt, en dus niet als volkomen insect maar wel als larf of pop met de moedervlieg in aanraking konden geweest zijn (Annales de la Société entomologique de France, 1856. Bulletin p. 63). Eene in 1865 door Spreker zelven gedane waarneming heeft hem in deze meening zeer versterkt. In den zomer van genoemd jaar had zich in zijnen tuin te Haarlem, achter een hoop bloempotten eene kolonie van Bombus lapidarius L. gevestigd. Van het midden van Augustus tot het begin van September lagen van tijd tot tijd in de onmiddellijke nabijheid van het nest doode individuen, wier achterlijf geheel opgevuld was door een vliegenpopje. Deze popjes werden zorgvuldig door Spreker bewaard, doch hij verkreeg daaruit in Junij van het volgend jaar slechts een enkele en dan nog wel onvolkomen ontwikkelde Conops, die volgens den heer van der Wulp waarschijnlijk tot Physocephala pusilla Meig. behoorde. Indien nu de volkomen insecten door de Conopidae werden aangevallen, dan zou het zeer toevallig zijn dat juist de hommels van dit nest zoo veel van deze toch altijd zeldzame vliegen hebben te lijden gehad; veel aannemelijker is daarom de veronderstelling dat eene vlieg het nest is binnengedrongen en daar in verschillende cellen bare ejjeren heeft gelegd.

In de tweede plaats deelt Spreker mede, dat hij zich genoodzaakt heeft gezien een afzonderlijk genus op te rigten voor twee soorten van Vliesvleugelige insecten, die tot dusver in het geslacht Stelis Panz. eene plaats gevonden hadden, n. l. Stelis

carbonaria Smith (Cat. Hym. Ins. Coll. Brit. Mus. prt II (1854) p. 275 nº 9. 8 2) van Oost-Indië, Noordelijk Bengalen en Ceylon. en Stelis abdominalis Smith (Journ. Proceed. Linn. Soc. Zool. vol. III (1858) p. 7, nº 1. 3 1) van Celebes. Waarschijnlijk behoort tot deze laatste soort het insect, dat door Lepeletier de Saint-Fargeau bedoeld wordt in de noot achter het geslacht Stelis op blz. 481 van het 10th deel (1825) van de Encyclopédie méthodique, alwaar genoemde schrijver zegt: "Nous possédons une espèce de l'île de Java, très-voisine de la Stélide rufiventre," en vermeldt Sichel haar in het supplement op de Saussure's Verhandeling over de Hymenoptera der Novara-reis (p. 148) verkeerdelijk onder den naam van Anthidium rufwentre Latr. (Annales du Museum d'hist. nat. tom. 13 (1809) p. 234 nº 26 pl. 1 fig. 7. 2), eene bij (door de St. Fargeau Stelis rufiventris genoemd), die zonder twijfel synoniem is met Thynnus abdominalis F. (Ent. Syst. tom. II (1793) p. 245. nº 3. 2) uit Afrika afkomstig, waarvoor door Gerstaecker (Monatsberichte der Königl. Akad. der Wissensch. zu Berlin. Octbr. 1857) het geslacht Eugspis is opgerigt, en die ongeveer een jaar later door Fairmaire (Thomson, Archives entom. tom. II (1858) p. 266 pl. 10 fig. 5. 2) onder den naam van Dilobopeltis fuscipennis op nieuw beschreven en afgebeeld werd.

Naar aanleiding van de werkelijk treffende overeenkomst tusschen de soorten (vooral de wijfjes) van het geslacht Eusspis en die van het nieuw op te rigten geslacht, stelt Spreker voor dit laatste Parevaspis te noemen. Het geslacht Parevaspis verschilt van het geslacht Stelis, doordien de eerste geleding van de labiaalpalpen ongeveer driemaal zoo lang is als de tweede, terwijl bij Stelis het eerste lid een derde korter is dan het moede; ook is bij de mannetjes van het geslacht Parevaspis de Schterrand van het anaalsegment met 3 tandjes gewapend, bij Stelis echter niet getand maar afgerond. — Van het geslacht Parevaspis onderscheidt het zich door den groveren bouw

Dit moet waarschijnlijk 2 zijn, daar er in de beschrijving niet gesproken wordt de 3 tandjes die bij den 3 aan den achterrand van het anaalsegment voorkomen.

der menddeelen, doordien de tong (ligula) bijna geheel behaard en veel langer is dan de labiaalpalpen, terwijl zij ook de lensvormige verdikking aan het eind mist, als ook door den vorm van het scutellum, die bovendien bij het nieuwe genus voor beide sexen dezelfde is. — Van het geslacht Anthidium onderscheidt het zich vooreenst door het gemis van de tot het meëvoeren van het stuifmeel dienende borstels aan de buikzijde van het achterlijf, waarmede waarschijnlijk eens parasitische levenswijze in verband staat, en ten andere doordien de censte geleding der labiaalpalpen ongeveer drie maal zoo lang is als de tweede, terwijl bij Anthidium de eerste een weinig korter is dan de tweede. In het beloop der vleugeladeren bieden deze geslachten geene standvastige verschillen aan.

Behalve de beide sexen van Parevaspis abdominatis Smith, afkomstig van de eilanden Java, Engano en Banca, bezit 's Rijks Museum (P. carbonaris Smith is er niet vertegenwoordigd) een wijfje van eene derde soort, uit Japan, die door Spreker Parevaspis basalis wordt genoemd en waarvan hij de volgende beschrijving geeft:

Wijfje. - Lengte 14, vieugelspanning 27 mm. - Kop en thorax swart, zeer digt met grove puntjes bedekt; de voorrand van het kopschild en de zijden van het aangezigt wit behaard; tusschen de basis van de sprieten, die zwart zijn, een fijne kiel in den vorm van eene overeind staande stemvork. Het eenigszins over het eerste achterliifs-segment uitstekende schildje bedekt met punties grever dan die van kop en thorax, de achterrand ter wederzijde gebruind, op het midden flaanw ingemeden; de tegulae zwart, langs de randen een weinig gebruind, digt met fijne puntjes bedekt. De vlengels gebruind, aan den wortel bijna helder, met min of meer violetachtigen goudglans voorzien; de vlengeladeren zwart. De peeten zwart of donkerbruin; de tarsen aan de onderzijde met korte roestbruine haartjes bedekt; de schoensporen lichtbruin; de klaanwtjes der tarsen aan den wortel licht, aan het eind donkerbruin, en op het midden van een tandje voorzien. Het achterlijf bijna onbehaard, steenrood van kleur met uitzondering van de eerste helft van het eerste segment die zwart is; de segmenten met grove pantjes bedekt (met nitzondering van een' smallen gladden zoom langs den achterrand der vijf eerste segmenten), welke bestippeling aan de zijden digter is dan op het midden en naar het eind van het achterlijf digter wordt, zoodat het laatste segment het digtst daarmede bedekt is. Het laatste segment is voorts breed afgerond, aan de zijden onregelmatig getand, de achterrand een weinig opgebogen en op het midden zeer flaauw ingesneden, welke insnijding zich over het midden van de rugvlakte als een bijna onmerkbare langskiel voortzet. De een weinig uitgeholde buikvlakte van het laatste segment is eenigszins toegespitst, met afgeronde zijden, aan wier basis een fijn tandje voorkomt; op het midden van de basis neemt men een naar achteren uitgebogen dwarskiel waar.

Eindelijk, ten derde, vermeldt dezelfde Spreker (de heer Ritsema) nog het volgende, als eene bijdrage tot de kennis der synonymie van Pulex Talpae Curt. In the Zoological Record for 1870 zag hij op blz. 443, dat de heer Bold in the Natural History Transactions of Northumberland and Durham had medegedeeld, dat Pulex Talpae Curt. door hem to Cheviot (zuidelijke grens van Schotland) op eene veldmuis (Arvicola arvalis Pall.) gevangen was. Daar Spreker tot dusver deze vloosoort niet gezien had en zij volgens de beschrijving en afbeelding van Curtis (British Entomology, vol. III (1826) nº 114) na verwant moest zijn san de door hem beschreven Pulex obtusiceps (Tijdschr. v. Entom. 24 ser. dl. III. (1868) blz. 173 pl. 7) verzocht hij den heer Bold hem een of twee van zijne exemplaren te willen zenden, aan welk verzoek op de meest welwillende wijze werd voldaan. Bij onderzoek bleek echter dat de gezonden exemplaren volkomen beantwoordden aan de beschrijving van Pulex obtusiceps. Hij deelde zijne bevinding aan den heer Bold mede, en verzocht kort daarop aan den heer Frederick Smith, Adsistent aan het Britseh Museum, om het typische exemplaar van Pulex Talpae, dat zich volgens Curtis in het Britsch Museum moest bevinden, ter onderzoek te mogen hebben. Eerst ontving hij hierop een brief van den heer Bold, waarin deze schreef dat de exemplaren, die hij ter

vergelijking met de type naar Londen had opgezonden, en die geheel overeenkwamen met die welke hij aan Spreker had afgestaan, terng waren gekomen met een schrijven van den heer C. O. Waterhouse, eveneens adsistent aan genoemd Museum, dat zij volkomen gelijk waren aan het door Curtis als Pulex Talpae beschreven exemplaar, hetgeen nog steeds het met de hand van Dr. Leach geschreven etiquet "Capt. in agris Battersea" droeg. Eenige dagen later ontving Spreker een brief van den heer Smith, waaruit bleek dat het Britsch Museum geene voorwerpen ter onderzoek verzendt, doch dat bevoegde beoordeelaars reeds hadden uitgemaakt (door middel van de exemplaren van den heer Bold) dat Spreker's Pulex obtusiceps identisch is met Pulex Talpae Curt. Tot zijne verontschuldiging in zake dezer vermeerdering der synonymie, meent Spreker echter met grond te kunnen beweren, dat niemand uit Curtis' beschrijving en afbeelding zijn Pulex obtusiceps zou hebben herkend, daar Curtis zegt: "Abdomen compressed, composed of several joints, the margins of which on the back and sides are ciliated with strong hairs", terwijl dit slechts met het geheele eerste, en met de zijden van het 24 en 34 segment het geval is. Deze vloosoort schijnt voornamelijk op de veldmuis (Arvicola arvalis Pall.), doch ook wel op de mol (Talpa europaea L.) te leven, en komt zoo ver Spreker bekend is voor in Engeland (eiland Sheppy, Battersea en Cheviot), in Nederland (Haarlem, den Haag, Rhoon en Wassenaar), in Belgie (Forest en Brussel, volgens den heer Bouillon in de Annales de la Société Entomologique Belge (1859) t. III. p. 187), in Pruissen (Berlijn, in de collectie van Dr. Fr. Stein aldaar) en in Fransch Zwitserland volgens dezelfde collectie. Waarschijnlijk zal later blijken dat Pulex Talpae Curt. behalve met Pulex obtusiceps Rits., ook synoniem is met Pulex terrestris Macq. (Annales des Sciences naturelles (1831) t. 22, p. 465) ja zelfs met Pulex gigas Kirby (Fauna Boreali-Americana, vol. IV (1837) p. 318. pl. VI fig. 9).

Als een voorbeeld hoe sommige dieren met zoogenaamd ongedierte bezet kunnen zijn, vermeldt Spreker ten slotte nog, dat hij op den 5^{4m} November II. in de omstreken van Wassenaar eene veldmuis vond, die hem niet minder opleverde dan 9 exemplaren van Pulex Talpae Curt., (waarvan het grootste wijfje 5,5 mm. lang was), 27 exemplaren van eene kleinere vloosoort, waarschijnlijk Cienophthalmus bisseptemdentatus Kol., en 7 (waaronder 4 groote) exemplaren van eene Ixodes-soort.

Eindelijk deelt de Voorzitter, Mr. W. Albarda, in substantie het volgende mede:

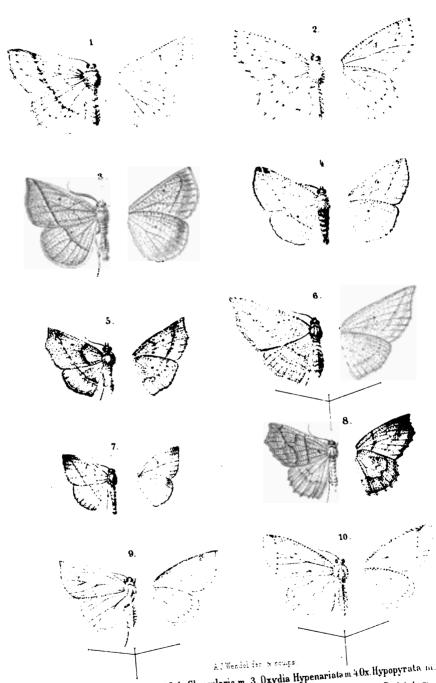
- 1º. In de te Haarlem gehouden zomervergadering bragt hij cenige harsbuilen uit Pinus sylvestris ter tafel, met larven van Tortrix resinella of resinana; het bleek hem toen dat hoewel deze Tortrix niet onder de zeldzaamheden behoort, hare verbreiding hier te lande toch niet algemeen is; ook kwam zij toen in de bosschen in zijne nabuurschap zoo weinig voor, dat hij in een geheelen dag niet meer dan een zestal harsbuilen kon vinden en toch, zoowel bij Ratzeburg in zijne Forstinsecten als bij Harris Insects noxious to vegetation, komt zij als schadelijk voor. De ondervinding heeft nu doen zien dat zij ook bij ons werkelijk nu en dan als zoodanig optreedt. In dezelfde bosschen in de Baronie van Breda, waar een paar jaren geleden slechts enkele harsbuilen werden gevonden, zou het nu niet moeijelijk zijn op éen dag eenige honderden te verzamelen, en hij meent hierop de aandacht te moeten vestigen, omdat de rups, hoe klein ook, twee jaren leeft en dus twee jaren den groei der boomen op eene ernstige wijze belemmert. De efferen toch worden gelegd aan den voet van de jonge spruit; de rups tast die aan en dringt tot op het merg door: van daar de harsuitstorting, die haar tevens tot beschutting dient, maar zeer ten nadeele van den groei der Pinus sylvestris is. Hoewel de rups in het tweede jaar zich in April verpopt, schijnt zij toch tegen dien tijd nog te vreten, daar er veel harsbuilen worden gevonden waarbij jongere harslagen de eerstgevormden bedekken.
- 2°. In die zelfde vergadering is door Dr. Snellen van Vollenhoven ter sprake gebragt de sedert eenige jaren op Java heerschende ziekte in de theeheesters, waarvan destijds insecten werden beschuldigd, die hem ter determinatie waren toegezonden, doch in zoodanig gepulverden toestand dat aan determineren

niet te denken viel. Spreker heeft toen op zich genomen nadere berigten hieromtrent in te winnen, doch tot vóór eenigen tijd hoorde hij van de zaak niets meer. In dit najaar evenwel werd hem door een belanghebbende een opstel toegezonden dat over de theeziekte handelt en geteekend is door den heer C. Meyboom te Tjoemboelout op Java, 25 Maart 1879. Deeruit blijkt dat de ziekte op Java niet alleen voortduurt maar in hevigheid toeneemt, zoodat onder anderen eene plantage, die ongeveer 200,000 pd. thee jaarlijks opbragt, nu niet meer dan 40.000 levert; het blijkt tevens dat men langs alle kanten proeven heeft genomen om de oorzaak der kwaal te vinden, en als het ware ex absurdo contrario tot de meening is teruggekomen dat de oorzaak der ziekte aan insecten moet worden toegeschreven, maar aan welke? De beschrijving van die insecten is zoo onbepaald dat daaruit niet eens is op te maken tot welke orde zij behooren. Ook schijnt de schrijver nog altijd bij het toeschrijven der oorzaak aan een insect, tevens van oordeel te zijn dat een zekere roest of fungus bij deze ziekte in het spel is.

Toen men Spreker dus vroeg zich met een onderzoek der ziekte te belasten, was zijn eerste beding geweest om door overzending van gezonde en aangetaste takken en bladeren der theeheesters, alsmede van de verdachte insecten, hunne larven en eijeren, alles op spiritus, in staat te worden gesteld den toestand zelven te leeren kennen, en hij heeft voor eenige dagen berigt ontvangen dat deze voorwerpen eerstdaags zullen worden afgezonden; hij hoopt dus in eene volgende vergadering meer omtrent de voor Java zoo noodlottige ziekte te kunnen mededeelen.

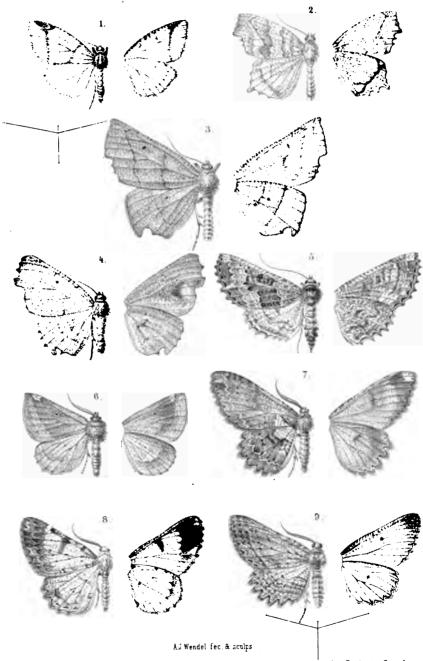
Daar niemand verder het woord verlangt, wordt de vergadering door den Voorzitter met een woord van dankbetuiging aan de verschillende sprekers gesloten.

Den volgenden dag bragten de aanwezige leden nog eenige aangename en leerzame oogenblikken door in de insecten-galerij van 's Rijks Museum en in de bibliotheek der Vereeniging.

1 Sabulodes Arenularia m. 2Sab. Glaucularia m. 3. Oxydia Hypenariata m. 40x. Hypopyrata m. 5. Apicia Prostypata m. 6. Ap. Phibalaria m. 7. Ap. Plebejata m. 8. Epione Bogotata m. 9. Perusia Sulphurata m. 10. Per Tenerata m

		•	
·			
	·		1
	·		

1. Perusia Citrinata m. 2. Tetracis Brantsiata m. 3Azelina Nolckeniata m. 4. Az. Caninata Guenée.
5. Odontopera Bistonaria m. 6. Crocallis Tropicaria m. 7. Boarmia Muscinaria m.
8. Boa. Fuscolimbaria m. 9. Boa. Elongaria m.

				•	
		1			
			•		
•					
					i
					1

OPGAVE

DER

GEOMETRINA EN PYRALIDINA.

IM

NIEUW GRANADA en op St. THOMAS en JAMAICA.

VERZAMELD DOOR

W. Baron VON NOLCKEN,

met beschrijving en afbeelding der nieuwe soorten

DOOP

P. C. T. SNELLEN.

Eerste Afdeeling: GEOMETRINA.

De door den heer van Nolcken in 1870 en 1871 naar Zuid-Amerika ondernomen entomologische reis, al moge zij ook door verhinderende omstandigheden en hare ontijdige afbreking niet die resultaten gehad hebben, welke hij en anderen daarvan verwachtten, kan daarom nog geenszins eene mislukte reis genoemd worden. Wanneer ik toch bij de door mij bewerkte familiën der Geometrina en Pyralidina onder 101 soorten der eersten 73 nieuwe vind en onder 83 Pyraliden 42 onbeschreven, benevens een aantal nieuwe genera, dan, dunkt mij, is er, de korte tijd waarin verzameld werd in aanmerking genomen, integendeel wel eenige reden tot tevredenheid, en getuigt het ontdekken van zoovele onbekende soorten voor het welbesteden-van den tijd.

De Geometrina zijn naar Guenée gerangschikt zonder eenige noemenswaardige verandering. Ik heb in deze familie geene nieuwe genera gevormd, doch getracht om door zoo naauwkeurig mogelijke beschrijving mijner nieuwe soorten het eenen lateren bewerker der Spanners doenlijk te maken om haar in zijn systeem de juiste plaats aan te wijzen. Met hetzelfde doel heb ik ook van reeds bekende soorten, waar dit noodig was, de nervuur beschreven of opgegeven tot welke der door Herrich-Schäffer in zijne Exotische Schmetterlinge gekarakteriseerde Geometrinen-genera zij behooren.

Wat de Pyraliden betreft, zoo heb ik mij geheel en strikt aan Lederer gehouden en overal nieuwe genera gevormd waar dit naar zijne analytische tabel noodig was, terwijl ik het noodige vermeld om die nieuwe genera in de tabel te kunnen invoegen. Ik heb dit gedaan, hoewel mij de gebreken in Lederer's overigens meesterlijke behandeling (op eenige van welke ook nog Herrich-Schäffer wijst, zie Corr. Bl. des Zool. Min. Vereins, 1871, p 15) niet ontgaan waren, maar eene betere classificatie der familie wist ik niet te maken, en ik houd het in het belang der wetenschap voor raadzaam om, zoo men voor eene familie een bruikbaar systeem bezit, er niet aan te veranderen; hier wat afbrekende, daar zonder vast plan bijbouwende, in èen woord, het misvormende, waardoor tevens ons eigen werk voor anderen moeijelijk te gebruiken wordt. Het is integendeel verkieslijk, wanneer men een over het geheel doelmatig gebouw bezit, het aan te nemen en te bezigen zoo als het is en, zoo het vergroot moet worden, naar het plan van den stichter te werken dan, dikwijls uit eigenliefde, het te bederven. Gemakkelijker is het toch ook hier om, even als de heer Dohrn van Schönherr's Classificatie der Curculioniden zegt 1) het gebrekkige "hie und da in frappanten Beispielen nachzuweisen, dann um für die ungeheure Armee eine neue Kaserne zu bauen."

Het genus Scoparia zal men bij de Pyralidina missen; dit is reeds door Professor Zeller in de Stettiner Ent. Zeitung, 1872 p. 463—481, behandeld.

¹⁾ Stett. Eut. Zeitung, 1865 p. 168, bij de aankondiging van Lacordaire's VII* deel der Genera des Colcoptères.

Al de nieuwe soorten zijn afgebeeld, de Geometrinen door den heer A. J. Wendel te Leiden, de Pyraliden naar teekeningen, die de heer Brants de goedheid had voor mij te vervaardigen. Om de kostbaarheid en het tijdroovende van het kleuren geef ik de afbeeldingen in het Tijdschrift ongekleurd, doch zal een zeker aantal gekleurde exemplaren laten vervaardigen, die ik bij den heer Nijhoff, uitgever van het Tijdschrift voor Entomologie, met afdrukken van den tekst verkrijgbaar zal stellen.

Eene verklaring van de verschillende nummers en opgaven, die op de vangplaatsen betrekking hebben, laat ik voorafgaan. Ik geef deze zoo als ik haar van den heer von Nolcken ontving en verwijs overigens naar zijne Reisebriefe, die in de Stettiner Entomologische Zeitung van 1871 het licht zagen. Typen der nieuwe soorten bewaar ik in mijne collectie.

Onder het determineeren der vlinders is het mij gebleken, dat de merkwaardigste en schoonste Pyraliden gevangen zijn op de beide Westindische eilanden St. Thomas en Jamaica en gedurende de reis langs de Rio Magdalena en dus in de warme streken. De omstreken van Bogata hebben er minder opgeleverd, en daaronder zijn er verscheidene die, even als de rondom die hooggelegene stad gevangen Geometrinen, aan de europesche fauna herinneren.

Merkwaardig komt het mij voor, dat onder al de Geometrinen niet eene enkele is, die ik ook uit Azie, Afrika of Europa ken; slechts een paar (Hyperythra versatiliaria en Acidalia subnictata) hebben naauwe verwanten in Azie. Daarentegen komen van de Pyraliden de volgende soorten ook in de drie genoemde werelddeelen voor:

Stenopteryx hybridalis, Hedylepta vulgalis, Omiodes leporalis, Terastia meticulosalis, Siriocauta testulalis,
Zinckenia recurvalis,
" perspectalis,
Synclera traductalis.

Rotterdam, 1 Februarij 1878.

P. C. T. SNELLEN.

GEOMETRINA.

Fam. I. URAPTERYGESAL

1 Umpteryn Politin Cr.

- 2 Saturniaria H. S.
- 3 / histrionaria H. S.
- 4 Ripula Mahometaria H. S.
- 5 Sabulodes areaularia m.
- 6 glancularia ss.
- 7 Oxydia vulpecularia H. S.
- 8 . Hypenariata m.
- 9 / Hypopyrata st.

Fam. II. EKKONIDAE.

- 10 Apicia prostypata st.
- 11 . Phibalaria m.
- 12 . plebejata m.
- 13 Epione Bogotata m.
- 14 Hyperythra versatiliaria Gn.
- 15 Heterolocha Rumiaria Gu.
- 16 apricaria H.S.
- 17 Perusia sulphurata m.
- z, roman anpamen
- 18 . tenerata m.
- 19 citrinata m.
- 20 Leucula flavilinguaria m.
- 21 ablinearia Gn.
- 22 Tetracis Brantsiata m.
- 23 Azelina Nolckeniata m.
- 24 / caninata Gn.
- 25 Odontopera Bistonaria m.
- 26 Crocallis tropicaria m.

FAR. V. BUARNIDAR.

- 27 Bournia muscisaria m.
- 25 fescicio baria a.
- 29 elongaria m.
- 30) . Odysiata st.
- 31 agreataria sa.

Fam. VIL GEOMETRIDAE.

- 32 Geometra Iridaria Gu.
- 33 Dyspteris legitimaria Gn.
- 34 Racheospila leucoceraria m.
- 35 rufidorsaria #.

Fam. VIII. MECOCERIDAE.

36 Mecoceras Nitocris Cram.

Fam. IX. PALYADAB.

- 37 Palyas fimbriaria Cram.
- 38 prospectata m.
- 39 Ophthalmophora Formosanta Cram.
- 40 Ophthalmophora Lyonetaria m.

Fam. X. EPHYRIDAE.

- 41 Zonosoma (Ephyra Gn.) conspicillaria ss.
- 42 Zonosoma (Ephyra Gn.) olivaria m.

Fam. XI. ACIDALIDAB.

- 43 Cambogia heliadaria Gn.
- 44 adimaria m.
- 45 sagittaria m.
- 46 Hyriata m.
- 47 apyraria Gn.
- 48 Asthena subcrocearia m.
- relaxata m.
- 50 Acidalia thalassinata m.
- 51 computaria #.
- 52 chlorosata m.
- 53 convictorata m.
- 54 collustrata m.
- 55 leuculata m.
- 56 perlimbata m.
- 57 subnictata ...

Fam. XII. MICRONIDAE.

- 58 Falcinodes Gonodontaria m.
- 59 suggillaria m.
- 60 Erosia Ochodontaria m.
- 61 nigrocapitata s.
- 62 pauxillata m.

Fam. XIII. CABBBIDAE.

- Corycia micantaria m.
- circumvallaria m.

Fam. XIV. MACABIDAE.

- 65 Macaria rigidata Gn.
- 66 divergentata m.
- 67 adrasata m.

Fam. XV. FIDONIDAE.

68 Cyclomia Endotrichiata m.

Pam. XVII. ZERENIDAE.

69 Pantherodes colubraria Gn.

Fam. XX. LABENTIDAE.

- 70 Eupithecia rubigatà m.
- indefinata m.
- vermiculata m.
- 78 Rhopalodes patrata m.
- 74 Scordylia Atalantata Gn.
- 75 Hippomenata m.
- gratulata Gn. 76
- fluminata #. 77
- dispilata m. 78
- 79 monospilata m.
- ambiguata m. 80
- 81 chrysopterata m.
- 82 Phibalapteryx lutulentata m.
- 83 effluata m.
- 84 Scotosia cunctata m.
- 85 pallivittata m.
- 86 affirmata Gn.
- 87 Cidaria combustaria H. S.
- 88 subguttaria H. S.
- circumcidata m. 89
- Emmelesiata #. 90
- 91 morbosata m.
- 92 Psaliodes flavagata Gn.
- paleata Gn. 98
- ocreata m. 94
- 95 Opisogonia Herrichiata m.

Fam. XXI. EUBOLIDAE.

- 96 Eubolia Momaria m.
- fulgarata m. 97

Fam. XXII. SIONIDAR.

98 Terenodes puncticulata Gn.

Fam. XXIV. ERATEINIDAE.

- 99 Melanoptilon H. S. (Trochiodes Gn.) Emplociaria m.
- 100 Melanoptilon timidaria H. S.
- ADAVATIA #. 101

VERKLARING VAN DE NUMMERS EN AANTEEKENINGEN WELKE DE VINDPLAATSEN AANDUIDEN.

- Nº. 20. Von einem Indier gekauft der sie nach seiner (wenig zuverlässigen) Angabe bei seiner Wohnung bei Barro Blanco (7750 Eng. Fuss über dem Meere) gefangen hat. Diese so wie andere Höhenangaben habe ich selbst mit einem Höhenmesser, Aneroïd-Barometer van R. J. Becke, Cornhill 31 London, vom 13—18 Mai 1871, gemessen und sie sind bis auf etwa 100' richtig. Die Wohnung des Indiers liegt auf einer kleinen Lichtung der mit Urwald bedeckten bergigen Gegend. Barro Blanco liegt am Wege zwischen Bogotà und Tusagasuga.
- N°. 22. Diese N°. bezieht sich in meinen Notizen auf Säcke einer Tinee die ich in Tusagasuga an den Wänden meines Absteige-Quartiers am 16 April 1871 fand; ich vermuthe daher hier ein Versehen, doch ist es möglich dass ich (um nicht zu viele N. N. zu haben) auch noch andere gleichzeitig dort gefangene Thiere mit derselben N°. versehen habe.
- Nº. 24. Alle mit dieser Nº. bezeichneten Thiere sind am 17 April 1871 bei Hato gefangen. Der Ort liegt circa 5000 Eng. Fuss hoch.
- Nº. 27. Sind am 19 April 1871 bei Pandi (3650' hoch) und auf dem Wege zur berühmten Naturbrücke (3000') gefangen. Die Gegend ist bergig, dürr, nur in der Nähe der Brücke ist die Vegetation üppiger.

- No. 30. Am 21 April 1871 bei Jopal (Hitte am wege zwischen Pandi und Cundai 3500') wo ich Nachtquartier gehalten hatte und früh am Morgen in und zwischen dem lichten Gebüsche sammelte.
- N°. 31. Am 21 April, kurz vor der Ankunft in Cundai im Laubgebusch am Wege gefangen.
- Nº. 32. Am 22 April 1871 auf einem Tanque (Etablissement zur Production von Indigo) etwa eine Stunde Weges von Cundai (2100') und in dem angrenzenden Hochwalde gefangen; das meiste aber auf den für die Indigopflanzung gehauenen Lichtungen.
  - N°. 34. Wie N°. 32, aber vom 23 bis 28 April gefangen, meistens durch Johann und meinen Indischen Jäger.
  - Nº. 35. Angeblich zwischen Barro Blanco und Tusagasuga gefangen.
  - N°. 41. Wurden von Johann am Abend des 23 März 1871 gefangen bei dem früheren Convento de San Diego (dicht bei Bogotà) und ungefähr in gleicher Höhe mit demselben (8850) am Fusse der Cordiellera del Oriente; es sind dort viele einzelne Häuser, Gärtchen und auch leere dürre Plätze.
- No. 49. Auf derselben Stelle, fast wie 41, bei Las Nieves, nur etwas höher wo es noch dürrer war von 5—7 Uhr Abends durch Johann gefangen.
- Nº. 52. Am Fusse der Bogotà umgebenden Berge, etwa 100'—200' höher als die Stadt bei schönem Wetter um die Mittagszeit gesammelt.
- Nº. 54. Am 7 Juni 1871 bei Soachà (8803') auf der Llanero (Ebene) von Bogotà, am Abend nach Untergang der Sonne; flogen auf einem sandigen, dürren Weideplätze.
- N°. 55. Am 8 Juni 1871 auf dem Almuerzadero (Frühstücks-

- platz) 8350', am Salto del Tequendama bei Tage gefangen; bei Chipo (8800') auf einer Viehweide mit niedrigem Rasen.
- No. 56. Am 8 Juni bei Chipo 8900 Fuss hoch gefangen. Der Ort ist eine Rancho auf einer Lichtung im Urwalde.
- Nº. 62. Flogen am Abend des 6 Juni in Bogotà zum Licht.
- N°. 63. Sind von einem Indier von Mitte Mai bis Anfang Juni in der Gegend von Anolaima (Höhe mir unbekannt) gesammelt worden, nach seiner unzuverlässigen Angabe.
- Nº. 64. Angeblich zwischen dem 4ten und 11ten Juni bei Barro Blanco.
- Nº. 65. Am 16 Juni Abends in Bogotà zum Lichte.
- Nº. 77. Hier vermuthe ich abermals ein Versehen. Meine Notiz lautet: Noch immer zahlreich aber meist verflogen bei Bogot\u00e0 22 M\u00e4rz 1871.
- Auf St. Thomas sammelte ich auf den dürren Hügeln am Hafen am 17 December 1870.

Kingston bezieht sich nicht blos auf die nächste Umgegend der Stadt, ich sammelte auch in etwa 2 wegstunden Entfernung im Innern auf Mono Estate.

Von 18 bis 28 Januar bezeichnen die Notizen die am Magdalena-Fluss gelegenen Orte an denen der Dampfer anhielt und die meisten Thiere kamen in der Dunkelheit zum Licht auf dem Dampfer und viele fand ich des Morgens früh in verschiedenen Winkeln sitzen.

Honda liegt 653' tiber dem Meere; also fast ebenso viel (oder genauer etwa 30' weniger) beträgt der Fall des Rio Magdelena von dort bis zum Meere, die dazwischen liegenden Orte die auf den Etiquets verzeichnet sind heissen, von unten zu Berg: Calamàr, Sambrano, Bocca del Rosario, Puerto de Ocana, Yondo, La Dorada, Mochila, Conejo und zuletzt Honda von wo die Landreise nach Bogotà beginnt,

Cucqueta, eine Hacienda 7200' hoch; doch sammelte ich in der Umgegend bis zur Höhe von 8300'.

Muro; ein Ort in der Nahe der Smaragd-Gruben, soll 3000' hoch liegen und die Gegend ein feuchtwarmes Clima haben. Selbst bin ich nicht da gewesen; ich habe die mit diesem Namen bezeichneten Thiere von einem Indier gekauft der behauptete sie dort gesammelt zu haben.

Ubaque, kleiner Ort 6400' durch den Paramo de Cruz verde (11600') von Bogotà getrennt. Paramos heissen die Bergregionen van 3500 Meter bis zur Schneeregion hinauf.

De exemplaren zonder aanduiding van vangplaats zijn meerendeels van Indianen gekocht en waarschijnlijk in de boschrijke streek tusschen Barro Blanco (7750 voet) en Tusagasuga (6230 voet) gevangen.

GEOMETRINA.

(PHALENIDAE GUENÉE.)

FAMILIA I, URAPTERYGIDAE GUENĖE.

Genus URAPTERYX Leach.

II.

1 Politia. Cramer, pl. 139, fig. E. — Politiata, Guenée, IX p. 30. Een gaaf mannetje met Nº. 63 gemerkt en een zonder aanduiding van vangplaats.

Ook volgens Herrich-Schäffer is deze soort eene Urapteryx, doch de sprieten zijn niet naakt, zoo als bij Sambucaria, maar kort behaard. Van onze Europeesche soort wijkt deze vlinder nog verder af, door dat alleen ader 11 der voorvleugels door 12 doorsneden wordt en 3 en 4 der achtervleugels uit een punt komen; ook is de voorvleugelpunt stomper.

Guenée zegt dat de achterpooten aan de zeer dikke scheenen eene aanzienlijke pluim van zwarte haren hebben; dit is waar, doch deze pluim is bij doode exemplaren van Politia gewoonlijk zorgvuldig in den poot verborgen; o. a. bij mijn Columbiaansch exemplaar waar slechts twee of drie haren er van zigtbaar zijn. Zoo iets heeft dikwijls plaats en zoo kan de aanwezigheid van zulk eene pluim aan de achterscheenen die door den eenen geconstateerd is, door een' ander geloochend worden; bij vlinders met verdikte achterscheenen waar dergelijke sieraden beschreven worden, zal men dus wel doen met zeer naauwkeurig te onderzoeken.

١

VI.

2 Seturniaria Herr. Sch., Exot., fig. 414. — Guenée, IX, p. 31, (door hem naar H. Sch. beschreven.)

Een afgevlogen wijfje, dat ik naar de schoone afbeelding kan determineeren; naar Herrich-Schäffer's anal. tabel der Geometrinen-genera was mij dit niet mogelijk geweest, daar ik het mannetje niet bezit. De achtervleugels zijn bij deze soort niet gestaart, maar alleen hoekig op ader 4. In de voorvleugels zijn ader 7—10 gesteeld, 11 wordt niet door 12 doorsneden en is zeer lang; ader 3 en 4 der achtervleugels komen uit één punt.

De vangplaats is niet opgegeven.

3 Mistrionaria Herr. Sch., Exot., f. 71, 72.

Twee beschadigde exemplaren, mannetje en wijfje, gemerkt "Cucqueta."

Deze soort, welke in natura aan Guenée onbekend bleef, doch die hij naar de schoone afbeeldingen van Herrich-Schäffer wel had kunnen invoegen en beschrijven, is naar den laatsten eene Urapteryx. Zij heeft naakte sprieten, de achtervleugels hebben aan den afgeronden achterrand op ader 4 slechts eenen korten tand, in de voorvleugels is ader 11 lang en geheel vrij, 7—10 zijn gesteeld, ader 3 en 4 der achtervleugels ver van elkander verwijderd.

Genus Ripula Guenée.

4 Mahometaria Herr. Sch.

Een gaaf mannetje, zonder aanduiding van vangplaats. Het genus Sericoptera van Herrich-Schäffer is hetzelfde als Ripula van Guenée. Het onderscheid tusschen Urapteryx en Sericoptera is gering en bepaalt zich bij de sprieten van het mannetje, die bij Mahometaria gekamd zijn met draadvormig puntderde en bij eene kleine bogt in den achtterrand der voorvleugels welke bij Urapteryx ontbreekt.

Genus Sabulodes Guenée.

5 Arenularia m. — nov. spec.

Alis angulatis, non dentatis; palpis capite vix longioribus.

Dilute ochracea, parce grisescenti-fusco adspersa; alae
anteriores duabus seriebus punctarum ferruginosarum
et tribus lineis griseis, posteriores una punctarum
serie et lineis duabus 5.

Drie gave mannetjes, 35-40 mm. - Pl. 1 f. 1.

Onder de slecht gekarakteriseerde genera die vooral de eerste en tweede familie van Guenée's Phalenidae kenmerken, is het genus Sabulodes nog het best geschikt tot opname dezer onbeschreven soort. Naar Herrich-Schäffer is zij eene zuivere Microgonia, verwant aan zijne Rhodaria, fig. 348. Arenularia behoort door de hoekige, ongetande vleugels tot de tweede groep van Guenée en onderscheidt zich van de beide daarin geplaatste soorten door de palpen welke slechts zeer weinig voor den kop uitsteken en door de grijsgele zandkleur. In teekening komt zij overigens vrij wel met Exhonorata Guenée overeen.

Palpen weinig langer dan de doorsnede der oogen, regt uitstekend, smal; het korte, duidelijke eindlid iets hangend. Zuiger lang. Voorhoofd met afgeronde beharing, grijsgeel. Sprieten lang, vrij dik, uiterst kort behaard, bruingrijs, de rug van den schaft aan den wortel geelwit. Thorax vrij dik fijn wollig behaard, grijsgeel even als de bovenzijde der vleugels die met fijne bruingrijze schubben zeer gelijkmatig bestrooid zijn; tegen den achterrand zijn deze een weinig digter. Op de voorvleugels ziet men drie flaauwe donker grijze dwarsstrepen; eene flaauw gebogen op een derde, eene ongebogene in het midden en eene fijne flaauw getande derde, die bij de vleugelpunt begint en aan den binnenrand zich met de tweede vereenigt; dwarsader met een flaauw donker streepje. De achtervleugels hebben eene voortzetting van de tweede en derde streep der voorvleugels; ook hier loopen zij aan den binnenrand in een punt uit. De derde

:

dwarsstreep heeft op al de aderen fijne roestbruine stippen: de eerste streep der voorvleugels vertoont er twee, op de midden- en binnenrandsader. Franje eenkleurig met den · achterrand. Achterlijf geelgrijs, tegen de punt en in de ziiden gaat de kleur over in het roomkleurige of iets roodachtige wit der onderzijde. Hier is de donkere bestuiving op de achtervleugels dunner; op de voorvleugels heeft zii zich opgehoopt op de voorrandshelft en vooral aan de punt tegen eene rij van donkerbruine stippen, die op # van den voorrand begint en het beloop van den achtterrand volgt, doch regelmatig gebogen is. Middenvlek der voorvleugels duidelijk. Franje met donkerbruine stippen op de adereinden. Dijen behaard, scheenen en tarsen glad beschubd, de dikkere achterscheenen met 4 sporen. De voorpooten zijn aan de voorzijde donker bruin, de overigen fijn bruin gestippeld. Ader 3 en 4 der voor- en achter- en 6 en 7 der achtervleugels zijn van elkander verwijderd; in de voorvleugels zijn 7-10 gesteeld, 10 en 11 worden door de voorrandsader (ader 12) doorsneden.

Een der exemplaren is den 12^{en} Mei 1871 te Bogotà gevangen, de anderen zijn met 62 en 65 gemerkt.

6 Claucularia m. — nov. spec.

Alis angulatis, non dentatis; palpis capite vix longioribus; facie e fusco grisea. Supra dilute grisea, fusco adspersa, alis serie punctarum fuscarum variae magnitudinis.

Een iets afgevlogen mannetje van 40 mm., — Pl. 1, f. 2. Eveneens gebouwd en geaderd als de voorgaande soort en zich dus mede door de kortere palpen van Exhonorata en Caberata Guenée onderscheidende. Voorhoofd en onderzijde der sprieten grijsbruin, hunne rugzijde vuil paarsachtig licht grijs, als de geheele bovenkant van den vlinder. Deze is aan den wortel en langs den voorrand der voorvleugels, aan den binnenrand der achtervleugels en langs het beloop van eene donkerbruine stippenrij op drie vierden donkergrijs gewolkt. Deze rij stippen is iets geslingerd en

sommigen harer zijn grooter dan de anderen; vooral eene op de binnenrandsader der voorvleugels. Op een derde der voorvleugels ziet men eene donkere stip op de middenader en eene op de binnenrandsader; ook de dwarsader der voorvleugels draagt eene donkere stip. Eene middenstreep, zoo als bij de voorgaande soort, is hier niet aanwezig. De onderzijde der vleugels is paarsachtig grijswit, geheel en al geteekend als bij Arenularia. Franje onder en boven met donkere stippen op de adereinden. Achterlijf bijzonder slank en tot aan den binnenrandshoek der achtervleugels komende. Pooten als bij Arenularia.

Het exemplaar heeft geene aanduiding van vangplaats.

Genus Oxydia Guenée.

Hoewel de sprieten bij de beide onbeschreven soorten die ik tot dit genus breng gebaard zijn en Guenée in zijne opgave der hoofdkenmerken zegt: "antennes sans ciliation", vind ik toch onder de verwante genera er geen, dat beter tot de opname geschikt is. Beiden behooren naar teekening en vleugelvorm tot de eerste groep Naar Herrich-Schäffer is de eerste soort eene Microsemia, doch de sprieten zijn niet tot aan de spits gebaard. Ook de tweede behoort wel tot dat genus, maar daar van de sprieten slechts één rudiment is overgebleven, ben ik dienaangaande meer in het onzekere. Kleur en teekening van beide soorten herinneren aan het Noctuinen-genus Hypenaria.

7 Vulpecularia Herr. Sch., Guenée.

Een gaaf mannetje; op het laatst der reis gevangen. Komt goed met Herrich-Schäffer en Guenée overeen.

8 Hypenariata m. — nov. spec.

Antennis barbatis; supra lutea, fusco adspersa, vitta obliqua subincurvata fusca, extus flavomarginata, punctis discoidalibus nigris, in alis posticis dilutioribus; subtus cerea limbo infuscato.

Twee gave mannetjes van 32 en 37 mm. - Pl. 1, f. 3.

Palpen weinig langer dan de kop, half zoo breed als de oogen, plat, met kort stomp eindlid. Zuiger lang. Voorhoofd zonder kuif. Sprieten iets meer dan half zoo lang als de voorvleugels, tot drie vierden gebaard, aan de spits gekerfd. Voorrand der voorvleugels zeer vlak, hun achterrand met eene ronde bogt. Achterrand der achtervleugels op ader 4 iets hoekig. Bovenzijde leemkleurig bruingrijs, aan het begin van de franjehelft der vleugels iets tot het okergele overgaande en met fijne bruine schrapjes en stofjes vooral tegen den voorrand der voorvleugels. Aderbeloop fijn geel, duidelijk. Voor- en achtervleugels met eene fijne zwarte stip op de dwarsader. De teekening bestaat uit eene op de middenader en in cel 1' gebrokene fijne donkerbruine dwarslijn op een derde der voorvleugels en eene zeer scherpe donkerbruine, franjewaarts bleekgeel afgezette booglijn, die even onder de voorvleugelpunt begint, in cel 7 der achtervleugels afgebroken is en op het midden van hunnen binnenrand uitloopt. Bij het kleinere, ook iets meer geelachtige exemplaar, ziet men in cel 3 en 5 der voorvleugels twee zwartgrijze vlekjes. Achterlijf slank, met gewelfden rug, iets korter dan de achtervleugels.

Onderzijde bleek wasgeel, grof donker gesprenkeld, voor den achterrand eerst grijsbruin, dan smaller helder licht groenachtig grijs. Middenpunten als boven en de voorvleugels met eene onder den voorrand omgebogen donkerbruine dwarslijn, die zich tegen den binnenrand verliest. Achterscheenen verdikt met 4 sporen. Ader 6 en 7 der achtervleugels en 3 en 4 van voor- en achtervleugels niet uit een punt; 7—10 der voorvleugels gesteeld, 10 en 11 door de voorrandsader doorsneden.

De exemplaren zijn met nº. 63 gemerkt.

9 Hypopyrata m. — nov. spec.

Een mannetje, gaaf en onbeschadigd van vleugels, doch zonder pooten en slechts met een kort stompje der sprieten; dit is duidelijk gebaard. 32 mm. — Pl. 1, f. 4. Antennis barbatis; alae supra luteae fusco adspersae praesertim costam versus flavescentem, linea obliqua fulva, punctis discoidalibus nigris, in alis posticis majoribus et macula nigra prope apicem; subtus ex aurantiaco ochraceae.

De voorrand der voorvleugels is wat gebogen en de hoek der achtervleugels op ader 4 uiterst flaauw; overigens zijn bouw en aderstelsel zoo als bij de voorgaande soort.

Grondkleur der bovenzijde lichtgrijs, fijn zwart gesprenkeld, langs den geelachtigen voorrand der voorvleugels het meest. Middenpunten zeer dik zwart, vooral op de achtervleugels; ook aan de voorvleugelpunt ziet men eene groote zwarte stip bij eene kleine donkerbruine, fijngeel gedeelde bestuiving. Op een derde der voorvleugels bevindt zich eene in de middencel stomp gebroken en daaronder zeer schuine, geslingerde eerste dwarslijn, die wortelwaarts iets lichter griis dan de grondkleur, franjewaarts bruinachtig is. Tweede dwarslijn of booglijn onder de voorvleugelpunt beginnende. op de voorvleugels geheel ongebogen, op de achtervleugels een weinig gebogen als om het middenpunt te vermijden. Deze lijn is niet getand maar bij iedere ader een weinig ongelijk, als of zij daar bij het trekken tegengehouden was. Hare kleur is oranjebruin en zij is franjewaarts scherp licht okergeel afgezet. Franje wat geeler dan de vleugel met donkere wortelhelft. Onderzijde warm okergeel, grof zwart gesprenkeld, met dikke middenpunten en op de voorvleugels met eene donkerbruine lijn van ader 1 tot 7. Franjelijn dik donkergrijs; voorvleugelpunt lichtgrijs bestoven. Het achterlijf schijnt aangezet, ik beschrijf het dus niet.

Het voorwerp is met no. 63 gemerkt.

FAMILIA II, ENNOMIDAE GUENĖE.

Genus Apicia Guenée.

10 Prostypata m. — nov. sp.

Antennae crassae, nudae; frons tumida. Alae anteriores in apice et ad venam 4^{an} acute dentatae, posteriores incurvatae et in angulo anali acutae, omnes violascentigriseae, flavo tinctae, linea transversa prima ad costam nigra, secunda albescente prope apicem bis dentata, punctis tribus nigris juxta illius dentes.

Een gaaf mannetje van 30 mm. vlugt. — Pl. 1, f. 5. Ofschoon vleugelvorm en teekening deze soort tot Apicia verwijzen, is het weder voornamelijk door de dikke, draadvormige sprieten zonder zigtbare beharing, dat zij tegen de overige kenmerken zondigt. Ook puilt het voorhoofd vrij sterk rond uit. Palpen tweemaal zoo lang als de kop, een derde smaller dan de oogen, schuins opgerigt, met kort, duidelijk eindlid, grijsgeel, zwart gesprenkeld. Zuiger lang. Vleugelvorm tusschen dien van Trifilaria H. S. Exot. f. 337 en Jaspidaria Guenée in; de achtervleugels met vrij duidelijken staarthoek; grondkleur der bovenzijde paarsachtig grijs, de wortelhelft der vlengels, vooral tegen den voorrand der voorvleugels met okergeel gemengd; voorts is de geheele grond met ongelijke koolzwarte stippen besprenkeld, langs de wortelhelft van den voorvleugelvoorrand met bruingrijze schrapjes. Middenstippen der voorvleugels bruin, die der achtervleugels zwart. Eerste dwarslijn der voorvleugels op een derde rond gebogen, op de aderen wortelwaarts getand, grijs, het gedeelte onder den voorrand zwart, en gevormd op de wijze waarop men eenen vliegenden vogel voorstelt. Tweede dwarslijn zeer fijn, even voor de voorvleugelpunt beginnende, daaronder met twee tandjes; in deze en aan den oorsprong der lijn drie bruin beschaduwde zwarte stippen. Deze dwarslijn is op de voorvleugels ongebogen en aan de aderen wat verdikt, op de achtervleugels flaauw gebogen, fijn getand en hare kleur is wit, beiderzijds donkergrijs afgezet. Franje donkerbruin met vuilwitte spits. Onder is de kleur meer bruin, op achtervleugels en aan voorvleugelpunt met witgrijs gemengd, de dwarslijnen donker, die der achtervleugels tegen den binnenrand duidelijker. Franje met zwarte stippen op de adereinden. Grof en zwart gespikkeld zijn ook de pooten, vooral de iets verdikte achterpooten, zelfs op hunne 4 sporen. Aderstelsel als bij de beide boven beschreven Oxydia-soorten.

Naar Herrich-Schäffer is deze soort eene zuivere *Microgonia*. Het exemplaar is met n°. 63 gemerkt.

11 Phibalaria m. nov. sp. Pl. 1, fig. 6.

Frons plana. Alae anteriores apice acutae, posteriores angulo anali expanso, omnes ex rufo furfuraceae, fasciis rectis parallelis et lineis infuscatis, uti Phibalapteryx. 2

Een vrij gaaf wijfje van 24 mm. vlugt. Door den vleugelvorm het naast aan Trifilaria H.S. Exot. f. 337 verwant; de teekening herinnert mede daaraan en nog meer aan de soorten van Guenée's genus Phibalapteryx. Ook doet de vlinder denken aan het Noctuinen-genus Acropteris Hbn. (zie Tijdschr. v. Ent. 2de Serie VII p. 69).

Voorhoofd vlak. Sprieten dun, draadvormig. Palpen als bij de voorgaande soort. Zuiger opgerold. Schedel witgrijs. Grond der bovenzijde eene iets roodachtige zemelkleur die tegen den achterrand bruinachtig, aan de vleugelwortels dun zwart besprenkeld is. De teekening der voorvleugels bestaat uit eene fijne donkere eerste dwarslijn, eene breedere middenschaduw en eene fijne witte, wortelwaarts donkerbruin, franjewaarts donkergrijs afgezette tweede dwarslijn. De dwarslijnen zijn parallel, de middenschaduw staat iets digter bij de tweede dan bij de eerste en convergeert er tegen den binnenrand mede; allen zijn zij eerst onder den voorrand duidelijk. Middenpunt fijn, op de spits der eerste dwarslijn staande.

Achtervleugels met eene parallelle middenschaduw en tweede dwarslijn; de eerste over eene zwarte middenstip loopende. Voor den achterrand ziet men nog eene fijne bleekere lijn in de donkere bestuiving.

Onderzijde sterk fijn zwart bestoven, voor de franjelijn grijs, op de adereinden met zwarte stippen. Booglijn dik, bruingrijs. Achterpooten met vier sporen.

Naar Herrich-Schäffer is deze soort waarschijnlijk eene *Microsemia*, doch bij gebrek aan een mannetje is dit niet stellig uit te maken. Het aderstelsel is als bij de voorgaande drie soorten en het voorwerp den 1sten April 1871 bij Cucqueta gevangen.

12 Plebejata m. nov. sp. - Pl. 1, fig. 7.

Frons plana. Alae anteriores apice acutae, posteriores omnino rotundatae, omnes fusco-cinerascentes; in anterioribus duae lineae transversales ochraceae, fusco limbatae, in posterioribus una; in apice punctae tres albae, nigrolimbatae. §

Een vrij gaaf mannetje van 24 mm. vlugt.

Bij de slechte karakteristiek van Guenée's Geometrinengenera en ook bij de vlugtigheid van Herrich-Schäffer's behandeling zijner tabel is het niet gemakkelijk mijne nieuwe soorten behoorlijk te plaatsen. Naar Herrich-Schäffer is de tegenwoordige soort eene zuivere Acrosemia. na verwant aan zijne Vilaria, f. 336. Hij zet echter laatstgenoemde in zijn genus Cratoptera, hoewel de vleugelpunt volstrekt niet omgebogen is. Daarentegen zien wij in zijn genus Acrosemia soorten met zeer duidelijk sikkelvormige voorvleugelspits.

Ik zal trachten om door zorgvuldige beschrijving en door de afbeelding van den vlinder het aan eenen lateren bearbeider der Geometrina mogelijk te maken mijne *Plebejata* op de regte plaats in het systeem te brengen.

Sprieten draadvormig, uiterst kort behaard. Palpen een weinig korter dan de kop, smaller dan de helft der oogen,

spits, duidelijk opgerigt, glad beschubd. Voorhoofd een klein weinig uitpuilende. Voorvleugels met gebogen voorrand en steilen achterrand; achtervleugels geheel afgerond, het slanke achterlijf een weinig langer dan de laatsten. Grondkleur bruingrijs met fijne lichtere kerfjes. Eerste dwarslijn der voorvleugels steil, flaauw gebogen; tweede bij ader 6 der voorvleugels beginnende en zeer scherp en ongebogen naar het midden van den binnenrand der achtervleugels loopende; kleur van beiden okergeel, de tweede wortelwaarts fijn lichtbruin afgezet. Franje okergeel, franjelijn bruin. In de voorvleugelpunt drie fijne witte, zwart afgezette stippen.

Onderzijde bleek okergeel, tegen den achterrand bruingrijs bestoven, aan de punt der achtervleugels het sterkst. Aderbeloop geheel als bij de voorgaande vier soorten.

Achterscheenen iets verdikt, met vier sporen.

Het voorwerp draagt geene aanduiding van vangplaats.

Genus Epione Dup.

13 Bogotata m. — nov. sp.

Thorax et alae anteriores aurato-flavae rufobrunneo adspersae, lineis duabus transversalibus atris, posteriores silaceae, omnes subtus infuscatae. 3

Een gaaf mannetje van 29 mm. vlugt. Pl. 1, fig. 8.

Naar den habitus kan deze soort zeer geschikt in Guenée's genus Epione komen, doch naar Herrich-Schäffer's tabel is zij eene Microgonia, evenwel zeer afwijkende van de overige soorten door den overal iets getanden achterrand der vleugels. Eigenlijk vormt zij een nieuw genus bij Perusia Herr.-Sch.

Palpen niet langer dan de kop, regtuitstekend, stomp gepunt; lid 1 met grove haren, de overigen glad beschubd. Glad beschubd is ook het gezigt, de bekleeding van thorax een weinig grover. Zuiger duidelijk. Sprieten korter dan de halve voorrand der voorvleugels, draadvormig, bijna naakt. Voorvleugel-voorrand aan den wortel sterk gebogen,

naar de scherpe punt iets gezwaaid, de achterrand op ader 4 met uitstekenden tand. Achtervleugels met gelijkmatig afgeronde punt en achterrand. Aderbeloop op vooren achtervleugels zeer fijn en scherp, donker aangeduid.

Kop, thorax en voorvleugels hebben een goudgelen grond, die echter geheel, en wel zeer digt, met fijne lichtbruine dwarsschrapjes bedekt is, terwijl het laatste derde, achter de hoekige scherpe zwartbruine tweede dwarslijn, als met een bruin vernis is overtogen, zoodat de goudgele grond alleen aan de vleugelpunt boven komt. Eerste dwarslijn, op één derde, geheel ongebogen, iets schuin, mede zeer scherp zwartbruin, wortelwaarts iets vervloeijend. Dwarsader met een bruin streepje, eene bruine stip ziet men ook aan den wortel van cel 1, witte schubben aan den voorrand achter de tweede lijn en fijne blaauwwitte stippen op de aderen aan de afgewende zijden der dwarslijnen. Franjelijn fijn bruin; franje geelbruin. Achtervleugels grijsgeel, bleekpaars bestoven; van deze kleur zijn ook eene fijne middenmaan; eene geslingerde booglijn, de franje lijn en de franje. Het slanke achterlijf grijsgeel. Onderzijde geheel als boven, maar zwaar bruin berookt. Pooten gladbeschubd, gewoon gespoord; de achterscheenen iets dikker.

Ader 7—10 der voorvleugels gesteeld, 10 en 11 door 12 doorsneden, 3 en 4 in de achtervleugels, buitendien ook 6 en 7, van elkander verwijderd.

Het exemplaar is met no. 20 gemerkt.

Genus Hyperythra Guenée.

14 Versatiliaria Guenée.

Een wijfje, den 28sten Januarij 1871 bij Honda aan de Rio Magdalena gevangen.

De kenmerken van het genus (dat overigens hetzelfde is als Herrich-Schäffer's genus Acroleuca) zijn door Guenée zeer goed beschreven, behalve, als altijd, het aderstelsel, waarvoor hij een schrik schijnt te hebben, zoodat hij er zich steeds met een paar woorden afmaakt.

Ader 3 met 4 en 6 met 7 komen in de achtervleugels uit één punt; 3 en 4 der voorvleugels ontspringen afzonderlijk, 7—10 zijn gesteeld, 10 en 11 worden niet door 12 doorsneden. Dit is ook zoo bij de Oostindische Hyperythra lutea Cramer (Limbolaria Guenée).

Genus HETEROLOGHA Lederer, Guenée.

Dit goed gekarakteriseerde Genus neemt Herrich-Schäffer in zijne tabel niet op. De vlinders naar die tabel bestemmende, komt men op het genus Metrocampa, waarvan zij zich echter door velerlei onderscheiden. Heterolocha is na aan Rumia verwant, zoo als Lederer reeds opmerkte. Van de vleugeladeren zegt hij: "so weit sich ohne Abschupping ausnehmen lassen, wie bei Rumia". Zij verschillen echter daarvan doordat Rumia eigenlijk maar 11 aderen in de voorvleugels heeft, 11 zou als een kort takje uit 10 komen, ik zie het echter bij geen mijner exemplaren. Bij Heterolocha zijn er 12, en men kan aannemen dat 10 en 11 door 12 worden doorsneden. Bij Rumia raakt ader 12 de voorgaande ader (11) niet. Verder is de voorrand der voorvleugels bij Rumia vlak, bij Heterolocha sterk gebogen.

... Ik ontving twee soorten:

15 Rumiaria Guenée.

Vier gave mannetjes, gemerkt met no. 62 en 65.

Mijne voorwerpen wijken in verschillende kleinigheden van Guenée's beschrijving af. Zoo komt de tweede dwarslijn der voorvleugels niet uit eene bruine voorrandsvlek, maar die lijn is tegen den voorrand gevorkt; een der twee takken (de buitenste) ontbreekt zelfs bij een stuk bijna geheel. Bij hetzelfde stuk ontbreekt ook de roestkleurige vlek op den binnenrand onder aan die lijn. Verder is bij mijne exemplaren de snede van den voorvleugelvoorrand wit, de dwarslijn der achtervleugels op ader 4 gebroken, het aderbeloop der voorvleugels min of meer roestkleurig, vooral bij de dwarslijnen, waardoor de tweede duidelijk op de aderen getand wordt, en ziet men nog eene flaauwe,

getande, grijze golfijn voor den achtterrand. De palpen, een dwarsstreepje over het gezigt, een dergelijk over den halskraag en bestuiving onder aan de sprietschaft zijn donkerbruin. Onder zijn de voorvleugels langs den voorrand bruingrijs bestoven. Ik geloof niet dat deze verschillen een specifiek onderscheid aanduiden, hoogstens is dit een sexueel; Guenée toch had slechts één wijfje van zijne Rumiaria.

16 Apricaria Herr.-Sch., f. 363.

Een wijfje, dat iets grooter is dan Herrich-Schäffer's figuur, zonder aanduiding van vangplaats. De teekening is meer zoo als Guenée die bij zijne Rumiaria beschrijft, maar de randstippen zijn even duidelijk als op de aangehaalde afbeelding.

Genus Perusia Herr. Sch.

Dit door Herrich-Schäffer zeer goed gekaraktariseerde genus, hetwelk Guenée vergeten heeft, staat ongetwijfeld het best tusschen Heterolocha en Rumia en is aan beiden na verwant. Met Heterolocha heeft Perusia den gebogen voorrand der voorvleugels gemeen, doch onderscheidt zich van beide genoemden 1° door den tengeren bouw, 2° door de verschillende (geel en wit) gekleurde voor- en achtervleugels, 3° door dat, bij 11 aderen der voorvleugels (10 ontbreekt) 11 door 12 wordt doorsneden. 3 en 4, en 6 en 7 der achtervleugels en 3 en 4 der voorvleugels staan ver uiteen. De sprieten zijn genoegzaam naakt, draadvormig, de palpen kort, de zuiger opgerold, de pooten gewoon gevormd en gespoord, glad beschubd.

Van dit genus heeft Baron van Nolcken drie soorten verzameld, die ik allen voor nieuw en verschillend van *Praecisaria* moet houden. De vier species onderscheiden zich als volgt:

I. De okergele voorvleugels tot aan de eerste, in cel 1b wortelwaarts gebogen zwarte dwarslijn donkerbruin; tweede

dwarslijn, geslingerd, dik, donkerbruin, 20 mm. (3) . . . . Praecisaria H. Sch. II. Wortel- en middenveld der voorvleugels eenkleurig; tweede dwarslijn of stippenrij met ééne, regelmatige wortelwaartsche bogt. A. Eerste dwarslijn der bleek zwavelgele voorvleugels zeer schuin, franjewaarts gebogen, op een vierde van den voorrand beginnende, voorbij de helft van den binnenrand uitkomende; tweede op drie vierden van den voorrand beginnende; beiden flaauw, bruingrijs, zonder zwarte stippen; onder alleen de wortel van den voorvleugelvoorrand grijs bestoven, 23 mm. (2). . . . Sulphurata n. sp. B. Eerste dwarslijn of stippenrij der voorvleugels ongebogen, aan den voorrand op een derde beginnende, aan den binnenrand vóór de helft uitkomende, tweede op vier vijfden; onder de geheele voorrand der voorvleugels grijs bestoven. 1. Voorvleugels bleek zwavelgeel, 19-21 $\mathbf{m}\mathbf{m}$. $(\mathfrak{F}_{\mathfrak{P}})$ . . . . Tenerata n. sp. 2. Voorvleugels citroengeel, 22-24 mm. (32) . . . . Cilrinata n. sp.

17 Sulphurata m. — Pl. 1, f. 9.

Alae anteriores dilute sulphureae costa flava, linea transversali prima oblique incurvata, altera a margine posteriori remota.

Kop, thorax en voorvleugels eenkleurig, gezigt echter iets witter; geene donkere schrapjes op den voorrand, noch roestkleur bij het begin der tweede lijn.

Een gaaf wijfje, den 19[∞] Maart 1871 te Bogotà gevangen.

18 Tenerata m. — Pl. 1, f. 10.

Alae anteriores dilute sulphureae, serie prima punctarum ferruginosarum recta, secunda incurvata, prope accedente ad marginem posteriorem.

Vijf exemplaren waarbij een gaaf paar.

De geheele kop bleeker dan thorax en voorvleugels, deze bij de mannetjes met in het midden fijn witten, vrij sterk douker gestippelden voorrand; eerste dwarslijn uiterst flaauw, bij de mannetjes met stippen op de hoofdaderen; tweede bij dezelfde sekse aan den voorrand roestkleurig en met nog zulk een takje in de vleugelpunt benevens met donkerbruine stippen op al de aderen.

Een wijfje den 11^{en} Februarij, een den 22^{en} Maart en een man den 6^{en} Junij bij Bogotà, de andere exemplaren ongeteekend.

19 Citrinata m. — Pl. 2, f. 1.

Alae anteriores citrinae, serie prima punctarum ferruginosarum recta, altera incurvata ad marginem posteriorem adpropinguante.

Een gaaf paar.

Het levendigst gekleurd van de vier, het mannetje zelf naar het goudgele overhellende. Kop, halskraag en wortels der schouderdeksels wit. Voorrand der voorvleugels bij beide seksen op de snede wit, aldaar donker gestippeld en ook bij beiden op de plaats der eerste dwarslijn drie, op die der tweede 7—8 zwarte stippen. Bij het mannetje is de eerste dwarslijn nog door drie vlekjes van helder roodbruine en witte schubben aangeduid, de tweede geheel helder roodbruin en de zwarte stippen met wit afgezet, aan den voorrand is die lijn gevorkt, de wortelwaartsche tak rond gebogen, wit afgezet, de grond tusschen beide takken roodbruin. Bij het wijfje ziet men slechts enkele roodbruine schubben aan de vleugelpunt.

Het mannetje den 14 Februarij 1871 bij Bogota gevangen, het wijfje met n°. 20 gemerkt.

Genus Leucula Guenée.

Dit genus is bij Herrich-Schäffer niet in zijne tabel opgenomen, waarschijnlijk omdat hij geene exemplaren ter onderzoeking had. Het zoude bij hem tusschen zijne genera Cabira en Fidonia komen. Van beiden is het door de aan den wortel gebogene en verdikte binnenrandsader der voorvleugels onderscheiden; voorts hebben die zelfde vleugels een onbeschubd groefje aan den wortel van cel 1^b en is ook de binnenrand der middencel aldaar iets gebogen.

De ligchaamsdeelen zijn bij Guenée goed beschreven; ik zou er echter nog bijvoegen, dat de zuiger duidelijk spiraalvormig is, de achterpooten, bij de anderen vergeleken, vrij dik zijn, en alles glad beschubd is. Wat de vleugeladeren aangaat zoo heeft eene van de twee soorten die ik ontving (Flavilinguaria) 12 aderen in de voorvleugels, 10 en 11 komen beiden uit de middelcel en worden door 12 doorsneden. Om al te omslagtige beschrijvingen te vermijden noem ik dit zoo. keurig beschouwd is echter de toestand anders. 10 en 11 komen wel uit de middencel, maar stuiten eigenlijk op 12, waaruit een weinig voor of voorbij 10 en 11 dan twee sprankjes komen, die in den voorrand uitloopen. 12 is verder door een horizontaal sprankje met 9 verbonden. De toestand dezer aderen is bij alle Dendrometrina HS. met dunnere ader 5 der achtervleugels, waar ader 12 eenige aderen snijdt, alzoo. De andere soort (Ablinearia) heeft 11 aderen en alleen ader 11 wordt doorsneden; 7-9 zijn bij beiden gesteeld, 3 en 4 (ook in de achtervleugels) bijna half zoo ver van elkander verwijderd als 2 van 3; 6 en 7 der achtervleugels komen bijna uit een punt, 5 is verdwenen, 8 zeer duidelijk vrij. Het genus kon overigens wel in tweeën worden verdeeld. Het opgegeven verschil in de vleugeladeren, waarbij nog een in den vorm der achtervleugels en een in de mannelijke sprieten komt, zoude daartoe wel wettigen. Tiresiaria Guenée is waarschijnlijk eene verwante van Flavilinguaria; Cillenaria van Ablinearia,

20 Flavilinguaria m.

Twee mannetjes, waarvan een zeer gaaf.

Ik hield deze soort eerst voor Empusaria Guenée, doch ook de voorhelft van den thorax is okergeel, de eerste dwarslijn der voorvleugels staat op een derde, de tweede op drie vierden, die der op ader 4 iets hoekige achtervleugels zich juist daarbij aansluitende. Zuiger even geel als de kop. Sprieten tot aan de punt gebaard, de schaft wit, de baarden met roestgele punten. Wanneer men Guenée's beschrijving en mijne aanvulling met zijne af beelding vergelijkt, zal men moeten bekennen dat deze laatste verregaand onnaauwkeurig is of dat wij hier met eene naverwante, onderscheidene soort te doen hebben, die Flavilinguaria kon heeten.

De exemplaren zijn zonder aanduiding van plaats of tijd.

21 Ablinearia Guenée.

Zeven mannetjes, meest gaaf.

Even als bij Flavilinguaria is ook de voorhelft van den thorax geel, verder is de geheele voorrand der voorvleugels zwartgrijs, aan den wortel haarfijn, verder tot bijna 1 mm. verbreed, aan de vleugelpunt nog weinig smaller. Van de aderen is eigenlijk alleen de binnenrandsader der voorvleugels in het midden-gedeelte grijs. Achterrand der achtervleugels geheel afgerond. Sprieten met ongebaarde spits, de schaft alleen aan den wortel wit, overigens zwart als de baarden. Borst en heupstukken van alle pooten okergeel, de voorpooten buitenwaarts geheel zwart, van de middenpooten de scheenen en tarsen zwart, de dijen wit; achterpooten wit met zwartgrijze voetzolen.

De voorwerpen variëeren niet en zijn op 24 en 25 Januarij 1871 bij La Dorada en Conejo aan de Rio Magdalena gevangen.

Genus Tetracis Guenée.

Het is alleen tot behulp dat ik de volgende soort in dit genus van Guenée huisvest, want in vleugelvorm wijkt zij niet onbelangrijk van de door hem beschrevene soorten af. Met Azelina heeft zij ook eenige verwantschap, doch de achtterrand der voorvleugels is van den punt tot den grooten tand in het midden geheel effen, zonder de twee kleinere tandjes, die een vereischte zijn van Azelina. Naar Herrich-Schäffer's tabel zoude de vlinder een nieuw genus moeten vormen bij Pero (Azelina Gn).

22 Brantslata m. — nov. sp. Pl. 2, f. 2.

Alae e rufogriseo, dilute fusco et glauco marmoratae, anteriores ecphora nasiformi in vena 4°, posteriores mamillaeformi in eadem vena, primae subtus coeruleogriseae versus marginem posticum.

Een gaaf mannetje van 36 mm. vlugt.

Sprieten en palpen als bij de voorgaande soort, het voorhoofd zonder kuif. Lijf slank, kort behaard Voorrand der voorvleugels gebogen, hun achterrand op ader 4 met een tand, de achterand in cel 2 en 3 flaauw uitgesneden, binnenrandshoek duidelijk. Achtervleugels met duidelijke punt en staarthoek, de achterrand op ader 4 hoekig, aldaar met lange, afgeronde punt, overigens op alle aderen fijn getand. Bovenzijde bleek roodgrijs, het donkerst op de voorrandshelft der voorvleugels, deze met twee flaauwe, hoekig geslingerde, bleek blaauwachtig groene dwarslijnen, eene flaauwe bruine schaduwlijn, die zich in cel 1 en 2 tot de tweede dwarslijn verbreidt en bleek groen en bruingrijs gewolkt franjeveld. Achtervleugels slechts met eene flaauwe groengrijze dwarsstreep. Bovenzijde overigens fijn donker gesprenkeld. Franje donkerbruin met grijze punt. Onder zijn de kleuren als boven aangelegd, doch het groenachtige werd blaauwgrijs; men ziet eene stomp kegelvormige lichte vlek aan den binnenrandshoek der voorvleugels en deze hebben eene op ader 7 scherp gebroken, schuine donkerbruine dwarslijn. Ader 3 en 4, en 6 en 7 der achtervleugels genoegzaam uit een punt, 3 en 4 der voorvleugels verder uit een, 6-9 gesteeld en de dwarsader boven ader 5 ongebogen; 12 doorsnijdt 10 en 11.

Achterpooten ontbreken; de overigen gewoon gevormd, glad beschubd.

Het exemplaar heeft geene aanduiding van vangplaats of tijd.

Genus Azelina Guenée.

²³ Nolekeniata m. — nov. sp. Pl. 2, f. 3.

Corticeo-fusca, viridi adspersa, alis anterioribus post venam tertiam ter incisis, thorace et alarum basi lanuginosis, tibiis anterioribus cretaceo-maculatis.

Een zeer gaaf mannetje van 45 mm. vlugt.

Sprieten genoegzaam naakt, draadvormig, roodachtig wit. Zuiger lang, palpen anderhalfmaal zoo lang als de oogen, schuin opgerigt, glad beschubd, met zeer kort, horizontaal eindlid, zich bij eene kegelvormige voorhoofdskuif aansluitende. Kop en vooral de thorax dik en fijn wollig behaard; ook de rug van het achterlijf en de vleugelwortels zijn met ongewoon vele fijne lange haren bezet. Vleugels met eene neusvormige punt op ader 3, de achterrand in cel 2 uitgesneden, voorrand der voorvleugels vlak. Grondkleur der bovenzijde schorskleurig bruin, op thorax en vleugelwortels en ook langs den fijn roodachtig wit gevlekten voorrand der voorvleugels fijn mosgroen bestoven, de laatsten met 2 fijne, geslingerde, mosgroene dwarslijnen, eene zwarte stip op de middenader en een schuin donkerbruin schaduwstreepje daarboven aan den voorrand. Achtervleugels met eene donkerbruine op ader 2 gebroken dwarslijn. Onderzijde helderder, meer roodbruin, ook mosgroen bestoven, met overal op ader 2 gebroken franjewaarts vervloeijende, roodachtig, witte boogstreep, donkere middenpunten, op de voorvleugels met een donker, geslingerd streepje er onder in cel 2, op achtervleugels met eene regte donkere lijn er voor. Voorvleugels met eene witte schimmelvlek, bij den rand van cel 2 een fijn wit lijntje bij de punt cel

1° bleeker, vuilwit. Franje roodbruin. Borst en dijen der overigens glad beschubde, gewoon gevormde en gespoorde pooten fijn wollig behaard; voor- en middenscheenen met 3 helderwitte vlekken.

Ader 3 en 4 en 6 en 7 der achtervleugels verwijderd, 3 en 4 der voorvleugels mede ver uit een, 7—10 gesteeld, 11 door 12 doorsneden.

Het exemplaar is op 7 Mei 1871 te Bogota gevangen.

Deze soort is blijkbaar verwant aan Azelina latrata Guenée, doch ik vind op verschillende punten onderscheid; zoo ontbreekt b. v. op de bovenzijde der voorvleugels de lichte vlek, waarop de middenstip staat, op hunne onderzijde de groote, bijna zwarte, vlek bij den binnenrand, en zegt Guenée niets van de zoo in het oog loopende witte vlekken op de pooten.

24 Caninata Guenée. — Pl. 2, fig. 4.

Eon gaaf mannetje van 42 mm. vlugt, en dus iets kleiner dan de voorwerpen van Guenée. Zijne beschrijving past overigens goed; ik merk nog op dat de voorrand der voorvleugels lichter is en hunne punt stomp; de achterrandshelft der achtervleugels is donkerder dan de wortelhelft, doch zonder groene inmenging. Overal hebben de dwarsaders eene zwarte middenstip. Onder ziet men meer groen, zijn de voorvleugels in cel 1 en 2 bleek paarsgrijs. de witte vlek op den achterrand is wortelwaarts zwart afgezet en de achtervleugels hebben sporen van eene donkerbruine middenstreep, benevens verstrooide bruine stippen op den bleek paarsgrijzen binnenrand. Franje donkerbruin geteekend. Sprieten draadvormig. Ader 6 en 7 der achtervleugels en 3 en 4 van beiden verwijderd van elkander. doch digter bijeen dan bij Nolckeniata, 7-12 als daar. Pooten grijs, bruin en zwart gevlekt, gewoon gevormd en gespoord.

Geene aanduiding van vindplaats.

Genus Odontopera Steph.

25 Bistonaria m. - nov. sp., Pl. 2, fig. 5.

Frons tumida, abdomen cristatum: alae anteriores flavescentibrunneae, areis basali, media et posteriori nigrofuscis, macula apicali alba, posteriores canae, fusco variegatae; omnes subtus albo, fusco nigroque marmoratae,

Een gaaf wijfje van 46 mm. vlugt.

Deze merkwaardige vlinder verschilt van Bidentata door de vleugeladeren (7—10 der voorvleugels komen uit eene gesteelde aanhangeel) door de gelijkmatiger getande smallere voorvleugels, door het uitpuilende voorhoofd en door de meer schubachtige bekleeding van den thorax; overigens is zij aan de genoemde europeesche soort generiek verwant.

Door kleur en teekening herinnert de vlinder overigens aan Biston strataria en hirtaria en de bouw van het lijf toont mede verwantschap met beide soorten. Van Herrich-Schäffer's genera is er geen tot de opname geschikt.

Voorhoofd sterk uitpuilend, afgerond. Palpen horizontaal, smal, grof behaard, met lang, dun, duidelijk eindlid. Zuiger lang. Sprieten draadvormig, langer dan gewoonlijk, tot 2/3 van den voorrand der voorvleugels komende. Thoraxbekleeding dik en grof, de haren aan het eind schubvormig verbreed. Achterlijf langer dan de achtervleugels, kegelvormig, spits, met uitstekenden eijerlegger; de rug met eene dikke pluim aan den wortel en nog eenige kleinere. Pooten lang en dun, gewoon gevormd en gespoord, glad beschubd, de dijen met eenige wollige beharing. De schedel is vuilwit, de thorax zwartgrijs met wit gepunte haren, de punt van het achterlijf bijna zwart, doch overigens zijn de tot hiertoe beschreven ligehaamsdeelen geelbruin, grof zwart gespikkeld.

Voorvleugels met vlakken voorrand, scherpe hoeken en gelijkmatig gebogen achterrand; deze op ader 3 en 6 iets sterker getand. Grondkleur geelbruin met donkere schrapjes; het midden van het wortelveld, het door twee stomp getande fijne witte lijnen ingesloten middenveld (beiden van de subcostaalader en tot aan den binnenrand) benevens het franjeveld, zijn zoo digt bestoven, dat de grondkleur geheel bedekt wordt, behalve op de aderen. Het franjeveld is in de onderhelft van cel 3 mosgroen, aan de punt krijtwit en wordt wortelwaarts door dikke witte stippen afgezet. Midden achter de zwarte bestuiving van het wortelveld ziet men eene langwerpige blaauwgrijze vlek, eene dikke zwarte op de dwarsader en zulke halve maantjes op de franjelijn.

Achtervleugels wit, eene grove besprenkeling, eene middenvlek en twee booglijnen daarachter zijn zwartgrijs; de franjelijn van ader 6 tot den staarthoek verdikkend zwart. Onderzijde wit, zeer grof en digt zwartgrijs gesprenkeld en geteekend. De kleuren als boven aangelegd.

Ader 11 der voorvleugels is vrij, 3 en 4 (in de achtervleugels ook 6 en 7) komen uit één punt; 5 der laatsten zeer flaauw; 8 duidelijk vrij.

Het exemplaar is in het begin van Mei bij Barro blanco gevangen.

Genus Crocallis Treitschke.

26 Trepicaria m. — nov. sp., Pl. 2, fig. 6.

Cervina, alis hic illic griseo adspersis, punctis discoidalibus nigris, macula cinerea in apice anteriorum.

Vier exemplaren, waarvan drie gaaf, 35-36 mm.

In geen van Guenée's of Herrich-Schäffer's genera juist passende, is deze soort nog het naast aan Crocallis verwant, waarvan zij zich echter onderscheidt door geheel ongetanden achterrand der voorvleugels en langen zuiger.

Kloek gebouwd; de palpen als bij Crocallis en de helft langer dan de kop, met breed, ruigbehaard, iets opgerigt middenlid en vrij lang, dun, bijna horizontaal eindlid; zij zijn overigens bij het mannetje niet grooter dan bij het wijfje. Kop ruigbehaard. Sprieten bij den man gebaard, bij het wijfje gekerfd. Thorax dik wollig; achterlijf kort, dik, stomp kegelvormig.

Bij het wijfje zijn thorax, achterlijf en voorvleugels eenkleurig reebruin, de laatsten fijn bruin gesprenkeld. aan den achterrand en op de franje iets donkerder, met zwart, blaauwgrijs gerand middenpunt en eene ongebogen, getande bruine lijn op drie vierden, die uit een blaauwgrijs donkergerand vlekje bij de vleugelpunt voortkomt. Het eene mannetje is iets bleeker, meer okerkleurig, doch de voorvleugels tot aan de dwarslijn sterk en grof donkergrijs besprenkeld en wel naar achteren in toenemende mate, zoodat de besprenkeling voor de dwarslijn bijna tot een' band ineenvloeit. Achter de lijn is zij over het geheel fijner, doch vormt voor den achterrand nog eene stippenrij. Het tweede (afgebeelde) mannetje is in grondkleur iets donkerder dan het wijfje en zijne voorvleugels zijn voor het grootste gedeelte door een' bruingrijzen band bedekt, waarop het middenpunt duidelijk uitkomt. Het vlekje onder de vleugelpunt is ook bij dit exemplaar grooter en bijna wit.

Achtervleugels en onderzijde grijsgeel met zwarte middenpunten en grove, bandvormig ineenvloeijende besprenkeling. Met Nº 63 gemerkt.

FAMILIA V, BOARMIDAE GUENĖE.

Genus BOARMIA Treits.

I. † †.

27 Muscinaria m. — nov. sp. Pl. 2, f. 7.

Antennis maris barbatis; alae supra cinnamomeo-fuscae, albo nigroque variegatae, maculis albis basalibus, apice dilutiores.

Een mannetje van 45 mm. vlugt. Het exemplaar is hier en daar wat beschadigd, doch, blijkbaar onafgevlogen en daardoor de teekening geheel herkenbaar.

Sprieten kort gebaard, aan het laatste derde gekerfd, bruin, zwart gevlekt. Palpen zwartbruin met twee lichte stippen. Achterrand der voorvleugels vlak gegolfd, die der achtervleugels zeer diep, bijna getand. Grondkleur van liif en voorvleugels licht chocolaadbruin, met bleekere plekken, vooral in het midden. Voorvleugels met flaauwe, gebogen donkere dwarslijn aan den wortel; eene driekante vlek op een derde van den binnenrand is krijtwit, met donkere schrapies; juist daaronder ziet men een breede, fijn donker gestippelde band die bijna den geheelen wortel der achtervleugels beslaat. Eene geslingerde, ongelijke middellijn volgt dan op de voorvleugels; op de achtervleugels is zij zeer onduidelijk, driedubbel, in zwarte langsstreepjes op de aderen verbreid. Tweede dwarslijn getand, onafgebroken op de achtervleugels doorloopende, eigenlijk zwart doch naar onderen bijna geheel wit beschubd, op de achtervlengels wortelwaarts met zwarte streepjes op ader 2, 3 en 4, de tanden in cel 4 der voor- en achtervleugels zwart gevuld, die in cel 5 der voorvleugels wit. Franjeveld in cel 5 der achtervleugels donkerder bruin, in cel 6 der voorvleugels met een dik zwart dwarsetreepje. Onderzijde vuil geelwit, met dikke zwarte middenvlekken, de voorrand der voorvleugels met zwarte schrapjes, hun midden zwart bestoven, het punt-derde geheel zwart, doch de vleugelpunt zelve in cel 7 en 8 zuiver geelwit. Achtervleugels mede met gebogen zwarten band voor den achterrand, die naar onderen verflaauwt, aan ader 2 ophoudt; de vleugelpunt is in een deel van cel 6 en 7 zuiver geelwit. Franjelijn donker, in de cellen tot stippen verdikt. Franje lang, onder en boven als de vleugels gekleurd; eene deelingslijn en de spits donkerder. Pooten geelwit, de voorpooten met zwart geteekend, de achterscheenen iets dikker, gewoon gespoord.

Het exemplaar is met Nº 64 gemerkt.

Geheel anders gekleurd dan de soorten van Guenée's afdeeling I.

28 Fuscolimbaria m. - nov. sp. Pl. 2, f. 8.

Alba, maculis duabus basalibus et quarta parte limbi alarum anteriorum fuscis, costali tantum parte linearum transversarum maculis nigris recognoscenda; alis posterioribus sine puncto discoidali.

Een gaaf mannetje van 36 mm.

Om den zwarten rand der onderzijde tot †† behoorende, doch overigens zonder verwanten in deze sectie en meer tot groep II naderende.

Sprieten kort gebaard, de tweede helft draadvormig. Palpen grijs, donker gevlekt, weinig langer dan de kop. Deze, de halskraag en de wortelhelft der schouderdeksels wit, hunne tweede helft en de rug bruin. Achterlijf lichtgrijs, de rug met donkerbruinen dwarsband bij den wortel.

De vleugels zijn kort, afgerond; de achterrand der voorvleugels geheel effen, die der achtervleugels in cel 5—7 iets gegolfd, verder effen. Over het geheel zijn de vleugels gevormd als bij de kleinere *Boarmia glabraria* Httbn. waaraan de vlinder ook door kleur en teekening herinnert.

Grondkleur wit, iets paarsachtig met enkele fijne zwarte schubben; twee vlekken aan den wortel en het achterrandsvierde der voorvleugels zijn licht koffijbruin, het laatste tegen den binnenrandshoek iets versmald, wortelwaarts regelmatig hol, op den achterrand in cel 3 en 7 vlekkig wit uitgesneden; op de achtervleugels is slechts een klein plekje aan het eind van ader 6 bruin. Van de dwarslijnen loopt het vlekkige, zwarte begin aan den fijn zwart gekrasten voorvleugelvoorrand in het oog, doch overigens ziet men van haar alleen eenige vlekjes op de aderen en aan den binnenrand.

Golflijn in den bruinen rand der voorvleugels vrij duidelijk, zwart, franjewaarts met enkele blaauwgrijze schubben; op de achtervleugels is zij grijs, flaauw, alleen het boogje in cel 4, bij het bruine vlekje, is dik zwart. Franjelijn gegolfd, zwart, doch afgebroken; in cel 4—6 der voorvleugels met drie dikke zwarte, wortelwaarts gerigte streepjes. Franje wit, op de voorvleugels achter het bruin zwartgrijs gevlekt.

Middenvlek op de voorvleugels grijs, doch geheel met ietwat opstaande witte schubben bedekt; achtervleugels zonder middenvlek.

Onderzijde wit met flaauwe sporen der teekening van boven; de voorvleugels met groote zwarte middenvlek. Zwarte achterrand naar onderen verflaauwende, bij ader 4 der achtervleugels ophoudende, op de voorvleugels aan den achterrand op ader 3 en in cel 6 en 7 wit ingesneden.

Buik en pooten bruinachtig wit, de voorpooten aan de voorzijde zwart gevlekt, de achterscheenen verdikt, eene geelwitte pluim insluitende.

Het exemplaar heeft geene aanduiding van vangplaats.

II.

29 Elongaria m. — nov. sp. Pl. 2, f. 9.

Alae elongatae, luteae, tenuiter nigro adspersae, unteriorum parte altera accurate variegata seriebus subincurvatis punctarum et denticularum nigrarum; subtus anteriores fuscescenti-cinereae, posteriores canae, marginem versus infuscatae; maris antennis barbatis.

Drie mannetjes, waarvan een zeer gaaf en frisch; 26 mm. Sprieten gebaard, het laatste zesde gekerfd. Palpen zwart met lichte spits. Vleugels lang, de achterrand der voorvleugels zeer flaauw vlak gegolfd, die der achtervleugels vrij diep, bijna stomp getand te noemen. Grondkleur der bovenzijde grijsachtig geel, fijn zwart gesprenkeld en bestoven. Deze besprenkeling en bestuiving is vooral digt op de voorvleugels die slechts tegen voor- en binnenrand van het middenveld en in cel 2 en 3 van het franjeveld hel-

derder zijn, verder op de franjehelft der achtervleugels en op het achterlijf waar ring 2 en 3 geheel zwart zijn; de rug van dit laatste heeft buitendien 2 rijen driekante zwarte stippen. Voorvlengels aan den wortel met een gebogen donkerder dwarsband die uit zwarte lijnties en stippen bestaat. Middenlijn onduidelijk, op de voorvleugels uit zwarte stippen op de aderen bestaande, op de achtervleugels eerst tegen den binnenrand duidelijk. Middenstippen klein, zwart. Tweede dwarslijn op de voorvleugels bijna ongebogen, dubbel, uit eene rij dikke zwarte stippen en eene rij zwarte pijlspitsen daar achter bestaande; op de achtervleugels is zij flaauw geslingerd en getand met eene donkergrijze. bijna zwarte schaduwlijn er digt achter. Golflijn op de voorvleugels parallel met de tweede dwarslijn, juist in het midden tusschen deze en den achterrand, zeer sterk getand, bijna wit; op de achtervleugels is zij zeer flaauw, zwartgrijs afgezet. Franjeveld der voorvleugels met twee rijen dikke zwarte stippen, de achterrand tusschen de tweede rij met de grondkleur licht gevlekt. Franjelijn der achtervleugels dik zwart. Franje bruingrijs.

Onder zijn de voorvleugels zwartgrijs, met zwart middenvlekje en in het midden gelen, zwart geschrapten voorrand; achtervleugels grijswit, tegen den achterrand zwartgrijs bestoven. Franjelijn geheel zwart; franje grijsgeel. Pooten grijsgeel, het voorpaar zwart gevlekt, de achterscheenen een weinig dikker, gewoon gespoord.

Een der exemplaren is den 30^m Maart bij Ubaque gevangen, de anderen den eersten April bij Cucqueta.

Geene van Guenée's soorten dezer afdeeling heeft de kleur en teekening van Elongaria.

30 Odysiata m. — nov. sp. Pl. 3, f. 1.

Alae elongatae, lucide canae, plagis ferruginosis et fuscescentibus, lineis transversalibus hic illic e seriebus punctarum fuscarum constantibus; subtus obscure cinereae, parte anteriore alarum posticarum dilutiori.

Een gaaf wijfje van 24 mm.

Zeer aan Odysia Molaria Guenée herinnerend, doch kleiner en scherper geteekend. Guenée beschrijft het wijfje van die soort (de andere sekse kende hij niet) met lang gebaarde sprieten; ik vermoed hier eene dwaling of vervalsching. Overigens houd ik zijne bovengenoemde Odysia voor eene echte Boarmia, even als mijne nieuwe soort, niettegenstaande haren Eupithecien-achtigen habitus, stellig is.

Palpen zwartbruin met witte schubben aan de spits. Sprieten gekerfd. Lijf en de als bij de voorgaande soort gevormde, slechts op ader 5 der achtervleugels iets dieper uitgesneden achtervleugels heldergrijs; de voorvleugels in in het midden van cel 1b en 4 en aan den wortel met drie flaauwe roestkleurige plekken. Dwarslijnen door zwartbruine stippen op de aderen aangeduid, de tweede tegen den binnenrand der voorvleugels en vooral op de achtervleugels, zamenhangend, donkergrijs. Golflijn door donkergrijze plekken en eene rij van zwarte stippen aangeduid. Franjelijn donkergrijs, in de cellen der voorvleugels tot zwarte stippen, en die der achtervleugels tot zulke boogies verdigt. Middenpunten klein. Franje als de vleugels. Onderzijde ongeteekend donkergrijs, de binnenrandshelft der achtervleugels lichter, de voorvleugels aan den voorrand haarfijn geelachtig.

Verwanten ken ik niet in deze sectie. Den 27^m Maart bij Ubaque gevangen.

V.

31 Agustaria m. — nov. spec. pl. 3, f. 2.

Alae latae, supra luteae, punctis discoïdalibus et fascia transversali secunda indentata non incurvata nigris, cellulis 4° et 5° alarum anteriorum nigro-punctatis; subtus cinereo-flavae, fuscedine adspersae, fascia obfuscata prope marginem posteriorem.

Een gaaf mannetje van 38 mm. en een iets beschadigd van 42 mm.

Sprieten met gekerfd puntvierde. Achterrand der vrn breede voorvleugels bijna effen, die der achtervleugels flaauw gegolfd, in het midden iets uitgesneden. Grondkleur leemgrijs, grijsbruin gesprenkeld, tegen den achterrand der vleugels iets digter. Eerste dwarslijn donkerbruin, rond gegolfd; middenlijn der voorvleugels geslingerd, flaauw, op de achtervleugels dik, ongebogen, zwartbruin; achter haar eene grijsbruine schaduwstreep, op beiden voor de dikke zwarte middenstip. Tweede dwarslijn dik, kort getand, op de voorvleugels steil en daar in cel 6, 3 en 2 uitgewischt, in cel 1b met een rond boogje, op de achtervleugels aan ader 7 iets verder franjewaarts beginnende en verder bijna ongebogen; hare kleur zwartbruin. Golflijn uiterst flaauw, op de voorvleugels in cel 4 en 5 aan beide zijden met twee zwarte stippen op donkerder bruinen grond, on de achtervleugels wortelwaarts in alle cellen met ongelijke. Franjelijn niet donkerder, op de voorvleugels in cel 3-6, op de achtervleugels in cel 1°, 2 en 3 met grootere of kleinere zwarte stippen. Franje als de vleugels.

Achterlijf bleekbruin; in de zijden met twee ten deele zwarte pluimpjes. Onderzijde grijsgeel, met grove donkergrijze, tegen den achterrand tot eene streep verdigte besprenkeling. Men ziet verder eene flaauwe booglijn, zwarte middenstippen en fijnere op de franjelijn. Pooten grijsgeel, allen buitenwaarts zwart gevlekt, de achterscheenen veel dikker, met eene lange pluim van half zwarte en gele haren, de achtertarsen zeer kort.

Het boven beschreven voorwerp is met N° 63 gemerkt. Het later ontvangen, minder gave, zonder aanduiding van vangplaats, heeft op de franjelijn in alle cellen der voor- en achtervleugels even groote, dikke zwarte stippen.

Door de grondkleur en vleugelvorm van de vier soorten van Guenèe's afdeeling V onderscheiden.

FAMILIA VII, GEOMETRIDAE GUENEE.

Genus Geometra L.

IV.

†.

32 Iridaria Guenée.

Een mannetje, den 27^{cm} Maart bij Ubaque gevangen. De voorrand der voorvleugels is voor een derde roodbruin. Volgens Herrich-Schäffer zoude deze soort eene zuivere Eucrostis zijn; ook volgens Lederer.

Genus Dyspteris Hb. Gn.

33 Legitimaria Guenée.

Een afgevlogen wijfje zonder aanduiding van vangplaats. Het genus Sparta Staud., Celenoptera Led. is zeer na aan Dyspteris verwant en kon misschien wel vervallen. In Herrich-Schäffer's tabel is Dyspteris verkeerd geplaatst, de vlinders zijn Phytometrinen, verwant aan Lobophora, hetgeen de aderen der voorvleugels ook aanwijzen, doch van alle mij bekende Spanners verschillende door de ongewoon ver van den voorrand der middencel verwijderde ader 8 der kleine achtervleugels, welke ader met de middencel door eene zeer lange dwarsader verbonden is.

Genus Rachbospila Guenée.

Volgens Herrich-Schäffer zouden de beide volgende soorten tot zijn al te zeer gemengd genus Geometra behooren. Naar Lederer's en mijn eigen, in de Vlinders van Nederland gevolgd systema moeten zij in het genus Phorodesma komen. Beiden houd ik ze voor nieuw, de eene (Leucoceraria) onderscheidt zich door de vier evengroote, ronde in het midden paarswitte middenvlekken en de groote paarse vlek die cel 1° en 1° der voorvleugels in den binnenrandshoek beslaat; de tweede (Rufidorsaria) is aan Miccularia Guenée na verwant, doch heeft ook groote, op de achtervleugels iets kleinere middenvlekken en het achterlijf is op de bovenzijde rood.

34 Leucoceraria m. — nov. spec. Pl. 3, f. 3.

Antennis albis; alae porriaceo-virides, maculis submagnis discoidalibus et limbo purpureis, angulis posterioribus violaceis.

Twee gave mannetjes van 19 mm. vlugt.

Palpen purperrood; kop wit, een dwarsbandje boven aan het gezigt en een in den nek purperrood; sprieten wit. Thorax in het midden leemgeel; de schouderdeksels groen; eene vlek op het schildje wit. Achterlijf roodbruin, de zijden en pluimpjes op den rug wit. Voorvleugelpunt duidelijk; achtervleugels met afgeronde punt en zeer duidelijken staarthoek; beschubbing dun, vrij grof. Grondkleur lookgroen, het aderbeloop geelachtig; de voorvleugel-voorrand purperrood; eene uiterst flaauwe, aan den binnenrand der achtervleugels met een paars vlekje eindigende getande dwarslijn staat op twee derden en is bleek paars. Middenvlekken vrij groot, rond, purperkleurig, in het midden met paarswitte schubben. Franjelijn in alle cellen met paarse, wit beschubde halvemaantjes, in cel 1º en 1º van voor- en achtervleugels met eene groote, paarswitbeschubde, vervloeijend geel gezoomde vlek. Franje paarswit met paarse lijn over de wortelhelft. Onderzijde groenwit, als boven geteekend, doch de vlekken in de binnenrandshoeken slechts van boven doorschijnend.

De exemplaren zijn met No 62 gemerkt.

35 Bufidorsaria m. — nov. spec. Pl. 3, f. 4.

Antennis albis, flavobarbatis, abdomine purpureo; alae porriaceo-virides, maculis discoidalibus et limbo quinquies dilatato purpureis.

Een gaaf mannetje van 17 mm.

Vleugelvorm als bij *Miccularia* Guenée; d. i. de voorvleugels kort en breed driehoekig, de achtervleugels in de rigting van het achterlijf verlengd.

Palpen en kop purperrood, enkele schubben onder aan

het gezigt, een streepje tusschen de geelgebaarde sprieten en de schaft van deze wit. Thorax met groene schouderdeksels, de rug voor geelachtig, naar achteren in het donkere purperrood van het witgepluimde en gebuikte achterlijf overgaande. Grondkleur der vleugels lookgroen, de voorvleugelvoorrand in het midden wit, middenvlekken purperrood, op de achtervleugels kleiner; achterrand mede purperrood, op de voorvleugels tweemaal, op de achtervleugels driemaal tot groote, paarswit beschubde vlekken verbreed. Ook de binnenrand der achtervleugels is bijna geheel purperrood. Franjelijn fijn wit. Franje bleek purper. Onderzijde als boven geteekend maar alles bleeker er flaauwer.

Het exemplaar is den 18^{ee} Januarij aan de Rio Magdalena gevangen.

FAMILIA VIII, MECOCERIDAE GUENĖE.

Genus MECOCERAS Guenée.

36 Nitocris Cramer (Nitocritaria Guenée).

Een wijfje dat den 25^m Januarij 1871 bij Conejo aan de Rio Magdalena gevangen is.

Guenée verwijt aan Hitbner, dat hij eene fictieve varieteit heeft afgebeeld. Ik moet echter den laatsten van die beschuldiging vrij pleiten, want op 's Rijks Museum van Natuurlijke Historie te Leiden bevindt zich een exemplaar uit Suriname, dat ongeveer dezelfde kleur heeft als de door Guenée gewraakte afbeelding van Hitbner.

Nitocris Cramer behoort tot Herrich-Schäffer's genus Ametris.

FAMILIA IX, PALYADAE GUENĖE.

Genus Palyas Guenée.

37 Fimbriaria Cramer — (Imperata Guenée).

Een wijfje met Nº 63 gemerkt. Genus Chrysotaenia Herrich-Schäffer.

38 Prespectata m. — nov. sp. Pl. 3, f. 5.

Coerulescenti-grisea, subsericea, macula ocellata alarum anticarum discoidali, lineola in vena transversali posticarum et lineis duabus ante marginem posteriorem ferruginosis, hic illic squamis nitentibus indutis, illa exteriore alarum posticarum quatuor maculis nigro et argenteo squamosis.

Een iets afgevlogen wijfje van 27 mm.

De voorvleugelpunt en de staarthoek der achtervleugels zijn iets stomper dan bij *Fimbriaria*, doch overigens zijn bouw en aderbeloop eveneens en behoort de vlinder dus ook tot *Chrysotaenia* H. S.

Grondkleur van lijf en vleugels licht paarsgrijs, de laatsten iets glanzig. Zij hebben bij den wortel sporen eener eerste dwarslijn van dikke, zilvergrijze, blinkende schubben, op de dwarsader der voorvleugels eene roestbruine O die mede met zulke schubben is versierd en op die der achtervleugels een bruin streepje, waarop ik eveneens blinkende schubben zie. Voor den achterrand ziet men twee bruine dwarsstrepen die op de voorvleugels vrij steil en geslingerd zijn en op de achtervleugels gebogen, met den rand parallel. Aldaar draagt de laatste eene rij van vier verheven stippen van blinkende schubben die aan de franjezijde eenige zwarte hebben; enkele blinkende schubben staan ook op de eerste streep tegen den binnenrandshoek. Franje grijs, ongeteekend. Onderzijde grijswit, de voorvleugels met eene roestbruine middenvlek en achterrandsstreep die op ader 5 eenen tand heeft.

Geene aanduiding van vangplaats.

Genus Ophthalmophora Guenée.

39 Formesanta Cramer (Formosantata Guenée).

Twee wijfjes, op 20 en 21 Januarij bij Yondo en Badillo aan de Rio Magdelena gevangen.

Dr. Herrich-Schäffer brengt ook deze soort tot zijn genus

Chrysotaenia, doch het verschil in vleugelvorm is te groot om deze soorten bijeen te laten en dus kan het zeer homogene genus Ophthalmophora van Guenée zeer wel blijven bestaan. De nervuur is bij Fimbriaria en Formosanta dezelfde.

Guenée's Corinnaria houd ik voor synoniem met Formosanta. Behalve de twee door hem vermelde Cramer'sche soorten van dit genus vind ik er in het werk van mijn' landgenoot nog twee die mede blijkbaar daartoe behooren, namelijk Hylaria pl. 113 F. en Corinna pl. 29 H.

De pooten zijn bij deze en de volgende soorten dun, glad beschubd, gewoon gespoord en de achterscheenen niet het minste verdikt.

40 Lyonetaria m. — nov. sp. Pl. 3, fig. 6.

Alae anteriores fusco-griseae costa concolore, anguli posterioris cellulis 1º et 1º albescentibus; posteriores fascia basali incurvata flavescenti-alba et ocellula in cellula quinta.

Een vrij gaaf mannetje van 30 mm.

Onderscheidt zich van al de bekend gemaakte soorten door de zuiver donkergrijze voorvleugels met eenkleurigen voorrand, die op het midden van dezen slechts een flaauw spoor eener gezwaaide lichtere dwarslijn vertoonen. De binnenrand is in de franjehelft van cel 1a en daarboven in een even breed, doch korter streepje van cel 1b wit. Franje als de vleugel. Op de achtervleugels is de wortel eveneens gekleurd als de voorvleugels; het overige achter een franjewaarts vervloeijend licht okergeel gezoomd, tegen den voorrand iets verbreed dof wit dwarsbandje, helderder grijs en van ader 5 af tot den binnenrand fijn donker bestrooid. Verder ziet men bij den achterrand, op twee derden van cel 5 een rond, zwart, geelgerand, wortelwaarts ter halve breedte steenrood afgezet oog met groenzilveren vlek in de franjehelft, dat slechts de halve

grootte heeft der oogvlek van Formosanta. De geheele achterrand, doch tegen den binnenrandshoek in sterk afnemende mate, is met groenzilveren schubben gezoomd. Zoodanigen vertoonen zich ook wortelwaarts van de roode afzetting van het oogvlekje en franjewaarts van den witten wortelband tegen den binnenrand. Franje bleek okergeel tot ader 4; van daar tot den staarthoek grijs. Sprieten gebaard met draadvormig puntvierde. Lijf donkergrijs met grijsgele staartpluim. Onderzijde ongeteekend grijswit, het achterrands-derde der voorvleugels donkergrijs.

Het voorwerp heeft geene aanduiding van vangplaats.

FAMILIA X, EPHYRIDAE GUENÉE.

Genus Zonosoma Lederer.

(Ephyra Dup. Gn.)

41 Conspicillaria m. — nov. sp. Pl. 3, f. 7.

Alae subdentatae, pallide luteae, rude sed aequaliter rufopunctatae, costa fusca, lineis transversalibus et lunulis marginalibus brunneis, maculis discoidalibus ocelliformibus niveis, rufolimbatis.

Een gaaf mannetje van 19 mm.

Naar vleugeladeren, sprieten en pooten eene ware Zonosoma doch met getand-gegolfden, op ader 5 der achtervleugels zelfs iets uitgesneden achterrand. Ook zijn de voorvleugels spitser en is het dier tengerder gebouwd dan onze Europeanen. Grondkleur bleekgeel als bij Punctaria L., doch zeer sterk en grof rood bestoven; kop, halskraag en de geheele voorrand der voorvleugels zwartgrijs, de dwarslijnen en de halve maanvormige streepjes der franjelijn zeer scherp, roodbruin. Vier vrij groote donkerrood gerande, helderwitte middenvlekken. Onderzijde grijswit met flaauw van boven doorschijnende teekening.

Van Guenée's exotische soorten is geene zoo na met Conspicillaria verwant dat het noodig zoude zijn het onderscheid nader te behandelen, doch Herrich-Schäffer beschrijft in het Correspondenzblatt des Zool.-Min.-Vereins zu Regensburg 1870 p. 180 twee species die zeer nabij de mijne komen Nanularia en Coecaria (in het voorbijgaan zij opgemerkt dat Guenée reeds eene Ephyra coecaria heeft en Henrich-Schäffer's soort dus anders moet heeten). Van de genoemde 2 soorten wordt echter niet gezegd dat de voorrand der voorvleugels zwartgrijs is, eene bijzonderheid die aan Herrich-Schäffer niet ontgaan zoude zijn. Ook noemt hij de grondkleur "weisslich".

Het voorwerp is door Baron von Nolcken den 27° Maart 1871 bij Ubaque gevangen.

42 Olivaria m. nov. sp. Pl. 3, f. 8.

Alae anteriores integrae, posteriores subdentatae. Supra obscure olivacea, lineis transversalibus intensioribus, alis anterioribus macula nigra discoïdali, posterioribus bina alba; subtus anteriores rufae, posteriores albae.

Een iets afgevlogen mannetje van 21 mm.

Eveneens gebouwd als de voorgaande soort, de achterrand der voorvleugels echter geheel ongebogen en effen.

Bovenzijde donkergroen, iets olijfkleurig, de voorvleugels met eene donkerder eerste dwarslijn. Middenschaduw eveneens donkergroen, ongebogen, genoegzaam ongetand, naar onderen ietwat verdikt, op de voorvleugels achter eene dikke zwarte middenstip heengaande, op de achtervleugels over eene dubbele witte donkergroen gerande. Tweede dwarslijn vrij digt bij den achterrand, daarmede parallel en fijn getand. Franjelijn met donkergroene streepjes. Van de franje zijn slechts weinige groene overblijfsels te zien.

Onderzijde ongeteekend; de achtervleugels groenwit, hunne dikke franjelijn en de geheele voorvleugels steenrood. Gezigt en palpen roodbruin. Lijf boven ontschubd; onder geelwit als de pooten.

Geene aanduiding van vangplaats.

FAMILIA XI, ACIDALIDAE GUENEE.

Genus Cambogia Guenée.

Guenée plaatst dit genus in eene familie met Acidalia, doch zeer ten onregte, want het heeft er niets mede gemeen, evenmin als zijn genus Asthena. Beiden zijn Phytometrina en wel na aan Larentia H. S. verwant, waarvan zij naar de vleugeladeren niet eens scherp te scheiden zijn, omdat eene der soorten van Asthena Guenée (Candidata W. V.) eene gedeelde aanhangcel der voorvleugels bezit. De vleugelvorm levert echter een voldoend kenmerk op en ook de teekening heeft iets eigenaardigs.

Guenée merkt op dat de Cambogia's zeer gemeen in Amerika moeten zijn; de verzameling van den heer von Nolcken bevestigt dit, want daarin bevinden zich niet minder dan negen soorten die tot Cambogia konden worden gebragt. De vlinders echter ten opzigte der vleugeladeren onderzoekende, vind ik dat een gedeelte eene ongedeelde aanhangeel der voorvleugels bezit (even als onze europesche Asthena (= Hydrelia, Herr.-Sch) sylvaria, luteata, obliterata, doch een ander in het geheel geene aanhangeel heeft. De soorten met aanhangeel onderscheiden zich voorts door den oorsprong van ader 11 der voorvleugels, die boven aan den steel van 7-11 ontspringt in plaats van geheel onderaan zoo als bij de Europeanen, en bij allen hebben de mannetjes gehaarde sprieten. Het genus Cambogia zoude dus behouden kunnen worden voor de species zonder aanhangcel en Asthena (Hydrelia) in drie sectiën worden gesplitst, waarover zie bij dat genus. Van Cambogia Gn. ontving ik 6 soorten waarvan 2 beschreven zijn en 4 nieuw; eene is evenwel niet voor publicatie vatbaar.

43 Meliadaria Guenée. — Pl. 3, f. 9.

Een gaaf mannetje van 21 mm. dat tot Guenées var. A behoort, doch geene witte vlek op den als de vleugels gekleurden fraai gelen kop tusschen de sprieten heeft. Ik zie integendeel daar een paars vlekje. Overigens komt het voorwerp met de beschrijving overeen.

Het is den 2^{en} April 1871 bij Cucqueta gevangen.

44 Adimaria m. — nov. sp. Pl. 3, f. 10.

Dilute flava, lineis undulatis gracilioribus canis subnitentibus novem in alis anticis, sex in posticis; subtus e flavo alba, costa lata fusca.

Een gaaf mannetje van 21 mm.

Bovenzijde bleek groenachtig kanariegeel; het gezigt, behalve geheel onderaan, kaneelbruin, de schedel tusschen de sprieten wit, het achterhoofd geel. Voorvleugels met bleek roodachtigen voorrand; vier paar fijne, gegolfde lichtgrijze iets glanzige lijnen staan even ver van elkander, en voor den achterrand (dezen onder ader 3 volgende) ziet men nog eene ongepaarde lijn. Achtervleugels met drie paar lijnen. Geene middenpunten. Franjelijn met lange donkerbruine stippen op de aderen. Onderzijde geelwit, iets glanzig, de voorrand der voorvleugels donkerbruin, op de wortelhelft zeer breed, onregelmatig, iets streeperig over het vleugelvlak verbreid, overigens geene teekening. Voorpooten buitenwaarts bruin, de overigen geelwit.

Het exemplaar is met Nº 20 gemerkt.

Aan Marcearia Guenée herinnerend, doch door de fijne teekening en den onder breed donkeren voorvleugelvoorrand onderscheiden.

45 Sagittaria m. — nov. sp. Pl. 3, f. 11.

Aurata, fusco adspersa, fascia lata arcuata purpureobrunnea, ex qua in vena quarta alarum anticarum vitta versus marginem.

Twee vrij gave mannetjes van 17 en 18 mm.

Herinnert aan Schidax Semissaria HS. (volgens dezen eene Acidalia) doch is geel in plaats van grijs en de vleugels hebben maar ééne dwarslijn. Bovenzijde goudgeel met roest-

bruine schrapjes die zich voor doen als sporen van een onregelmatig netwerk. De bovenhelft van het gezigt, de halskraag, de voorhelft van den thorax en de voorrandswortel der voorvleugels zijn paarsbruin. Nog iets donkerder is eene dikke, flaauw gebogen, aan den voorvleugelvoorrand tot bijna aan de punt vlekkig verbreede boogstreep der geheele bovenzijde waaruit over ader 4 der voorvleugels eene dikke langsstreep naar den achterrand loopt; deze streep vult ook den wortel van cel 3. Achter de boogstreep ziet men nog eene hoekig geslingerde rij van roestbruine vlekjes. Franjelijn met bruine vlekjes in de cellen die naar den binnenrandshoek der achtervleugels grooter worden. Franje als de vleugels; ongeteekend, op ader 4 der voorvleugels paarsbruin. Middenpunten der voorvleugels dik. Onderzijde als boven geteekend, doch de grond bleeker, de lijnen en stippen vlekkiger.

De voorwerpen zijn met No 63 geteekend.

Door de teekening der voorvleugels, die eenigzins op eenen boog met pijl gelijkt, van de overige soorten onderscheiden.

46 Myriata m. — nov. sp. Pl. 3 f. 12.

Dilute fulva, alarum anticarum costa et fasciolis duabus subincurvatis, posticarum fascia incurvata ante medium et duabus angulatis post medium, dilute purpureis.

Een gaaf mannetje van 13,5 mm.

lets lichter geel dan Sagittaria, meer aan de kleur van chromaatgeel herinnerend. Kop geheel bleekbruin, slechts een streepje tusschen de sprieten geel. Voorhelft van den thorax en eene breede, vlekkige streep langs den voorrand der voorvleugels bleek purperrood; deze streep verlaat den voorrand even voor de helft en loopt uit in eene groote driekante bleek purpere vlek, die bijna tot aan de vleugelpunt komt en het uitgangspunt is eener breede, evenet '18 gekleurde streep voor den achterrand; deze streep is onregel-

matig, vlekkig, in cel -3 tot aan den rand verbreed, op ader 1 en bij het begin afgebroken; achter haar, doch nog voor de franjelijn ziet men nog eene rij vlekjes. Over het midden van den vleugel loopt eene dergelijke breede streep als de beschrevene en op een derde van den binnenrand staat een purperrood vlekje. Achtervleugels met drie strepen; eene gebogene, tegen den binnenrand verbreede op een derde; twee bij den achterrand zijn parallel en op ader 4 gebroken; alle drie vlekkig, hier en daar afgebroken. Franje iets donkerder dan de vleugels, ongeteekend. Geene middenpunten. Aan de onderzijde is de grond bleeker en de teekening als boven, doch zeer vervloeid en verstoven, zoodat het geel bijna geheel bedekt is.

De sprieten zijn bijzonder fijn gebaard.

Verwant aan Cambogia gemellaria Guenée, doch geheel anders geteekend.

Het exemplaar is op 24 Januarij 1871 bij Mochila gevangen.

47 Apyraria Guenée.

Drie mannetjes. Guenée's beschrijving is goed en duidelijk. De voorwerpen zijn met N° 34 gemerkt.

Genus Asthena Hübn.

Guenée zegt dat dit genus "un facies particulier" heeft, dat het "très-soutenable à ses yeux" maakt. Het is waar, zijn oog is te geoefend om niet te gevoelen dat het zeer van Acidalia verschilt en het is jammer dat hij zich hier en in de meeste andere dergelijke gevallen alleen door zijn instinct liet leiden, in plaats van als een wetenschappelijk mensch naar de oorzaken der ontvangene indrukken te vorschen en de kenmerken zijner dikwijls zeer goede genera behoorlijk vast te stellen. Het onderscheid van Cambogia en Asthena heb ik bij de voorgaande vijf soorten besproken en aldaar aangemerkt, dat de mij bekende soorten van Asthena tot drie sectiën konden gebragt worden en wel aldus:

- I. Aanhangeel der voorvleugels gedeeld, ader 11 nabij den wortel uit den steel van 7—11 ontspringende. Sprietenvan het mannetje stomp getand (Candidata W. Verz.).
- II. Aanhangcel der voorvleugels ongedeeld.
  - A. Ader 11 der voorvleugels als bij I. Sprieten van het mannetje gekerfd (Sylvaria HS, Obliterata Hfn.) of draadvormig (Luteata W. Verz.).
  - B. Ader 11 der voorvleugels met 9 en 10 bij de vleugelpunt ontspringende. Sprieten van het mannetje gebaard (Subcrocrearia m. en Relaxaria m).

Anseraria HS. en Nymphulata Gn. zijn mij onbekend, evenzoo de drie exotische soorten van Guenée.

Blomeri Curtis is geene Asthena maar eene Cidaria. Asthena ondinata Guenée is misschien wel eene aan mijne Thalassinata verwante Acidalia.

48 Subcrecearia m. — nov. sp. Pl. 4, f. 1.

Fuscescenti-crocea, vittis multis indentatis fuscis, punctis discoidalibus nigris et quatuor maculis griseis marginem versus. Alarum anteriorum cellula appendiculata indivisa et vena 11º perbrevi; maris antennis barbatis, nigris.

Een gaaf mannetje van 23 mm.

Maakt den indruk als of het eene meer ontwikkelde, sterker geprononceerde *Luteata* was. De grondkleur is donkerder, onzuiver safraangeel en ook de teekening die eveneens aangelegd, doch te gelijk scherper, meer getand en vlekkiger is.

Sprieten grauwbruin; gezigt licht kaneelbruin; schedel geel; halskraag paarsbruin, ook de voorvleugelwortels en de teekening voor een gedeelte; hare fijnere lijnen zijn meer kaneelbruin; eene vlek die de wortels van cel 3 en 4 beslaat, eene grootere onregelmatig vierkante op den achterrand (ook op de achtervleugels) en eene kleine op

twee derden van den binnenrand zijn zwartgrijs. Nader beschouwd, ziet men dat van den voorvleugel-voorrand een aantal getande lijnen uitgaan, doch ongeveer halfweg den vleugel verflaauwen. Vier duidelijkere in het midden, waarvan de buitenste bijna zwart is, vormen eenen in cel 2 zeer flaauwen band, die aan den binnenrand en in cel 3 en 4, als boven beschreven, zwartgrijs is. Bij de voorvleugelpunt is het begin van drie of vier lijnen tot eene groote paarsbruine vlek ineengevloeid; zij worden in cel 3 en 4 door de vierkante zwartgrijze vlek afgebroken en zijn aan den binnenrandshoek tot eenige halve-maantjes verbreed.

Achtervleugels bijna eveneens geteekend, alleen zijn eenige lichtbruine lijntjes op de wortelhelft sijner en de middenste donkere, ook hier bijna zwarte lijn aan den binnenrand het dikst, zonder veel zwartgrijs. Voor- en achtervleugels hebben zwarte middenpunten, het achterlijf eene zwarte vlek aan den wortel.

Onderzijde als boven gekleurd en geteekend doch alles veel flaauwer en bleeker. Franjelijn onder en boven met lange bruine stippen.

Het voorwerp is met Nº 63 gemerkt.

49 Relaxaria m. — nov. sp. Pl. 4, f. 2.

Citrea, griseo et dilute brunneo picta, punctis discoidalibus et marginalibus atris. Alarum anteriorum cellula appendiculata indivisa et vena undecima perbrevi. Antennae maris barbis griseis, caule albo.

Een vrij gaaf mannetje van 21 mm.

De teekening is weder ongeveer evenzoo aangelegd als bij *Luteata* en *Subcrocearia*, doch hier veel flaauwer, als half uitgewischt en vervloeid en ook bleeker.

Sprietschaft wit, de baarden donkergrijs; kop grijsbruin, tusschen de sprieten bijna wit. Grondkleur der vleugels eigenlijk citroengeel, doch zoo zeer door de vervloeide vuil lichtbruine en donkergrijze teekening bedekt dat zij slechts

in eene smalle streep over het midden der vleugels zuiver bovenkomt. Vooral de wortelhelft der voorvleugels van de middenader tot den voorrand is verduisterd; het midden wordt ingenomen door eene breede donkergrijze en bruine streep, welke franjewaarts vrij scherp begrensd, flaauw rond gegolfd is. Op de achtervleugels is de wortel zuiverder, de middenstreep is hier ongegolfd, smaller, wortelwaarts zeer vervloeid. franjewaarts onafgebroken geel afgezet. De tweede helft der vleugels is met drie flaauw gegolfde bruingrijze lijnen en vele bruine besprenkeling digt bedekt en de voorvlengels hebben in cel 3, 6 en aan den voorrand drie grijsbruine langsvegen, die van den middenband uitgaan. Middenpunten duidelijk en zwart; evenzoo de fijne, scherpe, donkerbruine Exanjelijn in de cellen met scherpe zwarte stippen. Franje Seel, met grijsbruine deelingslijn. Lijf bruingrijs, de rug van den thorax donkerder.

Onder is de grond bleeker, doch de teekening zuiverder en daardoor duidelijker.

Het voorwerp is den 1^{ee} April bij Cucqueta gevangen.

Genus Acidalia Tr.

Veertien soorten die voorloopig tot dit cosmopolitische genus gebragt kunnen worden, zijn door den heer von Nolcken verzameld en ik moet allen voor onbeschreven houden; zes daarvan zijn echter niet in goede exemplaren voorhanden en kunnen dus met stilzwijgen worden voorbijgegaan. De anderen echter hebben voor het meerendeel iets zeer karakteristieks, hetwelk de herkenning gemakkelijk moet maken en ook wel later aanleiding zal geven tot generieke afscheiding.

Guenée heeft het genus in een aantal groepen verdeeld, doch gemakshalve de kenmerken van deze maar niet vermeld; daar evenwel de meesten eene of meer europesche soorten bevatten, is het niet moeijelijk voor mij mijne acht nieuwe soorten zoo wat ongeveer op de juiste plaatsen in te voegen. Eene nieuwe groep zoude echter moeten worden gevormd voor de eerste.

50 Thalassinata m. — nov. sp. Pl. 4, f. 3.

Supra glauca, vittis costaque albis, subtus unicolor costa brunnea; alis posterioribus rotundatis, venis 6º et 7º petiolatis.

Drie exemplaren waarbij een gaaf paar. Twee mannetjes van 15,5 en 17 mm., een wijfje van 20 mm.

Ondanks zijne groene kleur is deze vlinder eene echte Acidalia want de voorvleugels hebben eene ongedeelde aanhangeel, ader 5 der achtervleugels staat juist in het midden tusschen 4 en 6; 3 en 4 derzelfde vleugels zijn gescheiden, de sprieten van het mannetje fijn bewimperd met gekerfden schaft; de bij het wijfje gewoon gevormde achterpooten hebben een paar sporen en zijn bij het mannetje korter, ongespoord, aan de buitenzijde van den scheen van een pluimpje voorzien en hebben vrij korte tarsen. Asthena ondinata Guenée is waarschijnlijk ook eene, aan mijne soort na verwante Acidalia.

Palpen bruin; kop grijswit; lijf en vleugels witgroen. De halskraag en voorrand der voorvleugels zijn vrij scherp wit; de vleugels hebben verder even voor het midden eene en op de kleinere franjehelft nog vier flaauw getande dwarslijnen, die parallel met den achterrand loopen. Van deze lijnen is de eerste der voorvleugels - op een derde - iets donkerder groen dan de grond, de overigen wortelwaarts zoo gekleurd, franjewaarts wit, de derde het meest getand. De lijnen der achtervleugels zijn iets sterker getand en niet merkbaar donkerder afgezet. Franjelijn wit. Franje iets grijsachtig, ongeteekend. Middenpunten wit. Op de bijna ongeteekende onderzijde is de voorrand der voorvleugels donkerbruin en ook hunne franjelijn; de franjelijn der achtervleugels heeft daarentegen slechts roestkleurige stippen. Ader 6 en 7 der afgeronde achtervleugels zijn gesteeld.

De soort behoort tot het geslacht Ptychopoda H.S., Acidalia Led.

De exemplaren zijn 28 Januarij 1871 bij Honda aan de Rio Magdalena gevangen.

F

51 Computaria m. — nov. sp. Pl. 4, f. 4.

Grisescenti-rufa, lineis transversalibus gracilibus nigris, alis anterioribus puncto discoïdali albo, posterioribus rotundatis nigro; anticarum cellula appendiculata divisa.

Een gaaf mannetje van 25 mm.

Het is alleen om de pooten en de gescheidene ader 3 en 4 der achtervleugels dat deze soort tot Acidalia kan worden gerekend, want de voorvleugels hebben eene gedeelde aanhangeel even als Zonosoma, van welk genus deze soort echter weder door de draadvormige, kort bewimperde sprieten wordt verwijderd.

Palpen roodbruin, van voren lichtbruin als het gezigt; schedel zwart. Sprieten, bovenzijde van het lijf en der vleugels bleek roodbruin met fijne dof zwarte schubben, waardoor de algemeene kleur iets grijsachtigs krijgt. Voorvleugels met drie fijne, flaauwe, gegolfde zwartgrijze lijnen en eene rij van zulke stippen op de plaats der golflijn; de franjelijn met bijna zwarte. Achtervleugels met twee linen. Op de dwarsader der voorvleugels, een weinig verder van de eerste lijn dan van de bijzonder nevelachtige schaduwlijn, staat eene witte middenstip met zwartgrijze schubben omzet. Achtervleugels met zwarte middenstip. Aan de onderzijde zijn de voorvleugels bleekgrijsrood, in Cel 1 grijswit; de achtervleugels zijn geelachtig wit met bleekgrijsrooden achterrand; middenpunten en streepjes op de franjelijn zwart. Lijf en pooten beenwit, de voorpooten buitenwaarts roodgrijs. Achterpooten zeer kort, doch regelmatig gevormd, ongespoord, met een pluimpje van witte haren.

Ader 6 en 7 der achtervleugels komen uit één punt. Het exemplaar is den 25^{eten} Januarij bij Conejo gevangen.

G.

52 Chlorosata m. - nov. sp. Pl. 4, f. 5.

Viridescenti grisescens, lineis transversalibus medio gracilioribus fuscis, punctis discoïdalibus et marginalibus nigris; venis 2ª et 3ª alarum posteriorum petiolatis.

Veertien meest zeer gave exemplaren van 14—16 mm. Bij het onderzoeken dezer door kleur en teekening schijnbaar tusschen *Politaria* en *Bisetata* staande soort vond ik eene zeer merkwaardige afwijking in het aderstelsel. Ader 2 en 3 der achtervleugels zijn namelijk gesteeld; 4 ontspringt vrij ver daarvan verwijderd; 6 en 7 uit een punt. Overigens is de vlinder eene gewone Acidalia met zeer korte, ongespoorde achterpooten.

De bedoelde veertien voorwerpen zijn allen mannetjes en in de nabijheid van Bogota gevangen gedurende de maanden Februarij en Maart. Of hierbij twee wijfjes behooren, die den 30sten Maart bij Ubaque zijn gevonden, zou ik betwijfelen, ondanks de overeenkomende kleur en ook eenigermate dezelfde teekening; want vooreerst is de vliegplaats niet dezelfde, dan zijn de vleugels veel smaller en spitser en eindelijk zijn niet ader 2 en 3 maar 5 en 4 der achtervleugels gesteeld, even als 6 en 7.

Ik zal eerst de mannetjes beschrijven en dan de beide wijfjes.

Grondkleur vuil groenachtig grijswit, als bij Acidalia degeneraria Hbn. Gezigt zwart. Schedel en sprietschaft beenwit. De vleugels zijn dun, doch gelijkmatig met fijne zwarte schubben bezaaid; het franjeveld, waarop men slechts sporen eener lichtere golflijn vindt, is niet merkbaar donkerder. Van eene eerste dwarslijn en de schaduwlijn ziet men slechts sporen in donkergrijze vlekjes aan den voorvleugelvoorrand; dat der schaduwlijn juist boven eene fijne zwarte middenstip, die ook op de achtervleugels duidelijk is. Een weinig meer geprononceerd is de fijn geslingerde tweede dwarslijn, die aan den voorrand der voorvleugels en aan

den binnenrand van voor- en achtervleugels tot een zwart vlekje is verdikt. Randstippen zwart, doch niet overal en bij alle exemplaren duidelijk. Onderzijde als boven, met grootere zwarte randstippen en sterk zwartgrijs bestoven voorvleugels.

De beide vermelde wijfjes hebben 14 mm. vlugt, smaller en spitser vleugels, digter zwart bestoven grond, vooral op de wortelhelft van het franjeveld en duidelijker lijnen, die echter aan oorsprong en eind niet verdikt zijn.

Q.

53 Convictorata m. — nov. sp. Pl. 4, f. 6.

Grisescenti-alba punctis discoidalibus et marginalibus nigris, lineis transversalibus denticulatis.

Drie gave exemplaren, twee mannetjes van 18 en 19,5, een wijfje van 19 mm.

Eene zeer gewone Acidalia met ongesteelde ader 6 en 7 der achtervleugels, korte, ongespoorde en ongepluimde mannelijke en tweeparig gespoorde vrouwelijke achterpooten.

Ook in kleur en teekening gelijkt deze vlinder op onze gewoonste Acidalien, Virgularia Htbn. en Mutata Tr. Zij komt in grootte met de eerste, doch in teekening met de tweede zoozeer overeen dat zij wel als eene kleinere editie kan beschouwd worden, met fijne, getande schaduw- of middenlijn.

Voorvleugels vrij spits; achtervleugels afgerond. Gezigt zwart; grondkleur van kop, lijf en vleugels grijswit, fijn zwart bestoven, het meest bij het wijfje, waar ook het bij allen flaauw grijs gewolkte franjeveld het donkerste is. Eerste dwarslijn zeer fijn en flaauw; tweede of schaduwlijn fijn getand, op de voorvleugels achter, op de achtervleugels met een boogje voor de zwarte middenpunten heengaande. Derde lijn (tweede dwarslijn) het duidelijkst, fijn getand. Geene lijn aan begin of eind dikker. Golflijn in de blaauwgrijze kleur van het franjeveld uitgespaard. Franjelijn met zwarte streepjes, die tot ineenvloeijing neigen. Aan de

onderzijde de vleugels grijswit, slechts met fijne middenen randpunten; de voorrand der voorvleugels aan den wortel zwartgrijs. Lijf en pooten beenwit; de voorpooten zwart bestoven.

De exemplaren zijn op 27 en 30 Maart bij Ubaque gevangen.

Т.

54 Collustrata m. — nov. sp. Pl. 4, f. 7.

Eburnea lineis dentatis brunneis, sine punctis discoïdalibus; costa supra flavescens, subtus latior fusca; venis 3° et 4° alarum posticarum petiolatis. Maris pedibus posterioribus sursum recurvatis.

Twee mannetjes, waarvan een gaaf, van 17 mm.

Eene vrij karakteristieke soort en eigenlijk geene zuivere Acidalia, daar ader 3 en 4 der achtervleugels gesteeld zijn. De misvormde achterpooten, fijn bewimperde sprieten en de ongedeelde aanhangeel verwijderen haar evenwel nog verder van Zonosoma, zoo dat ten minste voorloopig de beste plaats bij Acidalia is.

Gezigt zwart. Vleugelvorm wat afwijkend en in dit opzigt nog iets meer naar Eupithecia overhellend dan bij Acidalia elongaria en Pecharia; de achterrand der achtervleugels is flaauw spits gegolfd, op ader 5 zigtbaar uitgesneden. Grondkleur satijnachtig beenwit; beschubbing fijn. Het lijf en de voorrand der voorvleugels zijn iets geelachtig, de laatste aan den wortel bovendien paarswit. Drie fijne bruine dwarslijnen der voorvleugels ontstaan uit dikkere bruine voorrandsstippen; de eerste is slechts door drie in een boogje staande stippen aangeduid, de tweede en derde zijn onafgebroken, fijn getand, steil; eene zeer fijne golflijn loopt tot de helft in dezelfde rigting als de gemelde lijnen en stuit dus op ader 4 op den achterrand, waarmede zij verder parallel is. Geene middenstippen. Achtervleugels met 4 bijna evenwijdige, fijn getande bruine dwarslijnen, die het beloop van den achterrand volgen. Franjelijn tegen de vleugelpunten met drie bruine stippen, verder ongeteekend. Franje iets geelachtig. Onderzijde ongeteekend, zonder midden- of randpunten, de voorrand der voorvleugels donkerder geel en bovendien tot drie vijfden breed grijsbruin.

Ader 6 en 7 der voorvleugels zijn gesteeld; de achterpooten dun, ongespoord, glad beschubd, sabelvormig naar omhoog gebogen.

Beide voorwerpen zijn den 2^{den} April 1871 bij Cucqueta gevangen.

U.

55 Leuculata m. — nov. sp. Pl. 4, f. 8.

Nivea unicolor, costa antennisque nigris, capite, palpis et prothorace flavis.

Twee mannetjes waarvan een zeer gaaf; 29—30 mm. Deze soort bootst Leucula ablinearia Gn. na, heeft dezelfde sneeuwwitte grondkleur der ongeteekende bovenzijde, gelen kop, palpen, voorheupen en voorrug, zwarte, vrij sterk bewimperde sprieten en eenen fijn zwarten, naar de punt (en ook aan de onderzijde) iets breederen voorrand der voorvleugels. Geene midden- of randpunten. Achterpooten wit met gepluimde, platte scheenen zonder sporen, en met korte tarsen. Middenpooten, voorscheenen en voortarsen geelwit. Ader 6 en 7 der achtervleugels zijn ongesteeld.

De exemplaren zijn met Nº 63 gemerkt.

56 Perlimbata m. — nov. sp. Pl. 4, f. 9.

Cinerascenti-alba, lineis punctisque grisescenti-brunneis, margine exteriori fusco, fimbriis rufo-violaceis.

Drie gave exemplaren; een mannetje en twee wijfjes van 24, 26 en 27 mm.

Weder eene zeer kenbare soort, die door den scherp donkeren rand, welke over den halskraag langs de buitenzijde der grijsachtig witte vleugels loopt, zeer in het oog valt. Deze rand is langs den voorrand der voorvleugels donkerbruin, de franjelijn is zeer donker paars, bijna zwart en

deze kleur iets over den vleugel en de overigens wat bleeker paarsbruine franje gevloeid. Gezigt en sprieten zwart; deze bij het mannetje gekerfd en vrij lang bewimperd. Schedel grijswit. De vleugels zijn verder met enkele zwarte schubben bezaaid en hebben de gewone, flaauw geslingerde dwarslijnen, doch slechts bleek grijsbruin gekleurd en daardoor vrij onduidelijk. Zij beginnen aan den voorvleugelvoorrand donkerder en de eerste en tweede dwarslijn (dus niet de midden- of schaduwlijn) zijn door zwarte stippen op al de aderen duidelijk gemaakt; de tweede bovendien in cel 4 der voorvleugels door een zwartgrijs halfmaantie; daarachter staat in het franjeveld een donkergrijs vlekje op de overigens bleek grijsbruine afzetting der flaauwe golflijn. Middenpunten fijn zwart en onduidelijk. Onderzijde bijna ongeteekend: slechts de voorvleugels vertoonen sporen der tweede dwarslijn en eenige paarsgrijze bestuiving tegen den voorrand der wortelheift; de donkere rand ongeveer als boven.

Ader 6 en 7 der achtervleugels ongesteeld, het wijfje met 4 achtersporen, de platte achterscheenen van het mannetje zonder sporen en de achtertarsen kort.

Twee der exemplaren zijn met N° 20 gemerkt, het derde in het begin van Mei bij Barro Blanco gevangen.

57 Subnictata m. — nov. sp. Pl. 4, f. 10.

Grisescenti-lutea, vittis fuscescentibus, alarum anticarum linea transversali secunda nigra in cellulis 1º et 4º latiore. Punctis discoïdalibus et marginalibus nigris.

Zes meest gave exemplaren van 20-23 mm.

Na verwant aan Acidalia nictata Guenée, doch nog vuiler geelachtig grijswit gekleurd en alleen de tweede dwarslijn der voorvleugels in cel 1^b en 4 dikker en zwart. Sprieten grijsgeel, bij het mannetje kort bewimperd, draadvormig. Gezigt zwart met eene geelwitte stip boven den mond. Bovenzijde met fijne zwarte schubben en bruingrijze lijnen; de eerste dwarslijn flaauw gebogen, eerst onder den voorrand der middencel duidelijk. Evenzoo loopt de vrij dikke,

flaauw geslingerde middenschaduw niet tot den voorrand door, gaat op de voorvleugels met eene flaauwe bogt achter, op de achtervleugels geheel ongebogen voor het koolzwarte middenpunt heen. Tweede dwarslijn op de achtervleugels een weinig meer gebogen dan de middenschaduw en ook daar in cel 1 en 4 wat donkerder doch niet geheel zwart. Het franjeveld is grijsbruin gewolkt met eene vrij duidelijke lichte golflijn. Randstippen fijn zwart. Onderzijde grijswit, met zwartgrijs bestoven voorvleugels en dezelfde teekening als boven, doch niet volledig.

Ader 6 en 7 der achtervleugels zijn ongesteeld; de achterpooten van het wijfje hebben vier sporen, die van het mannetje zijn ongespoord, doch met vrij lange tarsen.

Vier der exemplaren zijn met N° 20 gemerkt, een den 2^{den} April 1871 bij Cucqueta, het zesde in het begin van Mei bij Barro Blanco gevangen.

FAMILIA XII. MICRONIDAE GUENĖE.

Gen. FALCINODES Gn.

58 Gonodontaria m. — nov. sp. Pl. 4, f. 11.

Dilute violaceo-grisea, apice alarum anticarum valde recurvato, illis linea discoïdali abbreviata undulata argentea; alis posticis dentatis in angulo anali, lineola denticulata fusconigra ad marginem posteriorem.

Een gaaf mannetje van 32 mm.

Het genus Falcinodes is, door de vleugeladeren en door de gelijkvormigheid der voorvleugels bij deze nieuwe soort en Guenée's Corvinaria, nog het best geschikt tot opname van den nu te beschrijven vlinder. Hij behoort tot geene van Herrich-Schäffer's genera en kan, doch zeer gedwongen, nog het best tot de verwantschap van Therapis en Plagodes Herr. Sch. worden gebragt.

Palpen regt uitstekend, spits, een weinig langer dan de kop. Gezigt met een kort, spits, lichtbruin kuifje. Sprieten

ter lengte van twee derden der voorvleugels, gebaard, met gekerfd puntderde. Thorax vrij dik met lange fijne haren bekleed. Voorvleugels met verlengde, sterk omgebogen punt even als bij Platypteryx Sicula gevormd; evenzoo in het midden van den achterrand met twee stompe punten. De kleine, aan den voorrandshoek bijzonder afgeronde achtervleugels hebben aan den staarthoek drie stompe tandies. De kleur der bovenzijde is een fraai licht paarsgrijs, op het lijf en aan den voorvleugelwortel iets bleeker, nog meer op de wortelhelft der achtervleugels en daar niet meer dan witgrijs. De voorvleugels hebben geene andere teekening dan eene fijne zwarte stip op de middenader en eene rondgegolfde lichte lijn, die aan den voorrand gebroken begint, doch eerst bij ader 5 duidelijker wordt en van daar af zilverwit is, wortelwaarts bleek leemgeel beschaduwd. De lichtere wortelhelft der achtervleugels wordt van ader 4 tot den binnenrand door eene spits gegolfde donkerbruine lijn afgescheiden van de franjehelft, die aan den binnenrandshoek bijna paars is, daar een paar bruine stippen en overigens eenige bruine schrapjes heeft. De zeer korte franje donkerbruin, op de voorvleugels geheel, op de achtervleugels alleen aan punt en staarthoek. Onderzijde der voorvleugels paars, op de wortelhelft oranjegeel bestoven en met fijne witte ongegolfde lijn; de achtervleugels tot twee derden bleek geel, het overige licht oranjebruin met paarse vlek aan den staarthoek. Middenstippen duidelijk.

Aderstelsel afwijkend; ader 8 der achtervleugels geheel vrij, voorbij den wortel gebogen en daar den mede gebogen voorrand der korte middencel naderende, 7 uit het midden van den voorrand, 6 uit de punt, 5 niet te zien, 4 uit den binnenrandshoek der middencel, 2 en 3 uit haren binnenrand. In de voorvleugels 2—4 als in de achtervleugels, 5 uit het midden der dwarsader, 6—10 gesteeld, 11 uit de middencel; 10—12 verbonden door langsadertjes.

Vleugelhaakje en zuiger duidelijk; pooten glad beschubd, de achterscheenen vrij dik, met vier sporen. Het exemplaar is den 21sten Januarij bij Jondo aan de Rio Magdalena gevangen.

59 Suggillaria m. -- nov. sp. Pl. 5, f. 1.

Ochracea subinfuscata, alis anterioribus in apice vix curvatis, linea transversali abbreviata undulata argentea, posterioribus tali linea non abbreviata ante dimidium exterius violuceum.

Een gaaf mannetje van 28 mm.

Mede op eene Platypteryx (Binaria Hfn.) gelijkende en dus met flaauwer omgebogen voorvleugelpunt dan bij Gonodontaria; de achterrand der voorvleugels is rond gebogen, die der achtervleugels aan den binnenrandshoek zonder tanden. Ader 6 der voorvleugels komt uit de spits der middencel en 3 en 4 der achtervleugels uit één punt, maar overigens is het aderstelsel geheel als bij de voorgaande soort. Sprieten, palpen en pooten zijn mede eveneens gebouwd; uit een der verdikte achterscheenen komen eenige haren te voorschijn, zij zullen dus waarschijnlijk eene pluim insluiten zoo als wel in den regel bij Geometriden met verdikte achterscheenen het geval is; meestal is echter na den dood die pluim zoo zorgvuldig in den poot verborgen dat men haar naauwelijks vermoeden zou.

Grondkleur grijsachtig okergeel, fijn bruin besprenkeld. Voorvleugels met eene gebogene, flaauwe, vervloeide eerste dwarslijn op een derde, eene zwarte dwarsaderstip digt daarbij en dan, even als bij de voorgaande soort, doch iets meer naar achteren, met eene onvolledige, naar boven verflaauwende, gegolfde witte dwarslijn van ader 5 tot den binnenrand. Wortelwaarts is deze lijn bruingeel beschaduwd, franjewaarts zeer bleek paars. Achtervleugels met eene donkere stip op de dwarsader, en eene zeer flaauwe ongebogen, iets gegolfde witte lijn even voorbij de helft. Zij is wortelwaarts olijfbruin afgezet en achter haar wordt de vleugel vuil paars, vooral tegen den binnenrandshoek.

Franje licht olijfbruin en deze kleur iets over den vleugel vervloeid. Onderzijde warm okergeel getint, de voorvleugels met eene ongebogen donkerbruine lijn op twee derden, de achterrand der achtervleugels oranjebruin met paars bij den staarthoek.

Den 25sten Januarij 1871 bij Conejo aan de Rio Magdalena.

Gen. Erosia Guenée.

Zeer goed genus, dat ook in de europesche fauna door eene soort is vertegenwoordigd (*Exornata* Gn.). Bij Herrich-Schäffer kan ik het niet vinden; hij schijnt *Exornata* bij zijne bewerking der Geometriden in het VI° deel der Syst. Bearbeitung vergeten te hebben.

Bij de soorten, die ik ontving, is ader 8 der achtervleugels geheel vrij, verwijdert zich dadelijk van de middencel en loopt dan horizontaal; 5 is bijna even zoo dik als de andere aderen. De vlinders hebben verder geene aanhangeel in de voorvleugels en onderscheiden zich aldaar bijzonder door den toestand van ader 6-11. Door eene sterke ontwikkeling van den aan den voorrand rondgebogen vleugel is het aderstelsel namelijk geheel anders dan doorgaans bij de spanners plaats vindt, de middencel evenals bij de Tortricinen ongewoon ver van den voorrand verwijderd; 6 en 7 komen lang gesteeld uit hare spits, de nog langere steel van 8 en 9, benevens 10 en 11, digt opeengedrongen en ver van 6 en 7 uit het midden van den voorrand der cel; de laatste twee zijn mede ongewoon lang en geheel vrij van 12. De achterrand der achtervleugels is min of meer uitgesneden en getand; de palpen de helft langer dan de kop, dun, met lang, duidelijk eindlid, regt uitstekend, glad beschubd; de zuiger is lang, de pooten glad beschubd, de verdikte achterscheenen viersporig.

Drie soorten zijn door Baron von Nolcken verzameld, twee zijn na verwant aan *Exornata*, de derde hoewel naar Guenée's kenmerken mede eene Erosia, wijkt vrij sterk af. Ik houd alle drie voor onbeschreven.

60 **Schodentaria** m. — nov. sp. Pl. 5, f. 2.

Cervina, alarum anticarum disco fuscogriseo et lunula nigrofusca in margine posteriori, alarum posticarum rotundatarum in vena 5° subincisarum margine anali ornato pilis flavis; antennis dentatis.

Een zeer gaaf mannetje van 24 mm.

Door den vleugelvorm iets aan Ochodontia adustaria F.d. W. herinnerend. Sprieten met stompe, dikke, digt opeen staande kamtanden, weinig langer dan één derde der voorvleugels. Gezigt en palpen zwart. Schedel en lijf donkergrijs. Voorvleugels met omgebogen, kort gepunte spits en daaronder uitgesneden later vrij vlakken achterrand; de binnenrand regt. Wortelderde roodachtig grijs; het middenveld, gevormd door eene sterkgebogen eerste dwarslijn vóór de helft en eene in het midden met een' stompen tand uitspringende vrij regtstandige tweede dwarslijn op twee derden - beide lijnen iets bleeker dan de grond — is zwartgrijs, in de middencel met roodbruin gemengd. Het nu volgende derde veld is vuil roodachtig wit, tegen de uitsnijding voor den achterrand met eene groote roodbruine halve maan. Franjelijn grijs, in de uitsnijding zwart, franje bruingrijs. Enkele zwarte stippen ziet men overal.

Achtervleugels op ader 5 vlak uitgesneden, de achterrand op ader 4 en 6 iets puntig, overigens rond gebogen. Zij zijn ongeveer als de voorvleugels gekleurd en geteekend doch het middenveld breeder, het derde veld paarsachtig roodbruin, aan den staarthoek lichtgrijs. Op de franjelijn enkele donkerbruine stippen. Onderzijde ongeteekend, zwartgrijs, de franjehelft roodgrijs.

Ader 3 en 4 der achtervleugels uit één punt, 6 en 7 gesteeld. In de voorvleugels ader 3 en 4 ver gescheiden, 5 uit de spits der middencel. Binnenrand der achtervleugels met eene pluim van grove gele haren.

Den 2den April bij Cucqueta gevangen.

61 Nigrocapitata m. — nov. sp. Pl. 5, f. 3.

Dilute cervina fusco adspersa, antennis setaceis, capite et costae tertia parte nigris; alae anteriores duabus lineolis obliquis e costa oriundis, punctis quatuor sub apice et macula in margine posteriori brunneis; posteriores bis dentatae, emarginatae in vena 5°, linea curvata semel dentata dilatata versus marginem analem.

Twee mannetjes en een wijfje, allen gaaf. 18—20 mm. Zeer na verwant aan Incolorata Guenée en misschien wel dezelfde, doch de grondkleur kan men niet wel wit noemen, zij is grauwgeel, verder is de achterrand der achtervleugels duidelijk uitgesneden, de geheele kop en ook de halskraag zwart, slechts het eerste derde van den voorrand der voorvleugels zwartgrijs. Ook hebben mijne exemplaren langs de bovenhelft van den achterrand der voorvleugels vier bruine stippen, waarvan Guenée niet spreekt. Overigens past de beschrijving van Incolorata geheel. Onderzijde ongeteekend, donker gesprenkeld, gekleurd als boven. Sprieten draadvormig, zwart. Ader 6 en 7 der achtervleugels ongesteeld uit één punt, overigens de nervuur als bij Ochodontaria.

Een der exemplaren is met N° 35, de anderen met N° 27 gemerkt.

62 Pauxillata m. - nov. sp. Pl. 5, f. 4.

Cinerea, fusco adspersa, antennis setaceis et fronte canis, facie nigra; alae anteriores lineis transversalibus duabus brunneis, in cellula 1º sese adpropinquantibus et punctis fuscis quatuor sub apice; posteriores parvae, margine et versus angulum analem dentatae, lineola incurvata fuliginosa.

Een gaaf mannetje van 14 mm.

Wel de kleinste der beschrevene soorten en door de zeef kleine achtervlengels opmerkelijk. Deze zijn afgerond, aan den achtterrand niet uitgesneden, onregelmatig getand, aan den staarthoek in een puntje verlengd. Voorvlengels naar achteren zeer verbreed, met effenen achterrand en hol gebogen binnenrand. Aangezigt zwart. Schedel en sprieten witerijs, even als de grond der geheele fijn bruin gesprenkelde bovenzijde. Voorvleugels op den voorrand met eene bruine stip, in het midden met een dus gekleurd schuin, op den binnenrand met een regt streepie, als overbliifsels eener afgebroken eerste dwarslijn. Tweede dwarslijn alleen door de aderen fijn licht afgebroken, met eene groote bogt, in cel 1' de eerste zeer naderende, dan divergeerend. Het middenveld onder en boven met eene donkergrijze vlek; boven den binnenrandshoek eene dergelijke. Franjelijn bij de punt met vier scherpe bruine stippen. Achteryleugels slechts met eene fiine, roestbruine booglijn. Franje ongeveer als de vleugel. Onderzijde geheel ongeteekend witgrijs. Ader 3 en 4 der achtervleugels uit één punt, 6 en 7 zeer kort gesteeld; 2-4 der voorvleugels even ver van elkander, 5 onder de spits der middencel.

Het voorwerp is den 2den Januarij bij Barranquilla gevangen.

FAMILIA XIII. CABERIDAE GUENÉE.

Gen. Corveia Duponchel.

(Rapta Steph. Led. H. S.)

63 Micantaria m. — nov. sp. Pl. 5, f. 5.

Margaritacea, dilute coeruleo adspersa, costa gracili brunneo-ochracea; alae anteriores duabus lineis transversalibus griseis, posteriores una; venis 7—11 anteriorum petiolatis.

Twee mannetjes waarvan een zeer gaaf; 25—26 mm. Onderscheidt zich van de zes door Guenée opgenoemde soorten door den fijn lichtbruin gekleurden voorrand der voorvleugels en ten opzigte der nervuur van *Punctata* F.

(Temerata W. V.) en Bimaculata F. (Taminata W. V.) door dat ader 7—11 der voorvleugels gesteeld zijn in plaats van 7—10 ¹.

Palpen, aangezigt en sprieten lichtbruin, even als de voorrand der voorvleugels. Grondkleur van onder- en bovenzijde een paarlemoerachtig glanzig blaauwachtig wit, dat boven met fijne blaauwgrijze schubben is bestrooid. Door opeenhooping vormen zij op de voorvleugels twee steile, parallele lijnen, ongeveer op een derde en twee derden, waarvan de eerste eerst bij den binnenrand der middencel, de tweede, bovenaan iets gebogene, eerst onder ader 6 duidelijk wordt. Deze laatste lijn zet zich op de achtervleugels voort en is daar in cel 3 gebogen. Middenpunten der voorvleugels duidelijk, die der achtervleugels zeer fijn. Franjelijn met zwarte stippen die zich naar onderen tot fijne streepjes verlengen. Franje als de vleugel met donkere deelingslijn en spits. Aan de onderzijde geene bestuiving, dwarslijnen of middenstippen der achtervleugels doch verder als boven. Pooten bruin bestoven.

Het gave exemplaar is den 26tem Februarij, het andere den 19tem Maart bij Bogota gevangen.

64 Circumvallaria m. — nov. sp. Pl. 5, f. 6.

Alba mitida, linea transversali curvata post alarum medium grisea, fronte, collo et costa flavescentibus.

Twee mannetjes waarvan een gaaf; 25-26 mm.

Eene zuivere Corycia (Bapta) als Punctata, met gesteelde ader 7—10 der voorvleugels.

De grondkleur is bijna eveneens als bij Micantaria, doch zonder den blaauwen schijn en is ook niet donker gesprenkeld. Men ziet geene andere teekening dan eene fijne donkergrijze lijn, die van het midden van ader 7 der voorvleugels af bijna parallel met den achterrand loopt en in cel 1° der achtervleugels eindigt. Gezigt en sprieten bruingeel, schedel en halskraag geelwit. Franjelijn zeer fijn donkergrijs.

¹ Pictoria Curt. is geone Bapta:

Franje wit, ongeteekend. Onderzijde ongeteekend; het lijf, de pooten en de voorrand der voorvleugels geelachtig.

De exemplaren hebben geene aanduiding van vangplaats.

FAMILIA XIV. MACARIDAE GUENĖE.

Gen. MACARIA Curtis.

65 Rigidata Guenèe.

Een wijfje, zonder aanduiding van vangplaats.

66 Divergentata m. -- nov. sp. Pl. 5, f. 7.

Osseicolor, fusco punctata, lineis duabus divergentibus fuscis; alis anterioribus subemarginatis, posterioribus rotundatis, subelongatis versus angulum analem.

Twee gave mannetjes van 26-27 mm.

Bij *Madopata* Guenée en van denzelfden vleugelvorm, doch door de uiteenwijkende, fijne scherpe bruine dwarslijnen verschillende.

Aangezigt bruingrijs. Beenwitte bovenzijde, sterk en bijzonder gelijkmatig met donkerbruine schubben bestrooid en met fijn bruin aderbeloop. Voorvleugels met een in de middencel en cel 1' gebogen lijntje bij den wortel en twee tegen den binnenrand uiteenwijkende, waarvan de eerste, dikkere, geheel ongebogen, de tweede onder ader 3 gevorkt is; de wortelwaartsche tak is iets geslingerd, de tweede loopt juist in den binnenrandshoek uit. Cel 3 met een bruin vlekje. Achtervleugels met twee, zich bij die der voorvleugels aansluitende lijnen, de tweede iets geslingerd. Franjelijn scherp bruin. Onder is op voor- en achtervleugels de tweede lijn gevorkt, ontbreekt het wortellijntje en heeft de dwarsader der voorvleugels een bruin streepje.

Geene aanduiding van vangplaats.

67 Adrasata m. — nov. sp. Pl. 5, f. 8.

Alis anterioribus margine posteriore recto, posterioribus angulatis; ferruginanti-cinerea, lineis transversalibus parallelis brunneis, post illarum tertiam fascia lata griseo-fusca, in anterioribus binis maculis obscuris notata.

Een gaaf mannetje van 21 mm.

Naast Abydata Guenée en van denzelfden vleugelvorm, dus ook verwant aan Infusata en Diffusata. Van Abydata verschilt zij naar de beschrijving: 1° door de mindere grootte (30 mm. en 21) 2° door de grondkleur; hier vuil grijsgeel als sommige exemplaren van Acidalia aversata, daar beenwit, 3° door den band achter de derde lijn der voorvleugels, die aan den voorrand geene twee zwarte stippen heeft, maar eene bruine vlek en buitendien eene zwartgrijze aan den binnenrandshoek. Overigens is er veel overeenkomst.

Palpen, kop en onderhelft van den halskraag bleekbruin, de bovenhelft zwartgrijs. Vleugelgrond met fijne flaauwe dwarsschrapjes; eerste dwarslijn op de ondervoorrandsader, tweede (over een flaauw middenpunt heengaande) op de binnenrandsader, derde aldaar en op ader 6 flaauw gebroken. Op de achtervleugels de dwarslijn en het middenpunt als bij Abydata. Grijze band tegen den achterrand dunner wordende, vooral aan de voorvleugelpunt. Franjelijn op de voorvleugels in alle cellen met zwarte stippen, op de achtervleugels slechts met enkele flaauwe, grijsbruine. Franje iets donkerder dan de vleugelgrond. Kleur van het achterlijf tegen de punt okergeel wordende. Onderzijde meer geel, de grijze band donkerder en tegen de getande (ook op de achtervleugels duidelijke), dubbele laatste dwarslijn zamengetrokken; middenpunten duidelijk, franjelijn als boven. Achterpooten als bij Abydata.

Het exemplaar is den 20sten December 1871 bij Kingston op Jamaica gevangen.

FAMILIA XV. FIDONIDAE GUENÉE.

Gen. Cyclonia Guenée.

68 Endetrichiata m. — nov. sp. Pl. 5, f. 9.

Alis anticis fuscis, fascia basali grisescente, apice ferruginoso sejuncto a disco linea obliqua denticulata nivea, posterioribus rubido-canis, linea incurvata alba.

Een vrij gaaf wijfje van 20 mm.

Deze vlinder, die door kleur en vleugelvorm aan het Pyralidengenus Endotrichia herinnert, behoort duidelijk tot het genus Cyclomia van Guenée. Herrich-Schäffer heeft dit genus niet; het is het naast verwant aan Sarracena H. S. waarvan het zich op het eerste gezigt door de afgeronde achtervleugels onderscheidt. Cyclomia behoort dus tot de Phytometrina met gedeelde aanhangeel.

Van de drie door Guenée beschreven soorten onderscheidt Endotrichiata zich dadelijk door de paarsgrijze (bij de anderen gele) achtervleugels met witte booglijn, verder hebben de voorvleugels geen middenring.

Zuiger duidelijk. Palpen snuitvormig vooruitstekende, bijna twee en een half maal zoo lang als de kop; zij hebben op zijde een donkerbruin lijntje en zijn overigens als kop en thorax helder oranjebruin. Sprieten draadvormig. Vleugels langwerpig; de voorvleugels met uitstekende, iets omgebogen punt; de achtervleugels afgerond. De teekening rigt zich naar den type der Larentiën en vertoont een door een lichten band gescheiden donker wortel- en middenveld; het laatsste weder tegen het franjeveld begrensd door eene lichte lijn. Wortel- en middenveld chocolaadbruin, eerste lichte band grijs, aan voor- en binnenrand met vier witte vlekjes afgezet. Van den voorrandswortel loopt in cel 12 eene oranjebruine lijn horizontaal tot aan het witte vlekje dat den grijzen band tegen het middenveld begrenst en gaat dan, hare rigting veranderende, langs het midden-

veld naar beneden, waar zij even boven het witte vlekje aan den binnenrand eindigt. Enkele oranjebruine schubben zijn ook aan het begin van het middenveld langs den voorrand te zien. Dit heeft verder eene flaauwe, donkerder middenvlek en is franjewaarts begrensd door eene dikke eerst helderwitte en dan bruine lijn, die zeer schuin, iets gegolfd, van drie vierden van den voorrand in de rigting van de helft des achterrands loopt, doch dien niet geheel bereikt. De hierdoor afgesneden vleugelpunt is licht oranjebruin. De onderhelft van het franjeveld (hier zijn de schubben ' iets afgewischt) is chocolaadbruin en alleen in cel 1° en nog een weinig in 1b van het middenveld gescheiden door een helderwit en oranjebruin lijntje. Van de franje zijn slechts overblijfsels te zien en deze gekleurd als de vleugels. Onder is de teekening als boven doch de achtervleugels en voorvleugelpunt bleek chocolaadbruin, het overige donkergrijs. Op voor- en achtervleugels is de dwarsader regt, 5 ontspringt uit haar midden, 3 en 4 zijn gescheiden, 6 en 7 der achtervleugels gesteeld. Voorvleugels met eene gedeelde aanhangeel, 6 en de steel van 7-9 uit hare spits, 10 uit haren voorrand, 11 uit de middencel, 12 vrij. Achterlijf zeer spits, grijsbruin, met langen, uitstekenden eijerlegger. Pooten gewoon gevormd en gespoord, glad beschubd.

Het exemplaar is in het begin van Mei bij Barro Blanco gevangen.

FAMILIA XVII. ZERENIDAE GUENĖE.

Genus Pantherodes Hübn.

69 Colubraria Guenée.

Zeer vele exemplaren (allen mannetjes) zonder aanduiding van vangplaats en die dus waarschijnlijk in de omstreken van Bogota zijn gevangen. Zij behooren allen tot den type van Guenée en varieëren naauwelijks. Pantherodes kan naauwelijks van Abraxas Leach (Zerene Treits. Led.) worden gescheiden. Ik vind alleen verschil in de sprieten, die uiterst kort behaard zijn en in de voorvleugeladeren. Pantherodes heeft er 12; 7—10 zijn gesteeld, 12 doorsnijdt ader 11. Ook zijn de achterpooten dikker en hun scheen sluit eene pluim van gele haren in.

Of Colubraria Guenée wel specifiek van Pardalaria Httbn. verschilt, zou ik betwijfelen; het geheele onderscheid komt daarop neder, dat bij de eerste de grond der voorvleugels olijfgroen is en bij de tweede goudgeel; de vleugelvorm en teekening zijn geheel dezelfde en de door Guenée afgebeelde varieteit van Pardalaria duidt op eenen overgang.

FAMILIA XX. LARENTIDAE GUENĖE.

Genus Eupithecia Curtis.

Zeven soorten van dit genus zijn door den heer von Nolcken in de omstreken van Bogota verzameld; drie daarvan hebben eene gedeelde, vier eene ongedeelde aanhangeel; de eersten gaan dus over op Larentia (Cidaria m.) doch de vleugels en hunne teekening zijn zeer geprononceerd naar den type der Eupitheciën gevormd.

Slechts drie der (allen onbeschrevene) soorten zijn voor bekendmaking vatbaar.

70 **Eubigata** m. — nov. sp. Pl. 5, f. 10.

Alis elongatis canis, fusco undulatis, plaga discoïdali ochracea et post illam linea transversali fusca, dentata in venis; collo obscuro.

Drie exemplaren waarvan twee gaaf; 20—22 mm. Duidelijk in de groep van *Innotata* Hfn. behoorende en zelfs vrij na aan die soort verwant, doch zich duidelijk van haar en van alle overige mij bekende europesche soorten

onderscheidende door de vuil roestbruine kleur, die op de helder lichtgrijze voorvleugels den binnenrandshoek der middencel en de wortelhelft van cel 4 en 5 beslaat. Ook de voor- en binnenrand zijn aan den wortel zoo gekleurd. Dwarsader der voorvleugels met eene dikke zwarte stip, die der achtervleugels met eene kleine. Aan den voorrand der voorvleugels ziet men tot tweederden het schuine begin van zeven donkere lijnen, die ongeveer parallel en op de onder-voorrandsader gebroken zijn; daaronder worden de eerste zes zeer flaauw, verdeelen zich in twee groepen van drie en loopen ongeveer parallel met den achterrand, geslingerd naar den binnenrand; op de aderen en in cel 1° zijn zij iets duidelijker. De zevende lijn is echter over haar geheel beloop duidelijk, donkergrijs en heeft wortelwaarts kleine zwarte tandjes op de aderen. Achter haar vertoont zich eene streep, die iets lichter dan de vleugelgrond is en door twee op de aderen gegolfde en verdikte donkere lijnen gedeeld en begrensd wordt. Het begin dezer streep staat meer vertikaal dan dat der laatste van de zeven eerste donkere lijnen, zoo dat het bij ader 7 daarop stuit; verder loopt de lichte streep juist langs de vermelde lijn. Franjeveld iets donkerder grijs, vooral aan de vleugelpunt, in cel 3 en 6 iets lichter, verder met eene fijne witte golflijn, die aan haar begin getand, verder slechts gegolfd en wortelwaarts bruinachtig beschaduwd is. Franjelijn zwart, op de aderen fijn licht afgebroken en de lichtgrijze franje daar met zwarte vlekjes.

Achtervleugels iets donkerder en vuiler grijs, bijna ongeteekend; aan den binnenrand met zwarte en bruingrijze sporen van lijnen.

Palpen tweemaal langer dan de kop, op zijde zwartgrijs, boven meer lichtgrijs; kop bijna wit; halskraag zwartgrijs, ook de wortel der overigens bijna witte schouderdeksels. Middengedeelte van den rug des grijzen achterlijfs roestkleurig getint.

Onderzijde donkergrijs, de achtervleugels met sporen van donkere booglijnen, de middenvlekken en franje als bovcn.

Aanhangeel der voorvleugels gedeeld. Achterscheenen met vier sporen.

De gave exemplaren zijn den 19ten en 23ten Maart bij Bogota gevangen, het derde met N° 41 geteekend.

71 Indefinata m. — nov. sp. Pl. 5, f. 11.

Alis valde elongatis, pulveroso canis, anterioribus fascia medio dilatata dilutiore, limbo posteriori obscuriori venis albescentibus linea undulata minus distincta.

Twee gave exemplaren van 22 mm.

Mede uit de Innotata-groep, nog langvlengeliger dan de voorgaande soort en zich onderscheidende door de flaauwe, iets vervloeijende teekening. De lichte band is tusschen ader 2 en 6 de helft breeder dan aan voor- en binnenrand en heeft op ader 6 een naar de vleugelpunt gerigten tand. Opmerkelijk zijn ook de lichte aderen van het donkergrijze franjeveld en de flaauwe, vlekkige naauwelijks lichtere golflijn.

Grondkleur der vleugels stofgrijs, achter den lichten band donkergrijs en ook boven de ondervoorrandsader door het aldaar vlekkig verbreede begin der dwarslijnen, die ten getale van 5 of 6 zijn en onder den voorrand der middencel zeer flaauw worden, zonder merkbare verdikking op de aderen of in cel 1°; zij loopen overigens zeer schuins, parallel met den achterrand. Voor- en binnenrand der middencel afgebroken zwartgrijs. Zevende donkere lijn iets duidelijker doch eerst aan ader 6, wortelwaarts met kleine tandjes op de aderen. Geene middenvlek. De donker gedeelde lichte band franjewaarts door eene zeer duidelijke, getande donkere lijn begrensd, die op ader 2, bijna in den binnenrandshoek, merkbaar verdikt is. Golflijn digter bij den lichten band dan bij den achterrand, vrij breed.

Achtervleugels lichter grijs, het achterrandsderde bandvormig donkerder met flaauwe golflijn; fijne stippen op ader 2-4 zijn zwartgrijs. Franjelijn in de cellen donkergrijs; franje lichtgrijs, op de aderen lichter gedeeld. Onderzijde met dikke zwarte middenpunten en donkergrijzen buitenrand. Aanhangcel ongedeeld. Pooten gewoon gespoord. Achterlijf onder grijswit, boven donkergrijs, in het midden, vooral tegen de punt bijna zwartgrijs. Palpen, kop en halskraag lichtgrijs; de rug van den thorax zwartgrijs.

De exemplaren zijn den 23sten Februarij en 19^{en} Maart bij Bogota gevangen.

72 Vermiculata m. — nov. sp. Pl. 6, f. 1.

Alis elongatis coerulescenti-cinereis, lineolis numerosis nigris, puncto discoïdali majore, linea undulata nulla.

Een zeer gaaf mannetje van 20 mm.

Onder de 75 europesche soorten, die ik van het genus Eupithecia bezit is geene regte verwante van deze nieuwe species te vinden. In kleur gelijkt zij *Constrictata* Gn. het best, in vleugelvorm *Pimpinellata* Httbn., er is echter nog velerlei belangrijk verschil op te merken.

Palpen niet ten volle tweemaal zoo lang als de kop, op zijde zwartgrijs; boven, als gezigt en schedel, lijf en vleugels, fraai blaauwgrijs, in de tint van Scriptaria H. S. doch helderder en frisscher. Teekening fijn, doch hier en daar zeer flaauw en dus over het geheel niet duidelijk; intusschen is de type der Eupithecien teekening — drie maal drie aan den voorrand parallele dan gebrokene en zich in drie groepen verdeelende, geslingerde, donkere lijnen, een zwart middenpunt en eene golflijn achter het derde drietal lijnen (waartusschen de grond merkbaar lichter is) zeer goed te ontdekken.

Bij deze soort loopen de lijnen iets steiler dan de achterrand der voorvleugels; het eerste drietal is boven de middencel en in cel 1° duidelijk, fijn zwart, daar tusschen door zwarte stippen op de middenader aangeduid. Tweede drietal alleen aan den voorrand duidelijk, verder alleen de meest wortelwaartsche zigtbaar, aan den wortel van ader 2 verdikt. Van het derde drietal dat den lichten band insluit, is de eerste onder den voorrand het scherpst gebroken, doch niet

zoo sterk als bij de beiden boven beschrevene soorten der Innotata-groep en dus convergeert het begin der 8° en 9° lijn minder sterk met haar. Zij is wortelwaarts op de aderen een weinig zwart getand en in cel 2, 3 en 7 zijn lijnen en lichte streep bijna geheel uitgewischt en afgebroken zoo als meer, doch vooral duidelijk bij Eup. Abbreviata voorkomt. Golflijn in het iets donkerder franjeveld hoogst onduidelijk.

Achtervleugels iets bleeker, alleen aan den binnenrand met sporen van lijnen, verder ongeteekend. Franjelijn op de voorvleugels in de cellen met zwarte streepjes, franje donker gevlekt; op de achtervleugels beiden zeer flaauw donker geteekend. Achterlijf blaauwgrijs. Aan de onderzijde de voorvleugels zwartgrijs, aan den voorrand licht gestippeld, de achtervleugels lichter met donkere booglijnen. Franjelijn geheel donker, franje als boven.

Achterscheenen met 4 sporen. Aanhangcel gedeeld.

De heer von Nolcken ving het exemplaar den 14^{4m} Februarij bij Bogota.

Genus RHOPALODES Grenée.

73 Patrata m. — nov. sp. Pl. 6, f. 2.

Alis anterioribus albis, nigro, fusco et viridi marmoratis, lunula discali atra, plaga obscuriori in cellulis 4º et 5º ante lineam undulatam; tibiis posticis quadrispinosis.

Een mannetje, iets afgevlogen. 38 mm.

De merkwaardige sprietvorm waarop Guenée onze aandacht vestigt, is niet alleen aan Rhopalodes eigen doch komt ook bij het oostindische genus Remodes voor; daar echter zijn de sprieten niet zoo in het oog loopend knodsvormig als hier.

Palpen regt uitstekend, schraal tweemalen zoo lang als de kop, met naar voren verbreed, buitenwaarts zwart tweede lid, het derde leedje half lichtbruin en zwart. Gezigt oranjebruin. Sprieten lichtbruin. Thorax met mosgroene schouderdeksels, naar achteren meer bruingeel, even als het lange dunne achterlijf; dit op den rug van ring 1 met 4 zwarte stippen, op ring 2 met twee, aan de punt met een zwart vlekje.

De naar achteren zeer verbreede, bijna klaverbladvormige voorvleugels hebben een witten grond en zijn met een groot aantal gegolfde, onder de helft van cel 1° schuin loopende donkere lijnen digt bedekt. Drie bij den wortel en twee maal drie in het midden zijn duidelijker, zwart, en de grond tuschen haar geelachtig mosgroen, de overige lijnen zijn mosgroen of roestbruin. Zoodoende wordt een wortelveld, een breede eerste lichte band, en een in het midden licht en met eene zwarte halve maan geteekend middenveld afgescheiden. Achter het middenveld een roestbruin gedeelde smalle tweede lichte band. Franjeveld voor de golflijn, die uit ronde witte boogjes in alle cellen bestaat, mosgroen, in cel 4 en 5 zwart, daar achter met bruine vlekjes. Franjelijn met dubbele zwarte stippen bij de aderen.

Achtervleugels onder en boven ongeteekend, vuil wit.

Deze achtervleugels zijn zeer merkwaardig gevormd. Veel kleiner dan de voorvleugels en wel de helft smaller, zijn zij onder de middencel bijna tot aan den wortel gespleten, het onderste gedeelte lobbig verbreed en rondom met franje bekleed; tusschen beiden ziet men nog een met gele haren digt bezet, donkerbruin steeltje. Zij vertoonen dus de eigenaardigheden van Lobophora ten sterkste ontwikkeld. Verder draagt hunne middencel boven in het midden eene pluim van geelwitte haren en hunne ader 4 op de onderzijde eene dergelijke.

Dat de nervuur mede afwijkt is te denken; zij is evenwel omtrent gelijk aan die der Lobophora-mannetjes. Ader 8 is wel vrij, doch loopt digt langs den voorrand der middencel en is daarmede aan het eind door een dwarsadertje verbonden; vervolgens is zij sterk gebogen. Ader 6 en 7 komen ongesteeld uit een punt; 5 uit het midden der steile dwarsader; 4 is eene voortzetting van den binnenrand der middencel: 2 en 3 niet te onderscheiden.

In de voorvleugels staan 2, 3 en de gebogene ader 4 bijna evenver van elkander, 5 komt uit het midden der dwarsader, 6 uit het midden van den achterrand der gedeelde aanhangeel, 7 en de steel van 8—10 uit hare spits, 11 uit haren voorrand; 12 is geheel vrij.

Pooten lang, dun, glad beschubd, geel en wit, zwart gevlekt, de middenscheenen met 2, de achterscheenen met 4 sporen (volgens Guenée bij zijne Castnata 2 de laatsten slechts met één paar).

Het exemplaar is met Nº 63 gemerkt.

Genns Scordylia Guenée.

Dit genus is synoniem met Baptria Hübn. en Herr.-Sch. Diplochroa Herr.-Sch. kan er niet van gescheiden worden en ook Guenée's familie I en III van Erateina behooren daarbij, zoo dat het genus tamelijk soortenrijk wordt. Onder de europesche is Minoa het naast aan Baptria verwante genus en Herr.-Schäffer vereenigt het er zelfs mede in zijn Syst. Verzeichniss der europ. Schmett (zie Syst. Bearb. deel VI). De middencel der voorvleugels is echter bij Baptria tusschen ader 5 en 6 niet geheel open, verder is de aanhangeel der voorvleugels ongedeeld en zijn de palpen veel langer.

Zeven soorten, die tot dit genus kunnen worden gebragt, zijn door den heer von Nolcken verzameld en daarvan vijf onbeschreven.

I.

(Geel gevlekte vlinders.)

74 Atalantata Guenée.

Vier exemplaren, met Nº 63 geteekend.

Bij Guenée's beschrijving heb ik nog te voegen, dat de voorvleugels aan den wortel zwartgrijs bestoven zijn en de voorrand op een derde zulk een vierkant vlekje heeft; ook is de franje grijsbruin, tegen den binnenrandshoek der voorvleugels zwart.

75 Hippomenata m. — nov. sp. Pl. 6, f. 3.

Alis nigris plaga magna basali discalique fulva, maculis costalibus atris, undulata in cellulis 2º et 3º alarum anteriorum et crenulata versus marginem anteriorem posticarum.

Een gaaf paar van 19,5-20 mm.

Op dezelfde wijze geteekend als Atalantata, met goudgele wortelhelft der voorvleugels en zich dus onderscheidende van Partitata Guenée, waar de wortel "d'un jaune fauve" is en van Quadruplicaria Hbn. (Discordata Gn.), Haemataria H. S. en Melanicterata Led. die eenen grooten gelen dwarsband of dwarsvlekken op de tweede helft hebben. Van Atalantata onderscheidt haar de mindere grootte (30 tegen 20 mm.), de koolzwart gevlekte wortelhelft van den voorvleugelvoorrand, de ronde bogt waarmede het geel in cel 2 en 3 der voorvleugels in het zwart treedt, dat bij Atalantata op die plaats regt afgeneden is, de bijna geheel zwartgekleurde cel 1 dier vleugels, verder ook de verschillend geteekende achtervleugels waar het geel niet op ader 1b zwart gedeeld wordt maar het geheele midden der vleugels beslaat en tegen den voorrand door een zwart vlekje is ingesneden, terwijl het zwart aan den binnenrand met eene gele lijn en een paar vlekjes is versierd. Eindelijk is het geel donkerder en de franje zwart en witbont gevlekt.

Aan de onderzijde staat het lichte vlekje aan den voorrand van de donkere voorvleugelpunt nader bij het geel dan bij de spits en niet juist in het midden, zoo als bij Atalantata, en hebben de achtervleugels eenen geheel donkeren, bogtigen achterrand.

De exemplaren zijn met Nº 24 gemerkt.

П.

(Wit gevlekte vlinders.)

Deze soorten kunnen tot drie afdeelingen worden gebragt.

- A. Voorvleugels met witte vlek op den binnenrand:
  - 1. de punt ongevlekt: Basilata Gn., Conduplicaria Hübn., Conflictata Gn. en Gratulata Gn.
  - 2. nog eene witte vlek tegen de punt: Cynthiata Doubd.
- B. Met witte vlek tegen de punt der voorvleugels, hun binnenrand ongevlekt:
  - 1. de achtervleugels zonder witte vlek, met witte booglijn en aderloop: Radiaria H.S., Siliquata Gn.
  - de achtervleugels met witte vlek, zonder witte booglijn; aderbeloop eenkleurig met den grond:
    - a. de vlek der voorvleugels dubbel: Fluminata m. Dispilata m.
    - b. de vlek der voorvleugels enkel: Monospilata m.
- C. Met witten dwarsband der voorvleugels: Tibialis Esp., Haberhaueri Led., Kindermanni Brem. en Ambiguata m.

A.

76 Gratulata Guenée.

Zes exemplaren, waarvan twee in het begin van Maart bij Tusagasuga gevangen zijn en de overigen met N° 20 en 64 zijn gemerkt.

Guenée's beschrijving past vrij wel, doch geloof ik niet sterk aan het specifiek verschil zijner vier soorten; misschien is Conflictata, die een vierde grooter is dan de anderen, eene goede soort, maar dan zullen er nog wel andere verschilpunten zijn

B.

77 Fluminata m. — nov. sp. Pl. 6, f. 4.

Nigra, alis anterioribus mucula obliqua bipartita alba, posterioribus plaga discoidali alba, his subtus fascia fluminiformi undulata alba ostio permagno.

Drie exemplaren waarvan een vrij gaaf; 22 mm.

Deze en de volgende soort onderscheiden zich van Radiaria H.S. en Siliquata Gn. hierdoor, dat de witte vlek der voorvleugels gedeeld is en de achtervleugels in plaats van een tot drievierden wit aderbeloop dat door eene witte booglijn begrensd wordt, eene groote witte middenvlek hebben. Ook is hunne onderzijde zwart in plaats van kaneelbruin.

Voorrand der voorvleugels met drie geelwitte langslijntjes op evenwijdigen afstand. Witte vlekken tegen het eind der middencel en aan den wortel van cel 3 staande, beiden slechts door eene haarfijne zwarte lijn gescheiden en cel 2 geheel zwart. Witte vlek der achtervleugels naar achteren verbreed. Aan de onderzijde zijn de voorvleugels in cel 1 bleeker, zwartgrijs en voor zoover zij door de achtervleugels bedekt worden, wit. Aan den voorrand ziet men eene onderaan spitse witte streep op een derde, die tot aan de middenader komt, eene breedere op de helft, die uit de beide vlekken der bovenzijde bestaat, verbonden met een wit vlekje aan den voorrand en eene kleine geelwitte vlek bij de punt. Achtervleugels met witte en gele vlekjes en schrapjes en in het midden met eene gebogen witte teekening, die eenigzins op eenen tegen zijnen mond zeer verbreeden stroom gelijkt. Franje zwart en witbont. Buik en voorborst grijswit, de pooten eveneens gevlekt. Palpen onder wit, boven zwart. Aangezigt met geelwitte zijderanden.

Ader 6 der voorvleugels komt bij deze soort uit den achterrand der middencel.

Een der exemplaren is in het begin van Mei bij Barro Blanco gevangen, het andere in Maart bij Muzo, het derde met N° 64 geteekend.

78 Dispilata m. — nov. sp. Pl. 6, f. 5.

Fusconigra, subtus fusca, alis anterioribus maculis duabus divaricatis, oblique positis, et posterioribus plaga discali subrotundata, albis.

Drie exemplaren waarvan een vrij gaaf; 20-22 mm.

Onderscheidt zich van Fluminala doordien de beide witte vlekken der voorvleugels door eene breede zwarte tusschenruimte gescheiden zijn. De bovenste staat op drievierden der middencel vóór de dwarsader en heeft boven zich nog een grijswit vlekje aan den voorrand, de onderste wordt door ader 3 gedeeld in eene grootere, vierkante in het midden van cel 2 en eene kleinere, driekante daarboven aan den wortel van cel 3. Verder ziet men nog eene ronde witte stip onder den voorrand in cel 7 en een fijn wit langsstreepje daarboven op den voorrand. Witte vlek der achtervleugels grooter dan bij Fluminala en ronder; in haar een zwart vlekje boven aan de dwarsader; haar achterrand afgerond, gegolfd.

Op de als boven, doch scherper wit geteekende onderzijde is de zwartgrijze grond aan den voorrand en op de punthelft der voorvleugels en op de achtervleugels zoo sterk met okergele en bruinroode schubben bezet dat hij er geheel door bedekt wordt.

Franje eenkleurig, als de vleugels, tegen de voorvleugelpunt en in het midden der achtervlengels met witte spits.

Lijf en pooten als bij de voorgaande soort geteekend. Ader 6 der voorvlengels uit de spits der middencel.

Een der exemplaren is in het begin van Mei bij Barro Blanco gevangen, de anderen met N° 64 en 20 geteekend.

79 Monospilata m. — nov. sp. Pl. 6, f. 6.

Nigra, alis anterioribus supra macula unica alba, subtus basi ferruginosis, posterioribus plaga discoidali ovali alba.

Een iets afgevlogen wijfje van 22 mm.

Het naast verwant aan Dispilata, doch slechts met eene, ovale vlek der voorvleugels; ook is de vlek der achtervleugels bijna zuiver ovaal en haar achterrand geheel ongegolfd.

Aan de onderzijde zijn de voorvleugels meer grijs dan zwart, aan den wortel breed roestbruin, langs den voorrand evenzoo, iets donkerder bestoven.

Grond der achtervleugels zwartgrijs, doch tot tweederden met dikke witte bestuiving, die zich in het midden tot eene ronde vlek verdigt; verder is de geheele grond, behalve op de ronde witte vlek met roodbruine dwarsschrapjes bedekt, die aan voor- en binnenrand op twee plaatsen op een gehoopt zijn als begin en einde van twee boogstrepen.

Geene aanduiding van vangplaats.

C.

80 Ambiguata m. — nov. sp. Pl. 6, f. 7.

Alis anterioribus nigris fascia lata alba, posterioribus albis limbo postico nigro.

Een twintigtal, meest gave exemplaren; 17,5—18,5 mm. Het is niet met volkomen zekerheid dat ik deze soort tot het genus Scordylia breng, want ader 4 der voorvleugels staat bijna nader bij 5 dan bij 3, de aanhangeel is zeer grooten driekant, alleen ader 8 en 9 komen gesteeld daaruit en de steel van ader 6 en 7 der achtervleugels is zeer lang. Dit alles, gevoegd bij de sterk afgeronde korte breede vleugels, doet zeer aan eene verwantschap met sommige Lithosina, o. a. Nudaria denken, doch bij de mij bekende europesche soorten van dat genus is geene aanhangeel aanwezig, en de toestand van ader 6—11 is bij Ambiguata ongeveer dezelfde als bij de andere Scordylia- (Baptria) soorten. Van bijoogen zie ik geen spoor, het wortellid der sprieten is klein en de zuiger duidelijk.

Kop en halskraag zijn zwart, de schouderdeksels en het achterlijf grijswit, het laatste op den rug en tegen de

punt donkergrijs. Het wortelderde der voorvleugels is van den voorrand tot ader 1 dof zwart met een grijswit streepje op de middenader; cel 1, tot drie vierden wit, dun beschubd even als een witte band, die even voor de helft van den voorrand begint, en van daar tot aan ader 2 verbreed, het midden van den vleugel beslaat. Wortelwaarts is deze band eenigszins hoekig, franjewaarts rond gegolfd. Het overige der voorvleugels is weder zwart met twee witte stippen in cel 6 en 7, die bij sommige exemplaren ontbreken.

Achtervleugels wit met zwarten, aan de punt ruim 1 mm. breeden, naar onderen versmallenden, voor den staarthoek geheel ophoudenden achterrand.

Onderzijde als boven geteekend, doch het wortelderde der voorvleugels slechts donkergrijs door het van boven doorschijnende zwart. Lijf grijswit, ook de pooten, het voorpaar buitenwaarts zwartgrijs.

Twee der exemplaren zijn in het begin van Maart bij Tusagasuga gevangen, een derde met N° 55 gemerkt, de anderen zonder aanduiding van vangplaats of tijd.

III.

(Roodgeel gekleurde, zwart gerande, plompe vlinders. Genus Diplochroa H.S.)

81 Chrysopterata m. — nov. spec. Pl. 6, f. 8.

Miniatofulva, fascia incurvata et interrupta media, alteraque marginali, nigris, alis posticis subtus brunneorufis, fasciis duabus denticulatis luteis, maculisque marginalibus albis.

Vijf exemplaren waarvan twee geheel gaaf; 18—19 mm. De nervuur is bij deze soort geheel als bij de typische Scordylia soorten (Atalantata-Dispilata) doch de zeer plompe, bijna Hercyna-achtige bouw, de breede, met lange grove

hare bekleede palpen en de mede ruigbehaarde thorax, kop (met eene dikke pluim op het voorhoofd), dijen en scheenen noodzaken mij, zooal niet tot de vorming van een nieuw genus, dan toch tot de afscheiding in eene bijzondere afdeeling. Een en ander toont duidelijk verwantschap met Diplochroa bicentraria H.S. Exot. f. 540; bij deze is de nervuur iets anders, doch niet genoeg afwijkende om de vorming van een nieuw genus te wettigen.

Zuiger lang, opgerold. Palpen en voorhoofdskuif grijsbruin. Sprieten draadvormig, zwart. Lijf kloek gebouwd, zwart, grijsbruin behaard en beschubd. Vleugels klein; de voorvleugels met aan den wortel sterk gebogen, in het midden geheel vlakken voorrand. Grond der bovenzijde vurig roodgeel, een weinig glanzig en dus aan de schoone goudkleurige vlinders van het Lycaeninen-genus Polyommatus herinnerende. Vleugelwortels en op de achtervleugels eene iets getande streep langs den geheelen binnenrand zwart. Eene op ader 2, 3 of 4 spits eindigende, min of meer gezwaaide streep, die even voorbij de helft van den voorvleugelvoorrand begint en een in cel 3 scherp gebroken dwarsband even voor het midden der achtervleugels zijn mede zwart. Het kortst en ook het smalst is de streep der voorvleugels bij een wijfje; de dwarsband der achtervleugels is slechts bij twee mannetjes onafgebroken en te onderscheiden van het zwart aan den wortel, bij een exemplaar is er slechts een vlekje aan den voorrand van overgebleven, bij een tweede is bij in het midden afgebroken en bij het vijfde exemplaar is het geheele wortelderde zwart met vijf roodgele vlekjes der grondkleur. Achterrand zwart: op de voorvlengels aan de punt zeer breed, bruinrood bestoven en aan den binnenrandshoek in eene spitse punt uitloopende, daar tusschen wortelwaarts rond uitgesneden, het beloop van de zwarte middenstreep volgende. De rand der achtervleugels is in cel 4-6 verbreed, wortelwaarts flaauw getand.

Onder zijn de voorvleugels als boven geteekend, doch

de grondkleur iets bleeker, de voorrand en vleugelpunt leemgeel bestoven. Achtervleugels roodbruin met geelachtig witte, ongelijke, ten deele wigvormige vlekken op den achterrand en twee gebogen en getande, leemgele dwarsbanden.

Franje roodgeel, met iets lichtere spits, op de bovenzijde der voorvleugels tegen de punt grijsbruin. Ader 6 der voorvleugels ontspringt aan den wortel der aanhangeel.

Bicentraria Herr.-Sch. is grooter, heeft twee losse zwarte vlekken in het midden der voorvleugels; verder is de achtervleugelwortel niet zwart.

De exemplaren zijn op 10 en 27 Februarij en 4 en 9 Maart bij Bogota gevangen. Het eerst gevangen voorwerp is het meest afgevlogen, die van 27 Februarij en 4 Maart de gaafsten.

Genus Phibalapteryx Stephens.

Van dit genus dat ik, niettegenstaande het bijzondere in kleur en teekening, dat de vlinders dadelijk doet herkennen, niet van Larentia kan scheiden, heeft de heer von Nolcken twee soorten medegebragt. Zij zijn beiden onbeschreven en behooren tot afdeeling I van Guenée.

82 Lutulentata m. -- nov. sp. Pl. 6, f. 9.

Cerina, abdomine et linea antemarginali nigropunctatis, alis anterioribus fuscogriseo irroratis, area mediana et fascia altera transversali, definita serie punctarum nigraram, concoloribus.

Vier en twintig exemplaren van beide seksen; 21—24 mm. Deze soort heeft even als Vittata Bkh. (Lignata Hbn.) zwarte stippen op het achterlijf doch onderscheidt zich van die soort, hare naaste verwante, doordien op de voorvleugels niet het middenveld onder de middenstip en de met eene donkere schaduw uit de vleugelpunt overgoten tweede lichte dwarsstreep het donkerst zijn, maar wel de donkere

lijnen, die zich achter het middenpunt en die dwarsstreep bevinden. De laatste wordt ook franjewaarts begrensd door eene regelmatig flaauw gebogen dwarsrij donkere stippen, die bij Vittata niet aanwezig zijn. Het donkere streepje in de vleugelpunt is zeer onbeduidend en niet tot eene donkere schaduw verlengd. Ook is Lutulentata grooter dan Vittata.

Palpen tweemaal zoo lang als de kop, op zijde zwart, boven geelachtig. Sprieten stomp getand, lang en fijn behaard. Kop licht bruingrijs, de thorax grijsbruin tot licht kaneelbruin, altijd veel donkerder dan het boven op iederen ring met twee zwarte stippen geteekende licht bruingrijze achterlijf. De donkere kleur van den thorax is eenigszins over den voorrandswortel der voorvleugels verstoven. Grondkleur van de bovenzijde der vleugels een licht geel als bij Vittata, maar vuiler, meer leemkleurig en met eenigen glans; bij sommige exemplaren, vooral op de steeds iets donkerder franje, met een rooden schijn. De teekening is bij alle exemplaren zeer flaauw, veel flaauwer dan bij de andere soorten van Phibalapteryx en ook zeer fijn, bruingrijs. Zij bestaat uit 4-5 onder den voorrand rond gebogen lijnen aan den wortel, waarop het naauwelijks afgescheiden, alleen aan de zeer fijne middenstip herkenbare middenveld volgt, dat wortelwaarts door eene rond gebogen lijn is begrensd, terwijl het franjewaarts weder 4-5 donkere lijnen heeft, wier begin aan den voorrand zeer schuins loopt; daarop zijn zij op de ondervoorrandsader en aanhangcel zeer scherp gebroken, eerst een klein weinig gegolfd en loopen dan parallel (ook met den achterrand) bijna geheel regt naar den binnenrand. De onderste convergeert bij een paar exemplaren met de laatste gebogen lijn aan de wortelzijde van het middenveld of vormt er eene reeks van ringetjes mede, gelijk bij sommige stukken van Vittata. Na de tweede lichte streep komt dan de vermelde rij donkere stippen, die bij sommige exemplaren ineenvloeijen. Franjeveld slechts met sporen van eene donkere lijn.

Achtervleugels tegen den binnenrand met sporen van donkere lijnen, verder ongeteekend.

Franjelijn met in paren bijeenstaande, nooit geheel ineengevloeide donkere stippen. Franje met twee donkere deelingslijnen.

Onder zijn de voorvleugels als boven geteekend, de achtervleugels veel sterker, onder anderen komen twee boogrijen donkere stippen en een middenpunt zeer uit, alles is echter digt grijsbruin of roodbruin bestoven.

Aderen der achtervleugels als bij Vittata, 3 en 4 wat verder van een.

De exemplaren zijn op 11 en 27 Februarij, 9, 19, 23 en 25 Maart en 10 April bij Bogota gevangen, een exemplaar den 1sten April bij Cucqueta een ander in het begin van Mei bij Barro-Blanco. De overigen zijn met N° 20, 41, 62 en 64 gemerkt. De vlinder is dus van verschillende plaatsen en schijnt niet zeldzaam.

73 Effluata m. — nov. sp. Pl. 6, f. 10.

Cana, abdomine fuscofasciato, alis canis linea marginali non interrupta nigrofusca, anterioribus costae parte basali, lineola apicali et fascia altera transversali flavescentibus, caeteris fasciis fuscis.

Een gaaf mannetje van 18 mm. en een afgevlogen wijfje Van 19 mm.

Door de fijn donkere, onafgebroken franjelijn de naaste Verwante van *Polygrammata* Bkh. en met eveneens geteekend achterlijf, doch op vuilwitten grond met donker houtbruine teekening.

Palpen slechts de helft langer dan de kop, donker grijsbruin als kop en thorax, de schouderdeksels naar achteren Vuilwit. Sprieten bijna draadvormig. Voorvleugels langs den Voorrand tot over de helft geelachtig, de voorrandswortel Brijsbruin. Wortelveld donkerbruin, door twee of drie lijnen Sevormd. Eerste lichte dwarsstreep bruingeel. Middenveld wortelwaarts met eene aan den voorrand kort gebroken, bijna loodregte, breede donkerbruine streep, in het midden (behalve aan den voorrand) geheel grijswit met eene dikke zwarte middenstip. Franjewaarts heeft het middenveld 4 of 5 onder den voorrand scherp gebroken, dan bijna regte fijne donkerbruine dwarslijnen, die tot in cel 1 verduisterd worden door eene breede roodbruine schaduw, welke van de vleugelpunt uitgaat. De vleugelpunt zelf wordt gedeeld door een bruinwit streepje, dat naar onderen tot een lichten stroom verbreedt, die de tweede lichte dwarsstreep verheldert en ook de wortelzijde van het overigens donkergrijze, met sporen van eene fijn witte golflijn geteekende franjeveld.

Achtervleugels alleen tegen den binnenrand met overblijfsels van ongebogen donkergrijze lijnen en met eene zwarte middenstip. Achterrand der achtervleugels min of of meer getand. Franjelijn donkerbruin. Wortelhelft der franje bruingrijs, achter eene donkere deelingslijn helderder. Onderzijde als boven geteekend, doch grof zwartgrijs bestoven. Aderstelsel als bij Vittata.

Op den rug van het grauwgele achterlijf hebben de ringen donkerbruine achterranden, vooral de eerste.

Bij het wijfje is de voorrand der voorvleugels tot bij de punt geheel okergeel, het middenveld in het midden donkergrijs en alleen de tweede lichte streep helderder, licht okergeel.

Het mannetje is den 1sten April bij Cucqueta, het wijfje in het begin van Mei bij Barro Blanco gevangen.

Genus Scotosia Steph.

Drie soorten zijn verzameld en daarvan twee onbeschreven; deze behooren tot de tweede groep van Guenée. Allen behooren tot afdeeling B van mijn genus *Cidaria*, zoo als het in de vlinders van Nederland is beschreven.

84 Cunetata m. — nov. sp. Pl. 7, f. 1.

Alis unterioribus subobtusis ex griseo fuscis, area media sine dentibus extensis in cellulas 3^{cm} et 6^{cm}, lineola undulata alba; posterioribus dilute fuscis subconcoloribus.

Vijf exemplaren waarvan drie vrij gaaf; 34-36 mm.

Vleugelvorm dezelfde als bij Dubitata en de achtervleugels lichter, slechts met sporen van teekening en zoodoende van de spitsvleugelige Brujata en llaesitata en van de op de achtervleugels even sterk als op de voorvleugels geteekende Blosyrata dadelijk te onderscheiden. Wat het onderscheid van Dubitata aangaat, zoo bestaat dit daarin dat het middenveld in cel 3 en 6 geene uitstekende punten heeft maar franjewaarts door eene naar gelang der cellen groot of klein rondgegolfde, flaauw gebogen zwarte lijn begrensd is, die nergens uitsteekt en zelfs tusschen ader 3 en 6 vlakker dan elders is. De golflijn is sneeuwwit, doch niet overal duidelijk; even onder ader 2 is zij echter tot eene dikke stip verdigt en in cel 3 heeft zij steeds het duidelijkste, zuiverst witte boogje, dat wortelwaarts met witte, bij twee exemplaren zelfs tot eene formeele vlek verdigte schubben is gevuld.

Palpen anderhalf maal zoo lang als de kop, en, als deze, bijna zwart. Thorax iets lichter, donker grijsbruin; evenzoo ook de grond der voorvleugels. Deze tot aan het eind van het middenveld met in de cellen rond gegolfde donkere lijnen, die aan den voorrand allen en een paar buitendien aan de toegewende zijden van wortel- en middenveld duidelijker, bijna zwart zijn. Middenveld aan het begin, op de onderste aderen, in het midden van den voorrand en bovenaan de zwarte grenslijn met grijze schubben. In het midden is het niet lichter zoo als bij Dubitata, doch aan de zijranden der bovenhelft, even als bij die soort, zwart berookt. Tweede lichte dwarsstreep iets grijzer, franjewaarts vrij duidelijk begrensd. Golflijn door bijna zwarte bewolking verduisterd en wel over haar geheele beloop.

Achtervleugels lichter, donkergrijs, met licht gestippelde aderen, sporen van donkere lijnen tegen den binnenrandshoek en eene fijne grijswitte golflijn. Franjelijn dik zwart, op de aderen fijn houtgeel doorsneden, op de voorvleugels de boogjes buitenwaarts met witte schubben. Lange franje grijsbruin met lichte deelingslijn. Achterlijf op den rug met dubbele zwarte stippen. Onderzijde bruingrijs, met vele flaauwe donkere lijnen, licht en donker gestippelde aderen en zwarte middenpunten. Aderen als bij Dubitata.

De exemplaren zijn allen met No 20 gemerkt.

85 Pallidivittata m. — nov. sp. Pl. 7, f. 2.

Alis anterioribus apice subacuto, fusco marmoratis, fascia lata costali lignea.

Zes gave exemplaren van 30-33 mm.

Zeer in het oog loopend door de ruim 2 mm. breede licht houtgele streep, die van den binnenrandswortel langs den voorrand der donker en lichtbruin gemarmerde voorvleugels loopt. De punt van deze is spits, iets omgebogen, de achtervleugels lichter, bijna zuiver grijs, de zwarte, snuitvormige palpen ruim tweemalen zoo lang als de kop. Deze en de halskraag zwart. Midden van den thorax en schouderdeksels houtgeel als de voorrandsstrepen der voorvleugels en deze verbindende. De wortel en ook iets verder de snede van den voorrand zijn min of meer bruingrijs verduisterd door het begin der gewone lijnen, die de verschillende velden vormen; de lijnen van het wortelveld worden geheel door de gele streep bedekt en slechts sporen van haar zijn te zien. Middenveld wortelwaarts en boven de middenader en ader 3 donkerbruin, verder bleekbruin, met flaauwe gegolfde lijnen, franjewaarts door eene eerst iets geslingerde dan sterk en ongeregeld gegolfde dikke zwartbruine lijn begrensd en in de donkerbruine bovenhelft, tegen den gelen voorrand stootende, met eene splintervormige, scherp houtgeel gerande middenvlek. Tweede lichte dwarsstreep min of meer bleeker, bruingrijs, door eene donkerder lijn gedeeld. Franjeveld als het middenveld gekleurd met eene onregelmatige, zwart verduisterde, in cel 2—4 tot eene dikke streep verbreede geelwitte golflijn. Aan de vleugelpunt, boven de gele voorrandsstreep, ziet men nog eene donkerbruine vlek door het begin van houtgele lijnen doorsneden. Achtervleugels als bij de voorgaande soort, doch nog flaauwer geteekend, ook de franje en de franjelijn bijna eveneens, doch van deze op de voorvleugels de vlakkere boogjes wortelwaarts in cel 1, 2 en 3 bleekgeel afgezet. Achterlijf aan den wortel met een zwartbruin bandje, verder grijsbruin, ongeteekend.

Onderzijde bruingrijs, met zwarte middenpunten en stippen op de aderen en de vlekken van de golflijn der voorvleugels als boven, maar grijswit. Aderen als bij *Dubitata*.

Een der exemplaren is in het begin van Mei bij Barro Blanco gevangen, de anderen zijn met N° 20 gemerkt.

V.

86 Affirmata Guenée.

Vier exemplaren waarvan een mannetje, dat den 8sten Februarij te Bogota 's avonds in huis op het licht kwam aanvliegen, vrij gaaf is; een tweede mannetje, den 4ten Mei te Bogota, mede in huis gevangen, is vrij slecht; evenzoo twee wijfjes, met N° 20 gemerkt. Allen zijn even spitsvleugelig, doch hebben niet meer dan 44—45 mm. vlugt en zijn dus kleiner dan Guenée's mannetjes.

Genus CIDARIA Treitschke.

I.

87 Combustaria Herr.-Sch. Exot f. 355. — Jacintharia Gn. X, 458, Pl. 12, f. 2.

Een mannetje; zonder aanduiding van vangplaats. De bouw is geheel zoo als Guenée dien beschrijft, doch de vlinder wijkt in kleur en teekening eenigszins af. Zoo is b. v. de eerste lichte band geheel groenachtig wit, het middenveld onderaan zeer verbreed, evenver franjewaarts strekkende als de tand in cel 2, het franjeveld voor de golflijn niet roodbruin, maar geheel vuil lookgroen. Ik aarzel echter om deze verschillen als specifiek aan te merken; mogt men ze als zoodanig willen beschouwen, dan sla ik den naam van Porraceata voor.

De vlinder is overigens eene Cidaria, afd. K, volgens mij en aan Picata verwant, eveneens geaderd, doch wijkt van al de europesche soorten af door de plooi der achtervleugels.

88 Subguttaria Herr.-Sch. Exot f. 406,7 — Guenée.

Vier exemplaren waarbij een zeer gaaf paar; het eene gave exemplaar is den 17^{den} Februarij, het andere den 7^{den} Maart bij Bogota gevangen. De slechte zijn met N° 62 en 65 gemerkt.

Het mannetje is volkomen gelijk aan Herrich-Schäffer's afbeelding, doch bij het wijfje slechts een klein plekje, in cel 4 en 5 van den tweeden lichten band roodachtig, het overige geheel donkergroen. Het beloop der teekening is echter hetzelfde en de onderzijde geheel eveneens. Behoort tot dezelfde afdeeling van Cidaria als *Combustaria*, doch het mannetje is geheel normaal gevormd.

89 Circumcidata m. — nov. sp. Pl. 7, f. 3.

Alis anticis fuscocinereis, olivaceo tinctis, fascia media extus recta, intus angulata, costam versus dilatata fusca, marginem versus interiorem albo notata; alis posticis et payina inferiore dilute cervinis.

Een geheel gaaf paar; 27 en 32 mm.

Na verwant aan Subguttaria, doch de achtervleugels en onderzijde zijn niet zwartgrijs, maar roodachtig en de lichte plekken op de onderzijde der voorvleugels vuil okergeel in stede van helderwit; de lichte plek aan den voorrand dier vleugels is verder onder en boven even breed en niet onder ader 6 tot het dubbele verbreed. In het oog loopend is ook eene ovale, bleekere plek in de bovenhelft van het middenveld.

Sprieten draadvormig. Palpen weinig langer dan de kop, dun, regtuitstekend, zwart. Groen en bruin gemengde thorax met zwarte dwarsstreep over de voorhelft; aan het eind van den rug twee dikke dotten van zwarte schubben, die ik ook bij Subguttaria opmerk en welke mede bij een aantal breedvleugelige europesche Cidarien voorkomen.

Aan den wortel der groen, grijs en bruin gemarmerde voorvleugels ziet men een bandje van drie zwarte lijntjes, dan volgt een breede band, die in het midden vuil zwartgrijs, aan de randen groenachtig is. Middenveld wortelwaarts over de middenader heen met eene diepe, stompe insnijding, in cel 1^b een weinig uitspringende. Franjewaarts ontbreekt de gewone verbreeding in cel 3-5 geheel en het middenveld is aldaar zoo vlak en geheel ongegolfd, als of de vermelde verbreeding weggesneden was. Boven de middenader is het veld donkerbruin met dikke, iets vervloeijende zwarte randen en heeft in het midden de aan den voorrand hangende, scherp omschreven ovale lichtere vlek. De onderhelft is bij het wijfje bruin en mosgroen met twee ronde groenwitte vlekjes in cel 1 en 1, die door een donker lijntje gerand zijn. Bij het mannetje is de onderhelft van het middenveld sterk groenwit gemengd, bij beiden de franjewaartsche lijn hier en daar verdikt zwart met een paar tandjes op ader 1 en 2. Tweede lichte dwarsstreep, groenwit bij den man, vuilbruin bij het wijfje met bleek blaauwgroen boven en mosgroen onder. Franjeveld voor de golflijn witgroen bij den man, met donker kaneelbruine vlek aan voor- en binnenrand, bij het wijfje bijna geheel vuil lichtbruin, onder en boven naauwelijks donkerder. Golflijn alleen tegen den voorrand wit, verder alleen te zien door de gegolfde afscheiding der geheel donkergroene, alleen op ader 5 zwart bestoven tweede helft van het franjeveld.

Franjelijn met zwarte boogjes; franje roodgrijs. Roodachtige achtervleugels en lijf zwart bestoven. Aan de onderzijde de voorvleugels tegen de punt met het begin van een'
zwartgrijzen band die franjewaarts eene gebogen rij van
drie of vier lichte stippen heeft, de achtervleugels met
twee donkere booglijnen en eene boogstreep.

Het eene voorwerp is den 10^{den} April bij Bogota gevangen, het andere met N° 20 gemerkt.

IV.

XX

90 Emmelesiata m. - nov. sp. Pl. 7, f. 4.

Alis posticis albis, anticis olivaceo-fuscis nigro punctatis, fascia cinerascente alba intus irregulariter denticulata et undulata, extus pone medium fortiter dilatata et paene ad marginem extensa.

Een vrij gaaf mannetje van 29 mm.

Aan Cid. (Emmelesia) alchemillata L. herinnerend en met Cidaria truncata Hfn. naauw verwant; misschien evenzoo varieerende.

Sprieten draadvormig. Palpen weinig langer dan de kop, regtuitstekend, zwart als kop en thorax; deze aan het eind zonder verdikking door schubben. De voorvleugels zijn tot twee derden ongeveer geheel eenkleurig dofzwart, alleen de eerste lichte band is bleeker, grijsachtig, aan den binnenrand met twee witte stippen, franjewaarts met sporen van een gegolfd wit lijntje. Hij is sterk met olijfkleurig okergele schubben bestrooid, die men ook, doch minder, op den geheelen middenband kan waarnemen en, weder in meerdere mate, op de wortelhelft van het bovendeel des franjevelds. De middenader draagt eene koolzwarte stip.

Franjewaarts wordt het middenveld begrensd door eene helder witte lijn, die aan den voorrand twee kleine en twee grootere tandjes heeft, op ader 5 iets verdikt eene halvemaanvormige insnijding van het middenveld volgt en verder rond gegolfd is; de ronde uitstekken zijn even als bij Alchemillata gevormd en die in cel 2 en 3 de grootsten. Franjewaarts heeft de lichte streep vervolgens eene donkere lijn en eene onduidelijke witte. Het franjeveld is, als gezegd, in zijne bovenhelft olijfkleurig geel bestoven, vertoont aldaar twee zwarte langsstreepjes op ader 5 en 6, en heeft eenige grijze stippen als sporen der golflijn, die in de wit bestoven onderhelft zeer duidelijk en helder wit is. Franjelijn met dubbele zwarte stippen, de franje zwartgrijs en witbont met nog eene donkere lijn over de wortelhelft.

Achtervleugels wit, ongeteekend, ook de franje; franjelijn met eenige fijne, donkere stippen. Achterlijf grijs met wit gerande ringen en eene zwarte vlek aan de basis.

Onder zijn de voorvleugels zwart met witte dwarsstreep, de franje als boven, doch helderder, de achtervleugels vuilwit, donker besprenkeld, met middenstip. Aderen als bij Cidaria truncata Hfn.

Het exemplaar is met No 20 gemerkt.

91 Merbesata m. — nov. sp. Pl. 7, f. 5.

Cinerascenti alba, fasciis undulatis et lunulis sparsis cervinis, alarum anteriorum cellula mediana earum medium non attingente, puncto discoïdali in margine basali fasciae medianae locato. Subtus alarum anteriorum linea longitudinali et posteriorum venis ochraceis; palpis capite duplo longioribus, rostriformibus.

Een vrij gaaf wijfje van 29 mm.

Deze vlinder heeft langwerpiger voorvleugels dan de voorgaande soort en is nader aan de groep van Caesiata verwant doch van de soorten van deze onderscheiden door de lange smalle palpen, die ruim tweemalen de lengte van den kop hebben en snuitvormig regt uitsteken. Zij zijn zwartbruin, de onderhelft op zijde met gele haren.

Rug bij dit voorwerp ontschubd; schouderdeksels vuilwit

met donkergrijs streepje. Vuilwit is ook de grondkleur der voorvleugels; hunne teekening donkergrijs. Wortelveld door bestuiving zoo gekleurd; eerste lichte band in het midden op den voorrand met eene zwartgrijze vlek, naar onderen met drie donkergrijze lijnen en daarvan de middelste flaauw. De middencel is korter dan gewoonlijk en daardoor staat de gewone donkere viek der dwarsader op den gegolfden, bijna vertikalen wortelzoom van het middenveld. Dit aan de randen met zwart grijze schubben, die alleen onder en boven, en vooral aan den voorrand ineenvloeijen; franjewaarts is het overal op de aderen licht afgebroken, rond gegolfd, tusschen ader 2-5 het meest en daar een derde breeder. Tweede lichte band met eene gegolfde, eveneens op de aderen licht afgebroken, donkergrijze middenlijn en franjewaartsche begrenzing. Franjeveld onregelmatig vuilwit en donkergrijs geplekt; golflijn uit hoekige boogjes bestaande, in cel 3 bijna geheel uitgewischt, in 4-6 dikker, bijna zwart, bovenaan met een donker streepje in de vleugelpunt vereenigd. Franjelijn in de cellen met zwarte streepjes, die verbonden worden door zwarte vlekjes op de wortelhelft der iets geelwitte franje. Achterlijf en vleugels grijs; deze in het midden met drie naar boven verflaauwende, een weinig gezwaaide wittere lijnen.

Onder zijn de voorvleugels zwartgrijs met sporen eener witte dwarsstreep, de achtervleugels vuilwit met zwarte middenvlek en getande donkergrijze middenlijn. Opmerkelijk is dat al de aderen der achtervleugels en eene lijn onder den voorrand der voorvleugels okergeel zijn, vooral wortelwaarts.

Vleugeladeren als bij Caesiata.

Het exemplaar is in het begin van Mei bij Barro Blanco gevangen.

Genus Psaliones Guenée.

Dit genus is wel aan Cidaria verwant, maar de palpen zijn

bijna twee en een halfmaal zoo lang als de kop, vervolgens is de dwarsader der achtervleugels zeer steil zonder dat, gelijk bij de Cidariën waar dit plaats heeft, ader 3 daarom met 4 uit één punt ontspringt; zij komt uit den binnenrand der middencel, duidelijk voor haren staarthoek; 6 en 7 der achtervleugels zijn gesteeld; 3 en 4 der voorvleugels gelijk in de achtervleugels. De steel van ader 8—10 der voorvleugels is zeer lang, en komt met 7 uit de spits der gedeelde aanhangeel, 6 uit een vierde van haren achterrand, 10 uit haren voorrand. De sprieten zijn genoegzaam draadvormig, uiterst kort behaard, het voorhoofd vlak (niet concaaf, zoo als Guenée zegt), de zuiger kort doch duidelijk spiraalvormig, de pooten gewoon gespoord. Het genus zoude dus kunnen blijven bestaan.

De soorten schijnen in Zuid-Amerika niet zeldzaam te zijn; ik ontving een dozijn exemplaren tot 7 soorten behoorende waarvan echter slechts drie door goede voorwerpen zijn vertegenwoordigd. Eene soort is nieuw.

92 Flavagata Guenée.

Drie exemplaren, waarvan een in het begin van Mei bij Barro Blanco is gevangen en de anderen met N° 20 en 24 zijn gemerkt.

Het wortelveld is door eene boven de middenader stompgebroken, ongetande geelwitte streep begrensd, het middenveld wortelwaarts door eene geheel vertikale en heeft in de middencel aan de randen twee zwarte, ineenvloeijende vlekken, waaronder zich nog een geel vlekje vertoont. In cel 3 en 4 van den tweeden lichten band staat eene groote grauwbruine vlek, die franjewaarts de insnijding der groote donkere vlek onder de vleugelpunt volgt en er door een halvemaanvormig geelwit streepje van is gescheiden. Dit streepje wordt franjewaarts door een fijn donker lijntje begrensd. Aan de onderzijde bemerkt men op de zwartgrijze voorvleugels eene donker okergele langslijn onder den voorrand, die bijna tot aan de punt doorloopt. De donkerbruine langsstreep der bovenzijde, welke men op Guenée's afbeelding opmerkt, doch

waarvan hij in zijne tekst niet spreekt, is mede bij geen mijner exemplaren aanwezig.

93 Paleata Guenée.

Drie exemplaren en daarvan een in het begin van Mei bij Barro Blanco gevangen, de anderen met N° 20 gemerkt.

Minder regelmatig, zeer vlekkig, stroogeel en donker grauwbruin geteekend, is bij Paleata het donkere wortelveld in cel 1 het breedst en scherp hoekig; de eerste lichte band aan den voorrand donker gewolkt en met een donker streepje in de middencel geteekend, overigens geheel stroogeel en onderaan veel smaller. Het middenveld is bij twee exemplaren zeer smal en door eene gele vlek in den binnenrandshoek der middencel afgebroken. Bij het derde is die vlek slechts eene stip en daar hangt het veld in cel 3 en 4 te zamen met de donkere vlek der tweede lichte streep. Franjewaarts heeft die vlek een tot den achterrand strekkenden gelen driehoek. De lichte band heeft overigens slechts aan voor- en binnenrand donkere bewolking, die alleen tegen laatstgenoemden met de donkere vlek in cel 3 en 4 zamenhangt. Onderzijde geteekend als bij Flavagata.

94 Ocreata m. — nov. sp. Pl. 7, f. 6.

Flavescenti-alba, fasciis transversis ferruginosis, macula trigona subapicali fusca, fascia mediana in cellulis 2—4 non dilatata et supra venam quintam macula caligulaeformi alba.

Een gaaf mannetje van 17,5 mm.

Zich van Flavayata en Paleata onderscheidende door de witte grondkleur en door den middenband, die in cel 2 4 niet breeder is dan aan den voorrand. Voorts is deze op ader 5 ingesneden door eene witte teekening, die den vorm van eene laars of voetje heeft, terwijl de bruine band achter de tweede lichte streep onafgebroken is, bijna overal even breed en men onder de groote zwartbruine achterrandsvlek slechts een onregelmatig licht plekje ziet.

Palpen en aangezigt donkerbruin, schedel wit. Thorax bruin, de tweede helft der schouderdeksels wit. Wortelveld der donker roestbruin geteekende voorvleugels alleen onder de middenader door een wit steepje van den eersten lichten band afgescheiden; deze bruin, in het midden met eene scherp getande witte lijn, franjewaarts door eene bijna verticale witte streep, tegen het middenveld begrensd, dat om het witte voetje het donkerst is en van de onderhelft van cel 1º tot den binnenrand een derde versmalt. Tweede lichte band met eene afgebroken fijne bruine lijn. Boven en onder de driekante zwartbruine achterrandsvlek is de grond vlekkig wit en in cel 1 en 2 ziet men sporen eener golflijn. Achtervleugels wit met eene donkere middenstin een vlekje in den staarthoek en sporen van zulk eene booglijn. Franje geelwit, op de voorvleugels zwartbruin gevlekt, op de achtervleugels met bruingrijze stippen.

Achterlijf geelwit, op den rug met bruine en witte schubben.

Onder zijn de voorvleugels bruingrijs met flaauw van boven doorschijnende teekening en tegen den voorrand met gele schubben, die geene lijn vormen zoo als bij de voorgaande soorten; de achtervleugels zijn wit, donker gesprenkeld met dezelfde teekening als boven, doch sterker uitgedrukt.

Het exemplaar heeft geene aanduiding van vangplaats.

Het is mogelijk dat deze soort Inundulata van Guenée zou kunnen zijn, maar ik merk verscheidene uitdrukkingen in zijne beschrijving op, die op mijne soort niet passen. Zoo zijn o. a. de banden niet "obliques" maar wel steil, de derde is bovenaan niet "brisée en angle ouvert" en de achtervleugels niet "amygdaliformes" ook spreekt hij niet van het voet- of laarsvormige witte middenvlekje.

Genus Opisogonia Herr.-Sch.

Dit genus hetwelk Herrich-Schäffer in zijne analytische tabel karakteriseert, zonder evenwel de soort, welke hij er toe brengt,

nader te beschrijven (Hij zegt alleen "Eine schöne Art ans Chile, Vorderfitgel wie bei Siona, Hinterfitgel auf Rippe 6 spitz vorgezogen), is door Guenée niet opgenomen en ik kan geen zijner genera vinden dat er synoniem mede is. Het kan blijven bestaan, hoewel de afwijking van Larentia (Cidaria Guenée) wanneer men den vleugelvorm uitzondert, niet groot is.

Bij de onbeschreven soort, die ik tot dit genus breng, zijn de vleugels als bij Siona decussata gevormd, doch nog scherphoekiger, vooral bij het wijfje; de achterrand gegolfd, ader 3 en 4 der voorvleugels ontspringen verwijderd van elkander, 2—5 der achtervleugels op ongeveer evenwijdigen afstand om den binnenrandshoek der middencel, 6 en 7 zijn lang gesteeld. De sprieten zijn draadvormig, de zuiger lang, het voorhoofd vlak.

95 Merrichiata m. — nov. sp. Pl. 7, f. 7.

Lutea, griseo irrorata, alis anticis puncto discoïdali nigro, fasciolisque transversalibus unaquaque e tribus constante lineis, quarum illae secundae fasciolae a se invicem discedunt.

Een vrij gaaf paar van 26 en 28 mm.

Palpen donkerbruin; kop, thorax en voorvleugels bruinachtig leemgeel, de laatsten met spitse, omgebogen punt en in het midden rondgebogen, gegolfden achterrand. De teekening is zwartgrijs en bestaat uit een gebogen bandje van drie lijnen bij den wortel, een dergelijk doch in het midden regter op twee derden, welks lijnen fijn gegolfd zijn en aan voor- en binnenrand uiteenwijken, benevens eene zwarte stip op de dwarsader met eene vlek er voor. Tusschen de lijnen der banden is de grond grijs bestoven. Golflijn uit eene gebogen rij zwarte stippen bestaande; het franjeveld, vooral in cel 4-6, zwart beschubd. Zoo is de teekening bij het wijfje; bij den man is de geheele vleugel tot aan den tweeden dwarsband donkergrijs bestoven.

Achtervleugels bleeker met donkere middenstip en boogstreep; hunne punt is spits, de iets gegolfde achterrand in het midden stomphoekig. Franjelijn met dubbele zwarte stippen op de aderen, de franje als de vleugels, met donkere stippen en streepjes.

Onderzijde met de teekening als boven, doch grover en ylekkig.

Pooten gewoon gevormd en gespoord. Ook in den vorm van het lijf niets buitengewoons.

De exemplaren zijn op 12 Mei 1871 te Bogota gevangen, waar zij op het licht kwamen aanvliegen.

FAMILIA XXI. EUBOLIDAE GUENĖE.

Genus Eusolia Dup.

96 Momaria m. — nov. sp. Pl. 7, f. 9.

Sordide viridis, alarum anteriorum octo seriebus lineolarum et lunularum nigrofuscarum saepe confluentium, quinta sextaque angulosis, tertia intus et septima extus cum linea flava eonjunctis.

Twee iets afgevlogen wijfjes van 32-42 mm.

Van al de soorten, die Guenée tot dit genus brengt, afwijkende door kleur en teekening der voorvleugels. Deze zijn namelijk donkergroen met acht dwarsrijen van dikke, ongeveer driehoekige zwarte vlekken, die fijn bleek okergeel gerand zijn en min of meer ineenvloeijen. Vooral is dit het geval met de vijfde en zesde rij. Deze zijn ook eenigszins gebogen; de anderen meer vertikaal. De derde rij is franjewaarts, de zevende wortelwaarts door eene smalle bleekgele streep afgezet. Franje groen met zwarte stippen. Achtervleugels en onderzijde donkergrijs, de laatste op de voorvleugels met sporen van de gele lijnen der bovenzijde.

Palpen tweemaal zoo lang als de oogen, regtuitstekende, zwart met gele spits. Kop en thorax als de voorvleugels,

achterlijf als de achtervleugels gekleurd; de lange dunne pooten bruin met zwartgrijze, geel gevlekte tarsen.

De voorscheenen zijn half zoo lang als hunne dijen, de vleugeladeren als bij Luridata Hfn. (Palumbaria W. V. Treits.) doch de steel van ader 8—10 der voorvleugels is langer en ader 2—5 der achtervleugels ontspringen meer op evenwijdigen afstand.

De exemplaren zijn met Nº 20 gemerkt.

97 Fulgurata m. — nov. sp. Pl. 7, f. 8.

Supra isabellina apice griseo albofasciato; subtus alis anterioribus rufis apice umbrino albofasciato, posterioribus umbrinis, margine, vittis duabus et fasciola obliqua albis.

Vier exemplaren waarvan drie geheel gaaf; 30—32 mm. Streng genomen behoort deze soort tot het genus Sarracena Herr.-Sch. (Sybarites Guenée), doch het mannetje heeft niets van de vele bijzonderheden, die Guenée bij zijne Leptaliaria en Chlamydaria H. S. beschrijft en daarom plaats ik haar liever voorloopig in het genus Eubolia van Guenée waarmede de vleugelvorm meer overeenkomt. Het aderbeloop en de pooten zijn als bij Momaria.

Sprieten draadvormig, kort behaard. Zuiger opgerold. Voorhoofd vlak. Palpen ruim anderhalf maal zoo lang als de kop, half zoo breed als de oogen, aan het eind plotseling toegespitst. De punt der voorvleugels is scherp, doch niet omgebogen; de steile, effene achterrand flaauw gebogen. De punt, maar vooral de staarthoek der achtervleugels, duidelijk.

Bovenzijde licht roodachtig kaneelbruin, naar het steenroode overhellende, de voorvlengels aan den wortel licht grijsachtig, hunne punt van ader 4 af en eene versmallende streep, langs den achterrand zwartgrijs.

De donkere voorvleugelpunt is met eene lichte streep geteekend, die tegen den voorrand geelwit is, naar onderen de steenroode hoofdkleur der bovenzijde heeft en daarin vervloeit. Achtervleugels met drie flaauwe bleekere strepen, die van onderen doorschijnen en waarover zie lager. Franje der voorvleugels wit met roodachtige wortelhelft, die der achtervleugels tot ader 5 wit, van daar tot den staarthoek steenrood.

Onder zijn de voorvlengels in het midden licht bruinrood, iets donkerder dan boven, de randen en de punt omberbruin en de dwarsstreep in de laatste helderwit, alleen onderaan met eenige roode schubben. De achtervleugels zijn mede omberbruin; twee langsstrepen uit den wortel, eene dwarsstreep van twee derden der bovenste naar den staarthoek en de voorrand scherp wit, hier en daar iets bruinachtig. De onderste langsstreep (in cel 1b) houdt vóór den binnenrandshoek op; de tweede begint zeer spits, doch niet juist aan den wortel en loopt over de lange as der middencel en ader 5 en de witte voorrand heeft in cel 7 een wortelwaarts gerigten spitsen zijtak. Franje der voorvleugels geheel wit, die der achtervleugels half omberbruin en wit, de witte bovenhelft aan ader 5 bij de middenstreep beginnende en naar boven met den voorrand ineensmeltende. Pooten bruinwit.

De exemplaren zijn met Nº 20 geteekend.

FAMILIA XXII. SIONIDAE GUENÉE.

Genus Terenodes Guenée.

98 Puncticulata Guenée.

Acht exemplaren, die op 7 en 22 Maart en 12 Mei bij Bogota zijn gevangen of met 62 en 65 zijn gemerkt. Zij vlogen des avonds naar het licht of werden aan beschaduwde muren gevangen.

Het genus Terenodes van Guenée is overigens synoniem

met Graphidipus Herr.-Sch. en de laatste benaming misschien ouder en verkieslijk.

De palpen zijn opgerigt en gebogen, de nervuur als bij Larentia en wel als bij Luridata (Palumbaria).

FAMILIA XXIV. ERATEINIDAE GUENĖE.

Genns Melanoptilon Herr.-Sch.

(Trochiodes Gn.)

Het is volstrekt niet noodig om, zoo als Guenée doet, dit genus zoover van Fidonia te plaatsen, want het is daaraan naauw verwant en niet eens gemakkelijk er van te scheiden, zelfs wanneer men het laatste in den beperkten zin aanneemt zoo als Lederer het beschrijft. Alleen de palpen zijn iets korter, de voorvleugels hebben 12 aderen en ader 3 en 4 zijn verder van elkander verwijderd.

Drie soorten zijn door den heer von Nolcken verzameld.

99 Emplociaria m. — nov. sp. Pl. 7, f. 10.

Nigra, alis supra nigris, macula disconduli alba, in anterioribus minore et ovali, in posterioribus mujore et basin versus extensa; subtus cinereis, maculis albis, venis nigris.

Zeven exemplaren waarbij gave; 26—27 mm.

Zuiger duidelijk, hoorngeel. Kop met palpen en sprieten zwart, het aangezigt met vuilwitte haren; een vlekje achter de oogen, een op den schedel en twee stippen op den halskraag helderwit. Thorax zwart met twee grijswitte lijntjes en een bloedrood vlekje aan den wortel der schouderdeksels. Bovenzijde der vleugels koolzwart met vier eironde witte vlekken in het midden, waarvan die der voorvleugels kleiner zijn. Onder hebben de voorvleugels de ronde witte vlek der bovenzijde, doch zijn alleen in het midden zwart; de

zwartgeaderde punt is grijswit, aan den wortel van eel 6 en 7 bijna helderwit; eel 12 is aan den wortel grijswit, in het midden helderwit, de vleugelwortel en eel 1 en 1 bijna geheel heldergrijs.

De dik zwart geaderde achtervleugels zijn aan den wortel donkergrijs, in het midden helderwit, dan, door eene op ader 5 zeer spits gebroken zwarte lijn van het wit afgescheiden zwartgrijs, voor de franjelijn weder wit. Middenvlek driekant, zwartgrijs; evenzoo de franje. Lijf boven zwart, onder en op zijde grijswit, de ringen aldaar met zwarte randen. Pooten grijswit, zwart gestreept.

Van Trochiedes lithosiata Guenée verschillende door de geheel anders geteekende onderzijde (zie Guenée's beschrijving) en de vuilwitte lijn welke bij die soort op de bovenzijde voor den achterrand loopt.

De vlinders zijn in het begin van Maart bij Tusagasuga gevangen.

100 Timidaria Herr.-Sch. — Guenée var.?

Twee mannetjes die op de bovenzijde van Herrich-Schäffer's afbeelding verschillen doordien de voorvleugels slechts ééne vuurkleurige vlek vertoonen. De achtervleugels en onderzijde komen overeen, behalve ten opzigte van de vlek der voorvleugels.

Mijne exemplaren vormen dus varieteit B dezer soort. Varieteit A, door Guenée beschreven heeft op de voorvleugels drie, op de achtervleugels twee vlekken.

De exemplaren zijn in het begin van Mei gevangen doch dragen geene aanduiding van vangplaats.

101 Suavaria m. — nov. sp. Pl. 7, f. 11.

Supra cyaneo atra, maculis quatuor mutantibus violaceis; subtus alis anticis dimidio basali croceo, apicali nigro fascia maculari alba, posticis croceis margine nigro lineolis albis.

Twee gave mannetjes van 36-37 mm. vlugt.

Bovenzijde blaauwzwart met vier groote, vervloeijende, schitterend staalblaauwe plekken, die het midden der vleugels beslaan. Die der voorvleugels hebben den vorm van een breeden dwarsband en bezitten onder schuins opvallend licht een sterken goudgroenen glans.

Onder zijn de achtervleugels en de kleinere wortelhelft der voorvleugels geelachtig steenrood, de eersten langs den achterrand twee millimeters breed koolzwart; deze rand is op de aderen breed geelwit doorbroken. De tweede helft der voorvleugels is koolzwart met donkerblaauwen weerschijn en aan de vleugelpunt in cel 2—6 met geelwit geteekend, de twee onderste vlekjes rond, stipvormig, de bovenste steeds langer wordende streepjes.

Lijf zwart, de buik met twee rijen vierkante geelwitte vlekken en eene streenroode zijdestreep. Pooten zwart, geelwit gestreept. Palpen met geelwit wortellid. De gebaarde sprieten zwart.

Geene aanduiding van vangplaats.

De door mij in het Nederlandsch opgestelde diagnosen zijn op mijn verzoek door Dr. Snellen van Vollenhoven in het Latijn vertaald.

DIP PEROLOGISCHE AANTEEKENINGEN

DOOR

F. M. VAN DER WULP.

N'. 4.

(Vervolg van Deel Vi, 2e Serie, bls. 186.)

VIII. CECIDOMYIDAE.

Mijne kennis van deze uitgebreide familie is, tot mijn leedwezen, nog steeds zeer beperkt. Voor een deel is dit toe te schrijven aan de moeijelijkheid, verbonden aan het determineren van zoo kleine diertjes, die bovendien na den dood zeer onderhevig zijn aan kleurverandering en door hunne teêrheid tot de meest vergankelijke voorwerpen in de collectiën behooren. Vroeger heb ik in de lijst der Bouwstoffen 1) eenige soorten opgenomen, die ik toen naar mijn beste weten uit de werken van Meigen, Macquart en Zetterstedt had bestemd. Later, nadat ik met de geschriften van Löw en Winnertz over deze familie was bekend geworden, heb ik zelf en hebben ook eenigen mijner entomologische vrienden getracht de larven op te kweeken en de aanwezigheid van sommige soorten te constateren uit de misvormingen die zij aan de planten veroorzaken, en is ons dit nu en dan ook gelukt.

¹⁾ Bouwstoffen voor eene Fanna van Nederland, bijeenverzameld door Dr. J. A. Herklots, dl. III, blz. 1 en volg. — Overal waar in dit stuk van de lijst der Bouwstoffen of de lijst van inlandsche Diptera wordt gesproken, is de lijst in het genoemde 8e deel bedoeld.

Zoo werd mij eens door den heer Heylaerts te Breda een geheelen wilgenknods ter hand gesteld, die aan alle kanten bezet was met de verlaten pophulsels van Cecidomyia saliciperda L. Duf., terwijl ik tevens een aantal der uitgekomen mugjes van hem ontving. Later werden door de heeren Snellen van Vollenhoven en Ritsema, op eene wandeling buiten Leiden, mede aan een wilgentak dergelijke poppen gevonden.

Zoo ontving ik van mijn vriend Snellen exemplaren van Cec. inclusa Frauenf., door hem gekweekt uit rietstengels, waarin de larve leeft. Van denzelfden kreeg ik ook voorwerpen van Diplosis Pini DeG., die in 't begin van Mei waren uitgekomen uit kleine witte hars-cocons, op de naalden van Pinus sylvestris voorkomende.

Hormomyia Millefolii Löw verkreeg Dr. Weyenbergh uit gallen van Achillea millefolium, door hem te Wijk verzameld. Het is opmerkelijk dat zij hem, even als vroeger Löw, alleen vrouwelijke exemplaren opleverden.

Van Cecidomyia salicina DeG. vind ik jaarlijks de larven in grooten getale in vergroeide blaadjes van eene rij wilgenboomen langs de aardappelvelden aan 't begin der duinen van Meerdervoort bij den Haag.

Dat Cec. Urticae Perris tot onze inlandsche soorten behoort, is mij gebleken, omdat ik meermalen de larven in de gallen aan de bladeren en bladstelen der brandnetels heb gevonden, ofschoon het mij tot dusver niet is mogen gelukken het volkomen insect daaruit te kweeken. Ook van Cec. Galii Winn. is mij het voorkomen in ons land kenbaar geworden uit de gallen, die deze soort aan den stengel van Galium Mollugo doet ontstaan, en welke gallen ik meer dan eens in de duinen onder Wassenaar aantrof. Hetzelfde geval bestaat met Hormomyia Fagi Hart., waarvan ik de zeer kenbare, peervormige en kaneelkleurige gallen op de beukenbladeren eens in aantal bij Amersfoort en later ook te Beek bij Nijmegen heb gevonden. In het Haagsche bosch, dat voor een groot gedeelte uit beukenhout bestaat, heb ik steeds te vergeefs naar deze uitwassen gezocht.

Overigens werden Diplosis coniophaga Winn. en Asphondylia

Verbasci Vallot door Dr. Snellen van Vollenhoven gevangen, de eerste te Zundert, de tweede te Beek, beiden in Julij; Cecidomyia Pyri Bouché door den heer Snellen in Mei bij Rotterdam; Cec. pavida Winn. onder Overveen door den heer Kinker; Cec. albipennis Winn. door den heer Fransen bij Rotterdam; Hormomyia producta Meig. en elegans Winn. door den heer Six bij Utrecht en Amersfoort; Epidosis analis Winn. in den Aerenhout door Dr. Weyenbergh; Diplosis ochracea Winn. bij Middelburg door den heer de Man. Epidosis venusta Winn. ving ik zelf in eenige exemplaren in Mei bij den Haag. Clinorhyncha crassipes Winn. eindelijk heb ik leeren kennen uit enkele voorwerpen, door den heer Six te Beek en te Driebergen verzameld.

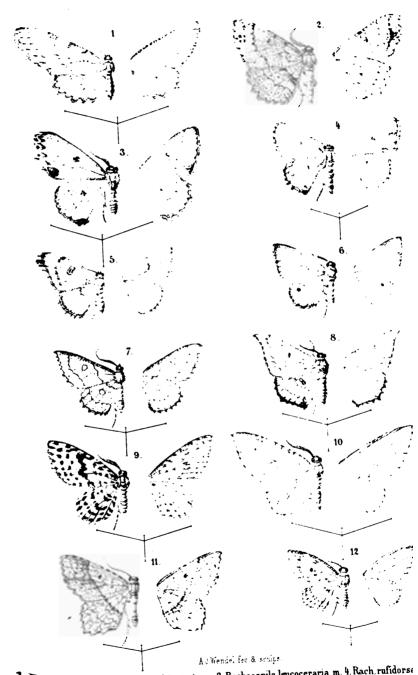
Behalve de opgenoemde soorten ontving ik dikwijls van verschillende zijden en ving ik zelf ook meermalen Cecidomyiden, die ik niet met zekerheid naar de bestaande beschrijvingen wist te determineren. Een paar malen vond ik aanleiding, om de soorten, wanneer zij tot een zeer beperkt geslacht behoorden of zich door zeer bijzondere kenmerken onderscheidden, stellig voor onbeschreven te houden. Als zoodanig beschouw ik Colpodia pallidula en Epidosis nutida, waarvan de beschrijvingen aan het alot dezer familie zullen volgen.

Tot zoover de eigenlijke Cecidomyiden. Wat de kleinere groep der Lestreminen (de geslachten Campylomyza, Catocha en Lestremia) betreft, die als 't ware den overgang vormt tot de Mycetophiliden, ook van deze zijn mij nog eenige soorten als inlandsch bekend geworden. Campylomyza halterata Zett., flavipes Meig., Aceris Meig. en flavida Winn. ving ik zelf bij den Haag; C. flavipes werd bovendien ook bij Amsterdam door den heer Kinker en te Overveen door Dr. Weyenbergh aangetroffen. Van C. aequalis Winn. werd het 3 in Maart te Haarlem door den heer Ritsema gevangen; en C. bicolor Meig. te Leiden door Dr. Snellen van Vollenhoven, te Driebergen door den heer Six en te Middelburg door den heer de Man. Het geslacht Catocha heb ik leeren kennen uit een exemplaar van Cat. latipes Hal., door den heer Ritsema in Maart bij Haarlem gevonden; eene andere, nog onbeschreven soort van dit geslacht werd mij door

Dr. Piaget medegedeeld en wordt hierschter onder den naam van C. crassitarsis beschreven.

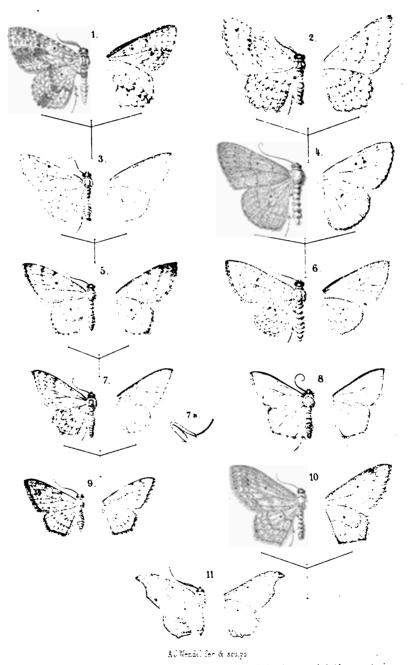
Van de groep der Lestreminen werd ons door de meesterhand van Winnertz eene keurige en volledige monographie geleverd in den jaargang 1870 van de Verhandlungen der Zool. Bot. Gesellschaft in Wien. Het geslacht Campylomyza beslaat daarin, wat het aantal soorten betreft, de voornaamste plaats. Er waren vroeger een zevental soorten door Meigen, voorts nog twee door Zetterstedt en een door Walker, alzoo in 't geheel tien soorten beschreven. Wel zijn die beschrijvingen kort en onvolledig, doch of zulks in die mate het geval is, dat zij allen als geheel onbruikbaar moeten verworpen worden, schijnt toch te kunnen worden betwijfeld. Het verwondert mij althans, dat Winnertz geen enkele dezer soorten zou hebben herkend onder de 22 soorten, die hij beschrijft en waarachter hij zonder uitzondering het epitheton "n. sp." heeft geplaatst. Zoo houd ik onder anderen eene zwarte soort, die hier niet zeldzaam is en die ik vertrouw op goede gronden als C. halterata Zett. te bestemmen, voor dezelfde als C. valida Winn.

Winnertz' twijfel omtrent de toepassing der vroegere beschrijvingen schijnt vooral daaruit te ontstaan, dat voor hem nergens
de gedaante der vleugels wordt aangegeven, terwijl hij zelf
daarin tweeërlei vorm heeft opgemerkt en daarnaar het geslacht
in twee afdeelingen splitst', al naar gelang de vleugels aan den
wortel zeer versmald (keilförmig) of eirond zijn. Dit kenmerk
is, zooveel ik heb kunnen nagaan, niet zeer scherp afscheidend,
en het schijnt zelfs, dat de eerste vorm meer aan de mannetjes,
de tweede meer aan de wijfjes eigen is. Dit vermoeden vindt
althans eenige bevestiging in de omstandigheid, dat in de eerste
afdeeling niet minder dan zeven soorten worden gebragt, waarvan
alleen het & bekend is, terwijl in de tweede afdeeling van tien
soorten alleen het 2 wordt beschreven. Onwillekeurig rijst daaruit
het denkbeeld op, dat sommigen als de beide sexen van dezelfde
soort zouden kunnen bijeenhooren.

1 Boarmia Odysiata m. 2. Boa. Agnataria m. 3 Racheospila leucoceraria m. 4. Rach. rufidorse
5. Palyas prospectata m. 6. Ophthalmophora Lyonetaria m. 7. Zonosoma conspicillaria m. 8. Zo
9. Cambogia heliadaria Guenée. 10. Camb. adimaria m. 11. Camb. sagittaria m. 12. Camb. Hyri

·

Asthena subcrocearia m. 2. Asth. relaxata m. 3. Acidalia thalassinata m. 4. Acid. computaria m.
 Acid. chlorosata m. 6. Acid. convictorata m. 7. Acid. collustrata m. 8. Acid. leuculata m.
 Acid. perlimbata m. 10. Acid. subnictata m. 11. Falcinodes Gonodontaria m.

. •

BESCHRIJVING VAN NIEUWE SOORTEN.

1. COLPODIA PALLIDULA n. sp.

2 ½ l. — Eenkleurig bleekgeel, ook de sprieten, palpen, pooten en kolfjes; alleen de laatste sprietenleden eenigszins bruinachtig en de oogen zwart. Sprieten iets korter dan het ligchaam; de steel der geeselleden ongeveer de helft korter dan de langwerpig ovale knoppen. Achterlijf met vrij lange witachtige beharing; eijerbuis kort, met een paar zeer kleine eindlamellen. Vleugels glasachtig, met gele en paarsche irisering; aderen en beharing bleekgeel; voor het aderbeloop zie pl. 8, fig. 1.

Een paar malen in het Scheveningsche bosch, in April en Mei gevangen door den heer Snellen en door mij zelven.

2. Epidosis nitida n. sp.

21 l. — Glanzig zwart; onder den vleugelwortel eene roodgele vlek. Sprieten zwart, half zoo lang als het ligehaam, achttienledig; de geeselleden kort gesteeld. Eijerbuis roodgeel, ter lengte van een derde deel des achterlijfs. Pooten roodgeel met bruine tarsen. Kolfjes geel. Vleugels grauwachtig, zeer glanzig en iriserend, met grauwe beharing; het wortelstuk der cubitaal-ader zeer flaauw; de middeldwarsader slechts weinig gebogen.

Het $\mathfrak P$ te Driebergen in Junij door den heer Six gevangen. Deze soort is van Ep. analis door het glanzig zwarte lijf en de roodgele pooten duidelijk onderscheiden.

3. CATOCHA CRASSITARSIS n. sp.

2 1½ l. — Kop met sprieten en monddeelen zwartbruin; de sprieten naauwelijks zoo lang als de thorax, tienledig, snoervormig, met twee dikkere wortelleden 1). Thorax glanzig zwartbruin;

¹⁾ De vorm der sprieten komt volkomen overcen met de afbeelding, door Winnertz gegeven van Catocha (Macrostyla) latipes, in de Stettiner Entomol. Zeitung 1846. Pl. II, fig. 1.

achterlijf vuil geelbruin, beiden fijn behaard. Pooten bruingeel: de gewrichten iets donkerder; de voortarsen (pl. 8, fig. 3) ruim zoo lang als de scheenen; het eerste lid een derde langer dan het volgende; het tweede en derde sterk verbreed, het derde half zoo lang als het tweede; de beide laatste leden kort, niet verbreed, maar eenigszins platgedrukt; achterste tarsen korter dan de scheenen en ook min of meer platgedrukt; beharing der pooten gering. Kolfjes vuilgeel, de knop iets donkerder. Vleugels (pl. 8, fig. 2) grauwachtig, met bleekbruine aderen; de vork der discoidaal-ader ongeveer een vierde zoo lang als haar steel.

Slechts eenmaal werd het 2 bij Rotterdam in April sangetroffen door Dr. Piaget.

Door den vorm der voortarsen gemakkelijk te onderscheiden van Cat. latipes Hal.; bij deze namelijk zijn de drie laatste tarsenleden verbreed, bij Cat. crassitarsis daarentegen het tweede en derde lid.

IX. MYCETOPHILIDAE.

Veel meer dan zulks het geval was met de Cecidomyiden, is mijne kennis van de inlandsche Mycetophiliden vooruitgegaan. Niet weinig hebben daartoe bijgedragen de even uitvoerige als uitmuntende monographiën van Winnertz ¹), die mij voortdurend bij de bestemming der soorten gewigtige diensten bewijzen. Het aantal der als inlandsch bekende soorten, dat volgens de laatste lijst 55 bedroeg, is op dit oogenblik dan ook reeds tot 130 gestegen.

Om met de Sciarinen te beginnen, van het geslacht Sciara teekende ik een veertiental soorten aan, die tot onze Fauna behooren, doch niet op de lijst voorkomen. Bij den Haag ving ik Sc. carbonaria Meig., analis Egger (die er niet zeldzaam is), humeralis Zett., pilosa Staeg. en longiventris Zett. In de duinen aldaar werden voorts nog door Dr. Piaget Sc. fucata Meig. en

¹⁾ Verhandl. der Zool. Bot. Gesellschaft in Wien, Jahrg. 1868 (Mycetophiliden) en Jahrg. 1867 (Sciarinen).

Sc. quinquelineata Macq. (de laatste bij herhaling) gevangen, terwijl dezelfde ook Sc. umbratica Zett, in de Oude plantage te Rotterdam aantrof. Verder ontving ik Sc. annulata Meig. van Mr. J. H. Albarda te Leeuwarden en zag ook exemplaren van die soort, door Dr. Snellen van Vollenhoven te Leiden en door den heer de Man te Middelburg verzameld. Van eene andere soort, Sc. nobilis Winn., zag ik een inlandsch voorwerp, door den heer Snellen van Vollenhoven gevangen, doch waarvan de juiste vindplaats niet zeker bekend is. Sc. scatopsoides Meig. werd mij door den heer Six medegedeeld, die haar in April te Utrecht had gevangen; dezelfde soort werd ook bij Haarlem door den heer Ritsema gevangen, die nog eene andere, Sc. villica Winn., reeds in Februarij, op Frankendaal bij Amsterdam opdeed. Eindelijk werd Sc. Giraudii Egger door den heer Fransen te Rotterdam gevangen en Sc. sylvatica Meig. door Dr. Weyenbergh uit de larven gekweekt, die van Overveen afkomstig waren, doch omtrent welker levenswijze hij mij geene bijzonderheden heeft kunnen mededeelen.

Ik teeken hier nog aan, dat Winnertz in zijne monographie der Sciarinen als Sc. lugubris n. sp. eene soort beschrijft, die vrij algemeen in de collectiën onder den naam van Sc. morio F. voorkomt, maar volgens hem ten onregte dezen laatsten naam draagt. Werkelijk bezit ik ook eenige voorwerpen, door mij als Sc. morio bestemd, en bij vergelijking met Winnertz' beschrijving zijn zij blijkbaar de bedoelde soort. De redenen door hem aangegeven ten betooge dat zij geenszins Sc. morio F. kan zijn, komen mij zeer gegrond voor.

Het geslacht *Trichosia* Winn., dat zich van *Sciara* door de digt behaarde vleugels onderscheidt, ken ik niet; doch eene soort, door Winnertz in zijne monographie beschreven, *Tr. modesta*, behoort tot onze Fauna, want zij is indertijd door den welbekenden C. von Heyden, bij diens verblijf op het badhuis te Scheveningen, in de duinen aldaar gevangen.

Gelijk reeds vroeger in dit Tijdschrift (Dl. III 2to serie, blz. 224) is vermeld, werd de eenige soort van het ongevleugelde Sciarinengeslacht *Epidapus*, *E. venaticus* Hal., voor eenige jaren door den heer Six in het Rijzenburger bosch gevonden.

Thans tot de eigenlijke Mycetophiliden overgaande, zal ik voor een aantal der daartoe behoorende geslachten een en ander mededeelen, dat ik sedert mijne laatste opgaven daaromtrent geleerd heb.

Van het geslacht Glaphyroptera werd door mij eene soort, onder den naam van Leia stigmatella, in het II⁴⁰ deel van dit Tijdschrift beschreven en afgebeeld. Later zijn exemplaren van Gl. bimaculata Meig. onder mijne oogen gekomen en hebben mij doen zien, dat mijne Gl. stigmatella bijna in niets van deze verschilt, behalve in de onvolkomenheid van den dwarsband op de vleugels, en daarom slechts als eene varieteit van bimaculata is te beschouwen. Door Staeger en Zetterstedt wordt onder laatstgemelden naam eene andere soort beschreven, bij welke de kolfjes een zwarten knop hebben, en die door Winnertz als Gl. borealis wordt beschreven. Behalve Gl. bimaculata en de beide soorten, vroeger in de naamlijst der Bouwstoffen vermeld (Gl. Winthemii Lehm. en fascipennis Meig.) heb ik nog eene vierde soort van dit genus, Gl. subfasciata Meig., leeren kennen uit exemplaren, door Dr. Piaget te Wolfheze gevangen.

Eene derde soort van het geslacht Boletina, — ik kende vroeger alleen B. sciarina Staeg. en trivittata Meig., — namelijk B. basalis Meig., heb ik een paar malen in het Haagsche bosch aangetroffen en ook van den heer Six uit de omstreken van Utrecht ontvangen.

Leia variegata Wied. werd mede door den heer Six in het najaar te Driebergen verzameld.

In de lijst van Nederlandsche Diptera, in de Bouwstoffen opgenomen, is onder n°. 248 vermeld Mycetophila nitida Meig., eene soort tot het geslacht Zygomyia behoorende; zij is mij later gebleken Z. flaviventris Winn. te zijn. Bovendien zijn mij nog als inlandsche soorten van dit geslacht bekend geworden Z. notata Stann., pictipennis Staeg. en vara Staeg., waarvan de beide eersten in den herfst te Driebergen door den heer Six, en de laatste door mij zelven in April bij den Haag werden gevangen.

De Sceptonia-soort, door mij als Mycetophila costata in het 2de deel van dit Tijdschrift blz. 182 beschreven, zal toch wel

niet anders zijn dan Sc. nigra Meig. Aan bijna al mijne voorwerpen, — ik kreeg er naderhand nog meer, — zijn de eerste ringen van het achterlijf van onderen geel, iets waarvan Meigen niet spreekt; ik hield ze toen om die afwijking voor eene afzonderlijke soort. Door Winnertz wordt ook van dergelijke exemplaren melding gemaakt, doch hij beschouwt die slechts als eene varieteit van Sc. nigra.

In het geslacht Docosia neemt Winnertz twee soorten op, D. sciarina Meig. en valida Winn. Hij onderscheidt ze voornamelijk naar de hulpader der vleugels, die bij de eerste regtuit loopt en zich in de vleugelvlakte verliest, bij de tweede aan haar uiteinde naar beneden is omgebogen en in de subcostaal-ader nitmondt. De exemplaren, die ik gezien heb (een door mij bij Haag, een ander te Voorst in April door den heer Snellen van Vollenhoven, en een derde van het eiland Walcheren, door den heer de Man gevangen) behooren allen zonder twijfel tot D. sciarina, doch een er van, het Haagsche, heeft de hulpader aan 't eind duidelijk omgebogen en in de subcostaal-ader ingewricht, zoodat het, indien uitsluitend hierop acht wordt gegeven, als D. valida zou moeten worden bestemd, waarmede het overigens (door de zwarte borsteltjes aan het schildje en de gele heupen) toch niet overeenkomt. Ik kom daardoor tot het besluit, dat, zoo er al werkelijk hier twee afzonderlijke soorten zijn aan te nemen, het voornaamste kenmerk niet in het genoemde verschil van aderbeloop moet gezocht worden, wijl dit, wat de hulpader betreft, bij D. sciarina niet geheel onwankelbaar schijnt te zijn.

Van het geslacht *Phronia* zijn mij de volgende soorten als inlandsch bekend geworden. Behalve *Phr. nitidiventris*, die ik in het 2⁴⁰ deel van dit Tijdschrift heb beschreven, en naderhand ook te Wolfheze en te Driebergen heb aangetroffen, ving ik bij den Haag nog *Phr. vittata* Winn., tarsata Staeg. en tenuis Winn.; terwijl *Phr. rustica* Winn. en truncata Winn. te Utrecht en te Driebergen door den heer Six werden gevangen.

Slechts twee soorten, tot het geslacht Exechia behoorende, zijn in de lijst der Bouwstoffen vermeld, namelijk E. lateralis Meig. en tenuicornis, de laatste door mij in het 2te deel van het Tijd-

schrift beschreven en afgebeeld. Ik heb er nu nog de volgende soorten bij te voegen, die mij sedert als inlandsch zijn bekend geworden, te weten E. fungorum de G., cincta Winn. en interrupta Winn., allen door mij bij den Haag gevangen; Schummeli Stann., waarvan een 3 in Augustus te IJsselstein door den Heer Six werd gevangen; contaminata Winn., waarvan mij een enkel exemplaar werd ter hand gesteld door den heer Snellen, die het in October te Rotterdam had gevangen en uit de beschrijving van Winnertz zeer juist had gedetermineerd; voorts E. pallida Staeg., waarvan de heer Six in 't najaar te Driebergen enkele exemplaren opdeed en die ook te Rotterdam voorkomt, blijkens voorwerpen in de collectie van den heer Fransen berustende; eindelijk nog eene soort, die ik niet in de bestaande beschrijvingen kan terugvinden, en die ik daarom als E. rufithorax aan het slot dezer familie zal beschrijven.

Dat ik Mycetophila Schummeli Stann. tot het geslacht Exechia breng en niet tot Rymosia, waaronder zij door Dr. Schiner wordt gerangschikt, vindt zijn grond in het aderbeloop der vleugels. Schiner's opvatting is waarschijnlijk het gevolg van de niet volkomen juiste afbeelding, door Stannius van deze soort gegeven (Observationes de species generis Mycetophila, fig. 6), alwaar de wortel der onderste vorkcel nagenoeg onder dien der bovenste wordt voorgesteld; de wortel der onderste vorkcel ligt intusschen merkelijk meer naar het vleugeleinde, en het geheele aderbeloop is duidelijk dat eener Exechia. Ik heb het daarom niet overbodig geacht, op pl. 8, fig. 5 eene afbeelding van den vleugel van E. Schummeli te geven.

Rymosia fasciata Meig. is vroeger reeds in de naamlijst opgenomen onder den naam van Mycetophila discoidea Meig. Ongetwijfeld zijn M. discoidea Meig. en fasciata Meig. eene en dezelfde soort, doch de laatste naam verdient de voorkeur, omdat hij ouder is, wijl hij reeds in het eerste werk van Meigen (Klassific. der Zweifl.) voorkomt. Eene tweede inlandsche soort van dit geslacht is R. signatipes, door mij in deel II van dit Tijdschrift beschreven en afgebeeld, en waarvan mij later nog exemplaren, ook vrouwelijke, onder de oogen kwamen uit Brummen, door den heer

Snellen van Vollenhoven, en uit Utrecht, door den heer Six verzameld. Eene derde soort, R. domestica Meig. is mij enkele malen bij den Haag voorgekomen.

Behalve Mycetophila alternans Zett., onder nº. 237 in de lijst der Bouwstoffen opgenomen en M. flaviventris, door mij in het 2º deel van dit Tijdschrift beschreven en afgebeeld, die beiden tot het geslacht Brachycampta behooren en mij later nog meermalen in het eerste voorjaar bij den Haag zijn voorgekomen, heb ik nog de volgende soorten van dat geslacht leeren kennen, namelijk Br. bicolor Macq., griseicollis Staeg., amoena Winn. en eene nieuwe soort, die ik hierna als Br. ruficauda zal beschrijven. Allen werden door mij van tijd tot tijd bij den Haag en te Scheveningen gevangen.

Van de zeven Europesche soorten van het geslacht Trichonta zijn er twee in ons land aangetroffen, en wel Tr. submaculata Staeg., waarvan ik eens het $\mathfrak p$ in April bij den Haag aantrof, en Tr. melunura Staeg., waarvan de heer Six mij het $\mathfrak d$ nit Driebergen mededeelde.

Allodia ornaticollis Meig. is in de omstreken van den Haag en ook te Scheveningen een der meest gewone Mycetophiliden; ook ontving ik haar meermalen van den heer Six uit Utrecht en Driebergen. Daar mij overigens van haar geene andere vindplaats bekend is, schijnt zij elders niet zoo veelvuldig voor te komen. De vroeger door mij beschreven Mycetophila longicornis (Tijdschr. deel II, blz. 178 n°. 18) zou volgens het aderbeloop ook tot het geslacht Allodia behooren; zij schijnt zelfs niet van All. ornaticollis onderscheiden te zijn. De beide zeer verwante soorten, All. crassicornis Stann. en punctipes Staeg., waarvan het 2 zoo kenbaar is aan de kegelvormige sprieten, zijn bij den Haag ook niet zeldzaam; de eerste komt ook te Leiden, Noordwijk, Rotterdam en Utrecht voor.

Van het geslacht Mycetophila, zoo als dit door Winnertz in zijne monographie beperkt is, waren vroeger door mij M. punctata Meig., lineola Meig., cingulum Meig., lunata Fabr. en biusta Meig. in de lijst der Bouwstoffen vermeld. Ik ben sedert nog in het bezit gekomen van verscheidene andere soorten, als:

- M. unicolor Stann., eens het 2 in het najaar te Driebergen (Six);
- M. xanthopyga Winn., enkele malen door mij bij den Haag in den herfst;
- M. bimaculata Fabr. (= pictula Meig.), door mij bij den Haag in September; ook te Haarlem (Weyenbergh), bij Utrecht (Six), te Brummen en op Sterkenburg (Sn. v. Voll.);
- M. vittipes Zett., enkele malen door mij in het voorjaar bij den Haag en te Scheveningen;
- M. signata Meig. (= distigma Meig.) eene vrij gemeene soort bij den Haag en te Scheveningen; ook ving ik haar te Amersfoort en bezit ik exemplaren uit Driebergen (Six) en zag er uit Brummen (Sn. v. Voll.);
- M. luctuosa Meig., in 't voor- en najaar bij den Haag; ook in den Aerenhout (Kinker) en te Driebergen (Six);
- , M. gratiosa Winn., een & door mij bij den Haag in Mei; een ? te Driebergen in 't najaar (Six);

alsmede eene nieuwe soort, hierna als M. sordida beschreven. Ten aanzien van M. vittipes Zett. wensch ik nog op te merken, dat een mijner exemplaren (een δ), ofschoon in andere opzigten aan de overigen gelijk, onmiddellijk vóór de vleugelspits nog een donkeren band heeft, die zoowel van boven als van onderen

een donkeren band heeft, die zoowel van boven als van onderen met den voorafgaanden band zamenhangt en zoo een bruin ovaal met ronde glasachtige middenvlek vormt; de bruine streep op de achterdijen valt zeer weinig in 't oog, doch wel is de spits der achterdijen en der achterscheenen bruin. Dit laatste houdt mij terug, om het exemplaar als *M. nebulosa* Stann. te bestemmen, waartoe de teekening der vleugels overigens alle regt zou geven. Het schijnt dus een overgangsvorm tusschen de beide genoemde soorten te zijn, en de vraag dringt zich daardoor aan mij op, of beiden niet als varieteiten van eene en dezelfde soort moeten

Eene der beide soorten van het geslacht Dynalosoma, en wel D. fuscicornis Meig. (waarvan Mycelophila praeusta Meig. niet te onderscheiden is) is inlandsch; ik ving eens een exemplaar in Mei bij den Haag en een tweede op de entomologische excursie den 16 Junij 1872 te Velzen; beiden waren 3; een 2 werd in

worden beschouwd.

Augustus in de duinen onder Haarlem door den heer Kinker gevangen.

Behalve Cordyla cinerea Zett., onder n°. 235 in de lijst der Bouwstoffen vermeld, heb ik nog als inlandsche soorten aangeteekend: C. crassicornis Meig., door den heer Six bij Utrecht aangetroffen; C. flaviceps Staeg., waarvan dezelfde ijverige onderzoeker mij een 3 uit Driebergen mededeelde; en C. fusca Latr., die ik voor dezelfde houd als C. atra Meig., en die in 't najaar niet zeldzaam is in het Haagsche bosch en te Scheveningen, alsmede te Driebergen, waar alweder de heer Six haar in verscheidene exemplaren ontmoette.

Onder de Sciophilinen, waartoe ik nu overga, schijnen de soorten van het geslacht Tetragoneura uiterst zeldzaam te zijn. Van T. sylvatica Curt. heb ik na het eenige exemplaar, onder nº. 263 als T. distincta Winn. in de lijst der Bouwstoffen vermeld, nimmer een aangetroffen; van T. hirta Winn. zag ik nog eenmaal een voorwerp in de collectie van den heer Fransen te Botterdam, dat door hem aldaar in Junij was gevangen. De aanteekening betreffende laatstgenoemde soort in de lijst der Bouwstoffen (nº. 262) moet als vervallen worden beschouwd, wijl niet T. hirta Winn., maar T. distincta Winn. = Sciophila sylvatica Curt. is.

Van het geslacht Sciophila in beperkten zin werden door mij twee soorten in de lijst der Bouwstoffen opgenomen, namelijk Sc. notabilis Staeg. en singulata Meig. De laatste is mij sedert gebleken niet juist bestemd te zijn en beter overeen te komen met de beschrijving van Sc. incisurata Zett. Behalve Sc. fuscata, die door Winnertz in zijne monographie naar Nederlandsche exemplaren is beschreven, en waarvan het 3 door den heer Snellen van Vollenhoven te Leiden en door mij bij den Haag is gevangen, zijn mij nog de volgende inlandsche soorten bekend geworden:

Sc. limbata Winn., meermalen door mij bij den Haag in 't voorjaar; Sc. maculata Meig. 1) te Empe bij Zutphen (van Eyndhoven);

¹⁾ Ik twijfel of Zetterstedt's beschrijving van Sc. maculata (Dipt. Scand. XI. 4109.7) niet op eene andere soort doelt, omdat volgens hem de vlengels grauwachtig en ongevlekt zouden zijn, en de wortel der onderste vorkoel niet véór, maar onder de middendwarsader zou liggen.

- Sc. punctata Latr., een & door mij in October bij den Haag;
- Sc. nigricornis Zett., het & te Driebergen in October (Six);
- Sc. flava Winn., als voren, een &, dat met Winnertz' beschrijving van het ? overeenkomt;
- Sc. ornata Meig., door mij in April en Mei bij den Haag; ook te Utrecht, in Junij (Six);
- Sc. apicalis Winn., door mij in April bij den Haag; voorts te Rotterdam in Junij (Fransen) en in 't najaar te Driebergen (Six).

Lasiosoma hirta Meig. ving ik, na hare vermelding in de lijst der Bouwstoffen, nog meermalen tegen vensters, vooral in het najaar; ook werd zij te Rotterdam door Fransen gevangen. L. nigriventris Macq., waarvan Sciophila thoracica Staeg. wel niet te onderscheiden is, vond ik ook eens op de Bronsbergen bij Zutphen. L. rusa heb ik zelf nooit levend gezien, maar ken ik alleen uit de exemplaren, indertijd door wijlen van Eyndhoven uit de larven gekweekt. Behalve de drie genoemde soorten, allen reeds vroeger als inlandsch opgegeven, heb ik nog L. lutea Macq. leeren kennen door een exemplaar, dat de heer Snellen in Julij aan een venster te Rotterdam ving. Deze soort gelijkt zeer op L. rusa, doch de kop is zwartbruin en alleen de palpen zijn geel; het achterlijf is van boven somwijlen bruinachtig; de sporen der scheenen zijn geelachtig; de bovenste vorkeel is duidelijk, ofschoon slechts kort gesteeld.

Van Lasiosoma hirta Meig. zag ik in de collectie van den heer Fransen te Rotterdam een exemplaar, dat eene merkwaardige afwijking vormt door het sterk vernaauwde vierhoekige celletje, waarvan de beide dwarsaderen bijna zonder tussehenruimte nevens elkander zijn geplaatst, zoodat er bij oppervlakkige beschouwing slechts eene enkele, maar dikke dwarsader aanwezig schijnt; deze afwijking is op beide vleugels dezelfde. De overige kenmerken laten geen twijfel over omtrent de juistheid der determinatie.

Omtrent de verdere geslachten der Mycetophiliden heb ik slechts weinig te vermelden.

Mycetobia pallipes Meig. werd door Dr. Weyenbergh uit de larven gekweekt, die volgens hem in rottend hout leefden.

De beide soorten van het geslacht *Plesiastina* moeten tot de Nederlandsche Fauna gerekend worden. Van *Pl. annulata* Meig. ving ik eens het 3 in Junij in het Scheveningsche bosch; van *Pl. apicalis* Winn. berust een 2 in de collectie van den heer Fransen te Rotterdam.

De fraaije muggen van het geslacht Macrocera zijn allen nog al zeldzaam. Behalve M. lutea Meig., angulata Meig. en fasciata Meig., reeds vroeger in de Bouwstoffen vermeld, en waarvan vooral de eerste mij sedert nog meermalen is voorgekomen, heb ik als inlandsche soorten opgeteekend: M. centralis Meig., waarvan een & mij door den heer Snellen werd geschonken, die het in Junij te Ruurlo had gevangen; M. vittata Meig., waarvan ik een 2 zag, door den heer Snellen van Vollenhoven in October te Brummen aangetroffen, terwijl mij een & door den heer Six werd medegedeeld, dat in Junij te Driebergen was gevangen; M. phalerata Meig. (waartoe ik M. maculipennis Macq. als synoniem reken), die de heer Six bij Utrecht en ik zelf ook bij den Haag ving; eindelijk M. stigma Curt., waarvan mij een & uit Driebergen van den heer Six in handen kwam.

Van het geslacht Platyura werden vijf soorten in de lijst der Bouwstoffen opgenomen, namelijk Pl. atrata F., discoloria Meig., sulvipes Meig., bicolor Macq. en slavipes Meig. Bij de eerste dezer soorten heb ik aldaar ook Pl. marginata Meig. als synoniem aangehaald, doch naar het oordeel van den heer Winnertz ten onregte, wijl deze de beide soorten voor onderscheiden houdt. De exemplaren van Pl. flavipes moeten, volgens de monographie van Winnertz, eigenlijk bestemd worden als Pl. succincta Meig. Het voorwerp, dat ik vroeger als Pl. fulvipes had bestemd en onder dien naam in de lijst opgenomen, heeft mij bij nadere vergelijking aanleiding gegeven tot twijfel over de juistheid dezer determinatie; ongelukkig is het exemplaar niet meer gaaf genoeg om het met zekerheid tot eene andere soort te brengen. Pl. succincta Meig. eindelijk, in het 2d deel van dit Tijdschrift door mij beschreven en afgebeeld, schijnt mij toe beter overeen to komen met Pl. cincla Winn. (= Pl. flavipes Staeg. en Zett.).

Overigens zijn mij nog als inlandsche soorten bekend geworden: Pl. modesta Winn., door een exemplaar in de collectie van den heer Fransen te Rotterdam; Pl. infuscata Winn., die door den heer Snellen van Vollenhoven in Junij bij Leiden en ook door mij bij den Haag werd gevangen; Pl. nana Macq., die ik mede in Junij bij den Haag ving; Pl. nemoralis Meig., die mij uit Utrecht door den heer Six werd medegedeeld; en eindelijk eene nieuwe soort, hierna onder den naam van Pl. concolor beschreven.

BESCHRIJVING VAN NIEUWE SOORTEN.

1. Execuia rupithorax n. sp.

(Pl. 8, fig. 4.)

3 2 l. — Voorhoofd en aangezigt bruin of bruingeel; palpen en sprieten bruin; de laatsten iets langer dan kop en thorax, met de wortelleden en 't begin van den geesel geel. Thorax, schildje en achterrug eenkleurig roodgeel; het schildje plat; op den thorax eene platliggende gele beharing; aan de kanten enkele gele borstels even als ook aan den rand van het schildje. Achterlijf slank, zwartbruin, met platliggende gele beharing; het eindlid half zoo lang als het voorgaande en even als de kleine tang bruingeel. Pooten bleek roodgeel; de sporen der scheenen en de tarsen naauwelijks iets donkerder; de sporen der middenscheenen groot; aan de voorpooten de tarsen twee en een half maal zoo lang als de scheenen, het eerste tarsenlid cen vierde langer dan de scheenen. Kolfjes gee!. Vleugels met bruingele tint en donkerbruine aderen; hulpader rudimentair; subcostaal-ader en cubitaal-ader regt; deze laatste uit het midden der subcostaal-ader ontspringende; de beide armen der bovenste vorkeel aan 't eind iets uit elkander gebogen; basis der bovenste vorkeel merkelijk vóór, die der onderste vorkeel een goed eind voorbij het wortelstuk der cubitaal-ader.

Het & in Junii te Driebergen door den heer Six gevangen.

2 BRACHYCAMPTA RUPICAUDA n. sp.

de beide wortelleden en soms de eerste geeselleden geel. Thorax donkerbruin met grijzen weerschijn; de schoudervlekken lichtgrijs; borstels in de zijden van den thorax en aan den rand van het schildje zwart. Achterlijf (pl. 8, fig. 6) zwartbruin, gewoonlijk de buik aan de eerste ringen geel; eindlid geel, groot, langer dan de zesde ring, ruig behaard, aan 't einde van boven met een paar haken, van onderen met een paar behaarde tepeltjes. Pooten bleekgeel; de spits der heupen, de uiterste spits der dijen en scheenen, de eindsporen der scheenen en de tarsen bruinachtig; aan de voorpooten de scheenen een weinig korter dan het eerste tarsenlid. Kolfjes geel. Vleugels (pl. 8, fig. 7) grauwachtig, aan den voorrand met gele tint; de aderen donkerbruin.

Het & werd door den heer Snellen van Vollenhoven op Sterkenburg en ook door mij zelven enkele malen bij den Haag gevangen.

3. Mycetophila sordida n. sp.

als kop en thorax, zwartbruin, met de beide wortelleden en het eerste geesellid geel. Thorax grauwbruin, met korte geelgrijze, platliggende beharing; in de schouders eene bruingele vlek; schildje aan den rand met donkere borstels. Achterlijf eenigszins platgedrukt, zwartbruin met eenigen glans en platliggende gele beharing. Pooten bleek vuilgeel; de spits der heupen en de uiterste spits der achterdijen bruin; de eindsporen der scheenen en de eindleden der tarsen verdonkerd; achterste scheenen met eene dubbele rij zwartachtige doornen; achtertarsen van onderen, althans aan de eerste leden, stekelig; aan de voorpooten de scheenen en het eerste tarsenlid van gelijke lengte. Kolfjes bleekgeel. Vleugels (pl. 8, fig. 8) met grauwbruine tint en eene bruine centraal-vlek; aan de uitmonding der subcostaal-ader tegen den voorrand eene donkere schaduwvlek, die zich tot de

uitmonding der cubitaal-ader uitstrekt, doch zich niet als een scherp geteekende band vertoont en te minder in 't oog valt, wijl de geheele vleugelspits eenigszins verdonkerd is.

Ik ving eens het 2 bij den Haag; een tweede exemplaar, mede een 2, werd in October bij Amsterdam door den heer Kinker gevangen.

Deze soort is naauw verwant aan *M. cinerea* Zett. (Dipt. Scand. XI. 4193.16), doch kan deze niet zijn wegens den gelen wortel der sprieten (bij *M. cinerea* is alleen de basis van het derde lid geel) en ook wegens de lichtere tarsen en de meer schaduwachtige vlek aan den voorrand.

4. PLATYURA CONCOLOR n. sp.

3 43 l. — Kop zwart; sprieten ongeveer zoo lang als de thorax, zwartbruin met grijs dons bedekt, palpen geelbruin. Thorax, schildje en achterlijf zwart; de thorax met flaauwen glans en korte zwarte beharing; bij den vleugelwortel eenige zwarte borstels; ter wederzijde achter den halskraag een roodgeel vlekje, dat zich lijstvormig een eind naar boven uitbreidt; achterlijf glanzig, met korte zwarte beharing; de tang matig dik en bijna zoo breed als de laatste lijfsring. Pooten roodgeel; scheenen een weinig bruinachtig; tarsen zwartbruin; de achterste henpen met zwartbruine wortelvlek en ook de verbinding met de dijen bruinachtig; eerste lid der voortarsen ongeveer drie vierden ter lengte der scheenen. Kolfjes zwartachtig met gelen steel. Vleugels met bruingele tint, aan de spits naauwelijks iets verdonkerd; de hulpader heeft hare uitmonding in den voorrand even voor den oorsprong der cubitaal-ader; de bovenste arm der cubitaal-ader ligt schuin en heeft hare uitmonding in de randader, zoodat de eerste subcostaal-cel open is; de randader is weinig of niet voorbij de cubitaal-ader voortgezet; anaal-ader even duidelijk als de overige aderen en bijna den achterrand bereikende.

Ik bezit een &, indertijd door wijlen Dr. Wttewaall in Junij te Voorst gevangen.

X. BIBIONIDAE.

Omtrent deze familie heb ik zeer weinig te vermelden. De als inlandsch bekende soorten van het geslacht Bibio zijn met één, die van het geslacht Scatopse met vier vermeerderd, namelijk Bibio hybridus Hal., waarvan ik eens het & in Mei bij den Haag ving; Scatopse pulicaria Hal., die bij den Haag niet zeldzaam is en waarvan ik, door de goedheid van Dr. Snellen van Vollenhoven, Dr. Piaget en anderen, ook exemplaren zag uit Leiden, Rotterdam, Haarlem en Utrecht; Sc. transversalis Löw, waarvan een 2, vôôr jaren te Empe door wijlen van Eyndhoven gevangen, vroeger in mijne collectie met eene andere soort vermengd is geweest; Sc. albitarsis Zett. en flavitarsis Zett., die door mij in enkele exemplaren bij den Haag werden gevangen.

Daarentegen moeten de inlandsche soorten van het geslacht Dilophus met één worden verminderd, omdat de voorwerpen, die ik vroeger als D. albipennis Meig. had gedetermineerd, bij nader onderzoek toch niet wel van D. femoratus Meig. kunnen worden afgescheiden. Ik geloof zelfs dat het exemplaren van laatstgemelde soort met bijzonder donkere pooten zijn geweest, welke door Meigen afzonderlijk onder den naam albipennis zijn beschreven; overgangen toch van roestkleurige tot pekbruine en zelfs tot zwarte pooten kwamen mij meermalen onder de oogen.

XI. CHIRONOMIDAE.

Het geslacht Ceratopogon, waarvan ik reeds in de lijst der Bouwstoffen eene tamelijk lange reeks van inlandsche soorten heb kunnen geven, dank zij de voortreffelijke monographie van Winnertz in deel VI der Linnaea Entomologica, heeft in dat opzigt nog eenige vermeerdering ondergaan, wijl mij nog de volgende soorten, in ons land voorkomende, zijn bekend geworden, als: C. murinus Winn., door den heer Fransen te Rotterdam gevangen; C. pavidus Winn., door den heer Kinker in October bij Amsterdam aangetroffen; C. varius Winn., waarvan het 2 te Utrecht in Mei door den heer Six en te Amsterdam in November door den heer Kinker werd verzameld; C. flavirostris Winn., die ik

cenmaal in Julij te Zutphen ving; C. bicolor Meig., waarvan een exemplaar door mij te 's Gravenhage en een tweede door den heer Piaget te Rotterdam werd gevangen; alsmede C. spinipes Panz., die door den heer Piaget te Rotterdam werd aangetroffen.

C. trichopterus Meig., Winn. en C. geniculatus Guérin zullen wel, even als C. costatus Zett., de soort zijn, die Linnaeus met zijne Tipula bipunctata bedoelt. C. ferrugineus Meig. werd door Macquart reeds vroeger in de Diptères du nord de la France als C. fulvus beschreven en moet dus den laatstgemelden naam dragen. Evenzeer komt C. variegatus Winn. in hetzelfde werk van Macquart voor als C. unimaculatus, welke naam derhalve moet blijven. Ook is C. coprosus Winn. ongetwijfeld dezelfde als C. niveipennis Meig. en leucopeza Meig., en zijn deze op hare beurt weêr niet te onderscheiden van C. albitarsis, door Wiedemann in het Zoologisches Magazin (deel I, bl. 67) beschreven, zoodat de laatstgemelde naam de oudste is.

Van het geslacht Corynoneura heb ik twee soorten leeren kennen: C. scutellata Winn., waarvan het 2, te Driebergen gevangen, mij door den heer Six werd medegedeeld, en eene nieuwe soort, die ik bij den Haag, ook alleen in 2, aantrof en die hieronder zal worden beschreven.

Wat het geslacht Chironomus aangaat, op de vorige wintervergadering, te Leiden gehouden, heb ik voorgesteld dit, wegens zijne groote uitgebreidheid, in eenige kleinere geslachten te verdeelen '). Niet alleen dat het overzigt van het groote aantal soorten door zulk eene splitsing gemakkelijker wordt gemaakt, maar ook ter wille van eene wenschelijke gelijkvormigheid in het systeem kon een zoo uitgebreid geslacht op den duur niet wel blijven bestaan nevens zoovele geslachten van veel minderen omvang, waarin zich reeds de verwante familiën hebben opgelost. Het zal niet ongepast zijn, wanneer hier nog eens op die verdeeling wordt teruggekomen, en de voornaamste kenmerken worden opgegeven, waardoor de zeven geslachten, uit Chironomus gevormd, zich van elkander onderscheiden. Ik zal daarbij tevens

¹⁾ Zie het verslag van die vergadering, in deel VIII (2de serie) van dit Tijdschrift, blz. LXIX.

de inlandsche soorten opgeven, die tot ieder dezer geslachten behooren en van sommigen nog het een en ander aanteekenen.

Te zamen komen zij in de volgende kenteekens overeen. Aangezigt naar onderen een weinig snuitvormig verlengd. Sprieten bij het & veertienledig, tot aan het einde met eene lange, digte, pluimvormige beharing; bij het 2 zevenledig met eenige uitstaande haren; bij beiden het eerste lid zeer kort, plat, schijfvormig. Palpen vierledig, omgebogen. Thorax hoog gewelfd, van voren over den kop reikende; borst en achterrug gewelfd. Achterlijf in & een weinig platgedrukt; de laatste of anale ring duidelijk van den voorgaanden afgescheiden, met een paar uitstekende tangarmen. Vleugels langwerpig, met een duidelijk, meestal regthoekig vleugellapje; de cubitaal-ader en discoidaal-ader ongevorkt; de posticaal-ader gevorkt.

I. Chironomus Meig. Vleugels naakt; eerste lid der voortarsen langer dan de scheenen of (bij uitzondering) ten minste even lang als deze; anale ring & meer lang dan breed; de tangarmen in den regel vrij lang en draad- of tepelvormig.

Hiertoe behooren de grootste en tevens de meest gewone en typische soorten van Meigen's geslacht Chironomus. De grijze en groene, soms ook de zwarte kleur heeft de overhand; de teekening van den thorax bestaat uit drie vrij breede langsbanden, waarvan de middenste vooruitgeschoven en van achteren afgeknot is, de beide zijwaartschen daarentegen van voren verkort zijn; soms is de middenband gespleten of door eene fijne lijn met het schildje verbonden. Ik ken niet minder dan 41 inlandsche soorten, waarvan er 32 reeds vroeger in de lijst der Bouwstoffen zijn opgenomen, te weten: Ch. plumosus L., annularius de G., intermedius Staeg., riparius Meig., viridicollis v. d. Wulp, tendens F., flaveolus Meig., dorsalis Meig., scalaenus Schrank, rufipes L., flexilis L. (in de lijst als Ch. gibbus F.), chloris Meig., dispar Meig., pedellus de G., psittacinus Meig., viridis Macq., paganus Meig., monochromus v. d. Wulp¹),

¹⁾ Dese soort was in de lijst opgenomen onder den naam van Ch. smicolor. Ik heb gemeend dien naam te moeten veranderen, omdat Walker reeds vroeger eens Noord-Amerikaansche soort als Ch. smicolor had beschreven (sie List of the Dipters in the British Museum, I bls. 19).

nigrimanus Staeg., brevitibialis Zett., viridulus L., virescens Meig., pusillus L., blandus v. d. Wulp, tendens F., Histrio F., pictulus Meig., marmoratus v. d. Wulp, fasciatus Meig., albimanus Meig., nubeculosus Meig. en niveipennis F.

Ik heb daar thans nog bij te voegen Ch. ferrugineovittatus Zett., dien ik meermalen in Julij bij den Haag ving en die ook bij Rotterdam door Dr. Piaget, bij Arnhem door wijlen Ver Huell, bij Zutphen door wijlen van Eyndhoven en in Limburg door den heer Maurissen is aangetroffen; voorts Ch. aprilinus Meig., dien ik mede bij den Haag en ook te Zutphen verzamelde en van verschillende andere plaatsen, o. a. ook uit Friesland door de goedheid van den heer J. H. Albarda ontving; Ch. barbipes Staeg., merkwaardig wegens de zeer ruige voortarsen in 3, en dien ik eens in aantal in een tuin bij Amsterdam aantrof, terwijl hij later ook door den heer Ritsema van het eiland Texel is medegebragt; Ch. albipennis Meig., de eenige soort, waarbij het eerste lid der voortarsen de scheenen niet in lengte te boven gaat; zij werd te Rotterdam door Dr. Piaget, te Hillegom door den heer Kinker en te Leeuwarden door Mr. J. H. Albarda gevangen; Ch. biannulatus Staeg., eene allerfraaiste groene soort met wit en zwart geteekende pooten, die ik leerde kennen uit een 3 van Driebergen, mij door den heer Six gezonden, terwijl ik zelf later een 2 aan een venster in den Haag aantrof; Ch. prasinatus Staeg., waarvan ik eens een & in Mei bij den Haag ving, terwijl een tweede mannelijk exemplaar uit Zutphen zich in de collectie van wijlen van Eyndhoven bevond; Ch. nubilus Meig., waarvan ik het 2 het eerst heb leeren kennen uit een exemplaar, door den heer Fransen bij Rotterdam gevangen, terwijl later Dr. Piaget beide sexen mede aldaar en ook in het Overmaassche aantrof; eindelijk nog twee nieuwe soorten, hierna als Ch. tricolor en trinotatus beschreven.

Ten opzigte van Ch. riparius Meig. heb ik reeds vroeger (Bouwst. dl. III, blz. 3) als mijne meening te kennen gegeven, dat daarbij als synoniem behoort Ch. annularius Macq. (Dipt. du nord de la France, 138. 2); de naakte voortarsen, daar aan het & toegeschreven, passen niet op annularius de G., maar wel op riparius Meig.

Ook Macquart's Ch. viridipes (l. c. 139. 4) schijnt mij toe niet anders te zijn dan de dikwijls voorkomende verscheidenheid van Ch. riparius met groene dijen. Hiertegen zou alleen kunnen worden aangevoerd, dat hij de vleugels zonder bruine stip, d. i. zonder verdonkerde middendwarsader, noemt; doch dit laat zich verklaren uit de omstandigheid, dat die vleugelstip dikwijls, vooral bij pas uitgekomen voorwerpen, — en deze hebben juist gewoonlijk groene dijen, — al zeer weinig in 't oog valt. Macquart heeft dan ook later in de Suites à Buffon zijn Ch. viridipes niet weder opgenomen, terwijl hij overigens al zijne nieuwe Chironomus-soorten daar weder eene plaats geeft.

Ch. dorsalis Meig. is eene in kleur en teekening zeer wisselvallige soort. Bij vergelijking van een groot aantal exemplaren, is het mij dan ook voorgekomen, dat naarmate men de eene of andere kleurverscheidenheid voor zich heeft, de beschrijvingen van Ch. dorsalis Meig., cinqulatus Meig., nigroviridis Macq. en venustus Zett. op haar toepasselijk zijn. Eerstgemelde naam, als de oudste, dient behouden te blijven; die van venustus zou toch moeten worden ingetrokken, omdat reeds lang vóór Zetterstedt, eene Chinesche soort door Wiedemann zoo was genoemd. Schiner onderscheidt Ch. dorsalis en venustus: het verschil zou hoofdzakelijk liggen in de middendwarsader, die bij de eerste soort niet, bij de tweede wel verdonkerd zou zijn, en voorts daarin dat Ch. dersalis op het achterlijf bruine dwarsbanden, Ch. venustus slechts bruine rugvlekken zou hebben; wat de verdonkerde dwarsader betreft, zij is ook hier dikwijls weinig in 't oog vallend, terwijl de vlekken des achterlijfs zich niet zelden tot dwarsbanden en zelfs tot ringen uitbreiden; van een en ander zijn duidelijk overgangsvormen aan te wijzen. De donkerste voorwerpen, met zwartachtige banden op den thorax en in 3 met donkerbruine sprietenpluim komen met Macquart's beschrijving van Ch. nigroviridis overeen.

Zeer waarschijnlijk is de soort, door Meigen als Ch. viridulus Linn. beschreven, dezelfde als Ch. viridis Macq., doch wijl Meigen zoomin als zijne voorgangers melding maakt van de lengteverhouding der scheenen en tarsenleden, zou die beschrijving ook op Ch. brevitibialis Zett. van toepassing kunnen zijn; dit laatste des te meer, omdat van de bewinpering der voortarsen 3 niets gezegd wordt. Dat soorten, zoo gemeen als Ch. viridis en brevitibialis Zett., aan Meigen onbekend zouden zijn gebleven, is bijna niet aan te nemen. Zetterstedt acht het ook zeer mogelijk dat zijn Ch. brevitibialis dezelfde zou zijn als Tipula virens Linn., doch ook voor deze determinatie bestaat hetzelfde bezwaar als hierboven voor Ch. viridulus is aangegeven.

De soorten tot dit geslacht behoorende zijn allen klein (1-14 lin.) en geel en zwart geteekend; de drie banden op den thorax glanzig zwart en soms zoo breed, dat er slechts een paar gele schoudervlekken overblijven. Wijl de zwarte teekening nog al aan verandering onderhevig is, zijn de soorten niet gemakkelijk te onderscheiden. De bestaande beschrijvingen geven ook bijna geen plastische kenteekenen aan, maar bepalen zich in den regel tot verschillen in kleur en teekening. Waarschijnlijk zijn dan ook sommige soorten slechts als varieteiten te beschouwen. Ik meen de volgende soorten, die bij ons te lande voorkomen. te kunnen onderscheiden: Cr. tibialis Meig., bicinctus Meig. (waarvan dizonias Meig. var. is), tricinctus Meig. (= trifasciatus Meig. en misschien ook = triannulatus Macq.), annulipes Meig., motitator L., unifasciatus Macq., oscillator Meig., sylvestris Fabr. (verreweg de meest gewone soort van dit geslacht) en ornatus Meig. (waarvan marginatus Macq. niet verschilt), allen vroeger reeds in de lijst der Bouwstoffen vermeld, de laatste onder den naam van marginatus.

III. ORTHOCLADIUS n. g. (van ógôis, regt, en xladior, tak). Vleugels naakt; cubitaal-ader regt of slechts weinig opgebogen, tot bij het eind van den voorrand reikende; onderarm der posticaal-vork regt of naauwelijks even gebogen; pooten eenkleurig, hoogstens aan de gewrichten donker geteekend; eerste lid der voortarsen merkelijk korter dan de scheenen; de tangarmen & slank.

zijn de soorten van dit geslacht nog kleiner dan

Ook hier is de gele en zwarte kleur de
nimmer hebben de pooten de eigenaardig
'g, die bij het vorige geslacht zoo in 't
linlandsche soorten, waarvan alleen
's v. d. Wulp in de lijst der Bouwdeze laatste en O. nigriventris
'Tijdschrift door mij zijn
ndsch bekend geworden
hij den Haag gevangen;
cicus Meig., door Dr. Piaget bij
maassche gevonden; O. ictericus Meig.,
ort door den heer Six aangetroffen; en eindelijk
soorten, hierna als O. diversus, nanulus en albinervis

Waarschijnlijk behoort tot het geslacht Orthocladius ook Chironomus lucens Zett., onder n°. 55 in de lijst der Bouwstoffen opgenomen, en waarvan Ch. lucidus Staeg. synoniem is. Ik bezit de exemplaren niet meer en heb geene aanteekening gehouden van de lengteverhouding der tarsenleden en andere bijzonderheden, die evenzeer ontbreken in de beschrijving van Staeger, door Zetterstedt overgenomen.

IV. Camptocladius n. g. (van *αμπτος, gebogen, en *lαδιον, tak). Vlengels naakt; cubitaal-ader naar boven gebogen, soms kort en merkelijk vóór het eind van den voorrand uitmondende of voor een groot deel digt langs den voorrand loopende; de eerste achtereel daardoor zeer breed; onderarm der posticaal-vork S-vormig gebogen. Pooten eenkleurig, gewoonlijk zwart; eerste lid der voortarsen merkelijk korter dan de scheenen. Anale ring δ breed en kort; de tangarmen breed, wit of met witte beharing. Tot dit geslacht behooren drie zeer kleine, zwarte soorten, die reeds lang als inlandsch bekend zijn geweest, namelijk C. byssinus Schrank, aterrimus Meig. en minimus Meig. Het is opmerkelijk, dat bij de eenvormigheid, die bij de overige soorten van het oude geslacht Chironomus in het aderbeloop wordt waargenomen, hier integendeel het aderbeloop niet alleen als

generiek kenmerk dient, maar zelfs de onderscheiding der drie genoemde soorten onderling daarop kan gegrond worden. Bij C. byssinus toch is de cubitaal-ader bijzonder kort en van den aanvang af opwaarts gebogen, waardoor zij ver voor het eind van den voorrand eindigt; bij de twee andere soorten is de cubitaal-ader langer en hare uitmonding digt bij het eind van den voorrand; zij loopt bij C. alerrimus voor een groot deel evenwijdig met den voorrand, maar is toch duidelijk daarvan afgescheiden; bij C. minimus daarentegen is zij dadelijk tot den voorrand opgebogen en loopt zoo digt nevens de randader, dat zij moeijelijk te zien is en de randader voor dat gedeelte als verdikt schijnt.

V. Tanytansus n. g. (van τανύω, ik steek uit, en ταρσός, voet). Vleugels behaard; cubitaal-ader regt of bijna regt, aan 't eind van den voorrand uitmondende; onderarm der posticaal-vork regt of slechts zacht naar beneden gebogen. Eerste lid der voortarsen langer dan de scheenen. Tangarmen δ slank.

Dit geslacht bevat twaalf inlandsche soorten, waarvan T. punctipes Wied., abdominalis Staeg., flavipes Meig., pusio Meig., tenuis Meig. en sylvaticus v. d. Wulp reeds in de lijst der Bouwstoffen zijn vermeld, en de laatstgenoemde, alsmede eene andere nieuwe soort, T. signatus, door mij in het 2de deel van dit Tijdschrift zijn beschreven. Verder leerde ik nog kennen T. gmundensis Egger, Junci Meig., albipes Meig., flavellus Zett. en nog eene nieuwe soort, waarvan hierna onder den naam van T. sordens de beschrijving zal worden gegeven.

Ten aanzien van *T. punctipes* meen ik te mogen opmerken, dat Schiner in de Fauna austriaca (deel II, blz. 597) bij deze soort als synoniem aanhaalt *Chironomus dimidiatus* Meig., waarvan door Meigen alleen het 2 wordt beschreven, dat werkelijk in vele opzigten met *T. punctipes* schijnt overeen te komen; doch die beschrijving zou voor het minst even goed op *Chironomus laetipes* Zett. kunnen passen, waarmede zelfs het witachtige, niet groene, achterlijf overeenstemt. Schiner's citatie van *Ch. dimidiatus* is intusschen in tegenspraak met hetgeen hij een paar regels vroeger zegt, dat namelijk het 2 van *Ch. punctipes* niet zou bekend zijn.

T. abdominalis Staeg. zou een' anderen naam behooren te krijgen want er bestond reeds een Chironomus abdominalis Meig. Wel is waar is deze weder vervallen, omdat die soort dezelfde is als Chir. tentans Fabr., maar het strijdt niettemin tegen de algemeen aangenomen regelen van nomenclatuur, om op deze wijze een ingetrokken ouderen naam in hetzelfde geslacht op nieuw aan eene geheel andere soort te geven. Ik stel daarom voor, om de soort van Staeger T. danicus te noemen.

Op T. flavipes Meig. schijnt mij Zetterstedt's beschrijving van Chironomus albipes 1) bijna nog beter te passen dan die welke hij van Chir. flavipes geeft. In de grootte (1½—1½ lin.) en de lengte van het eerste lid der voortarsen (een vierde langer dan de scheenen) vind ik althans meer overeenstemming met de exemplaren, die ik als T. flaripes meen te moeten bestemmen. Van Ch. flavipes daarentegen heet het bij Zetterstedt: lengte 1 lin. en eerste lid der voortarsen een achtste langer dan de scheenen. Schiner in zijne Fauna austriaca, ofschoon hij Zetterstedt's beschrijving van Ch. flavipes aanhaalt, geeft aan de soort zelfs 2 lin. en zegt: Metatarsen der Vorderbeine merklich länger als die Schienen. Overigens zou de naam albipes Zett. toch moeten wijken, omdat Meigen reeds vroeger een Chironomus daarmede heeft aangeduid.

VI. EURYCNEMUS n. g. (van si qu's, breed, en **riµn, scheen). Vleugels behaard; cubitaal-ader aan 't eind van den voorrand uitmondende; onderarm der posticaal-vork regt of slechts even naar beneden gebogen. Thorax van voren puntig toeloopende. Pooten stevig; de achterste scheenen sterk verbreed en digt behaard; eerste lid der voortarsen korter dan de scheenen.

In dit geslacht is slechts eene enkele soort opgenomen, en wel Chironomus elegans Meig., waarbij als synoniem behooren Ch. crassipes Panz., aestivus Curt. en hirtipes Macq. Zij schijnt hoogst zelden voor te komen; ik leerde haar kennen uit een enkel mannelijk exemplaar, door den heer Snellen van Volkenhoven in Junij te Heelsum gevangen.

¹⁾ Diptera Scandinaviae, IX. 3588. 124 (door eene drukfout staat aldaar altipes in placts van albipes).

VII. Metriognemus n. g. (van μότοιος, gewoon, gematigd, en πνήμη, scheen). Vleugels behaard; cubitaal-ader aan 't eind van den voorrand uitmondende; onderarm der posticaal-vork regt of slechts even naar beneden gebogen. Thorax van voren niet puntig toeloopende. Pooten slank; de scheenen niet verbreed; het eerste lid der voortarsen korter dan de scheenen.

Van dit geslacht ken ik een zestal inlandsche soorten, namelijk *M. albolineatus* Meig., *fuscipes* Meig., *incomptus* Zett., *nanus* Meig., en *paltidulus* Meig., die allen reeds in de lijst der Bouwstoffen zijn vermeld, en voorts nog eene nieuwe soort, die als *M. ochraceus* hierna zal worden beschreven.

Nog was in de genoemde lijst opgenomen *Chironomus picipes* Meig., die echter, althans in de exemplaren door mij als zoodanig bestemd, niet wel van *M. fuscipes* te onderscheiden zijn.

Van het geslacht Diamesa Meig. heb ik twee soorten als inlandsch leeren kennen, te weten: D. Gaedii Meig., waarvan een? in't najaar te Driebergen door den heer Six werd gevangen; en D. notata Staeg, waarvan Dr. Piaget een 2 in September aan den Hoek van Holland ving; de laatste soort leerde ik ook in beide sexen kennen uit voorwerpen, die door den heer Meyer Dür uit Zwitserland aan 's Rijks Museum te Leiden werden gezonden.

Van het geslacht Tanypus heb ik in de lijst der Bouwstoffen dertien soorten vermeld; later heb ik in het 2to deel van dit Tijdschrift blz. 170 nog eene nieuwe soort, als T. griseipennis beschreven, en in het 4to deel blz. 16 onder den naam van T. guttipennis eene andere nieuwe soort aangeduid. Sedert zijn door mij nog de volgenden als inlandsch aangeteekend: T. nebulosus Meig., ornatus Meig., ferruginicollis Meig., melanops Meig. en drie nieuwe soorten, die ik hierna als T. rufovittatus, elegantulus en pygmaeus zal beschrijven, even als de zoo even genoemde T. guttipennis.

De exemplaren, die ik als *T. signatus*. Zett. heb bestemd, komen met Zetterstedt's beschrijving overeen; zij hebben de vork der posticaal-ader gesteeld, een kenmerk waarvan Zetterstedt

gezwegen heeft. Daarentegen is de beschrijving van *T. signatus*, door Schiner (Fauna austriaca II 621) op mijne voorwernen niet van toepassing; de aldaar bedoelde soort zou 3 lin. lang zijn en witachtige insnijdingen aan het achterlijf, alsmede eene ongesteelde posticaal-vork hebben; terwijl mijne exemplaren slechts 14—2 lin. lengte hebben en geene witachtige insnijdingen vertoonen, waardoor zij beter aan de opgaven van Zetterstedt beantwoorden.

De beschrijving van *T. maculatus* door Macquart (Dipt. du nord de la France, 131. 4) schijnt mij toe ten volle te passen op *T. punctatus* Fabr. Ik vermoed dat Macquart zelf ook niet veel vertrouwen op de zelfstandigheid zijner soort heeft gehad, wijl hij haar in de Suites à Buffon niet weder heeft opgenomen.

Bij T. ferruginicollis Meig. zou, volgens Zetterstedt, de onderarm der posticaal-vork (bij hem de zesde langsader) minder sterk naar den achterrand gebogen zijn dan bij andere soorten; bij mijne exemplaren valt dit kenmerk niet in het oog; daar zij echter overigens ook met zijne beschrijving overeenkomen, twijfel ik geenszins aan de indentiteit. Door eene zonderlinge vergissing heeft Macquart deze soort in zijne Diptères du nord de la France tweemaal (onder N° 6 en 13) opgenomen; de beschrijving is bij beiden volkomen gelijkluidend.

BESCHRLIVING VAN NIEUWE SOORTEN.

1. Corynoneura punila n. sp.

2 ½ lin. — Heldergeel; voorhoofd en schedel donkerbruin. Thorax met drie zwarte langsbanden; schildje en achterrug verdonkerd. Achterlijf van boven met zwartachtige insnijdingen. Pooten bleekgeel, met de knieën en de spits der scheenen zwartachtig; achterscheenen niet verdikt, aan het einde met een klein uitstekend tandje. Kolfjes witachtig. Vleugels glasachtig.

Het 2 door mij in April bij den Haag gevangen.

Deze soort gelijkt op C. scutellata Winn., doch is door de

zwartachtige knieën en scheenenspits van deze onderscheiden. Bij C. celeripes Winn., die ook een gelen thorax met zwarte langsbanden heeft, is het achterlijf zwart met fijne witachtige insnijdingen; bij de overige soorten is de thorax zwart.

2. CHIRONOMUS TRICOLOR n. sp.

8 21 lin. — Kop geelachtig; sprieten en palpen bruin; het wortellid der sprieten geel; de sprietenpluim bruinachtig geel. Thorax en schildje heldergroen; de rugbanden op den thorax en de borst licht roestkleurig; achterrug zwartachtig. Achterlijf heldergroen; op den tweeden en ieder der volgende ringen eene zwartachtige, bijna tot een dwarsband uitgebreide vlek; de laatste ringen geheel verdonkerd; de anale ring half zoo lang als de voorgaande en merkelijk smaller; de tangarmen klein, tweeledig, een weinig verbreed; beharing des achterlijfs witachtig. Pooten bleekgeel, bijna wit; de dijen iets of wat groenachtig; de uiterste spits der scheenen en tarsenleden gebruind; de voorscheenen een derde korter dan de dijen; eerste lid der voortarsen bijna dubbel zoo lang als de scheenen; de drie volgende, kortere leden langzaam in lengte afnemende; de voortarsen naakt; de achterste pooten met fijne witachtige beharing. Kolfjes bleekgeel. Vleugels met witachtige tint en bleekgele aderen.

Van deze soort, die, hoe verwant ook, door het donker geteekende achterlijf toch duidelijk van *Ch. brevitibialis* onderscheiden is, ving ik slechts eenmaal een paar mannelijke exemplaren bij Hilversum.

3. CHIRONOMUS TRINOTATUS n. sp.

2 ½ lin. — Kop met de palpen zwartbruin; sprieten geel. Thorax flaauw-glanzig, donker vuilgroen, met witten weerschijn en drie breede zwarte langsbanden; borst, schildje, achterrug en achterlijf zwart of bruinzwart; het achterlijf in sommige rigtingen met grijsachtige insnijdingen. Pooten bleek roodgeel; de heupen zwartachtig; de knieën, de spits der scheenen en de eerste tarsenleden, alsmede het laatste tarsenlid donkerbruin; beharing

der pooten bleekgeel; eerste hid der voortarsen ongeveer dubbel zoo lang als de scheenen; de volgende leden in lengte afnemende. Kolfjes geelachtig. Vleugels met grauwachtige tint, eenigszins gemarmerd, met drie donkergrauwe vlekken, ongeveer geplaatst als bij Ch. scalaenus.

Deze soort, waarvan de heer Six mij het ? mededeelde, dat door hem in Mei te Utrecht was gevangen, gelijkt zeer op Ch. scalaenus, doch onderscheidt zich door de donkere gewrichten aan de pooten.

4. ORTHOCLADIUS DIVERSUS n. sp.

Naauwelijks † lin. — Het & zwart met eenigen glans. Sprieten bruin; de pluim bruingrauw. Op den rug van den thorax een lichtgrijze weerschijn. Achterlijf met niet altijd duidelijke, fijne witachtige insnijdingen; de anale ring breeder dan de overigen; tangarmen zwart, aan 't eind met witte beharing. Pooten bleek vuilgeel of lichtbruin; de beharing gering; eerste lid der voortarsen half zoo lang als de scheenen; de volgende leden in afnemende lengte. Kolfjes geelachtig. Vleugels met witachtige tint en ongekleurde aderen; middendwarsader merkelijk voor het midden der vleugellengte; wortel der posticaal-vork voorbij de middendwarsader.

Het 2 heldergeel; thorax met drie roodachtige, bruine of zelfs bijna zwarte langsbanden; achterlijf van boven naauwelijks iets verdonkerd; sprieten geelachtig. Pooten, kolfjes en vleugels als bij het &; de pooten helderder geel.

Deze uiterst kleine soort, merkwaardig wegens het sexuele verschil in kleur, werd meermalen te Utrecht in April en Mei, ook beide sexen te zamen, door den heer Six gevangen; de heer Weyenbergh vond haar mede te Overveen.

Bij de bestemming konden, naar mijn inzien, alleen in aanmerking komen *Chironomus leucopogon* Meig., *minutus* Zett. en atomarius Zett., allen even kleine soorten. Van de eerste en de laatste is alleen het 3 bekend. Van *Ch. leucopogon* onderscheidt zich mijne soort door de bruinachtige, niet witte sprietenpluim

bij het δ ; van *Ch. atomarius* door de geheel zwarte kleur van het δ ; van *Ch. minutus* eindelijk door de bijna naakte pooten en door de gele kleur van het $\mathfrak{L}$.

5. ORTHOCLADIUS NANULUS n. sp.

d'Ongeveer I lin. — Zwartbruin. Sprieten langer dan kop en thorax, lichtbruin met zuiver witte pluimharen. Thorax glanzig. Achterlijf slank; de laatste ringen een weinig verbreed, met bleekgelen achterzoom; anale ring breeder dan de voorgaande; tangarmen kort, met witte beharing. Pooten wit; aan de voorpooten de dijen en de wortel der scheenen een weinig gebruind; de uiterste spits der scheenen en van de eerste tarsenleden, alsmede de beide laatste tarsenleden geheel zwartbruin; dezelfde teekening bevindt zich ook, ofschoon flaauwer, aan de achterste tarsen; achterste dijen voor het midden met een' zwartachtigen of bruinen ring; eerste lid der voortarsen ruim half zoo lang als de scheenen; achterste pooten met fijne beharing. Kolfjes witachtig. Vleugels melkwit, met ongekleurde aderen; middendwarsader op halve vleugellengte; wortel der posticaal-vork een weinig meer naar de vleugelspits.

Het & ving de heer Piaget in Augustus aan de nu drooggemaakte Schielandsche plassen.

Deze soort schijnt in naauwe verwantschap te staan met Chironomus leucopogon Meig., doch ik kan haar niet als zoodanig bestemmen, omdat Meigen de pooten als bleek bruingeel met zwarte of donkerbruine dijen beschrijft; Zetterstedt en Schiner noemen zelfs de pooten zwartbruin en voegen er alleen bij, dat de scheenen en tarsen lichter zijn. Bij mijne soort daarentegen valt de helderwitte kleur der pooten niet minder in 't oog dan die der sprietenpluim. Bij de bestemming van deze soort zou voorts nog in aanmerking kunnen komen Ch. minutissimus Meig. (Syst. Beschr. VII. 8. 137), maar bij deze zouden de schouders, de wortel des achterlijfs, de voorrand van den vierden ring en de genitaliën geel zijn; ook wordt daar van geene teekening aan de pooten gesproken, maar worden deze kortaf wit genoemd.

6. ORTHOCLADIUS ALBINERVIS n. sp.

pleekgeel met drie vrij breede, roestkleurige langsbanden; achterrug en achterlijf zwartachtig; de buik aan den wortel eenigszins geel. Pooten bleekgeel; de voorpooten, vooral aan de knieën, bruinachtig; aan de achterste pooten de spits der scheenen en van het eerste tarsenlid zwartbruin; de overige tarsenleden verdonkerd; de voordijen een weinig verbreed; eerste lid der voortarsen ruim twee derden ter lengte der scheenen, de volgende leden in afnemende lengte. Kolfjes bleekgeel. Vleugels met geelachtige tint en bijna ongekleurde aderen; alleen de voorste langsaderen bleekbruin; middendwarsader voor de halve vleugellengte; wortel der posticaal-vork meer naar de vleugelspits.

Ik ontving enkele vrouwelijke exemplaren van den heer Six, die ze in October te Utrecht en te Driebergen had gevangen.

Veel overeenkomst bestaat met *Chironomus bicolor* Zett. (Ins. Lapp. 813. 23 en Dipt. Scand. IX. 3544. 69), doch deze heeft aan den wortel der achterste dijen een donker bandje.

7. TANYTARSUS SORDENS D. Sp.

11—13 lin. — Kop met sprieten en palpen zwartbruin; de sprietenpluim & lichtbruin. Thorax eenigszins glanzig, bij het & donker- of vuilgroen, bij het & meer geelachtig; de breede langsbanden, het achterste deel der borstzijden, de borst en de achterrug zwart; schildje vuilgroen. Achterlijf van het & zwartbruin, met den achterzoom der ringen, ongeveer voor een derde der lengte, lichtgrijs; de anale ring (pl. 8, fig. 10) eirond, zoo lang als de voorgaande en niet breeder; de tangarmen duidelijk tweeledig, in 't midden een weinig verbreed en spits geëindigd, lang behaard, vooral aan de buitenzijde; het geheele achterlijf overigens mede met uitstaande grauwe beharing; bij het & het achterlijt zwartachtig met witachtige insnijdingen. Pooten eenkleurig geelbruin; eerste lid der voortarsen ongeveer anderhalf maal zoo lang als de scheenen; achterste pooten bij het & met grauwe

beharing. Kolfjes zwartbruin, de steel iets lichter. Vleugels door de digte beharing grauwachtig; wortel der posticaal-vork juist onder de middendwarsader, die op het midden der vleugellengte ligt.

Enkele malen in Julij tot September door mij gevangen bij den Haag en ook te Zutphen; voorts door den heer Piaget aan de voormalige Schielandsche plassen.

Deze soort gelijkt zeer op Chironomus (Metriocnemus) incomptus Zett., waarvan zij echter door het langere eerste lid der voortarsen duidelijk is te onderscheiden.

8. METRIOCNEMUS OCHRACEUS n. sp.

g Ruim 1 lin. — Okergeel; oogen zwart. Thorax van boven met drie min of meer duidelijke, bruinachtige of roestkleurige langsbanden, waarvan de middenste tot aan het schildje doorloopt; achterrug ter wederzijde met zwartachtige vlek, soms geheel zwartachtig; schildje met fijne beharing. Achterlijf van boven lichtbruin, met bleekgele insnijdingen. Pooten bleekgeel; de spits der iets verdikte voordijen bruin, welke kleur zich streepvormig aan de bovenzijde tot omstreeks het midden uitbreidt; de uiterste spits van al de scheenen en van de tarsenleden zwart; somwijlen de tarsen over 't geheel iets verdonkerd; eerste lid der voortarsen een derde korter dan de scheenen; beharing der pooten zeer gering. Kolfjes bleekgeel. Vleugels witschtig, fijn behaard, met bleekbruine aderen; middendwarsader voor het midden der vleugellengte; wortel der posticaal vork een klein weinig meer naar de vleugelspits.

Ik ontving het ? uit Utrecht van den heer Six.

9. TANYPUS GUTTIPENNIS n. sp.

11-15 lin. — Sprieten donkerbruin; de sprietenpluim 3 grauw. Thorax awartachtig met witten weerschijn, van voren en in de zijden met witte stippen; ook de achterrug wit gevlekt. Achterlijf donkergrauw, bij het 3 met bleekgelen achterzoom der ringen;

de tangarmen breed, aan 't eind met een naar binnen gebogen haakje; bij het 2 de bleekgele ringzoomen zeer smal. Pooten bleekbruin; de dijen en scheenen iets donkerder en vooral naar de knieën verdonkerd; de knieën zelven wit; eerste lid der voortarsen zoo lang als de scheenen. Kolfjes wit. Vleugels (pl. 8, fig. 11) behaard, donkergrauw met een aantal onregelmatige doorschijnend witte vlekken, vooral tegen de spits en den achterrand; de dwarsaderen merkelijk voor het midden der vleugellengte; middendwarsader, vooral van boven, donker geteekend; vork der posticaal-ader ongesteeld.

Eens in Junij in aantal aan den zoom der Duinen bij den Haag, tegen het mos van wilgenstammen.

Bij de bestemming dezer soort zou misschien in aanmerking kunnen komen T. obscurus Macq. (Dipt. du nord de la France, 133. 9), doch behalve dat daar de grootte sleehts op 1 lin. wordt aangegeven, worden de borstzijden door Macquart bleek roest-kleurig genoemd en de pooten donker met de heupen en de wortel der dijen roestkleurig. Dit weêrhoudt mij om in de bovenbeschreven voorwerpen zijne soort te erkennen, ofschoon zijne opgaven ten aanzien van de vleugelteekening en het aderbeloop wel toepasselijk zijn.

10. TANYPUS RUPOVITTATUS n. sp.

2 1 lin. — Kop geel; sprieten naar het einde bruinachtig; palpen bruin. Thorax en schildje bleek stroogeel, met vier roestkleurige langsbanden, de beide middensten van achteren, de zijwaartschen van voren afgeknot; borst roestkleurig; achterrug donkerbruin, in 't midden met geelachtige langsstreep. Achterlijf roodgeel, van boven afwisselend met bruinachtige en wit weerschijnende dwarsbanden. Pooten bleek roodgeel; de voordijen aan de spits roestkleurig; spits der scheenen en der eerste tarsenleden, alsmede de laatste tarsenleden geheel zwart; aan de voortarsen het zwart verder uitgebreid, zoodat daar alleen de wortel van het eerste lid geel blijft; dat lid naauwelijks half zoo lang als de scheenen, de volgende leden in afnemende lengte; beharing der pooten

gering. Kolfjes bleekgeel. Vleugels naakt, met flaauwe gele tint en zeer bleekbruine aderen; de vork der subcostaal-ader onduidelijk; die der posticaal-ader gesteeld, de steel ongeveer zoo lang als de onderarm.

Dr. Piaget vond het 2 in 't laatst van Junij aan de voormalige Schielandsche plassen.

Deze soort gelijkt zeer op *T. ferruginicollis* Meig., waarvan zij evenwel door de gesteelde posticaal-vork duidelijk onderscheiden is.

11 TANYPUS ELEGANTULUS n. sp.

de pluim, zoomede de palpen bleekgeel. Thorax bleek okergeel, met de langsbanden eenigszins roestkleurig; de schouders, de borstzijden en de tusschenruimten tusschen de banden met witten weerschijn; boven de middenheupen een zwart stipje. Achterlijf witachtig, met smalle bruine insnijdingen; de tangarmen bruin, kort maar vrij breed. Pooten bleekgeel; de uiterste knieën bruin en de tarsen naar het einde iets verdonkerd; voorpooten een weinig, achterste pooten sterker behaard; eerste lid der voortarsen een vierde korter dan de scheenen. Kolfjes bleekgeel. Vleugels glasachtig met bijna ongekleurde aderen; de dwarsaderen en het uiteinde der subcostaal-ader donkerbruin; de uitmonding der langsaderen aan de vleugelspits schaduwachtig gevlekt; vork der posticaal-ader ongesteeld.

De heer Six deelde mij het & mede, door hem in Junij te Beek gevangen.

12 TANYPUS PYGMARUS n. sp.

3—1 lin. — Kop met sprieten en monddeelen donkergrauw; sprietenpluim & bruinachtig. Thorax lichtgrijs, met vier zwartachtige langsbanden; de beide middensten van achteren verkort; schildje bleekbruin; achterrug zwart. Achterlijf van het & slank, van boven zwartbruin met witachtige insnijdingen, van onderen

geelachtig met bruinen voorzoom der ringen; de tangarmen breed en dik, als geknopt; bij het 2 het achterlijf kort en ineengedro gen, zwartbruin, met de insnijdingen naauwelijks een weinig grijsachtig. Pooten bleekbruin; de voorknieën en het uiteinde van al de tarsen een weinig verdonkerd; eerste lid der voortarsen een vijfde korter dan de scheenen; achterste pooten bij het 3 met bleekbruine beharing. Kolfjes bleekgeel. Vleugels eenkleurig grauw, digt behaard; dwarsaderen een weinig vôor het midden der vleugellengte; vork der posticaal-ader ongesteeld.

Beide sexen werden in October door den heer Six in het Driebergsche bosch gevangen.

XIL TIPULIDAE.

Omtrent deze familie heb ik betrekkelijk slechts weinige aanteekeningen gemaakt sedert het verschijnen der laatste naamlijst in de Bouwstoffen.

Onder de belangrijkste aanwinsten voor onze dipterologische Fauna mag voorzeker gerekend worden die van Pedicia rivosa L., waarvan een exemplaar te Beek door den zoon van den heer Snellen van Vollenhoven werd gevangen; een tweede voorwerp ving de heer Kinker op Beekhuizen; ook de heer Maurissen bezit een exemplaar, in Limburg opgedaan. Behalve deze, heb ik nog de volgende Tipuliden als nieuw voor de Nederlandsche Fauna aangeteekend: Rhamphidia longirostris Meig., waarvan een 3 in de Plantagie te Rotterdam door den heer Fransen en een tweede aan de Schielandsche plassen door Dr. Piaget werden gevangen; Dicranoptycha fuscescens Schumm., waarvan ik eenmaal een voorwerp aan het Jagthuis bij Zutphen aantrof; en Limnophila dispar Meig., die ik in een enkel paar bezit, het 3 bij den Haag, het 2 in het Ulvenhoutsche bosch bij Breda door mij gevangen.

Pachyrhina sascipennis Zett. en Tipula dentata Meig. zullen beiden wel dezelsde soort zijn als Tipula quadrisaria Meig., en dan moet de laatste naam, als de oudste, behouden blijven. Zetterstedt onderscheidt P. sascipennis en dentata daardoor, dat

bij de eerste de beide uiterste banden van den thorax naar buiten uitgebogen, bij de laatste daarentegen regt zouden zijn, en hij noemt overigens de beide soorten "ut ovum ovo similes." Bij het vergelijken van een aantal exemplaren is het mij gebleken, dat bij sommigen het voorste uiteinde der banden verbleekt is en zich in de grondkleur verliest, waardoor juist het omgebogen einde ontbreekt en de banden regt schijnen; aan overgangen tusschen de beide vormen ontbreekt het niet.

Pachyrhina Sannio Meig., die ongetwijfeld dezelfde is als P. iridicolor Schumm., houd ik voor de echte Tipula cornicina L. Wel is waar, de zeer korte beschrijving van Linnaeus zou bijna even goed ook op P. analis Schumm. en zelfs op P. quadrifaria Meig. kunnen worden toegepast; maar Linnaeus zegt: "alis hyalinis, puncto marginali fusco", en daaruit blijkt dat bij zijne soort de randvlek klein moet zijn, iets wat voorzeker meer bij P. Sannio dan bij eene der beide andere soorten het geval is. Zetterstedt heeft in zijne Insecta lapponica dezelfde opvatting, doch later is hij daarvan teruggekomen en beschrijft in zijne Diptera Scandinaviae als P. cornicina L. eene soort, die volkomen aan P. analis Schumm. beantwoordt, maar die in Zweden vrij zeldzaam schijnt te wezen. Daarentegen is P. Sannio Meig. dáár zoowel als in Duitschland gemeen, hetgeen het vermoeden versterkt, dat Linnaeus die soort voor oogen heeft gehad. Eindelijk heeft Haliday, bij zijn onderzoek der oude Linneaansche collectie (thans te Londen bewaard wordende), onder het etiquet: Tipula cornicina werkelijk Schummel's T. iridicolor gevonden. Op grond van dit alles, laat het zich, dunkt mij, wel verdedigen, P. Sannio Meig. (= iridicolor Schumm.) als P. cornicina L. te bestemmen.

Het is wel aan geen twijfel onderhevig, dat Schrank met zijne Tipula bifasciata dezelfde soort heeft bedoeld, welke later door Meigen als Limnobia xanthoptera is beschreven. De eerstgemelde naam, als de oudste, dient alzoo behouden te blijven.

Limnobia barbipes Meig. onderscheidt zich door hare grootte, haar krachtigen bouw en dikke pooten zoozeer van alle Limnophilinen en zelfs van alle Tipuliden, dat zij reeds alleen daarom een afzonderlijk geslacht dient uit te maken. Schiner heeft haar gebragt onder zijn geslacht *Poecilostola*, maar er tevens bijgevoegd dat zij welligt beter een afzonderlijk genus zon kunnen vormen. Dit geslacht, waaraan ik den naam *Eutonia* (van evrovos, krachtig, sterk) zou wenschen te geven, onderscheidt zich door de volgende kenmerken.

EUTONIA.

Aangezigt in een korten snuit verlengd; achterhoofd sterk ontwikkeld: oogen langwerpig rond, van boven door het breede voorhoofd gescheiden; sprieten een weinig langer dan de kop; het eerste lid groot, cylindrisch; het tweede bekervormig; de volgende vier of vijf rondachtig; de laatsten dun en met uitstaande borstelharen. Palpen vierledig, omgebogen, kort en dik. Thorax hoog gewelfd, met duidelijken dwarsnaad; ter wederzijde achter de schouders eene driehoekige diepe groeve. Schildje halfrond; achterrug sterk ontwikkeld. Achterlijf platgedrukt, achtringig; bij het & de laatste ring van onderen uitstekend; de tangarmen vrij kort; eijerbuis van het 2 spits, een weinig opgebogen. Pooten voor eene Tipulide bijzonder dik, digt en fijn behaard; scheenen met eindsporen; voethaken en voetballen duidelijk; bij het & het laatste lid der tarsen aan de onderzijde met een haarbosje. Kolfjes vrijstaande. Vleugels matig breed, naauwelijks zoo lang als het achterlijf; het vleugellapje duidelijk uitstekend; het dwarsadertje tusschen de hulpader en subcostaal-ader niet of althans niet duidelijk aanwezig; subcostaal-ader aan het einde door een kort dwarsadertje met de radiaal-ader verbonden; radiaal-ader vóór de halve vleugellengte uit de subcostaal-ader ontspruitende, aan het einde lang gevorkt; de wortel dezer vork iets vóór de middeldwarsader; cubitaal-ader ongevorkt; schijfcel onregelmatig zeshoekig, meer hoog dan breed, naar onderen versmald; uit haar loopen naar den vleugelrand drie langsaderen, waarvan de bovenste is gevorkt; achterdwarsader scheef; eerste en tweede wortelcel van dezelfde lengte; de tweede niet door eene dwarsader gedeeld; posticaal-, anaal- en axillaar-ader lang, de beide laatsten een weinig golvend gebogen.

Dit geslacht, waartoe alleen de bekende Limnobia barbipes Meig. behoort, is het naast verwant aan Poecilostola Schin., maar onderscheidt zich er van door merkelijk meerdere grootte, door dikker en meer behaarde pooten; door het haarbosje aan het laatste tarsenlid bij het 3; door hooger gewelfden thorax en korteren hals; door korter en breeder vleugels; eindelijk door een klein verschil in het aderbeloop der vleugels; de schijfeel is namelijk niet zoo langwerpig als bij Poccilostola, meer hoog dan breed en alleen naar onderen versmald; en de wortel van de vork der radiaal-ader ligt niet voorbij, maar nog iets voor de middeldwarsader; eene vleugelafteekening van Eutonia barbipes Meig. en Poecilostola angustipennis Meig. op pl. 8, fig. 11 en 12 moge deze verschillen ophelderen.

Verklaring der afbeeldingen.

Plast 8.

Fig.	1.	Colpodia pallidula n. sp. (vleugel).
n	2.	Catocha crassitarsis n. sp. (id.)
n	3.	" (voortars ?).
n	4.	Exechia rufithorax n. sp. 3.
n	5.	" Schummeli Stann. (vleugel).
n	6.	Brachycampta ruficauda n. sp. (achterlijf 8).
n	7.	" (vleugel).
n	8.	Mycetophila sordida n. sp. (vleugel).
n	9.	Tanytarsus sordens n. sp. (anus &).
n	10.	Tanypus guttipennis n. sp. (vleugel).
n	11.	Eutonia barbipes Meig. (vleugel).
n	12.	Poecilostola angustipennis Meig. (vleugel).

VARIA ENTOMOLOGICA

DOOR

Dr. H. WEIJ_NBERGH 1).

Voor het vaderland te verlaten doorloop ik nog mijn dagboek en ligt er datgeene uit wat van entomologischen aard en der mededeeling waardig is. Voor eenigen tijd heb ik het plan gevormd — en ben door eenige opstellen in dit tijdschrift tot de uitvoering overgegaan — om de Nederlandsche Diptera in hunne metamorphose en levenswijze te beschrijven en aftebeelden; van toen af was mijne aandacht vooral op deze orde gericht en daaraan is het toe te schrijven, dat deze aanteekeningen grootendeels bestaan uit voltooide levensgeschiedenissen van Diptera.

Ik ben nu in de noodzakelijkheid deze nauwelijks op mij genomen taak te laten varen, maar kan dat niet doen zonder den wensch te uiten dat een onzer vaderlandsche entomologen dezen pas aangevangen arbeid weldra moge voortzetten; ik durf hem daarbij uit eigen ervaring de zekerste voldoening en de aangenaamste verrassingen voorspellen. Even als ik dat ondervonden heb, zal ook mijn opvolger in dit onderdeel der zoologie een onontgonnen terrein voor zich vinden, dat de moeite der bearbeiding ruimschoots loont.

NB. Door eene onnauwkeurigheid in de verzending—het was 66n dag voor mijne afreize toen ik de laatste woorden van dit opstel schreef en de drukten dus vele en velerlei — is dit opstel eerst laat in den loop van 1873 in handen der redactie van dit tijdschrift gekomen.

In de eerste plaats maak ik dus gebruik van mijne aanteekeningen en doorloop daarbij nog even mijne dipteren-collectie en schrijf het een en ander van de étiquetten af, voor zoover ik het niet vermeld heb in mijne "metamorphose-geschiedenissen" of elders gepubliceerde "aanteekeningen," enz.

Chirenomus aunularius de G. De grauwachtige larven dezer soort vond ik aan den kant van den vijver in mijn tuin in den modder, reeds vroeg in het voorjaar. De eieren zijn licht-groen.

Chironomus riparius Meig. De doorschijnende, zeer licht groene larven dezer soort vond ik in stilstaand water, reeds zeer vroeg in het voorjaar als nauwelijks het ijs verdwenen was. In het laatst van Maart verpopten zij in mijn aquarium en het mugjen verscheen binnen veertien dagen.

Chironomus tentans F. De larve dezer soort kwam veelvuldig voor in onzen vijver, vooral in de op den bodem liggende rotte bladeren. Ik vond er bij zacht winterweder reeds in December, maar dan dieper in den modder en veel kleiner nog. Volwassen zijn zij in Maart of het begin van April. De kleur is dan helder bloed-rood, de vorm lang en dun, de lengte ruim 2 Centim. Het diertjen ligt meestal in een halven cirkel gebogen en spartelt bij aanraking zeer sterk. Ik heb de geheele metamorphose afgebeeld en beschreven, maar de aanteekeningen schijnen verloren gegaan, zoodat ik in mijne portefeuille nog slechts vind eene afbeelding der larf, eene zeer vergroote afbeelding van de kaak en van de onderlip, benevens van een der aanhangsels aan het achterlijfseinde der made. De kaak is uit sterk donkerbruin chitinweefsel gevormd en scherp getand, vooral de voorpunt is zeer scherp. De onderlip is ook scherp getand; deze tanden zijn, hoewel symmetrisch geplaatst, onregelmatiger van vorm, zoo als figuur 3 te aanschouwen geeft.

Terzijde van het lichaamseinde ziet men een paar aanhangsels, gelijk bij vele (alle?) Chironomus-larven voorkomen. Bij deze soort is het echter vrij groot en daardoor valt het aanstonds in het oog. Onder het mikroskoop gebracht, vertoonde het zich,

zoo als figuur 4 voorstelt, eenigszins peervormig. De huid is vrii dik en de inwendige holte wordt grootendeels ingenomen door een klierachtig orgaan (g) eenigszins op een geisoleerd gedeelte van het vetlichaam gelijkend. Meer er over dan wel er doorheen, loopt een vrij dikke buis, waaraan ik behalve eenige overlangsche strepen, niets bijzonders waarnam. Ik herinner mij niet meer of de breede overlangsche streep, die men in het midden van mijne figuur ziet, werkelijk eene streep is. of de grens waar de buizen tegen elkander aanliggen. Ik meen het laatste, en in dit geval zou ik dus niet van eene buis. maar van een paar buizen moeten spreken. Deze buis of buizen komen aan het eind uit in een stervormig aanhangsel, dat radiair gestreept is en zoodra men het dier weder in het water legt, sterk in beweging komt. Dit stervormig organ is dubbel. zoodat de punten van het onderliggende in de tusschenruimte der punten van het bovenliggende te voorschijn komen. Het schijnt mij toe dat de radiaire streepjens fijne mazen vormen en het geheele orgaan als een zeeftoestel is te beschouwen, terwijl de buis waarschijnlijk met de ademhaling in verband staat.

In het laatst van Mei verkreeg ik de imagines en ook in September; dus moet de soort twee generaties 's jaars hebben, van welke de laatste als jonge larf overwintert.

Chironomus chloris Meig. De bijna ongekleurde larven dezer soort vond ik aan in het water hangende grashalmen terzelfder plaatse en tijd als de voorgaande soort. De imagines verschenen reeds tegen het eind van April.

Chironomus virescens Meig. Van deze soort heb ik hetzelfde aangeteekend als van de vorige. De larven zijn ietwat meer groenachtig van kleur.

Chironomus sylvestris F. Dezelfde aanteekening. De larven zijn troebel-wit.

Chironomus nubeculosus L. Dezelfde aanteekening. De larven komen meer in het diepe en niet zoo aan de kanten van den vijver voor; zij zijn moeilijk van die van C. annularius de G. te onderscheiden.

Chironomus diversus 1). Onder eene menigte over het water zwevende mugjens bemerkte ik, in Mei, ook deze soort en aan het achterlijf van sommigen een vrij dikke draad. Na deze diertjens eenigen tijd te hebben waargenomen, zag ik dat bijna allen van zulk een draad voorzien waren, maar dat de lengte verschilde van een bijna onmerkbaar puntjen tot 8 of 9 decimeter, doch tevens bemerkte ik dat al de draden vrij snel deze lengte bereikten. Wanneer de draad deze lengte bereikt had, was het als of hare zwaarte de diertjes tot de oppervlakte van het water deed naderen en nauwelijks bereikte haar ondereinde het water of de geheele draad brak van het achterlijf af en zonk. Daarna begon de vorming en verlenging van den draad op nieuw en deze was na ongeveer drie minuten weder even lang als te voren en verdween dan weder in de diepte of in de maag van een er reeds op loerende visch.

Zooals ik aanstonds vermoedde, was de draad niets anders dan door eene eigenaardige kleefstof tot eene reeks aan elkander bevestigde eieren, die op deze wijze door het insekt werden gelegd in het element, dat voor hunne ontwikkeling en het leven der larven noodig is. Voor het ongewapend oog doet zulk een voorwerp zich voor als een spiraalsgewijs gewonden, ongeveer 1 Ned. streep dikke, eenigszins platte, vaalkleurige draad, en eerst met eene loupe waren de eieren duidelijk te onderscheiden; zij zijn plat-elliptisch en schuins aan elkander bevestigd, hetgeen de schijnbaar spiraalsgewijze winding van den draad veroorzaakt. De kleur van een geisoleerd eitjen is porselein-blauw, onregelmatig donker-gevlamd. De excentriesch geplaatste, heldere kern was duidelijk te onderscheiden.

Chironomus Junci Meig. De larven komen vrij talrijk onder de vorige soorten voor. De imagines verschijnen iets later; ± 6 mm.

Tipula oleracea L. Van deze algemeene soort, waarvan de aardbewonende larf ook genoegzaam bekend is, heb ik het langwerpige, zwarte ei bij figuur 9 afgebeeld.

¹⁾ Deze soort is in een voorgaand stuk van den heer van der Wulp (Dipterologische aanteekeningen n° 4) onder den naam van Orthoeladius diversus beschreven.

Mycetobia pallipes Meig. In menigte in mijn tuin in rot wilgenhout. De lange, witte, hemicephale larven leven gezellig, in April. De poppen zijn ook zeer lang en dun, en lichtbruin van kleur, met korte vleugel- en pootscheeden. Op elke geleding, vooral aan het staarteinde, heeft de pop zeer scherpe doorntjens. De imago in het laatst van April.

Sciara Thomae L. (?). De larven vaak in den Haarlemmerhout aan de wortels van het jonge groen, dat in het voorjaar tusschen het hakhout opslaat.

Sciara pallipes F. De larve leeft in het algemeen in rot hout, vooral in wilgenhout. De kleur der larven is vuil wit.

Sciara quinquelineata Macq. De larve vindt men in het vooren najaar in distelstengels en andere planten met mergstengels. Zij is oranjegeel van kleur, in het midden dikker dan aan de uiteinden, en vertoont een donkerbruinen kop met twee sterke kaken. Geene oogen. Het nekschild is vrij groot en donkerbruin.

Bibio ferruginatus F. Door den heer J. B. Boeke werd deze soort den 28sten Maart 1859 te Haarlemmermeer uit de larf gekweekt (volgens een fleschje met voorwerpen uit de collectie Wttewaall, in mijn bezit.) Het voedsel is niet aangegeven. De larve heb ik bij figuur 15 afgebeeld.

Cecidomyia Crataegi Winn. In het najaar en gedurende den winter, ook nog in het vroege voorjaar, vindt men in haagdoornen aan het eind der jonge takjens bundeltjens verdorde bladeren, die eenigszins tot rosetten vereenigd zijn. Daar alsdan de boomen overigens geheel kaal zijn vallen deze rosetten gemakkelijk in het oog. Opent men deze rosetten dan vindt men één of meer hooggeele oranjekleurige larfjens er in, die dezen ziekelijken groei veroorzaken. De twaalf min of meer duidelijke geledingen met de stigmataalstippen terzijde op den vierden tot negenden ring, kenmerken haar als larven van het geslacht Cecidomyia. Zij zijn eenigszins gedrongen van vorm, zeer stomp aan het achtereind en zeer spits aan het vooreind. Voor aan het kopeind staat een driepuntig orgaantjen, dat als kaaktoestel te duiden is. De grootte van het volwassen diertjen is 2,5 ad 2,75 mm.

Zoodra in het voorjaar de knoppen der plant, die zij bewonen, beginnen te werken, is de larve niet meer te vinden; waarschijnlijk verlaat zij dan hare woning om te verpoppen in den grond.

Na ongeveer vier weken komt de image uit het popjen te voorschijn.

Ik vond deze soort bij Overveen en Elswont.

Cecidomyia heterobia Löw. De larve dezer soort vond ik in Mei in de knoppen van Salix repens L. Zij is lichtgeel.

Cecidomyia rosaria Löw. Deze soort komt veel bij Haarlem voor, waar ik ieder jaar eene menigte zoogenaamde wilgenrozen, door hare larf veroorzaakt, aan de Brouwersvaart en het vaartjen naar Kraantjelek vond.

Cecidomyia Cerris Koll. Uit eikengallen gekweekt in April. Scatopse notata L. Onder eene menigte uit kippenmest bij mij voortgekomen vliegjens dezer soort, kwam er een paar tot paring, vier en twintig uren na beider geboorte. Ik zonderde deze dadelijk van de overigen af en na ongeveer een etmaal in copulatie te hebben doorgebracht, verwijderden zij zich van elkaar, om evenwel den volgenden dag het minnespel weder gedurende eenige uren voort te zetten. Eerst na tien dagen

legde het wijfjen eenige vuilwitte, niet volkomen ronde eieren.

De poptoestand dezer soort houd als 't ware het midden tusschen de pupae obtectae en de pupae coarctatae. De lichtbruine nimf toch vindt men slechts met een zeer dun huidjen bedekt. Bij de echte pupae coarctatae is de larvenhuid pergamentachtig geworden en zoo sterk en vast dat het meestal moeilijk is haar te openen, zonder de in deze gevallen steeds zeer weeke, witte nimf te beschadigen, terwijl daarentegen bij de andere afdeeling de larvenhuid afgestroopt wordt en de nimf daardoor vrij en harder van huid wordt dan zij ooit in de pupae coarctatae is. Bij deze soort is de larvenhuid verre van pergamentachtig, hoewel zij de nimf blijft omsluiten, maar uiterst broos en vliezig, terwijl de daarin bevatte nimf harder van bekleedselen is. Bij verscheidenen vond ik zelfs de larvenhuid bij grootere of kleinere stukken afgevallen en steeds kwam bij eene ligte wrijving tusschen de vingers de nimf geheel bloot.

Simulia maculata Löw. Bij mijne optelling der tot heden waargenomen vliegenzwermen (zie dit tijdschrift 14° jaarg. p. 221) heb ik, p. 229, van oneigenlijke opeenhoopingen van Simuliasoorten gesproken; ik vind echter ook van een' waren zwerm van bovengenoemde Simulia gewag gemaakt, en wel in A. A. Berthold, Der Heerwurm." (Abh. d. K. Gesellsch. der Wissensch. Göttingen. 6° B. S. 46), die dus, nevens de waarneming van den heer Ritsema over Musca corvina F. (zie dit tijdschrift. jaarg. 15, p. lx), in mijne lijst moet worden opgenomen. Bij Berthold, t. a. p. lezen wij dat een zwerm van deze Simulia in 1785 door een storm uit Servie naar Zevenbergen overwaaide, daar in weinige uren elf stuks hoornvee door hare steken doodde en spoedig daarop door een wolkbreuk verstrooid en vernietigd werd.

Asilus cyanurus Löw. De eieren dezer soort zijn langwerpig van vorm en oranjeachtig rood van kleur.

Eristalis tenax L. Het schijnt dat de made dezer soort — de algemeen bekende "ver å queue de rat" van Lyonet — vaak, hoewel niet steeds, het water (de riolen, enz.) verlaat om te verpoppen en dan somtijds groote wandelingen maakt. Ik vond zelfs verpoppende larven in de sponning van een raam op eene derde verdieping.

Syrphus balteatus de G. De lichtgroene larven dezer soort vindt men in Juni op riet, snel voortkruipend naar de buit van eenig klein hemipteron of dipteron. De pop is als een druppel aan de rietstengels bevestigd en hare kleur trekt naar het olijfgroene. De vlieg verschijnt na veertien dagen uit de pop, in Juli.

Syrphus Corollae F. Het lichtgele ei heb ik bij figuur 17 vergroot afgebeeld.

Conops flaviceps L. is in Augustus gekweekt uit het nest van Bombus lapidarius L. Het poptonnetjen is zeer regelmatig cylindrisch van vorm.

Sarcophaga carnaria L. De bij figuur 18 en 19 afgebeelde larve en pop ontving ik door bemiddeling van den heer van der Wulp uit de collectie Wttewaall, waarbij de aanteekening;

"uitgekomen te Voorst 8 Juni." De larf uit het ei gekomen 5 Mei (1858).

Exorista vulgaris Fall. Ik kweekte een exemplaar uit de rups van Cucullia Verbasci L., in Juli.

. Exorista fimbriata Meig. Van deze soort kweekte ik 1-5 exemplaren uit rupsen van Zerene grossulariata L.

Phorocera concinnata Meig. Meermalen, doch nooit meer dan één exemplaar te gelijk, gekweekt uit rupsen van Zerene grossulariata L.

Phorocera stupida Meig. Verkregen uit de rups van Porthesia auriflua L. In het algemeen vertoonen de rupsen met Phoroceralarven bezet, sterke hypernesis.

Aricia pallida F. Gekweekt uit rotte bladeren, in Juni.

Aricia lardaria F. Gekweekt uit rot hout, in April.

Anthomyia inanis Fall. Deze soort heb ik dikwijls uit wespennesten gekweekt, waarin vooral in het najaar de vraatzuchtige geelwitte larven in menigte te vinden zijn. Het schijnt dat zij zich met de maden (vooral de doode) der wespen voeden en meermalen heb ik een wespennest van de wespen verlaten gezien, wanneer deze larven de overhand hadden. De langwerpige porceleine eieren vindt men vaak op het buiten-omkleedsel der wespennesten. Ik nam hen steeds waar bij de soorten, die haar nest onder den grond maken, b. v. Vespa Germanica L., nooit bij die welke haar nest aan boomen maken, b. v. Polistes. Het ei is afgebeeld in dit tijdschrift jaarg. 12, pl. 7, figuur 3 en 4.

Anthomyia nigritarsis Zett. In zuringbladen, zoowel van gecultiveerde als wilde waterzuring, vond ik bij Haarlem de geelwitte larven dezer soort. Zij mineeren in het blad, niet in gangen, maar in plekken, die dan het voorkomen hebben als of zich luchtblazen tusschen de bladplaten bevinden. De imagines verschenen in Juli.

Anthomyia....? Op pl. 10, fig. 20 geef ik de afbeelding der larf uit Bufo vulgaris Laur., beschreven door mij in dit tijdschrift jaarg. 9, p. 94.

Anthomyia pluvialis L. In April vond ik de popjens in oude vogelnesten.

Sepedon sphegeus F. Op Polygonum amphibium L. vond ik vaak de groene poppen dezer vlieg, vooral in de Groote of Nieuwe Brouwerskolk bij Overveen. In Juni verschijnt de vlieg. Het popjen ziet men bij figuur 21 afgebeeld.

Lonchaea tarsata Fall. In Mei vond ik het popjen in distelstengels van het vorige jaar. Het popjen is lichtbruin, lang en smal, met een zeer puntig staarteinde.

Acidia Heraclei L. Deze fraaie vliegensoort kweekte ik uit de bladen van een groote schermplant, die in mijn tuin opsloeg, in Juli. De geelwitte ongeveer 8 mm. lange en vrij dikke larven mineerden in het blad bij plekken (niet in gangen). Het poptonnetjen bleef tusschen de bladplaten bevestigd en vertoonde even duidelijk de afscheiding in segmenten, ja duidelijker dan de made. De kleur der pop is geelbruin.

Urophora stylata Löw. De popjens vond ik in het najaar in galachtig vervormde distelkoppen. De popjens zijn eenigszins plat, lichtbruin en breed.

Madiza sordida Fall. Bij het verzamelen van maden van Phytomyza obscurella Fall., uit hulstbladeren vond ik in (aan) een half vergaan blad eene larf die veel grooter was en een eenigszins anderen vorm had. Ik verzuimde toen haar nauwkeurig waar te nemen, hetgeen mij te meer speet omdat later daaruit als imago de bovengenoemde soort voortkwam.

Limosina pullula Zett. De larve dezer soort leeft in Mei en Juni in rozenbladeren.

Pelina aenea Fall. Terzelfder plaatse en tijd als Ephydra riparia Fall. worden de popjens van deze soort in het water gevonden. Zij onderscheiden zich van die van Ephydra door een regelmatiger vorm, zijn langwerpig-plat en aan beide einden puntig toeloopend en hebben ook aan het vooreind een paar uitsteeksels. De imagines verschijnen te gelijk met de Ephydrae (zie figuur 22).

Ephydra breviventris Löw. Aan eendenkroos vond de heer Groll bij Utrecht in eene sloot eenige groene dipteren-larven en bewaarde ze in een fleschjen met water om mij te overhandigen. Toen ik deze larven ontving, waren zij echter allen reeds verpopt, tot popjens van een zeer eigenaardigen vorm. De lengte

is ongeveer 7 of 8 mm. Het staarteinde eindigt in een vrijscherp toeloopende, stevige punt; tusschen dit staarteinde en het kopeinde ziet men zeven ringen, die elk op de zijde een stigmataalstip vertoonen, met een klein borstelhaartjen voorzien; de rugzijde is eenigszins hol, de buikzijde bol. Op dit lichaam staat de kop als een bolvormig uitsteeksel (zie figuur 23 en 24); Deze kop loopt uit in een vrij dik en stevig steeltjen, dat zich ter helfte zijner lengte in tweeën deelt en aan de beide einden een knopjen draagt. Onder het deel dat ik den kop heb genoemd, is een stevige draad waar te nemen, waarmede, naar het schijnt, de popjens aan omliggende voorwerpen bevestigd worden.

Na ongeveer veertien dagen komen de imagines te voorschijn. Ephydra riparia Fall. Bij de vorige soort waren ook enkele popjens van deze soort. Het verschil, hoewel niet groot, viel toch duidelijk in 't oog, hierin bestaande, dat zij kleiner, slechts 5 mm. groot waren, meer buikig, en dat de kop eenigszins anders gevormd was. Het bolvormig uitsteeksel was hier namelijk meer van het vorig gedeelte des lichaams gescheiden en als 't ware rechthoekig tegen het bovenste puntige uitsteeksel aan geplaatst (zie figuur 25).

Drosophila transversa Fall. Uit fungi gekweekt in September.

Agromyza nigripes Meig. Het geele larfjen vindt men in

Mei, het popjen in Juni, in distelstengels.

Agromyza cunctans Meig. In Juli, Augustus en September vindt men in distelstengels oranje-geele vliegenmaden, die zich met het merg schijnen te voeden; zij zijn acephaal, rank van vorm en ongeveer 8 mm. groot. In het late najaar gaan zij in licht-geele poptonnetjens over. Op het kopeinde en het achtereinde dezer popjens staan twee zeer kleine puntjens; de geledingen zijn bijna niet waar te nemen. De popjens overwinteren en leveren in het voorjaar de bovengenoemde soort van het geslacht Agromyza (zie figuur 26 en 27).

Phytomyza albiceps Meig. Uit rotte kool gekweekt.

Phytomyza flavicornis Meig. Reeds vele jaren heeft het mijne aandacht getrokken, dat op eene plaats in den Haarlemmerhout (in de beukenlaan, waar zich de beukenboomen bevinden, in

welker schors eenige fransche zinsneden gesneden staan, welke aan de hand van Lodewijk Napoleon, den koning van Holland, die veeltijds op het paviljoen in den Hout verblijf hield, worden toegeschreven), waar veel lage kamperfoelie groeit, de bladen dezer plant zeer door insekten-larven gemineerd zijn. Ik herkende spoedig in deze larven eene phytomyza-soort, maar bij herhaling mislukte het opkweeken, totdat ik eindelijk dit jaar gelukkiger was. In Mei, bij koud voorjaar in Juni, vertoont zich de made in de jonge bladen en is in twee of drie weken volwassen, zoodat, als men niet bij tijds er eenigen verzamelt, slechts de ledige gangen in de bladen te vinden zijn. Figuur 28 geeft eene voorstelling van een gang door deze larf in het blad van Lonicera periclymenum L. gemaakt.

De volwassen made is ruim 2,5 mm. groot en de kleur licht-(geelachtig) groen, het lichaam is vrij sterk afgeplat en als 't ware gecomprimeerd tusschen de beide bladplaten. Het kopeinde en het achtereinde eindigen bijna even stomp, zoodat het verschil moeilijk te zien is. In vergelijking met die der maden van de reeds vroeger door mij beschreven phytomyza-soorten, zijn de klauwtjens dezer soort kort en breed. Het schijnt mij toe, dat bij de groote eenvormigheid der maden van het geslacht Phytomyza, de vorm der klauwtjens nog het grootste verschil aanbiedt en ter onderscheiding der soorten zou kunnen dienen. (Men vergelijke de vroeger beschrevene Ph. obscurella Fall. en Ph. harlemensis Weyenb.) Tusschen de jonge en volwassene maden is geen verschil dan het verschil in grootte waar te nemen. Figuur 29 stelt de made voor van de rugzijde gezien; het darmkanaal schijnt donker door; figuur 30 is een klaauwtjen.

De winter-generatie blijft als pop den winter over, de imagines verschijnen ongeveer in Mei en leggen waarschijnlijk eieren op de jonge bladeren. Het ei zag ik niet.

Slechts met zeldzame uitzonderingen verlaten de maden het blad om op den bodem pop te worden. Reeds in het eind van Juni of begin van Juli vindt men de lichtbruine popjens; zij vertoonen een breede donkere streep overlangs. Aan het achtereinde en het vooreinde vindt men het gewone paar uitsteeksels, de vervormde klauwtjens; aan het achtereinde staan deze iets dichter bijeen, zijn minder gekromd en iets kleiner dan aan het vooreinde.

Het schijnt dat deze maden sterker zijn dan die van Ph. harlemensis, of dat het blad der Symphoricarpus racemosa harder is dan dat der kamperfoelie, althands de gangen van deze soort loopen in de kamperfoeliebladen ook dikwijls over de bladnerven, zelfs over den hoofdnerf, wat bij de anderen niet of zeer zelden het geval is. Dikwijls bewonen ook twee of drie individuen één blad.

Op den rug van eene der larven, die ik voor de beschrijving uit het blad had gehaald, bevond zich eene larve van Braconide. Zij zat met den kop in de huid der *Phytomyza*-larf; het kopeinde was iets spitser dan het achtereinde, de twaalf geledingen sterk uitpuilend en de kleur van het diertjen was glazig wit, eenigszins paarlemoer-glanzig. Op elk lid staat een borstelhaartjen. Op den kop zag men een donkere vlek en daaronder een paar min of meer gekromde kaakjens; de tractus intestinorum was door het doorschijnende der huid geheel te zien. Bij sterkere vergrooting zag ik nog dat de ringen ter zijde fijn gekarteld zijn en elk der borstelharen op een wratjen staat. De grootte van dit diertjen was hoogstens 0.75 mm. (Zie figuur 31 a en b).

Daar ik twee soorten van Braconiden uit deze Phytomyzssoort kweekte en de beschreven larf stierf, kan ik de soort niet nader bepalen.

De vliegjens verschijnen in Juli of 't begin van Augustus, hetgeen van de min of meer gunstige weêrsgesteldheid afhangt. Phytomyza...?... In Februari vond ik in de vrucht van Juglans regia L. (okkernoot) eene menigte bruine vliegenpopjens met spits staarteinde en ongeveer 3,5 mm. groot. Enkelen waren reeds uitgekomen, de imagines zijn mij echter onbekend gebleven, daar uit die, welke nog niet uitgekomen waren, zich eene soort van Braconide ontwikkeld heeft. De vorm dezer popjens geleek echter, vooral door de puntjens aan het kop-

einde en achtereinde (de vervormde klauwtjens der made) volkomen op die van het geslacht *Phytomyza*. Is eene Phytomyzasoort bekend, die in walnooten leeft?

Phora opaca Meig. Uit een wespennest (Vespa germanica L.) gekweekt in October.

Stenopteryx Hirundinis L. De ronde, glinsterend zwarte, op plantenzaden gelijkende popjens dezer soort vindt men in het voorjaar in zwaluwnesten. De popjens hebben slechts 4 mm. in middellijn. De vlieg verschijnt in Juli.

Enkele opmerkingen over het opkweeken en bewaren van dipter-larven mogen hier eene plaats vinden.

Velen heb ik vaak hooren klagen over de schier onoverkomelijke moeilijkheden bij het opkweeken van dipteren-maden, en ik zelf heb die ook in ruime mate ondervonden; allengs echter gelukte dit mij beter en beter, en daarom wil ik eenige methoden kortelijk mededeelen.

Wat de in bladeren levende maden betreft, zoo heb ik er mij steeds wel bij bevonden, de bladeren bij droog weder en als de dauw is opgedroogd te verzamelen en dan frisch en onverwelkt te houden, door hen in gesloten stopflesschen te bewaren. Na eenige dagen beginnen zij dan meestal niet te droogen of te verwelken, maar te schimmelen, en zouden gaan rotten, als men hen niet tijdig aan de inwerking van versche drooge lucht blootstelde. Door alzoo beurtelings de flesschen eenige dagen met de stoppen te sluiten en dan weder eenige dagen te openen, kan men de bladen zeer lang goed houden; zijn de maden eenmaal verpopt, dan is het gevaar voor het mislukken der teelt veel geringer; men neme dan de stoppen weg en sluite de flesschen met kartonnen deksels, opdat de imagines, als zij uitkomen, niet ontsnappen. Op dezelfde wijze handelt men met de in stengels, wortels, knollen enz. levende maden; daar deze plantendeelen over het algemeen vochtiger zijn, doe men er niet veel bij elkander in ééne flesch en neme nu en dan de knollen gedurende eenige uren er uit in kartonnen doozen, om wat op te droogen. Daar velen der in knollen levende maden zeer vraatzuchtig zijn, zal het goed zijn nu en

dan een versche knol er bij te voegen, opdat zij des belust daarin kunnen overkruipen.

Vleeschvretende maden voede men op in met papier gesloten glazen; in stopflesschen wordt de lucht te zeer bedorven. Wegens de onaangename uitwasemingen, doet men wel, die niet binnen's huis te houden. In zulk een glas doet men eenige stukjens fijn gehakt vleesch, opdat men het gemakkelijk met eene sonde of pincet kunne doorwoelen, en doe er nu en dan, als de voorraad verteerd is, wat versch vleesch bij. Geeft men echter te veel in eens, dan rot het te sterk, en fijn gehakt vleesch verdient de voorkeur boven grootere stukken, bijv. een doode muis of vogel, daar de maden alsdan naar de binnenste deelen kruipen en moeilijk zijn voor den dag te brengen. Mogt het te sterk droogen, dan doe men er nu en dan enkele droppels water op.

Maden, die in het water leven, kweekt men het best op in opene suikerglazen, die men als 't ware tot kleine aquaria inricht, door wat kroos en modder er in te doen en verversche het water zoodra het begint te stinken; laat men den modder en het kroos in het glas, dan blijven meestal bij het afgieten ook de larven terug. Tegen het uitkomen der imagines bedekke men het glas met wit papier, waartegen zij zich gaarne aanzetten. Neemt men geen wel-, maar slootwater, dan vinden de larven van zelve daarin hun voedsel (infusorien, enz. of plantendeelen). Ook doet men best slechts ééne soort in elk glas te houden, opdat zij elkander niet verslinden, en zie toe, met het slootwater geene roofdieren, Notonecta's, waterkeverlarven, bloedzuigers of dergelijke in de kleine aquaria te brengen, daar deze alsdan spoedig ontvolkt zouden zijn.

Wat het bewaren der Dipteren-larven in collectie aangaat, heb ik mij best bevonden bij kleine praeparaatbuisjens van 4 centim. lengte, met een kurk gesloten en geplaatst in een plank van 5 centim. dikte, waarin op rijen regelmatige gaten geboord zijn van 3 centim. diepte en met de diameter der buisjens overeenstemmende. Zulk eene plank voor honderd nommers is ongeveer 3 decim. lang en 2 decim. breed en schuift gemakkelijk

in een kartonnen doos met lossen, neerslaanden zijwand. Voor zeer kleine larven is spiritus voldoende; beter, vooral voor grootere, heb ik mij bevonden bij gezuiverde houtazijn, de vormen blijven dan uitsteekend, hoewel na betrekkelijk geringen tijd de larven alsdan voor anatomisch onderzoek volkomen onbruikbaar zijn. Wil men haar daartoe bewaren, zoo doet men best gebruik te maken van eene geconcentreerde oplossing van Acidum picricum, waarin zij slechts "iets minder dan eeuwig verduurzaamd" zijn.

Ik voeg hier nu nog eenige aanteekeningen over insekten uit andere orden aan toe.

Vespa Germanica L. Om tot de kennis der levenswijze en metamorphose der wespen te komen was het eene eerste vereischte om de kolonien met hare geheele bevolking en toebehooren over te brengen naar eene plaats, waar zij ongestoord in haren arbeid konden voortgaan en de gelegenheid daar was om haar van zoo nabij en gemakkelijk mogelijk, zonder vrees voor aanvallen te kunnen waarnemen. Aan het laatste nu zou wellicht te voldoen zijn geweest, maar het eerste, de geheele overbrenging der kolonie, bleek ons reeds bij het eerste nest ondoenlijk te zijn, en zoowel bij het kleinste, dat slechts ± 100 bewoners beyatte, als bij het grootste onpraktisch; zoodat wij moesten besluiten de wespen eerst te dooden en dan de nesten mede te voeren. Dit maakten wij ons gemakkelijk. Het middel dat wij aanwendden ter dooding der wespen, bestond uit een kwart kan petrolie, of hoogstens bij een zeer groot nest, een halve kan. Des avonds omstreeks elf uren, als wij zeker konden zijn alle bewoners te huis te vinden en in rust, staken wij de flesch met petrolie met den hals in het gat dat toegang tot het nest verleende en lieten het vocht er in loopen. Het duurde dan niet lang of een gegons onder den grond verwittigde ons dat de wespen de door ons gewenschte stoornis in hare rust hadden ondervonden en wij haastten ons dan om door een stevige plag of zode de opening goed te sluiten en haar het ontsnappen onmogelijk te maken. Des anderen morgens waren wij dan reeds vroeg bij het nest en vonden alles in de rnst des doods, zoodat wij ons gemakkelijk van het nest konden meester maken. Na een uur aan de lucht te hebben blootgestaan, was de petrolie vervlogen en waren de doode wespen gemakkelijk uit het nest te schudden. Daarenboven heeft de petrolie nog het voordeel dat op plaatsen, die niet bijzonder sterk er door getroffen zijn, de larven somtijds in het leven bleven. Op deze wijze bemachtigden wij vele nesten. De algemeenste zijn die der bovengenoemde soort, waaraan ik de volgende bijzonderheden ontleen.

De eieren schijnen het geheele saisoen door in de nesten aanwezig te zijn, wij vonden er zoowel in het voor- als najaar. De eerste eieren worden door de overwinterde moederwesp in het voorjaar gelegd, waaruit dan de eerste arbeiders voortkomen, terwijl eerst langzamerhand de andere sexen geboren worden. Meestentijds wordt in elke cel slechts één ei gelegd, doch somtijds ook twee in eene cel, waarvan dan echter het eene meestal spoedig te gronde gaat. De eieren komen na zes of zeven dagen uit. Het aantal eieren der verschillende leggen is mij onbekend, doch uit de geringe bevolking der jonge kolonies, meen ik te mogen opmaken, dat dit aantal bij den eersten leg ongeveer 25 zal bedragen.

De eieren hebben een weinig weerstandbiedende, hoewel eenigszins taaie schaal en een elliptischen vorm, zeer flauw niervormig; de kleur is vuil wit en wordt kort na het leggen wat geeler of eigenlijk troebel, minder doorschijnend en helder. Het buitenste eivlies schijnt het ei los te omsluiten en wordt als 't ware gebruikt om het ei met het ondereinde tegen den want niet ver van den bodem der cel vast te kleven. Uitwendig waren verder geene bijzonderheden aan het ei waar te nemen en gedurende de ontwikkeling nam het op sommige plaatsen donkere, op andere lichte tinten aan, werd weeker en weeker, en terwijl allengs de eihuid dunner werd nam het voorwerp meer bestemde vormen aan. De grootte van het ei is 1 mm. lengte bij 0,5 mm. breedte. Is het jonge dier 2,5 mm. groot, dan begint zich de kop duidelijk te vertoonen; daarbij ziet men i n de linkerzijde des lichaams een donkere vlek ontstaan.

Steeds nog omgeeft een vlies de made en de tusschenruimte is met eene heldere vloeistof gevuld, die allengs verdwijnt, en het vlies wordt dan bij de eerste vervelling afgestroopt, terwijl het aan het achtereind der made bevestigd blijft en zoo de made in de opene cel — de openingen zijn steeds naar beneden gekeerd — daaraan gesuspendeerd blijft, met den kop naar beneden.

Wij zien hier dus van zelf een natuurlijk suspensorium ontstaan, dat het uit de cel vallen der made belet. De afdeeling in geledingen wordt nu duidelijk zichtbaar en de kleur der larf wordt allengs geel. Ook de donkergekleurde kaken zijn dan waar te nemen, benevens het darmkanaal dat vooral na voedsel opname recht duidelijk is te zien met het ongewapend oog. Zij zijn nu 7,5 à 8 mm, groot en nu vooral begint hare vraatzucht zich te openbaren. Bij eene kleine kolonie die ik in huis opkweekte, voedde ik, bij gebrek aan kleine vliegjens en andere insekten, de grootere met de kleinere en dezen maaltijd van hare soortgenooten lieten zij zich zeer wel smaken. Zoodra ik slechts eenige beweging bij de cellen maakte, verhieven allen dadelijk den kop, evenals jonge vogeltjens in een nest op het aanvliegen der ouden doen, en begonnen dan met de kaken te happen. Na weder eene vervelling waren zij 13 mm. groot en ook de oogen waren nu duidelijk waarneembaar. Eindelijk na weder verveld te zijn wordt de geheele larf meer porceleinachtig, zelfs iets fluweelachtig en vooral in het oog vallend is dan het groote, sterk kloppende ruggevat. Volwassen is de lengte 20 à 22 mm. Voor de cel toe te spinnen eet zij nog eens eene verbazende hoeveelheid en vangt dan aan eerst de randen der cel te verlengen en dan haar koepelvormig met een gewelf van wit spinsel te sluiten, hetgeen in een halven dag gereed is. Reeds kort na het inspinnen is aan de larf eene merkbare verandering to bespeuren, niet alleen verliest zij hare beweeglijkheid, maar ook de kleur wordt vuil en ziekelijk op het oog, zij worden rimpelig en weeker. Na een paar dagen is de made in eene fraai wit gekleurde nimf veranderd, wier oogen alleen lichtgrijs gekleurd zijn. Alle deelen van het volmaakt insekt, de vleugels uitgezonderd, zijn dan reeds te herkennen. Allengs neemt nu het achterlijf in omvang af, wordt meer elliptisch, zoodat men zou kunnen zeggen "nu wordt het dier gefatsoeneerd." De oogen en kaken worden donkerder en midden op het voorhoofd begint zich een zwart vlekjen te vertoonen. Daarna begint ook het achterlijf, vooral boven het ruggevat, zich te kleuren; vervolgens kleurt zich sterk de thorax en de inplantingsplaats der pooten, het overige gedeelte van den kop, zoodat na twee of drie weken (al naar de warmte) de kleuring volkomen is en de pop geheel op de fraaie wesp gelijkt; alleen de vleugels en de sierlijke vlugheid en bewegelijkheid der imago ontbreken haar nog. Eindelijk komt er beweging in de cel; opent men die dan, dan vindt men de volmaakte wesp, maar hare pooten, vleugels, enz. zijn nog zoo week en slap, dat zij voor haar tot elk doel onbruikbaar zijn; eerst het toetreden der lucht en hare krachtige strooming door het tracheen-net, geeft die kracht en vlugheid, die wij in de werkzame en bedrijvige wesp bewonderen. Ook dan eerst wordt de angel haar tot wapen.

De volwassen wespen hebben een uur noodig tot doorknaging van het sluitend spinsel en laten, kort nadat zij uit de cel gekropen zijn, eenige druppels helder of min of meer geel vocht loopen, dat vele op houtzaagsel gelijkende vezeltjens bevat. Eerst den volgenden dag vliegt de wesp de wereld in, om tot het einde van het najaar zich in bedrijvige werkzaamheid te verlustigen, te zorgen voor de uitbreiding van het nest en de voedering der maden. Het aantal generaties in één zomer schat ik op vijf tot acht. De wijfjes worden eerst laat in den zomer geboren, verstrooien zich, overwinteren als in winterslaap hier of daar onder eene zode of in een reet en beginnen in het volgende voorjaar eene nieuwe kolonie te stichten. De eigenlijke arbeiders zijn de neutra en de niet talrijke mannetjens leven slechts voor hun genot. De 22 kan men reeds aan de groote zware larven herkennen.

Eene beschrijving der algemeen bekende imagines te geven is overtollig; van de parasieten heb ik hierboven gesproken. Vespa vulgaris L. Komt in alles met de vorige overeen; wij vonden echter de nesten veel zeldzamer. In 't algemeen waren de kolonien grooter 1). De nesten ook over het algemeen minder regelmatig rond.

Vespa rufa L. Van deze soort vonden wij slechts éénmaal een klein nest, eenigszins omgekeerd pyramidaal van vorm.

Vespa Crabro L. Van deze soort vonden wij de nesten steeds in holle boomen of onder daken van buitenhuizen.

Aylax Glechomae Htg. Op Glechoma hederacea L. komt somtijds een galveroorzakend insekt voor, bekend onder den naam Aylax Glechomae Hart. of Diastrophus Glechomae Kaltb. De beschrijving van dit insekt vindt men in Hartig, ûber die Familie der Gallwespen (in Germar's Zeitschrift f. Entom. 1841, pag. 342 en Nachtrag, in eod. 1843, p. 412). Eene afbeelding der gal geeft Malpighi, T. IX, f. 24. (Zie Taschenberg, Hymenopteren Deutschlands, p. 132, Kircher, Catalogus Hymenopterorum Europae, p. 27, n°. 2). Men vergelijke tevens Kircher, die Gallenauswüchse des Budweiser Kreises, Angabe der Gallen-erzeuger und 'ihrer Schmarotzer, Prag 1855.

Het geslacht Aylax behoort tot de familie der Cynipidae Westw. en kenmerkt zich duidelijk. Hartig heeft het in tweeën gesplitst; de eerste afdeeling, weinige soorten bevattende, is volkomen glad en glanzig op den middenrug, de pooten en het achterlijf zijn rood en het achterlijfseinde aan de rugzijde zeer donker. De tweede afdeeling kenmerkt zich door een middenrug, die fijn gestipt is of eene lederachtige minder glanzende oppervlakte vertoont, zonder dat die echter nog bepaald dof is te noemen. Tot deze laatste behoort onze Aylax Glechomas

¹⁾ Ter vergelijking geef ik hier de bevolking op van eenige nesten: Vespa Germenies L. (uitgehaald 24 Juli) ± 100 neutra, 1 2, 0 3. ± 600 larven, waarvan de helft ingesponnen en de andere van seer verschillenden leeftijd, de sterkte der bevolking nam in de verdiepingen van beneden naar boven toe. De door de wespen verlaten eellen der onderste laag bevatten reeds weder eieren, dan volgen de kleine jonge larven, ens.; een ander van 17 Augustus telde met de larven mede alechts 300 individuen, terwijl weder een ander van 28 Augustus 2500 wespen en ongeveer 800 larven telde. Vespa vulgaris L., een nest telde 200 wespen en ongeveer even soovele larven; een ander ± 3000 wespen en 600 larven.

Hart. Aylax is later door Hartig zelven in Aulax veranderd, daar evenwel geen geldige reden voor die naamsverandering is op te geven, handhaaf ik de eerste spelling. Evenals van de galwespen in 't algemeen, is ook van deze soort het manlijk geslacht nog niet bekend, zoodat de beschrijving alleen de wijfjens geldt.

Van deze soort vond ik de gallen half Juni in den Haarlemmerhout; de witte, glazige larven waren toen, hoewel volwassen, nog niet verpopt en ongeveer 4 mm. groot. Monddeelen bruin. Einde Juli verpopten zij. Prof. van Hall vond deze soort in Groningen (Zie Bouwst. v. e. faun. v. Nederland, II. p. 233, no. 167). De soort is niet algemeen en werd tot heden in Holland niet gevonden (zie Nederl. Tijdschr. v. Entom. XII. p. 115, no. 261). De bewoonde plant, die ik vond, had twee gallen, een aan den knop, met daardoor veroorzaakte vernietiging der eindknop, en een midden in een blad (zie figuur 32). De kleur der gallen is veel lichter groen dan die der bladen. De bovenste was geheel rond met een diameter van 1 centimeter, de andere was min of meer regelmatig vierkant en bol als een kussentjen aan de bovenzijde. De bovenste had daarenboven een roode blos en beiden waren met dons sterk bezet. De gal bestond uit een buitenbekleedsel dat door vele vrij sterke trabeculae met de vrij groote kern verbonden was, overigens vulde pulpa de tusschenruimte. De kern bevatte een viertal cellen, door sterke tusschenschotten van elkander gescheiden (zie figuur 33). De tweede gal was minder regelmatig gebouwd, de tusschenruimte tusschen de buitenhuid en de kern was kleiner en er waren een paar cellen meer in. De imagines verschenen in het laatst van September en in October.

Kircher vond de gallen aan de bladstelen, stengels en knoppen, dus niet aan de bladen (bij Weenen). Hij kweekte er twee soorten van parasieten uit, namelijk *Pteromalus Glechomae* Först. en *Torymus splendidus* Först.

Acherontia Atropos L. Zoo als bekend is, brengt ook de rups van deze soort een geluid voort, dat met dat van den vlinder overeenkomt, en naar mijne waarneming slechts iets minder gerekt is; zelfs bij de pop heeft de heer Ver Loren dit geluid, hoewel zwak, waargenomen. Dat dit geluid van rups en pop niet op dezelfde wijze kan onstaan als het bij den vlinder ontstaat, is duidelijk, daar de organen daartoe, palpen en zuiger, bij de rups en pop ontbreken (zie de laatste onderzoekingen van Landois daaromtrent in Kölliker en Sieboldt's Zeitschr. für wissensch. Zool. Bd. 17, p. 55). Het zou m. i. dus nog kunnen zijn dat bij de rups en pop de oorzaak van het geluid in de zuigmaag en slokdarm gelegen is; gelijk Wagner ook van den vlinder beweert. Landois spreekt dit wel ten stelligste tegen, maar van de rups en pop zwijgt hij.

Taeniocampa stabilis W. V. Onder de voorwerpen van deze soort door mij gevangen, kwamen enkele exemplaren der Var. Juncta voor. Een dezer verdient bijzondere vermelding omdat het zamenvloeien der niervlekken der bovenvleugels, dat hem tot Var. Juncta Hw. maakt, aan de rechterzij zeer duidelijk was, maar daarentegen de linker bovenvleugel volkomen gelijk was aan T. Stabilis W. V. type. Het exemplaar was volkomen gaaf en goed ontwikkeld, en overigens geheel symmetrisch.

Carpocapsa grossana Haw. (Fagiglandana Zell.) Te gelijk met rupsen van C. splendana Hübn. in aangestoken eikels, vond ik in den Haarlemmer- en Aeren-hout de rupsen dezer soort in beukenoten; doch zeldzamer.

De rups tast achtereenvolgens al de vruchten aan, die door eenzelfde omhulsel omsloten zijn en verlaat om te verpoppen de vrucht. Zij verpopt achter boomschors, enz. Volwassen is zij 7 mm. lang. De twee eerste ringen zijn vuilgeel, het in tweeën gedeelde schildjen en de oogen lichtbruin. Overigens is de kleur roodachtig, eenigszins oranje, en het bevenste gedeelte van elken ring lichter dan het onderste gedeelte. Op elken ring staan twee puntjens op den rug en een terzijde en in elk dezer zwarte puntjens een fijn haartjen. De buikvlakte en de buikpooten zijn lichter, de borstpooten geelachtig (zie figuur 34).

Crambus Pratorum F. Het ei dezer soort is langwerpig, overlangs gegroefd en oranjegeel van kleur (zie figuur 35).

Pterophorus pterodactylus L. De eieren dezer soort, eerst

geelachtig en daarna donkergrijs, gelegd den 3^{4en} Mei, kwamen uit den 18^{4en} d. v. De rupsjens zijn grijsachtig met zwarten kop, eenigszins ruig. Ik voedde hen op met gras.

Eenige kleinere en onbestemde aanteekeningen, waarbij ook afbeeldingen ontbreken, vernietig ik, als m. i. niet van genoegzaam belang om bewaard of gepubliceerd te worden.

En hiermede dus neem ik afscheid van mijne entomologische vrienden in het vaderland en de vaderlandsche fauna.

Menige aangename herinnering komt mij daarbij voor den geest; herinneringen aan de vergaderingen onzer vereeniging en hare feestmaaltijden, waar hartelijkheid, gulle vriendschap en gezelligheid, die alle onderscheid in jaren en maatschappelijke positie als 't ware wegnamen, steeds voorzaten; herinneringen aan excursies, die tot landelijke feesten werden; maar vooral ook herinneringen aan hulp en onderstenning door raad en daad; — de laatste niet het minst, als de kunstvaardigheid van het penseel van den eenen steeds bereid was voor anderen werkzaam te zijn; van der Wulp, Snellen van Vollenhoven en Brandts, ontvangt daarvoor in 't bijzonder nogmaals mijn hartelijken dank. Ook gij, die zoo vaak mijne metgezellen waart op excursies om Haarlem, Utrecht of Amsterdam, gedenk ik in 't bijzonder, o. a. Kinker, Lodeesen, Boogaard, onzen overleden Grebner, Hoffmann, Selenka, de beide Ritsema's, Groll, Waalewijn, Sinia.

Het is mijn wensch in het verre westen ook voor onze wetenschap, als tak der dierkunde, die 4/5 der geheele dierkunde omvat, nuttig werkzaam te zijn, en daaraan de vereerende opdracht der regeering van Argentina in de eerste plaats diensthaar te maken. Al scheidt een groote afstand ons, toch kan het zamenwerken voortgaan en zal ik door het toezenden van insekten, zooveel mogelijk aan ieder in de afdeeling waarin hij zich specialiseert, door het inwinnen van inlichting en inzenden van mededeelingen, den vriendschapsband trachten aan te houden en te bestendigen.

. Allen roep ik nog een hartelijk "vaartwel" toe en .... tot wederziens!

Rozenlust, 26 Juni 1872.

Verklaring der Afbeeldingen.

- Figur 1. De larf van Chironomus tentans F. (vergroot).
  - 2. Kaak dezer larf (zeer vergroot).
  - , 3. Onderlip " " (" ").
  - 4. Aanhangsel aan het staarteinde dezer larf (zeer vergroot).
    - g. Klierachtig orgaan; c. luchtbuizen; s. stervormig aanbangsel.
  - , 5. De larf van Chironomus nubeculosus L. (vergroot).
  - , 6. De pop dezer soort (vergroot).
  - 7. Eierketen van Orthocladius diversus v. d. W. (vergroot).
  - 8. Een eitjen van dezen keten; geisoleerd (zeer vergroot).
  - 9. Ei van Tipula oleracea L. (vergroot).
  - , 10. Pop van Mycetobia pallipes Meig. (vergroot).
  - , 11. Pop van Sciara pallipes F. (zeer vergroot).
  - " 12. Kop der larve van Sciara quinquelineata Macq. (vergroot, van voren).
  - , 13. De larf dezer soort (vergroot).
  - . 14. De eerste ringen dezer larf (vergroot van terzij).
  - " 15. De larf van Bibio ferruginatus F. (vergroot).
  - n 16. De larf van Cecidomyia Crataegi Winn. (zeer vergroot).
  - " 17. Ei van Syrphus Corollae F. (vergroot).
  - , 18. De larf van Sarcophaga carnaria L. (vergroot).
  - , 19. Poptonnetjen van deze soort.
  - , 20. Anthomyia larf uit Bufo vulgaris Laur. (vergroot).
  - , 21. Pop van Sepedon sphegeus F. (vergroot).
  - , 22. Pop van Pelina aenea Fall. (vergroot).
  - , 23. Pop van Ephydra breviventris Fall. (vergroot, van de rugzijde).
  - " 24. Pop van Ephydra breviventris Fall. (vergroot, van terzij)
  - 25. Kop der pop van Ephydra riparia Fall. (vergroot, van terzij).
  - 26. Larven van Agromyza cunctans M. in een distelstengel.

- Figur 27. De pop dezer soort, vergroot.
  - " 28. Kamperfoelie-blad met gangen der larf van Phytomyza flavicornis Meig.
  - " 29. De larf dezer soort, vergroot.
  - , 30. Een klauwtjen dezer larf, zeer vergroot.
  - , 31. De pop dezer soort, vergroot.
    - a. Braconide-larf parasiteerende op de voorgaande. (vergroot).
    - b. Een segment dier Braconide-larf (zeer vergroot).
  - n 32. Glechoma hederacea met gallen van Aylax Glechomae Hart.
    - a en b de gallen.
  - " 33. De bovenste gal, in doorsnede.
  - , 34. De rups van Carpocarpsa grossana Hw. (iets vergroot).
  - , 35. Ei van Crambus Pratorum F. (vergroot).

LES MACROLÉPIDOPTERES DE BRÉDA ET DE SES ENVIRONS.

LISTE SUPPLEMENTAIRE Nº. 4.

Captures de 1873

PAR

F. J. M. HEYLAERTS Fils.

- 580. Nola strigula Schiff. Une mâle fut pris par moi le 7 Juillet près du Speelhuis. L'espèce est nouvelle pour notre Faune.
- 581. Psyche Graslinella Brd. Trouvée déjà en 1870 à l'état de chenille et de femelle morte et sèche, ce n'est qu'en 1873 que j'ai su élever les larves et mener à bien leur entier développement. J'en possède maintenant trois mâles superbes, éclos le 12, 19 et 25 Mai dernier, et le nom de l'espèce n'est donc plus donteux. Les sacs se trouvent, en Avril, sur la bruyère de Galder et en 1872 ils y furent assez communs, quoique très-localisés.
- 582. Psyche plumifera O. J'avais cru toujours à l'existence de cette Psychide dans nos environs, et, quoique j'aie bien cherché chaque année, ce n'est que le 2 Mai dernier, que j'ai trouvé quelques mâles assez passés et un seul fraichement éclos sur un point assez élevé de la Bruyère de Galder.
- 583. Hadena basilinea F. Espèce très-connue et que pourtant je viens de découvrir ici, parce que je ne l'ai pas cherchée dans les bonnes localités. Je la pris le 15 Mai

- 174 LES MACROLÉPIDOPTERES DE BRÉDA ET DE SRS ENVIRONS.
  - sous les feuilles tombées d'une haie qui sépare un champ cultivé de la bruvère de Galder.
- 584. Leucania impudens Hb. Les belles chenilles furent trouvées par moi sur des graminées de la bruyère de Galder. Chez moi elles n'ont mangé que les feuilles de Holcus mollis; au commencement de Juin elles se chrysalidèrent et le 27 du même mois la première femelle apparut.
- 585. Leucania albipuncta F. Je pris, le 28 Août, un beau mâle de cette espèce sur des fleurs de Lilium lancifolium dans mon jardin.

REMARQUES.

- 1. En 1873 j'ai pu me procurer en abondance plusieurs espèces, citées comme rares dans ma première liste. Ce sont:
  - 1º. Psyche villosella O. environ 40 chenilles dont j'ai eu plusieurs beaux mâles.
  - 2º. Agrotis neglecta Hb. Les chenilles presque communes dans le Mastbosch en Avril.
  - 3º. Mamestra contigua Vill. Les chenilles trèscommunes en Octobre 1872 dans le Mastbosch.
  - 4º. Naenia typica L. Les chenilles extraordinairement communes en Avril.
  - 5°. Taenio campa gracilis F. Le papillon trèscommun au commencement d'Avril.
  - 6°. Bapta bimaculata F. Le papillon peu rare, surtout les femelles, dans le Ulvenhoutsche bosch, etc.
- 2. J'ai pu m'assurer que la chenille figurée par Roesel (Tab 45 fig. 1) comme étant celle d'Acronycta Euphrasiae Brahm, n'est en réalité que celle d'Acronycta Euphorbiae F., car en ayant trouvé sur la bruyère de Galder et espérant en avoir l'espèce en question, j'eus la déception de voir ma méprise. Le n°. 202 doit donc être rayé de ma liste.

AANTEEKENINGEN BETREFFENDE EENE KLEINE COLLECTIE HYMENOPTERA VAN NEDER-GUINEA, EN BESCHRIJVING VAN DE NIEUWE SOORTEN

DOOR

C. RITSEMA Cz.

Met eene welwillendheid waarvoor ik hem ten hoogste dankbaar blijf, stond Dr. E. Piaget mij in het laatst van het vorig jaar een 32-tal Hymenoptera, afkomstig van Neder-Guinea (zuidwestelijk gedeelte van Afrika) ter bewerking af. Zij waren in 1868 met insekten van andere orden verzameld door den heer M. G. van Woerden, een ijverig entomoloog, die, hetgeen voor onze wetenschap een waar verlies is, reeds in de zevende maand van zijn verblijf in die gewesten als slagtoffer van het ongezonde klimaat viel. 1)

De Lepidoptera door van Woerden overgezonden hebben aan den heer P. C. T. Snellen de stof geleverd voor een belangrijk opstel, dat op blz. 1—110 van het zevende deel der tweede serie van dit tijdschrift voorkomt, en waaraan ik de volgende bijzonderheden ontleen betreffende de landstreek waar van Woerden verzamelde.

Zij ligt in Neder-Guinea aan den mond der rivier Congo of Zaïre op ongeveer 6 graden Zuiderbreedte. In den beginne hield van Woerden zijn verblijf juist aan den mond der rivier op de factorij Banana der Afrikaansche Handels-Vereeniging, later meer landwaarts in, ongeveer (zooals hij schreef) veertien uren stoomens de rivier op, te Loango. Langs de kust is het laag en zandig,

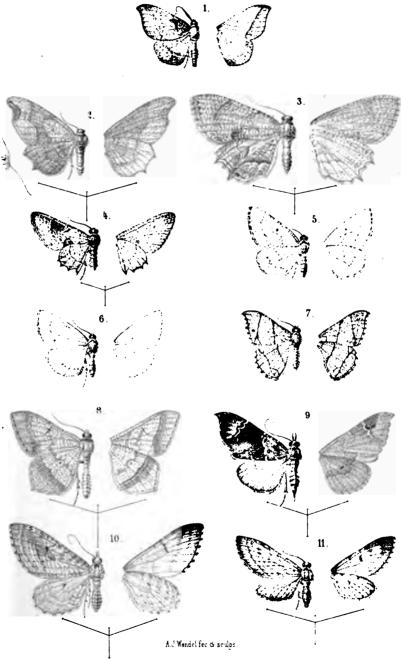
Nadat van Woerden den 1sten Mei 1868 op de plaats zijner bestemming was aangekomen, overleed hij reeds in November daaraanvolgende.

binnenwaarts wordt het hooger; van Woerden beschreef de streek waar hij het laatst verzamelde als arm aan insekten, en den grond als uit roodachtige, harde klei bestaande, zeer ongeschikt voor insekten-larven om in te verpoppen.

De 32 mij ter hand gestelde Hymenoptera behooren tot 27 soorten, waarvan 2 tot de afdeeling der Ditrocha en 25 tot die der Monotrocha. Ik trof onder hen 13 soorten aan die ik voor onbeschreven meende te moeten houden, en daaronder eene waarvoor ik zelfs een nieuw geslacht heb moeten oprigten. 1) Van de 27 soorten zijn er 3 (n° 4, n° 8 en n° 14) ook in het Zuidelijk gedeelte van Europa, en eveneens 3 (n° 3, n° 4 en n°. 14) ook in den Oost-Indischen Archipel aangetroffen, zoodat 2 soorten (n° 4 en n° 14) in Zuid-Europa, in Afrika en in den Oost-Indischen Archipel voorkomen.

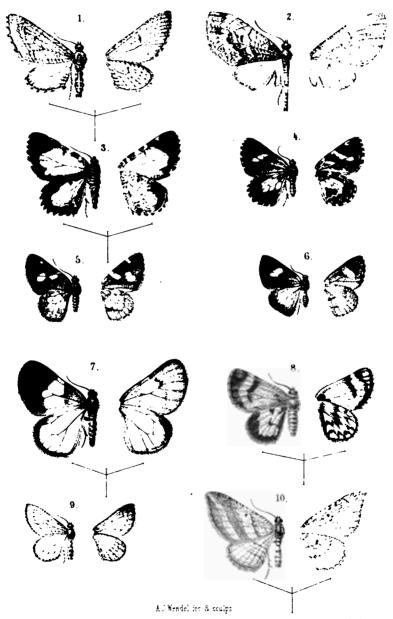
I. DITROCHA.	11. Pompilus rutilus, Klug. 1 2.
FAM. BRACONIDAR.	12. " ornatissimus, n. sp. 12.
1. Bracon maculifrons, n. sp. 1 2.	FAM. SPHECIDAE.
2. , corallinus, n. sp. 1 3.	13. Ammophila Guineensis,
II. MONOTROCHA.	n. sp 1 9.
FAM. CHRYSIDIDAE.	14. Pelopoeus spirifex, L. 18.
3. Pyria lyncea, F 1 2.	FAM. LARRIDAE.
4. Stilbum splendidum, F. 12.	15. Larrada Vollenhovia, n.
FAM. DORYLIDAE.	sp 1 8.
5. Dorylus nigricans, Illig. 2 &.	16. Piagetia Woerdeni, n.
6. "Shuckardi, n. sp. 2 s.	g. et n. sp 1 8.
FAM. SCOLIADAE.	FAM. PHILANTHIDAR.
7. Elis(Dielis) cœlebs, Sich. 1 2.	17. Cerceris vidua, Klug . 1 ?.
FAM. POMPILIDAB.	FAM. EUMENIDAE.
8. Pompilus Bretonii, Guér. 1 8.	18. Eumenes Walkeri, n. sp. 23.
9. "Taschenbergii, mihi. 1 2.	19. Synagris combusta, de
10. Pompilus elongatus, n.	Sauss 1 9.
sp 1 &.	

¹⁾ Van dit genus is door mij ook reeds eene Javanneche soort beschreven. (zie the Entomologist's Monthly Magazine, vol. IX (Nov. 1872) p. 121.)

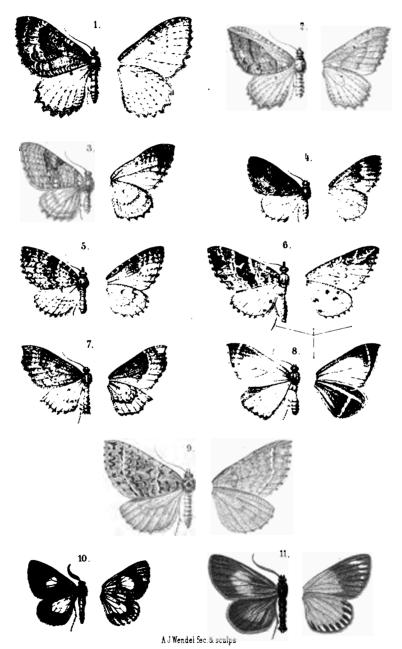
1 Falcinodes suggillaria m. 2 Erosia ochodontaria m. 3. Er. nigrocapitata m. 4 Er. pauxillata m. 5. Corycia micantaria m. 6. Cor. circumvallaria m. 7. Macaria divergentata m. 8. Mac adrasata m. 9. Cyclomia endotrichiata m. 10. Eupithecia rubigata m. 11. Eup. indefinata m.

				I
				:
·				
·				
		•		
•				
		·	•	

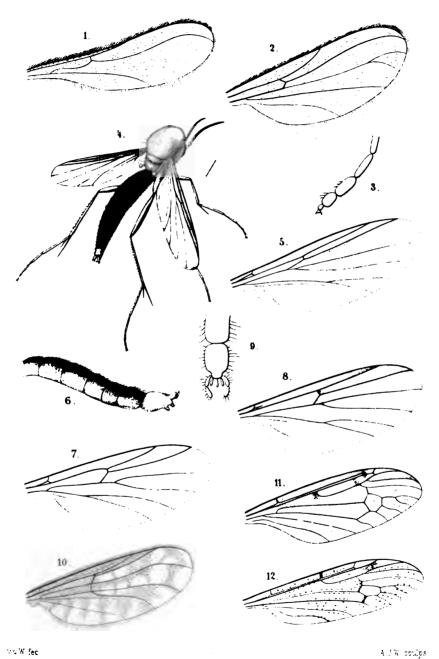
1 Eupithecia vermiculata m. 2 Rhopalodes patrata m. 3 Scordylia Hippomenata m. 4 Scord. fluminata m.
 5 Scord. dispilata m. 6 Scord. monospilata m. 7 Scord. ambiguata m. 8 Scord. chrysopterata m.
 9 Phibalapteryx lutalentata m. 10 Phib. effluata m.

			1
	•	·	

1 Scotosia cunctata m. 2 Scot. pallivittata m. 3 Cidaria circumcidata 9 m. 4 Cid. Emmelesiata m. 5 Cid. morbosata m. 6 Psaliodes ocreata m. 7 Opisogonia Herrichiata m. 8 Eubolia fulgurata m. 9 Eubol. momaria m. 10 Melanoptilon. Emplociaria m. 11 Mel. suavaria m.

•			
		•	

1. Colpodia pallidula. 2, 3. Catocha crassitarsis. 4. Exechia rufithorax. 5. Ex. Schummeli.
6.7. Brachycampta ruficauda. 8. Mycetophila sordida. 9. Tanytarsus sordens.
10. Tanypus guttipennis. 11. Eutonia barbipes. 12. Poecilostola angustipennis.

			I	
	·			
		·		

FAM. VESPIDAE.	FAM. APIDAR.
20. Belonogaster junceus	23. Megachile bombiformis,
Oliv	Gerst 1 9.
21. Belonogaster brunneus,	24. Megachile nigrocincta,
n. sp 1 2.	n. sp 1 2.
22. Polistes inornatus, n.	25. Xylocopa combusta Sm. 1 2.
sp 1 \forall .	26. " caffra, L 1 s.
	27. " neglecta, n. sp. 2 2.

I. DITROCHA.

FAM. BRACONIDAE.

Genus Bracon, Fabricius.

1. Bracon maculifrons, nov. spec.

Na verwant aan Br. flagrator Gerst. (Peters, Reise nach Mossambique, Insekten, S. 521, Taf. 32, Fig. 11) en dus even als deze door vorm, sculptuur en kleur tot de groep van Brullé's Br. coccineus (volgens Gerstaecker in Peters' Reise nach u. s. w. synoniem met Br. fastidiator F.), incisus en pictus behoorende.

Van het wijfje door van Woerden overgezonden is het ligchaam 10, de legboor 3 mm. lang, terwijl het met uitgespreide vleugels 22 mm. breed is.

De kleur is scharlakenrood; de zamengestelde oogen (de enkelvoudigen zijn donkerbruin), de sprieten, op den schedel eene ronde vlek, die juist de ocellen omvat, het einde der bovenkaken, de scheedekleppen van den legboor, het laatste lid der tarsen van de beide laatste pootenparen, benevens de klaauwtjes en het daar tusschen liggende kussentje van de drie paren zwart. Op het begin van de middellob en op de zijlobben van den mesothorax schemert flaauw eenig zwart door. De tarsen der pooten, vooral die van het eerste paar, (het laatste lid der beide laatste paren uitgezonderd) zijn vuilgeel. Het aangezicht is mat glanzend, onmiddelijk boven de bovenkaken van eene kleine maar diepe uitholling, en tusschen en beneden den grond der sprieten van eene korte langsgroef voorzien. De glanzende schedel is tusschen de ocellen en de bazis der sprieten diep en breed hartvormig

uitgehold, welke uitholling over het midden van eene fijne langsgroef voorzien is. De mesothorax en het uitpuilende schildje zijn zeer glad en glanzend, als het ware vernist, de metathorax iets minder, daar deze met zeer fijne, verspreide puntjes bedekt is; over het midden echter is hij van een sterk glanzende en een weinig verheven langsstreep voorzien. De groeven aan wederzijde van de eenigszins boven de zijlobben uitstekende middellob des mesothorax zijn niet diep.

De vleugels zijn donker zwartbruin; van het voorste paar zijn de tegulae, de costa, de subcosta en het stigma koraalrood, de beide costaaladeren door een zwart vlekje van het stigma gescheiden, de overige aderen zwart; van het achterste paar zijn de langsaderen rood, de vertakkingen zwart. In de voorvleugels zijn bijna kleurloos: in de eerste cubitaalcel eene vlek langs den achtterrand van het stigma, waarin eene andere vlek uitloopt, die als diagonaal genoemde cel in tweeën deelt; achter de voorste discoïdaalcel, in het verlengde van genoemde diagonaal en daarmede zamenhangende, eene driehoekige vlek, en langs de beide zijden van den tweeden cubitaaldwarsader een smal streepje. Voorts zijn in deze vleugels bruinachtig geel: eene vlek in het voorste gedeelte van de apikaalcel, en in de middelste humeraalcel langs den subcostaalader eene smalle streep, die aan het eind der cel plotseling breeder wordt.

Van het breed eivormig achterlijf is de verhevenheid over het midden van het eerste segment met onregelmatig geplaatste, korte, overlangsche streepjes bedekt en daardoor lederachtig gerimpeld en mat. Het vierkant dat deze verhevenheid als eene lijst omgeeft, benevens de driehoekige lappen op de zijden daarvan, zijn glad en glanzend. Het middenveld der volgende segmenten is met puntjes digt bedekt en daardoor mat. De diepe groef langs de bazis der segmenten is sterk overlangs gestreept en evenals de puntjes op het middenveld fraai goudglanzend, waardoor de rug van het achterlijf eene vaalroode kleur verkrijgt. De groef langs den achterrand van het derde en de volgende segmenten, als ook de verhevenheden langs de zijden van het achterlijf zijn echter helder rood en met puntjes

bedekt. De beide verhevenheden langs de bazis van het tweede segment zijn helder rood, glad en glanzend.

De zwarte scheedekleppen van den legboor zijn flaa: w gebogen en naar het einde merkbaar verbreed; de legboor zelf is bruinrood. Het insekt is, vooral aan de onderzijde van den thorax, spaarzaam met fijne witte haren bedekt.

2. Bracon corallinus, nov. spec. (Plaat 11, fig. 1.)

Van deze soort, die tot de groep van de voorgaande behoort, heb ik een mannelijk voorwerp voor mij. Het heeft eene lengte van 11 mm. en, met uitgestrekte vleugels, eene breedte van 24 mm.

De kleur is helder koraalrood; de kop bruinachtig geel; de zamengestelde oogen (de enkelvoudigen zijn donkerbruin), de sprieten met den top van de knobbels waarop zij zijn ingeplant, op den schedel een vlek of band die digt achter den grond der sprieten begint en daar breed afgerond is, juist de ocellen in zich opneemt en zich over het achterhoofd tot aan de inplanting van den hals uitstrekt en waarin zich achter de ocellen eene V vormige figuur van de kleur van den kop vertoont, het einde der bovenkaken en dat van de klaauwtjes der tarsen met de daartusschen liggende kussentjes, zwart. Op het begin van de middellob en op de zijlobben van den mesothorax schemert flaauw eenig zwart door. Het laatste achterlijfssegment is bruin rood. Het aangezicht is mat, onmiddelijk boven de bovenkaken van een' dwars-ovalen indruk en tusschen en beneden den grond der sprieten van eene korte langsgroef voorzien. De sterk glanzende schedel is tusschen de ocellen en den grond der sprieten diep en breed hartvormig uitgehold, welke uitholling over het midden van eene fijne langsgroef voorzien is. De geheele thorax met het uitpuilende schildje is glad en glanzend. De groeven aan weerszijde van de eenigszins boven de zijlobben uitstekende middellob des mesothorax zijn niet diep.

De vleugels zijn donker zwartbruin; van het voorste paar zijn de tegulae, de costa, de subcosta en het stigma, welk laatste in het midden doorschijnend en daardoor lichter gekleurd is, helder koraalrood, de beide costaaladeren door een zwart vlekje van het stigma gescheiden; de mediaal langs- en dwarsader vuilrood, de overige aderen zwart; van het achterste paar zijn de langsaderen rood, de vertakkingen zwart. In de voorvleugels is biina klenrloos: de binnenhoek van de radiaalcel tot aan de eerste cubitaaldwarsader, het buitenste drie vierde gedeelte van de eerste cubitaalcel, eene vlek achter de discoïdaalcellen en het begin van de apicaalcel, welke vlekken met elkander zamenhangen en zoodoende een' onregelmatigen doch onafgebroken band over de voorvleugels vormen; de aderen welke in in dezen band liggen zijn geelachtig van kleur; voorts is kleurloos een smal streenje langs beide zijden van den tweeden cubitaaldwarsader, terwijl de middelste humeraalcel, met uitzondering evenwel van de bazis, bruinachtig geel van kleur is. In de achtervleugels merkt men twee licht gekleurde vlekken op: eene langwerpige op de hoogte van het frenum, en eene ronde onmiddelijk achter en onder de plaats waar de tweede langsader zich vertakt.

Het achterlijf is zooals gewoonlijk bij de mannetjes smal eivormig. De verhevenheid op het midden van het eerste segment is overlangs gestreept en mat, het vierkant dat haar omgeeft glanzend, de driehoekige lappen op de zijden van dit vierkant met grove rimpels bedekt. Het middenveld van het tweede segment is met overlangsche streepjes, dat der drie volgenden met puntjes digt bezet en daardoor mat, het laatste segment is glad en glanzend. De diepe groef langs de bazis der segmenten is sterk overlangs gestreept en min of meer goudglanzig. De groef langs den achterrand van het derde segment en van de volgenden is van fijne puntjes voorzien. De verhevenheden langs de zijden van het achterlijf zijn glanzend, die langs de bazis van het tweede segment mat. Waarschijnlijk door indrooging liggen de hoeken aan wederzijde van den achterrand van het voorlaatste segment geheel vrij. Het einde van de geledingen der tarsen is zwartachtig betint. Het geheele insekt is spaarzaam met fijne witte haren bezet.

II. MONOTROCHA.

FAM. CHRYSIDAR.

Genus Pyria, Lepeletier et Serville.

- 3. Pyria lyncea. Fabricius, Syst. Piez. p. 172, nº. 8 (Chrysis). Peters, Reise nach Mossambique, Insekten, S. 519.
- Syn. Pyria armata. Lepeletier et Serville, Encycl. Méth. X, p. 495. Brulle, Suites à Buffon. Hyménopt. IV, p. 21, n°. 4.
  Pyria Reichei. Spinola, Ann. Soc. Ent. France. VII, p. 448.
  Chrysis lyncea Fabr. Dahlbom, Hymenopt. Europ. II, p. 339, n°. 191.

Van het wijfje dat ik voor mij heb valt niets bijzonders te zeggen. 's Rijks Museum van Natuurlijke Historie te Leiden bezit van deze soort, die over het grootste gedeelte van Afrika schijnt voor te komen (volgens Gerstaecker in Peters' Reise l. c. ook in Arabië en op het Prinsen-eiland), behalve een exemplaar van de Kaap de Goede Hoop, ook een dat volgens het etiquet van Java afkomstig is.

Genus Stilbum, Spinola.

Stilbum splendidum. Fabricius, Syst. Piez. p. 170, nº. 1
 (Chrysis). — Brullé, Suites à Buffon. Hyménopt. IV, p. 15.
 nº. 1. — Dahlbom, Hymenopt. Europ. II, p. 358 nº. 199,
 tab. XII. 114. — Peters, Reise nach Mossambique, Insekten,
 S. 519.

Het mannetje door van Woerden overgezonden is 10 mm. lang en behoort tot Dahlbom's varieteit b. De kleur is nl. helder groen met blaauwen weerschijn, met uitzondering evenwel van het achterhoofd, de tegulae en het achterste gedeelte van den middellob des mesothorax tot en met het scutellum welke deelen donkerblaauw zijn, en het laatste achterlijfssegment dat violet gekleurd is.

Met Brullé en Gerstaecker geloof ik dat St. calens F. niet als eene afzonderlijke soort van St. splendidum F. mag worden afgescheiden, daar tusschen beide vormen (ook in het Leidsch Museum) allerlei overgangen bestaan in grootte, in kleur en in bestippeling van den thorax.

Deze soort is over Zuidelijk Europa, Afrika en den Oost-Indischen Archipel verbreid.

FAM. DORYLIDAE.

Genus Dorylus, Fabricius.

Dorylus nigricans. Illiger, Magazin der Entomologie. Bd. I,
 S. 188, nº. 18. — Fabricius, Syst. Piez. p. 427,
 nº. 2. — Shuckard, Annals of Natural History. vol. V,
 p. 271. sp. 1. — Gerstaecker, Beitrag zur Insektenfauna von Zanzibar, in Troschel's Archiv für Naturgeschichte,
 Jahrg. 37. Bd. I, S. 355, nº. 52.

De beschrijving welke Illiger ter aangehaalde plaatse geeft, past goed op mijne beide voorwerpen; alleen zegt hij: "die Beine schwarz; die Kinnbacken braun," terwijl bij mijne voorwerpen en pooten en kaken (ook de schaft der sprieten) van dezelfde kleur, en wel zeer donker kastanjebruin zijn, hetgeen met Shuckard's beschrijving volkomen overeenstemt.

's Rijks Museum bezit een exemplaar dezer soort van de Gambia herkomstig, dat over het geheel meer bruin van tint is. Illiger en Shuckard hadden hunne exemplaren van Sierra Leona, Fabricius van Guinea, Gerstaecker van de Bura-bergen.

6. Dorylus Shuckardi, 1) nov. spec.

Deze soort waarvan ik twee mannetjes voor mij heb, behoort tot de vierde Shuckardsche groep, daar de achterlijfssteel vierkant is en de bovenkaken breed en bijna driehoekig zijn; zij is het naast verwant aan D. atriceps Shuck. De mij bekende soorten van deze groep zijn behalve de laatst genoemde soort: D. orientalis Westw., D. longicornis Shuck., D. attenuatus Shuck. en D. diadema Gerst.

De lengte der nieuwe soort bedraagt 21 mm., de breedte met de vleugels uit 33 mm. De kleur is graauwachtig bruin,

¹⁾ Naar den schrijver van de "Monograph of the Dorylidae" in Annals of Natural History, 1840.

overeenkomende met die van D. helvolus L., de thorax donkerder dan het abdomen. De kop is zwart, vooral op den schedel met uiterst fijne zilverglanzige haartjes bedekt. De bovenkaken. de schaft en de twee of drie eerste geledingen van den vlag der sprieten, benevens de pooten zijn kastanjebruin, zeer glad en sterk glanzend, het overige gedeelte van de sprieten licht bruingeel. De onderrand van den kop langs en tusschen den grond der bovenkaken, de onderzijde van den thorax en van de steel van het achterlijf, de heupen, de achterzijde der dijen van het eerste pootenpaar, de achterrand van den metathorax en van de steel van het achterlijf, benevens de zijden van het laatste achterlijfssegment zijn met overeindstaande lange fijne aschgraauwe haren bezet. Voorts zijn thorax en achterlijf (behalve het glanzende laatste segment) digt bedekt met korte fijne aschgraauwe haartjes, die aan deze deelen (vooral aan het achterlijf) eene zijdeachtige glans geven. Onbehaard zijn de bovenkaken, de sprieten, de pooten (met uitzondering van de heupen en van de achterzijde der dijen van het voorste paar) en het laatste segment van het achterlijf met uitzondering van de zijden. De kop met de kaken heeft van voren gezien de vorm van een' gelijkzijdigen driehoek; zonder de kaken is het een dwars langwerpig vierkant, waarvan de zamengestelde oogen de hoogte aangeven. Terwijl de schedel vlak, tusschen de beide achterste ocellen zelfs eenigszins uitgehold is, puilt het voorhoofd zeer sterk uit; het laatste bezit slechts een spoor van een langsgroef onder het voorste bijoogje; daarentegen bemerkt men onmiddellijk achter dit oogje eene fijne gleuf, die over den schedel ver naar achteren loopt. De helder bruine ocellen zijn in een' driehoek geplaatst, met iets minder dan de middellijn van een hunner als afstand tusschen het voorste en de beide achterste; tusschen deze laatsten bedraagt de afstand iets meer dan de genoemde middellijn. De zamengestelde oogen zijn zwart, rond en sterk uitpuilend; zij nemen de zijden van den kop nagenoeg geheel in, en stooten dan ook bijna op den grond der bovenkaken. De lengte van den schaft der sprieten bedraagt een vierde gedeelte van de lengte van het geheele orgaan. De bovenkaken

zijn kort en breed (ongeveer anderhalf maal zoo lang als breed) en bijna driehoekig; hun bazis strekt zich naar binnen tot voorbij den grond der sprieten uit, zoodat zij hier zeer digt tot elkander naderen. De mesothorax is op het midden ongeveer zoo breed als de kop, ovaal en van voren sterk gewelfd, de metathorax iets smaller en van achteren eenigszins ingebogen; het scutellum vertoont op het midden eene flaauwe langslijn; de achterrand van het zwart gekleurde postscutellum is gegolfd. De vleugels zijn wit troebel, als met poeder bestoven; de aderen zwart behalve de costa, die evenals het gewricht der vleugels bruin gekleurd is; de radiaalcel is donkergrijs, zeer donker in het naar de vleugelbazis gekeerde gedeelte; de terugloopende ader is flaauw naar buiten gebogen en stoot op den cubitaalader digt achter het midden van de eerste cubitaalcel; de cubitaalader is bijna regt, bij den cubitaal dwarsader eenigszins naar boven gebogen. De dijen hebben in vereeniging met de trochanters ongeveer de gedaante van een suikerbrood. Het achterlijfssteeltje is vierkant met afgeronde hoeken, minder hoog en iets smaller dan het klokvormige eerste achterlijfssegment; aan de onderzijde is het van een' van den top naar de bazis afloopenden glanzenden driehoekigen kiel voorzien, waarvan de top naar den thorax, de bazis naar het achterlijf gekeerd is. Het achterlijf is lang, bijna cilindrisch, doch naar achteren iets in omvang toenemende.

Bij een mijner beide voorwerpen bemerkt men in beide voorvleugels (in de regter evenwel sterker dan in de linker) het begin van een' tweeden terugloopenden ader, hetgeen echter slechts voor eene individueele afwijking te houden is; Shuckard heeft bij zijn *Dorylus atriceps* hetzelfde waargenomen in de linker voorvleugel.

Bij het andere voorwerp, dat overigens geheel aan de hier bovenstaande beschrijving beantwoordt, zijn de bovenkaken zeer donker kastanje bruin van kleur.

į.

FAM. SCOLIADAE.

Genus Elis, Fabricius.

Subgenus Dielis, Sichel.

7. Elis cœlebs. Sichel et de Saussure, Catalogue des espèces de l'ancien genre Scolia. p. 184 et 297, sp. 193.

Het wijfje dat ik voor mij heb behoort tot de zeldzame varieteit met bleek aschgrauwe beharing op kop en thorax.

FAM. POMPILIDAR.

Genus Pompilus, Fabricius.

- 8. Pompilus Bretonii. Guérin, Mag. de Zool. 1843. Insectes. pl. 115. fig. 2. Smith, Cat. Hym. Ins. Coll. Brit. Mus. prt. III, p. 138, n°. 101. Peters, Reise nach Mossambique. Insekten. S. 485 (onjuist staat hier Brentonii). Gerstaecker, Beitrag sur Insectenfauna von Zanzibar, in Troschel's Archiv für Naturgeschichte. Jahrg. 37. Bd. I, S. 352, n°. 25 (ten onregte brengt Gerstaecker hier tot deze soort terug P. xanthocerus Dahlb. P. ruficeps Taschenb.; zie hiervoor echter het volgende nommer).
- Syn. Pompilus croceicornis Klug. Dufour, Ann. Soc. Ent. France. 1861. p. 7. pl. 1, fig. 3. Kirchner, Cat. Hym. Europae. 1867, p. 214, no. 15.

Dat Pepsis flavicornis F. (Fabricius, Syst. Piez. p. 216, nº. 44) = Cyphononyx flavicornis F. (Dahlbom, Hym. Europaea. t. I. p. XXII et p. 462: 4) = Mygnimia flavicornis F. (Smith, Cat. Hym. Ins. Coll. Brit. Mus. prt. III, p. 185, nº. 13 and p. 206) = Priocnemis flavicornis F. (Taschenberg, die Pompiliden des Museums der Universität zu Halle, in Zeitschrift für die gesammten Naturwissenschaften. Herausgegeb. von dem naturwissensch. Vereine für Sachsen und Thüringen in Halle, redigirt von Giebel und Siewert. Jahrg. 1869, Bd. 34. S. 34) ook tot deze soort behoort is wel zeer waarschijnlijk, maar nog niet met zekerheid aangetoond. — Zie over deze quaestie: von Kiesenwetter, Berliner Entomologische Zeitschrift. Bd. V (1861) S. 404 en Gerstaecker,

ì

Bericht über die wissenschaftlichen Leistungen im Gebiete der Entomologie während des Jahres 1861. S. 150.

Het mannetje door van Woerden overgezonden, beantwoordt zeer goed aan de beschrijving die Guérin van deze sexe geeft; alleen merk ik nog langs den binnenrand der zamengestelde oogen eene bruine streep op, terwijl niet de boven-, maar de onderzijde van den thorax het blaauwe waas van het achterlijf bezit, en het zich ook, hoewel flaauw, over de beide achterste pootenparen uitstrekt; het grootste gedeelte der voorpooten is donker roestkleurig.

's Rijks Museum te Leiden bezit van deze soort onder den naam Crocicornis Klug vier vrouwelijke exemplaren uit Egypte, afkomstig van het Berlijnsch Museum 1), twee mannelijke exemplaren van Sierra Leona uit de collectie Hope, en een mannetje van de Goudkust. Zij zijn in het geslacht Mygnimia Smith geplaatst. De wijfjes zijn volkomen gelijk aan de mannetjes, behalve de gewone sexueele verschillen, zooals: forscher gestalte, omgekrulde sprieten, minder haren aan het eind van het achterlijf, enz. Guérin's opgave als zouden de klaauwtjes der tarsen bij de wijfjes niet gaffelvormig, maar op het midden slechts van een kleinen tand voorzien zijn, moet ik na eigen onderzoek voor onjuist verklaren.

Pompilus Bretonii Guér. behoort in de aan het geslacht Cyphononyx Dahlb. beantwoordende afdeeling A van Taschenberg's genus Priocnemis te huis. Tot dit genus, omdat de eerste terugloopende ader tusschen het midden en het eind van de tweede cubitaalcel uitmondt, terwijl de scherpkantige achterscheenen zaagtandig bedoornd zijn, en de submediaalcel in de voorvleugels langer is dan de mediaalcel; tot de geuoemde afdeeling, wegens de gaffelvormige klaauwtjes der tarsen. (Zie Taschenberg, die Pompiliden u. s. w.)

Volgens de verschillende opgaven is deze soort over Zuidelijk Europa en het grootste gedeelte van Afrika verspreid.

¹⁾ Ken vrouwelijk voorwerp dat in alle opzigten met de Egyptische wijfjes zon overeenstemmen indien niet de top der voorvleugels bijns ongekleurd ware, houd ik voor eene individueele afwijking. De plaats van herkomst van dit wijfje is onbekend.

9. Pompilus Taschenbergii, mihi (Plaat 11, fig. 2).

- Syn. l'ompilus ruficeps. Taschenberg, die Pompiliden des Museums der Universität zu Halle. 1. c. S. 54.
  - ? Pompilus xanthocerus. Dahlbom, Hym. Europaea. I. p. 446. nº. 24.

Niet zonder eenig aarzelen breng ik het wijfje dat ik voor mij heb tot Taschenberg's P. ruficeps (daar echter reeds door Eversmann in de Bulletins de Moscou voor 1849 (tome XXII. pars II, p. 376, nº. 12) een Pompilus-soort uit Zuid-Rusland als P. ruficeps beschreven is, stel ik voor, aan de soort waarvan hier sprake is, den naam te geven van den kundigen hymenopteroloog uit Halle) aangezien het in de volgende opzigten van diens beschrijving afwijkt.

Aan den kop, dien Taschenberg "schmutzigroth" noemt, zie ik deze kleur alleen op het kopschild, even boven den grond der sprieten, en rondom de zamengestelde oogen, het overige is zwart; ook het pronotum is zwart in plaats van "bräunlichroth," terwijl het achterlijf niet blaauw maar groen berijpt is. Omtrent dit laatste verschil moet ik echter doen opmerken dat ook bij de voorgaande soort (P. Bretonii Guér.) het achterlijf soms meer groen dan blaauw berijpt is, zoodat deze kleuren in elkander schijnen over te gaan. Voorts zou ik nog bij de beschrijving willen voegen dat de tweede cubitaaldwarsader sterk naar binnen gebogen, ja onder het midden bijna gebroken is, terwijl de costa tot over de helft van de radiaalcel naar voren gekromd is, en vervolgens plotseling bijna regt voortloopt, waardoor eene merkbare inbuiging ontstaat.

Gerstaecker brengt in zijn Beitrag zur Insectensauma von Zanzibar l. c. S. 352, P. rusceps Taschenb., dien hij zonder voorbehoud synoniem rekent met P. xanthocerus Dahlb., tot P. Bretonii Guér. terug. Dat hiervoor niet den minsten grond bestaat, blijkt reeds voldoende uit de omstandigheid, dat Dahlbom zijn P. xanthocerus niet in zijn geslacht Cyphononyx, en Taschenberg zijn P. rusceps niet in de afdeeling A van zijn geslacht Priocnemis opneemt,

waarin zooals wij hierboven gezien hebben P. Bretonii Guér. wel degelijk te huis behoort.

Het exemplaar door Taschenberg beschreven is afkomstig van Chartum in Nubië, Dahlbom's P. xanthocerus van den Senegal.

10. Pompilus elongatus, nov. spec. (Plaat 11, fig. 3.)

Deze soort, waarvan ik een mannelijk exemplaar voor mij heb, behoort evenals no 9, no 11 en no 12 tot het genus *Pompilus* zooals dit door Taschenberg t. a. pl. begrensd is, 1) en is na verwant aan *P. Capensis* Dahlb. (*Hym. Eur.* I, p. 49).

De donkerbruine kop is meer hoog dan breed; de binnenrand der evenwijdig geplaatste zamengestelde oogen is boven
het midden eenigszins ingebogen; het kopschild is aan den onderrand regt afgesneden, de hoeken echter zijn afgerond; ter
wederzijde van den grond der sprieten is het aangezicht met
zilverglanzige haartjes bedekt; de sprieten zijn bruin van kleur,
aan de onderzijde lichter dan aan de bovenzijde, slechts flaauw
gebogen (niet omgekruld) en in het midden eenigszins gezwollen; de bovenlip is donkerbruin, op het midden zwart; de
bovenkaken en de palpen zijn bruinachtig geel, de eerste met
donkerbruine uiteinden.

De prothorax, het mesonotum, het scutellum, het postscutellum en de tegulae zijn donkerbruin, de achterrand van het pronotum bruinachtig geel, het overige gedeelte van den thorax koolzwart met een' flaauwen weerschijn; de gladde metathorax is naar achteren afgerond en van een' breeden dwarslijst voorzien. De vleugels zijn fraai geel met zwarten zoom, deze strekt zich in de voorvleugels uit over de tweede helft van de radiaalcel, over het grootste gedeelte van de derde cubitaalcel, over de tweede helft van de apicaalcel en over de geheele

¹⁾ De kenmerken die Taschenberg aan zijn gealacht Pompilus toekent zijn: Spaarzaam bedoornde of beborstelde ronde achterscheenen, de doorns soms in rijen geplaatst. De mediaal- en submediaalcel der voorvleugels van gelijke lengte, hetgeen echter niet altijd solfomen het geval is. De discoïdaalader houdt meestal voor den vleugelsoom op. Vervolgens deelt hij dit geslacht in tweeën, al naar gelang de klaauwtjes der tauen tot op het midden van een' kleinen, of tusschen het midden en het eind van een' grooten tand voorzien zijn, in welk laatste geval de klaauwtjes gegaffeld zijn. Tot de eerste afdeeling behoort no 9, no 10 en no 11, en tot de tweede no 12 van deze collectie.

vierde cubitaal- en derde discoïdaalcel, welke beide laatste cellen echter bij dit genus niet volkomen zijn; het donkerste gedeelte van dezen zoom (dat wat het einde van de vierde cubitaal-, derde discordaal- en apicaalcel bedekt) is fijn gerimpeld en fraai iriserend, hetgeen ook het geval is met den donkeren zoom der achtervleugels, die niet aan het eind der mediaalcel raakt, maar zich, hoewel flaauw en smal, langs den achterrand tot aan den vleugelbasis uitstrekt; de vleugeladeren zijn geel, behalve de costa en de subcosta met de randen van het stigma, en dat gedeelte der aderen wat zich in den zwarten zoom bevindt; het laatste is zwart, de eerstgenoemde aderen zijn bruin. In de voorvleugels zijn de mediaal- en submediaalcel even lang; de tweede cubitaalcel is niet verlengd, en ongeveer even zoo groot als de derde, beiden zijn tegen de radiaalcel vernaauwd; de tweede cubitaaldwarsader is regt, de eerste en derde naar buiten gebogen; de discordaalader bereikt den vleugelrand niet. In de achtervleugels ontspringt de cubitaalader onmiddelijk voor het einde der anaalcel. voorpooten zijn de heupen, de trochanters en de bazis der dijen zwart, de heupen met enkele bruine vlekjes, het overige van de kleur der sprieten. Van de beide laatste paren, die bijzonder lang zijn, zijn de heupen, de trochanters en de dijen (met uitzondering der donkerbruine knieën) zwart, de scheenen donker bruin, de tarsen nog donkerder, bij zwart af. De doorns der pooten zijn bruin, die der scheenen in rijen geplaatst. klaauwtjes der tarsen zijn op het midden van een' kleinen tand voorzien. Het achterlijf is zoo breed als de thorax, schijnbaar ongesteeld, en dofzwart met een' flaauwen blaauwachtig groenen weerschijn. De anus is donkerbruin.

De lengte van het hier beschreven mannetje, dat over het geheel eene zeer gestrekte gedaante bezit, bedraagt 15 mm.

Pompilus rutilus. Klug, Symbolae Physicae, decas IV,
 nº. 4, tab. 38, fig. 4. — Smith, Cat. Hym. Ins. Coll.
 Brit. Mus. prt III, p. 138, nº. 99.

Het wijfje, dat ik als tot deze soort behoorende beschouw,

zou volkomen aan Klug's beschrijving en afbeelding (genomen naar een voorwerp afkomstig van Ambukohl in Nubië) beantwoorden, als niet de kleur bruinrood was en de voorvlengels niet donkerbruin gekleurd en met een violetten weerschijn voorzien waren. Voorzichtigheidshalve laat ik hier eene naauwkeurige beschrijving van mijn voorwerp volgen.

De lengte bedraagt 14 mm. De kleur is bruinrood met uitzondering van de zij- en ondervlakte van den mesothorax en den geheelen metathorax, welke deelen loodkleurig zijn. De voorvleugels zijn donkerbruin (iets donkerder nog langs de aderen en den zoom) met violetten weerschijn; de achtervleugels zijn veel lichter gekleurd met donkeren top; de vleugeladeren en het stigma zijn zwart, de tegulae bruinachtig geel.

Het kopschild is aan den voorrand in het midden rond uitgesneden en bruinachtig geel van kleur, even als de palpen en de bovenkaken, welke laatsten aan het einde zwart zijn. Onmiddellijk boven den grond der sprieten bevindt zich op het aangezicht eene kleine verhevenheid die van een langsgroef voorzien is. Tusschen den grond der sprieten en den binnenrand der zamengestelde oogen is het aangezicht met zilverglanzige haartjes bedekt.

Het pronotum is in de schouders sterk gezwollen, de bovenvlakte van het mesonotum afgeplat en het schildje aan weerszijde en van achteren stijl afloopende en daardoor stomp kielvormig. Over het midden van den naar achteren afgeronden, en aan het eind van een' zich naar voren ombuigenden dwarslijst voorzienen metathorax loopt eene overlangsche groef. Het metanotum, dat lager ligt dan het mesonotum is fijn dwars gerimpeld en eenigszins zilverglanzig; dit laatste is vooral eigen aan het mesosternum.

In de voorvleugels is de submediaalcel iets langer dan de mediaalcel; de 2de cubitaalcel niet verlengd en slechts zeer weinig langer dan de derde; beide zijn tegen den radiaalsder vernaauwd; de discoïdaal-ader bereikt den vleugelzoom niet. In de achtervleugels ontspringt de cubitaal-ader juist aan het eind der anaalcel, zoodat hij zich als eene voortzetting van den

anaal-dwarsader voordoet. De klaauwtjes der tarsen zijn voor het midden met een' kleinen tand gewapend; de doorns der scheenen zijn in rijen geplaatst.

Van het achterlijf is het korte steeltje en de uitgestulpte scheede van den angel zwart, en de segmenten langs hun achterrand iets donkerder dan aan hun bazis. Het tweede segment is op het midden van de buikzijde van een dwarschen indruk voorzien.

's Rijks Museum bezit een vrouwelijken Pompilus van de kust van Guinea afkomstig, die slechts van bovenstaande beschrijving afwijkt, doordien hij 18 mm. lang is, de cubitaalader in den regter achtervleugel digt achter het eind der anaalcel ontspringt, de achterrand der geledingen van het achterlijf donkerder is en op het midden naar voren uitspringt en deze geledingen op de buikzijde zwartachtig geteekend zijn.

12. Pompilus ornatissimus, nov. spec. (Plaat 11, fig. 4.)

Zonder twijfel behoort deze soort in de nabijheid van P. ornatus Klug (Symb. Phys. dec. IV, nº. 7, tab. 38, fig. 7) geplaatst te worden, doch deze prijkt met minder bruin.

De lengte van P. ornatissimus (het exemplaar dat ik voor mij heb is een wijfje) bedraagt 8.5 mm. De op het aangezicht eenigszins gezwollen kop is bruinrood, de sprieten iets lichter. Rondom de zamengestelde oogen loopt een smalle gele band. Het kopschild is veel breeder dan hoog, aan den voorrand regt afgesneden, de hoeken echter zijn afgerond; het is vuilgeel gekleurd, even als de palpen en bovenkaken; de laatsten echter zijn aan het eind donkerbruin. Onmiddelijk boven en naast den grond van elken spriet bespeurt men een zwart vlekje.

De prothorax is aan de voorzijde zwart, daarachter en ter weerszijde roodbruin, terwijl de achterrand van het pronotum vuilgeel gekleurd is. De mesothorax met het scutellum en postscutellum is zwart, met uitzondering van het roodbruine mesonotum en eene gele vlek op het scutellum. Ook de mesothorax is zwart, met uitzondering van het gladde metanotum, dat roodbruin is. De pooten zijn bruin met eenigszins lichter

gekleurde tarsen, terwijl de heupen en trochanters voor het grootste gedeelte zwart zijn. De eindsporen der scheenen zijn lichtgeel, en de doorns in rijen geplaatst. De klaauwtjes der tarsen zijn tusschen het midden en het eind van een sterken tand voorzien.

De aan hun top zwart gekleurde vleugels vertoonen een blaauwachtig witte troebeling, terwijl de voorvleugels langs den mediaal-dwarsader geelachtig betint zijn. In de voorvleugels zijn mediaal- en submediaalcel even lang; de 2de cubitaalcel heeft de vorm van een regthoekig trapezium waarvan de bazis dubbel zoo lang is als de breedte aan den radiaalader; ook de 3de cubitaalcel heeft eenigszins dezen vorm maar is korter dan de tweede; de discoidaalader reikt niet tot aan den vleugelzoom. In de achtervleugels ontspringt de cubitaalader vóór het einde der anaalcel. De tegulae zijn vuilgeel, de vleugeladeren donkerbruin, het stigma in het midden doorschijnend.

Het achterlijf is glad en glanzend, aan het laatste segment met eenige haren voorzien. De buikzijde is donkerbruin, bijna zwart, met helderbruinen anus, en op het eerste segment van een ankervormig geel gekleurd figuur voorzien. Op de rugzijde is het eerste segment zwart met een donkerbruine vlek aan weerszijde van de bazis, het 2de en 3de zeer donkerbruin, bijna zwart, met gelen band over de bazis, welke band op het midden eenigszins zamengetrokken en door een bruin streepje onderbroken is; op het 4de segment is het bruin lichter, overigens als segment 2 en 3; de beide laatste segmenten zijn geelachtig bruin.

FAM. SPHECIDAR.

Genus Ammophila, Kirby.

13. Ammophila Guineensis, nov. spec.

Deze soort behoort tot de afdeeling waarvan de steel van het achterlijf door de beide eerste achterlijfssegmenten gevormd wordt, terwijl de derde cubitaalcel tegen den radiaalader weinig of niet versmald is. Zij is daardoor verwant aan A. rubigisoss en rugicollis Lepel. en aan A. lugubris Gerst; van A. cyasivestris

Guér. (Mag. de Zool. 1843.) verschilt zij slechts weinig, doch te veel om haar voor dezelfde soort te houden.

De kop is donkerbruinrood, van voren (op het aan den voorrand flaauw afgeronde kopschild en ter weerszijde van den grond der sprieten) met fijne zilverglanzige haartjes bedekt; de uiteinden der bovenkaken en op het voorhoofd een vlek die van voren uitgesneden is, zich naar achteren tot over de ocellen 1) uitstrekt en verder langs den binnenrand der zamengestelde oogen doorloopt, zwart. De sprieten zijn zwart, met uitzondering van den schaft en de onderzijde der beide eerste geledingen van de vlag, welke deelen bruinrood zijn.

De prothorax die van grove dwarsche rimpels voorzien is, is bruinrood, met uitzondering van de voorzijde en een overlangschen band over het midden van het pronotum, die zwart zijn. Het overige gedeelte van den thorax is dof zwart en dwars gerimpeld (met uitzondering van het scutellum dat overlangs gestreept is) hetgeen aan deze deelen een lederachtig aanzien geeft. Voorts is de thorax, vooral aan de zijden en het achterste gedeelte van den metathorax digt met grauwe, eenigszins glanzige haren bedekt. Het metanotum is voorzien van eene figuur in de gedaante van een wapenschild, welke onbehaard is.

De vleugels, die tot aan het eind van den achterlijfssteel reiken, zijn eenigszins gebruind, donkerder aan den zoom, en in den costaalstreek geelachtig. Terwijl voorts de vleugelzoom een' violetten weerschijn bezit, is die van het binnenste gedeelte eenigszins goudglanzig. De tegulae en de vleugeladeren zijn bruin.

De pooten zijn roodbruin met een zwarten streep over de boven- en onderzijde van de heupen, trochanters en dijen van de beide laatste paren, van welke ook de tarsen donkerder zijn dan van het voorste paar; van dit laatste is alleen de bovenzijde van de trochanters en dijen van een zwarten streep voorzien.

¹⁾ Het exemplaar dat ik voor mij heb besit slechts twee goed ontwikkelde bijoogjes, nl. het voorste en het regter achterste, terwijl naast het voorste een spoor van een derde gevonden wordt.

De steel van het achterlijf is van boven zwart, van onderen roodbruin, welke kleur zich eenigszins over de onderzijde van het op den steel volgend achterlijfssegment uitbreidt, en zich ook op de onderzijde van het laatste segment vertoont. Voor het overige is het achterlijf zwart met een blaauw-groenen metaalglans, en, vooral op de drie laatste segmenten, met zoo fijne grijze haartjes bedekt, dat het als bestoven schijnt. Aan den anus vertoonen zich eenige lange zwarte haren. De lengte van het beschreven exemplaar bedraagt 19 mm.

Het Leidsch Museum bezit van deze soort twee exemplaren van de kust van Guinea afkomstig. Zij stemmen met het door van Woerden overgezonden exemplaar volkomen overeen, daargelaten dat de vleugels iets donkerder betint zijn.

Genus Peloposus, Latreille.

Pelopoeus spirifex. Linnaeus, Syst. Nat. t. I, pars II. p. 942. nº 9. (Sphex). — Fabricius, Syst. Piez. p. 202. nº 1. — Latreille, Gen. Crust. et Ins. IV. p. 60 nº 1. — Lepeletier de Saint Fargeau, Suites à Buffon. Hyménoptères. III. p. 305. nº. 1. — Dahlbom, Hymenopt. Europ. I. p. 22. nº 1. — Peters, Reise nach Mossambique. Insekten. S. 481.

Van deze soort is door van Woerden een mannelijk individu overgezonden. Het Leidsch Museum bezit exemplaren uit Italië, Arabië, Egypte, Algiers, Senegal en van de Kaap de Goede Hoop. Volgens Smith (Journal of the Proceedings of the Linnean Society. Zoology VII. (1864) p. 34) komt zij ook op Timor voor.

FAM. LARRIDAE.

Genus Larrada, Smith.

15. Larrada Vollenhovia, 1) nov. spec. (Zie Plant 11, fig. 5).

Deze soort is na verwant aan Larrada rubella Smith (Cat. Hym. Ins. Coll. Brit. Mus. part IV, p. 280. no 19), doch gemakkelijk

¹⁾ Deze soort benoem ik naar mijn hooggeschatten vriend Dr. S. C. Snellen van Vollenhoven.

daarvan te onderscheiden door het gemis van den donkeren vleugelzoom en van het zwart ter wederzijde van het eerste achterlijfssegment.

Het mannetje waaraan de volgende beschrijving ontleend is, heeft eene lengte van ruim 9 mm. De kop is zwart, breeder dan de thorax en digt met fijne puntjes en grove grijze, eenigszins zilverglanzige haartjes bedekt. De bovenkaken zijn helder-, de palpen vuil bruinrood, doch aan de bazis zwart. De sprieten zijn zwart, de schaft aan de voorzijde zilverglanzig behaard. Het aangezicht en de schedel zijn van moeijelijk te beschrijven indrukken voorzien.

De thorax is zwart; de pro- en mesothorax met het scutellum en post-scutellum digt met fijne puntjes, en in frisschen toestand waarschijnlijk geheel met grauwe eenigszins glanzige haartjes bedekt, waarvan mijn exemplaar slechts hier en daar overblijfsels vertoont. De van achteren bijna loodregt afgesneden metathorax is ongeveer zoo lang als pro- en mesothorax te zamen; hij is van dwarsrimpels voorzien en vooral van achteren met zilverglanzige haartjes bedekt; de zijden loopen parallel, terwijl de achtervlakte over haar midden een' fijnen langskiel draagt. Het achterste gedeelte der tegulae, de vleugeladeren en het stigma zijn bruin, de vleugels een weinig berookt. De pooten en sporen der scheenen zijn zwart, zilverachtig berijpt; de doorns en de klaauwtjes helder bruin.

Het achterlijf is korter dan de thorax, bruinrood van kleur, en vooral aan den achterrand der segmenten fijn zilverglanzig behaard.

Genus Piagetia, Ritsema. 1)

Kop iets breeder dan de thorax, aan de achterzijde regt afgesneden en uitgehold; het aangezicht eenigszins vooruitstekend. De zamengestelde oogen groot en ovaal, de binnenoogrand regt; slechts één goed ontwikkeld bijoogje. De sprieten draadvormig,

¹⁾ Zie ook voor dit geslacht, waaraan ik den naam van den bezitter dezer collectie heb toegekend: the Entomologiet's Monthly Magazine vol. IX (1872/73) p. 121.

digt bij elkander aan de bazis van het kopschild ingeplant; de schaft ruim zoo lang als de beide eerste geledingen van den vlag te zamen. De bovenkaken aan den buitenrand digt bij de bazis diep uitgesneden, aan den binnenrand niet (?) getand.

De prothorax smaller dan de mesothorax, verlengd tot een hals, die in de uitholling aan de achterzijde van den kop wordt opgenomen; de achterrand op het midden naar achteren uitgebogen. De metathorax verlengd, ongeveer zoo lang als de mesothorax, van achteren afgesneden, en naar achteren iets smaller wordende. De scheenen der middelpooten van slechts één eindspoor voorzien; de dijen der achterpooten aan de bazis van een sterken, krommen, naar buiten gerigten doorn (3) of van een knobbeltje (2) voorzien, aan de onderzijde afgeplat zoo niet uitgehold. Voorvleugels met een radiaalcel die aan het eind afgeknot en van een gesloten aanhangeel voorzien is, en drie cubitaalcellen, de eerste langer dan de beide volgende te zamen, de tweede, die beide terugloopende aderen voor het midden opneemt, tegen de radiaalcel vernaauwd, de derde eenigszins halve-maanvormig.

Het achterlijf iets korter dan de thorax, hartvormig, gesteeld; het eerste segment kegelvormig, het tweede het grootst.

Het geslacht Piagetia komt met de geslachten Larrada en en Larraxena, Smith, voornamelijk overeen door het bezit van slechts één goed ontwikkeld bijoogje (de beide achtersten zijn rudimentair) en een' verlengden, van achteren afgeknotten metathorax, maar het verschilt daarvan doordien de eerste cubitaaleel langer is dan de beide volgenden te zamen, een kenmerk waarin het overeenstemt met het geslacht Morphota, Smith; het laatste echter heeft de tweede cubitaaleel driehoekig, en drie goed ontwikkelde bijoogjes. De halsvormige prothorax, het gesteelde hartvormige achterlijf en de gewapende achterdijen, verwijderen het geslacht Piagetia van al de tot nu toe beschreven geslachten met drie cubitaaleellen van de familie der Larridae. Het geslacht Aulacophilus, Smith, dat slechts twee cubitaaleellen heeft, bezit ook een gesteeld hartvormig achterlijf, maar de steel is langer dan bij Piagetia.

16. Piagetia Woerdeni, 1) nov. spec. (Zie Plaat 11, fig. 6).

De lengte van het s waaraan ik deze beschrijving ontleen bedraagt 8 mm. De kop is zwart; de sprieten, het kopschild, de wangen en de bovenkaken roestkleurig, de laatsten aan het einde zwart; het kopschild, de wangen, de grond der bovenkaken en van den buitenoogrand schaars bedekt met korte zilverglanzige haartjes, het aangezicht met grijze, en voorzien van drie overlangsche groeven, één tusschen de sprieten en zich uitstrekkende van de bazis van het kopschild tot het bijoogje, de twee anderen, breeder en veel korter, ter wederzijde van de eerste; het kopschild met een overlangsche kiel over het midden, de voorrand op het midden vooruitstekende en diep ingesneden, de hoeken min of meer scherp.

De thorax roestkleurig, de achterrand van het scutellum, het post-scutellum, de onderzijde van den mesothorax, en de metathorax (met uitzondering van de zijden en twee groote driehoekige vlekken, die met hun top tusschen de boven- en de achtervlakte te zamen komen) zwart; de metathorax van boven zeer fijn lederachtig gerimpeld, van achteren glad en met eene ovale groef over het midden. Vleugels helder, met een fraaijen blaauwachtig witten weerschijn en een bruinen wolk aan den top, welke wolk begint bij de radiaalcel, de tweede cubitaalcel, enz.; de tegulae en de costa tot aan het zwarte vleugelstigma bleek roestkleurig, de overige aderen donkerbruin. Pooten roestkleurig, behalve de bovenzijde van de heupen en trochanters van het middelste en achterste, en van de bazis der dijen en metatarsen van het middelste paar, hetgeen zwart is; ook is zwart de binnenzijde van de dijen, de bovenzijde van de scheenen en de metatarsen van het achterste paar, alsmede de eindsporen van de scheenen der beide laatste paren.

Het achterlijf is zwart en glanzend, het laatste segment donkerbruin; de achterrand der segmenten zeer dun bedekt met korte grijze haartjes.

¹⁾ Naar den ons te vroeg ontvallen entomoloog M. G. van Woerden, verramelaar van deze collectie.

FAM. PHILANTHIDAR.

Genus Cerceris, Latreille.

17. Cerceris vidua. Klug, Symbolae Physicae. Decas V, tab. 47, fig. 11. δ.

Deze soort behoort in de onmiddelijke nabijheid van C. variabilis, Schrank, geplaatst te worden, ja is misschien zelfs eene der talrijke varieteiten daarvan. Het wijfje dat ik voor mij heb, wijkt in enkele opzichten van Klug's beschrijving af, doch daar deze naar een mannelijk voorwerp genomen is, zijn de afwijkingen welligt slechts sexueel.

Het q dan is ruim 7 mm. lang, zwart en over het geheele ligehaam met grove puntjes bedekt. Van den kop is het kopschild, het aangezicht tot even onder den grond der sprieten, de scherpe kiel daartusschen, en de binnenoogrand tot even boven den grond der sprieten geel; de voorrand van het kopschild is donkerbruin, welke kleur men ook aan het eind der gele bovenkaken waarneemt. Eene zilverglanzige beharing treft men tusschen het kopschild en den binnenoogrand, en achter de zamengestelde oogen aan. Van de sprieten is de schaft, met uitzondering van den lichtbruinen top, geel; het eerste lid van de vlag glanzend donkerbruin, bijna zwart, de overigen aan de onderzijde licht-, aan de bovenzijde donkerbruin.

Het pronotum is met twee gele vlekjes, het post-scutellum met een geel dwarsstreepje voorzien; ook de tegulae zijn geel doch met een' bruinen zoom. De hartvormige figuur op het metanotum is even als bij *C. variabilis* glad, en over het midden door een' langsgroef in tweeën gedeeld. De top der voorvleugels, de vleugeladeren en het stigma zijn bruin. De pooten zijn geel behalve: aan het voorste paar de heupen, de trochanters en de bovenzijde der dijen; aan het middelste paar de bazis der heupen en een vlek aan de achterzijde van de bazis der dijen, en aan het achterste paar de bazis der heupen en de achterzijde der dijen, hetgeen alles donkerbruin is; het laatste paar heeft voorts een lichtbruine vlek aan de binnenzijde van het eind der scheenen, terwijl de tarsen vuil geel zijn.

Het achterlijf is op de volgende wijze met geel geteekend; op de rugzijde: op het tweede segment de bazis en een kleine vlek aan weerszijde van den achterrand; het derde segment geheel met uitzondering van een boogvormige uitsnijding op het midden; op het vijfde segment een' op het midden zwak boogvormig uitgesneden band; op de buikzijde: op het tweede, vierde en vijfde segment aan weerszijde van den achterrand een kleine vlek, en op het derde segment een' doorloopende band. Aan de bazis van de buikzijde van het tweede achterlijfssegment bemerkt men dezelfde halfeirkelvormige verhevenheid die zich op deze plaats bij C. variabilis voordoet.

Het exemplaar door Klug t. a. pl. beschreven was afkomstig uit de Arabische woestijn; Francis Walker (A List of Hymenoptera collected by J. K. Lord in Egypt, in the neighbourhood of the Red Sea and in Arabia, p. 27, no. 138) vermeldt de soort behalve uit Arabie (Wady Ferran), ook uit Afrika in de nabijheid van de Roode-zee (Harkeko en Tajura).

FAM. EUMENIDAE.

Genus Eumenes, Fabricius.

18. Eumenes Walkeri, 1) nov. spec. 3. (Plaat 11, fig. 7.)

Deze soort behoort tot de onderafdeeling B van de 3de afdeeling van de Saussure (Monogr. Guépes Solitaires, p. 61) en is verwant aan zijn E. Aethiopica van Congo.

De lengte bedraagt 17 mm., de breedte met de vlengels uitgespreid 24 mm. De kop is zwart, het kopschild, een vlek tusschen den grond der sprieten en op het onderste gedeelte van de insnijding der zamengestelde oogen, en een streep achter de zamengestelde oogen geel; de bovenkaken aan den binnenrand geel, aan den buitenrand licht bruin; de sprieten op de bovenzijde donkerbruin, op de onderzijde: de schaft geel en de vlag geelachtig bruin.

De prothorax geel, de mesothorax zwart met eene groote

¹⁾ Naar den Engelschen entomoloog Francis Walker, die mij reeds in meer dan een opzigt aan zich verpligt heeft.

driehoekige geele vlek onder de vleugels; het scutellum en postscutellum (met een fijn streepje aan weerszijde daarvan) geel, door een zwarten dwarsband van elkander gescheiden. De metathorax geel, door eene zwarte langsgroef in tweeën gedeeld en door een boogvormig zwart streepje van het postscutellum gescheiden. De voorzijde van den prothorax, en de zijden van den meso- en metathorax zijn zwart met bruin gemengd. De tegulae en vleugeladeren zijn bruin, de vleugels lichtbruin berookt en eenigszins goudglanzig. Van de voorpooten zijn de heupen, de trochanters en de bovenzijde der dijen helder, de binnenzijde der scheenen en de tarsen zeer licht bruin, het overige geel. Van de middelpooten is een streepje aan het eind der dijen en de buitenzijde der scheenen en van de achterpooten slechts de buitenzijde der scheenen geel, het overige helder bruin.

Van het achterlijf, dat met uitzondering van de onderzijde van het steeltje geheel met fijne grauwe haartjes bekleed is, is het steeltje aan de bazis en verder over de rugzijde zwart, op de buikzijde helder bruin; aan het eind van het steeltje vloeit het bruin over de rugzijde bijna te zamen, doch blijft door de zwarte langsgroef gescheiden. Kort voor deze uitbreiding van het bruin, verbreedt zich het zwart van de rugzijde en hier treft men aan weerszijde van het steeltie een verlengd ovaal geel vlekje aan; tusschen dit geele vlekje en het eind is het steeltje met tamelijk grove puntjes bedekt. Het overige gedeelte van het achterlijf is zwart, met op de rugzijde: van het tweede segment (het steeltje als het eerste gerekend) 4 gele vlekjes, waarvan 2 ronde even voor het midden, en 2 sterk nitgerekte aan den achterrand, en van het derde, vierde en vijfde 2 gele vlekjes aan den achterrand; op de buikzijde loopt over den achterrand der segmenten een smalle vuilgele band, terwijl de bazis van het tweede segment helder bruin is.

Genus Synagris, Fabricius.

19. Synagris combusta. de Saussure, Mélanges Hyménoptérologiques. Fasc. II. p. 15, nº. 7.

Het wijf je door van Woerden overgezonden, komt zeer goed met de Saussure's beschrijving dezer soort overeen. Daar de maxillaarpalpen slechts 3 geledingen vertoonen en de metathorax van twee doorntjes voorzien is, terwijl het postscutellum twee tandjes draagt, moet het tot de 2de afdeeling (Antagris) gebragt worden, en verder tot de groep waar de drie eerste segmenten van het achterlijf zwart, de volgenden oranje gekleurd zijn. Hiertoe brengt de Saussure dan ook zijne S. combusta, waarvan alleen het wijfje bekend is.

In de beschrijving zegt de Saussure: "Segments 3—6 orangés," terwijl boven den groep staat: "Les trois premiers segments de l'abdomen noirs; les derniers orangés". Zonder twijfel moet hier dus aan eene vergissing gedacht, en in de beschrijving gelezen worden: "Segments 4-6 orangés," te meer daar hij aan zijne varieteit b behalve segment 4-6 ook een oranje rood 3de segment toeschrijft.

Het wijfje van Congo, als ook een van St. George d'Elmina in het Leidsch Museum aanwezig, heeft het kopschild, de bovenkaken en de onderzijde der sprieten donker roodbruin, de bovenzijde der sprieten zwart. Indien zij 4 leedjes in de maxillaarpalpen vertoonden, en den ovalen indruk op de onderzijde van het tweede abdominaal segment misten, zou ik ze voor 22 van S. bellicosa de Sauss. (l. c. p. 21, n° 14) gehouden hebben.

FAM. VESPIDAE.

Genus Belonogaster, de Saussure.

Belonogaster junceus. Olivier, Encycl. Méthod. Ins. VI. 673.
 (Vespa). — Smith, Cat. Hym. Ins. Coll. Brit. Mus. prt.
 V. p. 93, nº 1. — Peters, Reise nach Mossambique, Insekten.
 S. 468. — Gerstaecker, Beitrag zur Insektenfauna von Zanzibar 1. c. p. 351. nº 15. — Walker, List of Hymenoptera collected by J. K. Lord in Egypt, in the neighbourhood of the Red-sea and in Arabia. p. 39. nº 189.

Syn. Vespa Guineensis. Fabricius, Ent. Syst. t. 2. p. 277. nº 85.
Vespa cinerea. ¹) Fabricius, Ent. Syst. t. 2. p. 279. nº. 92.
Zethus Guineensis. Fabricius, Syst. Piez. p. 283. nº 2.
Zethus cinereus. ¹) Fabricius, Syst. Piez. p. 288. nº 3.
Raphigaster junceus, de Saussure, Monographie des Guépes sociales. p. 14. nº 1.

De 2 22 uit van Woerden's collectie (waarvan een echter sterk beschadigd is) en die volkomen overeenstemmen met een van St. George d'Elmina afkomstig wijfje dat zich in het Leidsch Museum bevindt, meen ik tot de bovengenoemde bijzonder sterk varieerende soort te moeten brengen.

Mijne exemplaren behooren tot die varieteit welke de beide geelachtig witte vlekken op het achterlijf missen, en komen vrij wel met de Saussure's beschrijving van het wijfje overeen. Alleen teeken ik hier nog aan, dat de vlag der sprieten aan de onderzijde en aan het eind roodbruin gekleurd is; dat van de beide laatste pootenparen de buitenzijde der dijen en de geheele scheen (met uitzondering van een goudkleurig behaard vlekje aan de bazis en het eind) en tars gevoegelijk zwart zijn te noemen, dat van de zwartbruine vleugels het stigma roest-kleurig is en zich in den cubitaalstreek bijna kleurlooze vlekken en streepen vertoonen, en dat van het tweede achterlijfssegment (het steeltje als het eerste gerekend) alleen het steelvormige gedeelte donkerbruin is.

Uit de opgaven der aangehaalde schrijvers blijkt, dat deze soort over het grootste gedeelte van Afrika verspreid is.

21. Belonogaster brunneus, nov. spec.

Deze soort, waarvan ik een wijfje voor mij heb, is verwant aan *B. rufipennis* de Geer. De lengte van mijn exemplaar bedraagt 25 mm., de breedte met de vleugels uit 35 mm.

De kop is roodbruin, met op het voorhoofd een zwarte vlek die de ocellen in zich opneemt; de schaft der sprieten roodbruin, de bovenzijde van de vlag aan den grond zwart, aan het

¹⁾ De onderhavigs varieteit zonder witte vlekken op het achterlijf.

eind evenals aan de onderzijde roestkleurig. De prothorax is roodbruin met een digte aschgraauwe beharing bedekt; de mesothorax zwart, met uitzondering van een roodbruin vlekje dat aan de tegulae grenst, vooral op de rugzijde digt met aschgraauwe haartjes bedekt; scutellum en post-scutellum roodbruin; metathorax donker roodbruin, op het midden van den rug meer zwart, een weinig behaard. De pooten zijn roodbruin; de scheenen van het achterste paar aan de binnenzijde aan de bazis en aan het einde van eene kleine verhevenheid voorzien die met goudglanzige haarties bedekt is. De vleugels zijn bruinachtig geel berookt, donker langs den voorrand, aan den top eenigszins grijsachtig, en in den cubitaalstreek met bijna kleurlooze vlekken en streepen voorzien. De tegulae zijn roodbruin met een donker vlekje op het midden, de vleugeladeren bruin, het stigma bruinachtig geel. De 4de cubitaalcel is niet dubbel zoo groot als de 3de, deze ongeveer ruitvormig; de 2de cubitaalcel zeer sterk tegen de radiaalader vernaauwd, sterker dan bij B. junceus Oliv. Van het achterlijf is de steel en het tweede segment met uitzondering van den achterrand roodbruin, het overige zwartachtig. Met uitzondering van den steel is het geheel met graauwe glanzige haartjes bedekt.

Genus Polistes, Fabricius.

22. Polistes inornatus, nov. spec. \(\forall \) (Plast 11, fig. 8.)

Deze soort is van de aan haar verwante P. Smithii de Sauss. (Mon. Guép. Soc. p. 60, nº. 17; pl. 7, f. 3) dadelijk te onderscheiden door de kleur der vleugels.

De werkster, waaraan ik de volgende beschrijving ontleen, is 13 mm. lang (de geledingen van het achterlijf zijn echter eenigszins ingeschoven) en heeft een vlugt van bijna 24 mm.

Het geheele insekt is donker vuilbruin, (de onderzijde van de vlag der sprieten meer roestkleurig) en digt met graauwe haartjes bedekt. De voorrand van het kopschild is geelachtig, als ook de achterrand der achterlijfssegmenten; die van het eerste segment duidelijk en tamelijk breed, die der overigen zeer flaauw en smal; op het eerste segment buigt de geele zoom zich langs de zijden naar voren om. De voorrand van den prothorax is fijn kielvormig opgebogen, de metathorax fijn dwars gerimpeld. De vleugels zijn glas helder; de voorvleugels langs den voorrand geelachtig bruin; de radiaalcel zwart bewolkt, naar het einde donkerder; vervolgens verspreidt deze wolk zich flaauw over den vleugelzoom. De vleugeladeren en het stigma zijn geelachtig bruin.

FAM. APIDAR.

Genus Megachile, Latreille.

23. Megachile bombiformis. Gerstaecker, in Peters, Reise nach Mossambique. Insekten. S. 455, Taf. XXIX, fig. 10 &.

De vrouwelijke Megachile die ik hier ga beschrijven, meen ik als het aan Gerstaecker onbekend gebleven 2 van bovengenoemde soort te moeten beschouwen.

Zij is 20 mm. lang, bij een vlugt van 36 mm. De kleur is zwart. De bovenkaken zijn op het midden van een breed afgestompten tand, en daarachter van twee toegespitste tanden voorzien. Het kopschild is aan de voorzijde flaauw afgerond, met grove puntjes digt bedekt, en over het midden van een bijna onmerkbaren langskiel voorzien, terwijl het slechts enkele stijve zwarte haren draagt. Het overige gedeelte van den kop benevens de thorax is digt met fijne puntjes bedekt; en behalve den bijna kalen schedel gitzwart behaard; op den metathorax zijn deze haren langer en vaalzwart van kleur. Van het begin tot even over het midden van het mesonotum loopt een fijne gladde langsstreep. De pooten zijn, behalve aan de onderzijde die glad en bijna onbehaard is, met fijne puntjes en korte zwarte haren digt bedekt; de onderzijde der heupen en dijen is donkerbruin. De heupen van het voorste paar zijn aan de voorzijde van een' rudimentairen tand voorzien; de sporen der scheenen zijn zwart. De vleugels zijn doorzichtig, maar, en vooral langs de donkerbruine aderen, geelachtig bruin berookt; in de radiaalcel merkt men langs den voorrand eene donkere

streep op; de zoom der vleugels, vooral die van het voorste paar is donkergrijs. Het achterlijf is op de rugzijde met oranje roode haren digt bedekt; de borstels op de buikzijde hebben dezelfde kleur, maar komen voornamelijk slechts op de grof gestipte tweede helft der segmenten voor, evenwel zoo, dat zij steeds de eerste helft van het volgende segment bedekken; de borstels van het eerste segment zijn echter zoo kort en weinig talrijk, dat zij de bazis van het tweede segment volkomen onbedekt laten. De aan het borststuk sluitende voorvlakte van het achterlijf is glad, bijna onbehaard en concave.

Het door Gerstaecker beschreven en afgebeelde & was van Imhambane afkomstig.

24. Megachile nigrocincta, nov. spec. q. (Plaat 11, fig. 9.)

Het hier beschreven wijfje is van de grootte van dat der vorige soort, en verwant aan *M. combusta* en coelocera Smith, doch van deze gemakkelijk te onderscheiden door de lichtgekleurde en met een' donkeren zoom voorziene vleugels.

De kleur is zwart. De bovenkaken zijn op het midden met een' breed afgeronden tand, en daarachter met twee spitse tanden gewapend. Het digt met puntjes doch schaars met stijve zwarte haren bedekte kopschild is aan de voorzijde regt afgesneden, op het midden echter van een weinig uitstekend stomp tandje voorzien, dat zich over het midden van het kopechild als een flaanwen langskiel voortzet; even voor het eind van dezen kiel bespeurt men eenen in het midden eenigszins verbreeden fijnen gepolijsten dwarslijst. Het overige gedeelte van den kop benevens de thorax is digt met fijne puntjes bedekt, en gitzwart behaard; terwijl deze beharing op den schedel en op het mesonotum minder digt is, is zij op den metathorax langer en meer vaalzwart van kleur. Ook de pooten zijn, behalve aan de onderzijde der heupen, dijen en scheenen, die donkerbruin, glad en bijna onbehaard is, met fijne puntjes en korte zwarte haren digt bedekt; de sporen der scheenen en de bazis der klaauwtjes zijn roodbruin, de haren aan de onderzijde der tarsen roodachtig; de heupen van het voorste paar zijn aan de

voorzijde van een zeer rudimentairen tand voorzien. De vleugels zijn, vooral langs de donkerbruine aderen, geelachtig bruin berookt; in de radiaaleel merkt men een donkeren streep op; de zoom der vleugels, vooral die van het voorste paar, is donkergrijs. Op de rugzijde van het achterlijf is het eerste segment digt met opstaande zwarte haren bedekt; op de vijf volgende segmenten is de beharing donkerrood, en aan den achterrand digter dan aan de bazis; de borstels op de buikzijde hebben dezelfde donkerroode kleur, maar komen voornamelijk slechts op de grof gestipte tweede helft der segmenten voor, evenwel zoo, dat zij steeds de eerste helft van het volgende segment bedekken; van het eerste segment echter zijn de borstels, waartusschen zich ook zwarte haren bevinden, zoo kort en weinig talrijk, dat zij de bazis van het tweede segment volkomen onbedekt laten. De aan het borststuk sluitende voorvlakte van het achterlijf is glad, bijna onbehaard en concave.

Genus Xylocopa, Latreille.

25. Xylocopa combusta. Smith, Cat. Hym. Ins. Coll. Brit. Mus. prt. II, p. 350, no. 32.

Het wijfje dat ik voor mij heb beantwoordt zeer goed aan de beschrijving die Smith t. a. pl. van deze sexe geeft. Alleen schijnt bij mijn voorwerp de gladde verheven lijn over het midden van het kopschild te ontbreken, terwijl ik nog bij de beschrijving zou wenschen te voegen: bovenlip en bovenkaken benevens de heupen en de onderzijde der tarsen van het eerste pootenpaar van eenige bruinroode haren voorzien; de schaft en de twee eerste geledingen van de vlag der sprieten glanzend donker kastanjebruin; de overige geledingen op de bovenzijde zwart, op de onderzijde roodbruin van kleur; over het midden van het mesonotum loopt eene fijne, naar achteren evenwel iets breeder wordende langsgroef die aan de bazis van het mesonotum ontspringt en even achter het midden eindigt.

De exemplaren door Smith beschreven waren even als het mijne van Congo afkomstig. 26. Xylocopa cassra. Linnaeus, Systema naturae. ed. XII. p. 959, n° 39. (Apis). — Klug, in: Illiger's Magazin der Entomologie. Bd. VI, S. 209. — Lepeletier de St. Fargeau, Suites à Busson. Hyménoptères. t. II, p. 197 n° 41. — Peters, Reise nach Mossambique. Insekten. S. 444. — Gerstaecker, Beitrag zur Insektensauna von Zanzibar, in Troschel's Archiv sür Naturgeschichte. 37ster Jahrg. 1ster Bd. S. 349. n° 3.

Syn. Bombus caffrus. Fabricius, Syst. Piez. p. 346, nº 17.

Van deze soort, die reeds van Zanzibar (Mombas), Mozambique (Tette) en van het Kaapland bekend was, heb ik een frasimannetje voor mij.

27. Xylocopa neglecta, nov. spec.

? Syn. Xylocopa albiceps, St. Fargeau (nec Fabricius) Suites à Buffon. Hyménoptères. t. II, p. 189 n° 27.

Van deze soort zijn door van Woerden twee wijfjes overgezonden, terwijl het Leidsch Museum een wijfje bezit dat van de kust van Guinea afkomstig is. Het mannetje is mij niet bekend.

Zij is verwant aan X. albiceps F. (Syst. Piez. p. 341 n° 13) waarmede zij tot nu toe verward schijnt te zijn, en aan X. imitator Smith (Cat. Hym. Ins. Coll. Brit. Mus. prt. II p. 351 n° 35). Van de eerstgenoemde soort is zij gemakkelijk te onderscheiden doordien de thorax en het abdomen zwart zijn, en niet, zooals Fabricius van zijne soort zegt subvirida; van de laatstgenoemde doordien de vleugels aan de bazis eenigszins lichter en dus niet overal even donker gekleurd zijn, door het gemis van de helder roestbruine haren aan de uiterste punt van het achterlijf en door de geringere grootte.

De lengte van het wijfje bedraagt 18 mm. De kleur is zwart, de kop met puntjes digt bedekt en op het aangezicht en den schedel met vuil witte, achter de zamengestelde oogen echter met helder witte haren bekleed; tusschen den grond der sprieten merkt men eene korte maar scherpe langskiel op, terwijl het eenigszins verheven kopschild digt bij de bazis van eene

gladde dwarsstreep voorzien is; de sprieten zijn zwart, de acht laatste geledingen van de vlag aan de onderzijde helderbruin. De mesothorax en het scutellum, van welk laatste de achterrand scherp is en eenigszins naar achteren uitsteekt, zijn op het midden van de rugzijde glad, aan de zijden evenals de geheele prothorax digt met punties en met meer of min vaalzwarte baren bedekt. De vleugels, die een' fraai violetten weerschijn bezitten, zijn donkerbruin, naar den wortel echter eenigszins lichter dan aan den zoom. De pooten zijn digt met zwarte haren bezet; aan de buitenzijde der scheenen van het eerste paar zijn zij echter met enkele grijze haren vermengd, terwijl die van de onderzijde der tarsen van hetzelfde paar eenigszins roodbruin gekleurd zijn. Het achterlijf, waarvan de zijden evenwijdig aan elkander loopen en tamelijk lange zwarte haren dragen, is voor het overige bijna onbehaard, doch digt met puntjes bedekt; op het midden der rugzijde zijn zij echter iets meer verspreid dan aan de zijden.

Leiden, 27 Augustus, 1873.

Eerst na het voleindigen van bovenstaand opstel ontving ik het voor de Bibliotheek Hartogh Heys van de Lier aangekochte werk van Dr. A. Gerstaecker, getiteld: "Die Gliederthier-Fauna des Sansibar-Gebietes. Nach dem von Dr. O. Kersten während der v. d. Decken'schen Ost-Afrikanischen Expedition im Jahre 1862 und von C. Cooke auf der Insel Sansibar im Jahre 1864 gesammelten Material", welk werk mij heeft doen besluiten eenige toevoegsels aan mijne "Aanteekeningen" te geven. De nommers hebben betrekking op de door mij behandelde verzameling, de bladzijden op het zooeven genoemde werk.

 Dorylus nigricans Illig. Gerstaecker zegt (blz. 375) dat het exemplaar van deze soort van de Bura-bergen, van de exemplaren van West-Afrika afwijkt door de licht pekbruine, in plaats van zwartachtige ligehaamskleur. Het komt dus overeen met het exemplaar in 's Rijks-Museum dat van de Gambia afkomstig is. Behalve de door mij genoemde vindplaatsen vermeldt Gerstaecker nog als zoodanig het eiland St. Thomas in de Golf van Guinea.

8 en 9. Pompilus (Priocnemis) Bretonii Guér. en Pompilus Taschenbergii mihi (P. ruficeps Tasch.) Op blz. 330 tracht Gerstaecker de onjuistheid te bewijzen van de bijeenvoeging van P. Bretonii Guér. en P. croceicornis Duf. Mijns inziens is hij hierin echter niet geslaagd. Hij zegt: "Der mit deutlich blauem, seidenartig glänzendem Hinterleib versehene Pomp. croceicornis (Klug i. lit.) Duf. hat die Fussklauen bei beiden Geschlechtern in übereinstimmender Weise gespalten und im weiblichen Geschlechte gesägte Hinterschienen, ausserdem auch ein deutlich querrieseliges Metanotum. Durch alle diese Merkmale leicht von Pomp. Bretoni, Guér, zu unterscheiden, gehört er nach der Bildung der weiblichen Schienen der Gattung Priocnemis an."

Laat ons nu deze verschillen eens nagaan: het blaauwe zijdeglanzige achterlijf is ook aan P. Bretonii Guér. eigen; Guérin toch zegt van zijne soort: "L'abdomen est d'un noir assez foncé, à reflets soyeux et bleus." Hoewel Guérin niet van gezaagde achterscheenen spreekt, doet de afbeelding van het mannetje wel degelijk hieraan denken; voorts is ook van P. Bretonii Guér. het metanotum niet glad, maar gerimpeld, daar Guérin zegt: "Métathorax très finement chagriné." Op de vorige bladzijde zegt Gerstaecker nog, dat bij P. Bretonii de anaalcel in de achtervleugels ver over den oorsprong der cubitaalader verlengd is; beschouwt men echter Guérin's naauwkeurige afbeelding, dan ziet men dat deze soort ook in dit opzigt met P. croceicornis Duf. overeenstemt, daar de cubitaalader . juist aan het eind der anaalcel ontspringt. Om deze redenen meen ik P. Bretonii wel degelijk als identisch

met *P. croceicornis* te moeten beschouwen, niettegenstaande er omtrent één punt nog twijfel blijft bestaan, nl. dat Guérin aan het wijfje van *P. Bretonii* klaauwtjes toekent die op het midden slechts van een' kleinen tand voorzien zijn, terwijl zij bij *P. croceicornis* bij beide sexen gaffelvormig zijn.

Dat Pompilus Bretonii Guér. in ieder geval niet identisch kan zijn met Pompilus Taschenbergu mihi (= P. ruficeps Tasch.) moge door het volgende bewezen worden: 1º terwijl bij de eerste soort (volgens de beschrijving van Guérin) het metanotum bij beide sexen gerimpeld is, is dit bij de tweede soort (ten minste bij het wijfje) niet het geval; 2º terwijl bij de eerste soort (volgens Guérin's afbeelding) in de voorvleugels de mediaalcel korter is dan de sub-mediaalcel (ook hierin stemt zij met P. croceicornis Duf. overeen) en in de achtervleugels de cubitaalader aan het eind der anaalcel ontspringt, is bij de tweede soort de mediaal en submediaalcel even lang, en ontspringt de cubitaalader ver vóór het eind der anaalcel; 3° terwijl bij de eerste soort (mede volgens de afbeelding) de scheenen der achterpooten zaagtandig bedoornd zijn, is dit bij de tweede niet het geval.

20. Belonogaster junceus Oliv. Op blz. 321 zegt Gerstaecker dat de Saussure ten onregte Vespa Guineensis F. van Eumenes tinctor Christ scheidt, en bij Belonogaster junceus Oliv. voegt; ten onregte, daar de beschrijving van Fabricius zeer goed en zelfs alleen op Eumenes tinctor Christ past, maar daarentegen volstrekt niet op eene Belonogaster-soort, bij welke meestal de grauwe zijde-glanzige beharing door "cinerea" wordt aangeduid. Ook dat Fabricius zijne Vespa Guineensis door verscheidene Eumenes-soorten (V. pomiformis, conica en petiolata) van de beide Belonogastersoorten (V. grisea en cinerea) scheidt, is voor Gerstaecker een bewijs te meer tegen de meening van de Saussure.

Op blz. 324 geeft Gerstacker als de verbreiding dezer soort over Afrika aan, langs de westkust: van Senegambië tot Loanda, en langs de oostkust: van Abyssinië tot Mozambique. Daar zij echter door J. K. Lord (zie de hierboven aangehaalde lijst van Francis Walker) ook in Egypte (Caïro) aangetroffen is, breidt zij zich langs de oostkust veel noordelijker uit.

26. Xylocopa caffra L. De gedetailleerde beschrijving die Gerstaecker op blz. 315 van het mannetje van deze soort geeft, past volkomen op mijn exemplaar, met uitzondering van de tarsen der achterpooten, daar bij mijn voorwerp ook de haren aan de buitenzijde zwart, en niet "mehr fuchsroth" zijn.

Verklaring der Afbeeldingen.

- Fig. 1. Bracon corallinus, Rits.
  - " 2. Radiaal- en cubitaalstreek in den voorvleugel van Pompilus Taschenbergii, Rits.
  - " 3. Pompilus elongatus, Rits.
  - , 4. , ornatissimus, Rits.
  - , 5. Larrada Vollenhovia, Rits.
  - . 6. Piagetia Woerdeni, Rits.
  - , 7. Eumenes Walkeri, Rits.
  - " 8. Polistes inornatus, Rits.
  - " 9. Megachile nigrocincta, Rits.

EENE NIEUWE, BIJ BREDA GEVONDEN, GRAPHOLITHA-SOORT, GRAPHOLITHA CONICOLANA, HEVI.

Diagnos. Conicolana, palpis canis, alis anterioribus nigrofuscis, basi plumbeo-niti.lulis, strigis duabus coerulescentiplumbeis, in costa niveis, inferius divergentibus, strigulis tribus costae posticae niveis, inferius plumbcis, speculo obsoleto, puncto marginali infra apicem nullo, ciliis plumbeis. \$ \(\frac{2}{3} \).

Expansio alarum mm. 9—12.

Habitat larva in conis Pini sylvestris.

De voorvleugels zijn langer gestrekt dan bij Graph. cosmopharana Tr. en Scopariana Herr.-Schäff. (welke beide soorten zij in teekening vrij nabij komt), de voorrand is langer dan de binnenrand, waardoor de achterrand, vooral bij het mannetje, schuiner wordt. De vleugelpunt is duidelijk doch, even als de staarthoek, afgerond. Het wijfje is oogenschijnlijk iets breedvleugeliger. De kleur is een glanzig donker rosachtig bruin, aan de vleugelbasis iets met metaalglans. Het tweederde buitenste gedeelte is goudgeel bestoven en wel in regelmatige buiten- en benedenwaarts loopende strepen, doch veel minder sterk dan bij Graph. cosmophorana Tr., terwijl de tint van het geel niet zoo helder is en er geene ophooping daarvan in en op den spiegel, als bij laatstgenoemde soort, voorkomt. Aan den voorrand zijn, achter het midden, vier haakjes, de drie eerste op gelijken, doch het vierde van het derde op grooteren afstand van elkander, terwijl een vijfde voor het midden staat. Allen zijn enkelvoudig en wit gekleurd. Uit vijf en vier loopen van den vóór- naar den binnenrand twee flaauwe, de tweede

het meest, gebroken potloodlijnen, met fraaijen blaauwachtigen weerschijn. Zij loopen slechts tot aan het midden evenwijdig, doch van daar wijkt de tweede meer naar buiten om de binnengrens van den spiegel te vormen, terwijl de eerste zich, wortelwaarts gebogen, naar den binnenrand wendt. Bij enkele exemplaren is nu eens de eerste, dan weder de tweede dwarslijn iets afgebroken.

De spiegel is driehoekig, niet lichter dan de grondkleur, en is zelden duidelijk zwart gestreept; de onderste hoek is veel scherper dan bij Graph. cosmophorana Tr.; de achterste potloodgrens is dik, van den achterrand gescheiden en daarmede slechts voor een gedeelte evenwijdig en zou, bij verlenging, loodregt op den staarthoek vallen. Zij is overigens meer of minder door eene potloodlijn met het eerste costaalhaakje vereenigd. Ook het tweede costaalhaakje verlengt zich soms door een potloodlijntje tot digt bij den spiegel 1).

De franjelijn is donker zwart zonder oogpunten, de franje zelf metaalglanzig grauw, aan de punt iets donkerder.

De achtervleugels zijn bruinachtig grauw, aan den wortel lichter. De franjelijn iets donkerder dan de grondkleur; de franje zelf is vuil wit. De donkere bestuiving naar den omtrek is bij het wijfje meer uitgedrukt dan bij den man.

De onderzijde is glanzig grauw met doorschijning der haakjes aan den voorrand der voorvleugels.

Asn den kop is het voorhoofd lichtgrauw, ruig behaard, het achterhoofd donker.

De palpen zijn eveneens, vooral het tweede lid, zeer lang licht grauw, het derde zeer korte lid daarentegen ook vrij kort donker behaard.

De sprieten zijn draadvormig, aan de onderzijde licht grauw, aan de bovenzijde donker getint.

De thorax is glad, neerliggend behaard, en, met de schouderdeksels, van de kleur der voorvleugels; het achterlijf is

Ik tel het buitenst gelegen haakje als 1 en zoo vervolgens opklimmend naar de vlougelbasis.

mede donker, doch aan de randen der segmenten iets lichter even als de geheele onderzijde. Het mannetje heeft eene staartpluim.

De pooten, glad behaard, zijn als de onderzijde gekleurd; de tarsen licht en donker geringd, bij het mannetje de achterscheenen zonder haarkwast, overigens gewoon gevormd. De vleugelspanning bedraagt 9—12 millim.

De rups leeft in de kegels van *Pinus sylvestris* en wel alleen, ten minste naar mijne ondervinding, in die van hooge opgaande boomen in het Mastbosch bij Breda, welks boden groetendeels uit heidegrond bestaat. Men kent de bewoonde kegels daaraan, dat zij aan eene zijde kromgegroeid en met hars en uitwerpselen der rups zijn bedekt.

De larve zelf, die ik alleen in December, tegen het verpoppen vond, is geelachtig groen, betrekkelijk kort met zwart nekschildje en anaalklepje. Zij is met zeer korte, op wratachtige verhevenheden staande, haren bedekt. (Vermoedelijk zal bij mijn exemplaar, dat zich kort na het vinden verpopte, kleur en vorm niet de normale zijn, doch het is mij, uit den aard der zaak, niet mogelijk geweest betere exemplaren vroeger magtig te worden). Zij voedt zich met het inwendige der kegels, en maakt daarin willekeurige gangen.

De pop is geheel kastanje-bruin, vrij klein en heeft aan het kopeind een spits hoorn-verlengsel, dat donkerder getint is, terwijl alle achterlijfsringen op de rugzijde sterke doch korte haakjes dragen. Beide laatste hulpmiddelen maken het haar mogelijk zich uit haren gang, en door het afsluitende spinsel en de bedekkende hars heen, naar buiten te boren voor het uitkomen des vlinders, welke in het laatst van Mei en in het begin van Junij verschijnt.

Onze soort is stellig in Noordelijk Europa verspreid, doch is vermoedelijk daardoor nog niet ontdekt geworden, omdat de imago de toppen der hooge dennenboomen niet verlaat en dus alleen bij kweeking wordt verkregen. In 1871 door mij ontdekt, wordt zij door mij jaarlijks in aantal gekweekt.

PS. Hoe naauwkeurig ook eene insektenbeschrijving is opgemaakt, weegt zij niet op tegen eene afbeelding naar de natuur. Een miskennen der soort wordt dan onmogelijk. Dr. S. C. Snellen van Vollenhoven heeft mij beloofd, zoo spoedig doenlijk, eene afbeelding van *Graph. conicolana* m. te maken en alzoo zijne meesterhand in dezen alweer voor de wetenschap te willen leenen. Hem zij daarvoor mijn' opregte dank gebragt, even als aan Professor Zeller, die mij, bij de beschrijving onzer nova species, menigen nuttigen wenk heeft gegeven.

Breda, 6 Februarij 1874. F. J. M. HEYLAERTS Jr.

Tot beter en gemakkelijker overzigt! der vier volgende, digt

Gr. pinetana Schläger.

De voorvleugels vrij lang gestrekt, doch tamelijk breed.

De haakjes zijn duidelijk dubbel.

De potloodlijnen met violetten weerschijn.

De twee dwarslijnen zijn zeer breed, de eerste kennelijk dubbel en scherper gebroken dan de tweede.

De spiegel is driehoekig en breed; de onderste hoek is bijna afgerond.

De achtergrenslijn van den spiegel is van den buitenrand des vleugels afgescheiden, en loopt alleen van onderen met dezen evenwijdig.

De franje met een onduidelijk oogpunt.

De achtervleugels bruinachtig grauw, aan den wortel lichter.

De franjelijn donkerder dan de grondkleur der achtervleugels.

De onderzijde glanzig grauw met sterke afschijning der haakjes, waarvan het verlengde eerste den vleugelpunt insluit.

Palpen penseelvormig, wit gestippeld donkergrauw behaard.

Gr. scopariana Herr.-Schl

De voorvleugels kort en breed.

De haakjes zijn ongelijk en st ongelijke afstanden van elkander

De potloodlijnen met roodschiges schijn.

De twee dwarslijnen sijn selst gebroken.

De spiegel is driehoekig; de van den onderhoek staat op der nenrand en is scherper.

Als Cosmophorana, doch minder wijdig met den buitenrand.

Als Cosmophorana.

De achtervleugels voor de pust achtig aan den voorrand donker ged

De franjelijn der achtervleugele zwart.

De onderzijde glanzig graw doorschijnende haakjes. Voorrasd achtervleugels donker geviekt.

Palpen penseelvormig, ecali grauw behaard.

rolgen eene differentieel diagnose komende soorten.

Gr. cosmophorana Tr.

voorvleugels iets langer gestrekt bij de vorige.

vier haakjes achter het midden op gelijken afstand van elkander.

potloodlijnen met witachtig zilvereerschijn.

twee dwarslijnen zijn dik, flaauw ken en loopen evenwijdig.

spiegel is driehoekig en breed, aderhoek stomper.

schtergrensiffn van den spiegel den buitenrand des vleugels geden en loopt met dezen evenwijdig.

i franje met een duidelijk oogpunt

: achtervleugels eenkleurig donker-

s franjelijn niet donkerder dan de d der achtervleugels.

e onderzijde glanzig grauw met schijnende haakjes. De afdruk van 11 verlengd tot aan den achterrand.

spen niet zeer lang, ruig behaard, e lid donkerder en kort.

Gr. conicolana mihi.

De voorvleugels lang gestrekt en smaller.

Haakje 4 staat van haakje 3 verder dan 1 van 2 en 2 van 3.

De potloodlijnen met blauwachtigen weerschijn.

De twee dwarslijnen zijn dik, loopen tot op de helft parallel en wijken dan van elkaar af.

De spiegel is driehoekig; de punt van den ondersten hoek blijft van den binnenrand afgescheiden en is vrij scherp.

De achtergrenslijn van den spiegel niet parallel met den buitenrand, doch staat loodregt op den staarthoek.

De franje zonder oogpunt. 1)

De achtervleugels bruinachtig grauw, aan den wortel lichter.

De franjelijn der achtervleugels iets donkerder dan de grondkleur.

De onderzijde glanzig grauw met doorschijnende haakjes, in den omtrek donkerder bestoven, in het midden lichter.

Palpen zeer ruig behaard, licht grauw, derde lid zeer donker en kort.

Bij een enkel 3 mijner drie opeenvolgende kweekingen komt er een spoor van oogvlek in eal 6 voor.

OVER DE HAREN DER RUPSEN VAN CALLIGENIA MINIATA FORST.

DOOR

J. VAN LEEUWEN Jr.

Op den 3den Augustus jl. ving ik een beschadigd wijfje van Calligenia miniata Forst. (rosea F.), dat des nachts daarop 42 eitjes legde. De jonge rupsen kwamen 10 Augustus des avonds uit, werden door mij met een penseel op eikenmos overgebragt, doch verkozen dorre wilgen- en eikenbladeren tot voedsel, waarmede ik ze verder opkweekte.

Reeds speedig viel mij, bij een beschouwing met het vergrootglas, de eigenaardige vorm der beharing van den rug in 't oog. Ring 2-11 zijn namelijk elk met 6 behaarde wratten bedekt, waarvan de middelste vier bestaan uit haren, die met dwarsvezels als pluimen zijn versierd. Ring 2-6 zijn het digtst, 7-9 iets dunner en korter, 10 en 11 het langst behaard, iets ijler dan de voorste ringen. De gevederde haren (zie plaat 12, fig. 1) zijn kromgebogen met de kromming buitenwaarts, zoodst de toppen van de haren der beide rugwratten van elken ring naar elkaar zijn toegewend. — De dwarsvezels of baardjes zitten in geledingen van vier, en worden naar boven toe iets korter, dikker en digter naast elkaar ingeplant; aan den top schijnen zij een knopje te vormen. Tusschen de gevederde haren in zitten slechts enkele kortere gladde haren, alsmede eenige geheel regte, die dikker dan de gekromde en met korte stijve dwarsvezels bezet zijn (Zie plaat 12, fig. 2).

De overige gedeelten der huid, namelijk de vier wratten op ring 1 en 12, en de onderste twee wratten op elk der overige ringen, zijn bekleed met haren die regt, vrij dun en met fijne korte dwarsvezels zijn bezet, die, wegens haar groote teerheid, eerst bij toenemenden wasdom der rups in 't oog vallen. Deze laatste haarvorm is, geloof ik, bij langharige rupsen niet ongewoon, althans de haren der rups van Fuliginosa hebben alle dien vorm, en ook bij Caja zijn enkele dwarsvezels aan de haren waar te nemen.

Eindelijk bevinden zich boven de pooten en aan den buik nog eenige haarbosjes, uit gladde korte haren bestaande.

Verklaring der bovenste afbeeldingen op plaat 12.

Fig. 1. Een gebogen en gevederd haar.

- " 2. Een regt en ongevederd haar.
- " 3. Ring 2 of 3 van ter zijde gezien.
- " 4. Ring 7 of 8 of 9 van ter zijde gezien.
- , 5. Ring 11 en 12 , , , ,
- , 6. Rugwrat op ring 10 en 11 van voren gezien.
- , 7. , , , 7—9 , , ,
- , 8. , , , 2—6 , , ,

Amsterdam, Mei 1874.

MAMILLO CURTISEA WEYENB.

DOOR

Prof. Dr. H. WEYENBERGH.

Reeds kort na mijn aankomst te Buenos-Aires ontving ik van Prof. Burmeister, mijn' hooggeschatten begunstiger en beschermer, eenige rupsen op een struik met veelknoopige, bijna perpendiculaire takken en kleine elliptische vleezige, aan de stengelknoopen tot bundels vereenigde bladen, gevonden. Deze rupsen hadden zich reeds — het was in het laatst van Augustus spinsels vervaardigd, maar deze nog niet gesloten; zij sluiten de spinsels eerst een paar dagen voor de verpopping en waren toen ik haar ontving nog zeer levendig. De spinsels zijn van een harde substantie en gelijken eenigszins in vorm op de kokertjens van jonge Coleophoren-rupsen. Figuur 2 stelt zulk een spinsel in natuurlijke grootte voor; in het midden buikig, zijn zij daar 1,1 à 1,2 centim. breed, de lengte is ongeveer 4,5 centim. De beide einden zijn eenigszins toegespitst en aan de bovenzijde zijn zij met een' korten steel stevig aan den tak bevestigd. Hier en daar ziet men eenige gekrulde of spiraalvormige aanhangsels van spinstof, vooral aan het ondereinde en zoowel aan het onder- als aan het boveneinde eene opening aan de binnen-(buik-)vlakte (naar de plant gekeerd), zoodat de rugzijde van het spinsel als 't ware een dak of gewelf over de bovenopening vormde en aan de onderopening de rugzijde zich er eenigzins schopvormig voor uitstrekte.

De rups is in 't algemeen grauw, vuil-bruin van kleur; kop, kaken en borstpooten zijn glimmend zwart. Het groote nekschild

op den tweeden ring is donkerbruin, bijna zwart en door eene geele streep op het midden van den rug in tweeën gedeeld; overigens is de tweede ring geel, even als de derde en vierde; op deze beide laatsten bevindt zich ter zijde een breede, gegolfde donkerbruine band, die bijna de geheele zijvlakte inneemt en door een zeer, licht smal bandjen is afgezet. De ruggestreep is breed en licht, en over de geheele lengte der rups te zien. De overige segmenten zijn eenkleurig vuilbruin en gelijken, met de loupe bezien, eenigszins op segrijn leder, alleen aan de stigmataalplooi is de kleur iets lichter.

De negende ring is het lichtst en eenigszins doorschijnend; het elfde segment en het staarteind zijn weder donkerbruin. De buikvlakte is grauw met eene breede lichte streep in het midden, ook de buikpooten zijn grauw, doch iets donkerder. De segmenten, waaraan zich de borstpooten bevinden, zijn zwart aan de onderzijde met eene witte streep in het midden. Op den staartklep staan eenige kleine rosbruine borstelhaartjens en de kop is met eenige lange stijve borstelharen versierd. Aan de voorzijde van den kop o. a. staan er twee paren, helder wit van kleur met zwarte eenigszins aangezwollen toppen; twee fraaije witte haren staan ook op het nekschild en ter zijde staan er hier nog eenige kortere. De stigmataalstippen zijn klein en zwart.

De vorm dezer rups is lang en slank, van den kop af langzaam tot aan den negenden ring in dikte toenemend; de drie op den kop volgende ringen vormen als 't ware een langen hals; de drie laatste ringen zijn weder minder breed dan de negende. De grootste breedte is 7 à 8 millim., de lengte der volwassen rups is ongeveer 5 centim.

Volgens eene mededeeling van den heer C. Trieblnig, adsistent aan het museum van natuurhistorie te Buenos-Aires en conservator der gelede dieren aldaar, vervaardigt de rups haar spinsel na de laatste vervelling, kruipt er dan mede op de takken rond, overwintert er in en als zij gaat verpoppen bevestigt zij het zeer vast aan een tak. Uitwendig is dit spinsel eenigszins als segrijnleder gestippeld. Voor het verpoppen worden de

boven- en onderopening met eenige losse draden digt gesponnen en in het begin van September veranderen zij in poppen, die reeds weinige uren na de afstrooping der rupsenhuid donkerbruin gekleurd zijn.

De pop kenmerkt zich door twee platte oorachtige uitsteeksels voor aan den kop, als twee plaatjens die met elkanders binnenvlakten een hoek vormen; op den rug van den thorax is een sterk uitpuilende lijn of kam, en met de loupe op het midden van elken ring des achterlijfs een krans van weerhaakjens te zien. De anaalring vertoont een zamengedrukt, plat, eenigszins wigvormig staarteind en daarom heen enkele kleine doorntjens of wratjens.

In het begin van October verschijnen de vlinders meest in den morgen; bij het uitkomen wordt het kleine driehoekige plaatjen, dat de beide hoorntjens draagt, van de poppenhuid afgeligt. Eerst tegen den avond is de vlinder vliegvaardig.

De algemeene kleur van den vlinder is geelgrijs, min of meer roomkleurig en hij is geheel met zwarte stippen bezaaid.

De kop is donkerder en het voorhoofd puilt als een driehoek tusschen de groote zwarte oogen vrij sterk uit. De wortel der sprieten is verdikt en de sprieten staan op dezen wortel geleed en zijn fijn kamvormig, bij het mannetjen fijner dan bij het wiifien. De thorax is groot en zwaar bedonsd, grijsachtig-roomkleurig, het achterlijf is grauw. De bovenvleugels zijn grijsachtigroomkleurig met vele zwarte stippen en vertoonen twee zwarte linen, die iets beneden het midden van den binnenrand beginnen en in den vleugelpunt uitloopen. Deze lijnen staan digt nevens elkander, convergeeren in den vleugelpunt en de bovenste is donkerder dan de tweede. Het gedeelte van den vleugel dat onder deze lijnen ligt, is donkerder en wordt min of meer potloodkleurig. De voorrand is donker, hetgeen vooral op het achterste derde gedeelte zeer duidelijk is. Van het midden van dit achterste derde gedeelte loopt een lijntjen in een kleinen boog naar den vleugelpunt, welke door het te zamen loopen dezer lijnen vrij donker wordt. Ongeveer in het midden van den afstand tusschen den vleugelpunt en den vleugelwortel, op

een afstand van drie millimeter van den voorrand, ziet men eene ongeschubde plaats in den vorm van twee onregelmatige driehoeken, die met een der zijden met elkander zijn vereenigd. De ondervleugels zijn in twee helften door eene kromme donkere lijn verdeeld; eigenlijk verdient deze lijn den naan van een band, welks bovenrand eene zwarte lijn vormt; de kleinere bovenhelft dezer vleugels is grauw, de grootere onderhelft heeft de kleur der bovenvleugels. Overigens zijn onder- en bovenvleugels vrij wel aan elkander gelijk. De franje is lichtgrijs. De ondervlakte der vleugels is grauw met vele zwarte stippen en aan den achtterrand eenigszins bruin bestoven. De dijen en scheenen zijn zeer bedonsd en van de algemeene ligehaamskleur; de tarsen zijn onbedonsd en zwartachtig.

Het verschil tusschen den mannelijken en vrouwelijken vlinder bestaat hierin, dat het mannetjen kleiner is, terwijl zijn achterlijf gepluimd eindigt en op den rug een weinig rood bestoven is. Ook de vleugelpunt der bovenvleugels is een weinig rood bestoven en bepaald rozenrood gekleurd is de binnenrand der voorvleugels, vooral onder den dwarsband. Deze roode teekening is bij de mannetjens zeer geprononceerd.

De lengte van het mannetjen is 15 millim., van het wijfjen 20 millim.; de vlucht is ongeveer 3 35 millim., 2 55 millim.

De eijeren zijn lang met afgeronde uiteinden en hoog geel van kleur; zij worden bij kleine hoopjens, van drie tot acht, aan elkander gekleefd.

De eerste toestanden dezer soort waren reeds aan Curtis bekend en hij heeft die afgebeeld en beschreven, de vlinder bleef hem echter onbekend en daarom heeft hij de soort niet benoemd. Het opstel van Curtis is mij echter niet toegankelijk en bleef mij onbekend; de mededeeling er over dank ik aan Prof. Burmeister.

Ik meende daarom reden te hebben de soort naar den verdienstelijken zooloog Curtis te benoemen.

Buenos-Aires 1872.

Verklaring der afbeeldingen.

- Fig. 1. De voedselplant der rups.
  - , 2. Het spinsel.
  - , 3. De rups.
  - " 4. Het voorste gedeelte van de rups, vergroot.
  - , 5. De kop der rups van de rugzijde gezien, vergroot.
  - , 6. De pop.
  - 7. De oorachtige aanhangsels op den kop der pop, zeer vergroot.
  - , 8. Staarteinde der pop, zeer vergroot.
  - 9. Een ei, vergroot.
  - , 10. De vlinder 2 (a. afmeting).
  - , 11. De vlinder & (b. afmeting).

MICROLEPIDOPTERA,

NIEUW VOOR DE FAUNA VAN NEDERLAND,

MANNEADENLY SOOR DE MERRE

DE GRAAF en SNELLEN.

De vroegere aanvullingen van de lijst in de Bouwstoffen vindt men in dit Tijdschrift, deel 8, bl. 36 en serie 2, deel 1, bl. 42; deel 3, bl. 49; deel 4, bl. 203; deel 5, bl. 218; deel 6, bl. 232 en deel 8, bl. 26 en 231.

PYRALIDINEN.

Dissemis litterata Soopoli. — Literata von Heinemann, Zünsler, p. 98. — Litteralis Huby, fig. 86.

Noord-Brabant: Mr. Herman Albarda heeft 8 Junij 1873 in het Ulvenhoutsche bosch bij Breda een exemplaar dezer soort gevangen.

Nephopteryx rhenella Zincken. — Treits. IX. 1. 175 (vlinder niet goed beschreven; rups die van Pempelia bostilis). — v. Heinem. Zünsler, p. 150 (goed beschreven). — Palumbella Hübn. fig. 70 (goed).

Zuid-Holland: In September 1872 heb ik bij den Haag eenige rupsen dezer soort tusschen plat op elkander gesponnen bladeren van *Populus tremula* gevonden, waarvan 16 en 27 Junij 1873 twee scherpgeteekende vlinders zijn voortgekomen. De rups is grauw bruin (Snellen).

Gymnancyla canella W. V. — v. Heinem. Zūnsler, p. 161. — Buckler, Entom. Monthly Mag. VIII, p. 163 (de rups).

Zuid-Holland: In September 1872 heb ik bij Scheveningen een aantal rupsen dezer soort in de stengels van eene Salsola gevonden, die nog in diezelfde maand vrij diep in het zand verpopten en in Julij 1874 ten deele vlinders opleverden, terwijl enkele poppen, ofschoon levend, niet uitkwamen en dus wel ten tweeden male zullen overwinteren. G. canella is ook in Julij 1873 door den heer de Graaf gevangen bij het Paviljoen te Scheveningen, alwaar een menigte exemplaren bij het vallen van den avond rondvlogen, die zich nu en dan tegen het rasterwerk plaatsten, waarmede het terrein aan de zuidzijde is afgesloten.

Tot in 1852 zijn onder den naam Canella twee sterk op elkander gelijkende, doch inderdaad goed te onderscheiden soorten verward. Lederer heeft toen eene der twee generiek en specifiek gescheiden en als Spermatophthora Hornigii bekend gemaakt. Bij v. Heinemann zijn beide species goed onderscheiden, doch het komt mij voor dat Zeller (Isis 1848, p. 745) ze vermengt. Canella Hilbn. fig. 289, eene zeer grove figuur, schijnt mij toe Hornigii Led. voor te stellen (Snellen).

TORTRICINEN.

Lobesia littoralis Curtis. — Wilkinson, Brit. Tort. p. 272.

Noord-Brabant: Bergen-op-Zoom 14 Junij 1873 (Heylaerts). De door mij geziene exemplaren van den heer Heylaerts, twee mannetjes, wijken door hunne grijsachtig okergele grondkleur met minder donkerder teekening zeer af van vier Engelsche voorwerpen in mijne collectie, waardoor Wilkinson's opgaven omtrent het sterk varieeren dezer soort bevestigd worden. Lob. litoralis schijnt, zoo als de naam ook aanduidt, een kustbewoner te zijn. Wilkinson zegt dat de rups op Statice armeria leeft. In de Flora van Nederland vind ik opgeteekend dat

onze beide inlandsche soorten van het geslacht Statice bij uitsluiting groeijen aan zeedijken, op schorren en zilten zandgrond. Volgens de laatste editie van Staudinger's en Wocke's Catalogus komt de soort in Spanje en Engeland voor. Waarschijnlijk komt het mij voor dat ook Lobesia porrectana Zell. uit Corsica, Sardinië en Sicilië dezelfde soort is. Lobesia Indusiana Zell. is mede, zoo niet dezelfde species (de witte ondervleugels schijnen verschil aan te duiden), dan toch eene zeer na verwante (Snellen).

Grapholitha conicolana Heylaerts, nov. spec. Tijd-schrift voor Entomologie, Jaargang 1873-74, bl. 212. Pl. 12.

Noord-Brabant. Zie verder t. a. p.

TINEINEN.

Tine a angustipennis Herr.-Schaeff. System. Bearb. V. p. 73. Tin. fig. 601. — v. Heinem. Motten, p. 52. — Staudinger, Berl. Ent. Zeitschr. 1870, p. 288 (nog eens als nov. spec. beschreven!).

Gelderland: Arnhem, 13 Augustus 1873, een wijfje bij Prunus spinosa (van Medenbach de Rooy Jr.).

Naar dit exemplaar te oordeelen is het voorrandsvlekje bij de punt, en zijn de gele vlekken der franje op Herr.-Schaeffer's afbeelding te sterk uitgedrukt.

Nemotois minimellus W. V. — Zeller, Linn. Ent. VIII. p. 76. — Herr.-Schaeff. Syst. Bearb. V. p. 99, Tin. fig. 235. — Staint. Nat. Hist. Tin. XIII (1873). p. 229. pl. 5. fig. 3.

Noord-Brabant: Breda, 30 Julij (Heylaerts). Komt ook in Limburg voor.

Nemotois cupriacellus Hubn. fig. 445. — Zell. Linn. Entomol. VIII. p. 57.

Gelderland: Arnhem, 30 Julij 1873, een wijfje (van Medenbach de Rooy Jr.). — Noord Brabant: Breda, 4 Augustus eenige exemplaren op bloemen van *Tanacetum vulgare* (Heylaerts).

Gelechia atrella Haworth. — v. Heinemann, Motten p. 309.

Gelderland: Arnhem, 19 Julij 1873, een exemplaar (van Medemb. de Rooy Jr.).

De rups leeft volgens Stainton in Mei in den stengel van Hypericum. Zie Entomol. Monthly Magazine, VI. p. 36.

Gracilaria Simploniella Fisch. v. Rösl. Abbildungen, p. 197. pl. 70. fig. 3. — Zeller, Linn. Entomol. II. p. 345.

Noord-Brabant: Breda, 20 Julij 1873, een exemplaar uit eiken hakhout geklopt (Heylaerts).

Deze zeldzame Gracilaria was tot dus verre alleen in het kanton Wallis (Zwitserland) en in België gevonden

Elachista pullicomella Zeller. — Herr.-Schaeffer, Syst. Beard. V. p. 305, Tin. fig. 947. — Frey, Linn. Entomol. XIII. p. 249. — Furvicomella Herr.-Schaeffer. fig. 945.

Gelderland: Arnhem, 20 Junij 1878 verscheidene exemplaren tegen een raster zittende gewonden (v. Medenb. de Roey Jr).

Lithocolletis Betulae Zeller, Isis 1839, p. 217; Linn. Entomol. I. p. 222. fig. 24. — Herr.-Schaeff. Syst. Bearb. Tin. fig. 744 en 780; Betulella p. 330.

Gelderland: Arnhem, 18 Mei 1873, een exemplaar op berk (v. Medenb. de Rooy Jr.):

De vraag onbeslist latende of Betulae al dan niet specifiek verschilt van Lith. Corylifoliella Haw. constateer ik alleen, dat de kenmerken, die de aangehaalde schrijvers bij Lith. Betulae stellen, op het exemplaar van den heer de Rooy aanwezig zijn (Snellen).

Maart 1874.

SUR DEUX NOUVELLES ESPÈCES DE TRICHOPTÈRES D'EUROPE,

PAR

M. HERMAN ALBARDA.

1. NYCTTOPHYLAX STAGNALIS.

N. antennis testaceis, late fusco-annulatis; articulis basali et secundo fuscis. Capite palpis et mesothoracis parte anteriori testaceo-pilosis. Alis anterioribus griseo-ochraceis, pallide aureo-pilosis, maculis dilute griseo-fuscis, in fascias indistinctas confluentibus, adspersis; venis fuscis; ciliis concoloribus. Alis posterioribus fumatis. Abdomine nigro-fusco. Pedibus testaceis; coxis et femoribus fusco tinctis.

Exp. al. 14-16 mm.

Habitat in BATAVIA, prope Leovardiam, in uliginosis.

Antennes testacées, largement annelées de brun foncé; leurs deux premiers articles entièrement bruns. Tête, palpes et la partie antérieure du mésothorak bruns, couverts de poils testacés. Ailes antérieures d'un jaune d'ocre un peu grisâtre, couvertes de poils fins d'un fauve doré très-pale et aspergées de taches grisâtres, qui sont plus grandes vers les marges, surtout vers la postérieure, et qui en se réunissant tendent à former sur la seconde moitié de l'aile deux ou trois bandes transversales irrégulières et parfois indistinctes; nervures fines, mais bien visibles, brunes; franges de la couleur des ailes; une petite tache blanche et transparente au thyridium et à l'arculus. Ailes postérieures d'un gris de fumée avec les franges plus claires, surtout vers l'extrimité de l'aile; nervures brunâtres;

la sous-costale et le radius munis de poils d'un jaune d'ocre; la nervule transversale, qui réunit le rameau subdiscoïdal au cubitus, blanche et transparente.

Mésothorax, métathorax et abdomen d'un brun foncé et couverts de quelques poils testacés. Pattes avec leurs éperons fauves; tarses des antérieures un peu obscurois; hauches et fémurs bruns, à l'exception de leurs extrêmités, qui restent fauves.

Les organes génitaux extérieurs du mâle sont jaunâtres et ont, vus de face, beaucoup d'analogie avec ceux de Cyrnus flavidus McLach.

Le segment terminal de l'abdomen est un peu prolongé et couvre en partie les appendices supérieurs, qui sont petits et arrondis. Les appendices intermédiaires manquent. Les inférieurs sont grands, proéminents, obtus, recourbés en haut. Au-dessus d'eux se trouve une petite pièce triangulaire, qui couvre probablement le pénis.

La femelle a les tibias et tarses intermédiaires dilatés. Le dernier segment de son abdomen porte deux valvules, couvertes de poils jaunes, au-dessous desquelles se trouve encore une petite pièce tuberculeuse, peu saillante.

J'ai pris cet insecte un mois de mai, en frappant les roseaux et les pieds secs de *Typha*, qui se trouvent dans un petit marais près de Leeuwarde.

Il est très-alerte et a le vol si irrégulier et si rapide, qu'on a de la peine à l'attraper au filet. Sa physionomie est celle d'un *Polycentropus* du groupe de *picicornis* Steph., mais la réticulation des ailes l'en éloigne suffisamment.

Le genre Nyctiophylax a été établi par M. Brauer, en 1866, dans son travail sur les Névroptères recueillis pendant le voyage de la frégate Novara, en faveur d'une seule espèce de Shanghaï, nommée par lui sinensis. Il est intermédiaire entre Polycentropus et Cyrnus. Dans les ailes antérieures, il n'y a que quatre fourches apicales, le ramule supérieur du rameau discoidal étant simple. Cette disposition est analogue à celle qu'on trouve dans le genre Cyrnus, mais celui-ci a la cellule discoidale

des postérieures ouverte, tandis qu'elle est fermée dans Nyctiophylax, comme dans le dernier groupe de Polycentropus. On
doit ajouter à la description des caractères du genre, qu'a
donnée M. Brauer, que l'abdomen a de chaque côté un petit
filament: caractère que possèdent probablement tous les genres
voisins de Polycentropus.

Vu la localité où j'ai pris l'insecte parfait, qui rend probable que sa larve vit dans les eaux stagnantes, je lui ai donné le nom de Stagnalis.

2. LEPTOCERUS RIPARIUS.

L. antennis totis fusco alboque annulatis; articulis basali et secundo, capite, palpis et mesothoracis parte anteriore testaceis, albo-pilosis. Alis anterioribus dilute ochraceis griseopilosis, apicem versus et pone anastomosin obscurioribus; ciliis concoloribus; venis saturate ochraceis. Alis posterioribus albidis, iridicoloribus, tenuiter griseo-pilosis; ciliis dilute canis, apicalibus testaceis. Abdomine dilute nigro-virescente, Pedibus testaceis; tarsis anterioribus fusco maculatis.

Exp. al. & 19, 9 13-16 mm.

Habitat in BATAVIA et in GERMANIA, in ripis fluminum.

Antennes annelées de brun et de blanc jusqu'au bout. Leur premier article, ainsi que la tête, les palpes et la partie antérieure du mesothorax, d'un jaune testacé roussâtre et couverts de poils blancs. Le reste du mésothorax et le métathorax de la même couleur, mais glabres.

Ailes antérieures ayant la membrane d'un ochracé un peu roussâtre mais très-pale et couverte de poils grisâtres, qui sont rares sur le disque, mais qui en s'accumulant produisent une teinte plus foncée vers l'extrêmité et près de l'anastomose; nervures un peu plus foncées, bien visibles, un peu saillantes; franges de la couleur du bout de l'aile.

Ailes postérieures blanches, irisées, couvertes de poils fins grisâtres, leurs franges faiblement teintes de grisâtre, à l'exception de celles du bout de l'aile, qui sont testacées.

Abdomen d'un vert grisfitre en dessus et d'un jaune testacé, en-dessous. Pieds d'un testacé pale avec les tarses antérieurs et intermédiaires faiblement tachés de brun.

Le segment terminal de l'abdemen du mâle a en-dessus un prolongement triangulaire. Les appendices anals sont analogues à ceux de L. dissimilis Steph. mais néammoins bien distinctes. Les inférieurs ent, comme chez les espèces voisines, la forme de crechets, dont la pointe est recourbée en dedans et sont munis de longs cils. Ce qui les distingue, c'est qu'ils ont à leur extrêmité deux ou trois dents assez fortes et quelquefois encore quelques dents semblables en-dessous.

Pour le reste des appendices je me borne à renvoyer le lecteur aux figures, que j'ai copiées d'après un dessin exact fait par M. Mac Lachlan au moyen d'une Camera lucida, l'explication des diverses parties ne pouvant être faite avec précision avant que les appendices de toutes les espèces de ce genre ne soient étudiés.

La femelle est ordinairement de beaucoup plus petite. Elle a les ailes antérieures un peu plus foncées, les inférieures un peu plus grisâtres et l'abdomen d'un vert vif. Ses pattes sont d'un testacé plus foncé et ses tarses sont tous faiblement marqués de brun.

Le segment terminal de son abdomen a en-dessus un prolongement triangulaire beaucoup moindre que célui du mâle, au desseus duquel se trouve une protubérance, qui porte deux appendices digitiformes larges, un peu courbés en-dedans. Entre ces derniers on aperçoit encore une petite pièce triangulaire. Ces organes sont d'un jaune testacé.

Ceste espèce a été prise dans les Pays-Bas à Arnheim, aux mois de Juillet et de Septembre, par M. Medenbach de Rooy, fils, et à Rotterdam, par M. Fransen. M. Snellen la prit à Bonn en Juillet et j'ai trouvé moi même une femelle à Rudesheim, en Août.

J'ai long-temps hésité de la publier comme nouvelle. La question si une espèce de Trichoptère est nouvelle pour la science ou déjà décrite, est souvent, à défaut d'exemplaires typiques, très-difficile à résoudre, par le fait que la plupart des auteurs se sont bornés à indiquer les couleurs, sans donner une description détaillée ou une bonne figure des appendices anals, qui seuls peuvent servir à séparer sûrement les espèces voisines.

M. Pietet a décrit un Leptocéride nommé par lui Mystacides aureus et M. Kolenati a appliqué ce même nom à une espèce évidemment différente, quoique voisine. A en juger d'après les descriptions, ces deux espèces ont beaucoup de ressemblance avec la mienne. Celle de M. Pietet a été long-temps dubieuse. On présumait que c'était le mâle de Leptocerus dissimilis Steph., comme sa Mystacides uniguttata en est la femelle.

Or M. Mac Lachlan, qui inclinait aussi pour cette opinion, me fit savoir récemment qu'il possède un mâle de Zurich, qui répond parfaitement à la description de M. Pictet et dont les ailes antérieures sont plus larges et plus courtes et sont couvertes d'un duvet serré d'un beau jaune; tandis que les inférieures sont d'un gris de fumée et sont fortement irisées. De plus j'ai pu me convaincre, par un dessin qu'il eut la complaisance de me communiquer, que les appendices anals différent aussi de ceux de L. dissimilis et également de ceux de mon espèce.

Restait donc à savoir si M. Kolenati n'avait pas eu mon espèce sous les yeux, lorsqu'il décrivit son M. aureus. Il est vrai que les termes: margine suturali ad arculum stramineo-piloso ne l'indiquent pas, mais en revanche les mots: tegminibus testaceis, dense aureo-pilosis s'y adaptent très-bien. De plus cet auteur, tout en citant comme synonyme Leptocerus aureus Steph., qui est sans contredit L. dissimilis Steph., nomme son espèce M. aureus Pict. H'était donc possible que deux espèces voisines eussent été entremelées par lui.

Pour élucider ce point autant que possible, j'at prié M. le docteur Stein de vouloir confronter une couple d'exemplaires de mon espèce, que je lui avais communiquée, aux types de M. aureus Kol. conservés au musée royal de Berlin. Je dois à l'obligeance de ce Névroptéologue d'avoir acquis la certitude que les deux espèces sont réellement distinctes. Les exemplaires de M. Kolenati, qui proviennent de St. Petersbourg, sont d'une

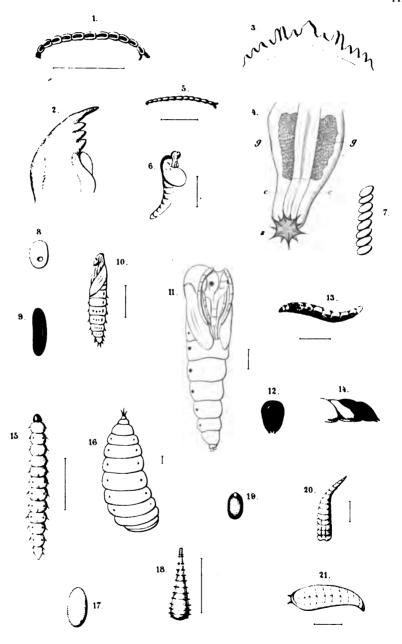
taille un peu plus forte, ont les ailes antérieures brunâtres (braun) avec une tache blanche distincte à l'arculus et ont les tarses plus distinctement annelés de brun.

Ceci me semble prouver suffisamment, non seulement que mon espèce est une autre que Mystacides aureus Pict. et que l'espèce décrite sous le même nom par M. Kolenati, mais encore que M. Mac Lachlan a très-bien vu en considérant celleci comme identique avec Leptocerus dissimilis Steph.

Leeuwarden, Février 1874.

Explication de la planche.

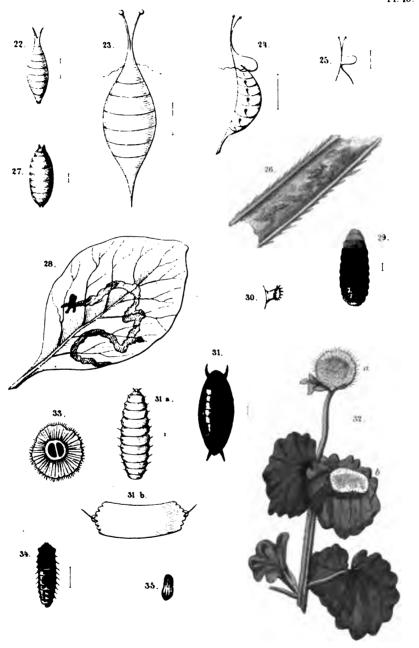
- Fig. 1. Nyctiophylax stagnalis, mâle.
  - , 2. Grandeur naturelle.
  - " 3. Appendices anals, vus de face.
  - 4. Les mêmes, vus de côté.
  - , 5. Palpe.
  - , 6. Réticulation des ailes.
  - 7. Bout de l'abdomen de la femelle vu de côté.
  - " 8. Leptocerus riparius, mâle.
  - . 9. Grandeur naturelle.
  - , 10. Leptocerus riparius, femelle.
  - , 11. Grandeur naturelle.
  - , 12. Appendices anals du mâle, vus de face.
  - , 13. Les mêmes, vus de côté.
  - , 14. La partie terminale d'un appendice inférieur, beaucoup grossie.
  - " 15. Bout de l'abdomen de la femelle, vu de face.
  - , 16. Le même, vu de dessous.
  - " 17. Le même, vu de côté.

H W. J' fec

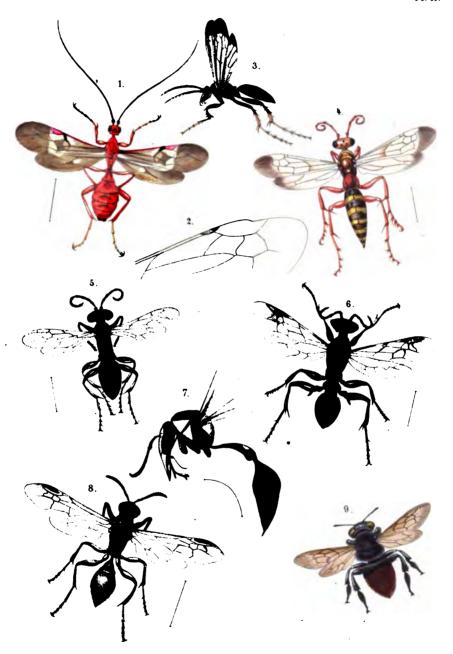
Varia entomologica.

			1
·			
		•	
	·		

H. W Jr fee. Varia entomologica.

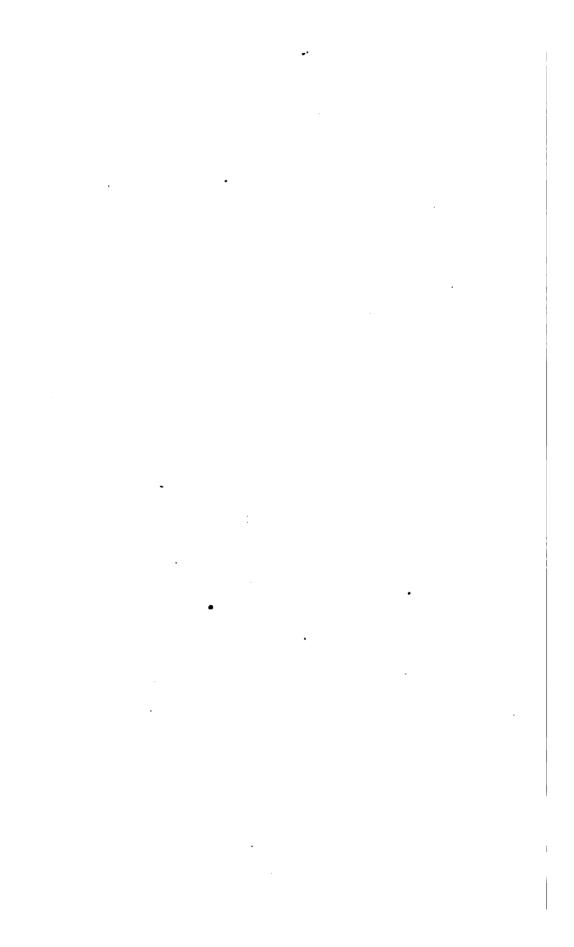
. ټ. •

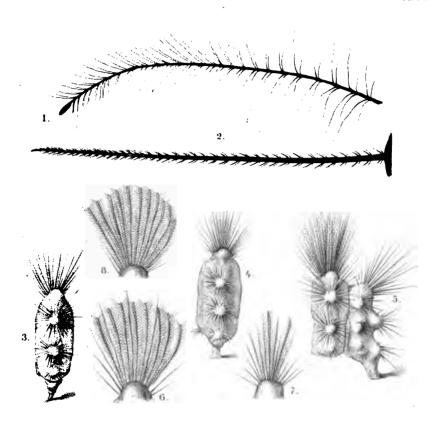

S.v V. fec.

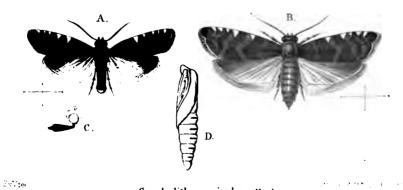
Hymenoptera van Neder-Guinea.

A.J.W. sculps

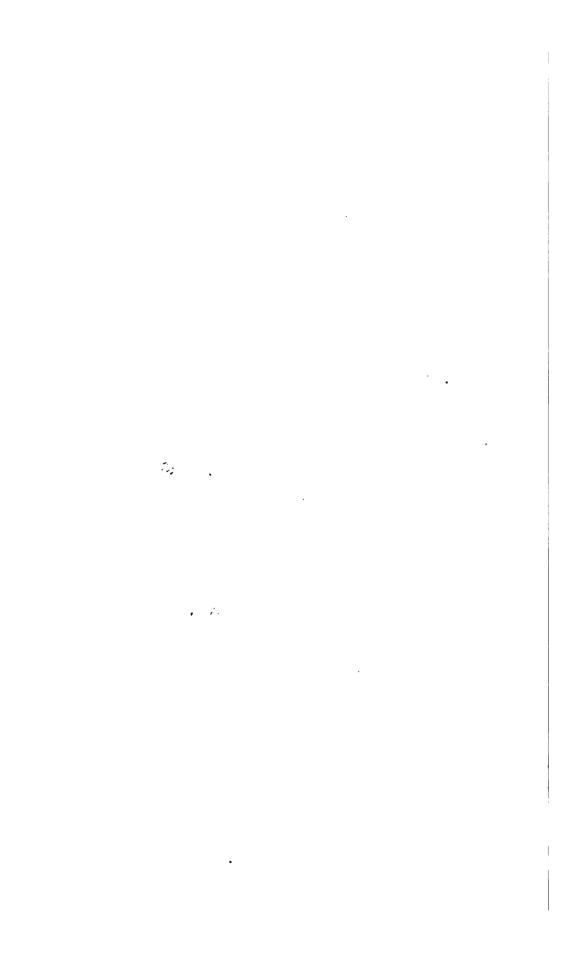

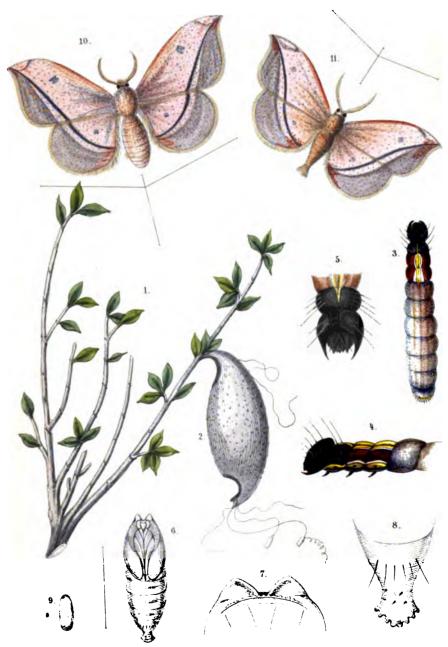

Haren der rups van Calligenia miniata, Forst.

Grapholitha conicolana, Heyl.

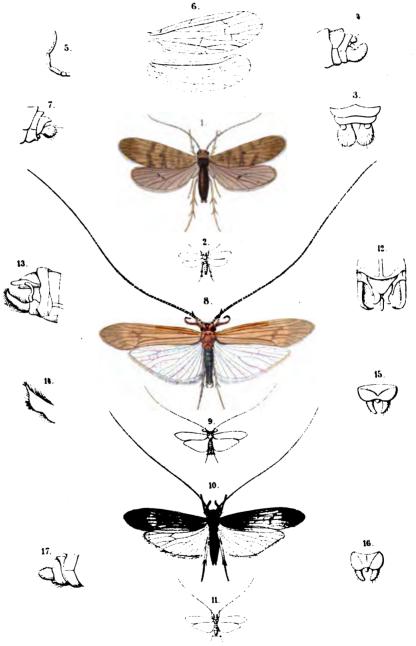

AJW soulns

Dr H W.fec

Mamillo Curtisea, Weyenb.

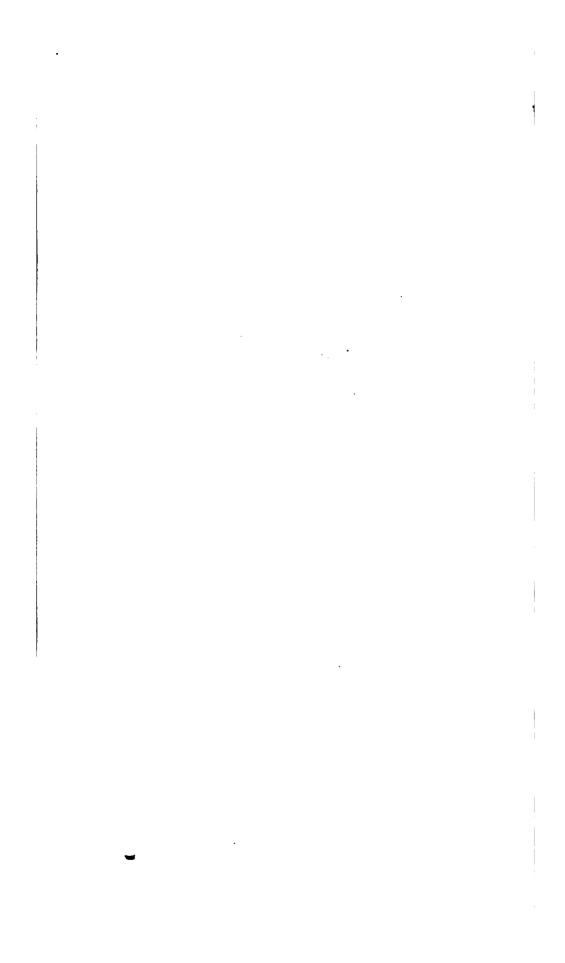
·			
		•	
•			

H. Alb fec.

Nouv. espèces de Trichoptères.

AJW soulps

VERSLAG

VAN DE

NEGEN-EN-TWINTIGSTE ZOMERVERGADERING

DER

NEDERLANDSCHE ENTOMOLOGISCHE VEREENIGING,

GEHOUDEN TE ARNHEM

den 29 Augustus 1874.

Tegenwoordig zijn de heeren Mr. W. Albarda, President, J. Backer, Mr. A. Brants, D. Burger, Jhr. Dr. Ed. J. G. Everts, D. J. R. Jordens, J. Kinker, Mr. A. F. A. Leesberg, J. W. Lodeesen, Dr. J. G. de Man, C. Ritsema Cz., A. B. van Medenbach de Rooy, P. C. F. Snellen, Mr. S. C. Snellen van Vollenhoven en F. M. van der Wulp.

De heeren Mr. J. Herman Albarda, N. H. de Graaf, Mr. H. W. de Graaf, Dr. A. W. M. van Hasselt, F. J. M. Heylaerts, J. van Leeuwen Jr., H. Baron Lewe van Middelstum, Dr. H. C. van Medenbach de Rooy, Dr. A. J. van Rossum en Dr. M. C. Ver Loren van Themaat hebben kennis gegeven, dat zij verhinderd zijn de vergadering bij te wonen.

De Voorzitter Mr. W. Albarda merkt op, dat, zeker tot aller leedwezen, onder hen, die beletselen hebben om hier tegenwoordig te zijn, zich ook bevindt Dr. M. C. Ver Loren, wien de vereerende taak was opgedragen om deze bijeenkomst te leiden. De brief, waarin de redenen van zijne afwezigheid worden medegedeeld, wordt door den Secretaris voorgelezen. De Voorzitter meent, dat hij nu genoodzaakt zal zijn, als President van het Bestuur, de taak van den

heer Ver Loren op zich te nemen, en opent de Vergadering met eene korte toespraak, waarin hij onder anderen den heer A. B. van Medenbach de Rooy, die als nieuw lid voor het eerst tegenwoordig is, welkom heet.

Op de vraag van den Voorzitter, of een der aanwezigen ook aanmerkingen heeft op de notulen der vorige zomervergadering en der jongste wintervergadering, zoo als die in de gedrukte verslagen zijn opgenomen en rondgezonden, verlangt niemand het woord, zoodat die notulen zijn goedgekeurd.

De Voorzitter brengt daarop het volgende jaarverslag uit:

« Mijne heeren, leden der Nederlandsche Entomologische Vereeniging! »

« Het is mijn pligt, als Voorzitter der Vereeniging, in deze bijeenkomst U door eene korte schets voor den geest te roepen wat er gedurende het afgeloopen maatschappelijk jaar in en door onze Vereeniging is geschied. Wel is waar levert dat verslag voor velen niets nieuws, maar er zijn onder de oudere leden sommigen, die zelden onze vergaderingen bijwonen en nu uit het verslag den gang onzer werkzaamheid leeren kennen; en aan den anderen kant is het voor de nieuwe leden, die wij het genoegen hebben in deze vergadering te begroeten, eene kleine handleiding over de wijze waarop onze Vereeniging in den laatsten tijd heeft gewerkt: het is de laatste bladzijde van hare geschiedenis, waarmede zij bekend worden gemaakt.

« Ieder jaarlijksch verslag vangt gewoonlijk aan met eenige treurige tijdingen, het verlies van leden ons door den dood ontrukt. Thans hebben wij weder van twee onzer-medeleden zoodanige mededeeling te doen.

«De heer J. J. M. Gordon te Amersfoort ontviel ons dezen winter na eene korte ongesteldheid. Hij was eerst sedert 1868 lid onzer Vereeniging, en zonder zelf entomoloog te zijn, was hij een warme voorstander van onze lievelingsstudie, een aangename gast aan onze gemeenschappelijke maaltijden en een trouw bezoeker van onze vergaderingen en excursiën. Velen onzer zullen nog lang de gedachtenis aan hem bewaren.

«In het jongste voorjaar verloren wij andermaal door den dood een onzer medeleden, den heer Th. J. van Campen te Amsterdam. Hij behoorde tot de oprigters van ons genootschap en vervulde in de eerste jaren een tijd lang de betrekking van Secretaris. Ofschoon hij slechts weinig aan entomologische studiën deed en in den laatsten tijd zijn ziekelijke toestand — hij leed aan gedeeltelijke paralysis — hem belette op onze bijeenkomsten tegenwoordig te zijn, bewees zijn voortdurend lidmaatschap dat hij altijd met onze Vereeniging ingenomen bleef.

«Behalve door den dood, verloren wij de heeren W. J. Boogaardt te Haarlem, C. J. M. Jongkindt Coninck te Frederiksoord, A. Schmier de Poorter te Leiden, en M. L. Ritsema, Officier van gezondheid bij het Indische leger, thans in Atchin, die allen in den loop van het jaar voor hun lidmaatschap bedankten.

« Professor E. Selenka heeft ons land verlaten zonder omtrent onze Vereeniging zelfs den vorm in acht te nemen. Wij zijn nu verpligt hem van de lijst der leden te schrappen, dewijl hij het radicaal, bij art. 4 van ons reglement voorgeschreven, niet meer bezit.

«Wij verloren dus zeven leden. De daardoor ontstane gapingen zijn, althans ten deele, weder aangevuld door het toetreden als lid van de heeren H. P. Snelleman, Phil. nat. Stud. te Leiden, A. B. van Medenbach de Rooy te Arnhem, J. van Leeuwen Jr., Litt. hum. Cand. te Amsterdam, J. C. Stern te Sluis in Zeeuwsch Vlaanderen, en Mr. M. 's Gravesande Guicherit te Delft. Hetgeen wij van hunnen ijver en werkkrachten weten is ons een waarborg dat zij voor de Vereeniging eene aanwinst mogen worden genoemd.

« Dr. C. A. Dohrn, Voorzitter der Stettiner Entomologische Vereeniging, ten vorigen jare door U tot Eerelid van onze Vereeniging benoemd, heeft dit huldebewijs in zeer vleijende bewoordingen aangenomen.

«Uitvoering gevende aan het besluit, door U in de vorige zomervergadering genomen, hebben wij bronzen exemplaren van den gedenkpenning, ter eere van Mr. S. C. Snellen van Vollenhoven geslagen, doen toekomen aan: 1°. het Koninklijk Penningkabinet te 's Gravenhage; 2°. de Société Entomologique de France; 3°. de Société Entomologique; de la Belgique; 4°. de Société Entomologique de Russie; 5°. de Società Entomologica Italiana; 6°. de London Entomological Society; 7°. de Entomological Society of Philadelphia; 8°. het Berliner Entomologische Verein; 9°. het Stettiner Entomologische Verein; 10°. de Zoologisch-botanische Gesellschaft in Wien; en 11°. de Schweizer Entomologische Gesellschaft. Van bijna al deze inrigtingen zijn brieven van dankbetuiging ontvangen.

« Ook aan het in de vorige zomervergadering genomen besluit omtrent den heer G. Ritter von Frauenfeld te Weenen hebben wij gevolg gegeven, en wel zoo tijdig, dat ons schrijven nog vóór zijnen dood, die kort daarop plaats vond, in zijne handen is gekomen.

« Met de buitenlandsche Entomologische en andere wetenschappelijke genootschappen staan wij op den besten voet, niet alleen dat wij ons steeds beijveren onze relatiën uit te breiden, maar ook van de zijde van het buitenland worden ons, tegen ruil van ons Tijdschrift, van alle kanten belangrijke werken aangeboden. Het getal exemplaren van het Tijdschrift, welke op die wijze in ruil worden gegeven, is dan ook in dit jaar met tien vermeerderd en bedraagt thans vijf en veertig. De verzending, die door bemiddeling van Professor von Baumhauer te Haarlem geschiedt, gaat echter niet zoo spoedig en geregeld als wenschelijk is, en wijl ook door den Bibliothecaris wordt geklaagd over vertraging in de ontvangst van sommige buitenlandsche tijdschriften, is het Bestuur er op bedacht om een anderen weg voor die verzendingen te beproeven.

«In onze vorige bijeenkomst was er ten gevolge van de luide klagten, door den Conservator en den Bibliothecaris aangeheven, ernstig sprake, om in de plaatsing onzer verzameling van insecten en boekerijen verbetering aan te brengen. Het Bestuur werd toen door U gemagtigd om naar bevind van zaken te handelen en de noodige onkosten op de uitgaven te brengen. Het is ons tot dusver niet mogen gelukken binnen Leiden een huis te bekomen, geschikt om al onze eigendommen te zamen te bevatten en te bewaren, en wij zijn dus te rade geworden om voorloopige maatregelen tot het behoud van insectenverzameling en bibliotheken te nemen.

«De insectenverzameling is, op onze aanvrage waarop zeer beleefd goedgunstig is beschikt, thans zooveel beter geplaatst, dat zij voor ondergang bewaard is. Volgens de mededeelingen van den Conservator heeft dus de uitkomst bewezen, dat wij ons in de verwachting, welke wij van eene betere plaatsing koesterden, niet hebben bedrogen: de vochtigheid en hare gevolgen, de schimmel zijn geheel verdwenen. Ook in andere opzigten is de verzameling dit jaar veel verbeterd. De orde der Hemiptera is in meer laden uiteengezet dan vroeger en wat de determinatie betrest door den Conservator herzien. Met het herzien der Coleoptera is een begin gemaakt door den heer Dr. Ed. Everts, wiens tijdelijk verblijf te Göttingen echter dit werk heeft doen staken. De Neuroptera zijn wat hunne determinatie aangaat herzien door Mr. J. Herman Albarda, en hoewel dit reeds vroeger is geschied, is het hier de plaats daarvan melding te maken en hem daarvoor dank te betuigen. Eene herziening der Diptera ligt aan de beurt, en de heer van der Wulp heeft den Conservator daartoe welwillend zijne medewerking toegezegd. De rangschikking der Macrolepidoptera is geheel voltooid; met die der Microlepidoptera wordt gewacht op de uitgave van het tweede deel der « Vlinders van Nederland » van ons geacht medelid P. C. T. Snellen, en wij vertrouwen in het volgende verslag U te zullen kunnen berigten dat ook de Microlepidoptera behoorlijk naar dat werk zijn gerangschikt.

« Vijf en negentig laden, staande in tien loketten, bevatten onze insectenverzameling. Er is last gegeven om nog vijf laden in gereedheid te brengen, zoodat dan het getal tot honderd zal zijn gestegen. Mogt te eeniger tijd de Vereeniging in het zoo wenschelijke bezit geraken van een eigen lokaal tot berging van verzameling en boekerij, dan stelt de Conservator zich voor, om in plaats van die verschillende loketten, vijf eiken- of notenhouten kasten te doen vervaardigen, elk voor twintig laden.

«De collectie is in den loop van het jaar vermeerderd door bijdragen van de heeren A. B. van Medenbach de Rooy, G. A. Six, Ivangh Schepman, Mr. A. F. A. Leesberg, C. Ritsema Cz., Dr. Ed. Everts en den Conservator, wien allen hier warme dank wordt toegebragt. Het komt mij voor, dat het hier de plaats is, om de opmerkzaamheid der leden te vestigen op de punten, die in onze verzameling het meest aanvulling behoeven. Het zijn: 1° de kleinere Staphyliniden; 2º Microlepidoptera; 3º Pteromalina; 4º Proctotrupidae; 5° kleine Hemiptera homoptera; en 6° Orthoptera. De Conservator hoopt in den loop van dit jaar de lijsten van de aan onze verzameling ontbrekende inlandsche species gereed te hebben, met opgave, voor zoover zulks mogelijk is, van de plaatsen in ons land, waar deze desiderata waarschijnlijk kunnen gevonden worden. Wij vertrouwen dat de ijver, waarmede de Conservator de belangen onzer verzameling behartigt, bij U allen een wedstrijd zal openen, om hem zijne taak ligt te maken door eene ruime toezending van de verlangde species.

«Ten opzigte van de boekerij onzer Vereeniging en de boekerij Hartogh Heys van de Lier heeft het Bestuur almede maatregelen tot bewaring moeten nemen. Gij hebt het zoo even gehoord, het is ons nog niet gelukt een geschikt verblijf voor onze bezittingen te vinden, en wij hebben daarom getracht in het bestaande gebrek van het lokaal, waarin

onze boeken thans geborgen zijn, onmiddellijk te voorzien. Met toestemming van den eigenaar is daar eene stookplaats aangebragt, en gedurende den afgeloopen winter en zoo dikwijls het overigens noodig was, is door behoorlijke stooking eene voldoende droogte verkregen, zoodat onze boeken tegen beschimmeling zijn gevrijwaard. Doch, Mijne heeren, onze boekenschat vermeerdert steeds en de ruimte. waarover wij te beschikken hebben wordt dus steeds kleiner. In overleg met onzen Bibliothecaris is het aan het Bestuur gelukt een lokaal te vinden, waarheen de bibliotheek der Vereeniging binnen kort zal verhuizen, terwijl daardoor in het tegenwoordige lokaal ruimte zal ontstaan, om de bibliotheek Hartogh Heys van de Lier behoorlijk te plaatsen, ook dan nog wanneer deze, zoo als in den aard der zaak ligt, meer uitbreiding krijgt. Met eene bereidwilligheid, die wij op hoogen prijs stellen, is ons voor onze oorspronkelijke bibliotheek kosteloos een geschikt lokaal aangeboden, waar zij onder behoorlijk opzigt van den Bibliothecaris zal verblijven. Onze Vereeniging zal zich alleen de kosten hebben te getroosten van het maken van geschikte kasten en die van het verhuizen.

«Intusschen zullen wij ons plan, om de bibliotheken en de insectenverzameling te vereenigen, niet opgeven. Ik wilde U thans evenwel den uitslag onzer bemoeijingen voorloopig mededeelen, om U de overtuiging te geven, dat het Bestuur het zijne heeft gedaan tot bescherming van de aan zijne zorg toevertrouwde eigendommen der Vereeniging.

« De bibliotheken zijn ook dit jaar merkelijk in omvang toegenomen, vooreerst door de in ruil tegen ons Tijdschrift ontvangen tijdschriften en werken, in de tweede plaats door aankoop van belangrijke werken, eindelijk door geschenken. Door ruiling werd onze boekerij verrijkt met the Canadian Entomologist en met de Annali del Museo di Storia naturale di Genova; door geschenken met de werken van de Geological Survey of the United States, en door de heeren A. Preudhomme de Borre, L. Cabot, H. Jekel, R. Mac Lachlan,

M. Lessona, A. Müller, V. Signoret, H. T. Stainton, C. Stål, G. Ulivi, F. Walker, H. D. J. Wallengren, H. Weyenbergh en anderen. Eene opgave dezer geschenken, alsmede van de werken door aankoop verkregen, zal achter dit Verslag worden gevoegd en ook de inhoud van de bijgekomen tijdschriften.

«Voor het binden der boeken wordt almede door onzen ijverigen Bibliothecaris behoorlijk zorg gedragen.

«Met onze geldmiddelen, Mijne heeren, is het gunstig gesteld. Wij hebben, zoo als de rekening en verantwoording van den Penningmeester U zal doen zien, dit jaar aanzienlijke uitgaven te bestrijden gehad, en toch sluit onze algemeene kas, met inbegrip der daarin aanwezige waarden, met een batig saldo van f 558.22½.

«Het ondersteuningsfonds voor de onbekrompen uitgave van het Tijdschrift bestaat in twee pandbrieven groot f 300 ten laste der Nationale Hypotheekbank, rentende 5 percent, doch heeft daarentegen een klein te kort van f 10.71½.

«Het fonds tot instandhouding der bibliotheek Hartogh Heys van de Lier, hetwelk door onze geachte Donatrice steeds met de meeste stiptheid wordt gevoed, wijst een batig slot aan van f 242.13.

Wij mogen onzen Penningmeester allen lof geven voor zijn uitmuntend beheer.

«Gelooft echter niet dat wij geen behoefte aan meerdere geldmiddelen hebben. In onze laatste wintervergadering,—Gij hebt, voor zoover wij daar Uwe tegenwoordigheid moesten missen, het uit het rondgezonden verslag kunnen zien,—hebben wij een beroep gedaan op Uwe beurzen tot dekking der kosten, verbonden aan eene betere plaatsing van collectie en boekerij, en op eene daartoe ter tafel gebragte lijst is daarmede een begin gemaakt. Diegenen Uwer, die, zeker om gewigtige redenen, de wintervergadering niet hebben kunnen bijwonen, zullen thans in de gelegenheid worden gesteld om de bedoelde lijst met hunne handteekening te versieren en hun penningsken daarvoor af te zonderen.

«Ik heb opzettelijk de gewone orde in dit verslag niet gevolgd, omdat ik vooral ten opzigte van ons Tijdschrift en de daarop vallende kosten, het beter oordeelde, dit bij en na onze geldmiddelen te behandelen. Het is U bekend, dat behalve het ondersteuningsfonds bovengenoemd, de kosten der uitgave van het Tijdschrift worden bestreden uit de algemeene kas en uit een subsidie groot f 200 's jaars, ons door Teyler's stichting toegestaan. Iedere vijf jaren' wordt door het Bestuur die subsidie op nieuw aangevraagd. Dat moest ook nu geschieden. Onze behoeften werden grooter; klagten over te langzame plaatsing van stukken ontbraken niet; en er zijn zelfs leden geweest, die in buitenlandsche tijdschriften hunne mededeelingen hebben doen opnemen, omdat zij bij ons niet spoedig genoeg konden geholpen worden. Eene zustervereeniging was door Teyler's genootschap ruimschoots ondersteund voor een door haar uit te geven tijdschrift. Wij vonden het om al deze redenen geraden, om bij de aanvrage tot hernieuwing der subsidie, beleefdelijk bij Teyler's stichting op verhooging van het cijfer aan te dringen; doch ontvingen in antwoord een kort berigt, dat ons weder voor vijf jaren de gewone jaarlijksche subsidie van f 200 was verleend. Behalve de boven aangewezen middelen konden wij dus op geene ondersteuning rekenen, en was er geen verbetering, geen vooruitgang mogelijk. Wij hebben toen gemeend ons tot de Regering te mogen wenden, die wel door inteekening de uitgave van ons Tijdschrift ondersteunde, doch welke ondersteuning voor ons geen regtstreeksch voordeel afwierp. De Nederlandsche Regering heeft getoond, dat zij prijs stelt op onze onvermoeide pogingen, en dat zij, daar waar het noodig is, de ontwikkeling der wetenschap door materiële hulp wil steunen. Bij Koninklijk besluit van 25 Maart 1874 n° 18 werd aan onze Vereeniging, onder zekere voorwaarden, tot behoorlijke uitgave van het Tijdschrift eene jaarlijksche subsidie van f 500 uit 's Rijks schatkist toegestaan, en zeer kort daarna ontving ik reeds een mandaat van betaling dier subsidie

ļ

Í

١

over het jaar 1874. Wij zijn daardoor in staat gesteld de grieven van velen Uwer weg te nemen en de ruimte van het Tijdschrift te vergrooten zonder den prijs er van te verhoogen.

«Het was echter niet alleen geldgebrek, dat het behoorlijk uitgeven van het Tijdschrift in den weg stond, maar wij waren niet geheel meester van die uitgave. Na rijp beraad heeft het Bestuur besloten, zich van de banden die het knelden los te maken, en heeft het te dien einde: 1° het contract, met den heer Nijhoff aangegaan wegens de uitgave, opgezegd met het einde van het thans loopende deel; en 2° het fonds van ons Tijdschrift, bestaande uit ongeveer 1800 deelen en een aantal losse afleveringen, aangekocht van den uitgever, wiens eigendom het was. De uitgave van het Tijdschrift zal nu voortaan voor eigen rekening geschieden. Ik ontveins mij geenszins, dat de Vereeniging zich daarvoor opofferingen zal hebben te getroosten, maar ik ben evenzeer overtuigd, dat de genomen maatregelen in het stellig belang der Vereeniging zijn, en dank zij de verleende Rijkssubsidie, zijn wij in staat deze geldelijke opofferingen te bestrijden, en zullen wij na een paar jaren reeds in onze kasrekening de voordeelen, aan deze handeling verbonden, in cijfers zien te voorschijn komen.

«Gij gevoelt, Mijne heeren, dat ik onmogelijk al de motieven, die het Bestuur tot deze handeling hebben geleid, in dit verslag kan blootleggen; maar ik ben verzekerd dat Gij de overtuiging met U draagt, dat wij ook hier in het waarachtig belang der Vereeniging hebben gehandeld. De Redactie van het Tijdschrift heeft reeds nieuwe contracten gesloten, waardoor in de uitgave geene vertraging zal ontstaan en de baten der uitgave in onze kas zullen vloeijen.

«De laatste aflevering van het zeventiende deel zal spoedig zijn afgewerkt en daarmede dat deel voltooid. Wanneer gij dat deel en de verslagen van onze Vergaderingen leest, dan zal het U blijken, dat onze Vereeniging gedurende het afgeloopen maatschappelijk jaar op wetenschappelijk gebied niet heeft gerust. Het is echter te betreuren, dat onze vergaderingen, vooral die in den winter plaats hebben, zoo schaarsch worden bezocht. Laat ons hopen, dat het jeugdige bloed, hetwelk onze Vereeniging wederom dit jaar ontving, ook het oudere, tragere in beweging zal brengen, en dat allen mogen begrijpen, van hoe veelzijdig nut het bijwonen der vergaderingen voor ons is. Laat ons dan met nieuwen moed en vereende krachten werken: onze leus zij Ad altiora!»

Na de voorlezing van het bovenstaande verslag, voegt de Voorzitter, naar aanleiding van een paar gedane vragen, daarbij nog eenige opmerkingen omtrent de contracten met den heer Nijhoff gesloten. Het fonds namelijk van de reeds verschenen deelen van het Tijdschrift is door de Vereeniging aangekocht voor eene som van f 1000, te betalen in twee termijnen van f 500, waarvan de eerste dadelijk, de andere in 1875 verschijnt. Daarvoor is dus, wel is waar, gedurende de twee eerste jaren, het geheele bedrag der Rijkssubsidie noodig: maar de kas heeft daarentegen het voordeel, dat er geene meerdere exemplaren behoeven gekocht te worden tegen f6 per deel, een maatregel waartoe het Bestuur weldra zou moeten overgaan, omdat er behoefte bestaat aan meer exemplaren ter verzending naar het buitenland. Het bezwaar, dat door een der leden wordt geopperd, alsof nu, voor de beide eerste jaren althans, het uitzigt op uitbreiding van het Tijdschrift en spoediger plaatsing van stukken zou zijn benomen, wordt door het Bestuur in zooverre wederlegd, dat ten gevolge van de verleende Riikssubsidie het thans bestaande ondersteuningsfonds voor de uitgave van het Tijdschrift komt te vervallen, en er door de opneming van het saldo van dat fonds onder de inkomsten van het Tijdschrift reeds dadelijk gelegenheid bestaat, om zoo noodig ook aan de beide eerstvolgende jaargangen eenigen meerderen omvang te geven.

De Penningmeester brengt zijne rekening en verantwoor-

ding over het afgeloopen vereenigingsjaar 1873/74 ter tafel, en geeft daarbij eenige inlichtingen. De Voorzitter verzoekt de heeren Kinker en Brants, om de rekening na te zien. Deze houden zich dadelijk met dien arbeid bezig en zijn er weldra mede gereed. De uitslag van hun onderzoek is, dat zij de rekening en de daarbij overgelegde bescheiden in volkomen orde hebben bevonden. De Voorzitter brengt, namens de Vergadering, aan den Penningmeester den welverdienden lof voor zijn gehouden beheer.

Nog legt de Penningmeester, ingevolge art. 27 der wet, eene schets over van de begrooting der geldmiddelen over het volgende jaar, welke begrooting, in verband met de ingrijpende veranderingen in de uitgave van het Tijdschrift, aanleiding geeft tot enkele vragen en opmerkingen, die echter door de inlichtingen van het Bestuur spoedig worden opgelost, en de begrooting gearresteerd.

Aan de orde is het benoemen van twee Eereleden en twee Corresponderende leden. Overeenkomstig het voorstel van het Bestuur worden, met algemeene of bijna algemeene stemmen, tot Eereleden benoemd de heeren M. E. Baron de Selys Longchamps te Luik en Dr. Victor Signoret te Parijs; en tot Corresponderende leden de heeren A. Fauvel te Caen en J. Putzeys te Brussel. Den Secretaris wordt opgedragen aan deze heeren hunne benoeming mede te deelen.

Vervolgens wordt overgegaan tot de verkiezing van twee leden van het Bestuur, zijnde de heeren P. C. T. Snellen en C. Ritsema Cz. dit jaar aan de beurt van aftreding. Beiden worden met bijna eenparige stemmen herkozen en verklaren de benoeming aan te nemen.

Daarop heeft de verkiezing plaats van twee leden, die met den President de Commissie van redactie van het Tijdschrift zullen uitmaken, waartoe door het Bestuur de beide volgende dubbeltallen worden voorgedragen:

Eerste dubbeltal, de heeren Mr. S. C. Snellen van Vollenhoven en P. C. T. Snellen.

Tweede dubbeltal, de heeren F. M. van der Wulp en Dr. E. Piaget.

Er worden daaruit bij meerderheid van stemmen verkozen de heeren Snellen van Vollenhoven en van der Wulp, die beiden zich bereid verklaren om de hun op nieuw opgedragen taak voort te zetten.

Als plaats voor de volgende zomervergadering wordt, met het oog op het alsdan dertigjarig bestaan der Vereeniging, op voorstel van den President, Amsterdam aangewezen; terwijl het voorzitterschap van die bijeenkomst, bij meerderheid van stemmen, wordt opgedragen aan den heer P. C. T. Snellen, die zich die keuze laat welgevallen.

De Voorzitter doet mededeeling van een brief van den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 25 April 1874, n°. 184, 12de afd., houdende toezending van het programma eener in September 1874 te Parijs te openen tentoonstelling van nuttige en schadelijke insecten en hunne voortbrengselen, benevens van het gelijktijdig te houden insectkundig congres, een en ander uitgaande van de Société d'agriculture et d'insectologie générale te Parijs.

Nog vermeldt de Voorzitter hier, - ofschoon dit eenigermate meer behoort tot de straks te behandelen wetenschappelijke zaken, dat hij in de maand December des vorigen jaars, naar aanleiding van een berigt, voorkomende in de Haarlemmer courant van 16 dier maand, de aandacht van den Minister van Binnenlandsche Zaken heeft gevestigd op de Amerikaansche zijderups Attacus Cecropia, met verzoek om te trachten, door tusschenkomst van den Nederlandschen gezant in Noord-Amerika, eenige levende poppen van die vlindersoort te verkrijgen, ten einde te beproeven of hier te lande de aankweeking zou kunnen gelukken, waartoe wel eenige kans scheen te bestaan, omdat de rups van Cecropia polyphaag is en het dus bij het uitkomen der eijeren waarschijnlijk nimmer aan het noodige voedsel voor de jonge rupsen zou ontbreken. In antwoord daarop heeft de Minister, bij brief van 14 Januarij 1874, n°. 217, 12de

afd., den uitslag medegedeeld van een door Z. Exc. ingesteld onderzoek, waaruit blijkt dat de *Gecropia*-rups reeds in 1869 door het Berliner Akklimatisations-Verein en later door het Seidenbau-Versuchsstation in Görz en Ung. Altenburg is gekweekt, maar dat daarbij het weefsel der cocons van zoodanigen aard is bevonden, dat een geregeld afhaspelen niet mogelijk is en de telkens afbrekende draden alleen door middel van kaarden kunnen worden gescheiden tot eene eenigszins als zijde glanzige stof, welke even als katoen moet worden gezuiverd en gesponnen, en dan in hoedanigheid eene plaats inneemt tusschen merinos en zijde. Op grond van dit een en ander meent de Minister, dat het niet raadzaam zou wezen kosten te maken, om rupsen van deze soort uit Noord-Amerika te ontbieden.

Als een gevolg en toelichting op hetgeen hiervoren reeds in het jaarverslag van den President is vermeld, omtrent de verplaatsing van een deel der bibliotheek, wordt thans nog door den Voorzitter medegedeeld, dat het de heer Ritsema, onze Bibliothecaris, is, die met zeer te roemen welwillendheid heeft aangeboden, om voor de geheele oorspronkelijke boekerij der Vereeniging eene plaats in zijne eigen woning in te ruimen. De boeken zullen nu eerstdaags daarheen worden overgebragt. De Voorzitter meende het minder gepast dit reeds vroeger te vermelden, omdat de heer Ritsema heden aan eene herkiezing onderworpen was en de Vergadering, indien zij van deze schikking reeds vooraf kennis kreeg, niet volkomen vrij in hare keuze zou zijn geweest. Thans, nu de heer Ritsema herbenoemd is, bestaat dat bezwaar niet langer, en gelooft de Voorzitter. dat de Vergadering gaarne met hem zal instemmen, wanneer hij den heer Ritsema dank betuigt voor zijn aanbod, waardoor, voorloopig althans, aan het gemis van ruimte in het lokaal der bibliotheek is te gemoet gekomen.

Ten slotte stelt de Voorzitter voor, om de uitgave van het werk over Hymenoptera, onder den titel van *Pinaco-graphia* door den heer Snellen van Vollenhoven uit te geven.

van wege de Entomologische Vereeniging te ondersteunen, en wel door voor hare rekening op eenige exemplaren in te teekenen. Na eenige beraadslaging, waarbij vooral de toestand der kas in aanmerking wordt genomen en er op wordt gewezen, dat de Vereeniging te eeniger tijd wel in de gelegenheid zal komen om aan dezen of genen het bewuste werk ten geschenke te geven, wordt besloten om, onverminderd het exemplaar, dat volgens art. 50 der wet door den schrijver aan de bibliotheek der Vereeniging wordt gegeven, nog voor drie exemplaren in te teekenen, waarvan een ten behoeve der bibliotheek Hartogh Heys en dus ook voor rekening van de fondsen dezer bibliotheek. Aan den heer Snellen van Vollenhoven, die, alvorens deze zaak behandeld werd, kieschheidshalve de Vergadering verlaten had, wordt na zijn terugkeer dit besluit kenbaar gemaakt.

Na eene korte tusschenpozing wordt overgegaan tot het doen van wetenschappelijke mededeelingen.

De heer van der Wulp zegt, dat hij vóór eenigen tijd van Dr. Wevenbergh eene bezending Diptera uit Cordova ontving, die hem vooral zeer welkom was, omdat de Zuid-Amerikaansche soorten slechts zelden naar ons land worden overgebragt. De collectie was niet groot, in alles ongeveer 100 exemplaren, maar er waren verscheidene zeer merkwaardige voorwerpen bij. Spreker betreurt het dat er weinig kans bestaat, om later meer te ontvangen, want in de eerste plaats is sedert door de autoriteiten in de Argentijnsche republiek een verbod tot uitvoer van naturaliën uitgevaardigd en ten andere wordt de hoogeschool, waar onze vriend Weyenbergh werkzaam is, opgeheven en zal hij derhalve waarschijnlijk het land verlaten. Spreker laat eenige der belangrijkste exemplaren ter bezigtiging rondgaan en merkt op dat de familiën der Bombyliden en Asiliden inzonderheid in deze kleine collectie zijn vertegenwoordigd. Hij vestigt vooral de aandacht op de volgende soorten van Bombyliden.

Ecoprosopa erythrocephala F. Twee exemplaren, die beiden behooren tot de varieteit door Wiedemann vermeld, en waarbij aan de binnenzijde van den witten middenband der vleugels, digt bij den achterrand, nog een witte stip aanwezig is. Aan Braziliaansche voorwerpen, in' Sprekers bezit, ontbreekt die stip. De vleugelspits heeft een vrij smallen witten zoom, en het einde der zwarte kleur aldaar is boogvormig en niet regt afgesneden, zoo als bij andere verscheidenheden van deze soort.

Exoprosopa n. sp. Deze soort schijnt digt verwant aan E. Thomae F., doch zij heeft niet alleen aan den tweeden, maar ook aan den vierden en zesden lijfsring een witten voorrand; ook heeft de thorax van boven aan beide zijden en van achteren een zoom van witte beharing.

Anthrax ditaenia Wied. Komt vrij goed overeen met Wiedemann's beschrijving. Wat echter twijfel zou kunnen geven is dat Wiedemann de soort rangschikt in zijne derde « Horde », waarvan het aderbeloop door hem is afgebeeld op pl. III, fig. 3, alwaar het aderbeloop van het geslacht Exoprosopa (met drie cubitaal-cellen) wordt voorgesteld, terwijl de hier vertoonde exemplaren slechts twee cubitaal-cellen bezitten en dus tot het geslacht Anthrax in beperkten zin behooren. Schiner (Diptera der Novara-Reise, blz. 124, n°. 27) stelt de soort mede onder Anthrax en schijnt alzoo de vleugeladeren even als bij deze exemplaren bevonden te hebben.

Anthrax semitristis Phil. (Verhand. der Zool. bot. Gesellsch. XV, 665, 10). Een enkel exemplaar. De beschrijving past in allen deele, behalve op één punt. Philippi zegt namelijk, dat van de lichte vlekjes in de bruine kleur der vleugels, er een aan de basis der discoïdaal-cel bijzonder in 't oog valt. Uit deze woorden zou moeten worden afgeleid, dat het bewuste vlekje in de discoïdaal-cel zelve ligt; het bevindt zich daarentegen aan het einde der tweede of middenste wortelcel, tegen de basis der discoïdaal-cel leunende.

Anthrax paradoxa Jaenn. Een enkel voorwerp van deze

merkwaardige soort, dat bovendien, jammer genoeg, onderweg deerlijk gehavend is, zoodat alleen de koplooze romp met eenige pooten en de linkervleugel zijn overgebleven. Het geheel afwijkende aderbeloop en de eigenaardige vorm en teekening van den vleugel zijn echter voldoende om de soort dadelijk te doen herkennen, waarvan Jaennicke ten overvloede eene goede vleugelafbeelding gaf (Neue exotische Dipteren, pl. II, fig. 16). De vleugel is aan 't einde zeer breed en rond, en de radiaal-ader is herhaaldelijk zeer sterk en hoekig omgebogen, met een spoor van kleine uitstekende adertjes aan de hoeken. Geen wonder, dat Jaennicke bij zijne beschrijving de vraag stelt, of deze soort niet tot een afzonderlijk geslacht moet worden gebragt? Inderdaad heeft Schiner, die het werk van Jaennicke niet schijnt gekend te hebben, in de Diptera der Novara-Reise. onder den naam van Diplocampta een nieuw Anthracidengeslacht opgerigt, dat op de aangegeven kenmerken is gegrond. Hij brengt daartoe eene soort uit Chile, die hij D. singularis noemt, en die, merkelijk kleiner dan Anthrax paradoxa, tevens den bruinachtigen voorzoom aan de vleugels mist. Schiner's beschrijving van het geslacht Diplocampta laat geen twijfel over, of A. paradoxa moet er ook toe behooren.

Argyromoeba imitans Schin. (Diptera der Novara-Reise, 122. 15). Zoo als Schiner teregt opmerkt, gelijkt deze soort zeer op de Europesche A. varia.

Comptosia bifasciata Macq. (Dipt. exot., supp. IV. 114. 8. pl. 10. fig. 8). Uit de afbeelding, door Macquart gegeven, waar de sprieten geheel zwart zijn en de donkere gedeelten der vleugels zonder lichte plekken in de cellen zijn geteekend, is de vlieg niet ligt te herkennen. Philippi heeft bij de behandeling der Chilenische Dipteren (Verh. der zool. bot. Gesellsch. XV. 676) de soort duidelijk beschreven, en noemt zeer juist de vleugeladeren met breeden bruinen zoom. Hij beschrijft daar nog twee of drie verwante soorten, doch al de exemplaren, door den heer Weyenbergh

overgezonden, behooren tot de soort, die Philippi als de echte C. bifasciata beschouwt.

Dischistus transatlanticus Phil. (Verh. der zool. bot. Gesellsch. XV. 649. 3). Een enkel vrouwelijk exemplaar.

Dischistus n. sp. Een &, dat door de fraaije teekening van het achterlijf zeer in 't oog valt. Het achterlijf is namelijk fluweelzwart, met den tweeden en den vijfden ring blaauwachtig wit en op den vierden ring eene ronde middenvlek van dezelfde kleur.

Onder de Asiliden bevinden zich een paar mannelijke voorwerpen van eene prachtige soort van *Dicranus*, die verwant schijnt te zijn aan *Dasypogon longiungulatus* Macq. (*Dipt. exot.* supp. IV. 67. 71) 1), doch niettemin in verschillende opzigten daarvan afwijkt. Reeds met het ongewapende oog zijn aan deze voorwerpen de buitengewoon lange, aan den wortel kort gevorkte voethaken te zien, welke met het gemis der voetballen of pulvilli, het hoofdkenmerk van het geslacht *Dicranus* uitmaken.

Onder verscheidene andere Asiliden heeft Spreker nog slechts ééne soort kunnen bestemmen, namelijk *Erax senilis* Wied.

Bij de zeer weinige Syrphiden, die zich in de bezending bevonden, trof hij een paar exemplaren aan van *Temnocera* spinigera Wied., kenbaar aan het van voren ingedrukte derde sprietenlid en de doorntjes aan den achterrand van het schildje.

Van de Musciden heeft Spreker kunnen bestemmen Sarcophaga chilensis Macq., met haren gelen kop en rooden anus; Musca analis Macq., die zeer op onze gewone huisvlieg gelijkt; en Borborus hirtipes Macq., dadelijk te herkennen aan de ruige pooten en de donkere stippen op de vleugeladeren.

¹⁾ Dasypogon longiungulatus Macq. (Dipt. exot. 1. 2. 86. 7) is cene geheel andere soort.

Eenigszins aansluitende aan het vorenstaande, vertoont de heer Snellen eene kleine collectie Lepidoptera, mede in de omstreken van Cordova in de Argentijnsche republiek verzameld en hem door Prof. Weyenbergh toegezonden. Ofschoon niet zeer soortenrijk, daar zij slechts 44 species bevatte en de vrucht was eener werkzaamheid van enkele maanden, zoo blijkt toch dat het karakter der vlinder-fauna van bovengenoemde landstreek overwegend tropisch is en sterk aan de Braziliaansche herinnert. De heer Snellen stelt zich voor later in het Tijdschrift eene bijdrage over deze Lepidoptera te leveren.

Verder deelt dezelfde Spreker mede, dat hij in eene collectie Lepidoptera, door den heer Heckmeijer op den Ardjoeno (Java) verzameld en onuitgezet voor 's Rijks Museum van Natuurlijke Historie te Leiden aangekocht, de volgende soorten der Europesche fauna had gevonden:

Agrotis putris L. Hadena dysodea W. V. (Chrysozona Borkh.) Timandra amataria L. Botys sambucalis W. V.

Van geen dezer soorten was het voorkomen op Java aan Spreker bekend.

» verbascalis W. V.

Uit deze laatste mededeeling ontstaat tusschen sommige leden eenige discussie omtrent de klimatologische verspreiding der insecten, naar aanleiding waarvan de Voorzitter, Mr. W. Albarda, de aandacht vestigt op een door hem medegebragt werkje van Dr. Ernst Hoffmann, Directeur van het Kon. Wurtembergsche Naturaliënkabinet te Stuttgardt, getiteld Die Isoporien der Europäischen Tagfalter, waarin, op grond van Darwinistische onderzoekingen, een geheel nieuw denkbeeld omtrent de Europesche fauna wordt ontwikkeld en waarbij tot opheldering kaarten zijn gevoegd. De Schrijver tracht de oorspronkelijke soorten op te sporen, die Europa in vroegere tijdperken bevolkten, en de rigting na te gaan waarin zich die bevolking heeft bewogen, en komt tot het

resultaat, dat onze tegenwoordige Europesche dagvlinders allen uit andere wereldstreken naar Europa zijn verhuisd, en wel uit Siberië, uit Klein-Azië en uit Afrika.

Ofschoon de heer Albarda zich vooralsnog niet in alle opzigten met de stellingen van Dr. E. Hoffmann kan vereenigen, komt het hem voor, dat het werkje uit een faunistisch oogpunt zeer veel nut kan hebben, en dat het, niettegenstaande de scherpe critiek, die het van de Belgische Entomologen moest verduren, toch hoogst lezenswaard is.

Dewijl Spreker bemerkt, dat het bedoelde geschrift, hem welwillend door den Schrijver toegezonden, bij de meeste leden nog onbekend is, meent hij niet beter te kunnen doen dan het aan de bibliotheek ten geschenke te geven, waardoor de leden, die zulks verlangen, in de gelegenheid zullen zijn er nadere kennis mede te maken.

De heer Snellen van Vollenhoven geeft aan de leden eenige exx. eener lijst van alle inlandsche Lepidoptera, waaron aangeteekend is welke soorten nog niet in het bekende insectenwerk van Sepp zijn behandeld. Hij deelt voorts mede dat hij voor eenigen tijd van den heer W. Mink te Crefeld, corresponderend lid onzer Vereeniging, een brief ontvangen had die eene aanmerking bevatte betreffende de tweederlei vormen van het wijfje van Microphysa pselaphoides, afgebeeld in den 16^m jaargang van ons Tijdschrift op Plaat 5, fig. 10 en 11. De heer Mink gaf als zijne meening op, dat het in fig. 11 voorgestelde insect niet het wijfje is van Micr. pselaphoides, maar van Micr. elegantula Bärensprung of volgens Fieber Zygonotus elegantulus Bār. Tot staving van zijn beweren voegde de heer Mink er bij, dat hij deze soort voor eenige jaren in beide sexen bij Crefeld gevangen had en wel daaronder tweemaal in copulatie, zoodat bij hem geen twijfel bestond of zij waren twee sexen van eene en dezelfde soort, hoe verschillend het mannetje en wijfje ook mogen wezen in uiterlijken vorm. Noch Bärensprung, noch Fieber heeft het wijfje gekend; beiden

hebben uitsluitend het mannetje beschreven, doch Mink heeft het wijfje doen kennen in een opstel in de Stettiner Entomologische Zeitung voor 1861 (pag. 128) en met zijne beschrijving aldaar stemt mijne beschrijving volkomen overeen. Volgens Mink vindt men beide sexen tegen de stammen van oude boomen in parken en bosschen in Julij. — In een later geschreven brief meldde hij dat hij ook dit jaar de soort weder in verscheidene exemplaren tegen boomstammen had aangetroffen en dat hij bij de eerste gelegenheid een paartje zou overzenden.

Tot beter verstand van de eerste mededeeling moge dienen dat Fieber in zijne «Europaeischen Hemipteren» wel eene familie Microphysae aanneemt, maar niet het geslacht Microphysa (hoe dit te rijmen zij, is niet regt duidelijk). In genoemde familie komen volgens hem 3 Europesche geslachten voor, Myrmedobia, Idiotropus en Zygonotus; dit laatste is hetzelfde als Westwood's Mucrophysa. Fieber geeft niet op waarom hij dezen naam als generieken naam verwerpt en als familienaam behoudt.

Voorts zegt dezelfde Spreker nog ongeveer het volgende: « Voor eenige jaren vond ik in mijnen tuin te Leiden laat in het najaar op eene Fuchsiaplant eenige zeer fraaije larven van bladwespen, die ik afbeeldde en bewaarde, doch niet tot imago kon brengen. In het vorige jaar vond ik dergelijken in September in menigte in het Haagsche bosch op Circaea lutetiana, die aldaar in overvloed groeit. Ik zocht nu na in het uitmuntende werk van J. H. Kaltenbach «die Pflanzenfeinde aus der Klasse der Insekten» of hem deze larve ook bekend was en vond werkelijk onder de zes insectensoorten, die volgens dezen schrijver op het heksenkruid leven, een Tenthredo Colon vermeld, met de beschrijving der larve, die volkomen overeenstemde met mijne teekening. Oschoon ik in September een dozijn larven had opgekweekt, is daaruit in Junij geen enkele wesp bij mij te voorschijn gekomen, maar daar ik bijna dagelijks eene wandeling door het bosch maak, hield ik voortdurend het oog op de Circaea en zag op zekeren zonnigen Julijdag tot mijn genoegen bladwespen daarover vliegen en er zich op nederzetten. Dien dag en den volgenden heb ik een achttal wespen verzameld, die kennelijk elkander met liefkozingen navlogen. Die wespen waren T. Colon. Geene andere bladwesp heb ik immer op de Circaea aangetroffen; ik meen dus geregtigd te zijn om aan te nemen dat de gevangen wespen voortgekomen zijn uit dergelijke larven als ik in het vorige najaar op het heksenkruid heb waargenomen en denk de beschrijving in mijne Inlandsche bladwespen op te nemen. Naar verhouding tot het aantal larven in den herfst van 1873 was het getal wespen zeer gering, doch dit is, behalve aan de gewone oorzaken, die de ontwikkeling van vele individuen tegenhouden, voornamelijk aan de langdurige koude in het voorjaar toe te schrijven."

Eindelijk laat Spreker nog afbeeldingen van eenige sluipwespen rondgaan, als: eene nieuwe soort van Eupelmus, die misschien zelfs een nieuw genus naast Eupelmus zal moeten vormen; het mannetje van Agriotypus armatus, den vijand der Phryganenlarven; beide sexen van Ichneumun latrator Gr. en de varieteit van het wijfje met korte vleugeltjes zonder areola, welke bijzonderheid Gravenhorst aanleiding had gegeven om voor dit dier een nieuw genus onder den naam van Brachypterus te vormen. De eerste der genoemde sluipwespen was door den heer G. A. Six dezen zomer onder meer andere zeldzaamheden bij den Haag ontdekt, de overigen waren ter afbeelding overgezonden door den Entomoloog Chr. Drewsen van Kopenhagen. Ichneumon latrator is overigens ook reeds vroeger in ons vaderland aangetroffen, doch voor zooverre Spreker bekend is, de verscheidenheid met korte vleugeltjes nog niet.

De heer Leesberg vermeldt, dat hij in het jongste voorjaar, onder de schors van een gevelden beuk, een exemplaar heeft gevonden van *Platydema violacea* F., een coleopteron dat tot dusver slechts zeer zelden in westelijk Europa is aangetroffen. Hij meent dat de mededeeling dezer vindplaats welligt aanleiding zal geven, dat deze Diaperide ook elders in ons land zal worden ontdekt. Voorts werden door hem rupsen van Asopia farinalis L. waargenomen in de kurken van flesschen met zoeten wijn; zij vraten de kurk tot aan het ondereind door, tot niet geringe schade van den inhoud der flesschen, verpopten zich tegen den hals der flesch en leverden na verloop van vier of vijf weken den vlinder.

De heer Backer laat ter bezigtiging rondgaan een exemplaar van *Trochilium crabroniforme* Lewin, dat hij den 13 Julij van dit jaar te Oosterbeek aan den Rijnkant tusschen het rijswaard ontdekte, en waarop hij de aandacht vestigt wegens de groote zeldzaamheid; zijnde een exemplaar vóór welligt meer dan een vierde eeuw hier te lande gevangen, en de soort, zooveel hem bekend is, sedert niet meer waargenomen.

In de tweede plaats vertoont dezelfde Spreker een paar merkwaardige verscheidenheden van *Papilio Machaon* L. Beiden missen schier geheel den gewonen zwarten rand langs den buitenkant der bovenvleugels, waardoor de nu gele rand een in 't oog loopend vreemd voorkomen geeft; een der exemplaren heeft bovendien aan het boven uiteinde der ondervleugels een rood vlekje, dat bij deze vlindersoort wel meer wordt waargenomen.

De heer Lodeesen stelt ter bezigtiging een exemplaar van *Nola strigula* W. V., in de maand Julij jl. door hem onder Eemnes gevangen, van welke soort tot dusver alleen door den heer Heylaerts een voorwerp in de omstreken van Breda was gevonden.

De heer Ritsema deelt ongeveer het volgende mede: Een in het vorig jaar te Neurenberg verschenen werkje van Dr. Ludwig Koch, getiteld: *Uebersichtliche Darstellung* der Europäischen Chernetiden (Pseudoscorpione) deed Spreker besluiten eens te onderzoeken welke soorten van Bastaardschorpioenen er in ons land voorkomen. Hij gaf zijn voornemen aan verschillende onzer entomologen te kennen, met het verzoek hem in het verzamelen dezer diertjes behulpzaam te zijn. Aan hunne welwillendheid is het dan ook grootendeels te danken dat hij reeds nu eene lijst van een achttal inlandsche soorten, verdeeld over vijf geslachten, kan overleggen 1), terwijl tot nu toe slechts twee soorten als inlandsch waren opgeteekend Chelifer (Cheiridium) Musaeorum Leach en Chelifer cancroides Linn., in Snellen van Vollenhoven's Gelede dieren van Nederland. Dat er in ons land nog vele andere soorten gevonden zullen worden is zeer waarschijnlijk, daar Koch in het genoemde werkje 48 soorten vermeldt, die over 9 geslachten verdeeld zijn.

Voorts is Spreker zoo gelukkig geweest Acentropus niveus Oliv. in de tweede helft van deze maand (Augustus) aan den vijver van het landgoed Beekhuizen bij Arnhem in groote menigte, doch weder alleen in het mannelijke geslacht, aan te treffen (een 30tal voorwerpen werden ter bezigtiging rondgegeven.) Dit is dus voor ons land reeds de vierde vindplaats van dit vlindertje, als: Overveen bij Haarlem (Weyenbergh en Ritsema), Noordwijkerhout (de Graaf), de Koog op Texel (Ritsema) en nu ook Beekhuizen bij Arnhem (Ritsema). Met grond meent hij dan ook te mogen voorzien dat het nog op vele plaatsen van ons land zal worden aangetroffen, en welligt even gemeen zal blijken te zijn als de bekende land-phryganide (Envicyla pusilla Burm.) die nu reeds in de provinciën Noord-en Zuidholland, Utrecht, Noordbrabant, Gelderland en Groningen gevonden is.

Van meer belang evenwel is het vangen (eveneens in de maand Augustus van dit jaar) van een vrouwelijken

¹⁾ Zie Bijlage A achter dit Verslag.

Acentropus met goed entwikkelde vleugels door Pater Max. Vinc. Aghina in het Dominicaner klooster te Huissen. Dit wijfje, dat des avonds op het licht der lamp afkwam en daarna, even als bij de mannetjes van den Niveus is waargenomen, zeer wild over de tafel bleef rondvliegen, is aanmerkelijk grooter dan de door mij op verschillende plaatsen gevangen Niveus-mannetjes, hoewel deze onderling ook nog al eenig verschil in grootte aanbieden; voorts is bij dit wijfje de voorrand der voorvleugels vrij sterk uitgebogen, terwijl hij bij de Niveus-mannetjes vlak, voorbij het midden zelfs iets ingedeukt is; verder zijn de voorvleugels vrij eenkleurig blaauwgrijs (de franje echter is helder wit), voorbij het midden langs den voorrand slechts flaauw verdonkerd, met een donker streepje op de dwarsader, terwijl de Niveus-mannetjes geene teekening op de dwarsader hebben.

Genoemde kenmerken nu zijn de hoofdpunten, waarin beide sexen van de door Spreker als tweede soort van het geslacht Acentropus beschouwde Latipennis Möschl. van de Niveus-mannetjes verschillen, en volgens Möschler ook verschillen moeten. Het bestaan van twee soorten is echter nog geene uitgemaakte zaak. Dunning b. v. neemt slechts ééne soort aan (Niveus Oliv.), aan welke hij twee vormen van wijfjes toekent, en wel eene met rudimentaire, de andere met volkomen ontwikkelde vleugels. Acentropus latipennis Möschl., volgens Dunning volkomen gelijk aan Zancle Hansoni Steph., zou dan de vrouwelijke vorm met goed ontwikkelde vleugels zijn. Ook MacLachlan meent na het onderzoek der anaal-aanhangsels van mannetjes van de verschillende vindplaatsen slechts eene enkele soort te mogen aannemen.

Dat dit vraagstuk kan worden opgelost door het vangen of kweeken van vrouwelijke individuen van Overveen, Noordwijkerhout, Texel of Beekhuizen, en van mannelijke individuen van Huissen, is gemakkelijk in te zien. Voorloopig doet Spreker reeds opmerken, dat onder de honderden van individuen, door hem op de eerstgenoemde plaatsen verzameld, geen enkel wijfje werd aangetroffen, maar dat hij door kweeking van rupsen, uit de Brouwerskolk bij Overveen afkomstig, wijfjes verkreeg die slechts van vleugelrudimenten voorzien waren '), en zich onder de oppervlakte van het water bleven ophouden, terwijl het eerste voorwerp het beste dat te Huissen gevangen werd, juist een wijfje met goed ontwikkelde vleugels is. Hoewel Spreker gedurende twee dagen aan het water in de nabijheid van het klooster te Huissen ijverig naar meerdere exemplaren gezocht heeft, is het hem niet mogen gelukken een enkel voorwerp te vinden, reden waarom Pater Aghina de welwillendheid had het door ZWEerw. gevangen voorwerp tijdelijk af te staan, ten einde het in deze vergadering ter bezigtiging aan te bieden.

Spreker eindigt deze mededeeling met de verzekering dat hij niet zal rusten voordat het duistere in de Acentropus-quaestie geheel is opgehelderd.

Nadat de verschillende ingeschreven sprekers het woord hebben gevoerd en de Voorzitter in omvraag gebragt heest of een der Leden nog eenige mededeeling had te doen, verzoekt de heer A. Brants het woord, om een door hem geuit, doch niet algemeen gedeeld gevoelen nader te verdedigen.

Bij de beschrijving namelijk, der levenswijze van Psyche plumifera Ochs., opgenomen in Sepp's Nederlandsche vlinders (2° serie, deel III, afl. 28, bl. 154 e. v.) — zoo spreekt de heer Brants in hoofdzaak — had hij beweerd, dat de rupsen der Psychiden, hare zakken ter verpopping vastgesponnen hebbende, zich vóór de aflegging der laatste rupsenhuid in die zakken omwenden en dus met de naschuivers komen te staan bij de vroegere mondopening der woning, thans aan het een of ander stevig voorwerp vastgesponnen; zoo-

¹⁾ Eenmaal vond de heer Ritsema in dezen vijver eene vrouwelijke pop, die goed ontwikkelde vleugelscheeden vertoonde; daar hij haar echter uit het spinsel verwijderd had kwam zij niet tot ontwikkeling.

dat zij bij de verpopping de afgelegde rupsenhuid te zamen drukken tegen dit vastgesponnen gedeelte van den zak, met het gevolg dat deze huid dan ook steeds in de woning aanwezig blijft.

Die bewering nu, waardoor Spreker in gevoelen verschilde met den geachten Schrijver der verhandeling over *Psyche hirsutella* Hbn. (zie *Sepp's Nederlandsche vlinders*, 2° serie, deel III, afl. 14, bl. 74 e. v.), was den heer B. gebleken van verschillende zijden te zijn afgekeurd als niet voldoende geregtvaardigd. Het was hem derhalve dubbel aangenaam, zijne meening thans door latere waarnemingen te kunnen bevestigen.

Bij opening toch van een aantal vastgesponnen zakken van verschillende Psychiden, als van Psyche villosella Ochs., Psyche opacella H.S., Psyche plumifera Ochs. en Epychnopteryx Helix Siebold, bleek het vooreerst dat de poppen van beide sexen steeds met den kop naar de opengebleven achteropening van den zak zijn gekeerd, en ten tweede dat de afgelegde rupsenhuid altijd in de zakken aanwezig blijft en het staarteinde der pop omklemt. Ten einde dit aan de Leden te doen zien, laat de heer B. verscheidene opengesneden zakken van Psyche opacella H. S. en Epychnopteryx Helix Siebold (allen vrouwelijke exemplaren) rondgaan, waarin zoowel nog de rupsenhuid als de pop of haar vlies aanwezig waren. Spreker meent dus, dat het voor de vier genoemde soorten 1) niet te betwijfelen valt, of de afgelegde rupsenhuid wel steeds in de woning achterblijft; terwijl de omgewende plaatsing der Psychiden-pop, ook voor andere soorten, eene verwijdering dier huid uit den zak, zeer onwaarschijnlijk maakt. Op dezen grond meent hij dus te mogen blijven bij zijn gevoelen, dat ook de huidjes door den heer Heylaerts aan de vastgesponnen zakken van Psyche hirsutella Hbn. waargenomen, niet van de verpopping, maar van eene vorige vervelling afkomstig waren.

¹⁾ Een, na de vergadering, van den heer Ritsema ontvangen zak van Psyche graminella W. V. 2, bewees het ook voor deze soort.

De heer Snellen van Vollenhoven oppert hierop echter de veronderstelling, dat de rupsen zich niet ter verpopping omwenden, doch dat de nog weeke pop terstond de afgestroopte huid uit den zak dringt en zich eerst daarna omkeert, om met de voorste ledematen naar de achteropening van haar verblijf gewend te zijn. De heer Brants verzekert evenwel, dat hij in reeds vastgesponnen zakken nog onveranderde en toch reeds omgewende rupsen aantrof; hetgeen nader bevestigd wordt, doordien de heer Snellen, staande de vergadering, twee vastgesponnen woningen van *Psyche opacella* H. S. opent, in ieder van welke zich eene verdroogde rups bevindt, beiden echter reeds met den kop naar de achteropening van den zak gekeerd.

De Voorzitter, de heer Albarda, kan zeer goed het gevoelen van den heer Brants deelen, dat de rupsen der Psychiden zich vóór de verpopping in haren zak omdraaijen, doch verzekert ten stelligste — hierin gesteund door de heeren Snellen en Ritsema — dat alle zakken van *Psyche hirsutella* Hbn. door hen bij den heer Heylaerts gezien, een rupsenhuidje in of bij de achteropening voerden, hetwelk na de vastspinning daaruit was te voorschijn gekomen en dus hoogst waarschijnlijk de huid was, die bij de verpopping werd afgelegd.

De heer Brants wil gaarne aannemen dat er bij Psyche hirsutella, in tegenstelling met de door hem gekweekte Psyche's, een rupsenhuidje achteraan den vastgesponnen zak te voorschijn komt, te meer daar de heer Albarda toevallig een zak van genoemde soort, met een huidje er aan, kan vertoonen; doch waagt de opmerking dat dit even goed de huid kan zijn, die de rups reeds bij de laatste vervelling aflegde, doch die in de sluitdraden der naauwe achteropening van den zak blijft haken, totdat het dier haar, na de vastspinning van den zak en de omwending daarin, doch vóór de verpopping, er uit werkt, ten einde bij het uitbreken als vlinder geene belemmering te ontmoeten.

Dit gevoelen viel gemakkelijk te toetsen, indien deze zak

slechts werd onderzocht, waartoe de Voorzitter hem welwillend afstond.

Bij opening bleek nu aan de heeren Albarda, Snellen en andere belangstellende Leden, dat zich, behalve de rupsenhuid, aan het achtereind aanwezig, in dezen zak in de eerste plaats het vlies eener mannelijke pop bevond (waaruit een Ichneumon was gebroken) en bovendien, tegen de vastgesponnen vooropening aangedrukt, het laatste bij de verpopping afgestroopte rupsenhuidje; zoodat het overtuigend bleek, dat ook bij Psyche hirsutella de laatste rupsenhuid in den zak aanwezig blijft en de daaraan, na de vastspinning verschijnende huidjes slechts overblijfselen van vroegere vervellingen kunnen zijn.

De vergadering aarzelt thans niet meer om als bewezen aan te nemen dat de rupsen der *Psychidae* hare zakken ter verpopping met de vooropening vastspinnen; zich vervolgens daarin omwenden, zoodat zij met den kop bij de achteropening komen; de zakken daarna zuiveren van de daarin aanwezige overblijfselen van vroegere vervellingen of van andere stoffen; en eindelijk de rupsenhuid afleggen, die tegen de vastgesponnen vooropening van den zak wordt te zamen gedrukt en daar steeds aanwezig blijft. ')

Nog vestigt Dr. Everts de aandacht der vergadering op een geschikt middel om eene der zeldzamere Silphiden,

¹⁾ Op bovenstaande wijze kwam de Nederlandsche Entomologische Vereeniging, uitsluitend op grond van eigen waarnemingen, tot een gevoelen, dat reeds voor meer dan het vierde eener eeuw door Zeller verkondigd werd, toen hij, handelende over Psyche apiformis, op bladz. 427 der Isis voor 1847 schreef: "Zwei Raupen hatten ihre abgestreiften Bälge schon herausgeschoben. Von diesen 2 Raupen untersuchte ich am 13 März die eine; sie war noch unverwandelt und hatte sich mit dem Kopfe gegen das Afterende des Sackes gekehrt und sich mit Fäden umgeben. Die herausgeschobene Haut war also von der vorigen Häutung, nicht von der der Verpuppung unmittelbar vorhergehenden."

Het is der Redactie aangenaam zich door de oplettendheid van den heer Snellen in staat gesteld te zien op bovenstaand getuigenis van Prof. Zeller te kunnen wijzen, dat het gevoelen van den heer Brants zoo krachtig steunt, en ten overvloede de aandacht te vestigen op een stuk van Zeller in Isis 1840 bl. 214 (voor Psyche calvelle), alsmede op de Stettiner Entomologische Zeitung 1874, bl. 280, waarin C. Berg de bovenverdedigde meening insgelijks bevestigt.

Necrophilus subterraneus Ill., magtig te worden. Gedurende zijn verblijf te Göttingen in dezen zomer is hem gebleken, dat men, door een aantal exemplaren van Helix pomatia stuk te slaan en opeen te hoopen, meermalen in de gelegenheid is deze fraaije soort te verzamelen. Welligt kan deze wijze van behandeling er toe leiden, dat wij eenmaal die soort ook als tot onze Fauna behoorende kunnen aanteekenen.

Voorts vermeldt nog de heer A. B. van Medenbach de Rooy, dat de rups van Ocneria Monacha L. dit en het vorige jaar in eenige dennenbosschen van Gelderland groote verwoestingen heeft aangerigt. In 1873 had hij opgemerkt, dat ter plaatse waar de rupsen in groote menigte voorkwamen, zich ook vele koekoeken bevonden, die onophoudelijk jagt op haar maakten; niettemin had hij geene belangrijke vermindering van het aantal rupsen kunnen bespeuren. Daar deze soort zich uitsluitend in de takken verpopt, meent hij dat het kwaad zou zijn te beteugelen. door zooveel mogelijk de spinsels en poppen, die tusschen de naaldelooze takken zeer in 't oog vallen, bijeen te zamelen en te vernietigen. Er was daaraan weinig gedaan, met het gevolg dat de rupsen zich dezen zomer op nieuw in schrikbarende hoeveelheid vertoonden en zich meer over al de dennen- en eikenbosschen in den omtrek verspreidden, zoodat er aan geen uitroeijen meer te denken viel. In dezen zomer van daar medegebragte poppen hadden grootendeels de melanische verscheidenheid opgeleverd.

Eindelijk geeft de heer Snellen nog eenige toelichting op de afbeelding eener rups, waarvan de teekening was vervaardigd en ingezonden door het nieuwe lid der Vereeniging, den heer van Leeuwen, die, op grond der beschrijving, door Snellen in zijne «Vlinders van Nederland» naar Wilde gegeven, meende dat het de rups van Nola confusalis zou kunnen zijn, met uitzondering echter, dat de

ruggestreep aldaar ongelijk breed wordt genoemd. Ongelukkig had de heer van Leeuwen de rups niet tot ontwikkeling kunnen brengen. De heer Snellen gelooft dat de afbeelding inderdaad die van de genoemde soort is. 1)

Niemand verder het woord verlangende, sluit de Voorzitter de vergadering, onder dankbetuiging aan de verschillende sprekers voor hunne wetenschappelijke mededeelingen.

Aan de excursie, den volgenden dag in de omstreken van de Rhedersteeg ondernomen, werd door al de ter vergadering opgekomen leden, met uitzondering van den heer Backer, en bovendien nog door Dr. Kallenbach uit Rotterdam deelgenomen. Ofschoon dit bij het ongestadige weder der laatste dagen weinig te verwachten was, werd zij door vrij goed weder begunstigd. Er werd voornamelijk achter Rhederoord en in de zoogenaamde Onzalige bosschen gejaagd. Voor de Lepidopterologen viel de buit niet bijzonder mede, wijl zij bijna niets dan gewone soorten vingen. Wat Coleoptera betreft, deelde Dr. Everts een lijstje van gevangen soorten mede, waarop onder anderen voorkomen: Notiophilus biguttatus F., Anchomenes gracilis St., Bembidium punctulatum Drap., Philonthus corvinus Er., Strophosomus obesus Marsh., Apion penetrans Germ., Trifolii L., flavipes F. en virens Hrbst, Plectroscelis concinna Marsh., Longitarsus ochroleucus Marsh., en Psylliodes marcidus Ill. Als min of meer zeldzame Orthoptera, Hymenoptera en Hemiptera, op deze excursie gevangen, gaf Dr. Snellen van Vollenhoven op:

Orthoptera.

Blatta Ericetorum Wesm., beide sexen op heide.

Ephippigera Vitium Serv., 2 wijfjes op Ulex europaeus.

Odontura punctatissima Bosc, 1 2 op Ulex eur.

¹⁾ Eene latere mededeeling van den heer Snellen bevestigt dit. Hij zegt daarbij, dat de teekening vrij goed overeenkomt met de beschrijving, door Speyer in de Stettiner Entomol. Zeitung, 1873 blz. 357 gegeven. Speyer noemt aldaar Wilde's beschrijving - kurz und nicht ganz zutreffend.

Hemiptera.

Cimex lituratus Kl., zeer bont gekleurd, vele exemplaren op heide en Ulex europaeus.

Acanthosoma griseum L., een groen ex. 3.

- » ferrugator L., een ex. op heide.

  Alydus calcaratus L., een ex. op gaspeldoorn (Ulex).

  Pachymerus Pini L., een ex.
  - » rusticus Fall., een gepaard paar.
  - » sabulosus Schill., een ex. in kleur eenigszins afwijkend van de Driebergschen.

Monolocoris Filicis L., 3 ex. op Pteris aquilina.

Phytocoris longicornis Wolff, 2 ex.

Oncotylus Tanaceti Fall., 1 ex.

Nabis brevipennis Hahn.

Oxyrrhachis Genistae F. op gaspeldoorn.

Jassus (Athysanus) plebejus? Fall. 1 ex.

Hymenoptera.

Tryphon elongator F.

Lissonota bellator Grav.

Blacus (Ganychorus) tuberculatus Wesm. 2, nieuw v. d. F. Eulophus Larvarum Latr.

Proctotrupes gravidator L.

Myrmosa atra Latr. &, bijzonder groot van statuur.

Ook door sommige andere leden werden exemplaren medegenomen van de ook in volwassen staat ongevleugelde Locustide Ephippigera Vitium Serv. Onder de Diptera, door den heer van der Wulp gevangen, waren merkwaardig Limnophila placida Meig., Empis serotina Löw en eene kleine Tachinine, Tachina mutabilis Fall., die in het geslacht Masicera schijnt te moeten worden geplaatst, althans niet behoort tot Meigenia, waaronder Schiner haar in zijne Fauna austriaca rangschikt, waarschijnlijk zonder zelf de soort te kennen. Cyrtoneura curvipes Macq. en Hydrotaea ciliata F. waren voorts niet zeldzaam in het geboomte digt bij den oever van den IJssel.

NAAMLIJST

DER TOT HEDEN IN NEDERLAND WAARGENOMEN BASTAARD-SCHORPIOENEN (CHERNETIDEN)

DOOR

C. RITSEMA Cz.

CHEIRIDIUM Menge.

1. Musæorum Leach, Zool. Misc. III. n°. 5. Te Leach. - C. Koch, Die Arachniden, Bd. X. p. 43; T. 338. f. 781. - Menge, Ueber die Scheerenspinnen, Chernetidiae. p. 36. — L. Koch, *Uebers*. Darstell. d. europ. Chernetiden, p. 2.

Leiden, Herklots. --Het geheele jaar door in doozen met insecten in het Leidsch Museum, in een oude hombre-doos en onder de wespennesten van mijne collectie te Haarlem, Ritsema.

CHERNES Menge.

2. Reussii C. Koch, Die Arachniden, Bd. Te Leiden Snellen van Vol-C. Koch. X. p. 48; T. 340. f. 785. — L. Koch, Uebers. Darstell. d. europ. Chernetulen, p. 5.

lenhoven. - Bij menigte in den zonnenschijn op verwelkte slåbladeren op een mesthoop te Rhoon, Schepman.

3. Hahnii C. Koch X. p. 51; T. 340. f. 787. — L. Koch, Uebers. Darstell. d. europ. Chernetiden, p. 12.

C. Koch, Die Arachniden, Bd. In Holland, de Haan. - Den 18^{den} April tegen den stam van een perenboom in een tuin te Middelburg, de Man. - Achter de schors van een wilg in Mei bij Leiden, Rits. - Achter id. in Augustus te Rhoon, Schepman.

CHELIFER Geoffroy.

4. Cancroides Linnaeus, Syst. Nat. tom. I. Komt in Nederland voor Linné. pars II. p. 1028.— C. Koch, Die Arachniden Bd. X. p. 41; T. 338. f. 780. — Menge, Ueber die Scheerenspinnen, Chernetidae. p. 30. T. 4. f. 5. — L. Koch, Uebers. Darstell. d. europ. Chernetiden p. 16.

volgens Snellen van Vollenhoven's Gelede dieren van Nederland, dl. I. blz. 69, doch is niet door mij gezien.

- 5. Schaefferi C. Koch, Die Arachniden, Bd. Onder steenen in April in X. p. 55; T. 341. f. 790. — C. Koch. L. Koch, Uebers. Darstell. d. europ. Chernetiden, p. 17.
  - de duinen, Snellen. Onder id. in Mei te Rhoon, Schepman.
- 6. Granulatus C. Koch, Die Arachniden, In een huis te Leiden, in Mei, C. Koch. Bd. X. p. 37; T. 337. f. 777. - L. Koch, Uebers, Darstell, d. europ. Chernetiden. p. 21.

Jentinck. - In een huis te Oosterbeek in Junij, Ritsema.

CHTHONIUS C. Koch.

7. Ravi L. Koch, Uebers. Darstell. d. Onder steenen aan den oever L. Koch. europ. Chernetiden, p. 48.

van de Maas bij Rotterdam in Mei, Schepman. - Onder steenen aan den oever van den IJssel bij Westervoort in Augustus, Ritsema.

obisium Illiger.

C. Koch, Die Arachniden, In Nederland, Groll. — In Bd. X. p. 67; T. 344. f. 799. C. Koch. – L. Koch, Uebers. Darstell. d. europ. Chernetiden, p. 64.

November bij Leiden, de Man. - Twee wijfjes (de eijeren onder den buik dragende) den 10 Mei in spinseltjes in een vermolmden wilg bij Leiden, Rits. - 12 Mei achter de schors van een populier bij Leiden, id. -24 Mei in vermolmd hout in de Scheveningsche boschjes, id. - In Januarij achter de schors van een ijpenboom te Voorburg, Ivangh Schepman.

LIJST DER LEDEN

VAN DE

NEDERLANDSCHE ENTOMOLOGISCHE VEREENIGING.

op 29 Augustus 1874,

MET OPGAVE VAN HET JAAR HUNNER TOETREDING. ENZ.

BEGUNSTIGERS.

Teyler's Stichting te Haarlem. 1860.

De heer Mr. C. W. Hubrecht, te Leiden. 1859.

- , J. Kneppelhout, Hemelsche Berg te Oosterbeek. 1867.
- , " François P. L. Pollen, te Scheveningen. 1867.

Mevrouw Hartogh Heys van de Lier, geb. Snoeck, te's Gravenhage. 1868. De heer Dr. F. J. I. Schmidt, te Rotterdam. 1869.

- " Mr. J. Thiebout, te Zwolle. 1869.
- " Jhr. Mr. W. C. M. de Jonge van Ellemeet, te Oost-Capelle bij Middelburg. 1870.
- Jhr. F. van den Santheuvel, te Dordrecht. 1870.

EERELEDEN.

- De heer C. F. Westerman, Directeur van het Koninklijk Zoologisch Genootschap Natura Artis Magistra, te Amsterdam. 1858.
- " H. T. Stainton, Esq. Mountsfield, Lewisham bij Londen. 1861.
- " " Dr. C. Felder, lid der Kais. L. C. Academie der Naturwissenschaften en Burgemeester van Weenen. 1861.
- " , Prof. Dr. H. Löw, te Guben. 1862.
- " Prof. J. O. Westwood, F. L. S., Directeur van het Hopean Museum te Oxford. 1862.
- " A. E. W. Ludeking, Officier van gezondheid bij het Nederl. Indische leger. 1862.
- " Jhr. J. L. C. Pompe van Meerdervoort, oud-Officier van gezondheid, practiserend geneesheer te 's Gravenhage. 1864.

De heer Prof. J. J. P. Hoffmann, te Leiden. 1865.

- Dr. Gustav L. Mayr, to Weenen. 1867.
- " Dr. H. D. J. Wallengren, te Farhutt, bij Höganäs in Zweden. 1871.
- R. MacLachlan, F. L. S., te Londen. 1871.
- " Dr. T. Thorell, Hoogleeraar in de Zoologie aan de Hoogeschool te Upsala in Zweden. 1872.
- " Dr. C. A. Dohrn, President der Entomologische Vereeniging te Stettin. 1873.
- M. E. Baron de Selys Longchamps, te Luik. 1874.
- Dr. V. Signoret, te Parijs. 1874.

CORRESPONDERENDE LEDEN.

De heer Prof. Arn. Förster, Hoofdleeraar aan de Hoogere Burgerschool te Aken. 1853.

- ... Emil vom Bruck, te Crefeld. 1853.
- , Dr. C. Stål, Professor aan het Kon. Zoologisch Museum te Stockholm. 1864.
- " " Frederic Moore, Bestuurder van het Museum der voormalige Oost-Indische Compagnie te Londen. 1864.
- J. W. May, Consul-Generaal der Nederlanden te Londen. 1865.
- " " Mr. J. W. van Lansberge, Buitengewoon Gezant en gevolmagtigd Minister der Nederlanden te Brussel. 1865.
- Prof. P. C. Zeller, Grünhof bij Stettin. 1867.
- " " W. Mink, Hoofdleeraar aan de Hoogere Burgerschool te Crefeld. 1867.
- " " Dr. H. Weyenbergh, Hoogleeraar aan de Hoogeschool te Cordova in de Argentijnsche Republiek. 1872.
- , Dr. W. Marshall te Weimar. 1872.
- " J. Putzeys, te Brussel. 1874.
- . . A. Fauvel, te Caen. 1874.

BUITENLANDSCHE LEDEN.

De heer Henri Vicomte de Bonvouloir, Archiviste-adjoint de la Société entomologique de France, te Parijs, Rue de l'Université, 15.

H. Jekel van Westing, lid der K. Acad. der natuuronderzoekers te Moscou en van verscheidene entomol. genootschappen, te *Parijs*, *Rue Letort*, 2.

GEWONE LEDEN.

1845-46.

De heer Dr. J. G. H. Rombouts, te Amsterdam.

" F. M. van der Wulp, Spui, n°. 93, te 's Gravenhage. — Dipters.

- De heer Dr. M. C. Ver Loren van Themaat, huize Schothorst, te Hoogland bij Amersfoort. Algemeene Entomologie.
- " J. W. Lodeesen, Prinsengracht bij de Reestraat, KK, 561, te Amsterdam. Lepidoptera indigena.
- , Dr. J. R. E. van Laer, te Utrecht.
- " " Dr. P. H. J. Wellenbergh, to Oisterwijk.
- " Mr. H. Ver Loren van Themaat, te Utrecht. Lepidoptera.
- " Mr. S. C. Snellen van Vollenhoven, Phil. nat. Dr., 2de Van den Boschstraat, 34, te 's Gravenhage. Hymenoptera en Hemiptera.
- , " W. O. Kerkhoven, te Twello.

1851-52.

- De heer R. T. Maitland, Directeur van den Kon. Zoologisch-botanischen Tuin te 's Gravenhage. — Algemeene Entomologie.
- " P. C. T. Snellen, Zuidblaak, wijk 2 n°. 12, te Rotterdam. Lepidoptera.
- , Dr. M. Imans, te Utrecht.
- , Dr. W. A. J. van Geuns, Oude Gracht, to Utrecht.

1852-53.

- De heer N. H. de Graaf, Haarlemmerstraat, te Leiden. Lepidoptera.
  - " Mr. H. W. de Graaf, Noordeinde, 123, te 's Gravenhage. Inl. Lepidoptera, bijzonder Microlepidoptera.
  - " G. M. de Graaf, Heerengracht, to Leiden. Lepidoptera.
  - " Dr. L. A. J. Burgersdijk, Hoogleeraar aan het Athenaeum te Deventer. Algem. Entomologie.
  - " G. A. Six, De Ruiterstraat, 11, te's Gravenhage. Hymenoptera.
  - , Dr. W. Berlin, Hoogleeraar aan het Athenaeum te Amsterdam.

1855-56.

- De heer A. A. van Bemmelen, Directeur van de Diergaarde te Rotterdam. Algemeene Entomologie.
- " Mr. E. A. de Roo van Westmaas, Huize Daalhuizen, te Velp. Lepidoptera.
- " M. Breukelman, te Delfshaven. Lepidoptera.

1856-57.

- De heer Mr. J. Herman Albarda, te Leeuwarden. Inlandsche Lepidoptera (bijzonder Microlepidoptera) en Neuroptera.
  - " " Mr. W. Albarda, te Ginneken bij Breda. Lepidoptera en Neuroptera.
  - " " A. P. H. Kuipers, te Leeuwarden.
  - " " Dr. A. W. M. van Hasselt, Amsterdamsche Veerkade, 15, te 's Gravenhage. Arachniden.

1857-58.

- De heer Dr. J. W. Schubärt, te Utrecht.
- " " W. K. Grothe, te Zeist.

1858-59.

De heer J. C. J. de Joncheere, Voorstraat, D, 368, te Dordrecht. — Lepidoptera.

, J. Backer Jr., te Oosterbeek. — Lepidoptera.

1860-61.

De heer J. Kinker, Oudezijds-Achterburgwal bij de Oudemanhuispoort, B. 261, te Amsterdam. — Lepidoptera en Coleoptera indigena.

" Dr. E. Piaget, Leeraar aan de Hoogere Burgerschool, Kortenaerstraat, 416, te Rotterdam. — Diptera en Parasitica.

1862-63.

De heer H. Baron Lewe van Middelstum, te Beek bij Nijmegen. — Lepidoptera.

1863 -64.

De heer Mr. R. Th. Bijleveld, Rapenburg to Leiden. — Algemeene Entomologie.

" D. J. R. Jordens, Sassenpoorterwal, F, 3471, te Zwolle. — Lepidoptera.

1864-65.

De heer Mr. A. H. Maurissen, te Maastricht. - Lepidoptera.

" H. J. Veth, Phil. nat. Cand., Leeraar aan de Hoogere Burgerschool te Rotterdam. — Algemeene Entomologie.

, H. W. Groll, te Haarlem. — Coleoptera.

1865-66.

De heer Dr. H. C. van Medenbach de Rooy, Weerdjesstraat, te Arnhem. — Lepidoptera.

" " Mr. A. Brants, Buitensingel te Arnhem. — Lepidoptera.

1866-67.

De heer F. J. M. Heylaerts Jr., St. Jansstraat te Breda. — Lepidoptera enz.

" Dr. N. W. P. Rauwenhoff, Hoogleeraar te Utrecht. — Algemeene Zoologie.

" A. van den Brandt, te Venlo. — Lepidoptera.

1867-68.

De heer C. Ritsema Cz., Conservator bij 's Rijks Museum van Natuurlijke historie, Rapenburg n°. 94 te Leiden. — Algemeene Entomologie.

" Mr. H. Hartogh Heys van Zouteveen, Phil. nat. Doctor, te Asses.

1868-69.

De heer Dr. J. G. de Man, Adsistent bij 's Rijks Museum van Natuurlijke historie, te *Leiden*. — Algemeene Entomologie,

De heer Dr. T. W. O. Kallenbach, to Rotterdam. - Lepidoptera.

" A. Cankrien, Boompjes, te Rotterdam. — Lepidoptera.

" Mr. C. J. Sickesz, Burgemeester van Laren, Huize de Cloese bij Lochem.

1869-70.

De heer Dr. H. W. Waalewijn, Leeraar aan de Hoogere Burgerschool te Leiden.

" M. Nijhoff, Raamstraat 49, te 's Gravenhage. — Bibliographie.

1870-71.

De heer Dr. L. L. Aronstein, Leeraar aan de Hoogere Burgerschool te Breda.

- " Jhr. Dr. Ed. J. G. Everts, Leeraar aan de Hoogere Burgerschool, Huigensstraat 15, te 's Gravenhage. — Coleoptera.
- " Mr. M. Piepers, Lid der regterlijke magt in Nederlandsch Indië, thans met verlof hier te lande, te 's Gravenhage. — Lepidoptera.
- " Dr. P. J. Veth, Hoogleeraar aan de Rijksinstelling van onderwijs in de taal-, land- en volkenkunde van Nederlandsch Indië, te Leiden.

1871-72.

De heer W. A. Ivangh Schepman, te Rhoon. — Lepidoptera.

- " " D. Burger, Phil. nat. Stud., to Leiden. Hemiptera.
- " J. Ritzema Bos, Phil. nat. Cand., Leeraar aan de Hoogere Burgerschool en de Landbouwschool te Wageningen.
- J. F. G. W. Erbrink, N. Z. Voorburgwal over de Kolk, G, 206, te Amsterdam. Algemeene Entomologie.
- " J. B. van Stolk, Zeemansstraat, te Rotterdam. Lepidoptera.
- " Mr. A. F. A. Leesberg, Jan-Hendrikstraat, 9, to 's Gravenhage. Coleoptera.
- Dr. H. J. van Ankum, Hoogleeraar te Groningen.
- " M. M. Schepman te Rhoon. Neuroptera.
- " Dr. C. K. Hoffmann, Hoogleeraar te *Leiden*. Vergelijkende ontleedkunde.

1872-73.

De heer Dr. A. J. van Rossum, Kastanjelaan te Arnhem.

1873-74.

De heer H. P. Snelleman, Phil. nat. Stud., Nieuwe Rijn te Leiden.

- , A. B. van Medenbach de Rooy, Weerdjesstraat te Arnhem.
- " " J. van Leeuwen Jr., Litt. hum. Cand., *Prinsenciland* te Amsterdam. Lepidoptera.
- , J. C. Stern, te Sluis.
- " " Mr. M. 's Gravesande Guicherit, te Del/L.

BESTUUR.

President. Mr. W. Albarda.
Vice-President. P. C. T. Snellen.
Secretaris. F. M. van der Wulp.
Conservator. Mr. S. C. Snellen van Vollenhoven.
Bibliothecaris. C. Ritsema Cz.
Penningmeester. J. W. Lodeesen.

COMMISSIE VAN REDACTIE VOOR HET TIJDSCHRIFT.

De President van het Bestuur. Mr. S. C. Snellen van Vollenhoven. F. M. van der Wulp.

BIBLIOTHEKEN

DER

NEDERLANDSCHE ENTOMOLOGISCHE VEREENIGING.

BIJGEKOMEN BOEKEN VAN 1 JULIJ 1873 TOT 31 AUGUSTUS 1874.

BIBLIOTHEEK A.

Natuurlijke Historie in het algemeen.

1. Preudhomme de Borre (A.), Y a-t-il des faunes naturelles distinctes à la surface du globe, et quelle méthode doit-on employer pour arriver à les définir et les limiter? Bruxelles, 1873. 8vo. (Geschenk van den Schrijver).

Algemeene Dierkunde.

- 2. Everts (Dr. E.), Untersuchungen an Vorticella nebulifera. Leipzig, 1873. 8vo. Mit 1 Taf. (Geschenk van den Schrijver).
- 3. Lessona (M.), Calendario zoologico in Piemonte. Torino, 1873. 8vo. (Geschenk van den Schrijver).
- 4. Weyenbergh (Dr. H.), De baring der Poeciliën. Amsterd., 1874. 8vo. (Geschenk van den Schrijver).

Algemeene Entemologie.

- 5. Westwood (J. O.), Thesaurus Entomologicus Oxoniensis; or Illustrations of new, rare, and interesting Insects, for the most part contained in the collections presented to the University of Oxford bij the Rev. F. W. Hope. With plates from drawings by the Author. Oxford, 1873, 74. 4to. Part I and II.
- 6. Weyenbergh (Dr. H.), Varia entomologica. 's Grav. 1874. 8vo. (De plaat ontbreekt).
- 7. Ueber ein zweiköpfiges Monstrum (Larve von Chironomus) und tiber Insecten-Monstra überhaupt. Stettin, 1873. 8vo.

8. Eenige uit couranten en tijdschriften geknipte en opgeplakte opstelletjes over toegepaste Entomologie in de Spaansche taal, van Prof. Dr. Weyenbergh (met de beide vorige nommers van den Schrijver ten geschenke ontvangen).

Bijzondere Entomologie.

A. Coleoptera.

- Jekel (H.), Note sur le genre Pterygomus, nouvelle coupe de Curculionides-Cryptorhynchides du groupe des Sophrorhinides Lacord. Paris, 1873. 8vo. (Geschenk van den Schrijver).
- Coleoptera Jekeliana, adjecta Eleutheratorum Bibliotheca, etc. Paris, 1873. 8vo. (Geschenk van den Schrijver).
- Kraatz (Dr. G.), Die Käfer Europa's. Nach der Natur beschrieben, im Anschluss an die Käfer Europa's von Dr. H. C. Küster. Nürnberg, 1873. Kl. 8vo. 29stes Heft.
- 12. Preudhomme de Borre (A.), Note sur deux Monstruosités observées chez des Coléoptères. Brux. 1873. 8vo. (Geschenk van den Schrijver).
- 13. Ritsema Cz. (C.), Description of a new African species of the genus Ischiodontus Cand. (Coleoptera, Fam. Elateridae). Lond. 1874. 8vo. (Geschenk van den Schrijver).

B. Lepidoptera.

- Vollenhoven (Dr. S. C. Snellen van), Beschrijvingen en afbeeldingen van Nederlandsche Vlinders (vervolg op Sepp, Beschouwing der Wonderen Gods, enz.) 's Gravenhage, 1874. Dl. III, n°. 25-32, 4to.
- 15. Wallengren (H. D. J.), Trenne för Skandinaviens Fauna nya Pyralider. Stockholm, 1873. 8vo. (Geschenk van den Schrijver).

C. Hymenoptera.

16. Ulivi (G.), La Partenogenesi e Semipartenogenesi delle Api-Firenze et Roma, 1874. 8vo. (Geschenk van den Schrijver).

D. Hemiptera.

- 17. Signoret (V.), Quelques observations nouvelles sur la Phylloxers vastatrix. Paris, 1870. 8vo. (Geschenk van den Schrijver).
- 18. Stål (C.), Formae speciesque novae Reduviidum. Paris, 1862. 8vo. (Geschenk van Dr. S. C. Snellen van Vollenhoven).
- 19. Enumeratio Hemipterorum. Bidrag till en Förteckning öfver alla hittills kända Hemiptera. n°. 3. Stockh. 1872. 4to. (Geschenk van den Schrijver).

E. Neuroptera.

- 20. Cabot (L.), The immature State of the Odonata. Prt. I. Subfam. Gomphina. Cambridge, 1872. Gr. 8vo. (Geschenk van den Schrijver).
- Mac-Lachlan (R.), A Catalogue of the Neuropterous Insects of New Zealand; with Notes and Descriptions of new Forms. London, 1873. 8vo. (Geschenk van den Schrijver).

F. Orthoptera.

22. Thomas (C.), Acrididae of North-America. Washington, 1873. With 1 pl. 4to. (Geschenk van de U. S. Geological Survey of the Territories).

G. Diptera.

- 23. Müller (A.), The Gall-Midge of the Yew (Cecidomyia Taxi Inchb.) London, 1873. (Geschenk van den Schrijver).
- 24. Ritsema Cz. (C.), Versuch einer chronologischen Uebersicht der bisher beschriebenen oder benannten Arten der Gattung Pulex Linn., mit Berticksichtigung ihrer Synonymen. Regensburg, 1874. 8vo. (Geschenk van den Schrijver).
- 25. Weyenbergh (Dr. H.), Nederlandsche Diptera in metamorphose en levenswijs. N°. VI. 's Gravenhage, 1873. Met 1 pl. 8vo. (Geschenk van den Schrijver).

· H. Arachnoidea en Myriapoda.

Niets bijgekomen.

Palacontologie.

26. Leidy (J.), Contributions to the extinct Vertebrate Fauna of the Western Territories. Washington, 1873. With 37 Plates. 4to. (Geschenk van de U. S. Geological Survey of the Territories).

Ontwikkelingsgeschiedenis en Ontleedkunde.

Niets bijgekomen.

Tijdschriften.

- 27. Annali del Museo Civico di Storia naturale di Genova, pubblicati per cura di G. Doria. Genova, 1870—73. Vol. I—IV. M. pln. 8vo. (In ruil tegen het Tijdschr. voor Entom.)
- 28. Annual Report of the Board of Regents of the Smithsonian Institution, Washington, 1871, 72. 8vo. (In ruil tegen het Tijdschr. voor Entom.)
- 29. Archives Néerlandaises des Sciences exactes et naturelles, publiées par la Soc. Holl. d. Sc. à Harlem. La Haye, 1874. Tome IX, livr. 1—3, 8vo. (Geschenk van de Hollandsche Maatschappij van Wetenschappen te Haarlem).

- 30. Berichte des Offenbacher Vereins für Naturkunde über seine Thätigkeit. Offenbach am Main (13ter und 14ter), 1873. 8vo. (In ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.)
- 31. Bulletin de la Société Linnéenne de Normandie. Caen, 1873. 2º sér. 6º vol. (ann. 1870—72). 8vo. (In ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.)
- 32. Bulletin des séances de la Société Entomologique de France. Paris, 1873/74; n°. 3, 11, 13, 20, 23, 24 et 25. 8vo. (In ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.)
- 33. Bulletin of the Buffalo Society of Natural Sciences. Buffalo, 1873/74, vol. I, n°. 2--4. 8vo. (In ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.)
- 34. Bulletin of the Essex Institute. Salem, 1873, vol. IV, 8vo. (In ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.)
- 35. Bullettino della Società Entomologica Italiana. Firenze, 1873/74, an V, trim. 2—4. 8vo. (In ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.)
- 36. Canadian Entomologist (The). Toronto and London (Ont.), 1869—74, vol. I—V, vol. VI, n°. 1, 2. 8vo. (In ruil tegen het Tijdschr. r. Entom.)
- 37. Compte-Rendu des séances de la Société Entomologique de Belgique. Brux. 1873/74, n°. 89—100; sér. II, n°. 1 et 2. 8vo. (In ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.)
- 38. Memoirs of the Boston Society of Natural History. Boston, 1872, vol. II, prt. II, n°. 2, 3. With plates. 4to. (In ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.)
- 39. Natuurkundig Tijdschrift voor Nederlandsch Indië, uitgegeven door de Koninklijke Natuurkundige Vereeniging in Nederlandsch Indië. Batavia en 's Gravenhage, 1871, dl. 32. 8vo. (In ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.)
- 40. Newman (E.), The Entomologist. London, 1873/74, vol. VI, no. 118—124, vol. VII, no. 125—132. 8vo. (Van dit Tijdschrift ontvingen wij deel V ten geschenke van den heer Fr. Walker).
- 41. Proceedings of the Boston Society of Natural History. Boston, 1872/73, vol. XIV, p. 225 till the end, vol. XV, prt. 1 and 2. 8vo. (In ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.)
- 42. Proceedings of the Scientific Meetings of the Zoological Society of London for the year 1872, prt. II and III, for the year 1873, and for the year 1874, prt. I; with the Index for the years 1861—70. London, 1872—74. 8vo. (In ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.)
- 43. Report (Annual) of the Chief Signal-Officer to the Secretary of War for the year 1872. Washington, 1873. 8vo. (Geschenk van de U. S. War Department).

- 44. Report (Sixth Annual) of the U. S. Geological Survey of the Territories, etc. by F. V. Hayden. Washington, 1873. 8vo. (Geschenk van den Schrijver).
- 45. Report of the Commissioner of Patents, Agriculture, for the years 1871 and 72. Washington, 1872/73. 8vo. (In ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.)
- 46. Schriften der Königlichen physikalisch-ökonomischen Gesellschaft zu Königsberg. Königsberg, 1872, 13ter Jahrg. 2te Abth. 4to. (In ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.)
- 47. Transactions of the American Entomological Society. Philadelphia, 1868/73, vol. II, n°. 3 and 4; vol. IV. 8vo. (In ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.)
- 48. Transactions of the Entomological Society of New South Wales. Sidney, 1863—73, vol. I and II. 8vo. (In ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.)
- 49. Transactions of the New-York State Agricultural Society for the year 1871. Albany, 1872. With plates. 8vo.
- 50. Tijdschrift voor Entomologie, uitgegeven door de Nederlandsche Entomologische Vereeniging. 's Gravenhage, 1873—74. 2de ser., dl. 8, afl. 6; dl. 17, afl. 1—4. Met pl. 8vo.
- 51. Verhandlungen der K. K. zoologisch-botanischen Gesellschaft in Wien. Wien, 1873. Bd. XXIII. Mit 10 Tfln. 8vo. (In ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.)
- 52. Verslag van de 28ste Zomervergadering en van de 7de Wintervergadering der Nederlandsche Entomologische Vereeniging, gehouden te Breda den 7^{en} Junij en te Leiden den 6^{en} December 1873. 's Gravenhage, 1874. 8vo.
- 53. Verslag van den Landbouw in Nederland over de jaren 1871 en 1872. 's Gravenhage, 1873/74. 8vo. (Geschenk van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken).
- 54. Verslag (73ste) van het Natuurkundig Genootschap te Groningen over het jaar 1873, 8vo.
- 55. Verslagen en Mededeelingen der Koninklijke Akademie van Wetenschappen, Afd. Natuurkunde. Amsterd. 1873/74. 2de reeks, 7de deel, 2de en 3de stuk; 8ste deel, 1ste stuk. 8vo. (In ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.)
- 56. Zeitschrift für die Gesammten Naturwissenschaften. Herausgegeben von dem Naturw. Vereine für Sachsen und Thüringen in Halle. Redigirt van C. Giebel. Halle und Berlin. 1853—73. Bd. I.-X, XII—XVI, XVIII—XX, XXII—XLII. 39 Bde. (In ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.)

Reizen.

Niets bijgekomen.

Varia.

- Catalogus van de Boekerij der Koninklijke Akademie van Wetenschappen. Nieuwe uitgaaf. Amsterd. 1874. 1ste deel, 1ste stuk. 8vo.
- 58. Estatutos de la Sociedad Entomologica Argentina. Buenos Aires, 1874. Kl. 8vo. (Geschenk van Dr. Weyenbergh).
- 59. Stål (C.), Carl Henrik Boheman, Professor och Intendent vid Riks museum. (Geschenk van den Schrijver).
- 60. Uittreksel uit de Nieuwe Bredasche en Oosterhoutsche Courant van 9 Oct. 1873, betreffende het beschermen van vogels.
- 61. Weyenbergh (Dr. H.), Die Aufgabe der Zoologie. Eine Rede. Buenos Aires, 1873. 8vo.
- 62. La Tarea de la Zoologica. Discurso inaugural. Buenos Aires, 1873. 8vo. (Met het vorige nommer van Dr. Weyenbergh ten geschenke ontvangen).

BIBLIOTHEEK B.

Natuurlijke Historie in het algemeen.

Niets bijgekomen.

Algemeene Dierkunde.

Niets bijgekomen.

Algemeene Entemologie.

- 1. Thomson (C. G.), Opuscula Entomologica. Lund, 1878. Fasc. V. 8vo.
- Gerstaecker (Dr. A.), Die Gliederthier-Fauna des Sansibar-Gebietes. Nach dem von Dr. O. Kersten während der von der Decken'schen Ost-Afrikanischen Expedition im Jahre 1862 und von C. Cooke auf der Insel Sansibar im Jahre 1864 gesammelten Material. Leipzig und Heidelberg, 1873. Mit 18 Taf. 4to.

Bijzondere Entomologie.

A. Coleoptera.

- 3. Fauvel (A.), Faune Gallo-Rhénane ou Species des Insectes qui habitent la France, la Belgique, la Hollande, le Luxembourg, la Prusse-Rhénane, le Nassau et le Valais. (Coléoptères). Tom. III, livr. 4. Caen, 1873. 8vo. (Geschenk van den Schrijver).
- 4. Gemminger (Dr. M.) et B. de Harold, Catalogus Coleopterorum hucusque descriptorum synonymicus et systematicus. München, 1869—73. Tom. VI—VIII, IX pars 1, X. 8vo

- Gorham (H. S.), Endomycici Recitati. A Catalogue of the Coleopterous group Endomycici, with Descriptions of new Species and Notes. London, 1873. With a plate. 8vo.
- Harold (E. v.), Coleopterologische Hefte. München, 1870—74.
   Heft 6—12. 8vo.

B. Lepidoptera.

- 7. Hewitson (W. C.), Exotic Butterfies, being Illustrations of new Species. London, 1873—74. Part 88—91. With col. pl. 4to.
- 8. Millière (P.), Iconographie et description de Chenilles et Lépidoptères inédits. Paris, 1873. Livr. 32 et 33. Av. pl. col. 8vo.
- Stainton (H. T.), The Natural History of the Tineina. London, Paris and Berlin, 1873. vol. 13. With col. pl. 8vo. (Geschenk van den heer Stainton).
- Vollenhoven (Dr. S. C. Snellen van), Beschrijvingen en afbeeldingen van Nederlandsche vlinders. 's Gravenhage, 1874. Dl. III, nº. 25—32. Met gekl. pl. 4to. (Vervolg op J. C. Sepp, Beschouwing der wonderen Gods.)

C. Hymenoptera.

- Marshall (T. A.), A Catalogue of British Hymenoptera; Chrysididae, Ichneumonidae, Braconidae and Evaniidae. London, 1872. 8vo.
- 12. Thomson (C. G.), Skandinaviens Hymenoptera. Tom. III, fasc. 1. (Vespa L.) Lund, 1874. 8vo.

D. Hemiptera.

 Giebel (C. G.), Insecta epizoa. Die auf Säugethieren und Vögeln schmarotzenden Insecten, nach Chr. L. Nitzsch's Nachlass. Leipzig, 1874. M. 20 Tfin. 4to.

E. Neuroptera.

Niets bijgekomen.

F. Orthoptera.

Niets bijgekomen.

6. Diptera.

Niets bijgekomen.

H. Arachnoidea en Myriapoda.

 Menge (A.), Preussische Spinnen. Danzig. Abtheil. V und VI. Mit Tafeln, 8vo.

Palacontologie.

Niets bijgekomen.

Ontwikkelingsgeschiedenis en Ontleedkunde.

Niets bijgekomen.

Tijdschriften.

- 15. Album der Natuur. Tijdschrift ter verspreiding van natuurkennis onder beschaafde lezers van allerlei stand. Jaarg. 1873, 1874 afl. 1—10. Haarlem, 1873—74. 8vo.
- Annales de la Société Entomologique de Belgique. Brux. 1873.
   T. 16. Av. 3 pl. n. 8vo. (In ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.)
- 17. Annales des Sciences Naturelles. Zoologie et Palaeontologie. Paris, 1873—74, 5° sér. t. 18, n°. 2—6, t. 19, t. 20, n°. 1 et 2 Av. pl. 8vo.
- Annals and Magazine of Natural History. Conducted by C. C. Babington, J. E. Gray, W. S. Dallas and W. Francis. London, 1873—74. 4th. ser. Vol. 12, 13, 14 no. 1 and 2. With pl. 8vo.
- 19. Archiv für Naturgeschichte. Gegründet von Wiegmann und fortgesetzt von Erichson und Troschel. Berlin, 1871—74. Jahrg. 37 n°. 5 und 6; 38 n°. 5; 39 n°. 2—4; 40 n°. 1 und 2. Mit Tafin. 8vo. (In ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.)
- 20. Archives (Nouvelles) du Muséum d'histoire naturelle de Paris. Paris, 1873—74. Tom. 9, livr. 2—4, Tom. 10, livr. 1. Av. pl. 4to.
- 21. Bericht tiber die wissenschaftlichen Leistungen im Gebiete der Entomologie während des Jahres 1870 von Fr. Brauer, und während der Jahre 1869 und 1870 von Dr. A. Gerstaecker. Berlin, 1873. 8vo.
- Berliner Entomologische Zeitschrift, herausgegeben von dem Entomologischen Vereine in Berlin. Redact. Dr. G. Kraatz. Berlin. 1873—74. 17ter Jahrg. und 18ter Jahrg. Heft 1 und 2. M. Tfin. 8vo. (In ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.)
- Bulletin de la Société impériale des Naturalistes de Moscou, publié sous la direction du Dr. Renard. Moscou, 1873—74. Ann. 1872, n°. 4, Ann. 1873, n°. 2 et 3. Av. pl. 8vo. (In ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.)
- 24. Correspondenz-Blatt des zoologisch-mineralogischen Vereines in Regensburg. Regensburg, 1873-74. Jahrg. 27, n°. 5—12; Jahrg. 28, n°. 1—3. 8vo.
- 25. Entomologische Zeitung. Herausgegeben von dem Entomologischen Vereine in Stettin. Stettin, 1873 Jahrg. 34. Mit 2 Tfln. 8vo. (In ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.)
- 26. Entomologist's (The) Annual for 1874. London, 1874. W. 1 pl. 8vo. (Geschenk van den heer H. T. Stainton).
- Entomologist's (The) monthly Magazine. Conducted by J. W. Douglas, R. M. Lachlan, E. C. Rye and H. T. Stainton. Lond., 1873—74. vol. X. n°. 2—12, vol. XI, n°. 1—3. 8vo.

- Horae Societatis Entomologicae Rossicae. Petropoli, 1872 73.
   T. IX, X. n. 1. 8vo. (In ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.)
- Jaarboekje v. het Kon. Zool. Genootschap "Natura Artis Magistra".
   Amst. 1874. M. pl. 8vo.
- 30. Journal of the Proceedings of the Linnean Society of London. (Zoology). Lond. 1872—73. vol. XI, n°. 55 and 56. 8vo. (In ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.)
- 31. Mittheilungen der Schweizerischen Entomologischen Gesellschaft. Redigirt von Dr. G. Stierlin. Schafhausen, 1873—74. Vol. IV. Heft n°. 2—4. 8vo. (In ruit tegen het Tijdschr. v. Entom.)
- 32. Revue et Magasin de Zoologie pure et appliquée, sous la direction de M. F. E. Guérin-Méneville. Paris, 1873—74. 3me sér., t. I, n°. 7—12; t. II, n°. 1—6. Av. pl. 8vo.
- 33. Transactions of the Entomological Society of London for 1873 and for 1874 prt. 1 and 2. Lond. 1873—74. With pl. 8vo. (In ruil tegen het Tijdschr. v. Entom.)
- 34. Transactions of the Linnean Society of London. Lond. 1871—74. vol. 27, 28, 29 prt. 1 and 2, 30 prt. 1. W. pl. and also the Index to vol. I—XXV. 8vo.
- 35. Tijdschrift voor Entomologie, uitgegeven door de Nederlandsche Entomologische Vereeniging. 's Gravenhage, 1873—74. 2de Serie. dl. 8, aflev. 5 en 6, dl. XVII. aflev. 1—4. M. gekl. pl. 8vo.
- 36. Verhandlungen des Naturhistorischen Vereines der preussischen Rheinlande und Westphalens. Bonn, 1872—73. Jahrg. 29 und 30. M. Tafin. 8vo.
- 37. Verslagen der beide in 1873 door de Nederl. Entom. Vereeniging gehouden Vergaderingen.
- 38. Zoological (The) Record for 1871 and 1872, being volume VIII and IX of the Record of Zoological Literature, edited by A. Newton. Lond. 1873 and 74. 8vo.
- 39. Zoologist (The). A monthly Journal of Natural History, conduct. by E. Newman. Lond. 1873—74. Sec. series. n°. 94—107. 8vo.

Reizen.

Niets bijgekomen.

Varia.

Niets bijgekomen.

ENTOMOLOGISCHE INHOUD

VAN

ONTVANGEN TIJDSCHRIFTEN.

Julij 1873.

Newman's Entomologist, n^e. 118 (July 1873) (a). 1)

Variety of Epinephele Hyperanthus (female), with illustrations, by Edw. Newman. — Economy of Chalcidiae, by Fr. Walker (continued). — Life-History of Thecla W-Album, by Edw. Newman. — Larva of Hesperia Actaeon, by Th. Parmiter. — Description of the Larva of Hesperia Actaeon? by Edw. Newman. — Early History of Agrotis Ashworthii, by C. S. Gregson. — Description of the Larva of Euchromia purpurana, by C. S. Gregson. — Description of the Larva of Depressaria rotundella, by C. S. Gregson. — Description of the Larva of Platyptilus gonodactylus, by C. S. Gregson. — Voorts: Entomological Notes, Captures, etc.

Entomologist's Monthly Magazine, n°. 110 (July 1873) (b).

On certain British Hemiptera Homoptera (Revision of the Bythoscopidae), continued, by J. Scott. — Description of two new genera
and three new species of Anthribidae from New Zealand, by D.
Sharp. — On a genus of the Byrrhidae from Japan, by T.
Vernon Wollaston. — Notes on British Tortrices, by C. G. Barrett
(continued). — Voorts vele kleine entomologische aanteekeningen. —
Review: Les Papillons diurnes de Belgique; Manuel du jeune
lépidopterologiste. Par Louis Quaedvlieg. Bruxelles, Paris et Berlin,
1873. 12mo. — Notes on Heteromera, and Descriptions of new
genera and species (n°. 9), by F. Bates.

Newman's Zoologist, Sec. ser. n°. 94 (July 1873) (b).

A Visit to Corsica, by F. A. Walker (concluded).

Annals and Magazine of Natural History. 4th series, vol. 12 n°. 67 (July 1873) (b).

A Catalogue of the Neuropterous Insects of New Zealand; with Notes and Descriptions of new Forms, by R. Mc Lachlan. —

^{1) (}a) duidt aan dat het werk tot de oorspronkelijke Bibliotheek der Ned. Ent. Vereeniging, (b) dat het tot de Bibliotheek Hartogh Heys van de Lier behoort.

Descriptions of new Species of Fossorial Hymenoptera in the Collection of the British Museum, by F. Smith (continued). — On Nephropsis Stewarti, a new Genus and Species of Macrurous Crustaceans, dredged in deep water off the Eastern Coast of the Andaman Islands, by James Wood-Mason. — On the Occurrence of Ligidium agile in Belgium, by F. Plateau.

Revue et Magasin de Zoologie, 1873. n°. 7 (b).

Monographie des espèces de Coleoptères du genre Erodius, par M. Allard (suite).

Correspondenz-Blatt des zool-miner. Vereins in Regensburg. 27ster Jahrg. 1873. n°. 5—6. (b).

Enoicyla pusilla Burm., ihre Lebensweise und Fundorten, von C. Ritsema.

Archiv für Naturgeschichte, von Troschel. 37ster Jahrg. 5 tes Heft. (b). Bericht über die Leistungen in der Naturgeschichte der Insekten während des Jahres 1870, von F. Brauer. — Bericht über die wissenschaftlichen Leistungen im Gebiete der Myriapoden, Arachniden und Crustaceen während d. J. 1869—1870, von A. Gerstaecker.

Augustus 1873.

Newman's Entomologist, no. 119 (Aug. 1873) (a).

Variety of Epinephele Tithonus (with illustration) bij E. Newman. — Economy of Chalcidiae, by F. Walker (continued). — Notes on Southern Indian Lepidoptera, by W. Watkins. — On the Habits of certain Gall-insects of the Genus Cynips, by H. F. Bassett. — Forest Collecting in April, by C. S. Gregson. — Description of the Larva of Depressaria Douglasella, by C. S. Gregson. — Entomological Notes, Captures, etc.

Entomologist's Monthly Magazine, no. 111 (August 1873) (b).

Notes on Heteromera, and descriptions of new genera and species (no. 9, continued), by F. Bates. — Descriptions of three new species of water-beetles from Central-America, by D. Sharp. — Notes on Japanese Coccinellidae, by G. Lewis. — Description of a new species of Brahmaea, in the collection of the British Museum, by A. G. Butler. — Descriptions of three new species of Rhopalocera from Angola, by W. C. Hewitson. — Descriptions of new species of African Lepidoptera (continued), by Chr. Ward. — Notes on Corixa, by F. Buchanan White. — British Hemiptera, an additional genus and species, by J. Scott. — Notes on British Tortrices (continued), by C. G. Barrett. — A species of Harpalus new to Britain, by T. Blackburn. — Note on habits of 2 Drilus, by G. Lewis. — Capture in Northumberland of a Saw-fly new to Britain, by T. J. Bold. — Occurrence of Poecilosoma pulverata

Retz., a saw-fly new to Britain, by P. Cameron. — Lithosia stramineola and griseola proved to be only varieties of one species, by J. Hellins. — Capture of Ophiodes lunaris near Lewes, by J. H. A. Jenner. — Description of the larva of Limacodes asellus, by W. Buckler. — Description of the larva of Ephyra pendularia, by G. T. Porritt. — Proceedings of the Entomological Society of London.

Archiv für Naturgeschichte, von Troschel. 39ster Jahrg. 2 tes Heft. (b).
 Die Cetoniden der Philippinischen Inseln, beschrieben von Dr. 0.
 Mohnike. (Schluss). — Von den Sinnesorganen der Insecten im Allgemeinen, von Gehör- und Geruchsorganen im Besondern, von Dr. A. Paasch.

Newman's Zoologist. Sec. Series. no. 95 (August 1873) (b).

Proceedings of the Entomological Society. June 2 and July 7, 1873. Annals and Magazine of Natural History. 4th. ser. vol. 12. no. 68 (August 1873) (b).

A Sphaeromid from Australia, and Arcturidae from South Africa, by Th. R. R. Stebbing. — Descriptions of New Species of Fossorial Hymenoptera in the Collection of the British Museum, by F. Smith (continued). — Answer to Dr. Stoliczka's "Notes on the Indian Species of Thelyphonus", by A G. Butler. — A Monographic Revision of the Genus Phrynus, with Descriptions of four remarkable new Species, by A. G. Butler. — Contributions to the Study of the Entomostraca, by G. S. Brady and D. Robertson (n°. 8. On Marine Copepoda taken in the West of Ireland. — On the Longicorn Coleoptera of Japan, by H. W. Bates. — On the Appearance of Danais Archippus in Australia, by F. M'Caj. — The Megalops Stage of Ocypoda, by S. J. Smith.

Revue et Magasin de Zoologie, 1873. nº. 8 (b).

Description de nouveaux genres et de nouvelles espèces de Coléoptères Lamellicornes, par le Dr. Sharp (suite). — Hyménoptères nouveaux du bassin méditerranéen, par le Dr. Dours (suite).

Bullettino della Società Entomologica Italiana, Ann. 5, trim. II. (a). Influenza del calore asciutto sullo sviluppo di alcune crisalidi, del V. Ghiliani. — Contribuzioni alla Fauna imenotterologica italiana, del G. Giovanni. — Materiali per la Fauna entomologica dell'isola di Sardegna. Coleotteri (continuazione), del B. Piero. — Rassegna entomologica, del B. Flaminio. — Diagnosi di Coleotteri nuovi italiani, del C. A. Dohrn. — Sopra una nuova specie di Lepidotteri dannosi alla coltivazione del Cotone in Egitto, del Prof. A. Targioni-Tozzetti.

September 1873.

Newman's Entomologist, no. 120 (Sept. 1873) (a).

The Elephants Louse, by E. Newman. — Economy of Chalcidiae, by F. Walker. — Notes on Southern Indian Lepidoptera, by W. Watkins. — Captures in the New Forest in 1873; from June 23 to July 21, including ten days at Freshwater, Isle of Wight, by W. H. Tugwell. — Description of the Larva of Lithosia quadra, by B. Lockyer. — Description of the Larva of Depressaria Yeatiana F., by C. S. Gregson. — Entomological Notes, Captures, etc.

Entomologist's Monthly Magazine, n°. 112 (Sept. 1873) (b).

Description of a new species of *Dromius* from England, by E. C. Rye. — Description of a new species of the Coleopterous genus *Anoplognathus*, by C. O. Waterhouse. — Notes on *Corixa* (concluded), by F. Buchanan White. — On certain British Hemiptera-Homoptera (Revision of the *Bythoscopidae*) continued, by J. Scott. — Vele kleine aanteekeningen. — Notes on British *Tortrices*, continued, by C. G. Barrett.

Annals and Magazine of Natural History, 4th ser. vol. 12. n°. 69 (Sept. 1873) (b).

On the Longicorn Coleoptera of Japan, by H. W. Bates. — List of Lepidoptera in a small Collection sent from Peru by Mr. Whitely, with Descriptions of the new Species, by A. G. Butler. — Additions to the Australian Curculionidae. Part V, by F. P. Pascoe. — Descriptions of New Species of Fossorial Hymenoptera in the Collection of the British Museum, and of a Species of the rare Genus Iswara belonging to the family Dorylidae, by F. Smith.

Journal of the Linnean Society. Zoology. vol. XI n°. 55 en 56 (b). Note on a Chinese Artichoke-Gall (mentioned and figured in Dr.

Note on a Chinese Artichoke-Gall (mentioned and figured in Dr. Hance's paper "On Silkworm-Oaks") allied to the European Artichoke-Gall of Aphilothrix gemmae L., by A. Müller. — On the Geographical Distribution of the Diurnal Lepidoptera as compared with that of the Birds, by W. F. Kirby. — Contributions towards the Knowledge of the Curculionidae, Part III, by F. Pascoe. — Descriptions of Buprestidae collected in Japan by G. Lewis, by E. Saunders. — On some new species of European Spiders, by O. P. Cambridge.

Mittheilungen der schweizerischen entomologischen Gesellschaft. Vol. IV. Heft n°. 2 (b).

Noctuinen-Fauna der Schweiz, von J. Wullschlegel (Fortsetzung). Revue et Magasin de Zoologie, 1873 n° . 9 (b).

Coléoptères du Nord de l'Afrique, par M. M. L. Fairmaire et Raffray.

October 1873.

Newman's Entomologist, n°. 121 and 122 (Oct. 1873) (a).

On the Brain and a Portion of the Nervous System of Pediculus

ı

Capitis, by J. S. Bowerbank. — Variety of Melitaea Euphrosyne, by Edw. Newman. — Notes on the Mymaridae, by Fr. Walker. — On Aphides and Honeydew, by Fr. Walker. — Aspect on the underside of the Oak-leaf, July 22, by Fr. Walker. — Note on the Appearance of Aphis Nymphaeae and of its Aphidius in the Middle of August, by Fr. Walker. — On Parasitism of Chalcidiae, by Fr. Walker. — Notes on Southern-Indian Lepidoptera, by W. Watkins (continued). — Life History of Dasypolia Templi, by C. S. Gregson. — Description of the Larva of Decophora pseudospretella, by C. S. Gregson. — Description of the Larva of Leioptilus Lienigianus, by the same. — Entomological Notes, Captures, etc.

Entomologist's Monthly Magazine, n°. 113 (Oct. 1873) (b).

Notes on British Tortrices (continued) by C. G. Barrett. — Natural History of British species of Deltoid Lepidoptera of the genus Herminia, by Buckler and Hellins. — Descriptions of new species of exotic Rhopalocera, by R. P. Murray. — Description of three new Continental and one British species of Liburnia, by John Scott. — Oniscigaster Wakefieldi, a new genus and species of Ephemeridae from New Zealand (with a woodcut), by R. Mac Lachlan. — Description of a new species of Lucanidae, by C. O. Waterhouse. — Verder vele kleine aanteekeningen.

Annals and Magazine of Natural History, 4th ser. vol. XII, n°. 70 (Oct. 1873) (b).

Additions to the Australian Curculionidae. Part V, by Fr. P. Pascoe.—
Descriptions of new species of Fossorial Hymenoptera in the collection of the British Museum, by Fr. Smith. — On the Amount of substance-waste undergone by Insects in the Pupal state, with Remarks on Papilio Ajax, by Raph. Meldola. — On the Longicorn Coleoptera of Japan, by H. W. Bates. — On Rhopalarhyuchus Kröyeri, a new Genus and Species of Pycnogonida, by James Wood-Mason. — Note on certain species of Phasmidae hitherto referred to the Genus Bacillus, by the same.

Bullettino della Società Entomologica Italiana, Anno V. Trim. 3 (a).

Degli insetti nocivi e dei loro parassiti enumerazione con note, del Prof. C. Rondani. — Comunicazione preventiva sopra i Neurotteri (Odonati) del Modenese, del Prof. A. Spagnolini. — Escursioni fatte sul monte Pellegrino presso Palermo, da E. Ragusa. — Escursioni entomologiche al Bosco della Ficuzza e nei prossimi ex-feudi Marraccia, Catagnano e Rao (Sicilia) fatte da G. P. Marott. — Materiali por la Fauna entomologica dell' isola di Sardegna. Coleotteri (continuazione) ordinati da P. Bargagli.

Nouvelles Archives du Muséum d'histoire naturelle de Paris. tom. IX. 3° fasc. (b).

Recherches sur la faune carcinologique de la Nouvelle-Calédonie, par A. Milne-Edwards.

Annali del Museo Civico di Storia naturale di Genova, vol. I, II & III (a). Gli Opilionidi italiani, memoria di G. Canestrini. — Aphididae Liguriae, auctore P. M. Ferrari. — Formicidae Borneenses collectae a J. Doria et O. Beccari in territoria Sarawak annis 1865—1867, descriptae a G. Mayr. — Note sopra alcuni Coleotteri appartenenti alle collezioni del Museo Civico di Genova, per il Dr. R. Gestro. — Nuove specie italiane del genere Adelops, per L. Fairmaire. — Species Aphididarum hucusque in Liguria lectas P. M. Ferrari enumerat.

November 1873.

Newman's Entomologist, n°. 123 (Nov. 1873) (a).

Capture of the King Crab (Limulus Polyphemus) off the Coast of Holland; with brief Notice of its Characters (with illustrations), by Edw. Newman. — Notes on the Oxyura. Family I. Platygastridae (with illustrations), by F. Walker. — Notes on Southern Indian Lepidoptera, by W. Watkins. — Entomological Notes, Captures, etc.

Entomologist's Monthly Magazine, no. 114 (Nov. 1873) (b).

Note on the Lepidopterous Fauna of St. Vincente, with Description of a new species of Gelechia, by Prof. Weyenbergh, Ph. D. — Description of nine new species of Lycaenidae from the West Coast of Africa, by W. C. Hewitson. — Description of a new Japanese species of Lycaena, and change of name of L. cassioides Murray, by R. P. Murray. — On certain British Hemiptera-Homoptera (Revision of the Bythoscopidae), by J. Scott. — Notes on Anisotomidae, with description of three new species (two from Japan, and one from Great-Britain) no. 1, by E. C. Rye. — Description of a new species of Liosomus from Great Britain, by the same. — Entomological Notes, etc. — Notes on British Tortrices, by G. C. Barrett.

Annals and Magazine of Natural History. 4th ser. vol. 12, no. 71 (Nov. 1873) (b).

On the Longicorn Coleoptera of Japan, by H. W. Bates. — Descriptions of new species of Fossorial Hymenoptera in the Collection of the British Museum, by F. Smith. — On the Respiratory Organs of the Araneida, by P. Berthan. — Migrations of Danais Archippus, by G. Semper. — On the Zoological Position and Function of the Parasitic Acarina called Hypopus, by M. Mégnin.

Correspondenz-Blatt des zool.-miner. Vereins in Regensburg, 27ter Jahrg. 1873. no. 9 (b).

Systematische Uebersicht der Käfer, welche in Baiern und der nächsten Umgebung vorkommen, von G. Kittel.

December 1873.

Newman's Entomologist, nº. 124 (Dec. 1873) (a).

Controlling Sex in Butterflies, by Chas. V. Riley. — Entomological Notes, Captures, etc.

Entomologist's Monthly Magazine, no. 115 (Dec. 1873) (b).

Description of six new Species of Epitola from the West-Coast of Africa, by W. C. Hewitson. — Descriptions of new Species of African Diurnal Lepidoptera, by Chr. Ward (continued). — The Lepidoptera of Ireland, by E. Birchall, containing a List of Species observed in Ireland since publication of list in the Ent. Mo. Mag. vol. III (1866). — Description of a new Species of Silis from Angola, by Ch. O. Waterhouse. — Entomological Notes, Captures, etc. — Description of a second Species of Aphanorephalus Woll. from Japan, by E. C. Rye. — On new Coleoptera from Japan, by T. Vernon Wollaston.

Annals and Magazine of Natural History, 4th ser. vol. XII, no. 72 (Dec. 1873) (b).

Descriptions of new Genera and Species of *Heteromera*, chiefly from New Zealand and New Caledonia, together with a Revision of the Genus *Hypaulax* and a Description of an allied new Genus from Colombia, by F. Bates.

Album der Natuur, Jaarg. 1874. aflev. 1 (b). Dierlijke vermomming, door P. Harting.

Archiv für Naturgeschichte, von Troschel, 37ster Jahrg. 6 tes Heft. (b). Bericht über die wissenschaftlichen Leistungen im Gebiete der Myriapoden, Arachniden und Crustaceen während des Jahres 1869—1870, von A. Gerstaecker (Fortsetzung).

Coleopterologische Hefte, von E. von Harold. Heft VI—XI. (b).

Zweite Nachlese zu den Käfern von Tirol, von V. Gredler. — Die Arten der Gattung Euparia, von E. von Harold. — Ueber den Gattungsnamen Trachys, von Dr. G. Kraatz. — Bemerkungen zur Nomenclatur der Elateriden, von H. von Kiesenwetter. — Ueber Nomenclatur, von E. von Harold. — Die Gattungen der Coleopteren, von G. R. Crotch (übersetzt von E. von Harold). — Beiträge zur Familie der Tenebrioniden, von Dr. Haag-Rutenberg. — Die Arten der Gattung Ammoecius, von E. von Harold. — Beiträge zur Familie der Tenebrioniden, von Dr. Haag-Rutenberg (Iltes Ştück). — Diagnosen neuer Coprophagen, von E. von Harold. —

Verzeichniss der von Dr. Beccari in Bogos gesammelten coprophagen Lamellicorniën, von E. von Harold. — Beiträge zur Familie der Tenebrioniden, von Dr. Haag-Rutenberg (IIItes Stück). — Diagnosen neuer Coprophagen, von E. von Harold. — Monographie der Gattung Trox, von E. von Harold. — Description of a new Aphodius, by J. L. Leconte. — Memorandum zu den Coleoptera Caffrariae: Longicornia, von Ol. Im. Fähraeus. — Einige Bemerkungen zu dem Aufsatze: über Nomenclatur, von H. von Kiesenwetter. — Beiträge zur Familie der Tenebrioniden, von Dr. Haag-Rutenberg (Schluss). — Dritte Nachlese zu den Käfern von Tirol, von V. Gredler. — Bemerkungen zur Nomenclatur der Dytiscidae, von H. von Kiesenwetter. — Ueber Geotrupes stercorarius und die nächstverwandten Arten, von E. von Harold. — Diagnosen neuer Coprophagen, von E. von Harold.

- Schriften der Königl. phys.-ökon. Gesellschaft zu Königsberg, 13ter Jahrg. 2te Abth. (a).
- Ueber die Raupe und Puppe der Argynnis Laodice, von G. Künow (mit einer Tafel).
- Proceedings of the Scientific Meetings of the Zoological Society of London for the year 1872, prt. II & III (a).
  - Descriptions of new Indian Lepidoptera, by F. Moore. Descriptions of twenty-four new Species of *Erigone*, by O. P. Cambridge. On *Platypsyllidae*, a new Family of Coleoptera, by J. L. Leconte.
- Bulletin de la Société Impériale des Naturalistes de Moscou. Ann. 1872, nº. 4 (b).
  - Enumeration der in den russischen Gouvernements Kiew und Volhyniën bisher aufgefundenen Käfer, von J. H. Hochhuth.
- Mittheilungen der schweizer. entom. Gesellschaft, Vol. IV. Heft no. 3 (b).

  Noctuinen-Fauna der Schweiz, von J. Wullschlegel (Fortsetzung). —

  Observations sur les notes synonymiques etc. de M. Desbrochers des Loges, par H. Tournier. Entomologische Beobachtungen und Notizen, von J. Erné. Neue schweizerische Microlepidopteren, von H. Frey.
- Stettiner Entomologische Zeitung, 34ter Jahrg. 1873. (b).
  - Die Larven von Ascalaphus, von Dr. H. Hagen. Coleopterologisches, von J. Sahlberg. Exotisches, von C. A. Dohrn. Vier neue deutsche Staphilinen, beschrieben von Dr. E. Eppelsheim. Allantus consobrinus Klug var. Zwickoviensis m., von D. H. R. von Schlechtendal. Lepidopterologisches, von F. Eppelsheim. Gelechia Kiesenwetteri n. sp., beschrieben von W. Heuäcker. Lepidopterologische Notizen, von W. Heuäcker. Ueber das Ausfüttern der Insecten-Kästen, von H. B. Möschler. Beobachtungen über einige Lepidopteren, von A. Fuchs. Antheraea

Gueinzii, eine alte Saturnide aus Natal, von P. Massen. -Lepidopterologisches, von A. Dihrik. — Sammelbericht, von Dr. H. Beuthin. - Lepidopterologische Beobachtungen vom Jahre 1872, von P. C. Zeller. — Erwiderung des Professor Schenck. — Synonymische Miscellaneen, von Dr. Suffrian. --- Ueber den Fundort von Anthidium curvipes Imhoff, von A. Müller. - Lepidopterologische Mittheilungen aus Nord-Finnland, von J. G. Schilde. -Acridiodea nonnulla nova insigniora, descripsit A. Gerstaecker. -Ueber Morphiden, von H. B. Möschler. - Nordamerikanische Tineen, von Prof. H. Frey und J. Boll. — Ueber die entomologischen Arbeiten Hans Ström's, von Dr. H. Hagen. - Ein Ausflug nach dem Altvater-Gebirge, von J. P. E. Frdr. Stein. -Lepidopterologische Notizen, von W. Heuäcker. - Acalles Sophiae., n. sp. Tschapeck. — Die Larven von Myrmeleon, von Dr. H. Hagen. — Chilenische Insekten, beschrieben von Dr. R. A. Philippi. — Randglossen zu einigen Arten der Gattung Julodis Eschsch. von C. A. Dohrn. - Exotisches, von C. A. Dohrn. - Dolichopoden aus Mecklenburg, beschrieben von Direct. Raddatz. - Bemerkungen über einige Hummelarten, von Dr. Kriechbaumer. - Eine neue Plutella, von Dr. Steudel. - Zur Naturgeschichte einiger Eupitherien, von A. Fuchs. — Uebersicht der europäischen Arten des Genus Ichneumon (Wesmael) mit Angabe der bei Birkenfeld vorkommenden und Beschreibung neuer Arten, von Tischbein.-Lepidopterologische Notizen, von Dr. A. Speyer. - Ist die Ueberwinterung gewisser Raupen-Arten zu deren Entwicklung nothwendig?, von Dr. Kalender. - Protest, von C. A. Dohrn. -Eine Völkerwanderung der Libellula quadrimaculata, von A. Kuwert. - Lamellicornia Argentina, von H. Burmeister. - Neuropterologisches, von R. Mac-Lachlan. — Ueber ein zweiköpfiges Monstrum (Larve von Chironomus) und über Insecten-Monstra überhaupt, von H. Weyenbergh. - Verzeichniss der Ende 1873 in der Bibliothek des Stettiner entom. Vereins vorhandenen Bücher.

Annual Report of the Board of Regents of the Smithsonian Institution, for the year 1871 (a).

Alternate Generation and Parthenogenesis in the Animal Kingdom, by Dr. G. A. Kornhuber.

Report of the Commissioner of Agriculture, for the year 1871 (a).

Report of the Entomologist and Curator of the Museum, Townend Glover.

Monthly Reports of the Department of Agriculture, for the year 1872 (a). Bevat verschillende Entomologische Verslagen.

Januarij 1874.

Newman's Entomologist, nº. 125 (Jan. 1874) (a).

Descriptions of Oak-galls, translated by Miss A. Weise. — Notes

on the Oxyura. Family 2. Scelionidae, by Fr. Walker. — A List of Macro-Lepidoptera taken in Alderney, by W. A. Luff. — Three Notes on Aphides, by Fr. Walker. — Entomological Notes, Captures, etc.

Entomologist's Monthly Magazine, no. 116 (Jan. 1874) (b).

Notes on Coleoptera common to Europe and Japan, by G. Lewis. — Descriptions of three new Species of Scarabacidae from Australia and Japan, by Ch. O. Waterhouse. — Description of a second species of Cathorniocerus from Great Britain, by E. C. Rye. — Entomological Notes, Captures, etc. — The local Entomological Societies in London. — Remarks on some of the Hemiptera enumerated by Herr Thomson in the 4th Fasciculus of his "Opuscula Entomologica, by J. W. Douglas. — On certain British Hemiptera-Homoptera, by J. Scott (continued).

Annals and Magazine of Natural History, 4th ser. vol. 13, n⁰. 73 (Jan. 1874) (b).

Descriptions of New Genera and Species of Heteromera, chiefly from New Zealand and New Caledonia, together with a Revision of the Genus *Hypaulax* and a Description of an allied New Genus from Colombia, by F. Bates. — On the Sterile Eggs of Bees, by C. Claus and C. von Siebold. — The Parasitic Mites of Birds, a Contribution to the Knowledge of the Sarcoptidae, by E. Ehlers.

Revue et Magasin de Zoologie, 1873, no. 10 et 11 (b).

Nouvelles espèces de Coléoptères du nord de l'Afrique, par M. M. Fairmaire et Raffray. — Description d'un nouveau genre de Goliathide, Westwoodia Howittii, par M. F. de Castelnau.

Album der Natuur, 1874, aflev. 2 (b).

Merkwaardige nesten, door Dr. P. Schuringa. — Myriapoden der steenkolen-periode.

Archiv für Naturgeschichte, von Troschel. 39ster Jahrg. 3tes Heft (b). Von den Sinnesorganen der Insecten im Allgemeinen, von Gehörund Geruchsorganen im Besonderen, von Dr. A. Paasch (Schluss).

Februarij 1874.

Newman's Entomologist, no. 126 (Febr. 1874) (a).

Notes on the Oxyura. Family 3. Ceraphronidae, 4. Diapridae, 5. Belytidae, 6. Proctotrupidae, 7. Heloridae, 8. Embolemidae, 9. Bethylidae, 10. Dryinidae, by Fr. Walker. — Notes on the Wingbones of the Two-winged Flies, by Fr. Walker. — Additions to the List of Macro-Lepidoptera inhabiting Guernsey and Sark, by W. A. Luff. — Entomological Notes, Captures, etc.

Entomologist's Monthly Magazine, no. 117 (Febr. 1874) (b).

Notes on the Development of Volucella bombylans, parasitical in

the nests of Carder-bees; with Observations on the Development of the tubular head-appendages of its pupa, by Miss E. A. Ormerod.

— On new Coleoptera from Japan (concluded), by T. V. Wollaston. — Description of a new species of *Isonychus* (Fam. Melokonthidae) from Granada, by C. O. Waterhouse. — Description of a new genus and species of Satyridian butterflies, by A. G. Butler. — Description of four new African butterflies, by W. C. Hewitson. — Description of a new genus and two new species of European Oxyura, by T. A. Marshall. — Entomological Notes, Captures, etc.

Newman's Zoologist, Sec. ser. n°. 101 (Febr. 1874) (b).

On the Occurrence of Limulus Polyphemus off the Coast of Holland, and on the Transmission of Aquarium-Animals, by W. A. Lloyd.

Annals and Magazine of Natural History, 4th ser. vol. 13, n°. 74 (Febr. 1874) (b).

The Geographical Relations of the New-Zealand Fauna, by F. W. Hutton. — Descriptions of New Genera and Species of Heteromera, chiefly from New Zealand and New Caledonia, together with a Revision of the Genus Hypaulax and a Description of an allied New Genus from Colombia, by F. Bates. — On some recent Remarks by Mr. Meldola upon Iphiclides Ajax (Papilio Ajax auct.), by S. H. Scudder.

Album der Natuur, 1874. 3de afl. (b). Een blinde kreeft.

Correspondenz-Blatt des zool.-min. Vereines in Regensburg, 27ster Jahrg. 1873, nº. 10--11 (b).

Systematische Uebersicht der Käfer, welche in Baiern und der nächsten Umgebung vorkommen (Fortsetzung), von G. Kittel.

Revue et Magasin de Zoologie, 1873, n°. 12 (b).

Aberration de la Vanessa Urticae, Aber. Atrebatensis, par M. le Dr. Boisduval. — Enumération des Staphylinides recueillis en Asie mineure, par M. Th. Deyrolle, et descriptions d'espèces nouvelles, par M. le Dr. Sharp.

Archiv für Naturgeschichte, von Troschel. 40ster Jahrg. 1stes Heft. (b).

Beitrag zur Kenntniss einiger Insektenlarven, von Dr. W. Rolph. —

Mutillarum Americae meridionalis indigenarum synopsis systematica
et synonymica, auctore A. Gerstaecker.

Maart 1874.

Newman's Entomologist, no. 127 (March 1874) (a).

Variety of Argynnis Adippe (with illustrations) by Edw. Newman. —
Descriptions of Oakgalls (with illustrations), by Miss A. Weise. —
The Naturalist in Nicaragua, by Th. Belt. — List of Lepidoptera forwarded to Edw. Newman, by G. F. Mathew. — Cap-

tures of Hymenoptera in 1873, by Fr. Smith. — Entomological Notes, Captures, etc.

Entomologist's Monthly Magazine, nº. 118 (March 1874) (b).

Natural History of Lithosia quadra, by W. Buckler. — Descriptions of two species of Tenthredinidae, new to science, from Scotland, by P. Cameron Jun. — Description of a new European species of Bethylides (Hymenoptera: Oxyura), by T. A. Marshall. — Description of a new African species of the genus Ischiodontus Cand. (Coleoptera: Fam. Elateridae) by C. Ritsema. — Description of a new species of Heliconia from central America, by W. C. Hewitson. — Descriptions of new species of Coleoptera from Japan, by H. S. Gorham. — Description of a new species of Baridius (Coleoptera: Rhyncophora) from Singapore, which destroys Orchids, by C. O. Waterhouse. — Notes on some Odonata, etc. in the Collection of the Royal Dublin Society, by R. Mac-Lachlan. — Note on Pulex obtusiceps Ritsema, by T. J. Bold. — Entomological Notes, Captures, etc. — On certain British Hemiptera-Homoptera (Revision of the Bythoscopidae: concluded), by J. Scott.

Annals and Magazine of Natural History, 4th ser. vol. 13, n°. 75 (March 1874) (b).

On the Geodephagous Coleoptera of New-Zealand, by H. W. Bates.

Album der Natuur, 1874. 4de aflev. (b).

Lichtorganen van Pyrophorus noctilucus. — Zoogenaamde nesten van bladluizen, door Snellen v. Vollenhoven.

Bullettino della Società Entomologica Italiana, Anno V. Trim. 3 (a). Degli Insetti nocivi e dei loro parassiti enumerazione con note del Prof. Camillo Rondani (continuazione). — Di un nuovo Georyssus e Calomicrus trovati in Sicilia, da Enrico Ragusa. — Note sinonimiche, di Enrico Ragusa. — Ancora della Thalessa clavata e di un altro imenottero nuova per la Fauna entomologica del Piemonte, nota del Cav. Vittore Ghiliani. - Materiali per la Fauna entomologica dell'isola di Sardegna. Coleotteri ordinati da P. Bargagli (continuazione e fine). — Di alcuni Neurotteri (Libellula Lin. et auct., Odonati Fab.) dei dentorni di Padova 1accolti ed ordinati da C. Tacchetti. — Sul Trimium siculum nov. sp. di De Saulcy, nota di E. Ragusa. - Elenco dei Lepidotteri raccolti nei dintorni della IV Cantiniera dello Stelvio, nota dell'Ingegnere A. Curò. — Nuove osservazioni sulla partenogenesi del Bombyx mori Lin. di C. de Siebold. — Rassegna. Coleotteri. Revisione del genere Timarca di L. Fairmaire ed. E. Allard.

Correspondenz-Blatt des zool.-min. Vereines in Regensburg, 27ster Jahrg. 1873, n°. 12 (b).

Systematische Uebersicht der Käfer, welche in Baiern und der nächsten Umgebung vorkommen (Fortzetzung), von G. Kittel. Revue et Magasin de Zoologie, 1874, n°. 1 et 2 (b). Monographie des Agaristidées (Lépidoptères), par le Dr. Boisdaval.

April 1874.

Newman's Entomologist, n°. 128 (April 1874) (a).

Descriptions of Oak-galls, translated by Miss Weise. — Geographical Distribution of Continental Rhopalocera, by the Rev. F. A. Walker. — Entomological Notes, Captures, etc. — Extracts from the Proceedings of the Entomological Society of London, Jan. 5 to Febr. 3, 1874.

Entomologist's Monthly Magazine, n°. 119. (April 1874) (b).

Notes on certain species of the genus Orthostira Fieb., with reference to Mr. Douglas's remarks, by J. Sahlberg. — Notes on British Tortrices, by C. G. Barrett. — Description of a new species of Charactes from the West Coast of Africa, by W. C. Hewitson. — Occurrences of Diurnal Lepidoptera at Galena, Illinois, 1871—1873, by Th. E. Bean. — Entomological Notes, Captures, etc. — New species of Cicindelidae, by H. W. Bates.

Annals and Magazine of Natural History, 4th ser. vol. 13, no. 76 (April 1874) (b).

On the Geodephagous Coleoptera of New Zealand, by H. W. Bates. — On a new Species of Arcturus (A. damnoniensis), by Th. R. R. Stebbing. — A Revision of the Genera Epicharis, Centris, Eulema and Englossa, belonging to the family Apidae, section Scopulipedes, by Fr. Smith.

Revue et Magasin de Zoologie, 1874, n°. 3(b).

Description et figures de deux espèces nouvelles du genre Anthidium F., provenant de l'Archipel des Indes-Orientales, par C. Ritsema.

Berliner Entomologische Zeitschrift, 17ter Jahrg. (1873) 1stes und 2tes Vierteljahrsheft. (b)

Revision der Cisteliden-Gattung Podonta Muls., von H. von Kiesenwetter. — Bemerkungen zur Bearbeitung der Luperus-Arten in der Monographie des Gallérucides von Joannis in Marseul's Abeille, T. III. Ann. 1966. p. 1 flg., von H. von Kiesenwetter. — Zwei neue Aphyctus-Arten, von H. von Kiesenwetter. — Diptera nova, in Pannoniâ inferiori et in confinibus Daciae regionibus a F. Kowarzio capta. Descripsit H. Loew. — Essai monographique sur le genre Cymindis proprement dit, par le Baron M. de Chaudoir. — Beiträge zur Kenntniss der Peruanischen Käferfauna auf Dr. Abendroth's Sammlungen basirt, von Th. Kirsch. — Melitaea Melicerta (var. nova) ein muthmasslicher Bastard von Athalia Rott. u. Dictynna Esp. aus der Umgegend Berlin's, von Julius Pfützner. — Zur Nomenclatur der Cryptocephaliden, von E. von Harold. — Deutungen einiger Käferarten 1817 beschrieben in Beck's Beiträgen

zur baierischen Insekten-Fauna, von Dr. G. Kraatz. - Revision der europäischen Arten der Coccinelliden-Gattung Exochomus Redtb., von Dr. G. Kraatz. — Eine neue deutsche Exochomus-Art (E. minutus), von Dr. G. Kraatz. — Ueber Uloma Perroudi Muls. aus Deutschland und eine neue Art von Cypern, von demselb. -Eine neue Laufkäferart aus Thüringen (Ophonus planiusculus), von demselb. — Ueber Adimonia fontinalis Boh. Thomson, und Ueber Adimonia pallida Joannis; von demselb. — Ueber Cyphon nigriceps Thomson, Kiesenwetter, von demselb. — Xylolaemus fasciculosus Gyll., von demselb. — Ueber Xylosteus gracilis nov. sp., von demselb. — Zwei neue Coleopteren aus Schlesiën, von von Rottenberg. - Eine entomologische Exkursion durch die Grafschaft Glatz und in das Riesengebirge, von W. Koltze. - Sammelberichte von Kellner, Kirsch und Kraatz. - Ueber den Fang des Phloeophilus Edwardsii. — Synonymische Bemerkungen, von Kraatz, Kirsch, Kellner und von Rottenberg. - Neue Literatur. --Ueber den für Deutschland neuen Hydaticus piciventris Thoms., von Dr. G. Kraatz. — Entomologische Beiträge zur Beurtheilung der Darwin'schen Lehre von der Entstehung der Arten, von H. von Kiesenwetter. - Alexis Fedtschenko. Ein Nachruf von G. Lohde. — Eine neue Art Trichodes Herbst, nebst Bemerkungen tiber einige früher beschriebene, von Dr. G. Kraatz.

Annali del Museo Civico di Storia Naturale di Genova, vol. IV (a). Catalogo sistematico dei Ragni del Canton Ticino, con la loro Distribuzione orizzontale e verticale e cenni sull' Araneologia elvetica, pel Dott. P. Pavesi. - Notes sur les genres Morio et Perigona, par M. J. Putzeys. — Catalogo dei Dascillidi, Malacodermi e Teredili della Fauna europea e circummediterranea, appartenenti alle collezioni del Museo Civico di Genova, per F. Baudi. — Muscaria exotica Musei Civici Januensis observata et distincta a Prof. C. Rondani. — Viaggio dei Sign. Antinori, Beccari e Issel nel Mar Rosso e tra i Bogos. Crostacei I. Intorno ad alcuni Cirripedi raccolti nel Mar Rosso. Nota del Prof. G. Seguenza. — Révision des Broscides de l'Australie d'après la collection de M. le Comte de Castelnau, par M. J. Putzeys. — Sopra una nuova specie di Ragni (Nesticus speluncarum) appartenente alle collezioni del Museo Civico di Genova. Nota del Prof. P. Pavesi. - Note sopra alcuni Coleotteri appartenenti alle collezioni del Museo Civico di Genova, per il Dott. R. Gestro. — Description de quelques Coléoptères Hétéromères de la partie australe de l'Amérique, par M. Léon Fairmaire.

Bulletin of the Buffalo Society of Natural Sciences, vol. I no. 2 and 3 (a). Contributions to a Knowledge of North American Moths, by A. R. Grote. — A Study of North American Noctuidae, by A. R. Grote. —

Descriptions of Noctuidae principally from California, by A. R. Grote. — On the North American Geometridae in the Collection of the British Museum, by A. R. Grote. — Kleiner Beitrag zur Kenntniss einiger Nordamerikanischen Lepidoptera, von A. R. Grote. — Description of the Genera Argyrophyes and Condylolomia and of a species of Deuterollyta, by A. R. Grote. — Description of a Butterfly new to the Lower Lake Region, by A. R. Grote. — Description of three Genera of Noctuidae, by A. R. Grote. — On Wallengren's "Lepidoptera Scandinaviae Heterocera disposita et descripta", by A. R. Grote.

Bulletin of the Essex Institute, vol. IV (a).

Injurious insects in Essex County, by Dr. A. S. Packard. — Essex County Spiders, by J. H. Emerton.

Proceedings of the Boston Society of Natural History, vol. XIV and XV part 1 and 2 (a).

Observations on the Development of *Pholcus*, by J. H. Emerton. — On the Larvae of the *Hemerobina*, by Dr. H. A. Hagen.

Six Annual Report of the United States Geological Survey (a).

Coleoptera, by G. H. Horn. — Notes on Orthoptera, by Cyrus Thomas. — Odonata from the Yellowstone, by Dr. H. Hagen.— Descriptions of new species of Mallophaga collected by C. H. Merriam While in the Government Geological Survey of the Rocky Mountains, by A. S. Packard Jr. — Description of new Insects, by A. S. Packard Jr. — Insects inhabiting Great Salt Lake and other saline or alkaline lakes in the West, by A. S. Packard Jr.

Memoirs read before the Boston Society of Natural History, vol. II. prt. II, no. 3.

On the Carboniferous Myriapods preserved in the Sigillarian Stumps of Nova Scotia, by S. H. Scudder.

Report of the United States Geological Surveys of the Territories, vol. V prt. 1 (a).

Acrididae of North America, by Cyrus Thomas.

Bulletin de la Société Impériale des Naturalistes de Moscou, Ann. 1873, nº. 2 (b).

Reise nach Baku, Lenkoran, Derbent, Madschalis, Kasum Kent, Achty, von A. Becker. — Enumération des nouvelles espèces de Coléoptères rapportés de ses voyages par feu Victor Motschoulsky. (12me article).

Verhandlungen der k. k. zool-bot. Gesellschaft in Wien, Jahr 1873. Bd. XXIII (a).

Zoologische Miscellen, von G. Ritter von Frauenfeld (Die neuesten Beobachtungen tiber *Phylloxera vastatrix*. Hydrachna geographica auf *Dytiscus*-Arten schmarotzend). — Beitrag zur Orthopteren-Fanna

Tirols mit Beschreibung einer neuen Pterolepis, von H. Krauss. -Uebersicht der bis jetzt in der Sandezer Gegend West-Galiziens gesammelten Dipteren, von Dr. A. Grzegorzek. - Beitrag zur Naturgeschichte von Eumolpus vitis F., von Dr. Geyza v. Horväth. -Hymenopterologische Beiträge, von Dr. J. Kriechbaumer. - Haemophila, nov. gen. Tabanidarum, von Dr. J. Kriechbaumer. --Verzeichniss der im Jahre 1872 in der Umgebung von Livorno und Pratovecchio gesammelten Schmetterlinge nebst Beschreibung von zwei neuen Schaben aus Siciliën, von J. Mann. - Zoologische Notizen, von Dr. F. Löw. - Seltsame Geschichte eines Tagfalters, von S. H. Scudder. - Zwei neue Anthicinen, beschrieben von Dr. Cl. Hampe. - Beitrag zur Schmetterlingskunde Dalmatiens, von V. Geiger. - Zoologische Miscellen, von G. Ritter von Frauenfeld (Neuer Kartoffelschädling in America. — Zwei neue Gallmticken. — Neuer Phyllopode. — Angebliches Mittel gegen Phulloxera. - Anobium paniceum L. in Paprika.) - Die europäischen Arten der Gattung Lepidurus Leach, nebst einigen biologischen Bemerkungen über Phyllopoden, von Dr. F. Brauer. — Beiträge zur Kenntniss der Nordamerikanischen Nachtfalter, besonders der Microlepidopteren, von P. C. Zeller. 2te Abth. - Beiträge zur Kenntniss der Phryganiden, von Dr. H Hagen. — Beitrag zur Dipteren-Fauna Ungarns, von F. Kowarz. — Dr. J. R. Schiner. Ein Nachruf von G. R. v. Frauenfeld. — Georg Ritter von Frauenfeld. Ein Nachruf von Karl Brunner von Wattenwyl. - Acht neue Arten deutscher zweiflügeliger Insecten, von Th. Beling. -Neue Lepidopteren gesammelt von Herrn Haberhauer, beschrieben von A. Rogenhofer und J. Mann. - Beitrag zur Naturgeschichte verschiedener Arten aus der Familie der Tipuliden, von Th. Beling. - Ueber Diaptomus amblyodon n. sp., von Dr. E. Marenzeller.

Nouvelles Archives du Muséum d'histoire naturelle de Paris. tom. IX fasc. 4 (b).

Recherches sur la faune carcinologique de la Nouvelle Calédonie, par M. A. Milne-Edwards (suite et fin).

Mei 1874.

Newman's Entomologist, n°. 129 (May 1874) (a).

Melitaea Selene? variety, by E. Newman. — Descriptions of Oakgalls. Translated from Dr. Mayr's "Die Mitteleuropäischen Eichengallen" by Mrs. Hubert Herkomer née Weise. — Notes on the Wing-bones of the Two-winged Flies, by F. Walker. — Notes on some Amurland European Diptera, by F. Walker. — Entomological Notes, Captures, etc.

Entomologist's Monthly Magazine, n°. 120 (May 1874) (b).
On certain British Hemiptera-Homoptera (Revision of the family

Delphacidae) by J. Scott. — Hemiptera-Heteroptera: descriptions of two new species of the family *Emesidae*, id. — Description of a genus and species of Hemiptera-Heteroptera new to Europe, id. — Description of two West African Butterflies from the collection of Henly G. Smith, by W. C. Hewitson. — Entomological Notes, Captures, etc. — Index to vol. X.

Newman's Zoologist, Sec. ser. n°. 104 (May 1874) (b).

Notes on the Lido, Torcello and the Pineta, by F. A. Walker.

Annals and Magazine of Natural History, 4th ser. vol. 13, n°. 77 (May 1874) (b).

A Concise Notice of Observations on certain Peculiarities in the Structure and Functions of the Araneidea, by J. Blackwall. — A Revision of the Genera Epicharis, Centris, Eulema and Euglossa belonging to the Family Apidae, Section Scopulipedes, by F. Smith. — A List of Butterflies taken on the march to Coomassie by Lieutenant Alwin S. Bell, between Mansu and the River Prah, with Descriptions of new Species, by W. C. Hewitson. — Additions to the Australian Curculionidae, Part. VI, by F. P. Pascoe. — Contributions towards the Natural History of the Termites, by Dr. F. Müller. — On new Parasitic Crustacea from the N. W. Coast of America, by H. W. Dall.

Album der Natuur, jaarg. 1874. aflev. 6 (b).

Nieuw schadelijk insekt, door D. L. — Bewaarmiddel voor insekten, door Hg. — Tetraneura of Phylloxera? door P. Schuringa.

Revue et Magasin de Zoologie, 1874, n°. 4-6 (b).

Mémoire sur les Coléoptères Tenebrionides formant les genres Sepidium F. et Viela Cast., par M. E. Allard. — Description des Fourmis d'Europe pour servir à l'étude des insectes myrmécophiles, par E. André.

Junij 1874.

Newman's Entomologist, n°. 130 (June 1874) (a).

Gortyna flavago and its Householding, by Edw. Birchall. — The Goat-moth Larva underground, by Edw. Newman. — Notes on the Wing-bones of the Two-winged Flies, by Fr. Walker (continued). — Entomological Notes, Captures, etc.

Entomologist's Monthly Magazine, n°. 121 (June 1874) (b).

Descriptions of some new species of the genus Pachytricha, by D. Sharp. — Descriptions of five new Lucanoid Coleoptera, by Chas. O. Waterhouse. — British Hemiptera, Additional Species, by J. W. Douglas. — Notes on British Tortrices, by C. G. Barrett (continued). — Entomological Notes, Captures, etc. — Orbituary: Dr. Herrich Schaeffer and Th. J. Bold. — Notes on Cicindelidae

and Carabidae, and Descriptions of new species (n°. 17), by H. W. Bates.

Annals and Magazine of Natural History, 4th ser. vol. 13, n°. 78 (June 1874) (b).

Additions to the Australian Curculionidae (Part VII), by Fr. Pascoe. — A Revision of the Genera Epicharis, Centris, Eulema and Euglossa belonging to the Family Apidae, Section Scopulipedes, by F. Smith. — Observations on the Spermatophores of the Decapod Crustacea, by M. Brochi.

Correspondenz-Blatt des zool.-min. Vereines in Regensburg, Jahrg. 28, n°. 1—3 (b).

Systematische Uebersicht der Käfer welche in Bayern und der nächsten Umgebung vorkommen (Fortsetzung), von G. Kittel.

Annales des Sciences Naturelles. Zoologie. 5e sér. tome 19, n°. 3—6 (b).

Note sur le Nephrops Stewartii W. Mason, par A. Milne Edwards.

— Mémoire sur des Crustacés rares ou nouveaux des côtes de France, par M. Hesse. — Essai sur le venin du Scorpion, par le Dr. Jousset de Bellesme. — Observations sur la Réproduction du Phylloxera du chêne, par M. Balbiani.

Julij 1874.

Newman's Entomologist, n°. 131 (Julij 1874) (a).

Descriptions of Oak-galls. Translated from Dr. Mayr's "Die Mitteleuropäischen Eichengallen", by Mrs. Hubert Herkomer née Weise. (continued). — Notes on the Wing-bones of the Two-winged Flies, by Fr. Walker (continued). — Netherland Insects. Translated from the Dutch of Christian Sepp, by Edw. Birchall. — Notes on the Macro-Lepidoptera of Lübeck, by A. W. Paul. — A few Days in East-Sussex, by W. H. Tugwell. — Entomological Notes, Captures, etc.

Entomologist's Monthly Magazine, nº. 122 (July 1874) (b).

Notes on British Tortrices, by C. G. Barrett (continued). — Illustrations of Insect Monstrosities, n°. 1. — On a monstrous stag-beetle (Lucanus Elaphus), by Prof. J. O. Westwood. — Description of a new species of Cetoniadae, by D. Sharp. — Descriptions of new Lycaenidae from West-Africa, by W. C. Hewitson. — Descriptions of three new Butterflies from Costa Rica, by Herbert Druce. — Entomological Notes, Captures, etc. — Life History of Meligethes, by E. A. Ormerod.

Annals and Magazine of Natural History, 4th ser. vol. 13, n°. 79 (July 1874) (b).

Amphipodous Crustacea. A new Species, and some Items of Description and Nomenclature, by T. R. Stebbing. — On

Callisoma Branickii, a new Species from Nice, by A. Wrzesniowski. — On the Longicorn Coleoptera of New-Zealand, by H. W. Bates. — New Observations on the Habits of the Ants of the South of France, by T. Moggridge. — On the Metamorphoses of the Acarina of the Families Sarcoptidae and Gamasidae, by M. Megnin.

Verhandlungen des naturhistorischen Vereines der preussischen Rheinlande und Westphalens, Jahrg. 29 (1872) und 30 (1873) (b).

Anwendung der Darwinschen Lehre auf Bienen, von H. Müller. —
Die dem Wein- und Obstbau schädlichen Insekten, von E.
Taschenberg. — Ueber die Cetoniden der Philipine- und SuluInseln, van Dr. Mohnike. — Verzeichniss Westphälischer Spinnen
(Araneiden), von F. Karsch. — Ueber monströse Körperbildung bei
Coleopteren, von Dr. Mohnike. — Ueber den nordamericanischen
Kartoffelverwüster Poryphora decemlineata Say, von Cornelius.

Annales de la Société entomologique de Belgique. Tome 16e (1873) (b). Révision des Psocides décrites par Rambur, suivie de la liste des espèces de cette famille observées jusqu'ici en Belgique, par M. de Sélys-Lonchamps. — Deuxième Supplément à la Révision générale des Clivinides, par M. J. Putzeys. — Monographie des Galathides, par J. Putzeys. — Description de quelques Tychiides nouveaux, par M. J. Desbrochers des Loges. — Notes sur les Myrméléonides décrits par M. le Dr. Rambur, par R. Mac-Lachlan. - Description d'une nouvelle espèce d'Echthromyrmex, genre des Myrméléonides, par M. R. Mac-Lachlan. — Note sur l'oeuf et le jeune âge de la chenille d'Aencis Aello, par S. H. Scudder. – Supplément aux Notes additionnelles sur les Phryganides décrites par le Dr. Rambur, par R. Mac-Lachlan. — Curculionides recueillis au Japon par M. G. Lewis, par W. Roelofs. (1re partie). -Notice sur la Paranonca prasina Casteln., par G. van Lansberge. -- Comptes-Rendus des Séances de la Société. -- Catalogue de la Bibliothèque de la Société, 2me division.

Coleopterologische Hefte, herausgegeben von E. v. Harold. Heft n°. 12 (b).

Zur Synonymie des Onitis Belial F., von E. v. Harold. — Description d'un nouvel Aphodius, par M. S. de Solsky. — Ueber die Ataenius-Arten mit gezahntem Kopfschilde, von E. von Harold. — Zur Kenntniss der kugelförmigen Trogiden, von E. von Harold. — Proteinus longicollis nov. sp., beschrieben von P. V. Gredler. — Beiträge zur Kenntniss der Amerikanischen Eumolpiden, von E. von Harold. — Ueber eine neue Gattung der Babiidae. — Berichtungen und Zusätze zum Münchener Cataloge. — Literatur. — Miscellen. — Geänderte Namen.

The Entomologist's Annual for 1874 (b).

Observations on Tineina. Epitomized Summary of the Observations

occurring in the nineteen previous Volumes of this Annual, by H. T. Stainton. — Our Utter Ignorance (Lepidoptera), by H. T. Stainton. — New British Species, Corrections of Nomenclature, etc. noticed since the publications of the Entomologist's Annual for 1873 (Coleoptera), by E. C. Rye. — New British Species, Corrections of Nomenclature, etc. (Cynipidae, Ichneumonidae, Braconidae and Oxyura), by T. A. Marshall. — On Hermaphroditism in Ants, by F. Smith. — Notes on new and rare British Lepidoptera (excepting Tineina) for 1873, by H. G. Knaggs. — New British Tineina, by H. T. Stainton. — An Entomologist's Visit to Dalmatia in 1873.

Transactions of the Entomological Society of London for the year 1873 (b).

On a new genus of Colydiidae from Japan, by T. Vernon Wollaston. - On the Cossonidae of Japan, by T. Vernon Wollaston-— The Water Beetles of Japan, by D. Sharp. — Catalogue of the Phytophagous Coleoptera of Japan, with descriptions of the species new to science, by J. S. Baly. - On some new species of Butterflies discovered in Extra-Tropical Southern Africa. by R. Trimen. — On the Hydroptilulae, a Family of the Trichoptera, by A. E. Eaton. — A Monographic List of the Species of Gasteracantha or Crabspiders, with descriptions of new species, by A. G. Butler. — Descriptions of Aculeate Hymenoptera of Japan, collected by Mr. G. Lewis at Nagasaki and Hiogo, by F. Smith. — Contributions to Entomological Bibliography up to 1862, n°. 1, by A. Müller. — On the Geodephagons Coleoptera of Japan by H. W. Bates. — Descriptions of new genera and species of Geodephagous Coleoptera from China, by H. W. Bates. - Characters of seven nondescript Lucanoid Coleoptera, and remarks upon the genera Lissoles, Nigidius and Figilus, by Major Sidney Parry. - Remarks on the Affinities of the genus Nicagus Leconte, by H. Deyrolle. — Descriptions of new genera and species of Tenebrionidae from Australia, New Caledonia and Norfolk Island, by F. Bates. -Notes on the Ephemeridae, by Dr. H. A. Hagen, compiled (with remarks) by A. E. Eaton. - On the habits and economy of certain Hymenopterous Insects which nidificate in briars, and their Parasites, by Sidney Smith Saunders. — List of the species of Galeodides with descriptions of a new species in the collection of the British Museum, by A. G. Butler. — On the genera of the Cossonidae, by T. Vernon Wollaston.

Id. for the year 1874. Prt. I and II (b).

The Staphylinidae of Japan, by D. Sharp. — The Pselaphidae and Scydmaenidae of Japan, by D. Sharp. — Notes on the Habits of *Papilio Merope*, with a description of its Larva and Pupa,

by J. P. Mansel Weale. — Observations on the Case of Papilio Merope, Auct.; with an Account of the various known forms of that Butterfly by Roland Trimen. — Descriptions of fifteen new species of Diurnal Lepidoptera, chiefly from South America, by Herbert Druce. — Catalogue of the Phytophagous Coleoptera of Japan, with descriptions of the Species new to Science, by J. S. Baly (continued). — Supplement to the Longicorn Coleoptera of Chontales, Nicaragua, by H. W. Bates. — Note on Mynes Guerini Wallace, by W. H. Miskin. — Note on a , Catalogue of the described Diurnal Lepidoptera of Australia, by Mr. G. Masters, of the Sydney Museum," by W. H. Miskin. — Monograph of the Genus Xylucopa Latr., by F. Smith. — Notes on the Bupresidae collected by Prof. Semper in the Philippine Islands; with descriptions of the new species, by E. Saunders.

Mittheilungen der Schweizerischen Entomologischen Gesellschaft. Bd. IV, n°. 4 (b).

Bericht über die 16° Sitzung der Schweizerischen Entomologischen Gesellschaft. — Ueber die Seide von Bombyr Pernyi, von Dr. G. Schoch. — Ameisen-Aehnlichkeit unter den Hemipteren, von O. M. Reuter. — Die Stridulations-Methode des Coranus subapterus de Geer (Coliocoris pedestris Wolff, Fieb.), von O. M. Reuter. — Beobachtungen über die Lebensweise und Minirarbeiten des Tomicus (Bostrichus) Cembrae in den Alpen Graubündtens, von Bischoff-Ehinger. — Système des Gryllides, par Ch. Brunner de Wattenwyl. — Curculionides nouveaux, par H. Fournier. — Cosmopleryx Scribaiella v. Heyd. Eine Notiz von H. Frey. — Kleine Faunen, von G. Schoch. — Observations synonymiques et remarques diverses, par M. J. Desbrochers des Loges. — Ueber Anthidium strigatum Panz. und contractum Latr., von Dr. Kriechbaumer.

Proceedings of the Scientific Meetings of the Zoological Society of London for 1873 Prt. I and II (a).

On some new genera and species of Araneides, by O. P. Cambridge.—
On a certain Class of Cases of Variable Protective Colouring in Insects, by R. Meldola.— Monographic Revision of the Genera Zephronia and Sphaerotherium, with Descriptions of new Species, by A. G. Butler.— On the Spiders of St. Helena, by the Rev. O. P. Cambridge.— Description of a remarkable new Species of Tanaēcia, by M. R. Butler.— Description of a new Moth, belonging to the Family Saturniidae, by E. Bartlett.— A List of the Collections of Diurnal Lepidoptera made by Mr. Lowe in Borneo, with Descriptions of new species, by Herbert Druce.— A List of the Spiders of the Genus Acrosoma, with Descriptions of new Species, by A. G. Butler.— On some new Species of

Araneidae, chiefly from Oriental Siberia, by O. P. Cambridge. — Description of a new Genus and Species of Papilionidae from the South-eastern Himalayas, by W. S. Atkinson.

Horae Societatis Entomologicae Rossicae. tom. IX (b).

Neue Lepidoptera des europäischen Faunengebietes, von H. Christoph. — Beitrag zur Lepidopteren-Fauna Transkaukasiens und Beschreibung zwei neuer Arten, von G. von Emich. - Neue Südrussische Bienen, beschrieben von Dr. F. Morawitz. - Synonymische Bemerkungen, von Dr. F. Morawitz. — Les Aranéides de la Guyane française, par L. Taczanowski (suite). — Nachtrag zur Bienenfauna des Gouvernements von St. Petersburg, von Dr. F. Morawitz. — Notice Lépidoptérologique, par N. Erschoff. — Zur Kenntniss der Käferfauna Süd-Ost-Sibiriens insbesondere des Amur-Landes. Longicornia, bearbeitet von C. Blessig, mit Nachträgen und Bemerkungen von S. Solsky. - Les Aranéides de la Guyane française, par L. Taczanowski (suite). — Descriptions de quelques Diptères nouveaux de la Sibérie orientale, par J. Portschinsky. - Deux Diptères nouveaux de la Perse septentrionale, par J. Portschinsky. - Faltenwespen aus Krasnowodsk, von Dr. F. Morawitz. — Coléoptères de Russie, par S. Solsky. — Synonymische Bemerkungen, von J. Faust.

Id. tom. X, n°. 1 (b).

Weiterer Beitrag zum Verzeichnisse der in Nord-Persien einheimischen Schmetterlinge, von H. Christoph. — Les Aranéides de la Guyane française, par L. Taczanowski.

Augustus 1874.

Newman's Entomologist, no. 132 (Aug. 1874) (a).

Variety of Arctia lubricipeda (female), by G. R. Dawson. — Descriptions of Oak-galls. Translated from Dr. G. L. Mayr's "Die Mitteleuropäischen Eichengallen", by Mrs. Hubert Herkomer née Weise. — Entomological Notes, Captures, etc. — Extracts from the Proceedings of the Entomological Society of London, May 4th and June 1st 1874.

The Entomologist's Monthly Magazine, nº. 123 (Aug. 1874) (b).

On two new Coleopterous Insects belonging to the family Rutelidar, by C. G. Waterhouse. — Description of a new Genus and Species of Coleoptera from Japan, by H. S. Gorham and G. Lewis. — Description of a new Species of Cremastocheilus from California, by J. O. Westwood. — Descriptions of new Species of Butterflies, by W. C. Hewitson. — Notes on a collection of Butterflies recently brought from Cape Coast, with Description of a new Species from Natal, by A. G. Butler. — Notes on British Tortrices, by C. G. Barrett (continued). — Additions to the list of British Hemiptera, by E. Saunders. — Entomological Notes, Captures, etc.

Annals and Magazine of Natural History, 4th ser. vol. 14. n°. 80 (b).

On some Species of Amphithoē and Sunamphithoē, by Th. R. R. Stebbing. — On the Longicorn Coleoptera of New Zealand, by H. W. Bates. — Descriptions of two new Species of Fulgora from India, by A. G. Butler. — On a new Genus of Asellidae, by O. Harger.

Album der Natuur, jaarg. 1874, aflev. 10 (b).

De zijderupsteelt, eene bron van welvaart voor huisgezinnen, door P. Harting.

Proceedings of the Zoological Society of London for 1873. (Part III) and for 1874. (Part I) (a).

Description of three new Species of Diurnal Lepidoptera, by M. R. Butler. — Descriptions of two new Species of Butterflies from the Andaman Islands, by W. S. Atkinson. — Revision of the Genus Protogonius, by A. G. Butler. — On the Coleoptera Geodephaga of Chile, by E. C. Reed. — List of the Species of Fulgora, with Descriptions of New Forms in the Collection of the British Museum, by A. G. Butler. — A List of the Lepidopterous Insects collected by Mr. L. Layard at Chentaboon and Nahconchaisee, Siam, with Descriptions of new Species, by H. Druce.

Bulletin de la Société impériale des Naturalistes de Moscou. Ann. 1873, nº. 3 (b).

Matériaux pour servir à l'étude des Féroniens, par le Baron de Chaudoir. — Supplément indispensable à l'article de M. Gerstaecker, en 1869, sur quelques genres d'Hyménoptères, par O. de Bourmeister-Radoszkowsky.

Berliner Entomologische Zeitschrift. 17ter Jahrg. (1873) Heft 3 und 4 (b). Ueber einige streitige und zweiselhafte Bienen-Arten, von Prof. Schenck. — Ueber Pilze, welche auf Insecten vorkommen, von A. Hensel. — Analytische Uebersicht der Arten der Gattung Otiorhynchus, von Dr. G. Stierlin. — Europeae et circummediterraneae Faunae Dasytidum et Melyridum specierum, Auctore F. Baudi a Selve pars altera. - Coleopterorum messis in insula Cypro et Asia minore ab Eugenio Truqui congregatae recensitio: de Europaeis notis quibusdam additis. Auctore F. Baudi a Selve (pars quinta). — Beiträge zur Kenntniss der Peruanischen Käferfauna auf Dr. Abendroth's Sammlungen basirt, von Th. Kirsch (2tes Stück). — Endaliscus Skalitzkyi, eine neue deutsche Rüsselkäfer-Gattung, beschrieben von Th. Kirsch. -Ueber Hydaticus austriacus St. und cinereus St., von Dr. Buddeberg. - Beschreibung eines Maikäfer-Zwitters, von Dr. G. Kraatz. -Beschreibungen difformer oder sogenannter monströser Käfer, von Dr. G. Kraatz und von Kiesenwetter. — Ueber einige schwierige

Opatrum-Arten, von Dr. G. Kraatz. — Synonymische Bemerkungen, von von Kiesenwetter, Kraatz und Weise. — Sammelbericht, von H. Fuss. — Ueber von Harold's coleopterologische Hefte, nebst einigen kurzen Bemerkungen über Nomenclatur, von Dr. G. Kraatz.

Idem. 18ter Jahrg. (1874) Heft 1 und 2 (b).

Palesida, neue Eumolpiden-Gattung, beschrieben von E. von Harold. - Ueber die Genitalien der männlichen Bienen, besonders der Gattung Sphecodes, von von Hagens. — Revision der Europäischen Arten der Gattung Malthodes, von H. von Kiesenwetter. - Zur Nomenclatur der Cryptocephaliden, von H. von Kiesenwetter. -Ueber die Gattung Canace Hal., von Prof. H. Löw. - Beiträge zur Kenntniss der Cassila-Arten, namentlich auch einiger schwierigen, deutschen, von Dr. G. Kraatz. - Verzeichniss synonymisch interessanter deutscher Cassida-Arten aus dem Manuscripte zum letzten Bande des Gemminger-Harold'schen Catalogs syn. et syst., mitgetheilt von E. von Harold. - Verzeichniss andalusischer Cassida-Arten, von G. Kraatz. — Wieviel und welche Asida-Arten besitzen wir in Deutschland und der Schweiz? von G. Kraatz. — Asida pusillima, eine neue Art aus der Sierra Nevada, beschrieben von Dr. G. Kraatz. - Ueber Asida terricola Ktister und sabulosa Goeze, von G. Kraatz. — Ueber die Gattungs-Merkmale der Käfer- (Corylophiden-) Gattung Orthoperus Steph., von L. v. Heyden. - Ueber die deutschen Orthoperus-Arten, von Dr. G. Kraatz. — Systematisches Verzeichniss der bisher in der Gegend von Bremen gefundenen Käferarten, von Fr. Brüggemann, besprochen von Dr. G. Kraatz. — Sammelbericht aus Schwerin in Meckl., von Brauns. — Ueber die Verwandten von Trachys pumila III., von G. Kraatz. — Ueber Bembidium biguttatum Fbr. und inoptatum Schaum, von Seidlitz und Kraatz. - Zwei neue deutsche Käfer, beschrieben von Dr. K. Brancsik. - Zwölf für Deutschland neue Käfer, von W. Scriba. - Veränderung der Fauna und Flora der Mannsfelder Seen, von M. v. Hopfigarten. — Kurzer Bericht über eine entomologische Excursion nach Dalmatien, von Fr. Dirnböck. — Dejean's Sammlungen in Dalmatien, von G. Kraatz. - Notiz über die Curculioniden-Gattung Callirhopalus Hochh., von Th. Kirsch. — Ueber die Varietätenbildung unter den Schmetterlingen mlt Bezug auf die darwinistische Theorie. Vortrag von Dr. Staudinger. - Ueber die schnelle Verbreitung des höchst schädlichen Kartoffelkäfers aus Colorado (Doryphora decemlineata Dej.), von Dr. G. Kraatz. — Ueber die Hypertelie in der Natur, von C. Brunner von Wattenwyl. -Aus der Bienen-Fauna Nassau's, von Prof. Schenck. — Beschreibung zweier neuer Aphodius-Arten, von E. von Harold. — Beiträge zur Kenntniss einiger coprophagen Lamellicornien, von

E. v. Harold (Stes Stück). — Ergänzungen und Nachträge zu Hagen's Bibliotheca Entomologica, zusammengestellt von Dr. G. Kraatz. (Erstes Stück). — Neue Coleopteren aus Ungarn, von Dr. K. Brancsik.

Bulletin de la Société Linnéenne de Normandie. Ann. 1870—72 (a). Faune Gallo-Rhénane ou Description des Insectes qui habitent la France, la Belgique, la Hollande, les Provinces Rhénanes et le Valais, avec tableaux synoptiques et planches gravées, par A. Fauvel (suite). — Compte-rendu de la partie entomologique de l'excursion faite au marais Vernier, par A. Fauvel. — Communication sur les différences qui existent entre la faune de la Normandie et celle de l'Angleterre, par A. Fauvel. — Considérations de zoologie géographique à propos d'une collection de coléoptères recueillis en Sibérie et sur les rives du fleuve Amour, par A. Fauvel.

Bulletin of the Buffalo Society of Natural Sciences. Vol. I, n°. 4 (a). On the Butterflies of Anticosti, by A. R. Grote. — Notes on North-American Lepidoptera, by H. K. Morrison. — On eight Species of Noctuidae, by A. R. Grote. — The two Principal Groups of Urbicolae (Hesperidae auct.), by S. H. Scudder. — Note on the Species of Glaucopsyche from Eastern North-America, by S. H. Scudder. — On the Devonian Brachiopoda of Erere, Province of Para, Brazil, by R. Rathbun. — New Phalaenoid Moths, by L. F. Harvey. — Notes on the Species of Pasimachus, by J. L. Leconte. — Description of two new Noctuidae from the Atlantic District, by H. K. Morrison. — Rectification of Treitschke's use of Hilbner's generic term "Cymalophora", by L. F. Harvey. — Determination of Brazilian Sphingidae collected by Mr. Ch. Linden, by A. R. Grote.

DESCRIPTIONS

DE PLUSIEURS

NEVROPTÈRES-PLANIPENNES et TRICHOPTÈRES NOUVEAUX

de l'île de Oélébes

ET DE QUELQUES ESPÈCES NOUVELLES DE

DIPSEUDOPSIS

avec considérations sur ce genre,

PAR

M. R. MAC-LACHLAN.

Nôtre honoré collègue M. H. Albarda de Leeuwarden, qui étudie avec tant de zèle les Névroptères indigènes, me fit parvenir une très-petite, mais très-intéressante collection de l'île de Célébes, envoyée par M. Piepers, qui réside à Macassar et qui avait exprimé le désir que ceux d'entre ces insectes qui sont nouveaux pour la science, seraient décrits et figurés dans ce recueil et que les types seraient déposés au Muséum de Leide.

L'examen de ces insectes m'a prouvé qu'ils appartiennent tous à des espèces nouvelles ou non decrites.

J'en donne ici les descriptions et comme mes investigations concernant une espèce de *Dipseudopsis* qui en fait partie, m'ont fait découvrir chez ce genre une structure assez extraordinaire, qui facilite de beaucoup la distinction des espèces, j'ajoute les descriptions de quelques autres espèces de ce genre, qui se trouvent dans ma collection.

PLANIPENNES.

Fam. CHRYSOPIDAE.

Chrysopa ruficeps, sp. nov.

Habitat in insula Celebes.

Caput rufo-aurantiacum, antennae alis paullo longiores, fuscescentes, basin versus nigrae, tenuiter pallido-cinctae, exceptis articulis duobus basalibus aurantiacis; palpi flavescentes. Pronotum elongatum, antice angustatum, viride, vitta longitudinali media flava. Mesonotum et metanotum pallide rufo-aurantiaca, in medio flava. Pedes flavidi, tarsis in apice fuscescentibus, unquiculis valde curvatis, basi dilatatis, testaceis. Alae elongatae, acutae, hyalinae, iridicolores, venis venulisque viridescentibus, seriebus gradatis nigricantibus, pterostigmate elongato, olivaceo, cellula cubitali tertia anticarum uti in C. SEPTEMPUNCTATA Wesm. Abdomen flavo-olivaceum vitta media longitudinali flava. Long. corp. 13 mm.; Exp. al. 37 mm.

Tête ayant le front et le vertex d'un orangé vif sans points noirs. Antennes assez robustes, plus longues que les ailes, d'un brunâtre obscur, avec leur partie basale noire, finement annelée, à l'exception des deux premiers articles qui sont de la couleur du vertex. Lèvre supérieure coupée en ligne droite. Palpes jaunâtres. Yeux grands, pourprés (dans l'insecte mort). Pronotum allongé, très-retréci en avant, ayant deux sillons transverses qui séparent deux parties renflées, vert avec une bande médiane longitudinale d'un jaune pâle et les angles antérieurs étroitement bordés de noir. Mésonotum et métanotum d'un rouge orangé pâle, laissant une bande jaune au milieu. Thorax entier en dessous d'un jaune pâle. Pieds jaunâtres avec l'extrémité

des tarses brune. Onglets fortement dilatés à leur base, très-recourbés vers l'extrémité, testacés.

Ailes antérieures un peu aiguës à leur extrémité et plus de deux fois aussi longues que larges, (les inférieures plus étroites et plus aigues). Elles sont hyalines, très-luisantes, avec des reflets verdâtres, rougeâtres et bleuâtres très-jolis. Réticulation formant un réseau peu serré. Nervures et nervules verdàtres, à l'exception des deux séries de nervules en échelons qui sont noirâtres. Cils courts et pâles. Ptérostigma allongé, d'un brun olivâtre. Troisième cellule cubitale des antérieures ayant la forme de celle de la C. septempunctata Wesm. Les antérieures ont 22 à 23 nervules costales entre la base et le ptérostigma, 15 nervules entre le radius et son secteur, 17 entre celui-ci et le premier cubitus et 8 cellules entre les deux cubiti. La série en échelons interne se compose de 7 nervules, l'externe de 13. Les ailes postérieures n'ont que 5 nervules dans la série interne et 9 dans l'externe. L'abdomen est verdâtre, plus pâle en dessous, avec une bande dorsale longitudinale d'un jaune påle.

Quoique cette espèce ait tout à fait la forme ordinaire, je la crois différente de toutes les espèces décrites. Elle est bien voisine de la *C. remota* Walk., mais celle-ci n'a aucune trace de rouge ou d'orangé roussâtre sur la tête.

Apochrysa Albardae, sp. nov.

Caput supra miniatum. Antennae alis longiores, ochraceae, apicem versus gradatim pallidiores, articulo basali rufo-ochraceo. Thorax rufo-ochraceus, mesonoto et metanoto in medio nigro-notatis. Pedes dilute testacei. Abdomen ochraceum. Totum corpus subtus pallide-testaceum. Alae anticae latae, apice rotundatae, hyalinae, aureo-micantes, macula parva, elliptica, paullo elevata, nigra in disco (interdum secunda minori apicem versus); venis venulisque pallide-testaceis (vix virescentibus), exceptis venulis gradatis prioris seriei infra maculam disci nonnullisque in medio

seriei secundae, apicibus cubitorum et duabus venis postcostalibus basalibus, nigris; venulis marginis apicalis et internae usque ad alae medium fuscatis, caeteris simplicibus; serie unica venularum inter sectorem radii et cubitum anticum. Alae posticae fere dimidio angustiores, apicibus cubitorum nigris. Long. corp. 20 mm.; Exp. al. 60 mm.; Lat. al. antic. 15 mm.

Habitat in insula Celebes (Macassar).

Tête en dessus d'un vermillon foncé; front rougeâtre; clypeus, lèvre supérieure et palpes d'un testacé pâle. Antennes plus longues que les ailes, grêles, d'un jaune d'ocre pâle, plus foncé vers la base, leur premier article en dessus d'un ochracé rougeâtre. Yeux grands, polis, olivâtres ou un peu livides. Pronotum allongé, rétréci en avant, à angles très-obliques, d'un ochracé un peu roussâtre avec une bande médiane longitudinale plus pâle, qui se prolonge sur le devant du mesonotum. Celui-ci et le metanotum, ainsi que les attaches des ailes, ochracés, avec les lobes d'un noir intense. Pieds d'un testacé pâle, les tarses plus foncés, onglets un peu brunis. Abdomen ochracé, plus obscur vers le bout. Le corps entier en dessous d'un testacé pâle.

Ailes antérieures très-larges, arrondies à l'extrémité, où elles sont pourtant un peu anguleuses, hyalines avec des reflets dorés. Sur le disque, à-peu-près au milieu de la série interne des nervules en échelons, une petite tache ovale, un peu élevée, concave en dessous, noire (l'aile droite a une seconde tache plus petite, sur la série externe des nervules en échelons). Nervures et nervules d'un testacé påle très-légèrement verdâtre, munis d'un grand nombre de cils courts et pâles, qui sont très serrés sur les marges. Nervules de la série en échelons interne jusqu'à la tache du disque, quelques unes au milieu de la série externe, l'extrémité du cubitus inférieur, les deux cubiti après leur réunion et deux nervules postcostales près de la base de l'aile, noires. Nervules simples, exceptées celles des bords

apical et interne jusqu'au milieu de ce dernier, qui se terminent en fourches allongées. Une série longitudinale de nervules en ziczac entre le secteur et le cubitus supérieur s'unit aux deux séries en échelons. Environ 50 cellules entre le radius et son secteur.

Ailes inférieures de beaucoup moins larges, très-retrécies à la base, à bord costal presque droit. Leur réseau analogue à celui des antérieures et de la même couleur; les deux cubiti après leur réunion noirs.

Cette espèce a beaucoup de rapports avec l'A. aurifera Walk. de Ceilan, ainsi qu'avec deux individus trouvés par M. Wallace, dont l'un, de Macassar, est dans la collection du Muséum Britannique et l'autre, des îles Aru, est dans la mienne.

Ces derniers n'ont aucune trace de rouge ou de noir sur le corps, qui est d'un blanc sale et ont la tache noire des ailes antérieures un peu plus grande. La position de celle-ci est aussi un peu différente, car il y a 5 à 6 cellules entre elle et le point ou la série en échelons joint la série en ziczac, tandis que l'A. Albardae n'en a que 3. Enfin la réticulation me parait un peu moins serrée.

Je ne donnerai des noms à ces individus qu'après avoir vu plus de matériaux, surtout parceque deux formes ou espèces proviennent de la même localité. Les autres espèces voisines, décrites sous les noms de coccinea Brau., lutea Walk. et stigma Gir. sont plus petites.

Fam. MYRMELEONIDAE.

Myrmeleon celebensis, sp. nov.

Niger caput (cum oculis) mesothorace multo latius, clypeo, genis, labro et orbitibus flavido-albis. Antennae breves, robustae, breviter et late clavatae, nigrae, articulo basali supra flavido, subtus in apice flavido-cincto. Palpi albidocincti, labialium articulo ultimo elongato-clavato, maxillarium articulo ultimo truncato. Pronotum subquadratum, fusco-nigrum vel griseo-fuscum margine anteriori semicir-

culari anguste flavido. Pedes breves, testacei, dimidia parte apicali femorum, linea interna tibiarum intermediarum et posticarum, extus albidarum, tibiis anticis fere totis et tarsis (excepto articulo primo), fuscis vel fusconigris; tibiis et tarsis valde spinosis; calcaribus articulo primo tarsorum aequalibus vel vix longioribus.

Alae subaequales, elongatae, acutae, vitreae, subcosta radioque flavidis, nigro-striatis; venis caeteris venulisque nigropunctatis et ciliatis; pterostigmate albido, intus vix nigronotato. Posticae maris ad basin tuberculo pedicellato instructae. Abdomen nigrum vel saturate fuliginosum, juncturis segmentorum nonnullis interdum anguste flavidis.

Long. corp. 27—28 mm.; Long. al. ant. 28—30 mm.; lat. 7,5 mm.; exp. al. 57—60 mm.

Habitat in insula Celebes (Macassar et Menado).

Tête (y compris les veux) large, de beaucoup plus large que le mésothorax, renflée en dessus, un peu scabreuse, ayant au milieu un sillon longitudinal, d'un noir vif jusqu'à la suture du clypeus, celui-ci, le labre (qui est transversal à bord antérieur évidé et cilié), les joues et les orbites des yeux, d'un jaune très-pâle, presque blanchâtre. Antennes courtes, à peine plus longues que le prothorax et le mésothorax réunis, assez fortes, à massue courte et assez large, noires, à l'exception du premier article qui est d'un jaune pâle en dessus et annelé de la même couleur en dessous. Palpes labiaux grêles, d'un noir de poix, annelés de blanchâtre ou de jaune très-pâle, leur dernier article tronqué. Palpes maxillaires plus courts, testacés ou d'un noir de poix, leur dernier article en massue allongée assez forte. Pronotum un peu plus long que large, à bords latéraux presque droits, à bord antérieur arrondi et ayant deux sillons transversals, vétu de poils courts, noir, quelquefois un peu grisâtre, avec le bord antérieur étroitement bordé de jaune pâle. Mésothorax robuste, entièrement noir ainsi que le métathorax. Pieds courts, testacés, la moitié apicale

des fémurs, les tibias antérieurs et les tarses (leur premier article excepté) noirs ou noirâtres, tibias intermédiaires et postérieurs blanchâtres en dehors et lignés de noir en dedans; tibias et tarses munis d'un grand nombre d'épines courtes, assez fortes, noires. Ergot égalant le premier article du tarse en longueur ou le dépassant un peu. Onglets écartés et courbés.

Ailes à peu près quatre fois aussi longues que larges, aigues à l'extrémité (les inférieures un peu plus courtes et plus étroites), hyalines, à réseau jaunâtre, finement ponctué de noir, chaque point étant muni d'un poil court et noir (à peine visible à l'oeil nu); sous-costale et radius ayant des stries noirâtres régulièrement espacées; le quart basal du dernier entièrement noir; cubitus avec des vestiges de stries noirâtres; tache ptérostigmatale blanchâtre avec un petit trait noir peu visible à son côté interne, au point où le radius joint la sous-costale. Bord costal des antérieures à-peu-près droit jusqu'au ptérostigma; celui des inférieures un peu dilaté près de la base. Le mâle a dans l'angle anal des inférieures un petit bouton pedicellé (pelote selon Rambur) qui existe chez plusieurs espèces. Abdomen d'un quart plus court que les ailes, noir ou noirâtre, à pubescence courte, grisâtre, peu visible; sutures des segments quelquefois étroitement bordées de jaunâtre. J'ai vu un mâle de Macassar et dans ma collection se trouvent deux femelles de Menado.

Une espèce d'Australie, décrite par M. Walker sous les noms d'acer, infirmus, malignus, exsunguis et hostilis est très-semblable et j'ai hésité à donner celle de Célébes comme nouvelle; mais celle-là est moins robuste et a les ailes un peu plus étroites et le pronotum toujours plus pâle. Le premier de ces caractères et surtout sa tête plus large et plus grande m'ont decidé à considérer le M. Celebensis comme une bonne espèce.

TRICHOPTÈRES.

Fam. LEPTOCERIDAE.

Anisocentropus. 1)

A. croesus, sp. nov.

Castaneus, nitidus, subtus ochraceus. Antennae cretaceae, quarta parte basali nigra, articulo basali testaceo. Palpi maxillares nigro-fusci, fusco-hirsuti, articulo primo metallico-nigro. Pedes pallide-ochracei, tibiis posticis infuscatis, longe fusco-fimbriatis. Alae anticae latae, valde obtusae, dense pubescentes, fuscae, ad basin chalybdeo-micantes, fascia media, perlata, intus obliqua, extus sub-quadrato-dilatata, aurantiaca, ad costam dilutiori subtus obsoleta, (macula magna quadrata ad costam excepta); ciliis fuscis, summo apice albis. Alae posticae saturate infumatae.

Long. corp. 8 mm., exp. al. 25 mm. Habitat in insula Celebes (Bonthain).

Dessus de la tête et du thorax d'un brun marron poli, le reste, ainsi que le corps entier en dessous, ochracé. Occiput avec deux grands tubercules ochracés, revêtus de poils noirs. Antennes d'un blanc jaunâtre, ayant le quart basilaire assez robuste et d'un noir intense et le premier article testacé, couvert de poils noirs. Palpes maxillaires trèslongs, velus, noirâtres, leur premier article ayant des poils noirs métalliques. Pieds d'un ochracé pâle, pubescents; les tibias intermédiaires brunis, les postérieurs munis de poils très-longs d'un gris-noirâtre; tarses d'un blanc jaunâtre. Ailes antérieures courtes et larges, très-obtuses à l'extrémité, d'un brun noirâtre foncé, un peu violacé dans la partie apicale, revêtues d'une pubescence serrée de la

¹⁾ La figure de la réticulation, qui accompagne mon travail sur ce genre, publié dans les *Transactions of the Entomological Society of London*, Serie 3, vol. I (pl. XIX), n'a pas exactement été reproduite pas le graveur. Dans les ailes antérieures la sous-costale a été oubliée, le point de départ du secteur est fautif, etc. Dans la figure des pattes la frange des tibias postérieures n'est pas assez longue.

même couleur, ayant sur la partie basale des reflets de bleu métallique et sur le milieu une bande transversale très-large, orangée (plus claire près du bord costal) ourlée de plus foncé, dont le bord interne est oblique et entier et dont l'externe a une dilatation presque carrée entre le radius et la branche inférieure du cubitus antérieur. Franges apicales courtes, un peu plus foncées que l'aile, sauf celles de l'apex, qui sont d'un blanc vif jusqu'au quatrième secteur apical. En dessous la bande transversale est à peine visible à l'exception d'une tache presque carrée au bord costal. Les nervures y sont un peu plus foncées que le fond.

Ailes postérieures avec leur franges d'un noir de fumée uniforme. Abdomen noirâtre en dessus; le bord postérieur de chaque segment largement ochracé.

Les parties génitales externes du mâle sont peu proéminentes et difficiles à déchiffrer. Deux petits lobes en feuille jaunes se trouvent en dessus au milieu. Je les regarde comme les appendices intermédiaires. Les parties qui représentent probablement les appendices supérieurs sont un peu dirigées en bas et également jaunes. Je ne distingue pas les appendices inférieurs, mais il se peut qu'un pinceau de poils noirâtres en tienne lieu. Le pénis (ou peutêtre sa couverture) est court, tronqué et ouvert à son extrémité, mais sa partie inférieure se prolonge en forme de cuiller.

Espèce très-jolie et très-intéressante.

A. Piepersi, sp. nov.

Castaneus, nitidus caput postice, prothorax, meso- et metathoracis latera et totum corpus subtus, ochracei. Antennae (mutilatae) maris testacei, foeminae nigrae, articulo basali testaceo. Palpi maxillares hirsuti, fusco-nigri. Pedes flavi, tarsis pallidioribus, tibiis quatuor posticis nigro-fusco pubescentibus, posterioribus maris longe fuliginoso-fimbriatis. Alae anticae, latae, paullo elongatae, valde obtusae, dense pubescentes, fusco-nigrae, ad basin chalybdeo-micantes, fascia media angusta, in medio coarctata, luteo albida; ciliis fusco-nigris, summo apice cretaceis. Alae posticae saturate fuliginosae (δ et $\mathfrak{D}$).

Long. corp. \$ 7,5 mm., \$ 6 mm.; exp. al. 21—22 mm. Habitat in insula Celebes (Bonthain).

Tête et corps du mâle ayant les mêmes couleurs que ceux d'A. Croesus, sauf l'abdomen qui est plus jaunâtre. La femelle est plus foncée, même en dessous et a l'abdomen presque noir. Partie basale des antennes (le reste manque) d'un testacé obscur chez le mâle, noire chez la femelle; leur premier article testacé. Palpes maxillaires très-velus; noirâtres, un peu jaunâtres à leur base. Pieds jaunes, tarses plus clairs; tibias intermédiaires et postérieurs couverts d'une pubescence d'un brun foncé; ceux-ci munis chez le mâle d'une longue frange de poils fuligineux.

Ailes antérieures larges (un peu plus étroites chez la femelle) très-obtuses à leur extrémité, d'un brun noirâtre, couvertes d'une pubescence de la même couleur, mais un peu pourprée surtout dans la partie apicale, ayant près de la base des reflets d'un bleu métallique et sur le milieu une bande transversale, oblique, très étroite, un peu élargie sur le bord costal, d'un blanc jaunâtre. Franges apicales courtes, de la couleur du fond, sauf celles de l'apex qui sont d'un blanc crayeux jusqu'au cinquième secteur apical, ce qui donne aux ailes l'air d'être tronquées. Nervures à peine plus foncées que le fond.

En dessous la bande transversale est peu visible, excepté au bord costal.

Ailes postérieures avec leurs franges d'un fuligineux foncé uniforme.

Le dernier segment de l'abdomen du mâle a en dessus, au milieu, une pièce bifide. Ses appendices supérieurs sont petits, en forme de cuiller, jaunes, munis de quelques poils noirs. Je ne puis distinguer les inférieurs.

Chez la femelle le bout de l'abdomen a en dessus un

prolongement triangulaire, qui couvre une pièce concave en dessous, jaune, couverte de poils noirs, de sorte que celle-ci n'est visible que de côté.

J'ai vu un individu de chaque sexe de cette espèce bien distincte.

A. cretosus, sp. nov.

Nigricans, nitidus. Antennae cretaceae, articulis quartae partis basalis latissime, caeteris anguste, nigro-annulatis, articulo basali nigro. Palpi maxillares nigricantes, longe fuliginoso-hirsuti. Pedes fuscescentes, tarsis pallide testaceis, tibiisque posticis longe griseo-fimbriatis. Alae anticae angustiores, margine apicali obliquo nigricantes, pube nigro instructae, striis nonnullis caeruleis in parte basali, violaceis in parte apicali, maculisque tribus cretaceis (quarum prima, parva, in medio fere marginis interioris, altera, magna et irrigularis, in disco et tertia, minor et rotundata, pone angulum analem; ciliis concoloribus. Alae posticae saturate fumatae (δ et $\mathfrak{p}$).

Long. corp. 6—7 mm.; exp. al. 17,5—21 mm. Habitat in insulis Celebes et Bouru.

Corps entier noirâtre. Tête et thorax luisants, revêtus de poils noirs. Antennes d'un blanc jaunâtre, leur premier article noirâtre, ceux du quart basilaire largement, les autres très-étroitement annelés de brun foncé. Palpes maxillaires tres-velus, noirâtres. Pieds d'un brun noirâtre, tarses d'un testacé pale, tibias postérieurs munis de poils très-longs, grisâtres. Ailes antérieures plus étroites que chez les deux espèces précédentes, à bord apical oblique, d'un brun noirâtre avec des reflets bleuâtres près de la base, violâtres vers l'extrémité et ayant trois taches d'un blanc crayeux dont la premiere, qui est la plus petite, est placée à-peu-près sur le milieu du bord interne, la seconde, qui est assez grande et de forme irrégulière sur le milieu du disque et la troisième, qui est petite et ar-

rondie, près de l'angle anal. Franges de la couleur du fond de l'aile, leurs extrémités un peu plus foncées.

Ailes inférieures d'un noir de fumée uniforme.

Les parties génitales sont, comme toujours dans ce genre, difficiles à démêler. Le mâle parait avoir deux lobes jaunâtres, qui peût-être tiennent lieu d'appendices intermédiaires et deux petits appendices supérieurs noirâtres, frangés de poils noirs.

Le bout de l'abdomen de la femelle est coupé obliquement et ne montre pas d'appendices.

Un mâle de Célébes et une femelle de l'île de Bouru, capturée par M. Wallace. Je possède encore plusieurs espèces non décrites de ce genre intéressant.

Setodes lanuginosa, sp. nov.

Testaceo-albida, abdomine olivaceo. Antennae perlongae, albidae, juncturis articulorum basin versus obsolete nigris. Palpi maxillares graciles, perlongi, testaceo-albidi, pallide-ciliati, articulo secundo longissimo, fere glabro, tertio breviori, cilialo, primo et quarto adhuc brevioribus, inter se aequalibus, ultimo flexili. Pedes testaceo-albidi, tibiis anticis unicalcaratis, intermediis et posticis duobus calcaribus, valde inaequalibus, instructis. Alae anticae longae, sat latae, obtusae, griseotestaceae, basin versus obscuriores, apicem versus paullo viridi-micantes, dense griseo-lanuginosae, margine costali densissime lanuginoso-fimbriato, basin versus infuscato; venis robustis, infuscatis, in parte basali nigricantibus. furcis apicalibus perlongis, ramo inferiori radii et ramo superiori cubiti antici simplicibus. Alae posticae griseae. concinne violaceo-micantes, ciliis infuscatis (3).

Long. corp. 6 mm.; Long antenn. 28 mm.; exp. al. 19 mm. Habitat in insula Celebes (Macassar).

Tête et thorax d'un blanc jaunâtre, couverts de quelques poils pâles. Antennes très-longues et très-grêles, d'un blanc un peu jaunâtre avec les sutures des articles de la partie basale finement marquées de noirâtre; leur premier article long et un peu rensié. Yeux noirs, proéminents. Palpes maxillaires extraordinairement longs, atteignant la base de l'abdomen, lorsqu'ils sont récourbés sur la poitrine (pendant la vie ils sont probablement dirigés en avant) de sorte qu'on les prendrait de prime abord pour des pattes, blanchâtres; leur premier article assez long, le second quatre fois plus long que le premier, cylindrique, à-peu-près glabre, le troisième plus grèle et plus court que le second, un peu poileux, le quatrième égalant le premier et le cinquième flexible, en fouet. Palpes labiaux petits, leur premier article court, les deux autres presque égaux (le troisième en fouet). Pieds blanchâtres, tibias antérieurs avec un éperon unique, couché sur le tarse, les autres avec une paire d'éperons apicaux très-inégaux.

Ailes antérieures longues, assez larges pour le genre, elliptiques à leur extrémité, d'un gris testacé, plus foncé vers la base et avec des reflets verdâtres dans la partie apicale, vêtues d'une pubescence laineuse, grisâtre, trèsépaisse, surtout dans la moitié costale; franges longues, grises; celles du bord costal laineuses, épaisses, courtes, noirâtres dans la moitié basale. Nervures fortes, d'un brun noirâtre, presque noires vers la base; cellule discoïdale très-longue et très-étroite, prenant son origine à peu de distance du radius; branche supérieure du secteur longuement fourchue, l'inférieure simple; branche supérieure du cubitus anticus simple, l'inférieure encore plus longuement fourchue que la supérieure du secteur. Ailes inférieures grisâtres avec des reflets violâtres; leurs franges noirâtres. Abdomen d'un olivâtre terne (sans doute d'un vert plus vif pendant la vie).

Les parties génitales externes sont compliquées. Les appendices supérieurs sont longs et très-grêles, grisâtres, fortement ciliés. Entre eux, au milieu du bord du segment anal, se trouve une longue épine, cornée, brune, fortement recourbée en bas et assez profondement bifide à son extrémité. Au dessous d'elle est la couverture du pénis, cornée,

concave en dessus, à bords latéraux épaissis et dont l'extrémité est très-prolongée, obtuse et courbée en bas entre les appendices inférieurs. Ces derniers sont grands, pubescents, jaunàtres et ont une échancrure semicirculaire et une longue branche droite, ayant la forme d'un doigt. Du côté du ventre ils sont si larges et si rapprochés, qu'ils semblent réunis ou seulement divisés par un sillon longitudinal. La forme du pénis m'est inconnue.

Espèce très-curieuse, surtout à cause de la pubescence longue et laineuse des ailes et de la frange laineuse, épaisse du bord costal. Le genre Setodes dans son état actuel n'est point du tout naturel et peut être divisé en plusieurs coupes génériques, selon la réticulation des ailes, la forme des palpes maxillaires, la formule des éperons, etc.

Fam. HYDROPSYCHIDAE.

Dipseudopsis.

Ce genre n'appartient pas à la famille des Sericostomatides, ou M. Walker l'avait placé (Cat. Brit. Mus. Neur. p. I, p. 91), ni à celle des Rhyacophilides, comme je l'ai cru jadis (Trans. Entom. Soc. Lond., Ser. 3, vol. I, pag. 496), mais a été classé de bon droit par M. Brauer (Verh. Zool. bot. Ges., Bd. XVIII) parmi les Hydropsychides. Le dernier article des palpes maxillaires, quoique très-court, est en effet composé de plusieurs articles.

Les espèces de ce genre se ressemblent beaucoup et les parties génitales externes ne présentent pas de caractères bien saillants. Ce fut donc avec une vive satisfaction, que je découvris un autre caractère qui jusqu'ici avait échappé à l'attention de tous les observateurs. L'éperon interne de la paire apicale des tibias postérieurs est presque toujours d'une forme extraordinaire, sans exemple parmi les Trichoptères connus et cette forme diffère selon l'espèce. Seulement cet éperon anormal ne se trouve que chez les mâles, celui des femelles étant de la forme ordinaire. La connais-

sance de ce caractère m'a donné la conviction que la *Phryganea notata* de Fabricius (indiquée sans doute par erreur comme provenant de l'Amérique) n'est pas identique avec le *Dipseudopsis capensis* Walk., comme je l'avais cru (*Trans. Ent. Soc. Lond.*, Ser. 3, vol. 1), mais est une espèce distincte, dont je n'ai vu que le type. Celui-ci n'a cependant pas la « macula marginalis fusca », dont parle la description.

Afin de faire mieux connaître la nature de ce caractère nouveau des éperons, je fais suivre la description d'une espèce de Célébes de celles des espèces de ce genre qui se trouvent dans ma collection en remarquant toutefois que je ne possède pas le type de mon *D. collaris*.

D. infuscatus, sp. nov.

Fuscus. Caput postice, palpi, pronoti margines, pedes et abdomen subtus, testacei. Antennae testaceae, obsolete fusco-annulatae. Alae anticae testaceo-fuscae, margine costali pallidiori, pterogstigmate albido, punctis duobus (uno in thyridio, altero in arculo) hyalinis, albidis; venis venulisque plerumque pallide testaceis. Alae posticae leviter infumatae. Calcar apicale internum tibiarum posticarum robustum, elongatum, in apice unguiculis duobus instructum. Long. corp. 8 mm.; exp. al. 25 mm. (3)

D'un brun un peu noirâtre en dessus avec le bord postérieur de la tête, les bords des deux lobes du pronotum et les palpes testacés. Antennes égalant à peine les ailes en longueur, testacées avec la moitié apicale de chaque article un peu brunâtre, surtout dans la partie basale. Palpes maxillaires testacés; leur dernier article un peu brunâtre. Pieds légèrement pubescents, testacés. L'éperon interne de la paire apicale des tibias postérieurs très-fort, allongé, cylindrique, tronqué à son extrémité où il porte deux épines fortes, inégales, courbées dans des directions opposées et ressemblant à des onglets. L'éperon externe de forme ordinaire et un peu plus long que la partie basale de l'interne.

Ailes antérieures à-peu-près glabres, couvertes d'une

pubescence courte, dorée, qui n'est visible qu'à l'aide d'une loupe, d'un brun un peu testacé, plus pâle vers le bord costal, et plus foncé entre le radius et la sous-costale; ptérostigma blanchâtre; au thyridium un point blanc un peu transparent, qui s'étend sur la nervule transversale de la cellule thyridii; à l'arculus un point semblable, mais plus petit; au fond de la première cellule apicale un vestige d'un troisième point. Nervures fortes, pâles, à l'exception du radius, qui est brunâtre. Ailes inférieures légèrement enfumées, à nervures brunâtres.

Les parties génitales externes sont jaunâtres. En dessus se trouvent deux valvules latérales, larges (probablement les appendices supérieurs), dont le bord est un peu échrancré et qui sont revêtues d'une pubescence noirâtre. Entr'elles est une pièce presque tubulaire, ouverte en dessous et fendue à son extrémité (peut-être la couverture du pénis). En dessous il n'y a qu'une seule valvule ou écaille, large, courte et concave en dessus.

D. stellatus, sp. nov.

Testaceo-fuscus, infra pallidior. Capitis discus nigricans. Antennae testaceae, ad basin vix annulatae. Palpi, pronotum, pedesque flavi. Calcar apicale internum tibiarum posticarum robustum, truncatum, in apice unguiculis duobus (quorum unus gracilis, alter dilatatus) instructum. Alae anticae testaceo-fuscae, pterostigmate, maculis elongatis ad basin cellularum apicalium (cum pterostigmate quasi fasciam formantibus) et macula magna ad arculum flavo-albidis, puncto ad thyridium albo-hyalino; venis in dimidia parte basali pallide-fuscis, in apicali pallidis. Alae posticae leviter infumatae. (3)

Long. corp. 9 mm.; exp. al. 25 mm. Habitat Shanghai.

Très-voisine du *D. infuscatus*. Le corps en dessus d'un brun plus clair. Tête noirâtre au milieu, largement pâle sur les côtés et le bord postérieur. Antennes fortes, d'un

jaune testacé uniforme. Palpes et pieds d'un jaune pâle ainsi que le pronotum, dont les deux lobes sont étroits (de beaucoup plus étroits que chez D. infuscatus). L'éperon interne de la paire apicale des tibias postérieurs fort, cylindrique, allongé, ayant à son extrémité deux onglets courts, très-courbés et un peu en spirale, dont l'une devient grêle à peu de distance de sa base, tandisque l'autre qui est plus forte, s'amincit graduellement.

Ailes antérieures plus étroites que celles du *D. infuscatus*, de la même couleur mais avec le bord costal concolore. Le ptérostigma, une série de taches, pour la plupart allongées, au fond des cellules apicales (une tache dans chaque cellule) et une grande tache à l'arculus, qui s'étend en ligne vers la base de l'aile, d'un blanc jaunâtre sale; au thyridium un point blanc et hyalin, s'étendant sur la nervule qui ferme la cellule thyridii. Les taches des cellules apicales presque confluentes et formant avec le ptérostigma une bande transversale courbée, qui ne touche pas le bord intérieur. Réticulation brunâtre dans la partie basale, plus pâle vers l'extrémité.

Ailes postérieures légèrement enfumées.

Les parties génitales externes sont presque tout à fait comme celles du *D. infuscatus*, mais la pièce ou écaille sous la couverture du pénis est moins développée.

D. capensis Walk.

Fuscus, capite postice pronotoque flavis. Antennae testaceae, basin versus fusco-annulatae. Palpi pedesque testacei. Calcar apicale internum tibiarum posticarum gracile, elongatum, cylindricum, fusco-ciliatum, in apice unquiculis duobus brevibus (quorum unus spiniformis, alter crassior) instructum. Alae anticae fusco-testaceae, pterostigmate concolori, punctis tribus pallidis (uno supra cellulam discoidalem, altero in basi cellulae apicalis primae et tertio inter furcam apicalem tertiam et quartam), punctibus albo hyalinis ad thyridium et arculum, nervis distinctis, plerumque fuseis. Alae posticae leviter infumatae.

Long. corp. 9 mm.; exp. al. 22 mm. Habitat in Africa (Port Natal et Prom. bon. Sp.)

Un peu plus petite que les espèces précedentes. Antennes distinctement annelées de brun noirâtre vers leur base. Pieds testacés, la moitié apicale des tibias postérieurs brunâtre en dehors. L'éperon anormal de ces tibias long, aussi grêle que l'éperon normal, cylindrique, un peu courbé, muni d'une frange de longs cils, un peu dilaté à son extrémité, où il semble avoir deux onglets, dont le supérieur est très-mince et court, l'inférieur plus épais et plus long, et ressemblant à un bec d'oiseau. (Sans sacrifier l'exemplaire, la structure n'est pas bien visible, même sous le microscope.)

Ailes antérieures un peu plus courtes et plus larges que chez les autres espèces (la différence n'est guère notable). d'un brun testacé foncé uniforme, avec trois petites taches pâles indistinctes (dont une au dessus de la cellule discoidale, une autre à la base de la première cellule apicale et la troisième entre les quatrième et cinquième fourches apicales) et avec les points blancs ordinaires au thyridium et à l'arculus; nervures bien visibles, brunâtres.

Le bout de l'abdomen est à peine différent de celui des autres espèces.

Je n'ai vu que le type, qui est au muséum Britannique et un individu de ma collection. Le premier est de Port Natal, le second du Cap de Bonne Espérance.

D. indicus, sp. nov.

Fuscus, capite postice, pronoto pedibusque testaceis. Antennae testaceae, basin versus fusco-annulatae. Palpi maxillares testacei, articulo ultimo infuscato. Calcar apicale internum tibiarum posticarum valde elongatum, gracile, longe ciliatum, in apice furcatum, ramo superiori reclobifido, ramoque inferiori uncato, intus pone basin bidentato. Alae anticae saturate testaceo-fuscae, pterostigmate

maculisque nonnullis parvis pallidis et punctis duobus albohyalinis. Alae posticae infumatae (3).

Alae anticae flavo-testaceae, posticae pallidiores (2).

Long. corp. $\stackrel{3}{\circ}$ 7 mm., $\stackrel{9}{\circ}$ 11 mm.; exp. al. $\stackrel{3}{\circ}$ 25 mm., $\stackrel{9}{\circ}$ 31 mm.

Habitat in India orientali.

A peine à séparer des autres espèces par sa forme et ses couleurs, ni même par ses parties génitales externes; mais l'éperon anormal est d'une structure bien différente. Il est très-long et tres-grêle, un peu sinueux, muni d'une frange de longs cils. Son extrémité un peu dilatée se divise en deux longues branches minces, dont la supérieure est presque droite et se termine en deux petits onglets courbés; tandis que l'inférieure forme un seul crochet pointu, qui a en dedans près de sa base deux petites dents opposées.

Ailes antérieures d'un brun testacé foncé avec le ptérostigma, une tache au fond de la première cellule apicale et des vestiges de taches plus petites au fond des troisième, quatrième et cinquième cellules apicales, pâles et avec les points ordinaires au thyridium et à l'arculus. Nervures bien visibles; la première fourche apicale, quoique petite, est présente. Ailes postérieures légèrement enfumées. Les parties génitales externes n'ont rien de remarquable (3).

La femelle est de beaucoup plus grande. Tête et pronotum testacés. Ailes antérieures d'un testacé jaunâtre avec de légers vestiges des taches et points pâles; réticulation jaunâtre, la premiere fourche apicale bien évidente.

Ailes inférieures hyalines, teintées de jaunâtre.

Abdomen noirâtre en dessus avec les sutures des segments ochracées; entièrement ochracé en dessous. Les appendices du segment anal sont jaunâtres. Le bord du dernier segment abdominal est en dessus à-peu-près semicirculaire. Il y a deux valvules supérieures, à bords denticulés, contigues en dessus, concaves en dessous. Le dernier segment ventral forme deux plaques carrées, trèscontigues au milieu, de sorte quelles semblent former une seule pièce.

Je possède un individu de chaque sexe, etiqueté comme provenant de l'Inde, sans indication de localité speciale. La forme de l'éperon anormal du mâle fait qu'on reconnait sans peine cette espèce. On trouve une formation assez semblable chez le type du *D. notatus* Fabricius, mais je crois que est insecte appartient à une espèce différente.

Il y a quelque difficulté concernant la réticulation des ailes antérieures des insectes de ce genre. Je n'ose décider si la première fourche apicale existe (en état rudimentaire) ou non, chez les mâles des D. infuscatus, stellatus et Capensis, n'ayant pu la trouver, tandisque je la vois distinctement chez les deux sexes du D. indicus. On pourrait admettre que cette fourche existe comme caractère générique et qu'elle est toujours présente chez les femelles, mais souvent oblitérée chez les mâles.

Les tibias et tarses intermédiaires étant un peu dilatés chez le mâle, on doit se garder de se méprendre quant au sexe, surtout parce que les parties génitales externes des mâles sont si peu proéminentes. La forme de l'éperon anormal fera facilement éviter toute confusion. Les femelles sont probablement plus grandes et plus pâles. 1)

Les espèces connues jusqu'ici sont *D. infuscatus* Mc. Lachlan, de Célébes; *D. stellatus* Mc. Lachlan, de Shanghai; *D. indicus* Mc. Lachlan, de l'Inde et *D. capensis* Walker, du Cap en de Port Natal, dont j'ai donné ici les descriptions; *D. collaris* Mc. Lachlan, de Hong-Kong et *D. notata* Fabr., d'une localité douteuse, espèce que je n'ai pas à présent sous les yeux et enfin *D. nervosus* Brauer, des Philippines, qui m'est inconnu. Il y a encore deux espèces non décrites au Museum Britannique. En général on ne connaît qu'un seul individu de chaque espèce.

¹⁾ M. Brauer, dans sa table des genres (l. c.), dit que les fourches apicales, 2, 4 et 5 sont présentes dans les ailes inférieures. Il n'y a reëllement que les 2 et 5. Je crois que les ailes inférieures des Trichoptères n'ont jamais la fourche n°. 4.

Explication des planches.

PLANCHE I.

- Fig. 1. Chrysopa ruficeps.
  - » 2. Réticulation de l'aile supérieure gauche, grossie.
  - » 3. Tête et corselet, grossis.
  - » 4. Tarse d'un pied antérieur, grossi.
  - » 5. Apochrysa Albardae.
  - » 6. Tête et corselet, grossis.
  - » 7. Réticulation de l'aile supérieure droite, grossie.
  - » 8. Myrmeleon Celebensis 3.
  - » 9. Setodes lanuginosa 3.
  - » 10. Réticulation des ailes gauches, grossie.
  - » 11. Palpe maxillaire.

PLANCHE II.

- Fig. 1. Anisocentropus croesus 3.
  - » 2. Tibia et tarse d'un pied postérieur, grossis.
  - » 3. Anisocentropus Piepersi 3.
  - » 4. Réticulation des ailes gauches, grossie.
  - » 5. Anisocentropus cretosus 3.
  - » 6. Dipseudopsis infuscatus &.
  - » 7. Réticulation des ailes gauches, grossie.
  - » 8. Bout de l'abdomen, vu de face, grossi.
  - » 9. Le même, vu de côté, grossi.
  - » 10. Eperons de l'extrémité d'un tibia postérieur, grossis.
  - » 11. Les mêmes de D. stellatus 3, grossis.
  - » 12. Les mêmes de D. capensis Walk. 3, grossis.
  - » 13. Réticulation du bout de l'aile droite de *D. indicus* 2, grossie.
  - » 14. Eperons de l'extrémité d'un tibia postérieur du &, grossis.

NOTES

SUR UNE

COLLECTION DE TYPES DES PHRYGANIDES,

DÉCRITES PAR

feu M F. J. PICTET,

existant dans le Musée Royal d'Histoire Naturelle à Leide,

PAR

M. R. MAC-LACHLAN.

M'occupant d'un Synopsis de toutes les Phryganides d'Europe et des pays voisins, qui va être publié prochainement dans les Annales de la Société Entomologique de France, je cherche toujours à faire un examen des types pour éviter les erreurs de la nomenclature autant que possible. Etant averti qu'une collection assez importante de types avait autrefois été envoyée par feu M. Pictet de la Rive au Musée de Leide, je désirai ardemment de les voir et grâce à l'obligeance extrême de M. Ritsema, j'en eus l'occasion. Déja M. le Dr. Hagen a publié des notes très-importantes concernant différentes collections typiques des espèces du même auteur dont il avait eu l'inspection, d'abord dans le Stettiner entomologische Zeitung, 1855, sur une collection envoyée par MM. Bremi et Imhoff, ensuite dans le même journal pour 1859 et 1860 sur une collection donnée par Pictet à Curtis qui se trouve maintenant dans le Musée Britannique, et enfin en 1861 sur une collection reçue par lui des mains de M. Pictet lui-même, mais dont il ne donne de renseignements que relativement à peu d'espèces. M. Hagen et moi, nous avons remarqué que M. Pictet était bien plus hèureux dans les descriptions des moeurs et de l'anatomie interne que dans ses déterminations spécifiques, dont il résulte que les types de Pictet dans plusieurs collections ne sont pas toujours spécifiquement identiques. Ajoutez à celà que M. Pictet n'avait pas idée de l'importance des parties génitales, comme offrant des caractères certains. Enfin ses figures sont pour la plupart insuffisantes pour faire reconnaître les espèces particulières qu'elles représentent. Un examen des types était donc impératif.

La collection que j'ai sous les yeux, consiste en 69 individus, représentant 59 espèces, d'après M. Pictet, ou à peu près la moitié du nombre indiqué dans ses *Recherches*. Tous les individus portant un numero, je suivrai cet ordre dans ma révision.

- 1. Phryganea lunaris Pictet. Un individu sans tête ni abdomen. Le bien connu Limnephilus lunatus Curtis, lequel nom à la priorité, quoique la distance entre les temps de publication soit petite.
- 2. P. fusca; une g = Anabolia nervosa Leach. La vraie P. fusca de Linné est une petite Perlide du genre Leuctra.
- 3. P. grisea. Un & sans abdomen et ailes postérieures; le commun Limnophilus griseus L.
- 4 en 5. P. pellucida = δ et $\mathfrak{g}$ de Glyphotaelius pellucidus Oliv.
- 6. P. flavicornis, 1 2; = Limnophilus flavicornis Fab.
- 7. P. digitata, 2; = Halesus digitatus Schranck.
- 8. P. pantherina, 1 &; = Stenophylax stellatus Curtis.
- 9. P. pilosa, 1 &, sans abdomen; mais sans doute l'espèce de Stenophylus connue sous le même nom chez Hagen et Brauer. La pilosa des auteurs cités par Pictet restera probablement toujours douteuse.

- 10. P. testacea, 1 &; = Stenophylax testacea Pictet (l'espèce de Gmelin ne peut jamais, à ce que je crois, être démèlée. Je n'en ai vu que les deux types reçus de Pictet (ancienne collection Curtis et Musée de Leide), et une autre de France (Département de l'Ardèche) dans ma collection.
- 11. P. nigricornis. Un dont il ne reste que la tête, le thorax et une aile, mais c'est assurément Stenophylax nigricornis Pict. (= areata Kolen.).
- 12. P. villosa. Il n'en reste que le thorax et les ailes. Selon Hagen le type reçu de Brémi était bien l'espèce du même nom décrite par Kolenati et Brauer (Chaetopteryr villosa). Il me reste un doute si la villosa de Fabricius soit cette espèce ou la suivante, et la localité «in Dalekarliae alpibus» reste à confirmer pour notre villosa.
- 13. P. tuberculosa, 1 ?; = Chaetopteryx tuberculosa Pict. On trouve cette espèce en Dalécarlie (Voyez les remarques concernant P. villosa).
- 14. P. auricollis, 1 2, qui accorde parfaitement avec l'espèce connue sous le nom de Halesus auricollis Pict.
- 15. P. mixta, 1 2; = Drusus mixtus Pictet (Voyez n°. 16).
- 16. P. sericea, 1 &; = Drusus mixtus Pictet. M. Pictet a laissé regner une grande confusion dans ses types de mixta et sericea. Le type de sericea donné à Bremi par Pictet était sans doute une espèce de mon genre Potamorites avec la formule des éperons 1, 2, 2 (comparez Hagen, Stettiner ent. Zeitung, 1859, p. 137). Dans la collection Curtis se trouvent deux types dont l'un porte seulement un numero, sans nom; c'est une 2 de Halesus auricollis Pict.; l'autre porte l'etiquette sericea, c'est un d semblabe à n°. 16: le type envoyé à Hagen par Pictet lui-même (comparez Stett. ent. Zeit. 1861, p. 115) sous le nom de mixta est l'autre sexe du d'etiqueté sericea dans la collection Curtis. Le type de mixta du Musée de Leide est également une 2 de la même espèce, et le

type de sericea en est le 3. Dans ce cas il me semble qu'on doit regarder la mixta et la sericea de Pictet comme une seule espèce, à laquelle on peut donner par priorité de place le nom de mixta. Impossible de décider si le type de sericea de la collection Bremi soit identique avec Polamorites biguttatus Pictet, ou bien si deux espèces voisines existent en ce genre. Alors le P. mixta Pictet (avec sericea Pict.) est une espèce de Drusus inconnue à moi et à M. Hagen, excepté par les types. Les appendices intermédiaires du & sont très-remarquables: elles sont profondément et semicirculairement émarginées au bout, de sorte que chaque appendice est divisé en deux branches, dont la supérieure est plus courte et jaune, tandis que l'inférieure est plus longue et noirâtre; l'ensemble donnant l'idée du port du deuxième article des appendices inférieurs de quelques espèces du genre Rhyacophila.

- 17. P. guttulata, 1 $\mathfrak{P}$; = Ecclisopteryx guttulata Pictet.
- 18. P. flavipennis, 1 2; = Halesus fluvipennis Pictet. C'est la plus petite espèce du vrai genre Halesus qui me soit connue. Le flavipennis de Kolenati et Brauer est probablement un Drusus.
- 19. P. picicornis, 1 & sans abdomen; = Stenophylax picicornis Pictet.
- 20. P. striata, 1 2; = Stenophylax hieroglyphicus Stephens. Il n'y a pas de doute que Pictet confondait deux ou trois espèces sous ce nom. Les mâles reçus par Hagen de Bremi et Imhoff étaient d'une espèce plus petite, la striatus de mes Trichoptera Britannica; la 2 que j'ai sous les yeux est celle de S. hieroglyphicus Stephens, et dans l'une de ses lettres M. E. Pictet fils me dit que cette dernière est l'espèce qui reste dans la collection de son père, et je crois que d'après la description, la taille et les figures, c'était à coup sûr son type. Pour éviter toute confusion il sera nécessaire de

laisser tomber tout-à-fait le nom de striatus comme appliqué à un Stenophylax, car quoique la striata de Fabricius soit très-probablement de ce genre, celle de Linné (comme le remarque Pictet) était toute autre chose, et selon Hagen une vraie Phryganea.

- 21 en 22. Sericostoma maculatum 33; = Oligoplectrum maculatum Oliv.
- 23. Trichostoma capillatum, 1 3 sans abdomen; = Goēra pilosa Fab. C'est la S. flavipes Curtis, de mes Trichoptera Britannica, mais il me semble certain que la P. pilosa de Fabricius s'applique à cette espèce, ce qui à toujours été soupçonné.
- 24. T. picicorne, 1 δ ; = Silo pallipes F.
- 25. T. nigricorne, 1 &. Les individus reçus par Hagen de Bremi et Imhoff et celui de la collection Curtis étaient spécifiquement identiques avec T. picicorne; mais celui du Musée de Leide est tout différent, et appartient au second groupe du genre Silo, chez les espèces duquel le prémier secteur apical aux ailes supérieures s'étend jusqu'à la base de la cellule discoidale. Les appendices sont en très mauvais état, mais je ne vois aucune différence notable entre leur conformation, et celle des appendices de mon Silo fumipennis d'Angleterre. On doit noter que Pictet figure les larves de ces deux espèces comme étant un peu différentes. Ainsi il reste à décider si l'on devra réunir nigricorne à picicorne, ou considérer nigricorne comme espèce distincte d'après le type que j'ai sous les yeux. Dans ce dernier cas le nom de fumipennis tombera comme synonyme.
- 26. Sericostoma collare, 1 &, 1 \cdot 2.
- 27. S. multiguttatum, 13, 12. Il m'est impossible de trouver des différences vraies, spécifiques, entre collare (Spencii Kirby) et multiguttatum. Pour le genre Sericostoma les caractères les plus importants se trouvent

dans les appendices épineux et fourchus placés à chaque côté du penis (appendices intermédiaires). D'après M. Hagen les deux branches de la fourche doivent être inégales (la supérieure plus longue que l'inférieure) chez collare, tandis qu'elles sont égales chez multiguttatum. Mais cette différence, si elle existe, est trèslégère; d'abord je crus la voir, mais a présent je reconnais qu'elle est trop futile. Ici, en Angleterre, on trouve des femelles aux ailes unicolores comme aux males, d'autres chez lesquelles les ailes sont fortement aspergées d'atomes blancs, et même d'autres avec une grande tache triangulaire blanchâtre vers le bord interne, mais je ne saurais trouver des différences notables chez les mâles. La femelle type de multiguttatum du Musée de Leide ne montre aucune trace de blanchâtre aux ailes. La taille des males est différente, celui de collare n'ayant que 22 mm. d'envergure, multiguttatum 28 mm. Selon les dimensions données par Pictet la taille des deux est à peu près la même. De tout celà il résulte que je suis disposé à considerer les deux comme ne formant qu'une seule espèce.

- 28. S. atratum, 1 δ , 1 ς ; = Notidobia ciliaris L.
- 29. S. hirtum, 1 S. Il existe une confusion dans les types envoyés par Pictet. Celui donné à Curtis est une femelle d'une très-petite espèce, probablement identique avec Mormonia irrorata Curtis. Celui du Musée de Leide est un mâle de M. basalis Kolenati, espèce qui forme le genre Lasiocephala Costa et le sous-genre Helictomerus Mac-Lachlan. D'après la description et la figure je suis assuré que Pictet avait cette dernière espèce sous les yeux. La P. hirta de Fabricius est bien douteuse, mais on applique le nom à M. nigromaculata Stephens.
- 30. Hydroptila pulchricornis, 1 q. M. Eaton a fait un examen de cet individu, qui est en très-mauvais état, et ne peut offrir matière à aucune opinion.

- 31. Chimarra marginata, bien déterminée, mais qui manque dans l'ouvrage de M. Pictet, quoiqu'elle existe également parmi les types envoyés à Curtis.
- 32. Psychomyia acuta, 1 2. Je n'en puis pas faire un examen exact. Peut-ètre n'est-elle autre que la P. annulicornis (gracilipes Curtis), et que les ailes plus aigues notées par Pictet soient seulement l'effet de la perte des franges apicales. L'individu a perdu toute sa pubescence.
- 33. Rhyacophila vulgaris, 1 &, 1 2. Sous le nom de vulgaris Pictet confondait probablement trois espèces, et lui-même dit « peut-être ces variétés devront-elles former des espèces distinctes». Dans le Stettiner ent. Zeitung 1859, p. 193 Hagen donne un résumé du genre, et moi-même j'en ai donné dans les Transactions of the Entomological Society of London, 1868, p. 304, un aperçu. Le type offert par Pictet à Curtis est un mâle, chez lequel le bout des appendices inférieurs n'est pas divisé, mais simplement un peu échrancré, et les gaines du pénis courbées en haut, ce qui nous donne un caractère pour le séparer de dorsalis Curtis aux gaines courbées en bas. Plus tard il trouva que le pénis de l'espèce aux gaines ordinairement recourbées en haut était fourni de deux valvules triangulaires au milieu (ou comme il dit par erreur, une dent triangulaire); tandis que le pénis de l'espèce aux gaines courbées en bas est simple. Cette dernière, la dorsalis de Curtis, est très-commune en Angleterre; le pénis est toujours simple, mais par exception les gaines sont parfois recourbées en haut; et d'après un nouvel examen je trouve que le type vulgaris de la collection Curtis est une de ces exceptions; ainsi l'espèce aux valvules du pénis n'est pas parmi celles de Pictet, comme je l'ai cru autrefois. Le type mâle (je ne dirai rien de la femelle) du Musée de Leide est bien différent. Le bout des appendices supérieurs est profondément échrancré entre deux branches cour-

bées, et le pénis avec les gaines sont aussi différents. Parmi les types envoyés à Curtis, cette espèce est représentée par un individu portant le nom inédit de venusta, et elle était réunie par Hagen (par erreur) à la aurata Brauer, et notée par moi sous le nom de venusta. Mais il me semble que cette espèce devrait avec plus de droit porter le nom de vulgaris, car la nymphe produisant l'insecte le plus connu à Pictet, était certainement de cette espèce, ce qui est prouvé par sa description et ses figures, et même aussi je crois par sa figure f de l'insecte parfait. Si l'on accepte mon idée, la vulgaris de Pictet aura pour synonyme le nom venusta Pict. (inédit) et Mac-Lachlan, la dorsalis Curtis renfermera le type vulgaris envoyé à Curtis par Pictet, et la vulgaris de Hagen et de moi restera à renommer.

- 34. R. umbrosa, 1 s. Voir n°. 36.
- 35. R. pubescens, 2 &; = Rhyacophila pubescens Pictet. Je ne connais de cette espèce que les types. Elle est du groupe de n°. 34 (umbrosa), mais bien distincte par les appendices etc., comme Hagen l'a déjà remarqué.
- 36. R. angularis, 1 s. Identique (comme c'est aussi le cas pour le type de la collection Curtis) avec R. umbrosa; on doit reserver le nom d'angularis à cette espèce, car l'umbrosa de Linné était fort probablement un petit Polycentropus ou Cyrnus. La larve diffère beaucoup de celles du groupe de vulgaris et ne possède pas de filaments respiratoires externes; probablement on doit placer l'espèce dans un genre particulier, mais jusqu'à ce jour on ne connait pas encore les larves des espèces intermédiaires.
- 37. R. laevis, 1 & (?), sans abdomen. Selon Hagen l'espèce est voisine de R. angularis (umbrosa), mais distincte.
- 38. R. vernalis, 1 &; = Glossosoma Boltoni Curtis. La différence entre Boltoni et fimbriatum Stephens, n'est pas

bien apparente, et les deux peut-être ne font qu'une seule espèce, ou *Boltoni* forme la génération vernale de *fimbriatum*. Ces derniers sont ordinairement plus petits, et le type de *vernalis* n'est pas parmi les plus grands. Hagen m'informa (*in litt*.) que le type de *R. decolorata* Pict., envoyé à lui par Pictet lui-même, est un *Glossosoma*, et également peut-être *fimbriatum*.

- 39. R. nebulosa, 1 2; = Oligoplectrum maculatum Oliv. 2. ce que confirme le type de la collection Curtis.
- 40. R. comata, 2 &; = Agapetus comatus Pictet.
- 41. R. granulata. Un individu en maivais état. Comme Hagen je crois que c'est un Ptilocolepus, et probablement P. turbidus Kolenati. De cette dernière espèce je n'ai jamais vu des individus provenants de la Suisse, mais j'en possède en bon état de Saxe. Elle est bien intéressante et distincte du genre Agapetus sous beaucoup de rapports. Je crois que l'individu du Musée de Leide est un mâle, mais je ne puis voir les petits appendices anals présents chez P. turbidus, et en même temps il n'y a pas trace de la courte tarière jaune existant chez la femelle de cette dernière.
- 42. Hydropsiche atomaria, 1 8.
- 43. H. tenuicornis, 1 3.
- 44. H. guttata, 1 8.
- 45. H. laeta, 1 &, 1 2.
- 46. H. variabilis, 18, sans abdomen.
- 47. H. angustata, 1 3.

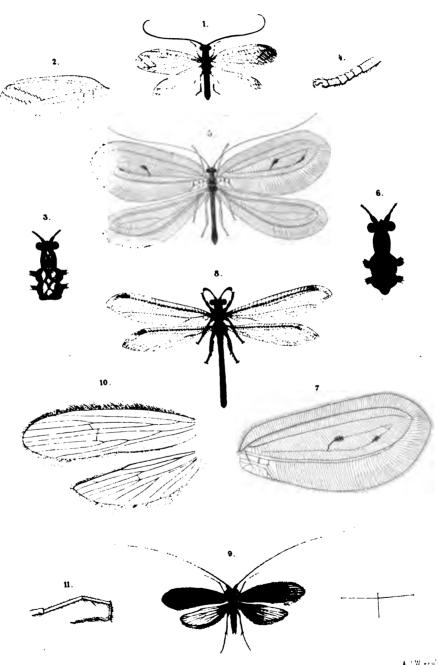
Pour le moment je le crois prudent de ne hasarder aucune opinion sur les espèces du genre *Hy*dropsyche.

- 48. H. variegata, 1 &; = Philopotamus variegatus Scopoli.
- 49. H. montana, 1 9; = Philopotamus Scopulorum Leach, Stephens. Il y a une espèce de ce genre nommée montanus par Donovan, ce qui avait échappé à Pictet. Par Hagen le nom est appliqué à une troisième espèce, commune sur les Alpes etc., mais dont il n'existe que quelques individus (dont l'origine est douteuse) qu'on

suppose être d'Angleterre, et pour moi, je tourne vers l'opinion que le vrai montanus Donovan, soit Scopulorum (montanus Pict.). Néanmoins faute de preuve positive je propose d'adopter la nomenclature de Hagen.

- 50. H. columbina, 1 &; = Wormaldia occipitalis Pict. Grande confusion existe par rapport à cette espèce. Hagen en 1855 déclarait que les types reçus par lui de Bremi étaient de la même espèce (occipitalis); en 1861 il appliqua le nom à une espèce très-semblable, mais noirâtre (subnigra Mac-Lachlan); enfin quelques années plus tard il m'informa dans une lettre que le type columbina, envoyé à lui par Pictet lui-même, est un petit Pholopotanus vrai, pour la réticulation et pour les appendices, conformes à ceux de P. variegatus. D'après les types de Bremi et Imhoff et celui du Musée de Leide, je regarde le nom de columbina comme synonyme de l'occipitalis.
- 51. H. maculicornis, 1 individu dont il ne reste que les ailes et une partie du thorax. Une petite Triodes incertaine.
- 52. H. flavicornis, 1 individu sans abdomen. C'est peutêtre Triodes Schmidtii Kolenati.
- 53. H. senex, 1 &; = Plectrocnemia conspersa Curtis. Dans l'Entomologist's Monthly Magazine, vol. VIII, pp. 143—146, j'indiquai que trois espèces très-semblables existent en Suisse, bien distinctes par les appendices. Le type que j'ai sous les yeux confirme la synonymie originale.
- 54. H. flavomaculata, 1 &; = Polycentropus flavomaculatus Pictet; l'espèce bien connue sous ce nom.
- 55. Mystacides annulata, 2 &, = Leptocerus cinereus Curtis. Les citations données par Pictet sont bien incertaines.
- 56. M. bifasciata, 1 2, = Leptocerus bifasciatus Oliv.
- 57. M. atra, 1 2; = Mystacides atra Pictet; mais d'après
   M. Wallengrèn c'est la vraie nigra de Linné.

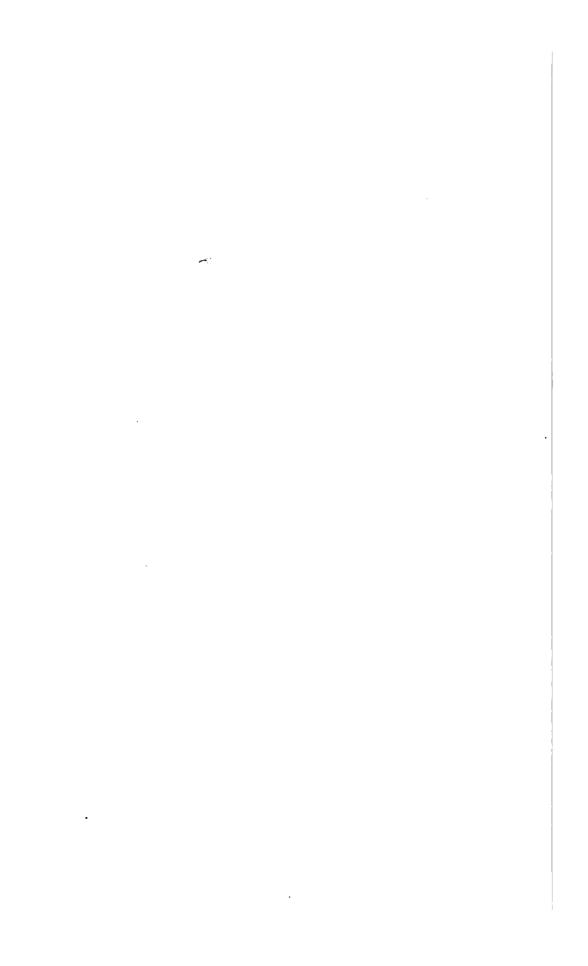
- 58. M. nigra, 1 g; = Mystacides nigra Pictet; d'après M. Wallengrèn c'est l'azurea de Linné.
- 59. M. filicornis, 1 d, en mauvaise condition, mais les parties du bout de l'abdomen sont parfaites (le type envoyé par Pictet à Curtis a perdu son abdomen). Après un examen minutieux sous le microscope et après l'avoir confronté avec les types de ma Setodes moestella (Trans. Ent. Soc. Lond. 1868, p. 298), je crois comme je l'avais soupçonné, cette dernière la même espèce, malgré qu'il y reste encore un peu de différence par rapport à la couleur des pieds et des antennes. Elle m'a été communiquée aussi par M. Rostock qui la trouve en Saxe.
- 60. M. albicornis, un fragment; voir n°. 61.
- 61. M. cylindrica, 1 &. Je suis du même avis que j'eus autrefois, c'est à dire que ces deux espèces de M. Pictet n'en forment qu'une seule, = Odontocerum albicorne Scopoli, malgré que les larves soient un peu différentes selon Pictet.

P Me L et H A fec

Neuroptères de Célébes.

A JW sculps

REPERTORIUM

BETREFFENDE

DEN NEGENDEN TOT EN MET DEN ZESTIENDEN JAARGANG (2de Serie, 1866—1873)

VAN HET

TIJDSCHRIFT. VOOR ENTOMOLOGIE,

uitgegeven door de Nederlandsche Entomologische Vereeniging.

BEWERKT DOOR

F. M. VAN DER WULP.

SGRAVENHAGE, MARTINUS NIJHOFF. 1875.

DRUK: GEBR. GIUNTA D'ALBANI.

VOORWOORD.

Door Mr. E. A. DE ROO VAN WESTMAAS is voor eenige jaren in eene behoefte voorzien, door op de acht eerste jaargangen van het Tijdschrift voor Entomologie, uitmakende de eerste reeks, een Repertorium zamen te stellen.

Voor de tweede reeks, weder uit acht deelen bestaande, doet zich dezelfde behoefte gevoelen. De Heer de Roo was echter niet in de gelegenheid om op nieuw die tijdroovende en vrij eentoonige taak op zich te nemen. De ondergeteekende heeft daarom gemeend den inteekenaren op en gebruikers van het Tijdschrift geen ondienst te doen, met ook voor deze tweede serie een dergelijken arbeid te verrigten. Hij heeft zich daarbij geheel gehouden aan de inrigting van het vroegere register, in de veronderstelling dat in voorkomende gevallen alligt beide registers te gelijk zullen worden geraadpleegd en dan eenvormigheid het opzoeken gemakkelijker zal maken.

De vraag deed zich voor, of de deelen dezer tweede reeks weder als Deel I—VIII moesten worden genoemd, dan wel of zij met een doorloopend nummer als Deel IX tot en met XVI moesten worden aangeduid. Het laatste schijnt mij de voorkeur te verdienen, niet alleen omdat het bij het aanhalen van plaatsen uit het Tijdschrift eenvoudiger is, maar ook wijl er in het vervolg enkel sprake zal zijn van den 17den en volgende jaar-

gangen, en geenszins van eene derde serie, waarbij weder van Deel I begonnen wordt.

Aan het slot heb ik eene naamlijst gevoegd van al de personen, die sedert de oprigting der Vereeniging daarvan leden of begunstigers zijn geweest, alsmede eene opgaaf van de gehouden algemeene vergaderingen.

's Gravenhage, December 1874. F. M. VAN DER WULP.

ALPHABETISCHE NAAMLIJST DER MEDEWERKERS EN OPGAAF HUNNER OPSTELLEN.

ALBARDA (Mr. W.), Over inlandsche Neuroptera Dl. XV. bl. xI.
· Hypena roetralie vliegende bij sterke koude XV. LIV.
 Uitwassen op dennetakken door Tortrix resinana veroor-
zaakt XVI. xviii.
ALBARDA (Mr. J. H.), Opmerkingen over Trockilia apiformia
Clerk XII. 15.
Over Botye stachytalis Zinck XII. 15.
Ruillijst van Nederlandsche Lepidoptera XII. 16.
Over inlandsche Neuroptera XIV. 29.
• bet prepareren van Agrioniden XIV. 29.
ARONSTEIN (Dr. L. L.), Verklaring van de kleurverandering der huid
bij Coleoptera door verwarming XIV. 150.
BACKER Sr. (J.), Rups die zich in eene plant verandert IX. 16.
Kweeking van Antherea Yama-maju IX. 29.
BACKER Jr. (J.), Aanteekening over Psyche villosella Ochs. X. 236.
Over Psyche villosella Ochs. en unicolor Hufn. XI. 20.
BEMMELEN (A. A. VAN), Over inlandsche insectennamen . IX. 16.
Bos (J. RITZEMA), Bijdrage tot de kennis van de Entomologische
Fauna der Noordzee-eilanden XVI. 248.
BBANTS (A.), Over Acronycta-rupsen op Myrica gale levende. XIII. 187.
. Zygaena Trifolii en Loti XVI. LXXI.
Breukelman (M.), Sphinx Nerii te Rotterdam gevangen. XV. LIX.
BURGERSDIJK (Dr. L. A. J.), Over het zak-microscoop van Zeiss te
Jena
EVERTS (Jhr. E. J. G.), Zeldzame Coleoptera XV. xxvi.
· Verschillende entomologische mededeelingen XV. LIX.
Coleoptera verzameld bij eene excursie tusschen de Lek en
Merwede XVI. xxiii.
 Mededeelingen betreffende Drilse en de kleurverscheiden-
heden bij Cassida murrhaea XVI. LXVIII,

FAUVEL (	A.), Description d'une espèce nouvelle de Paederus. XII. 134.
GAVERE (	Dr. C. DE), Notices sur quelques Macrolépidoptères indi-
	gènes X. 185.
GRAAF (N	J. H. DE), Kweeking van Antherea Yama-maju . IX. 31.
•	Mededeeling betreffende de Carabici der verzameling. XII. 87.
GRAAF (M	fr. H. W. DB), Over de onsekerheid van het soortregt van
	sommige Microlepidoptera XI. 190.
•	Over de rups van Cidaria lignata Hbn XII. 27.
•	De larve van Anthrax hottentotta L. parasitisch in poppen
	van Nocius porphyrea XII. 192.
•	Sciaphila ictericana Haw. en hare synonymie . XIII. 95.
•	Over Hyponomeuta malinellus en variabilis XV. LIV.
	en P. C. T. Snellen, Microlepidoptera nieuw voor de Fauna
	van Nederland XI. 21, 49;
	XII, 203; XIII, 218; XIV, 232; XVI, 26, 231.
GRAAF (	3. M. BE), Over de photographische gevoeligheid der poppen-
	huid van sommige dagvlinders XII. 184.
GROLL (	H. W.), Coleoptera nieuw voor de Fauna van Neder-
	land XIII. 188.
	HE'TS VAN DE LIER (H.), De teekeningen van Godart en
	Duponchel ter bezigtiging gesteld XI. 192.
	·HEYS VAN ZOUTEVEEN (Mr. H.), Observations sur les coëf-
•	ficients du vol chez les insectes XIV. 20.
•	Nadere mededeelingen omtrent ditzelfde onderwerp. XIV. 143.
	Darwin's Descent of Man and Selection in relation to
	sex XV. xxiii.
Hasselt	(Dr. A. W. M. VAN), Kleine entomologische mededeelingen
•	N°. 6
•	Idem Nº. 7 XI. 177.
•	Verslag over twee nieuwe Arachnologische werken (van
	Koch en Ohlert) XI. 16.
	Lathrodectus malmignatus vel curassavica XI. 192.
•	Een paar zeldzame spinnen XII. 25.
	Tarantula rediviva en andere spinnen XII. 189.
•	Pholons opilionides cene inlandsche soort XIII. 22.
•	Studiën over Pholous opilionides Schr XIII. 159.
•	Over eenige tropische spinvormen XIII. 176.
•	de beteekenis van de palpen der mannelijke spinnen
	bij de paring XIII. 177.

Hasselt	(Dr. A. W. M. VAN), Over Spipnen-cocons XIV. 35.
•	Zeldzame Javaansche spinnen XIV. 154.
•	Aranese exoticae ques collegit, pro museo Lugdanensi, medi-
	cus militaris primi ordinis E. A. W. Ludeking, ex India
	orientali (Java) XIV. 173.
•	Overzigt der Arachnologische werken van Prof.
	T. Thorell XV. xII.
•	Excursie op 2 Julij 1871 in het Mastbosch bij Breda, XV. xxix.
•	Idem op 16 Junij 1872 te Velsen XVI. xxvi.
•	Verschillende Arachnologische mededeelingen . XV. LXII.
•	Over Breene annulates Hahn XV. 113.
•	Verschil in grootte tusschen de beide sexen bij sommige
	spinnen XVI. xvi.
•	Waarneming der copulatie bij eene der kleinste spinsoorten
	(Micryphantes s. Erigone rurestrie C. Koch) . XVI. 61.
•	Over sexueel verschil in grootte bij de Arthrozoën, in 't
	bijzonder bij het Arachnidengeslacht Nephila XVI. 136.
•	Aranese exoticae quas collegit pro moseo Lugdunensi D. A.
	van Kaathoven Novâ Hollandia (Melbourae) . XVI. 236.
H BIN ew a	NN (VON) en SNELLEN, Eene nieuwe soort van Butalis. XV. 280.
Herklot	s (Dr. J. A.), Misvormingen bij Schaaldieren waar-
	genomen XIV. 69.
Hbylaer	TS JR. (F. J. M.), Eenige insecten nieuw voor de inlandsche
	Fauna XI. 15.
	Aanprijzing van Cyanuretum potaesii tot het dooden van
	insecten XII. 21.
•	Zeldzame Lepidoptera enz XII. 22.
•	Rups van Psyche nilidella met doode vlinders gevoed. XII. 24.
•	Lophyrus Pini schadelijk in het Mastbosch bij
	Breda
•	Verwoestingen door rupsen van Mamestra Cheno-
	podii S. V
•	Over den Vliegenvanger, eene plant wier bloemen de insecten
	bij het honigzuigen gevangen houden XII. 196.
•	Over de rups van Gelechia dodecacella L XII. 197.
•	" " " Ilarus ochrolenca S. V XII. 197.
•	Aantal generatiën bij Lepidoptera XII. 198.
•	Verschillende entomologische mededeelingen. XIII. 27; XIV.
	144; XV. xix; XVI. lx,

HEYLAERT								
	Breda .						. X	III. 142.
•	Breda . Idem. Lis	te supplé	menta	ire N°.	1		:	XIV. 99.
								XV. 118.
,			•	•	3. .		🗴	VI. 146.
•	Kleurvera	ndering o	der hu	id bij (	Coleopt	era do	or	
	verwarmin	g				XIII.	178;	XIV. 39.
,	Merkwaar							
•	Verwoesti	ngen doo	r inse	cten .				XIV. 38.
•	Cecidomy	a salicip	erda .					XIV. 39.
•	Psyche n	ieuw vooi	r de in	al. Fau	na .			XIV. 39.
•	Coleopter				•			XIV. 40.
•	Kleine Le	epidop ter o	ologisc	he opm	erkinge	en .	1	XIV. 182.
•	Over het	geslacht	Nuda	ria .				XV. ixi.
•	en Snell	kn. Een]	Lepido	pterolog	isch u	itstapje	naar	
	de Peel.							
Hoffman	n (Prof	J.), Brie	f aan	den S	ecretai	ris der	Enton	a. Vereen.
	over de t	eelt van	Bomb	. Yama	-maju			X. 183.
Kinker (	J.), Nie	iwe inlan	dsche	Coleop	tera .		. XI	[. 14, 41.
•	Over Ha							
•	een	zwerm	van C	assida's				XV. LVI.
LEWE VA	N MIDDEL	H) mute	. Baro	on), Ee	nige z	eldzam	e vlind	er-
								XIII. 26.
•				_				3. IX. 21.
MAITLAN	D (R. T.)	Teekeni	ingen	van J.	van H	aasteri	i	XIV. 31.
MAN (J.		_						inlandsche
								XIV. 147.
MAURISSE								s le duché
	de Limb	ourg .					· • •	IX. 169. XIII. 122.
•	Idem, su	pplément					2	KIII. 122.
MAYR (D	r. G. L.)	, Adnota	tiones	in mon	ograph	iam F	ormicida	arum Indo-
								. X. 33.
MINK (W	.), Spring	ende Hy	menop	terenpo	ippen .			XV. 285.
								. IX. 31.
Piaget (								XI. 126.
"								XII. 249.
"	Descripti	on de (	quelqu	es para	sites	du ge	nre	
	Docopho	rus						XIV. 112.
,	Over he	t parasite	ngesla	cht Lin	eurus.			XV. LIII.

	9	
Piaget (	Dr. E.) Eenige zeldzame Diptera XVI. xxv.	
REDACTIE	, Mededeeling omtrent de kweeking van Bomb. Yama-maju	
	in Beijeren XII. 75.	
•	Aan de Leden der Nederl. Entomol. Vereeniging. XVI. 257.	
Ritsema	Cz. (C.), Waarnemingen omtrent Periphyllus Testudo v. d.	
	Hoev XII. 19.	
	Periphyllus Testudo v. d. Hoev. een afwijkende larvenvorm	
	van Aphis Aceris XIII. 22.	
•	Nadere waarnemingen omtrent Periphyllus Testudo v. d.	
•	Hoev XIII. 181.	
,	Nog iets over Periphyllus XIV. 147,	
•	Rups door een Fungus bezet XIV. 34.	
	Over Acentropus niveus Ol XIV. 34.	
•	Geschiedkundig overzigt van het geslacht Acentropus	
	Curt XIV. 157.	
•	Aanvulsel tot het geschiedkundig overzigt van het geslacht	
	Acentropus Curt XVI. 16.	
•	Over de gedaantewisseling van Acentropus niveus	
	Ol	
•	Enoicyla pueilla Burm. in hare verschillende toe-	
	standen XIII. 111.	
•	Vindplaatsen van Enoicyla pusilla Burm XV. LX.	
•	Afwijkingen in het aderbeloop der vleugels bij Blad-	
	wespen XII. 188.	
*	Afwijking in het aderbeloop bij Selandria socia Kl. XIII. 182.	
*	Levenswijze van het geslacht Trypoxylon XIII. 183.	
•	Insect uit de gallen van de Helm enz XIV. 148.	
*	Gallen aan het kweekgras, door Eurytoma Abrotani ver-	-
	oorzaaktXVI. xviii.	
•	Over de bevruchting van hommelwijfjes XII. 187.	
•	 het dragen van stuifmeel door mannelijke 	
	hommels XII. 188.	
*	Nestbouw der Megachile-soorten XIII. 182.	I
•	Een nieuw Bijengeslacht XVI. LXII.	
•	Description et figure d'un mâle, jusqu'ici presque inconnu,	
	du genre Xylocopa Latr XVI. 220.	
•	Beschrijving van een nieuw Hymenopteren-genus uit de onder-	ĺ
	familie der Andrenidae acutilingues XVI. 224.	!
•	Over de leefwijze van Meigenia bombivora v. d. W. XII. 187.	1

Ritsema	Cz. (C.), Zwerm van Musca corpina XV. LX.
•	Over de leefwijze van Anthonyia inanie Fall XII. 185.
•	Over eene nieuwe soort van het geslacht Pulex L. XI. 173.
•	Een nieuw geslacht uit de orde der Suctoria XIII. 24.
•	Over Platypsyllus Castoris Rits XIII. 185.
,	Mededeeling omtrent de orde der Suctoria XVI. LXIV.
•	Waarneming omtrent de copulatie der Spinnen. XV. xxvn.
,	Entomol. onderzoek van onze Noordzee-eilanden. XVI. xVIII.
Roelors	(W.), Lijst van te Nunspeet aan het strand der Zuiderzee in September 1865 gevangen Carabici X. 31.
Roo van	WESTMAAS (Mr. E. A. DE), Kweeking van Saturnia Cynthia
	en Antherea Yama-maju IX. 25.
•	Beoordeeling van Snellen's werk: De Vlinders van Nederland (Macrolepidoptera)
•	Iets over het dooden en zuiver bewaren van insecten, voor- namelijk van vlinders XII. 128.
Rooy (A	. B. VAN MEDENBACH DE), Beschrijving der rups van Lobo-
	phora viretata Hbn XIV. 179.
Scheller	(Wijlen H. J.), Drie Membraciden uit Suriname. XII. 216.
Six (G.	A.), Beschrijving van eene nieuwe soort van Eupelmoide, benevens eenige aanteekeningen X. 218.
•	Opgave omtrent de Dipters, welke in het najaar in de bosschen van Driebergen voorkomen
,	Aanteekening omtrent inlandsche Dipters XII. 178.
Snellen	(P. C. T.), Entomologische aanteekeningen IX. 61; X. 120; XVI. LVIII.
•	Lepidopterologische aanteekeningen . XII. 221; XVI. 123.
,	Aanteekeningen over Nederlandsche Lepidoptera. XIII. 76.
	Over het nut van platinadraad tot het opsteken van zeer
	kleine insecten XI. 20.
•	Herstelling van het gele poeder op Lixus paraplecticus L
,	Aanteekening over Chloantha Hyperici S. V XII. 175.
,	Naschrift tot de aanteekening over <i>Chloantha Hyperici</i> S. V
•	Aanteekening over de Europesche soorten der Cymatophorina
,	Over Acronycta auricoma en Myricae, enz XIV. 34.
	" Orrhodia Vaccinii en spadicea XV. LV.
	Ontdekking eener voor de Fauna van Nederland nieuwe

Snellen (	(P. C. T.), Over varieteiten van Larentia-soorten . XI. 21.
	De rups van Eugonia fuscantaria Haw XIII. 180.
,	De inlandsche soorten van het geslacht Eupitheoia Curt. IX. 97.
,	De rups van Depressaria ultimella Ștaint X. 26.
•	Eene Tineide in zwammen op wijnvaten levende. XIV. 145.
•	Over Coleophora Virgaureae Staint XIV. 146.
•	Excursie in het Mastbosch bij Breda op 2 Julij 1871. XV. xxx.
•	Bijdrage tot de vlinderfauna van Neder-Guinea (Z. W.
	gedeelte van Afrika) XV. 1.
	Lepidoptera van het Prinseneiland (Ilha-do-Principe) ver-
	zameld door J. Keulemans XVI. 71.
•	Aanteekeningen op Herrich-Schäffer's Prodromus systematicus
	Lepidopterorum XI. 120; XIII. 138.
•	Eenige aanteekeningen op den Catalog der Lepidopteren
	des Europäischen Faunengebietes van Dr. O. Staudinger
	en Dr. M. Wocke XVI. 36.
•	(F. J. M. HEYLAERTS en), Een Lepidopterologisch uitstapje
	naar de Peel XVI. 126.
	(von Heinemann en), Eene nieuwe soort van Butalis. XV. 280.
•	(Mr. H. W. DE GRAAF en). Microlepidoptera nieuw voor de
	Fauna van Nederland XI. 21, 49;
	XII. 203; XIII. 218; XIV. 232; XVI. 26, 231.
STAL (Pro	f. C.), Beschrijving eener nieuwe soort van Pentatomide. X. 124.
VerLore	N (Dr. M. C.), Kweeking van Antherea Yama-maju. IX. 32.
	Over eene Coccus-soort op Camellia levende XIII. 21.
-	. J.), Zeldzame Lepidoptera XII. 18.
Vollenh	OVEN (Mr. S. C. SNELLEN VAN), Twee waarnemingen van
	wijlen Dr. Wttewaall X. 20.
	Over het fossiele insect Eugereon Boeckingi XI. 13.
•	den vorm van den kop bij de insecten XI. 13.
	het werk van Fauvel: Faune Gallo-Rhénane. XII. 194.
•	Tegenwerpingen tegen Darwin's stelsel van het ontstaan
	der soorten door middel van natuurkeus XIV. 28.
•	Verschillende entomologische mededeelingen. XVI. xx, LvI.
•	Over een monstreus voorwerp van Silpha atrata. XII. 194.
•	 het plooijen der vleugels onder de dekschilden bij
	Coleoptera
	Aansporing tot het nagaan van de gedaantewisseling der
	Coccinelliden XIV. 158.

V OLLENHO	nieuwe soorten van Coleoptera uit Oost-Indië IX. 222.
	-
•	Quelques espèces nouvelles de Curculionites et de Longi-
	cornes
•	Les Batocérides du Musée de Leide XIV. 311.
,	Opmerkingen omtrent een miskenden Surinaam-
	schen kever XV. 125.
	Over Periphyllus Testudo XI. 193.
,	" de kleur van de aderen in de ondervleugels der
	Hemiptera XVI. LIV.
•	De inlandsche Hemipteren beschreven en meerendeels ook
	afgebeeld (le—4e stuk) XI. 129;
	XII. 49; XIII. 263; XVI. 75.
•	Eenige nieuwe soorten van het geslacht Daloantka Am.
	en Serv
,	Description de six espèces nouvelles de Hémiptères hété-
	roptères XII. 255.
,	Over het geluid bij Acherontia Atropos XI. 13.
	Yama-maju-rupsen nog in Beijeren XII. 17.
,	Bijschrift bij plaat 6 XIII. 158.
,	Over het verschijnen van Vanessa Antiopa L. XVI. LXXII.
	Description de deux nouvelles espèces de Piérides et de la
	femelle de P. Polisma
•	Description de deux nouvelles espèces de Lépidoptères. IX. 209.
,	Naamverwisseling XI. 128.
•	Description de deux nouvelles espèces de Lépidoptères des
	Indes orientales XVI. 244.
•	Over inlandsche Phryganiden XI. 193.
•	een nieuw geslacht onder de Neuroptera tusschen
	Nemoptera en Ascalaphus XII. 17.
•	De inlandsche Bladwespen in hare gedaantewisseling en levens-
	wijze beschreven. (12e—17e stuk) IX. 189;
	X. 165; XI. 197; XIII. 55; XIV. 237; XVI. 1.
•	Nieuwe Naamlijst van inlandsche Hymenoptera:
	le stuk Tenthredinides XII. 89.
	Siricides XII. 111.
	Cynipidea XII. 113.
	Evaniades XII 117.

V OLLENHOV	EN (Mr. S. C. SNELLEN VAN), Nieuwe Naamlijst van in-
1	andsche Hymenopters. Se stuk XVI. 147.
	Ichneumonidea XVI. 149.
	Braconidea XVI. 185.
	Chalcididea XVI. 197.
	Pteromalidea XVI. 198.
	· Proctotrupidea XVI. 203.
•	Drie nieuwe soorten van inlandsche Hymenoptera. X. 222.
	Over eene nieuwe soort van Cephus XII. 17.
•	de nomenolatuur der vleugeladeren bij Hymeno-
	ptera XII. 195.
•	Parasitische leefwijze van Polyepkincta carbonator Grav. op
	eene spin XIII. 17.
•	Larven van sluipwespen en hare wijze van verpopping. XIII. 186.
•	Aanteekening omtrent een paar inlandsche Ten-
	thredines XV. 111.
•	Trois espèces nouvelles du genre Rhyssa XVI. 67.
•	Description d'un Bombus nouveau de l'île de
	Sumatra
•	Over het voorkomen in massa van Scatopse
	notata Meig XII. 194.
WEYENBRE	юн (Dr. H.), Een paar vragen
•	Eenige entomologische aanteekeningen XI. 87.
•	Over fossiele insecten XI. 95.
•	Prodromus en algemeene beschouwing der fossiele insecten
	van Beijeren XII. 280.
•	Nederlandsche Diptera in metamorphose en levenswijze be-
	schreven XII. 155; XIII. 190; XVI. 131.
r	Zwerm van Musca corvina F., waargenomen te
	Haarlem XII. 200.
•	Nog een paar waarnemingen van vliegenzwermen, be-
	nevens overzigt van alle tot heden waargenomen vliegen-
	zwermen XIV. 221.
	Over de levenswijs van <i>Eristalis intricarius</i> XV. LVII.
•	Tachinine parisitisch in larven van Ctenophora. XV. LVIII.
WULP (F.	M. VAN DER), Eenige NAmerikaansche Diptera. X. 125.
•	Nog iets over NAmerikaansche Diptera XII. 80.
•	Over het geslacht Lispe XI. 19.
,	Psilopus pallens Wied XI. 19.

WULP (F.	M. VAN DER), Diptera uit den Oost-Indischen archipel. XI. 97.	
	Dipterologische aanteekeningen. XI. 224; XII. 136; XIV. 186.	
	Over Strationys chamaeleon L XII. 20.	
,	" het geslacht Doryclus Jaenn. (*) XII. 20.	
,	Parasitische leefwijze van Melamophora roralis en Cyrtoneura	
	stabulans	
,	Over het in massa voorkomen van steekmuggen in Amster-	
	dam XII. 185.	
,	Opmerkingen omtrent uitlandsche Asiliden XIII. 207.	
	Psilopus flexus Löw XIII. 227.	
•	Dexia (Cordyligaster) petiolata Wied. en Megistogaster	
	fuscipennis Macq., dezelfde soort XV. LVIII.	
•	Bijdrage tot de kennis der Asiliden van den Oost-Indischen	
	archipel XV. 129.	
•	Over eene verdeeling van het geslacht Chironomus. XVI. LXIX.	
,	Overzigt van Dr. Schiner's jongste stelsel der benamingen	
	voor het aderbeloop der vleugels bij Diptera XIV. 79.	
ZELLER (Prof. P. C.), Grapholitha tomiana n. s XI. 85.		
•	Ueber Phalasna geometra chenopodiata L XI. 92.	
,	Beobachtungen über die Spätlinge unter den Lepidoptern	
	des nordöstlichen Deutschlands XIII. 229.	

^(*) Verkeerdelijk staat hier Dyciclus.

ALGEMEEN REGISTER.

Abia senea Klug XII. 90. fasciata L. XII. 90.

- nigricornis Leach XII. 90.
- sericea L. XII. 90.

Ablabia insolatana H. S. XIII. 105. luridalbana H. S. XIII. 105.

Abraeus Gramimum Er. XI. 44. Abraxas marginata L. XVI. 129.

Acaelius subfasciatus Hal. XVI. 186. Acampsis alternipes Nees. XVI 192.

Acanthia lectularia L. XV. LIX. XVI. 92. Acanthosoma clypeatum Burm. XI. 169, XVI. Lv.

- dentatum de G. XI. 168.
- ferrugator F. XI. 170. griseum L. XI. 170, XVI. Lv.
- haematogaster Schr. XI. 168, XVI. Lv.
- haemorrhoidale L. XI.167,
- XVI. Lv.
- lituratum F. XI. 168. bodensis Noick. XIV. 169. Acentropus Garnonsii Curt. XIV. 167,
  - 169.
    - germanieus Nolck. XIV.169. Hansonii Steph. XIV. 167, 169.
    - latipennia Moeschl. XIV. 165, 169. XVI. 24.
- Newae Kol. XIV. 167, 169. niveus Ol. XII. 208. XIV. 34, 157. XV. xxvIII. XVI. xix, 23.

Acherontia Atropos L. IX. 174. X. 197. XI. 12. XIII. 146, 238.

Achita quemula Weyenb. XII. 283.

Achroea grisella XII. 198. Achteres Percarum. XVI. 137.

- Acidalia atlantica Staint. XVI 50.
  - auroraria Hbn. IX. 183. aversata L. IX. 188. X. 211. XIII. 154
  - id. aberr. lividata IX. 183.
  - bisetata Hufn. IX. 183. X. 211. XIII. 154. XVI. 129.
  - caespitaria Borkh. IX. 182.
  - circellata Guen. XVI. 50.
  - coenosaria Led. XVI. 50.
  - decorata S.V. X. 211. XIII. 26, 133.
  - dilutaria Hbu. X1II. 154.

Acidalia dimidista Hufu. IX. 183, XIII. 154. XVI. 129.

- emarginata L. IX. 183, XIII. 154.
- immulata S.V. IX. 183.
- immutata L. IX. 183. X. 211. XIII. 154.
- incarnaria Hbn. IX. 183. XIII. 154.
- inornata Haw. X. 211. XIII.133.
- latifasciata Heyd. IX. 183. leuculata Suell. XVI. LIX.
- muricata Hufn, IX, 183, X, 211. XIII. 154.
- nigropunctata Hufn. IX. 183. X. 211. XIII. 154.
- ornata Scop. IX. 183. usscata S. V. IX. 183. XIII. 154.
- paludata L. IX. 183, XIII. 154.
- prataria Borkh. IX. 183.
- promutata Guen. IX. 183. (*) XII. 221.
- pulveraria Snell. XV. 75.
- reconditaria Snell. XV. 76. remutata S.V. IX. 183. XIII.
- 154.
- rubiginata Hufn. XVI. 129.
- rubricata S.V. IX. 183. X. 211. XIII. 154.
- rufinaria Stand. XVI. 50.
- rusticata S.V. XIII. 138, 154. scutulata S.V. IX. 183.
- straminata Tr. IX. 183. XIII. 154. XV. xxxv.
- straminata var. tologueoria Stand. XVI. 50.
  - strigilata Tr. IX. 183. suffusata Tr. XIII. 183.
- sylvestraria Hbn. IX. 183.
- trigominata Haw. XVI. LXXV.
- trilineata Scop. XVI. 50.
- umbalaria Hbn. XIII. 92.
- Acidia Lychnidis F. X. 288. Aciptilus Paludum Zett. XVI. 35.
- Aciura senes v.d.W. X. 157. Accomphalus resticus F. XVI. 254. Accemites arator Rossi XVI. 179.

  - dubitator Paus. XVI. 17.
- Acontia trista Suell. XV. 52. Acraea Eschria Hew, XVI. 71.
  - Manjaca Boisd. XV. 11. XVI. 71.
  - Menippe Drury XVI. 71.
  - (*) Door eene drukfout A. promulata.

Agrocera obsoleta v.d.W. X. 139. Acrolepia adjectella Heyd. XVI. 57. Acronycta abscondita Tr. XIII. 90.

Aceris L. IX. 178. XIII. 150.

auricoma S.V. IX. 178. X. 203. XIII. 150, 188. XIV. 34.

Euphorbiae S. V. IX. 178. XIII. 89, 150. XV. xxxv.

Euphrasia: Brahm. XIII. 90, 15Ö.

leporina L. IX. 178, X. 203. XIII. 150.

id. var. bradyporina X. 203. Ligustri S.V. X. 203. XIII.

150

megacephala S.V. IX. 178. XIII. 150.

Menyanthidis Esp. X. 203. XIII. 128, 150.

Myricae Guen. XIII. 90. XIV. 34, XVI. 47.

Psi L. IX. 178. XIII. 150.

Rumicis L. IX. 178. XIII. 150.

tridens S.V. IX. 178. XIII. 150.

Acropteris hypocrita Snell, XV. 71. mendax Snell, XV. 71.

Actes Sphinx Germ. XII. 233. Acupalpus dorsalis Gyll. X. 32. XI. 41.

flavicollia Strm. XVI. LXXVII. luridus Dfts. XVI. xIX.

suturalis Dej. XVI. LXXVII. Adelius. Zie Acaelius.

Aderbeloop der vleugels bij Diptera. XIV. 27, 79.

bij Hymenoptera, XVI, LVII, Adimonia Tanaceti L. XVI, XXIX. Acchaia equitella Scop. XII 209. Acgialia globosa Ill. XVI. 250. Aelia scuminata L. XI. 159. XIII. 31.

XVI. xxviii. inflexa Wolff. XI. 161.

Klugii L. XI. 160. XVI. Lv. pallida Küst. XI. 159.

Aeschna antiqua v.d.Lind. XII. 235. bavarica Gieb. XII. 235.

Buchi Ber.ac. XII. 234.

gigantea Germ. XII. 234.

grandis L. XVI. 249. longialata Germ. XII. 285.

multicellosa Gieb. XII. 235. Schmiedeli Gieb. XII. 235. Wittei Gieb. XII. 285.

Agabus chalconotus Panz, XVI. LXXVIII.
femoralis Payk. XVI. LXXVIII.

Agarista rectilinea Boisd. XV. 34. Agathis deflegator Spin. XVI. 190. purgator Weem. XVI. 190.

rufipalpis Nees. XVI. 190.

Agelena brunnea Blackw. XV. xxxIII. labyrinthica Clerck. XIV. 46.

XV. XXX, XXXIII, LXII.
Aglia Tau L. IX. 28, 177. XIII. 149.
Aglyptus senciventris Hal, XVI. 198.

Agonum marginatum L. X. 32. XVI. XIX.

parumpunctatum L. XVI. xix. viduum Pans. X. 32. XVI. xix.

Agrilus biguttatus F. XVI LXXXI. olivaceus Gyll. (olivicolor Kies.)

XVI. LXXXI.

Agrion systhigerum Charp. XIV. 24, 31. XV. XXXIV.

eichstättense Hag. XII. 235. elegans v.d.Lind XV. XXXIV. XVI. 249.

exhaustum Hag. XII. 235. hecticum Hag. XII. 235. Latreilli Gmel. XII. 284.

minium Harr. XV. xxxiv. sponsa Hans. XVI 249.

tenellum Vill. XV. xxxiv. XVI. 249

vetustum Hag. XII. 235.

Agrioniden (Prepareren van) XIV. 29. Agriotes pallidulus Ill. XVI. LXXXI.

pilosus Panz. XVI. LXXXI. Agromyza atra Meig. XII. 181. carbonaria Zett. XII. 181.

XIV. 203, cunctans Meig. XIV. 208. discrepans v.d.W. XIV. 206. ferruginosa v.d.W. XIV. 205. flaveola Fall. X. 234.

jucunda v.d.W. X. 161. latipes Meig, XIV. 195. obscurella Fall. X. 234.

XIV. 203. riparia v.d.W. XIV. 205.

ruficornis Meig. XIV. 203. sordida Meig. XIV. 197. Agrophila gibbosa Snell. XV. 50.

sulphuralis L. IX. 182. (*) XIII. 153.

sulphures S.V. IX. 182.

Agrothereutes abbreviator F. XVI. 162. batavus Voll. X V i.162,209. .

Hopei Grav. XVI. 162.

Agrotis Augur F. IX. 178. X. 203. XIII, 150. Baja S.V. IX. 178. X. 204. XIII. 150.

bella Borkh. IX. 179.

brunnea S.V. IX. 179. XIL 198. XIII. 150.

Chenopodii S.V. XV. 121. cinerea S.V. XV. 118.

clavis Hufn, IX, 179, X, 204. XIII. 150.

C nigrum L. IX. 178. XIII. 150.

Comes Hfn. IX. 178. X. 203. XIII. 150. XIV. 184. cortices S.V. XIII. 129.

cursoria Hufn. XIII. 150.

Ericae Boisd. XIII. 91, 150.

Exclamationis L. IX. 179. X. 204. XIII. 150.

(*) Door eene drukfout Agriphila sulph.

Agrotis festiva S.V. XIII. 150. XVI. 47. fimbria L. X. 203. XIII. 128, 150 herbida S.V. IX. 179. Janthina S.V. IX. 178. XIII. 150. interjecta Hbn. XIII. 128, 157. mendica F. XVI. 47. neglecta Hbn. XIII. 83, 150. nigricans L. X. 204. XIII. 150. occulta L. X. 204, XIII 150. orbona Tr. IX. 178. X. 203. XIII. 128, 150. XVI. 47. plecta J. IX. 179. XIII. 150. porphyrea S.V. IX. 178. X 203. XIII. 150. XV. xxxv, 121. praecox L. 1X. 179. X 204. XIII. 150. Primulae Borkh. XVI. 47. pronuba L. IX 178. X. 208. XIII. 150. XVI. 47. id. aberr. innuba. IX. 178. X. 203. putris L. X. 204. XIII. 129. 150. pyrophila S.V. IX. 179. ravida S.V. IX. 178. XIII, 150. Rabi View. IX. 179. X. 204. XIII. 150. saucia Hbn. XIII. 150. Segetum S.V. IX. 179. XV. XXXIII. Sigma S.V. XIII. 150. simulans Hufn, IX. 179. X. 204. XIII. 150. subsequa Borkh. IX. 178. XIII. soffusa S.V. IX. 179. triangulum Hufn. X. 203. XIII. 128, 150. tristigma Tr. XIII. 150. Tritici L. IX. 179. X. 204. XIII. 150. id. var. aquilina S.V. IX. 179. vitta Esp. 1X. 179. umbrosa Hbu. XIII. 129. valligera Hufn. IX 179. vestigialis Hufn. IX. 179. XIII. 150. XV. 121. xanthographa S.V. IX. 179. XIII. 150. Ypsilon Hufn IX. 179. X. 204. XIII 150. van portretten. XI. 12. XII. 8, 9. Album Aleiodes Wesm. Zie Rogas.

Aleochara brunnipennis Kr. XVI. LXXVIII.

Schaefferi Kl. XII. 106.

tricinctus F. XII. 106.

Zonula Kl. XII. 105.
 Allocotasia aurata F. XV. 132, 249.

Scrophulariae L. XII. 105.

triangulum v. d. W. XV. 251.

Alispa angustella Hbn. XVI. 231.
Aliantus marginellus F. XII. 105.
Notha Kl. XII. 106.

Allodia crassicornis Stann. XII. 180. ornaticollis Meig. X. 230. Allotria brachypterus Hart. XII. 116. cursor Hart. XII. 116. erythrothorax Hart. XII. 116. macrophadnus Hart. XII. 116. melanogaster Hart. XII. 116. Tscheki Gir. XII. 116. victrix Westw. XII. 115. Alomyia ovator F. XVI 158. Alophus triguttatus F. XVI xxIV. Alucita Olbienella Mill. XVI. 60. Alydus. XVI. Lv. calcaratus L. XII. 60. Alysia abdominator Nees. XVI. 195. Apii Curt. XVI. 195. confinens Ratz. XVI. 195. conspurestor Hal. XVI. 195. contracta Hal. XII. 132, XVI. 195 flaviventris Hal. XVI. 195. florimela Hal. XVI. 195. gracilicornis Nees. XVI. 195. limnicola Nees. XVI. 195. manducator F. XVI. xxx, 194. perdita Hal. XVI. 195. pumila Nees. XVI. 195. ruficeps Nees. XVI. 195. testaces Nees. XVI. 195. Tipulae Hal. XVI. 195. triangulator Necs. XVI. 194. truncator Nees. XVI. 194. venusta Hal. XVI. 195. anthobia Villa, XVI. LXXVII. bifrons Gyll XVI. 249. convexiuscula Marsh. X. 81. familiaris Dfts. XVI. XXVIII. ferruginea L. XVI. xxvIII, 249. falva de G. X. 81. XVI. 249. lucida Dfts. XVI. XIX. nitida Strm. XI. 41. spreta Dej. X. 81. XV. xxxIII. XVI. xix, xxviii, 249. trivialis Gyll. XVI. xIX. vulgaris Dej. X. 81. XVI. LXXVII. Amaurobius terrestris Koch. XV. LXIV. Amblynotus opacus Hart. XII. 117. Amblyteles amputatorius Pans. XVI, 155. antennatorius Panz. XVI. 155. bidentorius Grav. XVI. 154. castigator F. XVI. 155. contaminates Grav. XVI. 155. divisorius Grav. XVI. 155. fasciatorius F. XVI. 154. fasciatorius Grav. XVI. 154. glaucatorius F. XVI. 154. Goedarti Grav. XVI. 155. Gravenhorstii Wesm. XVI. 155. infractorius Panz. XVI. 154. laboratorius Grav. XVI, 156. laminatorius F. XVI. 156.

melanocastanus Grav. XVI.

```
Amblyteles menstrualis Grav. X 71, 155.
                                               Andrenidae scutilingues, XVL 224.
               mesocastanus Grav. XVI, 155.
                                                Andricus albipes Hart. XII. 113.
               natatorius F. X I 154,
                                                           curvator Hart. XII. 113.
               negatorius F. XVI. 155.
                                                           quadritin atas Hart, XII, 113.
                                                           Ramuli L. XII. 113.
               nitens Wesm. XVI. 155.
               occisorius Grav. XVI. 155.
                                                           trilineatus Hart, XII. 113.
               oratorius Pans. XVI. 154.
                                                Anopeius flaviventris Meig. X. 231.
               ornatorius Grav. XVI. 155.
                                                Ancrastia ferrella Curt. IX. 61.
               palliatorius Grav. XVI. 154.
Panzeri Wesm. XVI. 156.
                                                           ichorella Led. XVI. 53.
                                                Aneurhynchus nudicornis Marsh. XVI.
               Protueus Wesm. XVI. 156.
                                                                 207.
               Protens Christ. XVI. 156.
                                                Ancurus laevis F. XVI. 97.
               quadrimaculatus Grav. XVI.
                                               Angerona corylaria Esp. IX. 184.
               164.
                                                            prunaria L. IX. 184. XIII.
154. XV. XXXV.
               repentinus Grav. XVI. 155.
               sartorius Grav. XVI. 155.
                                                            id. aberr. sordiata Götze IX.
               sputator F. XVI. 155.
                                                            184.
               subscricans Grav. XVI. 155.
                                                Anisodactylus binotatus F. X. 32. XVI.
               trifasciatus Grav. XVI, 154.
                                                                 XIX, XX.
               uniguttatus Grav. XVI. 155.
                                                                 nemorivagus Dfts. XVI.
               vadatorius Ill. XVI. 154.
                                                                 LXXVII.
   mmobia v.d.W. XII 147.
                                                                 poecilioides Steph. X. 32.
             glabriventria v.d.W. XII, 148.
                                                                 signatus
                                                                             Panz. XVI.
Ammoconia coccimacula S.V. XIII.
                                                                 LXXVII.
                26, 130, 234.
                                               Anisopteryx aceraria S.V. XIII. 155,
Ammophila arenaria F. XVI. 251
sabalosa L. XIII. 30, 31,
32. XV. xxxv. XVI. xxx.
                                                              253.
                                               aescularia S.V. IX. 185. X. 204. XI. 89. XIII. 155. Anisorbynohus lapideus Weyenb. XII.
 Amphicyllus globus F. XI. 44.
Amphidasis betularia L. IX. 185. X. 214.
                                                                  232.
               XIII. 92, 155.
                                                Anomala Frischii F. XVI. 250.
               id. var. nigra. XII. 28. XIV.
                                                Anomalon amictum F. XVI 180.
               145.
                                                            arquatum Grav. XVI. 181.
               id. var. Doubledayaria. XVI.
                                                            bucephalum Voli. XVI. 180,
               50.
                                                            217
Amphipyra pyramidea L. IX. 181. XIII. 152.
                                                            canaliculatum Rats, XVI, 181.
                                                            cerinops Grav. XVI. 181.
              Styx. XVI. 48.
                                                            circumflexum L. XVI. 180.
              Tragopogonia I. IX. 181. X. 208. XIII. 152.
                                                            clandestinum Grav. XVI. 181.
                                                            excavatum Ratz. XVI. 180.
Anaitis plagiata L. IX. 186. XIII. 155.
Anaphes pratends Först. XVI. 207.
Anarsia Genistae Staint. XII. 209.
                                                            fasciatum Gir. XI. 193. XVI.
                                                            181.
                                                            fibulator Grav. XVI. 181.
Anarta Myrtilli L. IX. 182. XIII. 158. XVI. 129.
                                                            flaveolatum Grav. XVI. 181.
                                                            Heros Wesm. XVI. 180.
Anatis ocellata L. XV. XXXIV.
                                                            nigricorpe Wesm. XVI, 181.
Anax Charpentieri Hag. XII. 285.
                                                            septentrionale tilmgr. XVL
                                                            208.
Anchocclis lunces Haw. XIII. 81.
Anchomenus albipes F. XVI. xxix.
                                                            tenuicorne Grav. XVI. 181.
               dolens Sahlb. XVI. LXXVII. gracilis St. XVI. XXIII.
                                                            varitarsum Wesm, XVI. 181.
                                                            Wesmaeli Hlmgr. XVI. 208.
               marginatus L. XVI. xxix,
                                                            xanthopus Schr. XVI. 180.
                                               Anopheles annulimanus v.d.W. X. 129.
maculipennis. XII. 185.
               250.
               piceus L. (picipes F.) XVI.
               LXXVII.
                                               Anoplus plautaris Nacz. XI. 45.
                                               Anteon brevicorne Dalm. XVI. 204.
Jurineanum Latr. XVI. 204.
               Thorei Dej. XI. 41.
               versutus Gyll. XVI. LXXVII.
Anchylopeza plagosana Clem. XVI. 56.
                                               Anthalia (*) rostrata Zett. XII. 181.
Ancylolomia capensis Zell. XV. 102.
                                               Anthaxia nitidula L. XVI. LXXXI.
                disparella Hbn. XVI. 53.
                                               Antheraea Ya.La-maju. Zie Yama-maju
Ancylosis neglectella Hein. XVI. 53.
                                               Anthidium punctatum Latr. 11V. 48.
Anthithesia bipartitana Clem. XVI. 56.
Andrena chrysoscelis Kirb. XV XXXV.
           convexinscula? Kirb. XIII. 32.
                                              Anthocharis Belia. XIII. 139.
```

cyanuscens Nyl. XV. XXXV. mixta? Schr. XVI. XXX.

^(*) Door sene drukfout staat: Antholis.

Apion Pomonae F. XVI. xxix. Anthocharis Cardamines L. IX. 171. X. | rufirostre F. XI. 45. stolidum Germ. XVI. LXXXII. 187. XIII. 145. Anthonomus equestris F. XVI. xxiv. varipes Germ. XVI. xxiv. vernale F. XI. 45. violacenm Kirb. XVI. xxiv. fasciatus L. XVI. xxIV. Anthocoris bicuspis H.S. XVI. 83, 87. Echii Wolff. XVI. 106. Fruticum Fail. XVI. 85. Apis mellifica L. XVI. 251. limbatus Fieb XVI 82 nemoralis F. XVI. 80. Apochrysa excelsa Hag. XII. 236. Apodacra elegantula Zett. XII. 151. Apoderus Coryli L. XV xxvii. Nemorum L. XVI. 80. Aporodes scabralis Ev. XVI 53.
Aporophyla lutulenta S.V. XIII. 90, pratensis F. XVI. 84. vittatus Fieb. XVI. 83. Anthomyia aestiva Meig. XVI. XXXI. floralis Fall. XVI. 131. 151. XVI. 47. nigra Haw. XIV. 181.

Apriona flavescens Kaup. XIV. 217. latitarsis Zett. X. 233. mitis Meig. XIII. 33. humeralis Kaup. XIV. 217. Apteropoda ciliata Ol. XVI. LXXXIII.. Aptesis assimilis Först. XVI. 162. platura Meig. X. 233. tarsata v.d.W. X. 151. Anthonomus Rubi Hrbst. XVI. xxIV. lungicauda Voll. XVI. 162, 210. microptera Grav. XVI. 162. nigrociucta Grav. XVI. 162. vestigialis Forst. XVI. 162. Anthrax fene-trata Fall. XIII. 33.

notientotta F. XII. 31, 192 XVI. 253. Arachnopus frenatus Voll. IX. 228. morio L. XVI. xxx. Pluto Wied, X, 127. geometricus Voll. 1X. 227. terminalis v.d.W. XI. 108. trimaculata v.d.W. XI. 110. tripunctata v.d.W. XI. 109. persona Voll. IX. 226. Arachnoura scorpionoides Vins. XIII. 176. Anthremus Musacorum L. XVI. XXIX.
Pimpinellae F. XVI. XXIII. Aradus depressus F. XVI. 95. lepidopterus Germ. XVI. 96. Aranja albens Dod., eene plant, wier bloem de insecten bij het houig zuigen Antipalus Wieneckii v.d.W. XV. 238. Anura sp. P XVI. 255. gevangen houdt. XII. 196. XIII. 28. Apamea testacea S.V. IX. 179. X. 206. XIII. 151. Archicaris Hbn. XVI. 49. Arctia Caja L. IX. 175. XIII. 148. Apatura Iris L. IX. 172. Aphaenogaster structor Latr. X. 93. Aphelia littorana Const. XVI. 54. glaphyra (glaphira) H.S. XVI. 46. russula L. XV. xxxv. villica L. IX. 175. XIII. 148. Aphelophus atratus Dalm. XVI. 204. melaleucus Dalm. XVI. 204, Aphidius obsoletus Wesm. XVI. 196.
Pini Hal. XV. xxxiv.
Proteus Wesm. XV. xxxiv. Ardoptera irrorata Fall. X. 232. Argopus testsceus F. XVI. XXIX. Argutor diligens Steph. X. 81. XVI. 197. vernalis F. X. 81. Argynnis Adippe S.V. XIII. 145.
Aglaja L. IX. 178. X. 194.
XIII. 145. XVI. 128. resolutus Nees. XVI. 196. restrictus Nees. XVI. 197. Aphilotrix Gemmae L. XVI. 251. Aphirape, X. 194. Arsilache Esp. X. 193. XIII. 92. Aphis Aceris L XI. 193. XIV. 147.
Papaveris F. (Fabae Scop.) XVI. 254. Dia L. XIII. 145. Aphodius niger Panz. XI. 45.
" plagiatus L. XI. 45. Euphrosyne L. IX. 172. XIII. 145. Aphrophora lineata L. XVI. 254. Tsis. X. 193. Aphthona coerules Payk. XVI xxv. Lathonia L. IX. 172. X. 194. Apiaria antiqua Germ. XII. 236. lapidea Germ. XII. 236. XIII. 145. XVI. 252. Niobe L. XIII. 124, 145. veterana Weyenb. XII. 236.

Apion columbinum Germ. XVI. LXXXII. XVI. 252. Pales. X. 193. Paphia L. IX. 178, X. 194. fuscirostre F. XVI. LXXXII. humile Germ. XVI. xxIV. XIII. 145. Hydrolapathi Marsh. XVI. LXXXII. Selene L. IX. 172. X. 198. XI. 179. XIII. 145. immune Kirb XVI. LXXXII. Loti Kirb. (angustatum Kirb.) XVI. Thore, X. 194. Argyopes catenulata Dol. XIV. 174. LXXXII. Malvae F. XVI. LXXXII.
miniatum Germ. XVI. XXIV, XXIX. striatus Dol. XIV. 174. tridentatus Koch, XIV. 174.

trifasciatus Dol. XIV. 174.

nigritarse Kirb. XVI. xxiv.

```
Argyresthia abdominalis Scop, XII. 209.
                                                        Asilus fasciatus F. XV. 216.
                                                                  flagrans Walk. XV. 216.
Garnotii Guér. XV. 132, 216, 259.
griseus Wied. XV. 216, 246.
                  XV. 121.
                  aerariella Staint. XVI. 57. arceuthina Zell. XV. 121.
                                                                  Hercules Wied. XIII. 208, 209.
                  conjugella Zell. var. XI. 88.
                  glaucinella Zell. XI. 64.
illuminatella Zell. XI. 64.
                                                                  Hircus F. XV. 216.
                                                                  Hircus Walk. XV. 216.
                                                                  javanus Wied. XV. 216, 232. introducens Walk. XV. 216.
                  mendica · Haw. XIII. 222.
mendicella H.S. XIII. 222.
tetrapodella H.S. XIII. 222.
                                                                  involutus Walk. XV. 216.
Argyrodes pertinens P XIV. 37.
Argyroneta aquatica. XVI. 138.
Ariadne Flagelinm Dol. XIII. 177.
                                                                  laevis Walk. XV. 216.
                                                                  Latro Dol. XV. 217.
longistylus Wied. XIII. 208, 210.
 Aricia cinerella v.d.W. X. 150.
                                                                  XV. 216, 247.
         Populi Meig. XVI. XXXI. proxima v.d.W. XII. 85.
                                                                  maculatus F. XV. 216. 226.
                                                                  maculosus Macq. XV. 216. melanurus Dol. XV. 216.
Arsilonche venosa Borkh. X. 202. XIV.
                                                                  mendax Walk. XV. 216.
                 99.
                                                                  nigritarsis Macq. XV. 216.
normalis Walk. XV. 216.
Arthrozoën (Sexucel verschil in grootte bij). XVI. 136.
                                                                  perplexus Wied. XV. 132, 216, 232.
Ascogaster bidentulus Wesm. XVI. 191.
                 brevicornis Wesm. XVI. 192.
                canifrons Wesm. XVI. 191.
dentatus Pauz. XVI. 191.
femoralis H.S. XVI. 191.
                                                                  pusio Wied. XV. 216.
                                                                   rufibarbis Macq. XV. 216.
                                                                   sundaicus Jaenn. XV. 217.
                 impressus H.S. XVI. 192.
                                                                   superveniens Walk. XV. 216.
                 instabilis Wesm. XVI. 191.
laevigator Ratz. XVI. 191.
                                                                   tenuicornis Walk. XV. 216.
                                                                   xanthopus Wied. XV 216.
                                                          Asopia cultralis Snell. XV. 88.
                 monilicornis H.S. XVI. 192.
                 quadridentatus Weam, XVI.
192.
                                                                   pictalis. XVI. 51.
                                                          Asopus bidens. XI. 153. XVI. LV.
                 rufidens Wesm. XVI. 191.
                                                                     coeruleus L. XI. 150.
Custos F. XI. 152. XVI. Lv.
                 rufipes Latr. X\I. 191,
                                                                     dumosus L. XI. 150,
                 similis Nees. XVI. 192.
                 varipes Wesm. XVI. 191.
                                                                     luridus F. XI. 151.
 Asilions lithophilus Germ. XII. 237.
                                                                     punctatus L. XVI. L▼, 116.
                                                         Aspasia gigantea Hag. XII. 234.
Asphalia diluta S.V. XIII. 80, 106, 128.
 Asiliden. Aanteekeningen omtrent uitl.
                soorten. XIII. 207.
               Soorten uit den Oost-Indischen
                                                                       flavicornis L. XIII. 108, 128,
 Asilus agilis Wied. XV. 216.

agnitus Wied. XV. 216.

albibarbis Macq. XV. 216.

albiceps Meig. XIII. 34. XVI. 253.
                                                                       149.
                                                                       putris Hufn. XIII. 108, 128.
                                                                       ridens F. XIII. 108, 128, 149.
                                                                       ruficollis S.V. XIII, 108.
                                                          Aspicera ediogaster Rossi. XII. 116.
           Amorges Walk. XV. 216.
                                                         Aspidogonus diversicornis Wesm. XVI.
           anceps v.d.W. XII. 84.
apicata Walk. XV. 132, 152, 167.
                                                                             189.
                                                         Aspilates purpuraria L. XVI. 253. strigillaria Hbn. IX. 185. X.
          appendiculatus Macq. XV. 216.
areolaris Walk. XV. 216.
atratulus Walk. XV. 216.
                                                                        214. XIII. 155.
                                                          Assurantie van de eigendommen der Ent.
Ver. XIV. 7.
Astacus marinus. XIV. 73.
           atricapillus Fall. X. 282. XV.
           XXXVI.
           auratus F. XV. 216, 249. avidus v.d.W. XII. 82.
                                                          Asteia amoena Meig. X. 234. XIV. 199.
                                                          Asteroscopus Cassinia S.V. IX. 181.
           barbatus Walk. XV. 217.
                                                                            Sphing Hufn, IX, 181. X.
                                                          210. XIII. 153.
Asychna insularis Woll. XVI. 60.
           Barium Walk, XV. 216.
           Beelzebul Wied. XIII. 208.
biligatus Walk. XV. 216.
                                                          Athalia annulata F. XII. 105.
           clavipes Macq. XV. 216. complens Walk. XV. 216.
                                                                      phthisica Voll. XV. 112.
Rosae L. XII. 30, 105. XVI.
           condecorus Walk. XV. 216.
                                                                      XXX.
           contortus Walk, XV. 216.
                                                                      Spinarum F. XII. 105.
           cyanurus Löw. XV. xxxvi.
determinatus Walk. XV. 216.
                                                          Atheleneura spuria Fall. XII. 179.
Athous hirtus Hrbst. XV. xxxiii.
           distendens Wied, XIII. 214.
                                                          Atomaria apicalis Er. XVI. XXIII.
```

Atomaria atricapilla Steph. XI. 44. basalis Er. XI. 44. fimetaria Hrbst. XVI. LXXX. linearis Steph. XI. 44. XVI. XXIII. mesomelas Hrbst. XVI. xxIII. nigriceps Er. XI, 44. Atomosia conspicus v.d.W. XV. 214. Atractodes bicolor Grav. XVI. 184. Attelabus curculionoides L. XV. xxxIII.
Attus culicivorus Dol. XIV. 177. cupreus Walck. XIV. 177. Diardi Walck, XIV, 177, forceps Dol. XIV, 176. formicarius Walck, XIII. 176.
latidens Dol. XIV 177.
Atypus Sulzeri Latr. XII. 25. XV. xxxi, XXXIII. LXII, 113.

Aulax albinervis Voll XII. 115, 126.

Brandtii Ratz. XII. 115. Glechomae L. XII. 115. Hieracii Bouch XII. 115. Rhoeadis Kl. XII. 115, 126. Autalia rivularis Grav. XI. 42. Automalus Wesm. Zie Rogas. Aventia flexula S.V IX 182. XIII. 158. flexularia Hbn. IX, 182, R. Bagous frit Hrbst. XVI. LXXXII. limosus Gyll. XVI. LXXXII. " lutosus Gyll. XVI. LXXXII.

Belanimus Brassicae L. XV. XXXIII.

Banchus compressus F. XVI. 171. falcator F. XVI. xxx, 171. pictus F. XVI. 171. Bapta bimaculata F. IX. 184. X. 212. XIII. 154. punctata F. XVI. 50. taminata S.V. IX. 184. temeraria Hbn. IX. 184. temerata S.V. IX. 184. XIII. 154. XVI. 50. Barnsteen met insecten aan het strand der Noordzee. XI. 193. Basalys fumipennis Westw. XVI. 207. Bassus albosignatus Grav. XVI. xxx, 169. areolatus Himgr. XVI. 170. calcator Grav. XVI. 170. cingulatus Hlmgr. XVI. 170. deplanatus Grav. XVI. 170. exsultans Grav. XVI. 169. festivus F. XVI. 170. flavolineatus Grav. XVI. 169. insignis Grav. XVI. 170. laetatorius F. XVI. 169. lateralis Grav. XVI. 169. multicolor Grav. XVI. 169 nemoralis Hlmgr. XVI. 169. pectoratorius Grav. XVI. 169. pictus Grav. XVI. 170. pulchellus Hlmgr. XVI. 170.

pulcher Hlmgr. XVI. 170.

Bassus quadriguttatus Voll. XVI. 170, 211. rufipes Grav. XVI. 170. rufouotatus Hlmgr. XVI. 170. signatus Grav. XVI. 170. sulcator Grav. XVI. 170. Batocera aeneo-nigra Thoms. XIV. 212. Ajax Dej. XIV. 213. armata Ol. XIV. 211 Attila Pasc. XIV. 214. catenata de Haan. XIV. 215. celebensis Thoms. XIV. 216. chinensis? Thoms, XIV. 215. ebenina Voll. XIV. 218. flavescens Kaup, XIV. 217. gigas Drap. XIV. 218. guttata Voll. XIV. 218. Hector Thoms. XIV. 214. Hercules Boisd. XIV. 218. humeralis Kaup. XIV. 217. irregularis Voli. XIV. 216, 220. laena Thoms. XIV. 212. leonina Thoms, XIV, 214 lineolata? Chevr. XIV. 215 obliqua Voll. XIV. 215, 219. octomaculata F. XIV. 216. Orpheus Pasc. XIV 212. Rosenbergii Kaup. XIV. 215.
Rosenbergii Kaup. XIV. 216.
Roylii Hope. XIV. 215.
Rubus F XIV. 214. Sarawackensis Thoms. XIV. 216. Saundersii Pasc. XIV. 217. Thomsonii Javet. XIV. 215. Victoriana Thoms. XIV. 213. Wallacei Thoma, XIV. 211. Batodes angustiorana Haw. XIII. 218. Baumhauer (Prof. E. H. von). Weten schapp.Centraal-bureau.XV.
5. XVI. IV, XLIX.
Baumhaueria analis v.d.W. X. 148. vertiginosa F. XII. 153.

Bedellia sommulentella Zell. XI. 66.

XIII. 260. Belostomum elongatum Germ. XII. 233. Hartingi Weyenb. XII. 233. Belyta bisalca Necs. XVI. 208. Boleti Necs. XVI. 208. fuscicornis Nees. XVI. 208. sanguinolenta Nees. XVI. 208. Bembecia hylaciformis Lasp. XVI, LXXV. Bembex rostrata L. XIV. 48. Bembidium adustum Sch. XVI. LXXVIII. aeneum Germ. X 32. assimile Gyll. X. 82. XI. 41. bipunctatum F. X. 32. XI. 41. Putz. concinnum LXXVIII. decorum Panz XI. 41 flammulatum Clairv. XI. 41. gilvipes Strm. XVI. LXXVIII. glaciale Heer. XI. 41. littorale Ol. X. 82. lunatum Dfts. X. 32. modestum F. XVI. LXXVIII.

Bembidium obtusum Dej. XI. 41. Boarmia extersaria Hbn. IX. 185. pallidipenne Ill. XVI. xx, lichenaria Hufo. XIII. 134, 155. XXIX. luridata Borkh, IX, 185, X.214, punctulatum Drap. XVI. XIII. 155. punctularia Hbn. IX. 185. LXXVIII. punctulata S.V. IX. 185. XIII. 155. pusillum Gyll. XI. 41. quadriguttatum F. XVI. xIX. rupestre Ill. XVI. xxix. repandaria S.V. IX. 185. striatum F. XVI. LXXVIII. tibiale Dfts. XI. 41. repandata L. IX. 185. XI. 89. XIII. 155. ustulatum Ill. XI. 41. rhomboidaria S.V. IX. 185. varium Ol. X. 32. XI. 41. XIII. 155. XVI. xxix. viduata S.V. X. 214, XIII. 92. Beris lata Walk. X. 127. Berytus clavipes F. XII. 63. Boletina sciarina Staeg X, 231. Boletobia carbonaria S.V. IX. 182. driebergensis Voll. XII. 64. fuliginaria L. IX, 182. elegans Curt. XII. 65. tipularius L. XII. 62. Boletobius cingulatus Mannh. XVI. LXXIX. Bolitophila fusca Meig. X. 230. Bombus Agrorum L. XII. 188. XV. xxxv. XVI. 2^F1. Bethylus cenopterus Latr. XVI. 204. Bibio fuscipennis Macq. X. 126. hirtus Low. X. 127. pallipes Say. XII. 81. senilis v.d.W. XII. 81. conservatus Weyenb. XII. 236. Durhamellus Kirb. XVI. 251. Bibliotheek der Ent. Ver. IX. 6, 45. Hortorum L. XVI. xxx, 251. X. 3, 5. XI. 6, 26. XII. 36. XIII. 7, 40. XIV. 7, 55. XV. XLIII. XVI. VII, lapidarius I. XVI. 251. Muscorum L. XVI 251. senex Voll. XVI. 229. subterraneus L. XII. 188. XXXVIII. Bombylius fulvus Wied. X. 127. (Reglement op de). XIV. 140. XV. vIII. Bombyx castrensis L. X. 200. XIII. 126, (Lokaal der). XVI. vii, 148. XV. xxxv. XVI. 129. Crataegi L. IX, 176, X. 200. XIII. 148. XLVII. Hartogh Heys v. d. Lier. lanestris L. XIII. 127, 149. neustria L. IX. 176. X. 201. XIV. 5, 9. Biorbiza aptera F. XII. 114. Biston betularia L. XIII. 155. XIII. 27, 148. XIV. 38. XVI. hirtarius L. IX. 185. X. 214. 253. id: var. quercina Sélys. IX. 176. Pernyi. XVI. v. XIII. 155. hispidarius S.V. XIII, 155, XIV. Populi L. IX. 176. XIII.148,239. 185 Quercus L. IX. 176. X. 201. XIII, 149. prodomaria S V. IX. 185. stratarius Hufn, IX. 185. XIII. Rubi L. IX. 176. XIII. 149. tremulifolia Hbn. XIII. 89. 155. zonarius S.V. XIII. 134. Blabera invita Heyd. XII. 234. Trifolii S.V. IX, 176, XIII. 149. Blabophanes fenestratella Heyd. XVI. 30. Yama-maju. Zie Yama-maju. Bomolocha crassalis L. XIII. 133, 153. Blacus ruficornis Nees. XVI. 126. Biadwespen (Iulandsche) IX. 189. X. Bopyrus Squillarum. XVI. 137. 165. XI. 197. XIII. 55. XIV. 237. XVI. 1. Borborus fumipenuis Stenh. XVI. XXXI. geniculatus Macq. X. 235. Blatta livida F. XIII, 31 Bostrichus bidens F. XV. xxxIII. Bledius arenarius Payk. XVI. LXXX.
dissimilis Er. XVI. LXXX. typographus L. XVI. LXXXIII. Bothroponera rufipes Jerdon. X. 83. Botys aegrotalis Zell. XV. 90. fracticornis Payk. XVI. LXXX. subterraneus Er. XVI. LXXX. tricornis Hrbst. XV. XXVII. deceptalis Lab. XVI. 53. octomaculata L. XVI. 26. purpuralis L. var. ostrinalis Hbn. XVI. 129. Boarmia cinctaria S.V. XIII. 92, 134. 155. stachytalis Zinck. XII. 15, 204. consonaria Hbn. XIII. 85, 155.

XVI. 51.

155.

consortaria F. IX. 185. XIII.

crepuscularia S.V. IX. 185 X.

214. XIII. 155. XVI. 129.

derogaria Snell. XV. 73.

tridentalis Sneil. XV. 89.

Brachionycha Sphinx Hufn. XIII. 242.

Brachycampta alternans Zett. X. 230.

bicolor Macq. X. 230.

verticalis L. XVI. 253.

Brachistes Wesm. Zie Calyptus.

Brachygaster minutus F. XIII. 118. Brachypterus gravidas Ill. XVI. xxIII. Bracon bipartitus Wesm. XVI. 192. flavator F. XVI. 192.

fulvipes Nees. XVI. 192. immutator Nees. XVI. 192.

nigricollis Wesm. XVI. 192. punctulator Necs. XVI. 192.

variator Nees. XVI. 192.

Bradycellus pubescens Payk. XI. 41. Brandverzekering van de eigendommen der Ent. Ver. Zie Assurantie.

Brephos Ochs. XVI. 49.

Parthenias L. XIII. 183.

Broscus cephalotes L. XVI. xix, 249. Brotolomia meticulosa L. IX. 180. XIII. 151

Bruchus granarius L. XVI. xxIV. rufimanus Sch. XVI. XXIV.

Bryophila Algae. IX. 178. XIII. 150.
glaudifera S.V. XIII. 150.
Perla S.V. IX. 178. XIII. 150.
petrea. XVI. 47.

Brystropha terrella Hbn. XVI. 130. Bucculatrix nigricomella Zell, XIII. 213. id. var. anrimaculella Staint. XIII. 213.

Buitenlandsche Leden der Ent. Ver. XI. 187.

Bupalus piniarius L. IX. 185. X. 214. XIII, 153. XV. xxxv.

Buprestis lapidelythria Weyenb. XII. 232. Butatis cicadella Zell. XII. 222.

erycetella Hein. XV. 280, XVI. 31.

grandipennis Haw. XV. 281. laminella H.S. XIII. 221. XVI. 130.

parvella H.S. XIII. 221.

senescens Staint. XVI. 31. Byerhus fasciatus Ol. XV. xxvII.

C.

Gabera exanthemaria Esp. IX. 184.

exanthemata Scop. IX. 184. X. 213. XIII. 154.

pusaria L. IX. 184 X. 212. XIII. 154. XVI. 129.

Calamia lutosa Hbn. XIII. 151

Phragmitidis Hbn. XIV. 100, 145

Calamotropha paludella Hbn. XIV. 34. robustella Saell. XV. 100. Celathus cisteloides Ill. X. 32. XVI. xix, xxviii, 250.

fulvipes Gyll. X. 32, XVI, XIX, XXIX

fuscus F. XVI. xxix, 250.

melanocephalus F. X. 32. XVI. xix, xx, xxix, 250.

mollis Marsh. XVI. xIX.

piceus Marsh. XVI. LXXVII. Calinaga Buddha Moore, XVI, 128.

Gallaspidia Dahlb. XII. 117.

Galliceras clavatus Ratz. XVI. 205. Gallidea celebensis Voll. XII. 258.

Croesus Voll. XII. 259. elougata Voll. XII. 257.

latefasciata Voll. XII. 257.

Galligenia miniata Först. IX. 175. XIII.

147, 158. XV. xxxv, 119. XVÍ. 47.

rosea F. IX. 175.

Callimome admirabilis Först. XVI. 200. appropinquans Ratz. XVI. 201.

auronitens Först, XVI, 200.

Bedeguaris L. XVI. 200. cingulatus Nees. XVI. 200.

conjunctus Nees. XVI. 201. Cynipedia Walk. XVI. 200.

Cynipedum Ratz. XVI. 200.

difficilis Nees. XVI. 201. dubius Ratz. XVI, 201.

fascicularis Först, XVI. 201.

Foersteri Ratz. XVI. 200.

fulgens F. XVI. 209.

longicaudis Ratz. XVI. 200.

nanus Först. XVI. 201

nitidulus Nees, XVI, 201.

propingens Först. XVI. 200.

pubescens Först. XVI. 200.

Gallimorpha Dominula L. XVI. LXXV. Hera L. IX. 175, XIII, 26.

Galliphora vomitoria L. XIV. 23.

Galobata antennipes Say. X. 128. cibaria L. XII. 180.

Calocampa exoleta L. XIII. 182, 153.

XV. xxxv Solidaginis Hbn. XIII. 234.

vetusta Hbn. X. 210. XIII. 182, 152.

Galodera longitarsis Er. XVI. LXXIX.

nigricollis Payk. XVI. LXXXVIII. Calopteryz lithographica Gieb. XII. 285.

splendens Harr. XV. xxxiv. Galymnia affinia L. IX. 181. X. 208. XIII. 152.

diffinis I. XIII. 152.

pyralina S.V. IX. 181. XIII. 152.

trapezina L. IX. 181. X. 208. XI. 90. XIII 152, XIV. 88. XVI. 129.

Calyptus ruficoxis Wesm. XVI. 186. uncigenis Wesm. XVI. 186.

Camponotus dorycus Smith. X. 36.

exasperatus Smith. X. 36. gigas Latr. X. 85.

gilviceps Rog. X. 87. laevissimus Smith. X. 89.

pallidus Smith X. 38. ruficeps Smith. X. 37.

senilis Mayr. X. 39.

singularia Smith. X. 39. tinctus Smith X. 39.

Campoplex carbonarius Ratz. XVI. 183.

cultrator Grav. XVI. 183.

leptogaster Hlmgr. XVI. 188.

```
Camplopex mixtus Schr. XVI. 182.
              nigripes Grav. XVI. 183.
pugillator L. XV. xxxiv.
               XVI. xxx, 183.
               rufimanus Grav. XVI. 183.
Gampsionemus curvipes Fall. X. 233.
                     XVI. xxxL
                    lumbatus Löw. X. 238. marginatus I.öw. X. 233.
                    subperforatus Six. X 238.
Camptocladius v.d. W. XVI. LXXI.
Camptoptera Papaveris Först. XVI. 207.
Campylomyza Aceris Meig. XII. 181.
bicolor Meig. X 282.

Gampylostira varna Fall. XVI. 118.
Campylus linearis L. XVI. xxIII.
Capsus annulatus Wolff, XVI. xxVIII.
Dalmanni Fall. XVI. 254.
           pilosus Hahn. XV. xxxtv.
           striatellus F XVI. 254.
Carabici der collectie. XII. 87.
            aan het strand der Zuiderzee.
            X. 31.
Carabicina decipiens Germ. XII. 281.
Carabus granulatus L. XVI. xix. (*)
monilis F. XV. xxvi.
            id. var. consitus Pauz. XVI. xxIII.
purpurascens F. XV XXVI.
Winkleri Weyenb. XII. 231.
Garadrina Alsines Brahm. IX. 181.
               XIII. 152.
               arcuosa Haw. XIII. 131.
               blanda F. IX. 181.
               clavipalpis Scop. IX. 180.
cubicularis S.V. IX. 180.
               X. 208. XIII. 152.
               exigua Hbn. XIII. 83.
               Morpheus Hufn. X. XIII. 181. XIV. 100.
               sericea Snell. XIII. 91
                Taraxaci Hbn. IX, 181, XIII.
               152.
Carcinus moenas Bast. XIV. 70.
Cardiophorus asellus Er. XVI. LXXXI.
                  Equiseti Hrbst.
                  LXXXI.
Garebara lignata Westw. X. 107.
Garphotricha pupillata. XIV 188.
Carterocephalus Paniscus Esp. IX, 178.
                      XIII. 27, 146.
Casinaria orbitalis Grav. XVI 183
Cassida aequivoca Weyenb. XII. 238.
equestris F. XVI. xxv.
           murrhaea. XVI. LXVIII.
           nebulosa L. XV. LVI. nobilis L. XVI xxx.
           obsoleta Ill. XVI. xxv.
           rubiginosa Ill. XV. LVI. XVI.
           XXIX.
Cataclysta tripunctalis Snell. XV. 98.
```

obsoletum Gyll. XI. 42.

Gerocephala cornigera Westw. XVI. 199.

Catalog der Eur. Lepidopteren. Zie

Staudinger. Catalogus bibliotheek. XVI. viii, xux. Catalytus fulveolatus Grav. XVI. 162. longipennia Grav. XVI. 162. Mangeri Grav. XVI. 162. Catocala Fraxini L IX 182, XIII, 153 nupta L. IX. 182, XIII, 153, paranympha. XVI 49, promissa S.V XIII, 153, sponsa L. IX. 1-2. XIII. 153. Catoglyptus crassipes Hlmgr. XVI. 163. fuscicornis Gmel. XVI. 163. pulchricornis Hlmgr. XVI. 163. Catops anisotomoides Spence. XI. 44.
neglectus Kr. XVI. LXXX. Cecidomyia Pini. XV. xxII. saliciperda. XIV. 39. Cemiostoma lathyrifoliella Staiat. XVI.59. Centeterus confector Grav. XVI. 157. picticollis Wesm. XVI. 157. Gentraal-bureau (Wetenschappelijk). Zie Baunkauer (2011). Centropelma bicolor L. Koch. XVI 237. Centrotus cornutus L. XI. 16. Gephalotes vulgaris Bon. Zie Broscus cephalotes L. Cephus elougatus Voll. XII. 111. pallipes Kl. XII. 111, 125. pygmaeus L. XII. 111. Ritsemae Voll. XII. 17. satyrus Panz. XII. 111. Geramhycinus dabius Germ. XII. 232. Geraphron cursitans Nees. XVI, 205. nanus Nees, XVI, 205. thoracious Nees, XVI 205. Geratomyza acuticornis Meig. XII. 179. spinicornis Macq. X. 234.

Geratopogon bipunctatus L. X. 229. brevipennis Macq. X. 230. ferrugineus Meig. XII 180. nitidus Macq. X. 229. ornatus Meig. X. 229. XII. 179. pictipennis Winn. XII. 180. rubiginosus Winn. XII. 180. solstitialis Winn. X. 230. varius Winn. X. 230. venustus Meig. XII. 180. hexactenus Kol. XVI. Goratopsyllus LXXXV. octactenus Kol. XVI. LXXXV. tetractenus Kol. XVI. LXXXV Cerceris arenaria L. XII. 30, 81. variabilis Schr. XII. 32. Gerchysius stigmaticalis Westw. XIV. 199. urozonus Dalm. XVI. 199. Corous pedicularius L. XVI. 250. Gercyon flavipes F. XVI. xxtx. granarium Er. XI. 42.

^(*) In de noot tot deze soort betrekkelijk staat: met roode pooten; moet zijn: met roode dijen.

```
Geropales maculata F. XVI. xxx.
Cerostoma horridella Tr IX 44.
Cetonia? defossa Weyenb. XII. 232.
                   Asperifoliarum Kirb.
Geutorhynchus
                   XVI. XXIX
                  campestris Gyll. XVI.
                  LXXXII.
                  Chrysanthemi Germ.
                  XVÍ xxix.
                  contractus Marsh, XVI.
                  TTIT
                  Erysimi F. XVI xxIX.
                  floralis Payk. XI. 45.
                  XVI. xxix.
                  pollmarius Forst, XI.
                  45. XVI. xxix.
                  pamilio
                                     XVI.
                           Gyll.
                  LXXXII.
                  Querceti Gyll.
                                   XVI.
                  LXXXII.
                  Raphani F. XVI. LXXXII.
                  sulcicollis Gyll. XVI.
                  XXIV, XXIX
                  troglodytes F. XVI.
                  XXIV, XX'X.
Chaitophorus Aceris L. XIV. 147.
Chalcis armata Pauz. XVI. 197.
         clavipes F. XVI. 197.
         femorata Dalm. XVI 197. minuta Dalm XVI 197.
Ghalcocybebus Voli. IX. 224
                 alboguttatus Voll. IX 226.
                 niteus Voll. IX. 225.
Chelcosia caudata Brem. XVI. 46.
Chalinocera longicoinis Ratz. XVI. 176.
Gharacas gramiuis L. IX. 23. X. 204.
XIII. 150.
Charaxes Pelias Cram XV. 15.
Chariclea marginata F. IX. 182.
            umbra Hufn. IX. 183. X. 210.
            XIII. 153.
Chasmodes lugens Grav. XVI 149.
           motatorius Grav. XVI. 149.
Chasmodon apterum Nees. XVI. 195.
Cheilesia chrysocoma Meig. XII 164.
          dubia W. yenb. XII. 237.
Cheirocanthum nutrix. XV. LXV.
Chelogynus collaris Daim. XVI. 204.
             dorsalis Dalm. XVI. 204
             ephippiger Dalm. XVI. 204.
Chelonus annulipes Wesm. XVI, 191.
           contractus Nees. XVI 191.
           cylindricus Klug. XVI. 191. fenestratus Nees XVI 191
           Gravenhorstii Nees. XVI 191.
```

inanitis Nees. XVI 191.

Chelostoma florisonne I. XVI. xxx.

Chermes Laricis Hart. XIV. 148.

Chesias obl quaria S.V. XIII. 135.

155, 245.

lugubris Wesin. XVI. 191, oculator F. XVI 191, 251

sulcatus Jur. XVI 191, 251.

obliquata S V. X. 215. XV. 119.

spartiata Fuesal. IX. 186. XIII.

Chimatobia boreata Hbn. XIII. 248. brumata L. IX. 186. X. 215. XIII. 156, 251. XIV. 89. Chimobacche phryganella Hbn. XIII. 261. Chionopteryx alucitaria Snell. XVI. 72. Chironomus (Verdeeling van het geal.).
XVI. LXIX. albinervis v.d.W. XII. 178. 180. albipes Meig. X. 229 aprilinus Meig. X. 126. biannulatus Staeg. X. 229. bicinctus Meig X. 229. blandus v.d.W. XII. 179. chloris Meig. X. 126, 229. diversus v.d.W. X. 229. dorsalis Meig. X. 229. flavellus Zett. X. 229. flavipes Meig. X. 229. ictoricus Meig XII. 180. incomptus Zett. X. 229. Junci Meig. X 229. niveipennis F. XII. 179. ochraceus v.d.W X 229. pedellus L. X. 126. pusio Meig. X 229. riparius Meig. X 126, 229. signatus v.d. W X 229. sordidellus Zett. XII. 180. stercorarius de G. X. 229. tenuis Meig. X. 229. tibialis Meig. X. 229. trinotatus v.d.W. X. 229. vernus Meig. X. 229. viridis Maeq. X. 126. Ghlaenius nigricornis F. XVI. XXIII. sulcicollis Payk. XVI. LXXVII. tibialis Dej. XVI. LXXVII. Chloantha Hyperici S.V. XII. 175 XIII. 75. Chlorophanes salicicola. XV. xxvii. Ghlorops Cereris Fall. XVI XXXI. cingulata Meig. XIV 200. circumdata Meig. XIV. 200. glabra Meig XIV. 200. laeta Zett. XIV. 227. limbata. XIV 200. lineata F. XIV. 227.
nasuta L. XIV. 227. notata Meig XIV 200. pygmaca Meig X. 284. rufiua Zett. XIV. 200. sulcata v.d. W. XIV. 201. tarsata Fall. XIV. 200. trivialis Löw. X 128. Choleva cisteloides Fröhl. XV. XXXIII. Chondreganthus. XVI 137. Chondrostega pastrana Led. XVI. 46. Chorebus Nereidum Hal. XVI 196. Chorentes micalis Mann. XVI. 57. Chorinagus funebris Grav. XVI. 168. Chorosoma microptera Curt. XII. 67. Chresnoda obscura Germ. XII. 284. Chrysis suripes Wesm. XII. 81.

Chrysis ignita L. XV. XXXIV. XVI, XXX. | Gidaria conspectaria Mann. XVI 51 Chrysobothris affinis F. XI. 45. corylata l'hunb. IX, 187. XIII. veterana Heyd. XII. 282. 15**6**. Chrysoclista aurifrontella Hbn. XII. 210. cuprearia (cupreata), XVI, 51, decolor-ta H-m, IX, 187, X, 217, XIII, 156, Chrysogaster cupreus Macq. X. 232. vidu tus L. X. 233. Chrysolampus aphidiphagus Ratz XVI. designata Hufn. IX. 186. 202. didymata L. IX. 186, X. 216. Chrysomela fucata F. XV. xxvII. XIII. 156. dilutata S.V. IX. 186. X. 216. goettingensis L. XVI. XXIX. lithographica Weyenb. XII. XIII. 156, 247. 233 elutata Hbn. IX. 187, exoletaria (exoletata), XVI.51. ferrugata L. IX. 186, X. 120, rara Weyenb. XII. 233. staphylea L. XVI. xxv. 216. XII. 226. XIII. 156, 180. XVI. 51, 129. Chrysopa alba Burm. XVI. xxvIII. aspersa Wesm. XVI. xxvIII. firmata Hbn. XIII. 156, 242. perla L. XV. xxxiv. prasina Wesm. XVI. xxvIII.
Chrysops acstuans v.d.W. X. 135. fluctuata L. IX. 186. X. 216. XIII. 156. albiciactus v.d.W. XI. 103. fluviata Hbn. XIII. 86, 135. obsoletus Wied. X. 127. XVI. 51. protogaca Hag. XII. 286. fulvata Först, IX, 186, XIII, 156. relictus Meig. XV. xxxvi. solenhofensis Weyenb. XII. 286. galiata S.V. IX. 187, XIII, 156. gemmata Hon, XIII, 135, hastata L. IX, 187, XIII, 166. Chrysopila atrata F. XIII. 34. dispar v.d.W X. 143. Chrysotus discolor Löw. X. 127. hepararia Hbn. IX. 187. immanata. XVI. 51. gramineus Fall. X. 232. laesus Wied. XII. 179. implaviata S.V. IX. 197. XIII. 156. neglectus Wied. X. 232.

Chyliza leptogaster Panz XII. 181.

Gicindela (Kleurveraudering bij verwarming). XIII. 178 XIV. 150. juniperata L. IX. 186. XIII. 156, 245. liguata Hbn. XII. 27, 224. XIII. 156. campestris L. XIV. 89. XV. ligustrata S.V. IX. 186 luteata S.V. IX. 187. XIII 156. miaria S.V. IX. 186. montanata S.V. IX. 186. X. xxxIII. XVI. xix. hybrida L. XIV. 89. XV. xxxIII. XVI. xIX. maritima Dej. XVI. xix.

Gideria affinitata Steph. XIII. 156.
albicillata L. IX. 187. XIII. 156. 216. XIII. 156. multistrigaria Haw. XI. 89. nebulata. XVI. 51. albulata Hufn. IX. 187. niveata Steph. IX. 187. obliterata Hufn. IX. 187. XIII. albulata S.V. IX. 187, X. 216. XIII. 156. 156. alchem llata L. IX. 187. X. 216. ocellata L. IX. 186. XIII. 156. alchemillata S V. IX. 187. XIV. pectinataria Fuessi, IX. 186. X. 216. XIII, 156. 100. amniculata Hbn. IX. 187. picata Hbn. IX. 186. aquata Hbn. IX. 187. aurata Pack. XVI. 52. procellata S.V. IX. 187. propugnata S.V. IX. 186. X. 216. XIII. 156. berberata S.V. IX, 187. XIII. paittacata S.V. XIII. 135. pyraliata S.V. IX. 186. bicolorata Hufn. IX. 186. X. 215. XIII. 156. quadrifasciaria L. IX. 186. XIII. bifasciata Haw. XIII. 187. bilinenta L. IX. 187. X. 217. 156. rivata Hbn. IX. 187. X. 216. XIII. 156. XIII. 156. biriviata Borkh, IX. 187. X. 2:6, XIII, 156. XIV, 153. rivula'a S.V. IX. 187. rubidata S.V. X. 217. rubiginata S.V. IX. 186. bistrigata (bistrigaria) Hbn. XVI. ruptata Hbn. IX, 187. brunneata Pack. XVI. 52. russata S.V. IX. 186. calligrapharia (calligraphata). scabraria Hbn. IX 186.

ailaceata Hbn IX, 187. aiterata Hufn, XIII, 185, 156.

sparsaria Hbn. XIII. 156.

XVI. 51.

156.

candidata S.V. IX. 187. XIII.

```
Gidaria sparsata Tr. XIII. 185.
                                               Cleigastra nitida v.d.W. XIV. 186.
          strigata Pack. XVI. 52.
                                               Cleitamia Astrolabei Boisd, XI, 118,
          sylvaria H.S. IX. 186.
                                               Cleodora tanacetella Hein, XIV, 284,
          sylvata S.V. IX. 186.
tersata S.V. IX. 187.
                                               Cleonus albidus F. XVI. XXIX.
                                                      sulcirostris F. XVI. 250
          testaceata (sylvata Hbn.) XVI. 51.
                                               Cleonymus maculipennis Curt. XVI. 202.
          tristata L. IX. 187.
                                               Climorbynche crassipes Winn. XII. 179,
          truncata Hufn, IX, 186, XIII.
                                                               180
          156. XVI. 51.
                                               Clistopyga incitator F. XVI. 176.
          unangulata Haw. IX. 186. XVI.
                                               Clivina fossor L. X. 31.
          51.
                                               Clostera anachoreta S.V. IX. 178, XIII.
          undulata L, XV. xxxv.
                                                         149.
          nnidentaria Haw. X. 120. XII.
226. XVI. 51.
                                                         curtula L IX. 178. XII. 198.
                                                         XIII. 149.
          variata S.V. XII. 198. XIII, 156.
                                                         pigra Hnfn. XIII. 127.
          id. var. obeliscata Tr. IX. 186.
X. 216.
                                                         reclusa S.V. XIII. 127, 149.
                                               Clubiona compta Koch. XV, xxx, xxxttt.
          vitalbata S.V. IX. 187.
                                                          nutrix Walck. XIII. 30, XV.
Cilix glaucata Scop. IX. 177.
                                                          XXXIII.
                                                          Phragmitidis. XVI. LXXIV.
Cillenum laterale Curt. XVI. LXXVII.
                                                         saeva Walck. XVI. 238.
Cimbex ax llaris Panz. XII. 90.
                                               Clythra aurita L. XVI. LXXXIIL
          Amerinae L. XII. 90.
                                                        quadripunctata L. XV. xxt.
                                               Clytus Arietis I. XVI. xxiv.
          Betnlae Zadd. XII. 89.
          Betaleti Kl. XII. 90.
                                                       mysticus L. XV. xxvn.
                                               Gneorhinus geminatus F. XVI. xxix, 250.
          connata Schr. XII. 89, 119.
          Cratuegi Zadd. XII. 90.
          femorata L. XIII. 64.
                                               Gnephasia ictericana Haw. XIII. 95.
          humeralis Fourer. XII. 90.
                                                           104.
                                                           longana Haw. XIII. 95, 104.
          lateralis Leach. XII. 90.
                                              Gnethocampa processiones L. IX. 176.
XIII. 27, 148.
          Lucorum L. XI. 197. XII. 90.
          XIII. 70.
          lutea L. XII. 89.
                                               Goocidula rufa Hrbst. XVI. LXXIV.
          id. var. femorata Kl. XII. 89.
                                                           scute lata Hrbst, XVI, LXXIV.
                                              Goccinella bipunctata L. XVI. 251.
                  palleus. XII. 89.
                                                           Heydeni Wcyenb. XII. 283. mutabilis Ill. XIV. 150.
                  variabilis Kl. XII. 89.
          marginata L. XII. 90.
          montana Panz. XII. 89.
Saliceti Zadd. XII. 89.
                                                           septempunctata L. XIV. 150. XV xxxiv. XVI. 251.
                                                           16-guttata L. XV XXXIV.
18 punctata L. XIV. 150.
          Sylvarum F. XII. 89. XIII. 70.
          id. var. tristis F. XII. 89.
Cimex Baccarum L. XI. 165. XVI. Lv.
                                                          11-punctata L. XV. xxxiv. XVI. xxx, 251. 22-punctata L. XVI. xxx.
        dissimilis F. XI. 164.
        lituratus Klug. XI. 163. XVI. Lv. oleraceus L. XI. 165. XIII. 84.
                                              Goccinelliden-larven, XIV. 158.
                                              Coccus-scort op Camellia. XIII. 21.
         XVI. Lv.
                                              Goodyn (?) vernana Knagga. XVI. 55.
Godrus Jur Zie Proctotrapes.
        prasinus L. XI. 164. XVI. Lv.
        purpuripenuis Hahn. XI. 163.
        rafipes L. XI. 162 XVI. LV.
                                              Goëfficiënten (Vlugt-) bij insecten. XIV.
20, 148.
Ginetus gracilipes Curt. XVI. 208.
Gionus Verbasci F. XVI. xxiv.
                                              Coclinius flexuosus HS. XVI. 196.
Cirrhoedia centrago Haw. XIII. 181.
                                                          niger Nees. XVI. 196.
                                                          parvulus Grav. XVI. 196.
             xerampelina Hbn. XIII. 80,
             131.
                                                          ruficollis H.S. XVI. 196.
Cistela murina L. XVI. xxix.
rofipes F. XVI. Lxxxi.
sulphurea. XVI. 250.
                                              Goeliodes (Colcopt.) didymus F. XVI.
                                                          XXIX.
                                              Goeliodes (Hymenopt.) initiatellus Ratz.
XVI. 193.
Cixius contaminatus Germ. XV. XXXIV.
                                               Goelioxys couica L. XIV. 48. XVI. 251.
Cladius albipes Hart, XII. 98.
          difformis Pauz. XI. 202. XII. 93.
                                               Coenomyia ferruginea Latr. X. 126.
          eradiatus Hart. XII. 98.
                                               Coenonympha Arcania L. XIII. 146
          eucerus Hart. XII. 93.
                                                                Davus F. X. 196. XIII.
          luteicornis Steph. XII. 93.
                                                                26, 124, 146. XV. xxxii,
          uncinatus Hart. XII. 98.
                                                                XXXV.
```

Hero L. IX. 178.

viminalis Fall, XII. 93.

```
Goenomympha Pamphilus L. IX. 178. |
X. 196. XIJI. 146. XVI. |
                                               Goleophora semibarbella H.S. XVI. 59.
                                                              solitariella Zell. XII. 210. striatipennella. XVI. 56.
                  128, 252.
                  Satirion Hrbst. (Philea.
                                                              tanacetella Rössl, XVI, 59.
Hbn ) X I LXXI.

Goenopsis fissirostris Walt. X I LXXXI.
                                                              therinella Tangstr. XVI. 235.
                                                              thymiella Reutti, XVI, 59.
Goenosia geniculata Fall. X. 233.
incisurata v.d.W. XII. 86.
                                                              trochilipennella Costa XVI.
                                                              58
           meditata Fall X. 238.
                                                              vacciniella H.S. XIV. 234.
           mollicula Fall. XII 180.
                                                              viminetella Zell. XIV. 144.
           nana? Zett XII. 180.
                                                              XVI 130
                                                              virgatella Zeli XI. 66.
           pedella Fall. XII. 178.
                                                              Virgaurene Staint. XIV. 144, 146, 235.
           tigrina F. XII. 178.
           triangula Fall XII. 178.
Goleocentrus Abiae Voll. XVI. 178, 215.
                                                              Wilkinsonii Scott, XVI. 58.
                Sixii Voll. XVI. 178, 216.
                                                Coleoptera. Nienwe soorten voor de inl.
                                                              Fauna. XI. 41. XIII. 188.
Colcophora adelogrammella H.S. XVI. 59.
                                                              XIV. 40
              adjectella H.S. XVI. 59.
              albidella H.S. XIV. 285.
                                                              Zeldzame soorten. XV xxvi.
              XVI. 56
                                                              Nieuwe soorten nit O Ind.
                                                              1X. 222. XIV. 101.
              alcyonipennella Koll. XI. 66.
              apicella Staint, XVI. 83.
                                                              (Het ploorjen der vleugels bij)
              antennariella H.S. XVI. 59.
                                                              XV. ι.
                                                Colias Edusa F. IX. 171. XIII. 145.
              ardeaepennella Scott. XVI.58.
              argentula Zell, XVI, 33.
                                                        id aberr. Helice Hbn. XIII. 136.
              artemisiella Scott. XVI. 58.
Betulifolia Staint. XVI. 59.
                                                         Hyale L. IX 171 X. 188. XII.
                                                         198 XIII. 145.
                                                Gollectie der Ent. Ver. IX 6, 8. X. 3.
              bicolorella Staint. XVI. 58.
                                                           XI. 6 XII. 9. XIII. 6. XIV.
5, 6. XV. VII. XVI. VI.
              234
              bilineatella Zell. XVI. 82
                                                Colobopsis fasciata Mayr. X. 69.
              chalybella Costa. XVI. 58.
              Cistorum Peyer. XVI. 58.
                                                              pubescens Mayr. X 68.
                                        XV.
              currucipennella
                                Zell.
                                                              punctaticeps Mayr. X. 69.
                                                              quadricens Smith. X. 67.
              XXXV.
              deauratella Zell. XI. 66.
                                                Colpocephalum flavescens XI. 127.
              XVI. 56.
                                                                    Fregili. XI, 127.
                                                Colpodia pallidula. XII. 181.
              discordella Zell. XIV. 153.
                                                 Colpognathus celerator Grav. XVI. 157.
              XVI. 285.
              fimbriosella H.S. XVI. 59.
                                                Co'potrochia elegantula Schr. XVI. 167.
              fuscicornis. XVI. 56.
                                                 Comptosia brunn pennis v.d.W. XI. 110.
              graminicolella Staint, XVI. 59. ibipennella Zell. XV. xxxv.
                                                 Comys Swederi Dalm. XVI 198.
                                                 Conchylis albicapitana Cooke. XVI. 55.
               XVI. 56.
                                                             atricapitara Steph. XII. 204.
               leucogrammella H.S. XVI. 59.
                                                             cruentana Fröhl XVI 130.
                                                              Degreyana M. Lachl. XVI. 55.
               marginatella. XVI. 56
               Medicaginis Staint. XVI. 58.
                                                              luridana Gregs. XVI. 55.
                                                              moribundana XVI. 54.
               Millefolii? Zell. XIV. 144.
               milvipennis? Zell. XIV. 144.
                                                             rheticana Laharpe. XVI. 55.
               XV. xxxv. XVI. 234.
                                                              rutilana Hbn. XV. 121. XVI.
              minusculella H.S. XVI. 58. motacillella. XVI 56.
                                                              27.
                                                              straminea Haw. XIII. 219.
               murinipennella. XVI. 56.
                                                              Tischerana Tr. XIII. 219.
                                                              vicinana. XVI. 54.
               Nemorum. XVI. 56.
                                                              zoegana L. IX. 43.
               nigrostigmatella Heeger. XVI.
                                                 Conchylodes diaphana Cram. XV. 95.
               58
               ochripennella Zell. XVI. 32. orbitella Zell XIV.144, 284.
                                                 Congres (Landhuishoudkundig) te Assen.
IX. 8.
                                                Gopidura anceps Curt. XVI. 195.
Gepris lunaris L. XVI. 250.
               palliatella Zinck. XV. xxxv.
               paripennella Zell. XIV. 40, 144, 158, 235.
                                                 Goptoloma janthinana Dup. XII. 228.
XVI. 232.
               politella Scott. XVI. 58.
punctipennella. XVI. 56.
                                                 Cordyla flaviceps Winn, X. 231.
fusca Latr. X. 231.
               scolopscipennella Wall. XVI.
                                                 Cordyligaster petiolata Wied. XV. Lviii.
               58
```

Cordylura maculipenuis v.d W. X. 152.

Sedi Staint. XVI. 59.

Cordylura pudica Meig. XIV. 186. Coremia centrostrigaria Wall. XVI. 50. Corcomelas scarabacuides I., XI. 148, Corcus difficilis Voll XII. 56. pilicornis Burm XII. 56 Coriscium alaudellum H.S. XI. 65. cuculipennellum 11bn. XI. 65.

Corixa mortua Weyenb. XII. 233.

Corixus capitatus F. XII. 69. crassirostris F XII. 69 XVI. 254. Hyosciami L. XII. 71. prateusis Fall. XII. 70. XIII. 31. XVI. Lv. Corticaria similata Gyll. XI. 44. Coryda is vetusta Hag. XII. 236.
Corylophus cassidoides Marsh. XI. 45.
Corymbites senens L XVI. XXIX. Corynetes violaceus Latr. XV. xxxIII. XVI xxIX. Coryneura scutellata Winn. X. 229. Cosmia fulvago S.V. IX 181 paleacea Esp. IX. 181. XV. 60. Cosmophila auragoides Guen. Cosmopteryz eximia Ilaw. XIII. 224. Gossus cossus L. (ligniperda F.) IX. 176. X. 200. XIII 148. XVI 252. Cothonaspis Hart. XII. 116. Grabro cribrarius L XII. 30. patellatus v.d Lind. XV. xxxIV. pterotus F. XV. XXXIV. pusillus Lep. XV. xxxIV. quadrimaculatus Spin. X.II. 32. vagu. L. XII xxx. vexillatus Pauz. XV. xxxIV.

Grambomorpha? aurora Voll. XVI. 246. Grambus adippellus 1r. XII. 204. albeilus Clem. XVI 58 aureliellus v.R. XVI. 52. culmellus L. X I. 129. ericellus Hbu. XI. 49. grammiculellus Guen. XVI. 53. inconspicuellus Suell. XV. 102. margaritellus F. XV. xxxv. obscurellus Hein XVI. 53. pascueilus L. XVI. 129. perlellus Scop. XVI. 129. id. var. Warringtonellus Staint. XVI. 129. pinellus L. XVI. 129. silvellus 11 bn. XII. 204. tristellus F. XVI. 129. troglodytellus Snell. XV. 103. uliginosellus Zell. XVI 231. verellus Zinck. XI. 49. Gremastogaster authracina Smith. X. 105. bicolor Smith. X. 103. difformis Smith. X. 105. edentata Mayr. X. 104. inflata Smith. X. 106. Cremastus interruptor Grav. XVI. 184. Gremnodus atricapillus Grav. XVI. 162. Grepidodera ferruginea Schr. XVI. XXIX. impressa F. XVI. XXIX. Modecri L. XVI. XXV, XXIX. pubescens L.H. XVI. xxv.

Gricotopus v.d.W. XVI. LXXI. Grocallis elinguaria L. IX. 184. X. 213. XIII. 154. Grossocerus quadrimaculatus Spin. XIII. 32. Cryptious glaber F. XVI. 250. Gryptobium fracticorne Payk. XI. 43. Cryptoblabes bistriga Haw. XV. xxxv. Cryptocampus Americae L. XII. 97. angustus Hart XII 98. XIV. 249. XVI. xxx. fuscicornis Hart XII. 98. mucronatus Klug. XIV. 252 Gryptocephalus antiquus Weyenb. XIL 283 bilineatus XVI. LXXXIII. Panz. XVI. Coryli LXXXIII. geminus Meg. XXX!V. marginatus Y. LXXXIII. mesozoicus Weyenb.XII. 233. minutus F. XVI. xxix. Gryptographis Rogenhoferi Led. XVI. 72. Gryptophagus saginatus St. XVI. LXXX. Gryptorhynchus Lapathi L. XVI. XXIV, XXIX. Cryptus adustus Grav. XVI. 180. analis Grav. XVI. 160. anatorius Grav. XVI. 159. assertorius F. XIII. 31. XVI. 159. carnifex Grav. XVI. 160. cinctorius F. XVI. 159. cyanator Grav. XVI. 159. Dianae Grav XVI. 163. erythrinus Grav XVI 160. furcitor Grav. XVI. 159. incubitor Grav. XVI. 160. ischioleucus Grav. XVI. 160. lacteator Grav. XVI. 160. migrator F. XVI. 160. obscurus Gmel. XVI. 160. ornatus Grav. XVI 160. parvulus Grav. XVI. 159. peregrinator L. XVI. 160. punctatus Ratz. XVI. 160. sponsor F. XVI. 160. tarsoleucus Schr. XVI. 159. viduatorins F. XVI. 159. Ctenocephalus enneodes Kol.XVI. LXXXV. novemdentatus Kol. XVI. LXXXV. Ctemonotus octodecimmaculatus Kol. XVI. LXXXIV. Gtenopelma mesoxantha Grav. XVI. 164. Gtenophora festiva Meig. XII. 178. pectinicornis L. XV. LVIII. ruficornis Meig. XV. LVIII.

Ctenophthalmus bisoctodentatus Kol. | Daonusa areolaris Nees. XVI. xxx, 196. XVI. IXXXIV. bisseptemdentatus Kol. XVI. LXXXIV. Ctenopsyllus bilentatus Kol. XVI. LXXXV. quadridentatus Kol. XVI. LYXXV Cucullia Absynthii L. IX 182, XII, 19. XIII 90, 157. XVI. 48. Asteris S.V. IX. 182. lact a. XVI. 48. umbratica L. IX. 182, XIII. 153. Verbasci L. IX. 182. XIII. 153. Gulex ornatus Meig. X. 229.
pipiens L. X. 229. XII. 185. XIV.
222, 226. testaceus v.d.W. X. 128. Cyamus Ceti L. XV. LIX. Cyanuretum potassii als middel tot het dooden van insecten. XII. 21, 128.

Cychrus rostratus L. XV. xxvi. Cyclopides Lepeletieri Latr. XV. 32. XVI. 124. Cydnus albomarginatus F. XI. 155. bicclor L. XI. 154. AVI. Lv. biguttatus L. XI. 156. flavicornis F. XI. 156. morio L. XI. 155. XVI. Lv. nanua. XVI. Lv. Cyllo Leda L. XV. 12. Cyllocoris histrionicus L. XV. XXXIV. Cymatophora albuncula Ev. XIII. 108. bipuncta Borkh. IX 178. duplaris L. IX. 178. X. 202. XIII. 108, 149. fluctuosa Hbn. XIII. 198, 149. octogesima Hbn. XIII. 128 ocularis L. XIII. 108, 128. Or S.V. IX. 178. X. 202. XIII. 108, 149. Cymus, XVI. Lv. claviculus Fall. XIII. 294. Ericae Schill. XIII. 294. glandicolor Hahn, XIII. 295. Resedae Panz. XIII. 292. Cynips agama Hart. XII. 112. collaris Hart. XII. 112. divisa Hart. XII. 112. foecundatrix Hart. XII. 112. XV. XXIX. XVI, 251, ferruginea Hart, XII, 112. Kollari Hart. XII 112. longiventris Hart. XII. 112. quercus folii L. XII. 112, XVI. 251.

Gyphon coarctatus Payk, XVI, LXXXI.
lividus F. XV. XXXIII.

Cyrtoneura stabulans Fall, XII, 184.

Dacnusa affinis Necs. XVI. 196.

navicularis Necs. XVI. 196. ul ginosa Hal. XVI. 196. Dalcantha Amyoti Voll. IX. 219. Sancti Fargavii Voll. IX. 218. Servillei Voll. IX. 220. Stalii Voll. IX. 220. Westwoodii Voll. IX. 217. Damalina laticeps Dol. XV. 133. Damalis crythrophthalma Dol. XV. 133. fumipennis Walk. XV. 134. maculata Wied, XIII, 208, 209. XV. 131, 133, 144. major v.d.W. XV. 148. marginata Walk. XV. 142. macgrouss walk, AV, 142, myops F, XV, 133, nigella v.d.W, XV, 143, pallida v.d.W, XV, 145, Danais Chrysippus L, XV, 12, XVI, 71. Darwin (Tegenwerpingen tegen het stel-sel van) XIV. 28. (Werk van) XV. xxiii. Daso'llus cervious L. XVI. LXXXI. Dasychira fascelina L. AIII. 126, 148.
paradoxa F. XVI. 46. pudibunda L. IX. 176. XIII. 148. selenitica Fsp. XVI, 46. Dasypoda hirtipes Latr. XIII, 31, 32, 34. XVI. 251. Dasypogon Dux Wied. XV. 133. flavescens F. XV. 206. glabratus Walk. XV. 134. histrio Wied. XIII. 208, 209. honestus Walk, XV, 134. imberbis Dol. XV. 133, 184. incomptus Walk. XV. 134. inopinus Walk. Xv. 134. lauatus I)ol XV. 133, 134 laticeps v.d.W. X. 137. XIII. 214. Nomada Wied, XIII. 208. 209. Spectrum Wied. XIII. 208, 209. virens Wied. XV. 133, 134. Dasytes caerulens F. XVI. 250. flavipes F. XVI. xxix.

Decatoma Cooperi Curt. XVI. 201. mellea Watk. XVI. 201. signata Necs. X\I 201. variegata Walk, XVI. 201. Degeeria parallela Meig. X. 173. XII. 153. aeria Meig. XV. Lviit. Deilephila Celerio L. XII. 199. XIII. 124, 146. XV. 33. Elpenor L. IX. 174, XIII, 146. Euphorbiae L. IX. 174. X. 197. XIII. 146. Galii S.V. IX. 174. X. 197.

XIII, 146. Nerii L. IX. 174. X. 197. XIII. 157, 238. Porcellus L. IX. 174. XIII.

27, 146, 180. XVI. 45.

Deleaster dichrous Grav. XVI. LXXX.

```
Delena cancerides Walck. XVI. 238
impressa? C. Koch. XVI. 238.
Delphaz guttula Germ. XI. 193.
 Demas Coryli L. IX. 178. X. 203. XIII.150.
 Dendrolycosa fusca Dol. XIV. 176.
 Dendrophilus pygmaeus L. XVI. LXXX.
Dendryphantes lanipes Koch. XIV. 177.
Depressaria badiella Hbn. XI. 62.
               capreolella Zeil. XII. 206.
               Chaerophy li Zell. XIV. 238.
               ciliella Staiut, XIII. 221.
               conterminella, XI. 61
               flavella Hbn. XIV. 233
               bepatariella Zell, XV., 80.
               hypericella Tr. XI. 61.
               liturella S V. XIV. 145.
               pastinacella Staint. XI. 62.
Pimpuellae Zett. XI. 62.
               pulverella Hbu. XIII. 220.
               ultimella Staint. X. 26.
               umbellana Steph. XII. 205.
Derephysia foliacea Fall. XVI. 115.
Dexia petiolata Wied, XV. LvIII. triangularis v.d.W. X. 149.
Diacamma holosericeum Rog. X. 87.
              rugusum Le Guill. X. 86.
              va.:ans Smith. X. 87.
Diacanthus holosericeus F. XV, xxxIII.
Diadema Misippus L. XVI. 71.
Diadocidia ferruginosa Meig. X. 231.
Diadromus collaris Grav. XVI. 158.
Diamesa Gaedii Meig. X. 219.
Dianous coernlescens Gyll, XVI. LXXIX.
Dianthoesia capsincola 5.V. X. 206. XIII.
               129, 151.
               compta S.V. XIII 129, 151.
               conspersa S.V. IX. 179. XIII.
               129, 151.
               Cucubali S.V. IX. 179. XIII.
               151.
               irregularis. XVI. 47.
              Maguohi. XVI. 47.
               numosa Freyer, XVI. 47.
Diapria conica Latr. XvI. 207.
          elegans Jur. XVI. 207.
          picicornis Nees. XVI. 207.
          anapecta Nees. XVI. 207.
Diastata fumipennis Meig. X. 234. obscurella Fall. X. 234. XVI.
           XXXI.
Diestrophus Rubi Hart. XII. 114.
Dicelloceras rufescens Dalm. X. 221.
vibrans Menz. X. 221.

Diceros florensis Wall. XV 128.
          malayanus Wall. XV. 128.
          ornatus Hope, XV. 128.
          Petelii Bucq. XV. 128.
Dichirotrichus pubescens Sk. X. 32.
```

Dichonia aernginea Hbn. XVI. 47.

Dichorampha agilana Hein, X / I. 29.

239.

aprilina L. X. 206. XIII, 130,

alticolana Steph. XVI. 55.

flavidorsana Knaggs. XVI.

Dichorampha saturnana Hein. XVI. 29. Dictyonota crassicoruis Fall, XVI, 101. Dicycla Co L. XIII. 152. Diloba caeruleocephala L. IX. 178. X II. 150, 239. Dinarda Maerkelii Kies, XVI. LXXVIII. Dinetus pictus Panz. XII. 30, 81. Dineura Alni L. XII. 98. XV. XXXIV. X VI. 252. australis Lep. XII. 98. De Geeri Kl. XII. 98. despecta Hart. XII. 93. opaca F. XV. 111. pallipes Hart, XII. 98. rufa Panz. XII. 98. XVI. 252. stilata Kl. XII. 98. Diocoarsis hemipterus Dalm. XVI. 198. rufus Six. XVI. 198. Dioctria atricapilla Meig. XVI. XXXI Baumbaueri Meig. X. 281 (*). XV. xxxvi. claviventria Walk. XV. 134. cra sipes F. XV. 151. flavipes Meig. X. 281. XV. XXXVI. linearis F. X. 281. Reinhardi Wied. XIII 88. Diospilus speculator Hal. XVI. 189. Diplosis vari gata Macq. X. 231. Diptera. Aan eekeningen omtrent iulands. soorten, XI. 224, XII. 136, 178. XIV. 186. XVI xxv, 123, 126. Soorten uit het Drieb. bosch. X. 227. Soorten uit den O. Ind. archipel. X1. 97. Soorten uit N. Amerika, X. 125, XII. 80. Metamorph. en levenswijs. XII. 155, XIII. 190, XVI, 181, Dipterygia Pinastri L. IX. 180. X. 207. XII. 151. scabriuscula L. IX. 180. Discocephata concolor Walk, XV. 184. dorsalis Walk. XV. 134. hirsuta v.d.W. XV. 146. pandens Walk, XV, 134, Ditomoptera dubia Germ. XII. 233. Docophorus aquiluus. XI. 126. Bassanse. XI. 126. cephalus Denny. XI. 126. XIV. 127. depressus Piag. XIV. 115. emarginatus Piag. XIV. 135. forficula Piag. XIV. 117. fulvus. XI. 126. gracilis Piag. XIV. 120. Hiruudinis Piag. XIV. 184. icterodes Piag. XIV. 123. incompletus. XI. 126. Lari Denuy. XI. 126. XIV. 131. laticlypeatus Piag. XIV. 116.

^(*) Door eene drukfout staat; Dioctra.

```
Docophorus Limosae Denny XIV. 129.
                                            Drifus flavescens F. XVI. LXVIII. LXXXI.
             obcordatus Ping. XIV. 121. passerinus. XI. 126.
                                              Dromius foveola Gyll. X. 31.
                                                         lipearis Ol. X. 3'.
             platyclypeatus Piag. XIV.
                                                         notatus Steph. (fasciatus P.) XVI.
             132
                                                         XIX.
                                              Dromophila montana Heyd. XIII. 111.
Drosophila confusa Staeg. XIV. 199.
             pl..tystomus Burm. XIV, 125.
             protrusus Piag. XIV. 119.
                                                           flaveola Meig. X. 234. XIV.
              rostratus. XI. 126.
             superciliosus. XI. 126.
                                                           199.
Dolerus aeneus Hart. XII. 100.
                                                            glabra Fall. XIV. 199.
          anticus Kl. XII. '8.
                                                           Graminum Fall. X. 234, XIV.
          anthracious Kl. XII, 99.
                                                           199.
          Busaci Voll. XII. 99. 121
                                              Dryobota aprilina L. XIII. 151.
                                             protes S.V. X. 206. XIII. 180, 151, 238.

Duponobel (Teckeningen van) XI. 192.
          Cenchris Hart. XII 99.
          dubius Kl. XII. 99.
          Eglanteriae F. XII, 98, XIII, 32,
          XVI. xxx.
                                              Dynatosoma fuscicornis Meig. XVI. xxx.
                                              Dyschirius gibbus F. XVI. xxvii.
          fissus Hart. XII. 100.
          gibbosus Hart. XII. 100.
                                                          salinus Schm. XV. XXVII.
         gonagre F. XII. 99.
haematodes Schr. XII. 99.
                                              Dyschorista fissipuncta Haw. IX. 181. X.
                                                           208. XIII. 152.
          leucobasis Hart. XII. 99.
                                                           suspecta Hba. XIII. 131.
          madidus Kl. XII. 99.
                                                           Ypsilon S.V. IX. 181.
         niger KL XII. 99.
         palmatus Kl. XII. 99.
          palustris Kl. XII. 49.
          varispiuus Hart. XII. 99.
                                              Earias chlorana L. IX. 175. X. 198.
          vestigialis Kl. XII. 99.
                                                       XIII. 147.
                                                       fuscociliana Snell. XV. 36.
Dolichopeza sylvicola Curt. XV. xxxvi.
Dolichopus acuticornia Wied XVI. xxxt.
                                                       maculana Snell. XV. 36.
                                              Earious affinis Wesm. XVI. 190.
             aeneus de G. XII. 80. XVI.
                                                        nitidulus Necs. XVI 190.
             XXXI.
             aerosus? Fall. XVI. 253.
                                                        thoracicus Nees. XVI. 190,
             atratus Meig. XVI. xxv.
                                                       varicuxis Wesm. XVI. 190.
                                              Eccoptogaster rugulosus Panz. XVI.
             bifractus Löw. X 127.
             claviger Stann. AVI. xxxI.
                                                                LXXXII.
                                              Eccoptopus impiger v.d.W. XV. 234.
             griseipennis Stann. XII. 179.
             plumipes Scop. X. 233.
                                              Echinomyia haemorrhoa v.d.W X 145.
tessellata F. XIII. 38. XVI.
              scoparius Low. X. 127.
Donacia bidens. XVI. 251.
                                                             254.
          cincta Germ. XVI. 251.
                                              Echinopla lineata Mayr. X 67.
          dentipes F. XVI. xxv.
discolor Hoppe. XVI. LxxxIII.
linearis Hoppe. XVI. xxv.
serices I. XVI. xxv.
                                                           melanarctos Smith. X. 66.
                                                           pallipes Smith. X. 66.
                                                           striata South. X 66.
                                              Eclytus ornatus Hlmgr. XVI. 164.
Doryclus Jaenu. XII. 20. *
                                              Ectatomma coxale Rug X. 89.
           latipes v.d.W. XIII. 216.
                                                           rugosum Smith. X. 88.
Doryctes erythrogaster Wesm. XVI, 194.
                                              Ectempius vagus L. XVI. XXX.
           leucogaster Ziegl. XVI. 194.
                                              Ectinus aterrimus L. XV. xxxIII.
Doryphora arundinetella Staint. XVI. 31.
                                              Ectomomyrmex Mayr. X. 83.
lucidella Steph. XVI. 233.

Dorytomus majulis Payk. XVI. xxiv.
                                                                 javanus Mayr. X. 84.
                                                                 sundaicus Mayr. X. 85.
              Tremulae i ayk. XVI. xxiv. vorax F. XVI. xxiv.
                                              Ectroma fulvescens Westw. X. 221.
                                                        rufescens Dalm. XVI. 198.
Drapetis assimilis Fall. X. 231.
                                              Eiligrinea trinotata XVI. 50.
                                              Elachestus Heyeri Ratz. X \ I. 203.
          Graminum Fall. X. 231.
                                                           lencogramma Batz XVI. 203.
          lunata Walk, XII. 181.
          nervosa Löw. XII, 181,
                                              Elachista Airae Staint, XII. 210.
                                                          aridella Heio. XVI. 59.
Drassus nocturnus, XIII. 30.
                                                         biatomella Frey. XI 70. cinctella Zell. XII. 211.
Drilus concolor Ahr. (pectinatus Schh.)
        XVI. LXVIII, LXXXI.
                                                         monosemiella Rössi, XVI. 59.
```

nigrella Haw. XI. 66. obscurella Staint. XI. 67.

Paludum Frey. XI. 67.

(*) Door eene onverklaarbare druk- of

schrijffout staat hier bij herhaling Dycicles

on Dicielus,

```
subnobilella Rösal, XVI, 59.
           uliginella H.S. XIII. 324.
Elampus truncatus Dahlb. XV. XXXIV.
Elaphropeza ephippiata Fall. XII. 181.
Elaphrus cupreus Dits. XVI, XX, XXVIII.
           riparius F. X. 81, XIV. xIX.
            XXVIII.
Elessus Wesm. Zie Ephedrus.
Elater balteatus L. XV. XXXIII.
        Costeri Weyenb. XII. 232. elongatulus L. XV. xxxIII.
        ephippium F. XV. xxxIII.
        grossus Weyenb. XII. 232.
Pomoram Geoffr. XVI. xxiii.
        Teyleri Weyenb. XII. 282.
Ellopia fasciaria L. IX. 184. XIII. 154.
         id. var. prasinaria Hbn. IX. 184.
Elmis seneus Mull. XVI. LXXX
Emathendes straminella Snell, XV, 107.
Ematurga atomaria L. IX. 185. X. 214.
             XIII. 155.
Embolemus Buddii Westw. XVI. 204.
Emphylus glaber Gyll. XVI. LXXX.
Emphysomera nigra Schin, XV. 217. 255.
peregrina v.d. W. XV. 258.
Emphytus cinctus L. XII. 100, 188.
              didymus Kl. XII. 100.
              filiformia Kl. XII. 100.
              Grossulariae Kl. XII. 100.
              lepidus Kl. XII. 101.
              majalis Voll. XII, 101, 121.
pallipes Spin. XII. 101.
              patellatus Kl. XII. 100.
              rufocinetus Kl. XII. 100.
              serotious Kl. XII. 101 XIII.61.
              tibialis Panz. XII. 100.
Empidea Wulpi Weyenb. XII. 237.
Empis livida L. XV. XXXVI.
         vitripennia Meig. X. 232.
Emyd'a cribrum L. XIII. 126.
           grammica 1. X. 199.
            Jacobeae L. 1X. 75.
Encyrtus atricollis Dalm. XVI. 198
             bifasciatellus Först. XVI. 198.
             dendripeanis R. tz. X. 218, flaviceps Dalm. XVI. 199,
             fulvifrons Walk. XVI. 199.
             lunatus Dalm XVI. 198.
nubilipeanis Walk. X. 221.
             punctipes Dalm. XVI. 198.
             sericans Dalm. XVI. 199.
sericeus Necs. XVI. 199.
 Endagria Ulula Borkh. XVI. 46.
 Endotricha flammealis Hbn. XVI. 129.
 Endromis versicolora L. 1X. 197. XIII.
              149.
 Ennearthron cornutum Gyll. XVI. LXXXI.
 Enoicyla pusilla Burm. XIII. 111. XV. LX.
           sylvatica Ramd. XIII. 111.
 Enophrys falcata XIII. 80.
Ensina Sonchi L. XIII. 84.
```

Entedon acuminatus Ratz. XVI. 208.

flavomaculatus Ratz.XVI. 203.

```
Elechista rhynchosporella Staint. XIII. | Epeira anseripes Walck. XIV. 174.
                                                           apoclisa Walck. XIV. 174, XVI.
                                                           236.
                                                            arundinacea Walck, XIV, 174.
                                                            Beelsebub v. Hass. XVI. 287, 240.
                                                            biapicata L. Koch. XV!. 286.
                                                            bituberculata Walck, XIV. 174.
                                                           catenulata Dol. XIV. 155, 174. fasciata Walck XIV. 155, 174 foliata Walck. XVI. 236.
                                                            geniculata Walck. XVI. 286.
                                                            harpyia Dol. XIV. 156, 174.
                                                            imperialis Dol. XVI. 148.
                                                            inanrata Walck XVI, 140.
                                                            indagatrix L. Koch. XVI. 236. malabarensis Walck. XIV. 174.
                                                            Morellii Vins. XVI. 287.
                                                            mitralis Vins. XIV. 155.
                                                            moluccensis Dol. XIV. 174.
                                                            nigra Vins. XIV 174. XVI. 140.
                                                            Opuntiae. XIV. 36.
                                                            ornatissima Dol. XIV, 155, 174.
                                                            paradoxa Dol. XIV. 154, 178. patagiata Koch. XIV. 174.
                                                            praesignis L. Koch. XVI. 236.
                                                            pustulosa Walck. XVI. 287.
                                                            rhodostennon Dol. XIV. 174.
                                                            Sancti Benedicti. XIV. 36.
                                                            thyridata Thor. XVI. 236.
                                                            trifasciata Dol. XIV. 174.
                                                            trituberculata Luc. XIV. 174.
                                                            verrucosa Walck. XVI. 237.
                                                   Epeolus variegatus F XII. 80, 81.
                                                   Ephedrus pareicornis Necs. XVI. 197.
                                                   plagiator F Klug. XVI. 197.
Ephelia marmorata Meig. X. 230.
Ephemera cellulosa Hag. XII. 236.
mortua Hag. XII. 236.
prisca Hag. XII. 286.
                                                   procera Hag. XII, 236.
Ephestia eludella Hbn. XV. xxxv.
                                                               vapidella Hein. XVI. 54.
                                                   Ephialtes albicinotus Grav. XVI. 178.
                                                                carbonarius Ehr. XV. xxxIV.
                                                                XVI. xxx, 178. carbonator Chr. XIII. 82.
                                                                imperator Kriechb. XVI. 172.
                                                                manifestator L. XVI. 172.
                                                                mediator F. XVI. 173.
                                                                rex Kriechb. XVI, 173.
                                                                tuberculatus Fourer, XVI, 172.
                                                                varius Grav. XVI. 173.
                                                   Ephistemus globosus Walk, XI, 44.
Ephydra micsus Hal. X. 284.
                                                    Ephygrobia compta Meig. X. 234.
                                                                   nigritella Stenh. XII. 181.
                                                    Epichnopteryx betulina Zell. XIII. 225.
                                                                       XIV. 99. XV. xxi.
                                                                       nitidella Ochs. XIII. 148.
                                                                       pulla Ochs. IX. 41. XVI.
                                                                       46.
                                                                       Sepium Speyer. XI. 15.
XIII. 148, 226.
                                                                        Tarnierella Bruand. XV (.
                                                                       29, 146.
```

Epidapus venations Hal. X. 231. (*) XI. 224. Epidosis nitida v.d.W. X. 232. Epilachna globosa Ill. XVI. xxx. Epimecia larida Tr. XVI. 48. ustula Freyer. XVI. 48. Epinephele Hyperanthus L. IX. 173. X. 195. XIII. 146. id. aberr. Arete Müll. XIII. 136. Janira L. IX. 173, X. 195, XIII. 146. id. var. Hispulla Esp. X. 195. Tithonus L. IX. 173. X. 195. XIII. 146. XVI. 128. Epione advenaria Hbn. IX. 185. XIII. 155. apicaria S.V. IX. 184. X. 213. XIII. 155. parallelaria S.V. IX. 185. vespertaria L. IX. 185. Epipedocera perelegans Voll. XIV. 104. Epischnia farrella Curt. XI. 50. XVI. 52. lencoloma H.S. IX. 42. XI. 50. sareptella. XVI. 52. Epurcoa florea Er. XVI. LXXX Erastria deceptoria Scop. XIII. 84, 153. fuscula S.V. IX. 182. griscola Snell. XV. 54. hamula Snell. XV. 53. pyrarga Hufn. IX. 182, X, 210. XIII. 158. stigmatula Snell. XV. 55. uncana L. XIII. 153. venustula Hbn. XIII. 133, 153. Erax integer Macq. XV. 216.
stylatus F. X. 127. Eresus annulatus Hahn. XV. xix, Lxii, 113. cinnaberinus. XV. xIX. Ergatis aricinella Dup. XVI. 180. Erigone elongata Reuss. XVI. 61. fuscipalpis. XVI. 62. rurestris Koch. XVI. 61. Eriocampa adumbrata Kl. XIII. 32. annulipes Kl. XV. xxxiv. Erioptera murina Meig. X 230. Eriphia spinifrons Hrbst. XIV. 71. Erirbinus acridulus L. XVI. xxiv, xxix. bimaculatus F. X I. xxiv. infirmus Hrbst. XVI. LXXXII. Nereis Payk. XVI. LXXXII. Eristalis Arbustorum L. XVI. 258. cupreo-fasciatus v.d.W. XI, 114. sepulchralis L. XVI. 258. tenax L. XVI. 253. transversus Wied. X. 127.

intricarius L. XIII. 38, XV. LVII.
sepulchralis L. XVI. 258.
tenax L. XVI. 258.
transversus Wied. X. 127.
Ero sexatilis Koch (riparius Blackw.) XV. XXX, XXXIII, LXV.
variegata. XIV. 37.
Eromene ocellea Haw. XV. 104.

(*) Door eene drukfout staat hier Epidopus.

Erosia Guen. XVI. 50. Erynnis Tages L. IX. 178, XIII. 146. Eubadizon pectoralis Nees. XVI. 186. rufipes H.S. XVI. 186. Eubolia rupicola Woll. XVI. 50. Eucarphia remotella Manu. XVI. 52. saxeella Zell. XVI. 52.
Eucharia bipunctata. XVI. LXXIV. Euchelia Jacobeae L. XIII. 148. XVI. 258 Euclidia glyphica L. IX, 182, X 210, XIII, 153. Mi L. IX. 182. XIII. 153. Eucoila cubitalis Hart. XII. 116. effluens Voll. XII. 116, 126. floralis Hart. XII. 116. inflata Voll. X. 224. XII. 116. maculata Hart. XII. 116. scutellaris Hart. XII. 116. spinosa Hart. XII. 116. trichospila Hart, XII, 116. Eucosmia undulata L. IX. 186. XIII. 156. Eudorea ambigualis Tr. XV. xxxv. Eugereon Boeckingi Dohrn. XI. 18, 195. Eugonia alniaria L. IX. 184, X. 213. XIII. 154, 235. angularia S.V. IX. 184, XIII. 154. autumnaria Werneb. XIII. 236. canaria Hbn. X. 218. XIII. 134, 154. erosaria S.V. IX. 184, X. 213. XIII. 154. fuscantaria Haw. XIII. 180. XIV. 153. quercinaria Hufn. XIII. 237. tiliaria Borkh, XIII. 134. Eulophus Bulmerinequi Ratz. XVI. 203. flavus Nees. XVI. 203. Lophyrorum Hart. XVI. 203. pectinicornis Latr. XIII. 32. XVI. 203. ramicornis Geoffr. XVI. 203, tarandicornis Först. XVI. 203. Eupelmus De Geerii Dalm, XVI. 198. excavatus Dalm, XVI. 198. pictipenuis Six. X. 219. XVI. 198. rufesceus Dalm. X. 221. Euphaea arcolata Hag. XII. 235. filosa Hag. XII. 235. longiventris Hag. XII. 235. multinervis Hag. XII. 235. Eupholus bandanus Voll. XIV. 102. Euphorus apicalis Curt. XVI. 186. barbiger Wesm. XVI. 185. claviventris Wesm. XVI, 185. pallidistigma Curt. XVI. 185. pallipos Curt. XVI. 185. Eupithecia abbreviata Steph. IX. 119, 188. XIII. 156.

abditaria H.S. XVI. 51.

XIII. 156.

absynthiata L. IX. 187, 188.

Eupithecia anglicata H.S. XVI. 52. assimilata Guen, IX, 141, 188. XIII. 156. austeraria H.S. IX. 136, 188.

begrandaria H.S. IX. 152, 188.

castigata Hbu. IX. 147, 187. XIII. 156. XIV. 158. centauresta S.V. IX. 118,

118. XIII. 156. consignata Borkh. XIII. 87,

186 debiliata Hbn. XIII. 88, 156.

disparata Hbn. IX. 188. Dodonesta Guen. IX. 122.

XVI. 146.

exiguata Hbn. XVI. LXXVI.

gemellata. XVI. 52.

Guinardaria H.S. IX. 120, 188.

helveticaria Boisd. XVI. LXXVI. 146.

indigata Hbn. IX. 134, 188. XIII. 156.

innotata Hufn, IX, 129, X. 217. XIII. 156.

insignata Hbn. XIII. 136. XV 119.

insulariata Staint, XVI. 50.

irriguata Hbn. IX. 118.

juniperata L. XV. 121. linariata S V. IX. 109.

luteata Pack. XVI. 52.

minutata Hbn. IX. 140. XIII. 136, 156. XVI. 129.

nanaria H.S IX. 132. nanata Hbn. IX. 132, 188.

XIII. 156. XVI. 129. obrutaria H.S. IX. 128.

participata Grentz. XVI. 52. piperata Steph. IX. 128, XIII. 156.

plumbeolata Haw. IX. 152, 188. XIII. 156.

pumilata Hbn. IX. 126, 188. XII. 196. XIII. 156.

pusillata S.V. IX. 155. XIII. 186. XV 119.

pygmaeata Hbn. IX. 150. XIII. 135.

rectangulata Clerck. IX. 160, 188. X. 217. XIII. 156.

saturata Hbn. XV. xxxII, XXXV.

satyrata Hbn. XV. 119. XVI. LXXV, 51.

signata Scop. IX. 188. X. 217.

simpliciata Wood. IX. 111.

singularia H.S. IX. 152. sobrinata Hbn. IX. 124, 188. XV. 119, 121.

sparsata Tr. IX. 162. strobilata Borkh. IX. 157.

subscrata Hbn. IX. 160.

Eupithecia subfulvata Crewe. IX. 116. 188. XVI. 146.

subnotata Hbn. IX. 111. X. 217.

subumbrata Crewe. IX. 128.

succenturiata L. IX. 115, 188. XIII. 156.

tenuiata Hbn. IX, 153, 188. XIV. 100.

togaria H.S. IX. 158.

togata Hbu. IX. 158. tripnuctaria H.S. IX. 188. X. 217. XIV. 100.

tripunctata Crewe. IX. 145. trisignaria H.S. IX. 143, 187.

valerianaria H.S. IX. 148. valerianata Crewe. IX. 149, 188. XIII. 156.

vulgata Haw. IX. 185, 188. XIII. 156.

Euplectrus bicolor Swed. XVI. 203. Euplexia lucipara L. IX. 180. XIII, 151.

Euploea Mesocala Voll. XVI. 244. Schlegelii Felder. XI. 128.

superba Voll. IX. 209. XI. 128.

Vollenhovii Felder. XI. 128. Euproctis acthiopica Snell. XV. 87. Europhera cinerosella Zell. XVI. 53. Eurycephalus Wieneckii Voll. XIV. 105. Eurycnemus v.d.W. XVI. LXXI.

Euryoreon desertalis Hbn. XVI. 58. sedacovalis (sedakowiales Ev.)

XVI. 52.

Eurymene dolabraria L. IX. 184. X. 213. XIII. 154.

Euryproctus affinis Hlmgr. XVI. 163. geniculatus Hlmgr. XVI. 168.

geniculosus Grav. XVI 163.

rufoniger Grav. XVI. 163. Eurytoma Abrotani Panz. XVI. XVIII, 201.

aciculata Ratz. XVI. 201.

gracilis Först. XVI 201. longipennis Walk. XIV. 148.

Neesii Först. XVI. 201. nitida Walk. XVI. 201.

Euryzoma paradoxa Dol. XIV. 178. Euspilapteryx imperialella Mann. XIII. 223.

Kollariella Zell, XIII, 223.

onodinella H.S. XI 65.

Ononidia Zell. XI 65. Eutriche Nees. Zie Polynema.

Evaestethus scaber Grav. XI. 48. Eversmannia Stand. en Wock. XVI. 50. Exapate gelatella L. XIII. 262. Exaphanes hilaris Grav. XVI. 149. Excursie te Wolfbeze, IX. 85.

- Maarsbergen. XI. 21.

na de Wintervergadering. XVI. LXXIV.

interrupta Zall. X. 280. Exechia

lateralis Meig. X. 280, pallida Stann. X. 230.

tenuicornis v.d.W. X. 230. Exenterus apiarius Grav. XVI. 167. Bohemanni Hlmgr. XVI. 208. cephalotus Grav. XVI. 167. exstirpatorius Grav. XVI. 167. gibbulus Hlmgr. XVI. 167. gnathoxanthus Grav. XVI. 167. lepidus Hlmgr. XVI. 208. limbatus Hlmgr. XVI. 167. lituratorius L. XVI 167. lucidulus Grav. XVI. 166 marginatorius F. XVI. 167. oriolus Hart. XVI. 167. pictus Grav. XVI. 167. pracrogator Grav. XVI. 166. sexcinctus Grav. XVI. 167. succintus Grav, XVI. 167. Exetastes albitarsus Grav. XVI. 172. bicoloratus Grav. XVI. 172. Cimbicia Voll. XVI. 171. clavator F. XVI. 171. femorator Desv. XVI. 172. fornicator F. XVI. 171. fulvipes Grav. XVI. 208. guttatorius Grav. XVI. 172. illusor Grav. XVI. 172. laevigator Ol. XVI. 172. osculatorius Grav. XVI. 171. tarsator F. XVI. 171. Exochomus auritus Scrib. XIII. 31. quadripustulatus I.. XXXIV. Exochus alpinus Zett. XVI. 168. coronatus Grav. XVI. 168. curvator Grav. XVI. 168. femoralis Fourer. XVI. 168. flavomarginatus Hlmgr. XVI. 168. gravipes Grav. XVI. 168. manauetor Grav. XVI. 168. podagricus Grav. XVI. 168. prosopius Grav. XVI. 168. squalidus Hlmgr. XV. xxxiv. XVI. 168. tardigradus Grav. XVI. 168. ventralis Hlmgr. XVI. 168. Exolytus laevigatus Grav. XVI. 158. Exoprosopa capucina F. XV. XXVI. Satyrus F. XI. 106. tristis v.d.W. XI. 107. Exerista affinis Fall. XVII. 152. excisa Fall. XII. 152. ferina Rob. D. XII. 152. fimbriata Meig. XII. 152. Lucorum Meig. XII. 152. mitis Meig. XII. 152. modesta Meig. XII. 144 prominens Meig. XII. 152. verecuuda v.d.W. XII. 144. vulgaris Fall. XII. 152. Exothecus analis Wesm. XVI. 193. Exyston cinctulus Grav. XVI. 167. Eyndhoven (donatic van) IX. 15. XI. 7.

Exechia rufithorax n. sp. X. 280.

F. Falegria obscura Grav. XI. 42. Fauna van Limburg. 1X. 12, 14. Fauvel, Faune Gallo-Rhénane XII 194. Feestrede bij het 25-jarig bestaa der Ent. Ver. XIV. 13. Fenusa nigricans Kl. XII. 101. pumila Kl XII. 101. pygmaca Kl. XII. 101. Feronia insequalis Marsh. XVI. LXXVII. madida F. XV. xxvII. nigrita F. XVI. xxvIII. parallela Dfts. XVI. LXXVII. Pidonia atomaria L. XVI. 129. conspicuaria Hbn. IX. 186. limbaria F. IX. 185. Fieber (Aanmerking op het werk van) over Hemiptera. XVI. LVI. Figites Anthomyiarum Bouch, XIV. 48. consobrinus Gir. XII. 117. scutellaris Latr. XII. 117. Foemus assectator L. XII. 117. XVI. XXX. jaculator L. XII. 117. Forficula auricularia L. XVI. 249. Forficularia problematica Weyenb. XII. 234. Formica gracilipes Smith. X. 73. rufa L. XIII. 32. XV. xxxv. trifasciata Smith. X. 78. Formiciden van Ned. Indie. X. 33. Fossile insecten. XI. 13, 195. XII. 230. Frontina lacta Meig. XII. 143. Fumea pulla Esp. XIII. 148.

Fungi (ontwikkeling van) op rupeen. XV.

G. Galeruca calmariensis L. XVI. XXV. Sagittariae Gyll, XVI, LXXIV. tenella L. XVI, LXXXIII. Galesus fuscicornis Curt. XVI. 207. Galleria mellonella. XII. 198. Gasteracantha fornicata Koch. XIV. 173. leucomelas Dol. XIV. 154, 178. roscolimbata Dol. XIV. 173. Starii Dol. XIV. 154 (*), 178. Gastropacha haematidea Snell. XV. 44. Gastrophilus Equi F. X. 126. Gastrophysa Polygoni L. XVI. xxix. Gelechia acuminatella Sircom. XIV. 234. aethiops Humphr. XII. 207. affinis Haw. XV. 121. albumella Zell. XII. 207. albicope Haw. XV. xxxv. alcolla Staint, XI. 63. alternella Hbn, XI. 63. anthylidella Hbn. XI. 63. arundinetella Staint. XVI. 31.

^(*) Door eene drukfout staat hier: Sturici.

```
Gelechia bicolorella Tr. XI. 63.
             cautella H.S. XI. 62.
             dodecacella L. XII. 197. XV.
             elachistella Staint. XVI. 60.
             ericetella Hbn. XV. 121.
ericinella Dup. XV. 121.
             fasciata Staint. XVI. 60.
             fumatella Dougl. XVI. 57. galbanella Zell. XIII. 221.
             ignorantella, XVI. 58.
             infernalis H.S. XII. 206.
             inornatella Dougl. XVI. 81
             interruptella Hbn. XII. 207.
             lucidella Steph. XVI. 288.
nanclla S.V. XII. 208.
             nigra Haw. XI. 62.
             nigromaculata Woll. XVI. 60.
             occilatella Staint. XVI. 60. oppletella H.S. XVI. 80, 58. portosanctana Staint. XVI. 57.
             proximella Hbn. var. XI. 82.
             pulchra Woll, XVI, 60.
             pulligenella Sircom. XVI. 57.
             sabinella H.S. XI. 64.
             scalella Scop. XI. 68.
             similia Staint. XVI. 58.
             submissella Staint. XVI. 60.
             superbella Zell. XI. 63.
             terrella S.V. var. XI. 82
             Tussilaginis Frey. XVI. 58.
             vorticella Zell. XII. 208.
             vulgella S.V. XI. 62.
Geometra chenopodista L. XI. 92.
               disparata Hbn. IX. 115.
               interbaria Freyer. IX. 153.
               mensuraria S.V. XI. 92.
               papilionaria L. IX. 183. XIII. 153.
               scabiosata Freyer. IX. 147.
               sparsaria Hbn. IX. 162.
sponsaria Brem. XVI. 50.
               subfulvata Haw. IX. 115.
               vernaria L. IX. 183.
Geomyza combinata L. XIII. 34
              marginella Fall. XII. 180.
              obscurella Fall. XVI. xxxt.
              sabulosa Fall, XII, 180.
              tripunctata Fall. X. 284.
Geophilus prosvus Germ. XII. 237.
Geotrupes vernalis L. XVI. 250.
 Germaria sabulosa v.d.W. XII. 146.
Glaphyroptera lateralis v.d.W. X. 131.
Winthemii Lehm. X. 231.
 Glaucopis Lethe F. XV. 86.
Glochina morio. X 230.
Gluphisia cresata Esp. IX. 178.
Glyphipteryx Cotini Vill. XVI. 58.
Glyphomerus Först. Zie Oligosthenus.
 Glypta bisoveolata Grav. XVI. 176.
           ceratites Grav. XVI. 176.
            elegans Voll. XVI. 176, 214.
            flavolinesta Grav. XVI. 176.
```

incisa Grav. XVI. 176.

mensurator F. XIII. 81. XVI. 176.

```
Glypta scalaris Hlmgr. XVI. 203.
Gnophos ambiguata (ambiguaria H.S.).
          XVI. 51.
          furvata S.V. XIII. 86, 135.
          obscurata S V. IX. 185. X.
214. XIII. 155. XVI 129.
Guophria quadra L. IX 175. XIII. 148.
           rubricollis L. IX. 175, XIII.
           148.
Gnophria? ceramensis Voll. XVI. 246.
Godart (Teckeningen van). XI. 192.
Gozaphus flavipes Charp. XIV. 30.
Kohleri Hag. XII. 235.
           vulgatissimus L. XIV. 30.
Gonatopus pedestris Dalm. XVI, 203.
Goniloba Cretacea Snell, XV. 27.
Goniocotes rectangulatus, XI 126.
Goniodes fulcicornis. XI. 126.
Gonocerus, XVI. LV.
             venator F. XVI. 117.
Gonophora Batis L. X. 202.
             derasa I. X. 202, XIII.
             127, 149.
Gortyna flavago S.V. X. 207. XIII.
           130, 151.
Gracilaria aurantiaca Woll. XVI. 60.
            falconipennella Hbn. XI. 65.
            roscidella Hbn. XVI. 56.
            roscipennella libn. var. ju-
            glandella Mann. XIII. 228. XVI. 56.
            Staiutoni Woll. XVI. 60.
             taxella HS. XVI. 56.
Grammesia trigrammica Hufn. IX. 180.
              X. 208. XIJI. 152.
              trilinea S.V. IX. 180.
Grammoptera ruficornis F. XV. xxvi.
                 XVI. xxv.
Grapbolitha acmulaua H.S. XVI. 27.
               aluetana H. S. XVI. 28.
               arenana L. XV. xxxv.
               augustana Hbn. XI. 190.
               X V I. 55.
               cirsiana. XI 190.
               coniferana Ratz. XI. 60.
               consequana Zell. XVI. 54.
               dealbana. XVI. 28.
               cruciana L. XVI. 55.
               excoecana. XI. 190.
               expallidana, XVI 54.
               fractifasciana Haw. XIII.
               220.
               funebrana Tr. XVI, 252.
               geniculana Laharpe XVI. 55.
                improbana Suell XV. 109.
               incarnatana Hbo. IX. 43.
                Laharpana Laharpe. XVI.
               55.
                Maderac Woll. XVI. 56.
                melalenca H.S. IX. 43.
                microgrammana. XI. 59.
                myrtillaua Tr. IX. 94.
                nebulosana Pack. XVI. 56.
                nigromaculana Haw. XIV.
                145, 282.
```

Grapholitha nitidana. XVI. 55. obscurofasciana Hein, XVI.

28. obumbranata Zell. XVI 54.

piceana Haw. IX. 43.

proximana H.S. XIII. 219. id. var. semifuscana Haw.

IX. 43.

pudicana H.S. XVI. 232. reconditana H.S. XVI. 28. rosaecolana Doubl. XI, 190.

XVI. 54. roseticolana Zell. XVI. 232.

rufillana Staint. XVI. 282.

semifuscana Hein. IX. 43.

Servilleana Dup. IX. 43. scutulana. XI. 190.

solendriana L. IX. 43.

sordidana Hbn. IX. 48. XIII. 259.

succedana. XVI, 54. suffusana, XVI, 54.

tomiana Zell, XI. 59, 85. XVI. 55.

upupana Tr XVI. 283. Wedrana Dougl. XVI. 55.

nit de vruchten van Pinus

sylvestris. XVI. Lx.

Graptodera Ericae Ol. XV. xxxiv. Gryllites dubius Germ. XII. 284. Gryllotalpa vulgaris. XIV. 28. Gryllus campestris L. XV. xxvII.

domesticus L. XV. XXVII. sylvestris F. XV. XXVII.

Grypidius Equiscti F. XVI. XXIV.

Gymnetron noctis Hrbst. XVI. xxix. villosulus Steph. XI. 45.

Gymnopternus serosus Fall. X. 238.

nobilitatus L. XIV. 143.

Gymnosoma rotundata L. X. 126. Gyrinus juranus Weyenb. XII. 231. Gyrophaena affinis Sahlb. XVI. LXXIX.

H.

Haastert (Tockeningen van J. van). XIV. **31** (*).

Habrolepis nubilipennis Walk, X. 221. XVI. 198.

Habropogon jucundus v.d.W. XV. 148. Hadena abjecta Hbn. IX. 180. X. 206. XIII. 151.

basilinca S.V. IX. 180. X. 206.

didyma Esp. IX. 180.

id. aberr. nictitans Esp. IX 180. X. 207.

id aberr, secalina Hbn. IX 180. X. 207.

exornata Möschl. XVI. 49.

(*) Door eene drukfout staat: van Kaastert.

Hadena furuncula IX. 180. X. 207. XIIL 151.

id. aberr. Pulmonariae Dup. IX. 180.

gemina Hbn. XIII. 151. infesta Tr. IX. 180. XIII. 151. lateritia Hufn. IX. 180. X. 206.

XIII. 151. literosa Haw. IX. 180, XIII.

151 lithoryles S.V. IX. 180. XIII.

151.

monoglypha Hufn. IX. 180. ochroleuca S.V. X. 206. XIII. 130, 151, 157.

oculea F. IX. 180. X. 207. XIII. 151

ophiogramma Esp. X. 207, XIII. 151.

Polyodon L. IX. 180. X. 206. XIII. 151.

remissa Hbn. XIII. 180. rurea F. IX. 180. X. 206, XIII. 151.

id. var. combusta Hbn. X. 206. XIII. 187.

scolopacina Esp. X. 207. XIII. 151

strigilis L. IX. 180, X. 207. XIII. 151.

id. aberr. aerata Esp. IX. 180. var. aethiops Haw. X. 207.

fasciuucula Haw. X 207. XV. 118.

id. var. latruncula. X. 207. unanimis Tr. XIII. 151.

Harmatomyzus Elephantis Piag. XII. 254.

Haematopinus eurysternus. XI. 127. Haematophila ettysterius. At. 121. Haemata, XIV. 32. XV. Lvi. Hagenia ? Schroeteri Weyenb. XII. 233. Haliotus albipes F. XVI. 251. favipes F. XII. 80.

laevigatus Kirb. XII. 30. XIII.

lucidulus Schenck, XII. 30. quadricinetus F. XII. 30.

valpinus F. XVI. xxx. Haliplus linestus Aub. (confinis Steph.)

XVI. LXXVIII. variegatus Strm. XVI. LXXVIII. Hallomenus humeralis F. XII. 182.

Halonota Packardiana Clem. XVI. 56. Haltica pubescens E.H. XVI, LXXXIII. Harpalus seneus F. X. 82, XVI. XIX. 249.

anxius Dfts. XVI. xIX.

flavitarsis Dej. XVI. LXXVII. Froehlichii St. XVI. XXVIII.

latus L. XVI. xIX.

luteicornis Dfts. XVI. xxvIII. neglectus Dej. XVI. xx.

punctulatus Dfts, XVI, LXXVII. quadripunctatus Dej. XVL

LXXVII.

Harpalus rubripes Dfts. XVI. xtx. ruficornis F. X. 32. servus Dfts. XVI. xIX. tardus Panz. XVI. xxvIII. Harpella forficella Scop. XV. xxxv. Harpyia bifida Brahm. IX. 41, 177. XIII. 149, 188. furcula L. X. 202. XIII. 127, 149 vinula L. IX. 177. XIII. 149. Hartogh Heys van de Lier (Bibliotheek). Zie Bibliotheek. Hasseltia primigenia Weyenb. XII. 237. Hedychrum ardens Latr. XIV. 48. lucidulum F. XII. 80. XIII. 32 minutum Lep. XIV. 48. Bedylepta vulgalis Guen. XV. 94. Heliaca Arbati F. 1X. 182. tenebrata Scop. IX. 182. X. 210. XIII. 158. Heliopathes gibbus F. XVI. 250. Heliophanes cupreus. XIII. 80. XVI. REVI. flavipes, XIV. 46. Efeliothie armigera Hbn. XIII. 153. dipascea L. XIII. 132, 153. XVI. 129. Helodes livida F. XVI. XXIII. Helomyza flava Meig. XII. 180. similis Meig. X. 238.

Elelophilus albiceps v.d.W. XI. 116.
pendulus L. X. 233. Helophorus grandis Ill. XVI. xxix, 250. Helorus ater Jur. XVI. 208. (Nieuwe Proctotrupide, na verwant aan het geslacht) X. 225. Elelotropha leucostigma Hbn. XIII. 130, 151. Flemerobius fossilis Weyenb. XII. 286.
Pini Steph. XV. xxxiv.
priscus Weyenb. XII. 286. Elemiptera. Inl. sourten. XI. 129. XII. 49. XIII. 268. XVI. 75. Uitl. soorten. XII. 255. (kleur der vleugeladeren bij). XVI. LIV. Hemiteles aestivalis Grav. XVI. 161. areator Pans. XVI. 161. bicolorinus Grav. XVI. 161. chrysopygus Grav. XVI. 161. cingulator Grav. XVI. 161. dubius Grav. XVI. 161. floricolator Grav. XVI. 161. fulvipes Grav. XVI. 161. melanarius Grav. XVI. 161. micator Grav. XVI. 161. oxyphymus Grav. X \ I. 161. palpator Grav. XV. XXXIV. XVI. 161. pictipes Grav. XVI. 161. rufocinetus Grav. XIII. 20.

similis Gmel. XVI. 161.

Elemithea nubigena Woll. XVI. 50.

tristator Grav. XVI. 161.

Hep'alus Hectus L. IX. 176. XIII. 148. Humuli L. IX. 24, 176. XIII. 148. XVI. 46. id. var. IX. 63. lupalians L. IX. 24, 176. X. 200. XIII. 148. Sylvinus L. IX. 176. X. 199. XI!I. 148. Hepiohelmus variegatorius Panz. XVI. 156. Heptacondylus arachnoides Smith. X. 113. Herina Frondescentiae L. XII. 181. metallica v.d.W. X. 154. ruficeps v.d.W. X. 156, Herminia cribralis Hbn. XIII, 133, derivalis Hbn. IX. 182. XIII. 153. Herpestomus brunnicornis Grav. XVI. 157. facialis Grav. XVI. 157. rubellus Gmel. XVI. 157. Herrich-Schaeffer's Prodromus systematis Lepidopterorum. XI. 120. XIII. 138. Hesperia Actaeon Esp. IX. 178.
Comma L. IX. 173. X. 196.
XIII. 146. XVI. xxii. lineola Ochs. IX. 173. X. 196, XIII. 27, 146. XVI. 128, sylvanus Esp. 1X, 173, X, 196. XIII. 146. XV. xxxii. xxxv. Thaumas Hufn. IX. 173. X. 196. XIII. 27, 146. XVI. 128. Heterocerus fusculus Kies. XVI. LXXX. laevigatus Panz. XI. 45. Heterogaster. XVI. LV. Urticae F. XIII. 290. XVI. xxvIII. Heterognomon rusticana Tr. XVI. 232. Heteromorpha costipuncta H.S. XVI. 124. Heteroplebia aequalis Hag. XII. 284. casta Hag. XII. 285. dislocata Weatw. XII. 234. Helle Hag. XII. 234. Heterorhina florensis Wall. XV. 128. malayana Wall. XV. 128.

Hexatoma pellucena F. XV. xxxvi. Hibernia aurantiaria Hbu. IX. 185. X. 213. XIII. 155, 252. XIV. 88, 89. XV. 122. bajaria S.V. XIII. 246. defoliaria L. IX. 185. X. 214. XIII. 155, 252. XIV. 39. leucophaearia S.V. IX. 185. XIII. 155. id. aberr. marmorinaria Esp. (nigricaria Hbn.) XIII. 137. progemmaria Hbn. XIII. 134, 155. rupicapraria S.V. IX. 28. 185. XIV. 89. XVI. 146.

Hilara chorica Fall. X. 282. fuscipes F. XII. 179.

litores Fall. X. 232.

Hilara saltella n. s. X. 282. Hydroporus cuspidatus Kuase, XVI. Himera pennaria L. X. 213. XIII. 184. LXXVIII. flavipes Ol. XVI. LXXVIII. 154, 247. Hipparchia Janira L. XVI. 252. petrefactus Weyenb. XII. 281. Hippodamia tredecimpunctata L. XIV. Hygronoma dimidiata Grav. XVI. xxIII, 150, XVI. 251. Hister relictus Weyenb. XII. 232. LXXIX. Hoffmann (Prof.). Eijeren van Yama-maju, IX. 7. Hylacus albipes F. XVI. 251. Hylemyia variata Fall. X. 233. Holotropha leucostigma Hbn. X. 207. Homalota anceps Er. XVI. LXXIX. Hylophila bicolorana Fuesal, IX. 175. X. 198. XIII. 147. angustula Gyll. XVI. LXXIX. prasinana L. X. 198. XIII. atramentaria Gyll. XI. 43. circellaria Grav. XVI. LXXIX. 125, 147 quercana S.V. IX. 175. Hylotoma Berberidis Schr. XII. 91. coriaria Kr. XI. 42. flavipes Grav. XVI. LXXIX. fluviatilis Kr. XI. 42. cocrulescens F. XII. 91. cvanella Kl. XII. 91. Fungi erav. XI. 43. enodis L. XII 91. pagana Panz. XII. 91. Rosae L. XII. 91. fungicola Thoms. XI. 42. graminicola Grav. XI. 42. hygrotopora Kr. XI. 42. segmentaria Panz. XII. 91. ustulata L. XII. 31, 91. vireus Kl. XV. xxxiv. linearis Grav. XI. 42. longicornis Grav. XI. 43. merdaria Thoms, XI, 42, Hylurgus ligniperda F. XVI. LXXXII. piniperda L. XV. xxxIII. meridionalis Muls. XI. 42. nigritula Thoms. XI. 42. Hymenoptera. Nieuwe inl. soorten. X. palicola Er. XVI, LXXIX. 232. parallela Mannh. XI. 42. Nieuwe O. Ind. soorten. XVI. 67. pavens Er. XI. 42. pygmaea Grav. XI. 43. Naaml. v. inl. soorten. XII. 89. XVI. 147. sordidula Er. XI. 43. subsinuata Er. XI. 43. Nomenclatuur der vlorge umbonata Er. XI. 42. aderen, XII. 195. XVI. veluta Er. XI. 42. Homarus vulgaris M. Edw. XIV. 73. LVII. (Springende poppen van). XV. 285. Hommelwiffes (Bevruchting van). XII. 187. (Schetsen voor de studie der). XII. 8. XIV. 5.

Hypena crassalis F. XV. xxxv. Homocosoma binaevella Hbn. XI. 53. carlinella Hein. XVI. 54. proboscidalis L. X. 210. XIII. nimbella Zell. IX. 42. Hoplismenus Grav. Zie Platylabus 133, 158. Hormius piciventris Wesm. XVI. 194. rostralis L. IX. 183, XIII. 153. Hormomyia elegans? Winn. XII. 179. producta Meig. XII. 181. XV. LIV. senialis Guen. XV. 66. Hyadina guttata Fall. X. 234. Hybos culiciformis F. XII. 178. triplax Walk. XII. 81. ussuriensis, XVI. 49. Hypenodes costaestrigalis Steph. XIII. 133, 153. Hypercohia fera v.d.W. XV. 155. Hydraena gracilis Germ. XVI. LXXVIII. Hydrelia venustula Hbn. XIII. 91. Hydrellia griscola Fall. X. 234. Ranunculi Hal. X. 284. xylocopiformis Walk, XIII. 211. Hypochalcia decorella. XVI. 52. Hypoclinea bituberculata Mayr. X. 76. Hydrobius fuscipes L. XVI. 250. sellaris Rog. X. 76.

Hypocampa Milhauseri Esp. XI. 15. Hydrocampa potamogata L. XVI. 129. Hydrochus brevis Hrbst. XVI. LXXVIII. elongatus Schall XIII. 149. Hypocyptus laeviusculus Mannh. XI. 43. LXXVIII. Hyponomeuta malinellus. XV. LIV. Hydroecia micacea Esp. X. 207. XIV. oenothriella Diorio. XVI. 100. pictitans L. IX. 180, X. 207. 57. variabilis Zell. XV. LIV. XIII. 151. Petasites Steph. X. 207. Hydrophilus piccus F. XIV. 143. XVI. 253. Hyppa rectilinea Esp. XIII. 82, 151. Hydrophorus inacqualipes Macq. X. 239. Hypsolophus marginellus F. XV. 121. Hydroporus augustatus Strm. XVI.

LXXVIII.

t

```
Ibelia cultellator F. XII. 117.
lohneumon acthique Grav. XVI. 151.
               albieinctus Wesiu, XVI. 158.
               albinotatus Grav. XVI. 153.
               albosignatus (.rav. XVI. 152.
               annulator F. XVI. 151.
bilinea us L. XVI. 149.
               bilunulatus Grav. XVI. 158.
               bimaculatorius Paus. XVI.
               151
               computatorius Mull. XVI.
               150.
               confusorius Grav. XVI. 150.
               crassipes Gmel. XVI. 151.
               culpator Grav. XVI. 152.
               culpatorius Grav. AVI. 154.
               deceptor Grav. XVI. 158.
deliratorius F. XVI. 149.
                deliratorius Grav. X \ I. 152 .
                158.
                derogator Wesm. XVI. 158.
                digrammus Grav. XIII. 31.
                XVI. 152.
                errabundus Grav. XIII. 31.
                exaltatorius Panz. XVI. 156.
                extensorius L. XVI. 150. fabricator F. XVI. 152.
                ferreus Grav. XVI. 149.
                flavatorius Panz. XVI. 153. flavoniger Grav. XVI. 151.
                fusorius L, XII. 31. XVI.
                149.
                 gemelius Grav. XVI. 150.
                gracilentus Wesm. XVI. 150.
                gracilicorn s Grav. X I. 150.
                 grossorius F. XVI. 150.
                 guttiger Wesm. X \ I. 149.
                 indagator Wesm. XVI. 153, insidiosus Wesm. XVI. 150.
                 jugatus Grav. XVI. 152.
                 lacteator Grav. XVI. 149.
latrator F. XVI. 151.
                 lepidus Grav. XVI. 154.
                 lepidus? Wesm. X I. 158.
                 leucocerus Grav. XVI. 149.
                 luctatorius L. XVI. 150.
                 luterventris Grav. XVI. 152.
                 migratorius Panz. XVI. 152.
                 molitorius Grav. XVI. 150.
                 monostagon Grav. XVI. 153.
                 multiaunulatus Grav. XVI.
                 150.
                 multipictus Grav. XVI 158.
                 nigritarius Grav. XII. 31.
                  XVI 151.
                  id. var aethiops. XIII. 31.
                  ochropis Gm. l X VI. 153.
                  octoguttatus Grav XVI . 53.
                  opticus Grav XVI 150
                  oscillator Wesm XVI. 153.
                  pallidatorius Grav. XVI. 158.
                  paltifrous Grav XVI 152.
                  pullipes Grav. XVI. 153.
```

Ichneumon pisorius L. XVI 149. pistorius Grav. XVI 152, punctus Grav. XVI. 150. ruficauda Wesm. XVI. 149. ruficeps Grav. XVI. 153. rufid ns Wesm. XVI 150. rufifrons Grav. XVI. 158. sarcitorius L XVI. 151. saturatorius L XVI. 151. saturatorius Grav. XVI. 152. scutcilator Grav. XVI. 150. sedulus Grav. XVI 158. semiorbitalis Grav XVI. 150. sexalbatus Wesm XIII, 31. sexalbatus Grav. XVI. 158. sexlineatus Grav. XVI. 158. sicarius Grav. XVI. 152. similatorius F. XVI. 158. sinister Wesm. XVI. 149. suavis (irav. XVI. 153, 154. sugillatorius L. XVI. 149. tergenus Grav. XVI. 153. trilineatus Grav. XVI. 150. Troscheiii Ratz. XVI. 158. vaginatorius L. XVI. 151. vestigator Wesm XVI. 158. xanthorius Grav. XVI. 151. Ichneutes requitor Necs. XVI. 191. lchthyoxenos Jellinghausii. XVI. 187. Idioptera fasciata L. XVI. XXV. Ilarus ochroleuca S.V. XII. 19, 197. XIII. 157. Hythea spilota Curt. X. 284. Incurvaria tenuicornis Staint XVI. 80. Ino Lepid.) Geryon Hbn. XVI. 45.
statices L. IX. 174. X 198 XIII. 147. Ino (Arachn.) pubescens. XIV. 46. terebrata. XIV. 46. Inostemma Boscii Jur. XVI. 206. Insecten, uit de lucht gevallen. XVI. XX. Insecten (Kleine) uit Indië. XVI. LVII. Insectenfauna van 1 imburg. IX. 12, 14. Hos ferrugines L. XV. xxxIII. Ir domyrmex excisus Mayr. X. 77. Isch ogonus Wesm Zie Doryctes. Ischius obscurator Wesm. XVI. 190. I chnomyrmex longipes Smith. X. 92. lachnus porrectorius Grav. XIII. 31. XVI. 159 truncator F. XVI. 158. Ismarus dorsiger Curt XVI. 207. Isobrach am fuscicorne Jur XVI. 204. Isopteryx foedalis Guen. XV 96. Itamus dentipes v.d.W. XV. 248. dipygus Schiner. XV. 217. griseus Wied. XV. 182, 246. longistylas Wied. XV. 182, 247. Exodes ricinus, XVI. 138.

J.

Jacra duodecimpunetata Sneil. XV. 15.
Janus femoratus Curt. XIII, 111.
Jacsus sexnotatus. XV. XXII.
subfusculus Fall. XV. XXXIV.

Jassus ventralis Fall. XV. XXXIV. Jodis aeruginaria S V. IX. 183.

lactearia L. 1X. 183 XIII. 154.
patata Cl. X 211. XIII. 154.
Jone thoracica. XVI. 137.

Kas der Ent. Vereen. IX. 9. X. 8 XI. 6. XII. 10. XIII. 5, 9. XIV. 8. XV. vi, viii XVI. vi, ix, xi.

Keverwangst (Methode van). XVI. Lxi. Eleurverandering van Colcoptera door verwarming. XIII. 178. XIV. 39, 150.

Eneppelhout (Door J.) een lokaal afgestaan voor de bibliotheek. XIV. 5.

Koch (L.). Die Arachniden-Familie der Drassiden. XI. 16.

Labeo excisus Hal. XVI. 204. Lecon muinus L. XVI 250. petrosum Weyenb, XII. 232.
Laclia ochraces Snell, XV. 39. subrufa Snell XV. 39. Laemophloeus corticinis Er. X7. 94. Lagynodes pallipes Voll. XVI. 205. Lampona quadrumaculata L. Koch. XVI. 287. Lampria auribarbis Macq. XV. 152. Lampronia morosa Zell. IX. 44. Lampronota caligata Grav. XVI. 177. marginator Schiölte. XVI. 197. nigra Grav. XVI. 176. Laphria senes F. XV 151. alternans Wied. XIII. 208, 211. XV. 131, 151, 189. amabilis v.d.W. XV. 186. ampla Walk. XV. 152. aperta Walk. XV. 152. ardescens Walk XV. 152, 187. argentifera Walk XV. 152. aureola v.d. W. XV. 180. aureoia v.d. W. XV. 180. auricincta v.d.W. XV. 170. aurifacies Macq. XV 152. aurigena Walk XV. 152. basifera Walk. XV. 152. Bernsteinii v.d.W. XV. 175. bipars Walk. XV 152.

bipartita Macq XV. 152. Bleekeri Dol. XV 152. Blumei v.d.W. XV. 170. cingulifera Walk. XV. 152. colorata Boisd. XV. 131, 151. comes Walk. XV. 131, 152, complens "alk. XV. 152.

completa Walk. XV. 152. complissiona Walk. XV. 152. compta Walk. XV 152.

concludens Walk. XV. 152.

Laphria congrua Walk. XV. 152. consobrina Walk. XV. 131, 152, 201.

consors Walk XV. 131, 152, 203. constricts Walk, XV. 152, consurgens Walk, XV. 152, conveniens Walk XV. 152,

cyanea Macq. XV. 131, 151. declarata Walk. XV. 152.

definita v.d.W. XV. 172. detecta Walk. XV. 152. dimidiata Macq. XV. 152.

dioctrioides Walk XV. 152. dira Walk. XV. 152. disciplena Walk. XV. 152.

dissimilis Dol. XV. 152. divulsa Walk. Xv. 152. Dorei Boisd. XV. 151.

ferruginosa v.d.W. XV. 185. fervous Walk. XV. 13, 152, 167.

flagellata Walk. XV. 152. flagrantissima Walk. XV. 131. 152, 187.

flammipennis Walk. XV. 152 flavitacies Macq. XV. 131, 152, 182.

futilis v.d.W. XV. 183. germana Walk. XV. 152. gig s Macq. XV. 181, 165. gloriosa Walk, XV. 152.

gravipes v.d.W. XV. 175. histrionica v.d.W. XV. 179. horrida Walk. XV. 131, 152. ignobilis v.d.W. XV. 173. incivilis Walk. XV 152.

interrupta Walk. XV. 152. iodisoma Boisd. XV. 151.

javana Macq. XV. 151. ju ta Walk. XV. 152. Kollari Dol. XV. 152.

Kurbinyi Dol. XV. 152. lepida Walk XV. 152. leucoprocta Wied. XIII. 208,

212. XV. 151. liturifera Walk. XV. 152. luteipeunis Macq. XV. 131, 152,

manifesta Walk. XV. 152. Mulleri v d.W. XV. 174.

nigro-coerules v.d.W. XV. 194. notabilis Macq. XV. 181, 151, 187.

obliquistriga Walk. XV. 131, 152. 193.

ostensa Walk. XV. 152. paradisiaca Walk. XV. 152. partita W.lk. XV. 152. pellucida Dol. XV. 131, 20

pernigra v.d.W. XV. 170. placeus Walk, XV. 152. producta Walk. XV. 152.

puer Dol. XV 152.

Reinwardtii Wied. XIII. 208. 211. XV. 181, 151, 167.

```
Laphria replens Walk. XV. 152.
                                                  Leden der Eut. Vereen. IX. 56. X. 16.
           requisita Walk. XV. 152, robusta Wied. XIII 208, 210.
                                                                               XI. 22. XII. 32.
                                                                               XIII 35. XIV.
           rubidofascia v.d.W. XV. 188.
                                                                               49. XV. xxxvii.
           radis Walk. XV. 152.
                                                                               XVI. xxxII.
           saeva Walk. XV. 131, 152,
                                                                               (()verleden).
           167.
                                                                               XIV. 54.
           scapularis Wied, XIII. 208, 211.
                                                  Leia variegata Winn. X. 231.
                                                  Leistus rufescens F. XVI. XXIII.
           XV. 181, 151, 192.
                                                           rufomarginatus Dfts. XV. LX.
           senomera Macq. XV. 131, 152,
           189.
                                                           XVI. LXXVII.
           setipes Walk. XV. 152.
                                                  Lema melanopa L. XVI. xxix.
           Shalumus Walk. XIII. 209. signatipes v.d.W. XV. 191.
                                                  Leocyma Guen. XVI. 48.
                                                  Lepidoptera. Macrolepid. indig. IX. 41.
           socia Walk, XV. 131, 152, 201,
                                                                   X. 185.
                                                                   Aauteekeningen
           sodalis Walk. XV. 152.
                                                                                       omtrent
                                                                  inl soorten, XII. 18, 19, 22, 221. XIII. 26, 76,
           solita v.d.W. XV. 178.
           soror v.d.W. XV, 190.
                                                                  106 XIV. 1×2.
           spectabilis Guer. XV. 131, 151,
                                                                  Soorten in den herfst en
           199.
           splendida Guér. XV. 131, 151, 199.
                                                                  winter verschijnende. XIII.
           Taphius Walk, XV. 152.
                                                                  229.
           terminal's v.d.W. XV. 169.
                                                                  Macrolépid. dans le duché
           tricolor v.d.W. XV. 181.
                                                                  de Limbourg. IX. 169.
           tripars Walk. XV, 152.
                                                                  XIII. 122.
           tristis Dol. XV. 152.
                                                                  Macrolépid. des environs
           unifascia Walk, XV, 152.
                                                                  de Breda, XIII. 1/2. XIV.
                                                                  99. XV. 118. XVI 146.
           villipes Dol. XV. 152.
           Vulcanus Wied. XIII. 208, 211.
                                                                  Microlepid, nieuw voor de
XV. 131, 151, 177.
Larentia bilineata L. XVI. 253.
                                                                  Fn. van Nederland. IX.
                                                                  42. XI. 49. XII 203. XIII.
            ferrugata L. XI. 21.
montana ia S.V. XI. 21.
                                                                  218. XIV. 232. XVI. 26,
                                                                  281.
            ozydata Ochs. IX. 116.
                                                                  Soorten v. Neder-Guines.
            succenturiata Ochs. IX 116.
                                                                  XV. 1
                                                                  Soorten v. het Prinsen-
eiland. XVI. 71.
Lasiocampa betulifolia Ochs. IX. 177.
                XII. 19.
                                                                  Nouv. espèces, IX. 209.
XVI 244.
                Dumeti L. XIV. 99, 145,
                158
                ilicifolia L. XV. xxI, 118.
                                                 Lepidopteren (Catalog der europ.) Zie
                Pini L. X.I. 19. XIII. 149.
                                                                  Staudinger.
                                                 Leprodera Felderi Voll. XIV. 109.
Leptis griscola v.d.W. X. 142.
                XVI 46.
                potatoria L. IX. 176. X. 201. XIII. 149.

    mystacea Macq. X. 127,

                                                 Leptogaster albimanus Walk. XV. 134. annulipes Dol. XV. 133.
                Pruni L. IX. 176. X. 201.
                XIII. 149.
                quercifolia L. IX, 177. X.
                                                                 ferrugineus Walk. XV. 134.
                                                                 flavicornis v.d.W. X. 136.
habilis v.d.W XV. 138.
                201. XIII. 149.
                tremulifolia Hbn. IX. 177.
                                                                 hirticollis v.d.W XV. 139.
Lasioptera Eubi Scop. X. 232.
Lasius familiaris Smith X. 74.

flavus F X I 251.
                                                                inutilis Walk. XV. 184. levis v d.W. XV 140.
                                                                longipes Walk XV. 184,
macilentus v.d.W XV. 189,
moluceaus Dol. XV. 188,
Lathridius no:lifer Westw XI. 44.
Latrodectus Hasseltii Thor. XVI. 237.
                malmignatus var. curassavica.
                XI. 192.
                                                                 mundus Walk. XV. 184. tarsalis Walk. XV. 184.
Lauro-cerasus (Bladeren van) als middel
                                                                 tricolor Walk. XV. 134. unicolor Dol. XV. 138.
                 tot het dooden van insecten.
                 XII. 22, 128.
Louxanie cylindricornis F. XII. 180.
Laverna decolorella Woll. XVI. 60.
                                                 viticeus v.d.W. XV. 187.
Leptomyza flavipes Zett. X. 234.
           festivella S.V. XIV. 145, 286.
                                                                frontalis Fall, XII, 180. XIV.
            Raschkiella Zell. XVI. 83.
                                                                199.
           subbiatrigella Haw. XII. 210. vittata Woll, XVI. 60.
                                                                pallida Zett. XIV. 199.
                                                                sordidella Zett. XIV. 199,
```

```
Leptoterne dolobrata L. XV. XXXIV.
Leptura livida F. XV. XXVII.
primigenia Weyenb, XII. 282.
Lernacopoda Galei. XVI. 137.
Lestes nympha Scl. XV xxxiv.
        sponsa Hans. XV XXXIV.
        viridis v d.Lind. XIII. 34.
Lesteva punetata Er. XVI. LXXX.
Lestremia leucophaca Meig X. 231.
Leucania a bipuneta S.V IX 180.
            alboradiosa H.S. XVI. 48.
            Brantsii Suell. XV. 48.
            Comma L. XIII. 130, 151.
            XVI 47.
             conigera S.V. IX. 180.
             impura Hbu. XIII. 130, 151.
             XVI. 47.
             L.-album L. XVI. LXXV.
            lithargyrea Steph. IX. 180.
X. 208. XIII. 152.
             pallens L. IX. 180. X. 207. XIII, 151.
             tures L. XIII. 181, 152.
Leucanitis Panaceorum Mén. XVI. 49.
               Rada, XVI. 49.
Leucoma Salicis L. IX 176. XIII. 148.
Leucophasia Sinapis L. IX. 171.
Leurorhina dubia v.d.Lind, XV. xxxiv.
 Leucula ablinearia Guen. XVI. LIX.
 Libellula abscissa Hag. XII. 236.
             brevialata Münst XII. 285.
             densa 11ag. XII. 235.
             longialata Germ. XII. 235.
            naevia Hag XII 286.
pectoralis Charp. XIV. 29.
quadrimaculata P I., XI. 88.
Roeselii Curt. XIII. 84.
             scotica Don. XVI. 249.
valga Hag. XII. 236.
 vulgata L. XVI. 249.
Libyssa Westwoodii Voll. XII. 256.
 Liebig (Ziekte van den zijdeworm, naar
          J. von). XI. 177.
 Limacodes l'estudo S.V. IX 176. XIII.
               148.
 Limburgsche insecten-fauna, IX. 12, 14.
 Limenites Sibylla L IX. 172, X. 191.
XIII. 26, XIII. 145.
 Limperia annulata Grav. XVI, 184.
              argentata Grav. XVI. 1×8. armillata (1rav. XVI. 188.
              assimilis Grav. XVI. 183.
              caelator Grav. XVI, 184, carnifex Grav. XVI, 184.
              chrysosticta Grav. XVI. 183.
              consumtor Grav. X\I. 184.
              crassiuscula Grav. XVI. 184.
               difformis Gmel. XVI, 188.
               fulviventris Gmel XVI. 184.
               gracilis Grav. XVI, 184.
               majalis Grav. XVI. 183.
               nana Grav. XVI. 184.
              tibialis Grav. XVI. 184.
               unicineta Grav. XVI. 183.
               xanthostomus Grav. XVI. 184.
```

```
Limnia refifrons F. XVI. XXXI.
Limpobia inusta Meig X. 230.
             modesta Meig. X. 230.
             tripunctata Meig. XVI xxx.
Limpophilus affinis Curt XVI. 249.
                auricula Curt XV. XXXIV.
                 australis Curt. XV. xxxiv.
                 griseus L. XIV. 150.
                 marmoratus Curt.
                 XXXIV.
                 politus
                          M. Lechl. XV.
                 XXXIV.
                 pusillus Burm, XIII. 124.
                 stigms Curt XV. xxxiv.
Limonius cylindricus Payk, XVI. XXIX.
Limosina fontinalis Fal. X 235.
             ochripes Meie. X. 285
             oclandica toub, X. 235.
pumilio Meig. XII. 179.
Lindenius albilabris F. XII. 81.
Linyphia montana. XIII 80. resupina. XIII. 80.
             zonata, XIV. 35.
 L'ophlacus nubilis P. XVI. XXIV.
 Lipa is V -nigrum. XII. 18.
 Lipeurus. XV. LIII.
             leucopygus. XI. 126.
              quadripustulatus. XI 126.
              staphylinoid s XI. 126.
 Lispe consanguinea Löw. XI. 231.
         gemina v.d.W. XI. 232.
bydromyzina Fall. XI. 231, 235.
litorea Fall. XI. 230, 232.
         pulchella Löw. XI. 19, 231
         simplissima Löw. XI. 19, 231.
tentaculata de G. XI. 230, 231.
uliginosa Fall. XI. 230.
 Lissonota bellator Grav. XVI. 177.
              commixta Himgr XVI. 208.
              cruenta. XVI. 178.
              enliciformis Grav. XVI. 178. cylindrator Vill XVI. 177.
              decimator Grav X \ 1, 177, 251.
              defectiva Grav XVI. 178.
               femorata Hlmgr. XVI. 177.
               impressor Grav X L 178.
              insignita Grav. XVI. 178.
lateralis Grav. XVI. 178.
               lineata Grav. XVI. 178, 251.
               pallipes Grav. XVI. 178.
               parallela Grav. XVI. 177.
               perspicillator Grav. XVI, 178.
               segmentator F. XVI, 178, sulphurifera Grav. XVI. 177.
               variabilis Hlmgr. XVI. 177.
               verberans Grav. XVI. 177. vicius Hlmgr. XVI. 178.
  Lithocolletis Amyotella Dap XI. 70.
                   cerasiculula HS. X1. 70.
                   connexella Zell. XI. 70.
                   corydella H.S. XI. 70.
                   Coryli Nicelli. XI. 70.
                   cydoniella Frey. XII. 211.
Kleemanella F. XVI. 34.
```

Nicellii Staint. XI. 71,

```
quinqueguttella S aiut. XII.
212.
                 salictella Zell. XII. 212.
                 septembreda Staint. XI, 71.
                 spinicoletla Staint. XI. 70. XII. 211.
                 tenella Zell. XII 211.
                 Tremulae Zell. XII. 212.
                  Viminetorum Staiut, XII.
                 212.
Lithodes arctica Lam. XIV. 70, 76.
Lithosia aureola Hbn. IX. 175, XIII. 148.
            complana L. IX. 175.
            complanula Boi-d. IX, 175, XIII.
            148
            depressa Esp. IX. 175, XIII. 148.
            griscola Hbn. XIII. 126, 147.
            helveola ()chs. IX. 175.
            lurideola Zinck. IX 175.
            lutarella L X. 199. XIII. 148.
            muscerds Hufn. X. 199. XIII.
            126, 147. XV. xxxv.
            ochraceola, XVI. 46, pallifrons Zell. X. 199. XIII. 92, 93.
            rosea F. XIII. 158.
Lithostege griscata, XIII. 26.
Lixus paraplecticus L. XIV. 146.
Lobopelta diminuta Smith. X. 89.
              mutanilis Smith. X. 89.
Lobophora carpinata Borkh, IX. 186.
               XIÍI. 156.
               hatterata Hufn. [JX. 186.
               XI I 156.
               hexapterata S.V. IX. 186.
               lobulata Hbn. IX. 186.
                sexalata Retz. XIII. 135, 156.
               wiretata Hbn. XIII. 135.
XIV 179. XV. xxxv. 119.
XVI. 146.
Locusta amanda Hag. XII. 234.
prisca Germ. XIII. 234.
 speciosa Germ. X.I. . 84.
Lonchaea Peutschii Zett. XIV. 187.
 palposa Zett XIV. 187.
Lonchoptera lacustris M.ig. X. 233.
lutea Pauz. X. 233.
 Longitarsus pus llus Gyll XI 45.
Lophoderus politana Haw. XII. 219
 Lophopteryx Camelina L. IX. 177. XIII.
                  149.
 Lophyrus catocalus Voll. XII. 92.
              elongatus Kl. X I 92.
               Hercyniae Hurt. XII 92.
               Nemorum kl. XII. 92.
              pallidus Kl. XII. 30, 92.
Pini Kl. XII. 24, 92. XIII.
              27, 71, XIV. 145 rufus Kl. XII. 92.
               similis Hart. XII. 92.
               virens Kl. XII. 92. XVI. 1.
 Loricera pilicorais F. X 31. XVI. xIX.
 Loxotropa dispar Necs. XVI. 207.
```

Lithocolletis pastorella Zell. XII 212. Losotaemia Dumeriliana Pup. XIII. 218. praniel'a H S. XI. 70. quinqueguttella 8 aiut. XII. 219. sylvana H.S. XIII. 219. Lucanus cervus. XVI. 136. Lucia Emperamas Suell, XV. 25. Lucilia Caesar L. X. 126. cornicina F. X. 233. XII. 80. Lupa dicantha Latr. XIV. 70. Luperina literosa Haw. IX. 64. matura Hufn. (texta Esp.) XIII. 130. XVI. 146. strigilis L. X II. 90. vires L. X. 206. XIII. 180, 151. XVI. 47.
Luperus rafipes F. XV. xxxiv. Lycaema Acis S.V. XIII. 27.
Aegon S.V. IX. 171. X. 189. XIII. 145. Alcon F. X. 190. XIII. 27. 124, 145. Anubis Snell. XV. 21. Argiolus L. IX. 172. X. 189. XIII. 88, 145. Argun S V. XVI. 128. Argus L. XIII, 157. Arion L. X. 191, XIII, 145. Asopus Hopff. XV. 23. Asteris God XV. 18. Astraea Freyer XVI. 45. Astrarche Bergstr. XVI. 44. Gamra Led. XV. 24. Icarus Rott. IX. 172. X. 189. XIII. 145 XVI. 252. Lysimon Hbn. XV. 25. XVI. 72. Medon Hufo. IX. 171. XIII. 145. X\I. 44. minima Fuessl. IX 172. Optilete Kuoch. XIII. 145. Phlaeas L. aberr. Schmidtii. XV. XXVI. Semiargus Rott. IX. 172. XIII. 88, 145. Webbiamus Brullé. XVI. 45. Lycosa alacris. XIV. 46. Apuliae Walck. XVI. 288. captans Walck. XVI. 288. narbonnensis Walck XVI. 238. fumigata Koch. XIV. 176. piratica. XVI. xxvi. Lyctocor s domestica Schill. XVI. 87. Lyda cingul ta Latr. XII. 110.
clypeata Kl. X I. 110. XVI. 6. depressa Schr XII. 110. XV. XXXIV. Drupacearum ordl XII. 110, 125. maculifrona Voll. XII. 10, 125. nigricornis Voll. XII. 110. pratensis F. XII. 110. XV. XXXIV. punetata F. XII. 110. sylvatica L. XII. 110. Lygaeus equestris L. XIII. 266. Lygris achatinata 11bn. IX. 186. marmorata Hbn XIII. 156. populata S.V. IX. 186. X. 215. XIII, 156. prunsta L. IX. 186. XIII, 156. Lygus ribesiaria Borkh, IX, 186.
testata L. IX, 186. XIII, 156,
244.
Lygus pabulinus L. XVI. 254.
Lyone: (Portret van). IX 3, 11, XI.5.
Lyramorpha Vollenhovii Stâl. X. 124.
Lystra Vollenhovii Weyenb. XII. 284.
Lythria purpuraria L. IX, 185. X. 215.
XIII, 155.

M Maceria angolaria Snell. XV. 81. alternaria Hbn. IX. 185. alternata S.V. IX. 185, X. 218. XIII. 155. lituraria Hbn. IX. 185. liturata 1, IX, 185, X, 213, XIII 155, XV, XXXV. notata L IX, 185, X, 218. XIII. 155. XV. XXXV. notataria S. \ . IX 185. Machimus avidus v.d.W. XII. 82. Macquartia nitida Zett XII. 158. Macrocentrus infirmus Necs XVI. 189. linearis Necs. XVI. 189. marginator Nees. X\I. 189 pallipes Necs. XVI. 189. thuracions Nees, XVI. 189. Macrocera fasciata Meig. X 230 maculipennis Macq. XI, 226. nana Macq XI. 226. phalerata Meig. X. 230. XI. 226. pusilla Meig. XI. 226. vittata Mcig. X 230, XI, 225. Macrog'ossa bombyliformis Ochs IX. 174. XIII. 146 fuciformis L. X. 198. XIII. 124, 146, Stellatarum L IX. 23, 174. XIII 146. Macrophyia albicincta Schr. IX. 189. XII. 107, 188. antennata Kl. XII. 107. blanda F. XII. 106. discolor Kl. XII. 107. duodecimpenetata L. XII. haematopus Panz. XII. 106. Kluzii Voll XII. 106 124. militaris Kl XII 106. neglecta Kl. XII. 106. punctum F XII. 106. quadrimaculata F. XII. 106. Řajac L XII. 107. Ribis Schr. XII. 107. strigosa Kl. XII. 106.
Macropterus Verlorenii Voll. XIV. 101. Macrus. Zie / olrocentrus. Madiza annulitarsis Zett. XII. 80. XIV. 192.

glabra XIV. 192.

griscola v.d.W. XIV. 198.

Mediza latipes Meig. XIV. 195. sordida Fall. XIV. 197. XVI. Magdalinus barbicoruis Latr. LXXXII. doplicatus Germ. XVI. LXXXII. Maira aenea F. XV. 132, 202 albifacies v.d.W. XV. 207. aurifacies Macq. XV. 132, 212. compta Walk. XV. 132, 205. hispidella v.d.W. XV. 213 Kollari Dol. XV. 132, 201. Kurbinyi Dol. XV. 132, 201. Kurbinyi Dol. XV. 132, 204. nigrithorax v.d.W. XV. 210. nyothemera v.d.W. XV. 208. occulta v.d.W. XV. 205. spectabilis Gnér. XVI. 182, 199. tomentosa v.d.W. XV. 202. tuberculata v.d.W. XV 211 Malachius aeneus L. XVI. XXIV, XXIX. marginellus Ol XVI. XXIV. xxix, 250. viridis F. XVI. XXIX. Malthinus flav olus Hrbst. XV. xxxIII. XVI. xxix. Malthodes biguttatus Panz. XVI XXIII. sanguinoleutus Fall. XVI. . XXIII. Mamestra advena S.V. XIII. 129, 150. albicolou Hufn. XIII. 129. Brassicae L. IX. 179. X. 205. XIII. 151. Chenopodii S.V. IX. 179. X. 205. XII. 195. XIII. 151. XV. xxII. contigua S.V. XIII. 151. dentina S.V. IX. 179. X. 205. XIII. 151. id. var. Latenai Pierr. X. 205. dysodea S.V. IX. 179. XII. 195. XIII. 1.1. Genistae Borkh, IX, 179. XIII. 151 Leineri Freyer. XVI. 47. leucophaca S V. IX. 179 XIII. 26. nebulosa Hufu. IX. 179. XIII. 150. oleracea L. IX. 179. X. 205. XIII. 151. Persicariae L. IX. 179. X. 205. XIII. 151. id. var. accipitrina Esp. X. 205. lisi L. X. 205. XIII. 129, 151. Saponariae Borkh. IX. 179. XII). 151. serena S V IX. 179. XIII. 151. SURSE S.V. IX. 179. X. 205. XIII. 151.

thalassina Hufu. 1X. 179. XIII.

tincta Brahm. XIII. 129, 150.

151.

Mania maura L. IX. 180. XIII. 151

Marasmia rectistrigosa Suell. XV. 92. Margarodes. X. 122. Marpiesa brevipes Hahn. XV. XXX, XXXIII. muscosa Koch. XIII. 30, XV. XXX, XXXIII.

Medeterus muralis Meig. XIII. 181. truucorum Meig XIII. 34. Megachile argentata F. XIII. 182. XIV. 48. ce tuncularis L. XVI. xxx. circumciucta Kirb. XI v. 48. Megacriodes chenina Voll. XIV. 218. guttata Voli. XIV. 218, 218. Saundersii Pasc. XIV. 217. Segarthrus deuticollis Ill. XI. 44. Megasp lus ancyloneurus Ratz XVI. 205. rufipes Nees XVI. 205. Syrphi Bouch. XVI. 205. Megaspis sculpta a v.d W. XI. 118. Megasternum boletophagum Marsh. XI. 42. Megastigmus Bohemanui Ratz. XVI. 208. dorsalis F. XVI. 200. Megistogaster fuscipennis Macq. XV. LVIII. Meigenia bisignata Wied. XII. 153. bombivora v d.W. XII. 142, 187. XIII. 201. Mclanagria Galutea L. IX. 173. XIII. 146. Melanochira glabricula Fall. XII. 181. Melauophora roralis L. XII. 184. Melanostoma mellina L. X. 126. XIII. 34 Melanthea rubiginata Hufn. XVI. 253. Meliana dubiosa Tr. XIII. 82, 92. flammea Curt. X. 207. XIII. 92. Meligethes Symphyti Hear. XVI. xxIII. tristis Strin. XVI. LXXX. viduatus Steph. XI. 44.
Melitaes Artemis S.V. IX. 172. X. 192. XIII. 93, 145. id. var. Merope. X. 192, 193. provincialis. X. 198.
Beckeri. X 198. Dufontainesii. X. 198. Athalia Lsp. IX. 172. X. 194. XIII. 27, 145, Ciuxia L. IX. 172, XIII. 145. Dictyona Lap. IX. 172. XIII. 145. didyma. X. 194. melaniua. X. 194. Phoebe. X 194. Pyronia X. 194.

Me ithrep.us dispar Low. XV. xxxvi. pictus Meig. XII. 181. scriptus L. XIII. 34. XV. XXXVI. tacciatus Meig. XII, 181, Mallinus arvensis L. XvI. 251.
sabulosus P. XVI. 251.

Meloloutha vulgaris, XIV. 28. Mel phagus orinus L. XVI. 254, embraciden van Suriname. XII. 216. Membracis foliata L. XII. 217. lunata F. XII. 218. n. sp. P XII. 249. Menisons catenator Pauz, XVI. 177. pimplator Zett. XVI 177. setosus Fourer, XVI. 177. Menopon gonophaeum. M. 127. Perdicis? XI. 127. Meranoplus mucronatus Smith. X. 116. Merodon equestris F. XVI. XXXI. spinipes F. XVI xxxi. . Meromyza nigriventris s.acq. XIV. 200. Pratorum Meig. XVI. 254. saltatrıx L. XII 180. vari.gata Meig. XIII. 84. XVI. xxxI. Mesochorus nuncup tor Paux, XVI. 185. scutellatus Grav. XVI. 185. spleadidulus Grav. XVI. 184. strenuus Himgr. XVI 184. testaceus Grav XVI 184. thoracicus Grav. XVI. 184. Mesoleius adpropinquator Grav. XVI. 165. armillatorius Grav X. I. 165. aulicus Grav. X I. 164. caligatus Grav. XVI. 164. dorsalis Grav. AVI. 165. erythrocerus Grav. XVI. 165. formosus Grav. XVI. 165. haematodes Grav. XVI. 165. insoleus (1rav. XVI. 165. longipes Grav. XVI. 165. mer dionatis Hluigr. XVI. 165. nigrio.llus Grav XVI. 165. nobilis Hlmgr. XVI. 165. opticus Grav. XVI. 164. rufus Grav. XVI. 164. sanguinicollis Grav. XVI, 165. septentrionalis Grav. XVI 164. unifasciatus Hlmgr. X VI. 165. Vepretorum Grav. XVI 164. Mesoleptus ciuguiatus Grav. XVI. 168. flavopictus Grav. XVI. 168. fugax Grav. XVI. 163. furvipes Grav. X . I. 169. gracientus Hlmgr. XVI. 168. luridator Grav. XVI. 169. ruficornia Grav. XVI. 168. sulphuratus Grav. XVI. 169. testaceus F XVI. 168. Typhae Fourer. XVI 168. Mesosa Germari Gieb XII. 282. Mesostenus gladiator Scop. XVI. 160. Meta tusca. XIV. 37. Meteorus abdominator Nees. XVI. 188. albitaisis Nees. XVI. 187. bimaculatus Weem. Xvi. 188, brevipes wesin. AVI. 188. chrysophthalmus Nees. XVI. 188. cinctellus Nees. XVI. 188.

consors Ruthe. XVI. 188,

```
Seteorus deceptor Wesm. XVI. 188.
             dispar Wesm. XVI. 187.
             fragilis Wesm XVI. 188.
             gracilis Ruthe XVI 188.
             ictericus Nees. XVI. 188.
             laeviventris Wesm, XVI, 188.
             pa lipes Wesm. XVI. 188.
             rubens Nees. XVI. 188
             rugator Ratz. XVI. 189
            scatellator Nees, XVI. 188.
             tabidus Wesm. XVI 189.
             versiculur Wesm. XVI. 188.
Metophria monogramma, XVI. 49.
Metopia leucuc phala Rossi. XIII. 83.
            XV. XXXVI
Metopius anxius Wesm. XVI. 170.
             dentatus F. XVI. 170.
             dissectorius Pauz, XVI, 170.
            micratorius Grav. XVI. 170.
 necatorius Grav. XVI. 170.

necatorius Grav. XVI. 170.

sicalius Grav. XVI. 170.

Metriconemu. v.d.W. XVI. 1xxI.
Metrocempa honoraria S.V. XIII. 138.
margaritaria S.V. IX. 184.
margarit ta L. IX. 184.
X. 213, XIII, 154.
Miana fasciuncula Haw XV. 118.
Michotemia analis Macq. XV. 152.
       orthogramma Sn:ll XV, 59.
Microc onus vernalis Wesm XVI. 186.
Microdus conspicuus Wesm XVI. 190.
             linguarius Necs. XVI. 190.
             rufipes Nees. XVI. 190.
             tumidulus Nees. XVI 190.
Microgaster abdominalis Nees. XVI, 187.
                albip unis Nees. XVI, 187.
                alvearius. XIII. 187.
                carbonarius Wesm. XVI.
                187.
                deprimator Panz. XVI. 187.
                dimidutus Wesm XVI. 187.
                elega.is H.S. XVI. 187.
                fuliginasus Wesm. X \ I. 187.
                globator var. rufipes Nees.
                XI xxx.
                globatus Nees. XVI. 187.
longicauda Wesm, XVI 187.
                marginelius Wesm. XVI.
                187.
                obscurus Nees XVI. 187.
                Ocellatae Bouch, XVI, 187,
perspicuus Necs. XIII, 20.
                port cus Necs. XV. 187.
                pubescens Ratz. X\I. 187 recouditus Nees. X\I. 187.
                 rufipes Wesm. X I. 187.
                 russatus Hal. X I 187.
                 Spinulae Nees. XVI. 187.
Microlepideptera (Kweeking van). XV.
                       XIX
Zie verder Lepidoptera.
Micronia erycinaria Guen. XV 78.
M cropeplus porcatus F. XV. XXVII.
Micropesa corrigiolata. XIII. 81.
```

Micropeza lateralis Meig. XIII, 83, 34. Microphysa colcoptrata Fall. XVI. 89. pselaphoides Wesm XVI. LVI. 89. Mioropteryx 11 ansuatella Zett. XIII. 220. Sparmanuelia F. X 44. unimaculella Staint. XVL 30. Microscoop van Zeiss, IX. 16. Microstylum Dax Wied. XIII. 208. XV. 134. incomptus Walk. XV. 184. Microtypus Wesmeli Ratz. XVI. 189. Mio ozoum tibiale F. XVI. xxix. Micryphentes inacqualis C Koch. XV. xxvIII. XVI. 61. monocerus. XVI. XXVI. rarestris C. koch. (fas-Ì۷L cipalpis Koch). xvII. 61. Mimeza unicolor v.d.Lind. XIII 82. Minicry bij Lepidoptera, XII. LIX. Minet a tigri...a Voll IX. 210. Miranda cucurbitina L. XIII. 30. XV. XXX, XXXIII XVI. XXVII. cucurbitina, uitwendig door cess alcipwesplarve bezet. XIII. 17. erratica L. XV. xxxiv. XVI. 254. laevigata F. XVI. 254. Miselia b maculo-a XVI. 47. Oxyacanthae L. IX. 179. XIII. 151, 239. Mitroboris cornuta Ratz. XVI. 179. Mochtherus gnavus v.d.W. XV. 243. lautus v.d.W XV. 242. patruelis v.d.W. XV. 244. Moma Orion Esp. 1X, 178, X, 203. XIII, 150. Monanthia Cardui L. XVI, 104. carmata Panz. (*) XVI. 110. cervius Germ XVI. 11. convergens Barm. XVI. 105. Rehinopsis. XVI. 109. Humuli F. XVI. 105. nigrina ball AVI. 108. obscura H S. XVI. 112. parvula Fall. XVI. 109. pusilla Fall. XVI. 111. quadrimaculata Wolff. XVL Ĩ07. testacea Panz. XVI. 103. Wolfli Fieb, XVI. 106. Monodontomerus obsoletus F. XVI. 199. Monomorium Pharaonis L. X. 95. Monotoma angusticellis Gyll, XVI, LXXI. spinicollis Anb. XVI. LXXX. Mordella abdominalis L. XV. XXVII. aculcata L. XVI. XXIX. fasciata F. XVI. XXIX. pumila Gyll. XVI. xxix. Mulio americanus v.d.W. X. 141. Musca corvina F. X. 238. XII. 200.

XV. LX.

^(*) Door come drukfout staat: earinets.

Mineca domestica L. XIV. 222, 226. lithophila Germ. XII. 237.

Mycetophila gratiosa Winn. X. 230.
lineola Meig. X. 230. luctuosa Meig. X. 230. punctata Meig. X. 230. signata Meig. X. 230. unicolor Stana. X. 230. Myelois advenella Zinck. XI. 53. furcatella. XI. 53. Lafaurgella Curt. XI. 50. modestella Led. XVI. 58. petrella H.S. XI. 58. stibiella Snell. XV. 104 suavella Zinck. XVI. 26. Mygale javanensis Walck, XIV. 177. lycosiformis Koch. XIV. 177. Myodina vibrans L. XII. 180. Myopa testacea L. XII. 179. Myopopone castanea Smith. X. 90. rafula Rog. X. 90. Myrmedonia funesta Grav. XI. 42. lugens Grav. XI. 42. Myrmeleon extinctus Weyenb. XII. 286. Myrmemorpha cornuta Fall. X. 284. Myrmica pedestris Smith. X. 94. ruficeps Smith. X. 96. sp. dub. XVI. 251. Myrmicaria carinata Smith. X. 111. longipes Smith. X. 113. rugosa Smith. X. 113. subcarinata Smith. X. 112. Myrmus miriformis Fall. XII. 67. XVI. 254. Schillingii Schumm. XVI. 254. Mysia oblongoguttata L. XV. xxvii,

XXXIV.

Nabis aptera? F. XVI. 254. Nacnia typica L. IX. 180. X. 207. XIII. 151. Nanophyes Lythri L. XVI, 250. Napomyza harlemensis Weyenb. XIV. 204. nigriceps v.d.W. XIV. 207. picipes v.d.W. XIV. 207. Naucoris lapidarius Weyenb. XII. 233. Nebria brevicollis F. XVI. xx, xxvIII.

Neoydalis major L. XV. xxvII. Nematus abbreviatus Hart. XI. 206. XII. 97

albipennis Kl. XII. 95. XVI.

apicalis Hart. XII. 96.

appendiculatus Hart. XII. 96. XIII. 55.

Aquilegiae Voll. IX. 202. XII. 97.

aurantiacus Hart. XII. 95.

Betulae Hart. XII. 97.

betularius Hart. X. 165, XII. 94.

Capraeae L. XII 95, 120. catachloris Voll. XII. 97, 120.

coeruleocarpus Hart. XII. 94.

Nematus consobrinus Voll. XIV. 237. crassicornis Hart. XII. 97. Erichsonii Hart. XII. 94. fulvus Hart. XII. 94. histrio St. Farg. XII. 94. hortensis Havt. XII. 95. hypogestricus Hart. XII. 98. immaculatus Voll. XII. 95, 119. Laricis Hart. XII. 96, 120. latipes Vill. X. 174. XII. 98. leucopodius Hart, XII, 96. leucostictus Hart. XII. 96. leucotrochus Hart. XII. 94. lucidus Panz. XII. 94. lugdunensis Voll. XIV. 243. luteus Panz. XII. 95. mollis Hart XII. 96. Myosotidis F. XII. 96. XVI. 252. obductus Hart. XII. 96. ochraceus Hart. XII. 97. pallicercus Hart, XII. 94, XV. 111 pectoralis Voll. X. 223. perspicillaris Hart. XII. 97. Salicis L. XII. 94. septentrionalis L. XII. 93, 119. XIII. 78. XV. xxxiv. soleo Voll. XII. 59. testaceus Steph. XII. 95. trimaculatus Voll. XII. 95. vallator Voll. XII. 96. XIII. 73. Vallisnieri Hart. XII. 97. varus Vill. XII. 94. ventralis Panz. XII. 94. ventricosus Hart. XII. 95, 119. XIII. 72. viminalis L. XII. 97. XVI. 252. virescens Hart. X. 168. XII. 97. Wttewaalli Voll. XII. 95. Nemeophila Plantaginis L. IX. 175. russula L. X. 199. XIII. 126, 148. Nemophora metaxella Hbn. XVI. xxvIII. pilella S.V. XII. 205. Reaumurella Peyerimh, XVI. 57 Nemopoda cylindrica F. X. 283. stercoraria Rob. D. XII. 180. XIV. 189. umbripennis v.d.W. XIV. 190. Nemoraea glabrata Meig. XII. 140. rudis Paus. XV. xxxvi. strenua Meig. XII. 141. Nemoria aestivaria Hbn. IX. 183. fimbrialis Scop. XIV. 129. porrinata Zell. X. 210. XIII. 92. pulmentaria Guen. XV. 74. strigata Müll. IX. 183, XIII. 154 viridata L. X. 210, XIII, 154,

XV. xxxv.

Nemotelus nigrinus Fall. X. 126.

Nemotois scabiosellus Scop. XI. 61.

pantherinus L. XVI. xxx. uliginosus L. XVI. 253.

Nepa cinerea L. XVI. 254. Nola palliolalis Hbn. IX. 175. primordialis Germ. XII. 233. togatulalis Hbn. XIII. 79, 125. Nephila catenulata Dol. XIV. 155. clavipes. XVI. 139. Nomada interrupta Panz. XII. 30. succincta Panz. XVI. xxx. fasciata Walck. XIV. 87, 155. flagellans L. Koch. XVI. 140. Nomenclatuur der vleugeladeren bij Hymenoptera. XII. 195. bij Diptera. XIV. 79. geniculata Walck. XVI. 143. harpyia Dol. XIV. 156, 174 Nomia Kirbyi Westw. XVI. LXIII. Nonagria geminipuncta Hatch. XIII. 151. rufa Haw. XVI. LXXV. imperialis Dol. XVI. xvII, 143. inaurata Walck. XVI. 140. Sparganii Esp. IX. 180. malabarensis Walck. XIV. 174. Typhae Esp. XIII. 151.
Noordzee-eilanden (Insecten der). XVI. moluccensis Dol. XIV. 174. nigra Vins. XVI. 140. xviii, 248. rhodosternon Dol. XIV. 174. transalpina. XVI. 139.

Nephilangys Hoffmanni L. Koch, XVI. Notiophilus aquaticus L. X. 81, XVI, XIX. biguttatus F. X. 31. palustris Dfts. X. 31. punctulatus Wesm. 287. Nephrotoma dorsalis F. XVI. 258. Nepticula alpinella H.S. XVI. 59. LXXVII. rufipes Curt. XVI. LXXVII. alticolella H.S. XVI. 59. argyrostigma Frey. XVI. 59. Aucupariae Frey. XVI. 34. Notiphila cineres Fall, XIII, 34, Notodonta chaonia S.V. X. 202. XIII. 127, 149. catharticella Staint. XIII. 225. dictaea L. XIII. 149. distinguenda Hein, XIII. 224. diversa. XVI. 56. dictacoides Esp. IX. 177. X. gilvella Rössl. XVI. 59. 202. XIII. 149. lignstrella Rössl. XVI. 59. Dodonaca S.V. X. 202. XIII. Louisella Sircom. XVI. 59. 127, 149. plagicolella Staint. XIII. 224. Prunetorum Staint. XIII. 224. Dromedarius L. IX. 177. XIII. 149. Reuttiella H.S. XVI. 59. querna S.V. XIII. 127, 149. vimineticols Frey. XVI. 56. Weaveri Staint. XIII. 225. tremula Cl. IX. 177. XIII. 127, 149. trepida Esp. XIII. 127. Tritophus S.V. IX. 177. Ziczac L. IX. 177. XIII. 149. Neptis Agatha Cram. XV. 14. Meuronia Cespitis S.V. XIII. 129. XIV. 99. Lolii Esp. IX. 179. popularis F. IX. 24, 179. X. 204. XIII. 150. Notonecta glauca L. XVI. 254. Notoxus monoceros L. XVI. xxix reticulata L. XI. 16. Nudaria mundana L. IX. 175. XIII. 147. XV. LXI. Neuroptera. Inl. soorteu. XIV. 29. XV. murina Hbn. XV. LXI. XI. senex Hbn. XIV. 99, 145. XV. Neuropteron (Nieuw) van de Himalaya. XII. 18. LXI, 120, 121. Numeria pulveraria L. IX. 184. XIII. 154. Neuroterus inquilinus Hart. XII. 113. lenticularis Ol. XII. 118. Nymphalis Populi L. X. 191. Nymphes fossilis Hag. XII. 236. Nymphula potamogalis Hbn. XVI. 253. Malpighii Hart. XII. 118. ostreus Gir. XII. 113. pallipes Schenck. XII. 118. politus Hart. XII. 118. Reaumuri Hart. XII. 118. Nyssia Zonaria S.V. XIII. 85. Nirmus. XI. 126. attenuatus. XI. 127. sellatus. XI. 127. Vanelli. XI. 127. Ocalea badia Er. XI. 42. Ochsenbeimeria urella. X. 23. Nitschia Burmeisteri. XI. 127.

Noctilio unicolor Neuw. XV. LXV.

prainosa Snell. XV. 67.

Nola albula S.V. XIII. 125. XVI. 45.
centonalis Hbn. XIII. 126, 147.

confusalis H S. IX. 175. XIII. 147. cristulalis Dup. IX. 175.

cucullatella L. IX. 175. X. 198.

Noctocyma Snell. XV. 67.

XV. XXXV.

O.
Ocalea badia Br. XI. 42.
Ochsenbeimeria urella. X. 23.
Ochthebius exsculptus Germ. XVI.
LXXVIII.
metallescens Rosenh. XI. 41.
Ochthiphila aridella Meig. XIII. 34.
Juncorum Fall. X. 234.
Ocmeria dispar L. IX. 176. X. 200.
XIII. 148. XIV. 38.
monacha L. XV. xxxv.
rufescens Brullé. XVI. 46.
Ocyale mirabilis. XIII. 30. XIV. 46.
Ocydromia glabricula Meig. XIII. 178.

```
Ocypete longipes Walck, XV. LXII.
Ocypete similis F. XVI. LXXIX.
Odecantha melanura L. XVI. LXXIV.
Odontomachus haematodes L. X. 79.
                    latidens Mayr. X. 80.
                    saevissimus Šmith, X. 79.
Odontomerus dentipes Gmel. XVI. 208.
Odontomyia intermedia Wied. XII. 81.
                 pilimana Löw. X. 227.
viridula L. XVI. 253.
Odontopera bidentata L. X. 213. XIII.
                134, 154.
Odontoponera denticulata Smith. X. 82.
Odontoscelis fuliginosa L. XI. 147.
Odontura punctatissima Bosc. XII. 31.
Odynerus auctus F. XV. xxxv. XVI.
             XXX.
             constans H.S. XIII. 32.
             crassicornis Panz. XV. xxxv.
Parietum L. XII. 30.
Occophila smaragdina F. X. 70.
Occophora cinnamonea Zell. XI. 64.
               frigidella Pack, XVI. 58.
               fulviguttella Zell. XI. 64.
               fuscofasciata. XVI. 56.
marmorosella Woll. XVI. 60.
               ochropalpella Woll. XVI. 60.
Panzerella Steph. XVI. 81.
               similella Hbn. XII. 209.
               sulphurella Hbn. XI. 64.
               temperatella. XVI. 56.
Oedalea pallipes Zett. XII. 181.
Oedemera lurida Marsh, XVI. xxix.
Oedipoda fasciata Sieb. (coerulescens L.)
             XVI. 249.
Oegileps Dalmanni Reinh. XII. 117.
rugicollis Reinh. XII. 117.
Oenone hians Nees. XVI. 196.
Ohlert, Die Arachniden von Preussen.
           XI. 16.
Oinophila V-flavum Haw. XIV. 145, 236.
Oirhimus pallipalpis Wesm. XVI. 158.
Olfersia americana Leach. X. 128.

Ardeae Macq. X. 126.

Oligomyrmex Mayr. X. 110.
concinnus Mayr. X. 111.
Oligosthenus Stigma F. XVI. 199.
Oligota pusillima Grav. XI. 48.
Olios javensis Dol. XIV. 176.
leucosius. XIV. 176.
longipes Walck. XV. LXII.
trapobanius Walck. XIV. 176.
Oliviera lateralis F. XIII. 33, 84.
Olophrum assimile Payk. XI. 44.
Olynx Gallarum L. XVI. 203.
Omalium caesum Grav. XI. 44
            Oxyacanthae Grav. XVI. LXXX.
Omalus aeneus F. XII. 30.
          auratus Dahlb. XIV. 48. XV.
           XXXIV.
           Zie ook Perisemus.
Omaseus nigrita F. X. 81.
            vulgaris L. X. 81. XVI. xx.
Ommatius Androcles Walk. XV. 132,
              216, 259.
```

```
Ommatius argyrochirus v.d.W. XV. 270. aruensis v.d.W. XV. 269.
              bactioides Walk. XV. 216.
      .
              concinens v.d.W. XV. 260.
              conopsoides Wied. XV. 216.
              Coryphe Walk. XV. 182, 216,
              259.
              despectus v.d.W. XV. 268
             dilatipennis v.d.W. XV. 261.
discalis Walk. XV. 216.
             dispar Macq. XV. 216. excurrens v.d.W. XV. 263.
             Frauenfeldi Schin. XV. 217. fulvidus Wied. XV. 216, 259.
              fulvimanus v.d.W. XV. 264.
             impeditus v.d.W. XV. 270.
             inextricatus Walk. XV. 216.
             infirmus v.d.W. XV. 273.
insolaris v.d.W. XV. 272.
invehens Walk. XV. 216.
             Lucifer Walk. XV. 216.
             minimus Dol. XV. 217.
             minor Dol. XV. 182, 217,
             266.
             nauus Walk. XV. 216.
             noctifer Walk. XV. 182, 215,
             266.
             Pennus Walk. XV. 132, 216,
             259.
             pinguis v.d.W. XV. 275.
             platymelas Walk. XV. 216.
             retrucens Walk. XV. 216.
             rubicandas v.d.W. XV 276.
             rufipes Macq. XV. 216. scitulus Walk. XV. 216.
             serenus v.d.W. XV. 274
             spathulatus Dol. XV. 217.
             spinibarbis v.d.W. XV. 265.
             strictus Walk. XV. 216.
             suffusus v.d.W. XV. 271.
Ondersteuningsfonds voor de uitgave
van het Tijd-
                           schrift. XIV. 8.
                           11. XV. vi. XVI.
Onesia cognata Meig. X. 233.
Onthophagus nuchicornis F. XVI. 250.
Onthophilus sulcatus F. XVI. LXXX.
Onychia Westwoodii Dahlb. XII. 117.
Opetia nigra Meig. XII. 181.
Ophthalmious ater F. XIII. 297.
                  dispar Waga. XIII. 298.
                  grylloides L. XIII. 296.
Ulrichii Fieb. XIII. 298.
Ophion luteus L. XVI. 180.
         merdarius Grav. XVI. 179.
         obscurus F. XVI. 179.
         ramidulus L. XVI. 179.
         undulatus Grav. XVI. 179.
ventricosus Grav. XVI. 180.
Opius carbonarius Wesm. XVI. 192.
   cingulatus Wesm. XVI. 192.
Opomyza Florum F. X. 234.
            Germinationis L. XIII. 34.
            XVI. xxxl.
```

Oporina croceago S.V. IX. 181. X. 209. XIII. 152. Opostega reliquella. XVI. 56. Cruticilla Esp. XIII. 89, 152. Cruticilla Esp. XIII. 89, 152.

Orchestes Fagi Gyll. XI. 87.

haemastitius? Germ. XVI. 250.

Saliceti F. XI. 45.

scutellaris F. XVI. LXXIV.

Orgilus obscurator Nees. XVI. 190. Orgyia antiqua L. IX. 176. XIII. 148. XVI. 253.

- Ericae Germ. IX. 23. XII. 22. XIII. 148. XV. xxxii, xxxv. XVI. 128.
- gonostigma S.V. XIII. 27, 126, 148.
- mixta Snell. XV. 38.

Ormyrus variolosus Nees. XVI. 199. Ornithomyia avicularia L. XII. 80. Ornix angulifera Zell. XII. 210.

- avellanella Staint. XI. 65.
- Betulae Staint, XI. 65.
- Boreacella Clem. XVI. 58.
- finitimella Zell. XII. 209. torquillella Zell. XII. 209.

Orobena bifascialis Guen. XVI. 53.
Orrhodia erythrocephala S.V. IX. 181.
XIII. 152, 242.
rubiginea S.V. XIII. 152.
Silene S.V. IX. 181. XIII. 90,

- 152.
- spadicea S.V. XV. Lv. XVI. 146. Vacciuii L. IX. 181. X. 209.
- XI 89. XIII, 152. XV. Lv. id. var. polita Hbn. X. 209. XI. 89.

Orthocentrus Sannio Hlmgr. XVI. 168. Orthocladius v.d.W. XVI. LXXI. Ortholitha cervinata S.V. IX. 186. XIII. 155, 244.

- bipunctaria S.V. IX. 186.
- chenopodiata L. IX. 186. X. 215. XIII. 155.
- mensuraria S.V. IX. 186. moeniaria S.V. IX. 186.
- moeniata Scop. IX. 186. X. 215. XIII. 155.
- palumbaria S.V. IX. 185.
  - plumbaria F. IX. 185, X. 215, XIII, 155.

Orthopelma luteolator Grav. XVI. 160. Orthoperus brunnipes Gyll. XV. xxvII. XVI. LXXX.

Orthosia circellaris Hufn. IX. 181 (*). X. 209. XIII. 152, 238.

- ferruginea S.V. IX. 181.
- laevis Hbn. XIII. 240.
- litura L. XIII. 241.
- lota L. XIII. 132, 152, 240. macilenta Hbn. XIII. 132, 152.
- pistacina S.V. IX. 181. X. 209. XIII. 152, 240.
- id var. Lychnidis F. X. 209.
- aberr. rubetra Esp. XIII, 186.
- (*) Door eene drukfout staat er: Orthesia.

XVI. 48.

Orthosteira macrophthalma Fieb. XVI. 111.

Oryctes Pluto Weyenb. XII. 232. Oscinis albiseta Meig. X. 234. XII. 181. XIV. 202.

- annulifera Zett. X. 234, XIV. 202
- bipunctata Macq. XIV. 202. dubia Macq. XIV. 202.
- fasciola Meig. XIV. 202. frontella Fall. XIV. 202.
- lincella Fall. XIV. 202.
- maura Fall. XIII. 34.
- pratensis Meig. XII. 181. Osmia aurulenta Panz, XIV, 48, XVI. XXX.
  - hirta? Fourcr. XII. 31.
- Otiorhynchus niger F. XVI. LXXXI. Oxybelus nigro-seneus Shuck, XVI. XXX.
  - uniglumis L. XII. 31. XVI. XXX.

Oxyoera picta v.d.W. X. 133. Oxypoda flavicornia Kr. (amoena Furm.) XVI. LXXIX.

ruficornia Gyll. XVI. LXXIX. Oxyporus rufus L. XVI. xxix. Oxyptilus Bohemanni Woll, XVI. 34.

- distans Zell. XII. 215.
- Paludum. XV. xxxII, xxxv. Pilosellae Zell, XV, XXXV. XVI. 130,
- Teucrii Jord. XVI. 60.

Oxyura. Zie Proctotrupes.

P.

Pachnobia rubricosa S.V. XIII. 131, 152.

Pachygnatha De Geerii. XVI. XXVI. Pachylarthrus patellanus Dalm. XVI. 202.

smaragdinus Walk. XVI. 202.

Pachylomma buccata Bréb. XII. 28. Pachymerus (Hemiptera). XVI. Lv.

- Abietis L. XIII. 270.
- agrestis Fall. XIII. 283. XVI. xxvIII.
- bidentulus H.S. XIII. 287.
  - brevipennis Schill. XIII. 289
- Chiragra F. XIII. 276.
- contractus H.S. XIII. 285. decurtatus H.S. XIII. 278.
- ferrugineus L. XIII. 271.
- hemipterus Schill. XIII.
- 273. luniger Schill. XVI. 119. Lynceus F. XIII. 281.
- (*) Door eene drukfout staat er: Orik. rusina.

marginepunctatus Wolff. Pachymerus XIII. 275. nebulosus Fall. XIII. 289. nubilus Fall. XIII. 272. pictus Schill. XIII. 279. Pini L. XIII. 282. plebejne Fall. XIII. 287. praetextatus H.S. XIII. 284. pusillus Scholz. XIII. 288. quadratus F. XIII. 280. rufipes Wolff. XIII. 275. rusticus Fall. XIII. 272. sabulosus Schill, XIII, 274. sylvaticus F. XIII. 286. sylvestris Schill. XIII. 287. varius Wolff. XIII. 277. Pachymerus (Hymenopt.) calcitrator Grav. XVI. 171. Paederus coriaceus Fauv. XII. 184, longipennis L. XVI. xxIII. ruficollis F. XVI. xxix Paedisca sordidana Hbn. XIII. 259. Palloptera arcuata F. XIV. 188. ustulata Fall. X. 283. Palpipes custor Roth. XII. 237. priscus Roth. XII 237. Palpula clarella Tr. XIII. 221. Pamphila Marchalii Boisd. XV. 29. Pamponerus nigritulus v.d.W. XV. 235. Panagra smilodontaria Suell. XV. 83. Pandemis leucophaleratana Pack. XVI. 55. Paniscus cephalotes Hlmgr. XVI. xxx, 182. glaucopterus L. XVI. 181. inquinatus Grav. XVI. 182. luteus Hlmgr. XVI. 182. oblongopunctatus Hart. XVI. 182. ornatus Voll. XVI, 182, 218. testaceus Grav. XVI. 182. virgatus Fourer. XVI. 182 Penolis piniperda Esp. XIII. 131, 152 (*). Panorpa communis L. XV. xxxIV. XVI. XXVIII. germanica L. XV. xxxIV. Panurgus ater Latr. XII. 80. XV. xxxv. XVI. 251. dentipes Latr. XIII. 32. lobatus F. XII. 30. XIII. 31.
Papilio Demoleus L. XV. 27. XVI. 72. Hillus Cram. XVI. 44. Isimene Cram. XV. 12. Machaon L. IX. 171. XIII. 145. Podalirius L. X. 191. Paragusia Frivaldzkyi Schin, XII. 151. Paramesius rufipes Westw. XVI. 207. Parapoynx Hartoghialis Snell. XV. 97. linealis Guen, XV. 97.
Aegeria L. IX 173. X. 194.
XIII. 146. Pararga Maera I. XIII. 77, 124, 146. Megaera L. IX. 173. XIII. 146. XVI. 128, 252.

IX, LXXI. Pardosa monticola. XIII. 30. Parydra Fossarum Hal. X. 234. pusilla Meig. X. 234.

Patula asperipunctella Bruand. XVI. 60.

Pechipogon barbalis L. IX. 182. X. 210. XIII. 153. Pelamia electaria Brem. XVI, 49. Pelecocera tricincta Meig. XV. xxxvi. Pelecystoma luteum Nees. XVI. 198. tricolor Wesm. XVI. 193. Pellonia vibicaria L. IX. 184. Pempelia adornatella Tr. XVI. 26. Betulae Göze. XI. 50. carnella L. XVI. 253. fusca Haw. XVI. 129. Penthetria atra Macq. XII. 80. Penthina betuletana Haw. XI. 58. bipunctana F. XV. xxxv. capreana, XI. 190. corticana. XI. 190. decrepitana H.S. XI. 59. frigidana Pack. XVI. 55. fulvifrontana Pack. XVI. 56. Hercyniana Tr. XI. 59. lacunana S.V. XVI. 130. lucivagana Zell. XII. 205. metallicana Hbn. XI. 58. murina Pack. XVI. 56. palustrana Zell. XV. XXXV. praelongana Guen. XI. 58. pyrolana Wocke. XVI. 54. rivulana Staint. XV. xxxv. Rooana de Graaf. XVI. 55. rufana Scop. XV. xxxv. sauciana Hbn. XI. 58. XV. XXXV. semifasciana Haw. XVI. 180. tessellana Pack. XVI. 55. Periaptodes Lictor Pasc. XIV. 218. Pericallia syringaria L. IX. 184. XIII. 154. Perilampus auratus Dal:n. XVI. 199. micans Dalm. XVI. 199. violaceus Dalm. XVI. 199. Perilissus filicornis Grav. XVI. 164. Gorskii Ratz. XVI. 164. limitaris Grav. XVI. 164. macropygas Hlmgr. XVI. 164. pallidus Grav. XVI. 164. Perilitus aethiops Nees. XVI. 186. Cerealium Hal. XVI. 185. erythrogaster H.S. XVI. 186. rutilus Nees. XVI. 186. secalis L. XVI. 185. Zie ook Meteorus. Periphyllus Laricae Hal. XIV. 147. Testndo v.d. Hoev. XI. 193. XII. 19. XIII. 180. XIV.

147.
Perisemus formicarius Latr. XVI. 204.

Peritelus hirticornis Hrbst. XVI. LXXXI.

Parasitica (Lijst van). XI. 126.

door Dr. Piaget aan de Vereen.

geschonken. XIII. 188. XVI.

^(*) Door eene drukfout staat hier : Panalis.

Perithous albicinctus Grav. XVI, 173. Petalia longialata Hag. XII. 235. Petalura differens Hag. XII. 235. eximia Münst. XII. 235. gigantea Germ. XII. 285. intermedia Germ. XII. 235. latialata Münst. XII. 235. Münsteri Germ. XII. 235. varia Hag. XII. 235. Pezomachus Acarorum F. XVI. 163. circumcinctus Först. XVI. 163. fasciatus F. XVI. 163. formicarius L. XVI. 163. . instabilis Först, XIII. 20. vulpinus Grav. XVI. 163. Phacostomus. Zie Packylarthrus. Phaedon concinnum Steph. XI. 45. Phaeogenes ischiomellinus Grav. XVI. 157. melanogonus Gmel. XVI. 157. primarius Wesm. XVI. 157. semivulpinus Grav. XVI. 157. Phakeliura capensis Zell. XV. 94. Phalaena Revayana Scop. XVI. 45. Phalacrocera replicata L. X. 230. Phalacrus Caricis St. XI. 44. Phalangites multipes Münst. XII. 237. priscus Münst. XII. 237. Phalera Woerdeni Snell, XV, 45. Phancroptera Germari Münst. XII 234. striata Weyenb. XII. 284.

Phasiane clathrata Hbn. IX. 185. XIII. 155. petraria Esp. XIII. 135.

Pheidole divergens Smith. X. 97. javana Mayr. X. 98. mordax Smith. X. 96. ruficers Smith. X. 96.

Pheidologeton laboriosus Smith. X. 100. ocellifer Smith. X. 101. Phiala xantosoma Wall. XV. 47. XVI. 124. Phibalocera quercana. XII. 198. Phigalia pilosaria S.V. IX. 185. X. 214. XIII. 155. XIV. 39, 184. Philodicus javanus Wied. XV. 132, 232. longipes Schin. XV. 217.

Philodromus. XVI. 238. aureolus K. XIV. 35, 46. cespiticolis? W. XIV. 46. Philoica. XVI. 237. notata Koch. XIV. 175. Philonicus longulus v.d.W. XV. 237. Philonthus carbonarius Gyll. XVI. XXIII. cephalotes Grav. XI. 43. ebeniuus Grav. var. corruscus Nordm. XVI. LXXIX. fulvipes F. XVI. xxix. nigrita Grav. XI. 43. nigritulus Grav. XI. 43. procerulus Grav. XVI. LXXIX. quisquiliarius Gyll. XI. 43.

Philonthus quisquiliarins var. rabidus Er XVI. LXXIX. sordidus Grav. XVI. LXXIX. Philygria flavipes Fall. XII. 178, 181. interstincts Fall. X. 234. Phinodera galgulina H.S. XI. 146. Pholous borbonicus Vins. XIII. 164. caudatus Duf. XIII. 164. elongatus Vins. XIII. 164 impressus Schuch, XIII, 164. nemastomoides Schueh. XIII. 164. opilionides Schr. XII. 25, 191. XIII. 22, 159, XIV, 175, phalangoides Walck. XIII. 163. XIV. 175. XV. 113. rivulatus Sav. XIII. 164 sisyphoides Dol. XIII. 164. abdominalis Fall. XIV. 208. Phora dimidiata Meig. XIV. 209. flava Fall. XII. 179. flexuosa Egg. XIV. 209. lutea Meig. X. 285. maculata Meig. XIV. 208. nigricornis Egg. XIV. 208. opaca Meig. XIV. 208. palpina Zett. XIV. 208. rufipes F. X. 235. sororcula v.d.W. 209. thoracica Meig. XIV. 209. zonata Zett. XII. 179. XIV. 208. Phorocera concinnata Meig. XII. 144, 153. munda Meig. XII. 145. " stupida Meig. XII. 145. Phorodesma bajularia S.V. IX. 183. pustulata Hufn. IX. 183. XIII. 154. strigata Müll. XIII. 154. viridata L. XIII. 154. Photographische gevoeligheid der poppenhuid van sommige dagvlinders. XII. 184. Phoxopteryz upupana Tr. XVI. 233. Phragmatoecia Castaneae Hbn. XIII. 148. Phronia nitidiventris v.d.W. X. 231. rustica Winn. X. 231. tennis Winn. X. 231. truncata Winn. X. 231.

Phryganea varia F. XV. xxxiv Phryganiden (Inlandsche). IX. 211. XI. 193. Phrynus reniformis. XIII. 180. Phtheochra rugosana Hbn. XI. 57. Phthoroblastis gallicolana Zell. XVI. 233. Ochseuheimeriana Zell. XVI. 233. regiana Zell. IX. 44. vigeliana. XVI. 55. Phygadeuon abdominator Grav. XVI. 158. cephalotes Grav. XVI. 158. erythrogaster Grav. XVI. graminicola Grav. XVI. 158.

improbus Grav. XVI, 158.

```
Phygadeuon parviventris Grav. XVI. 159.
                                               Pieris Crataegi L. IX. 171. X. 186. XIII.
               plagiator Grav. XVI. 159.
                                                       145.
                                                        Daplidice L. IX. 171. X. 187. XIII.
               profligator Grav. XVI. 159.
               quadrispinus Grav. XVI. 158.
                                                        145.
                                                       id. var. Bellidice Hbn. X. 187.
Fatime Voll. IX. 59.
               varipes Grav. XVI. 159.
               sp. dub. XVI. 251.
Phylax aestivalis Voll. XVI. 198
                                                        Napi L. IX. 171. X. 186. XIII. 145.
                                                        id. var. Bryoniae. X. 187.
Napacae IX. 171. X. 186.
         annulicornia Necs. XVI, 190.
Phyllobius Betulae F. XVI. LXXXI.
                                                        Polisma Hew. IX. 59.
             Pomonae Ol. XVI. LXXXI.
                                                        Rapae L. IX. 171. X. 186. XIII.
145. XVI. 128.
Saba F. XVI. 72.
             uniformis Marsh. XVI. xxix.
             vespertinus F. XVI. xxix.
Phyllobrotica quadrimaculata L. XVI.
                                                Piezostethus galactinus Fieb. XVI. 84.
                  XXV.
Phyllodromia (*) melanocephala F. XII.
178.
                                                Pimpla alternans Grav. XIII. 81. XVI.
Phyllomyza securicornis Fall. XIV. 203.
                                                           angena Grav. XIII, 19. XVI, 175.
Phyllotoma melanopyga Klug. 1X. 196.
                                                           brevicornia Grav. XV. XXXIV.
                                                           XVI. 175.
               XII. 101.
                                                          calobata Grav. XVI. 175.
examinator F. XVI. 173.
flavipes Grav. XVI. 175.
               pinguis Voll. XII. 101, 121.
Phyliotreta antennata E.H. XVI. xxv. atra E.H. XVI. xxv.
               Lepidii Hoffm. XVI. xxv.
                                                           flavonotata Hlmgr. XVI. 173.
Phylus melanocephalus L. XV. xxxiv.
                                                           Graminellae Schr. XVI. 174.
Phymatocera aterrima Kl. XII. 105.
                                                           instigator F. XVI. 178.
                                                           laevidorsum Voll. XVI. 175, 213.
Physatta dromedarius Smith. X. 112.
                                                           Nueum Ratz. XVI. 175. oculatoria F. XVI. 175.
Physianthus undulatus. Zie Aranja albens.
Phytobius leucogaster Koch. XVI. LXXXII.
             quadricornis Gyll, XVI. LXXXII.
                                                           Pomorum Ratz. XVI. 175
velatus Beck. XVI. LXXXII.

Phytocoris Populi L. XIII. 31.
                                                           rufata Gmel. XIII. 19, XVI. 174.
                                                           ruficollis Grav. XVI. 175.
                                                           scanica Vill. XVI. 174.
Phytodietus coryphaeus Grav. XVI. 178.
                                                           stercorator F. XVI. 175.
Turionellae L. XVI. 174.
                nigra Grav. XVI. 176.
                segmentator Grav. XVI. 178.
Phytomyza affinis Fall. XIV. 208.
                                                           varieornia F. XVI. 174.
                albiceps Meig. XIV. 203. albipennis Fall. XIV. 203.
                                                           viduata Grav. XVI. 175.
                                                           vincta Voll. XVI. 174, 212.
                analis Zett. XIV. 208
                                                 Piophila nigriceps Meig. X. 234.
nitida v.d.W. X. 160.
                cornuta v.d.W. X. 285.
                                                 Pipunculus geniculatus Meig. XV. XXXVI.
Pissodes Pini of notatus. XV. XXXII.
                crassiseta Zett. XIV. 203.
                flava Fall. X. 234.
                                                 Plagia ambigua Fall. XII. 152.
Aurifluae v.d.W. XII. 137.
                geniculata Macq. X. 235.
                harlemensis Weyenb. XIII.
                                                          impressa v.d.W. XII. 189.
                maculipes Zett. XIV. 203.
                                                 Plagiolopis gracilipes Smith. X. 73.

Planten (Overbrengen van in 't wild
                obscurella Fall, X. 235, XIL.
                                                             groatjende) in tuinen. XV. 120.
                171.
                                                 Plastenis retusa L. X. 209. XIII. 152.
                praecox Meig. XIV. 208.
                tridentata Löw. XII. 181.
                                                            subtusa S.V. IX. 181. XIII.
                XIV. 208
                                                             152.
                Zetterstedtii Schin. XIV. 208.
                                                 Platina-draad (Gebruik van) tot het op-
Phytonomus Arundinis F. XVI. LXXXI.
                                                                  steken van kleine insecten.
                                                                  XI. 20.
                 dissimilis Hrbst.XVI.Lxxxt.
                                                 Platycephala planifrons F. XIV. 200.
                 fascicularis Hrbst, XVI.
                                                 Platychirus clypeatus Meig. XIII. 84.
Platycnemis scutipennis Sél. XV. xxxiv.
                 LXXXI.
                 Plantaginis de G. XVI. xxIV.
                 variabilis Hrbst. XVI. xxIV.
                                                                 pennipes Pall. XIV. 30. XV.
Piaget (Parasitica door Dr.) geschonken.
                                                                 XXXIV.
          XVI. LXXI.
                                                 Platydia selenialis Snell. XV. 64.
Pieris Agathina Cram. XV. 26.
                                                 Platygaster contorticornis Ratz, XVI. 206.
        Brassicae L. IX. 171, XIII, 145.
                                                                forticornia Nees, XVI. 206.
         XVI. 252.
                                                                niger Nees. XVI. 206.
         chrysomelaena Voll. IX. 57.
                                                                nodicornis Necs. XVI. 206.
```

(*) Door sens drukfont: Phyllodroma.

tuberosus Nees. XVI. 206.

Platylabus dimidiatus Grav. XVI. 156.

Platylabus errabundus Grav. XIII. 31. | Pleuromma Moluccum Dol. XIV. 154, XVI. 157. orbitalis Grav. XVI. 157. Platymesopus | Westwoodii Ratz. XVI. 947 Platypalpus (Tachydromia) comptus Walk. XII. 181. longicornia Meig. XII. 178.

Platyparea discoides F. XIV. 188. Platypeza atra Fall. XI. 226. brunnipenuis Macq. XI. 226. dorsalis Meig. X. 233. (*) XI. 226, 227. fasciata F. XI. 226. ornata Meig. XI. 226. picta Meig. XI. 226. rectinervis v.d.W. XI. 229. rufa Meig. XI. 226. rufiventris Macq. XI. 228. subfasciata Meig. XI. 227. Platypsyllus Rits. XIII. 25. castorinus Westw. XIII. 185. Castoris Rits. XIII. 25, 185. XVI. LXV. (**) Platypteryz Bertrami Rösl. XVI. xxvIII. binaria Hufn, IX. 177, X. 202. XIII. 149. cnltraria F. XIII. 127, 149. curvatula Borkh. IX. 177. XIII. 149. XV. 128. falcataria L. IX. 177. X. 201. XIII. 149. XV. 123. falcula Hbn. IX. 177. hamula S.V. IX. 177. lacertinaria L. IX. 177. X. 202. XIII. 149. id. var. scincula Hbn. IX. 177. X. 202. lacertula S.V. IX. 177. Platyptilia isodactyla Zell. XI. 71. XVI. nemoralis. XVI. 57. ochrodactyla H.S. XII. 214. similidactyla Dale, XVI. 57. Zetterstedtii. XVI. 57. Platyptilus. Zie Platyptilia. Platystoma Seminationis F. XII. 181. Platyura cincta Winn. X. 281. XVI. xxx. nemoralis Meig. X. 231, XII. 181. succincta v.d.W. X. 231.

Plectana leucomelas Dol. XIV. 154, 173.

Plectrodera scalator F. XIV. 218.

typtera.

Pleurota bicostella L. XV. 121. Plexippus albolineatus Koch. XIV. 177. versicolor Koch, XIV, 177. Plusia aurifera. XVI. 48. chrysitis L. IX. 182. XIII. 153. Concha Tr. XIII. 153. Festucae L. IX. 182. XIII. 153. Gamma L. IX. 182, XIII, 153. XVI. 129, 253. illustris. XVI. 48. Jota L. IX. 182, XIII. 153. Mya Hbn. XVI. 48. triplasia L. IX. 182. XIII. 153. Urticae Hbn. IX. 182. X. 210. XIII. 153. V-argenteum Esp. XVI. 48. variabilis Pill. XVI. 48. Plutella Cruciferarum Zett. XVI. 130. Podegrica fuscicornis L. XVI. XXV. Podomyrma basalis Smith. X. 108. laeviceps Smith, X. 108. ruficeps Smith, X. 108. sylvicola Smith, X, 108. Podops inunctus F. XI. 145. Poecilostola angustipennis Meig. X. 280 pictipennia Meig. X. 230. Poecilus cupreus L. X. 31. Pogonosoma semifusca v.d.W. XV. 158. stigmatica v.d.W. XV. 157. Pogonus flavipennis Dej. XV. xxvII. Polemon albimanus Voll. XVI. 195, 219. Polia flavicineta S.V. IX. 179. X. 206. XIII. 151. Pollenia atramentaria Meig. XIV. 222. Vespillo F. XIV. 222. Polyblastus cothurnatus Grav. XVI. 166. sphaerocephalus Grav. XVI. 166 varitarsus Grav. XVI. 166. Polydrosus pterygonalis Schh. XVI. xxiv. Polynema Ovulorum Hal. XVI, 207. Polyommatus dispar Haw, XVI. 44. Dorilis Hufn, IX. 171. XIII. 145. Eurydice Rott. X. 189. Hillus Cram. XVI. 44. Phlaeas L. IX. 171. X. 189. XIII. 145. XVI. 252. Polyplanus Nees. Zie Embolemus. Polyrhachis abrupta Mayr. X. 62. amanus Smith. X. 47. roseolimbata Dol. XIV. 178. Sturii Dol. XIV. 154, 178. argentea Mayr. X. 49. armata Le Guill. X. 46. aurichalcea Mayr. X. 54. Plectroscelis aridella Payk. XVI. XXIX. bellicosa Smith. X. 50. bicolor Smith. X. 48. dentipes Hoffm. XVI. xxv. Sahlbergii Gyll. XI. 45. bihamata Drury. X. 50. charaxus Smith. X. 51. (*) Door eene drukfout staat er: Placleophanes Smith, X. 45. convexa Rog. X. 61. (**) Op blz. xLvII, reg. 8, wordt van dit insect gezegd, dat het leeft van hout-schilvers, lees: huidschilvers. decipiens Rog. X. 55. dives Smith. X. 48. exasperata Smith, X. 45.

173.

```
Polyrhachis excisa Mayr. X. 64.
                                                     Prenolepis longicornis Latr. X. 72.
                 Frauenfeldi Mayr. X. 51.
globularia Mayr. X. 41.
laminata Mayr. X. 65.
                                                                    obscura Mayr. X. 71.
                                                     Prionus coriarius, XI, 15.
                                                     Pristomerus vulnerator Panz. XVI. 185.
       .
                 latifrons Rog. X. 53.
lugens Mayr. X. 63.
                                                     Probolus fossorius F. XVI. 156.
                                                     Procrise Pruni S.V. XV. XXXII, XXXV.
Procrustes coriaceus L. XV. LIX.
                 Lycidas Smith. X. 57.
                 Mayri Rog. X. 56.
                                                      Proctotrupes aculeator Hal. XVI. 205.
                 merops Smith. X. 53.
                                                                       apterogynus Hal. XVI. 205. calcar Hal. XVI. 205.
                 olenus Smith. X. 57.
                 Orsyllus Smith. X. 54.
                                                                        campanulator L. XVI. 205.
                                                                        elongatus Hal. XVI. 205.
gravidator L. XVI. 205.
Laricis Hal. XVI. 205.
                 Pandarus Smith. X. 46.
                 phyllophila Smith. X. 47.
                 pressa Mayr. X 47.
                 proxima Rog. X. 56.
                                                                        longicornia Nees, XVI, 205.
                 rastellata Latr. X. 41
                                                                        pallipes Jur. XVI: 205.
                 regularis Mayr. X. 68.
                                                      parvulus Nees. XVI. 205.
Promachus albicauda v.d.W. XV. 228.
                 relucens Latr. X. 55.
                 rugifrons Smith. X 43.
                                                                      bifasciatus Macq. XV. 182,
                 rufofemorata Smith. X. 61.
                                                                     222
                  sculpturata Smith. X. 59.
                                                                      felinus v.d.W. XV. 280
                 sericata Guér, X. 56.
                                                                     forcipatus Schin. XV. 217.
                                                                     inornatus v.d.W. XV. 230.
leucopareus v.d.W. XV. 227.
maculatus F. XV. 132, 226.
                 sexspinosa Latr. X. 42.
                  spinosa Mayr. X. 43.
                 striata Mayr. X. 59.
striatorngosa Mayr. X. 60.
thrinax Rog. var. javanica
Mayr. X. 52.
tristis Mayr. X. 47.
                                                                      melampygus v.d.W. XV. 223.
                                                                      nicobarensis Schin. XV. 217.
                                                                     xanthostoma v.d.W. XV. 225.
                                                      Prosacantha filicornia Rats. XVI. 206.
procris Walk, XVI. 206.
                  villipes Smith. X. 58.
Polysphinota carbonator Grav. XIII. 18.
                                                                        varicornis Latr. XVI. 206.
                                                      Prosopis communis Nyl. XII. 81. XIII.
                   XVI. 176.
                   multicolor Grav. XVI. 175,
                                                                 82
                                                                 confusa Nyl. XII. 80.
variegata F. XII. 80. 31.
                   214.
Pompilus hyalinatus F. XV. xxxv.
               pectinipes ? v.d.L. XIII. 32. rufipes L. XIV. 48.
                                                      Protemmemus Rosenbergii Voll. XIV.
                                                                          108, 218.
              trivialis Kl. XII. 80. XV. xxxv. XVI. xxx, 251. viaticus L. XII. 80. XIII. 20.
                                                      scabrosus Ol. XIV. 218.

Proteolepas bivincta, XVI. 137.
                                                      Prothymia sensa S.V. IX. 182.
Ponera truncata Smith. X. 85.
Pontia Narica F. XVI. 72.
                                                                     laccata Scop. IX. 182, XIII.
 Porison caudatus Hlmgr. XVI. 185.
                                                                     viridaria Clerck. XVI. 48.
            claviventris Grav. XVI. 185.
                                                      Protocerinus latus Voll. IX. 228,
            dissimilis Grav. XVI. 185.
                                                      Psammophila arenaria L. XII. 80.
            gravipes Grav. XVI. 185.
harpurus Schr. XVI. 185.
joeator F. XVI. 185.
                                                      Pseudophia lunaris S.V. XIII. 153.
                                                      Pseudophiceus Fallenii Schill. XII. 58.
                                                      Pseudoterpna cythisaria S.V. IX. 183.
            minator Grav. XVI. 185.
moderator L. XV. xxxiv. XVI.
                                                                         pruinata Hufu, IX, 188, X:II, 158, XVI, 129.
            185.
                                                                         id. var. coronillaria Dup.
 Porphyrops longicollis Fall. XVI. XXV.
                                                                          X. 210.
 Porthesia auriflua S.V. IX. 176. XII.
                                                      Psila fimetaria L. X. 234.
villosula Meig. XII, 181.
               198, XIII. 148, XIV. 88.
               chrysorrhoes L. IX, 176. XIII.
                                                      Psilogaster tibialis Hart, XII. 117.
               89, 148. XIV. 38.
                                                      Psilopus albonotatus Low. XI. 19.
 Portret (Lithogr.) van Mr. S. C. Snellen
v. Vollenhoven. XIV. 43.
                                                                  flexus Low. XIII. 227.
                                                                  lobipes Meig. X. 232.
pallens Wied. XI. 20.
 Portretten (Photogr.) van de leden der
Ent. Ver. XI. 12.
                                                                  platypterus F. X. 232. XII. 179.
 Potamia piratica. XVI. xxvi.
                                                                   scobinator Low. X. 127.
                                                                  Sipho Say. X. 127.
 Presocuris aucta F. XVI. xxv.
 marginella F. XVI. xxv.
Precis Pelarga F. XV. 16.
                                                                  splendidus v d.W. XI. 117.

Monacha L. IX. 176. X. 200.
                                                      Psilura
 Prenolepis gracilescens Nyl. X. 72.
                                                                  XIII. 148.
```

Psilura Monacha L. var. Eremita Ochs. X. 200, XIV. 145. (*)
Paithyrus barbutellus Kirb. IX, 95.

Nemorum F. IX. 95

vestalis Fourer. XII. 31. Procus fasciatus F. XV. XXXIV.

variegatus Latr. XV. xxxiv Psoricoptera gibbosella Zell. XII. 206.
Psyche calvella Ochs. XIII. 126,
fusca Haw. XIII. 28, 89, 126,

148. XV. xxxv.

graminella S.V. XIII. 126.

nitidella 11bn. (de larven met doode vlinders gevoed) XII. 24. plumifera Ochs. XIII. 89. anicolor Hufn. XI. 20. XIII.

126, 148.

viciella? S.V. XIV. 39.

villosella Ochs. X. 236. XI. 20. XIII. 78, 148.

(Kweeking van). XVI. LXI. Psylla Urticae. XI. 193. Psylliodes affinis Payk, XVI. xxv.

Dulcamarae Hoffm. XVI. XXV.

marcida Ill. XVI. LXXXIII.

Napi Ent. Hefte. XI. 45.
Rapae Ill. XI. 45.
Ptenidium allutaccum Gillm. (punctatum Gyll.). XVI. LXXX.

Pterochilus phaleratus Panz. XIV. 48. Pterolonche madeirensis Woll, XVI, 60. Pterolyeus Lichtensteinii Ratz. XVI. 202. Pteromalus bimaculatus Spin. XVI. 203.

inflexus Först. XVI. 202.

leucopezus Ratz. XVI. 202.

Muscorum Hart. XVI. 202. omnivorus Walk. XVI. 202.

Processionese Ratz. XVI

202.

Puparum L. XVI. 202. Pterophorus Hodykinsonii Gregs. XVI.

Loewii Zell. XI. 79.

scaradactylus Hbn. XV. XXXVI.

serotinus Zell. XI. 78.

stigmatodactylus Zell. XI. 81.

Pterostoma palpina L IX. 177. XIII 149. Ptilium Kunzei Heer. XI. 44. Ptinus Fur L. XV. xxxiii. Ptyopterix Reichenbachii Kol. XIII. 111.

Pulex irritans L. XVI. LXXXIV.

obtusiceps Rits. XI. 175. XVI. LXXXIV.

Pygaera bucephala L. IX. 178. X. 202. XIII. 149.

bucephaloides Hbn. X. 202. Pygolampis gigantes Münst. XII. 283. Pygostolus falcatus Necs. XVI. 186. Pyrellia cadaverina L. XII. 81. Pyrochroa rubens F. X. 20. Pyrrhocoris apterus L. XII. 78.

Quedius nigriceps Kr. XVI. LXXIX. peltatus Er. XVI. LXXIX.

tristis Grav. (frontalis Nordm.) XVI. LXXIX.

xantopus Er. XVI. LXXIX.

Ramphomyia umbripennis Meig. X. 232. XII. 181.

Raphium caliginosum Meig. XII. 181. fasciatum Meig. XII. 181. Ratasa allotriella. XVI. 52.

noctualia. XVI. 52.

Reglement op de bibliotheek. Zie Bi-bliotheek.

Remigia ? frugalis F. XV. 62. Retinia bnoliana S.V. XV. xxxv.

duplana Hbn. XI. 57.

fulvimitrana Hein. (sylvestrana Hein.). XVI. 55.

pinivorana Zell. XV. xxxv.

posticana Zett. XII. 204.

Rhagonycha stra L. XII. 182. Rhaphidotelus maculatus Walk, XVI. 202.

Rhinonous bruchoides Hrbst. XVI. xxiv.
Castor F. XVI. LXXII.
Pericarpii F. XVI. XXIX.

Rhinosimus planirostris F. XVI. XXIX. ruficollis L. XVI. LXXXI.

Rhipidia maculata Meig. XII. 178. Rhodites Centifoliae Hart. XII. 114, 125.

Eglanteriae Hart, XII, 114.

Rosae L. XII. 114. Rhodocera Cleobule H.S. XVI. 44.

Rhamni L. IX. 171. XIII. 145. Rhomborrhina respleadens Schh. XV. 126. Rhopelodes n. sp. XVI. LIX.
Rhopelus Schillingii Schill, XII. 66.

Rhopobota geminans. XI. 190. naevana. XI. 190.

Rhynchites aeneovirens Marsh, XVI. LXXXII.

Alliariae Payk. (interpunctatus Steph.). XVI. LXXXII. pubescens Hrbst. XVI.

pu bescens LXXXII.

Rhysia curvipes Grav. XVI, 72.

doreica Voll. XVI. 69.

fractinervis Voll. XVI. 67. laniaria Voll. XVI. 68.

persuasoria L. XIII. 187. XVI. 172.

Rhytigaster irrorator F. XVI. 192. Ricania giges Weyenb. XII. 234. hospes Germ. XII. 234.

Rivellia Syngenesiae F. XII. 180. XVI. XXXI.

Rivula sericealis Scop. IX. 188. X. 210. XIII. 158.

terrosa Snell. XV. 66. XVI. 72.
Rogas armatus Wesm. XVI. 193.

^(*) Door eene drukfout staat er: Spitura.

dissector Nees. XVI. 193. dorsalis var.? H.S. XVI. xxx. (*) heterogaster Wesm. XVI, 193. irregularis Wesm. XVI. 193. nigripalpis Wesm. XVI. 198. reticulator Nees. XVI. 193. ruficornis H. S. XVI. 193. seriatus H. S. XVI. 193. testaceus Spin. XVI. 194. unicolor Wesm. XVI. 193. vittiger Wesm. XVI. 123. Resilijst van inl. Lepidoptera. IX. 15. XII 16. XVI. xiv. Rumia crataegata L. IX. 184. XIII. 155. Rups door een Fungus bezet. XIV. 34. Rupsen die in planten veranderen. IX. 29. X. 122. Rusina tonebrosa Hbn. XIII. 131, 152. Rymosia discoidea Meig. X. 280 (**). signatipes v.d. W. XII. 180 (***). Sagaritis raptor Zett. XVI. 183. Salda litoralis L. var. XVI. 254. Salpingue castaneus Panz. XI. 45. Piceae Germ. XI. 45. Saltella scutellaris Fall. XIV. 189. Salticus culicivorus Dol. XIV. 177. cupreus Walck, XIV. 177. Diardi Walck, XIV. 177. forceps Dol. XIV. 176. latidens Dol. XIV. 177. Saprinus quadristriatus Payk. XVI. 250. Sapromyza anisodactyla Löw. XIV. 187. compedita Löw. X. 128. longipennis F. X. 126. lupulina F. X. 126. modesta Löw. XII. 181. XIV. 187. notata Fall. X. 126. plumata v.d.W. X. 159. simplex Löw. XVI. xxxı. S roophaga cruentata Meig. XVI. xxxi. vagans Meig. XVI. xxxi. Saroopsylla penetrans L. XVI. Lxv. Sargus cuprarius L. XIII. 83. marginatus v.d.W. X. 134. rufescens v.d.W. XI. 104. Saropoda rotundata Pans. XIII. 82. Sarothripus Revayanus S.V. IX. 174. XIII. 147. id. var. dilutanus Hbn. XIII. 136. Saturnia Carpini S.V. IX. 177. (*) Door eene drukfout staat er: Rogus. (**) Idem Ryensia. (***) Idem Rhymosia.

L

Rogas bicolor Spin. XVI. 194.

brevicornis Wesm, XVI, 193,

circumscriptus Ness. XVI. 194. crypticornis Wesm. XVI. 194. dimidiatus Spin. XVI. 193.

Saturnia Cynthia, IX. 25. Isabella Graells. XVI 46. pavonia L. IX. 177. X. 201. XIII. 149. Satyrus Aristacus. X. 194. Semole L. IX. 178, X. 194. XIII. 146, XVI. 128, 252. Statilinus Hufu. IX. 173. XIII. 146. Saucropus superbiens Löw. X. 127. Scaphidema aenea Payk. XVI. LXXXI. Scaphidium Hageni Weyenb. XII. 232. Scaphisoma Agaricinum Ol. XI. 44. Scarabacoides deporditus Germ XII. 233. Scatella cribrata Stenh. XII. 181. despecta Hal. X. 234 quadrata Fall. X. 234. sibilans Hal. X. 234.
Scatophaga merdaria F. XVI. 254.
Scatopse brevicornia Meig. XII. 178. flavicollis Meig. X. 232, notata Meig. XII. 194. pulicaria Low. XII. 80. Scelio rugulosus Latr. XVI. 206. Sceptonia costata v.d.W. X. 231. Schaaldieren (Misvormingen bij). XIV. 69. Schiner's Adersysteem der Diptera. XIV. Schiperia ruficauda v.d.W. X. 146. Schizocera melauura Kl. XII. 91. Sciaphila ictericana Haw. XIII. 95. insolatana H.S. XIII. 105, Loewiana Zell. XIII. 95. luridalbana H.S. XIII. 95. stratana Zell. XIII. 105. Sciaphilus muricatus F. XVI. xxIV. Sciapteron asiliform's Rott. XIII. 147. culiciformis L. XIII. 147. formicaeformis Esp. XIII. 147. Pruni S.V. XIII. 147. spheciformis S.V. XIII. 147. tabaniformis Rott, XIII. 89, 124, 147. tipuliformis L. XIII. 147. Sciara flavipes Pans. X. 231. nitidicollis Meig. X. 231. prisca Germ. XII. 236. pulicaria Meig. X. 231.
acatopsoides Meig, X. 281.
Sciateras triohotus Ratz. X. 221. XVI. 199. Sciocoris ambrinus Wolff. XI. 157. Sciomyza cinerella Fall. XVI. XXXI. griscola Fall. X. 233. nana Fall. XII. 181. Sciophila apicalis Winn. X. 231. flava Winn. XII. 178. incisurata Zett. X. 231 nigricornis Zett. X. 281. tumida Winn. X. 281. Scodiona belgaria Hbn. X. 214, XIII. 155 (*). scapularia Suell. XV. 84.

Door eene drukfout staat er:

(*) I Scodonia. Scoliopteryx libatrix L. IX. 181, X. 209. | Selandria Sixii Voll. XII. 104. XIII. 89, 152. XVI. 48. Scolobates suriculatus F. XVI. 171. corallinus Voll. XVI. 171, 211. Scolytus rugulosus Panz. XVI. LXXXII. Sceparia atomalis Dup. XVI. 53. basistrigalis Knaggs. XVI. 58. concinella Curt. XVI. 58. confusella La Harpe, XVI, 53. cratacgella Hbn. XVI, 128. ulmella Knagga. XVI. 53. Scopelosoma Satellitia L. IX. 181, X. 209. XI. 89. XIII. 152. Scopolia latifrons Zett. XII. 153. ocypterina Zett. XII. 153. Scotosia vetulata S.V. XIII. 156. Scydmaenus collaris M. en K. XI. 44. Sparshalli Drury. XI. 44.
Soymus nigrinus Kug. XVI. LXXXIII.
Soyphella bipunctella Zett. XIV. 199. flava L. X. 234 (*). flavella Zett. XIV. 199. Scytodes pallida Dol. XIV. 178. thoracica Walck. XIV. 177. Selandria adombrata Kl. XII. 104. XIII. 82. asthiops F. XII. 102. albida Kl. XII. 102, 122. albipes L. XII. 102. annulipes Kl. X, 178. XII. 104. XV. xxxiv. Betuleti Kl. XII. 101. bipunctata Kl. XII. 103. brevis Kl. XII. 103. brunniventris Hart. XII. 108. cereipes Voll. XVI. 13. cinercipes Kl. XII. 101. XVI. XXX. cinxia Kl. XII. 104. Crataegi Kl. XII. 108. chrysorrhoes Kl. XII, 108. ephippium Panz, XII, 102. fuliginosa Schr. XII. 102. funerea Kl. XII. 108. gagatina Kl. XII. 103. geniculata Hart. XII. 108. humeralis Voll. XII. 102, 122. hyalina Kl. XII. 102. luteiventrie Kl. XII. 102. luteola Kl. XII. 104. melanocephala F. XII. 102. micans Ki. XII. 102. monticola Hart. XII. 103. morio L. XII. 81, 104. nigerrima Kl. XII. 108. ovata L. XII. 104. phthisica Voll. XII. 105, 123. plana Kl. XII. 103. pusilla Kl. XII. 101. semiciacta Hart. XII. 102. sericans Hart. XII. 103. serva F. XII, 80, 104.

soror Voll. XIL. 104, 123. tenuicornis Kl. XII. 101. testudinea Kl. XII. 108, umbratica Kl. XII. 104. ventralis Spin. XII. 102. Scienia bilunaria Esp. XV. XXXV. illunaria Hbn. IX. 184. XIII. 154. id. var. juliaria Haw. IX. 184. illustraria Hhn. IX. 184. XIII. 154. lunaria S.V. IX. 184. XIII. 26, 154. XV. 123. tetralunaria Hufu. XV. 123. Selidosema plumaria S.V. XIII. 135. (*) strigillaria Hbn. XV. XXIV. Semioscopis anella Hbn. XVI. 233, avellanella Hbn. XI. 60. Sepedon sphegeus F. X. 283. spinipes Scop. X. 233 Sepsis cynipsos L. X. 233. XIII. 34.
" lucids Staeg. XIV. 191.
" pilipes v.d.W. XIV. 189. brunnea L. XIII. 34. Serica holosericea Scop. XVI. LXXX. Serioosomus marginatus L. XVI. XXIX. Sesamia Tosta Suell. XV. 50. Sesia asiliformia Rott. X. 198. XIIL 125. culiciformis L. XIII. 125. empiformia Esp. XV. xxvi. XVI. LXXV. leucopeiformis. XVI. 45. myopaeformis Borkh, XVI, 146. spheciformis S.V. X. 198. XIII. 89, 125. tipuliformis L. X. 198. XIII, 125. XVI. xxviii. Setina irrorea S.V. IX. 175. irrorella L. IX. 175. X. 198. XIII. 147. mesomella L. IX. 175, X. 198. XIII. 147. Sigalphus aciculatus Ratz, XVI, 186. ambiguus Nees, XVI, 186. candatus Necs. XVI. 186. flavipalpis Wesm. XVI, 186. Silis nitidula F. XVI, XXIII. · ruficollis F. XVI. LXXXI. Silpha atrata (Monstruositeit bij). XII. 194. teonilythris Weyenb. XII. 232.
Silvius dinidiatus v.d.W. XI. 102.
Sima compressa Rog. X. 115.
rufonigra Jerd. X. 114. Simulia argyreats Macq. XV. LvII. reptans L. XII. 178 (***). Siphonella senea Macq. XIV. 200, 203. (*) Door eene drukfout staat er: Selidosama.

(**) Idem Selidosoma.

(***) Idem Simula.

aocia Kl. XII. 104. XIII.182.

^(*) Door eene drukfout staat er: Scyptella.

Siphonella flavella Zett. XIV. 200, 203. palposa Fall. XIV. 200, 203. Spilosoma Menthastri S.V. IX. 175pumilionis Bjerk. XIV. 200, 203. Siphonura Necs. Zie Ormyrus. Sirex gigas L. XII. 111. juvencus L. XII. 112. Siriocauta testulalis Hbn. XV. 94. Sitomes discoidens Gyll. XVI. XXIV, LXXXI. hispidulus F. XVI xxIv. humeralis Steph. XVI. LXXXI. regensteinensis Hrbst. XVI.LXXXI. Smerinthus ocellata L. IX, 174, XIII. 146. Populi L. IX. 174. X. 197. XIII. 146. Tiliae L. IX. 174. X. 197. XIII. 146. XIV. 23. Snellen (Toelage aan P. C. T.) voor de uitgave van zijn werk. XI. 7. De vlinders van Nederland (Becordeeling). XI. 210. Solenobia Pineti Zell. XVI. 29. triquetrella Rogenh, XI, 90. Solemopsis calida Smith. X. 100. geminata F. X. 109. Spanista ornatalis Dup. XV. 96. Sparasion frontale Latr. XVI. 206. Sparassus virescens Koch. XIV. 37. XV. XXXIII. Sparnopolius fulvus Wied. X. 127. Spathegaster aprilinus Hart. XII. 114.
Baccarum F. XII. 114. interruptor Hart. XII 114. tricolor Hart. XII. 114. Spathius clavatus Panz. XVI. 194. pedestris Wesm. XVI. 194. Sphaeridium scarabacoides L. XVI. 250. Sphaerocera subsultans L. XII. 180. XVI. xxxi. Sphaerophoria scripta L. XVI. 254. Sphaleroptera capillana Guen. XIII. 104. ictericans Haw. XIII. 104.
Sphasus striolatus Dol. XIV. 155. 176.
variegatus. XV. 118. Specodes gibbus L. XII. 30. Sphex figulus L. XIII. 184. Sphinctus scrotinus Kl. XVI 164. Sphinx Convolvuli L. IX. 174. XIII. 146. Ligustri L. 1X. 174. XIII. 146. Nerii L. XV. LIX. Pinastri L. IX. 174. XII. 192. XIII. 146. Schroeteri Schloth. XII. 288. Snelleni Weyenb. XII. 286.
Spilogaster impuncta Fall. X. 288.
quadrum. XIII. 34. XVI. 254. Spilographa Meigenii Löw. XIV. 188. Spilosoma fuliginosa L. IX. 175. X. 199. XIII. 148. lubricipeda L. IX. 175. XIII.

mendica Cl. IX. 175. XIII.

Urticae Esp. IX. 175. X. 199. XIII. 148. Spilothyrus Malvarum Ill. IX. 178. XIII. 27, 146. Spinnen. Zeldzame soorten. XII. 25. (Tropische). XIII. 176. (Javaansche). XIV. 154, 178. Soorten van Nieuwholland, XVI. 286. cocons. XIV. 35. copulatie. XV. xxvii. XVI. 61. (Verschil in grootte tusschen de beide sexen van sommige). XVI. xvi, 131, 136. (Beteekenis der mann. palpen bij de paring der). XIII. 177. diverse mededeclingen. XV. LXII. Spons (Larve in cene zoetwater-). XII. `193. Staphylinus hirtus L. XV. xxvii. Staudinger u. Wocke, Catalog der Lepidopteren des Europ. Faunen-gebietes. XVI. 36. Stauropus Fagi L. XIII. 127, 149. Steekmuggen in Amsterdam. XII. 185. Steganomus Rits. XVI. LXIII, 224. iavanus Rita, XVI, LXIII, 226. Steganoptycha cruciana L. (excoccana H.S.). XVI. 130. nigromaculana XIV. 232. Stemmatophora corsicalis Dnp. XVI. 58. Stenobothrus biguttatus Charp. XVI. 249. dorsatus? Zett. XVI. 249. variabilis F. XVI. 249. Stenocephalus. XVI. Lv. Stenomyrmex gladiator Smith. X. 81. Stenoplebia Amphitrite Hag. XII. 235.
Phryne Hag. XII. 235.
Stenopogon ochraceus v.d.W. XIII. 213. Stenus atratulus Er. XVI. Lxxx.
biguttatus L. XVI. xxIII. bipunctatus Er. XVI. xxix. buphthalmus Grav. XI. 43. cicindeloides Grav. XVI. XXIII. filum Er. XVI. xxiii. gattala Mull. XVI. xxix. Juno F. XVI. xxiii. morio Grav. XI. 43. XVI. xxIII. niger Mannh. XI. 43. nitidus Lac. XI. 43. subimpressus Er. XVI. LXXX. tarsalis Ljungh. XVI. XXIII. unicolor Er. XI. 44. Sthanelia hippocastanaria Hhm. IX. 185. XII. 196. XIII. 155. XV. XXXV. Stibeutes Heinemanni Först. XVI. 162. Stichopogon albicapillus v.d.W. XV. 147. nicobarensis Schiner. XV. 184. Stilious orbiculatus Payk. XVI. XXIX. LXXIX.

XIII. 148.

```
Stilpnogaster anceps v.d.W. XII. 84.
Stilpnus blandus Grav. XVI. 158.
gagates Grav. XVI. 158.
                                                        Tabanus bovinus L. XV. xxxvi.
Storthygocerus Ratz. Zie Rhaphidotelus.
                                                                     bromius L. X. 126. XV. XXXVI.
Strangelia armata Hrbst. XV. xxxIII.
                                                                     erythrocephalus v d.W. XI. 99.
                atra F. XVI. xxiv.
                                                                     leucopterus v.d.W. XI. 98.
               melanura F. XV. xxxIII.
quadrifasciata L. XV. xxVII.
                                                                     luridus Fall. XV. xxxvı.
                                                                     partitus Walk. XI. 98. pictipennis v.d.W. XI. 100.
               revestita L. (villica F.) XVI.
               LXXXIII.
                                                                     recusans Walk, XI, 98,
                                                                     rubidus Wied. XI. 98.
triangularis v.d.W. XI. 100.
Stratiomys chamaeleon L. XII. 20.
                quadrigemina Löw. X. 127.
Strophosomus obesus Marsh. XVI. LXXXI.
                                                        Tachina Beëlzebul Wied, XV. LIX.
squamulatus F. XVI xxix.
Stylomyia v.d.W. XII. 149.
                                                                     Diabolus Wied. XV. LIV.
                                                                     Larvarum L. XII. 153.
              punctulata v.d.W. XII. 150.
                                                                     vidua Meig. XII. 153.
Stypotrupes Candezei Voll. IX. 222.
Subula tenthredinoides v.d.W. X. 132.
                                                        Tachinus collaris Grav. XI. 43.
                                                        Tachydromia (Platypalpus) compta Walk.
Suctoria (Mededeelingen omtrent). XVI.
                                                                           XII. 181.
                                                        flavicornis Meig. X. 232.

Tachypeza cimicoides F. XII. 181.
              LXIV.
Sunius filiformis Latr. XVI. LXXIX.
Swammerdsmia spicella Don. XIV. 232.
                                                        Tachyusa constricta Er. XVI. LXXIX.
                                                        Taeniocampa cruda S.V. XIII. 131, 152.
                       nanivora Staint, XVI.57.
                                                                           gothica L. IX. 181. X. 208.
XI. 89. XIII. 152.
                       ruficeps Hein. XII. 205.
                       simplicella H.S. XII.
                                                                           gracilis S.V. XIII. 131.
                       205
                       spiniella Hbn. XIV. 233.
                                                                           152.
Sylvanus unidentatus F. XVI. LXXX.
Symmoca pigerella HS. XVI. 57.
                                                                           incerta Hufn. IX. 181.
X. 208. XIII. 152.
                                                                           instabilis S.V. IX. 181.
Symplecta punctipennis Meig. XII. 178.
Sympyonus annulipes Meig. X. 233.
Synaptus filiformis F. XV. xxvII.
Syndemis cuphana H.S. XIII. 220.
                                                                           miniosa S.V. X. 208. XIII.
                                                                           181, 152. XIV. 38.
                                                                           munda S.V. IX. 181. XI.
Syneches punctipennis v.d.W. X. 189.
                                                                           89. XIII. 152.
                                                                           populeti F. XIII. 152.
stabilis S.V. IX. 181. X.
Synergus, XII. 126.
               erythrostoma Hart. XII, 115.
               facialis Hart. XII. 115,
                                                                           208. XI. 89. XIII. 152.
                                                        id. var. juncta. X l. 89.

Tarrypus carneus F. X. 229. XII. 179.
futilis v.d.W. X. 180.
               incrassatus Hert. XII. 115.
pallicornis Hart. XII. 115.
               ruficornis Hart. XII. 115.
               tibialis Hart. XII. 115.
vulgaris Hart. XII. 115.
                                                                      maculatus Macq. X. 229.
melanops Meig. X. 229.
Syngria hamularia Snell. XV. 79.
Synoleus xanthopus Wird. XV. 132, 240.
Synopsia fagaria Thunb. XIII. 92.
                                                                     melanurus Meig. X. 229.
monilis L. X. 126, 229.
                                                                     punctipennis Meig. X. 229.
pygmaeus v.d.W. X. 229.
varius F. X. 229.
Syntomaspis eurynotus Först. XVI. 200.
Syntomis Cerbera Cram. XV. 85.
Phogea L. XIII. 147. XV.
                                                        Tanysphyrus Lemnae F. XVI. xxiv.
                                                        Tanytarsus v.d.W. XVI. LXXI.
Tanytarsus v.d.W. XVI. LXXI.
Taphaeus irregularis Weam. XVI. 189.
Tapinoma nigrum Mayr. X. 78.
Tapinostola flux Hbn. XIII. 239.
               XXVI.
thyretiformis Wallengr. XV. 35.
Syntomium aeneum Mull. XI. 44.
Syntormon pallipes F. X. 232.
Syrichthus Alveolus Hbn. IX 173. X. 196.
                                                                          folva Hbn. XV. 118.
                id. aberr. Taras Meig. XIII.
                                                                          Helmanni Ev. IX. 41.
                136.
                                                        Tarantula rediviva. XII. 189.
                                                         Tarsoplebia eximia Hag. XII. 235.
                 Malvae L. XIII. 146.
Sao Hbn. XIII. 78, 124.

Syritta pipiens L. X. 126. XVI. 253.
                                                        Tegeneria atrica. XIV. 36.
                                                                       campestris. XIII. 30. civilis. XV. LXIII.
Syromastes marginatus L. XII. 53. XVI. Lv.
                                                        Teichomyza fusca Macq. X. 234.
Telea: Dalmanni Ratz. XVI. 206.
                   quadratus F. XII. 54.
 scapha. XVI. Lv.
Syrphus balteatus L. XVI. 258.
                                                                 spinosulus Nees. XVI. 206.
                                                         Telephorus albomarginatus Märk. XI. 45.
                                                                         assimilis Payk. XVI. LXXXI. fulvicollis F. XI. 45.
              signatus v.d.W. X. 144.
```

vitripennis Meig, XVI. 254.

```
Telephorus lituratus Fall. XVI. xxIII.
              nigricans L. XVI. XXIX.
pellucidus F. XVI. XXIII.
              rafus L. XVI. XXIII.
              rusticus Fall. XI. 45.
Telmatophilus Schoenherri Gyll. XVI.
                   LTTT.
Termostethus pusillus H.S. XVI. 78.
Temebrio innominatus Weyenb. XII. 232.
Tengbergen (Collectie) op 's Rijks Museum.
               XV. LXVI.
Tenthredo agilis Kl. XII. 108, XVI, 252,
             stra L. XII. 108.
              Aucupariae Kl. XII. 108.
             bicineta L XII. 109.
bicolor Kl. XII. 107.
             Colon Kl. XII. 109, XIV. 48.
              XVI. xxx.
             Coquebartii Kl. XII. 108.
             Coryli Panz. XII. 109.
             coxalis Hart. XII. 107.
             delicatula Kl. XII. 109.
             Fagi Panz. XII. 109.
              flavicornis F. XII. 109.
             instabilis Kl. XII. 108, 125.
             lateralis F. XII. 108.
             livida L. XII. 109.
              mandibularis Panz. XII. 108.
             nitida Kl. XII. 107, 125.
              obesa Kl. XII. 108.
              obsoleta Kl. XII. 109,
             picta Kl. XII. 108.
             punctulata Kl. XII. 108. XV.
              XXXIV.
             rufiventris F. XII. 109.
              scalaris Kl. XII. 108.
              sordida Kl. XII. 108.
              tesselata Kl. XII. 108.
              viridis L. XII. 109.
Tentoon telling der Holl. Maatsch. van
Landbouw. IX. 7.
                     van voortbrengselen van
                     Tuinbouw. IX. 7.
Tephritis cribrata v.d.W. X. 158.
             flavipennis Löw. XIV. 188.
             pallens Wied. XIII. 190.
             pantherina Fall. XIV. 188.
             proboscides löw. XIV. 188.
vespertins löw. XII. 180.
             XIV. 188.
Teras (Lepidopt.) Boscana. XVI. 54. caudana. XI. 190.
        comariana I.g. XIII. 258.
comparana. XI. 190.
effractana. XI. 190.
         ferrugana. XI. 190.
         hastiana L. XI. 81. XVI. 129.
         mixtana Hbu. XVI. 129.
         parisiana. XVI. 54.
        proteana H.S. XIII. 253.
        rubidana H.S. XI. 54.
         id. var. selasana H.S. XI. 54, 190.
        Schalleriana, XI. 190.
sparsana. XI. 191.
```

tristana Hbp. XI. 54.

Teras (Hymenopt.) terminalis Hart. XII. Terellia luteola Rob. D. XIII. 190. palpata Rob. D. XIII, 190. Terias Brigitta Cram. XVI. 124. pulchella Trinen. XV. 27. Rahel F. XV. 27 (*). XVI. 124. Zoë Hopff. XV. 27. Termes heros Hag. XII. 286.
Iithophilus Hag. XII. 286.
Tetanocera flavescens Löw. X. 127. pictipes Low. XII. 81. plebeja Löw. X. 127. plumosa Low. X. 127. punctulata Scop. XII. 178. Tetragnatha argyra Walck. XIV. 175. culicivora Walck. XIV. 175. extensa. XIV. 37. fulva Walck, XIV. 175. gibba Koch, XIV. 46. Innaris Koch. XIV. 175. nitens Walck. XIV. 175.
Tetrarthria tenebrosa Voll. XII. 254. Tetyra hottentotta F. XI. 142. maura L. XI. 141. nigra F. XI. 142. picta F. XI. 141. Teyler's stichting (Subsidie van). IX. 5. XIII. 5. Thalera bupleuraria S.V. IX. 183, fimbrialis Scop. IX. 188. X. 211. XIII. 154. Thelpochares candicans, XVI, 48. grata Guen. XVI. 48.

Thalyera sericea St. (fervida Ol.) XV. XXXIII. Wavaria L. Thamnonoma XIII. 155. Thanates trilineatus, XIV. 46. Thecla Aesculi Hbu. X. 188. Betulae L. IX. 171. XIII. 145. caudatula Zell. X. 189. Cerris Hbn. X. 189. Ilicis Esp. IX. 171. X. 188. XIII. 145. Lingeus Cram. XVI. 72. Lynceus. X. 189. Pruni L. IX. 171. XIII. 145. querous L. IX. 171. XIII. 146. Ŕabi L. IX. 171. XIII. 145. XV. xxxii, xxxv Telicanus Hrbst. XVI. 72. Thee-cultuur (Insecten schadelijk voor de). XVI. xx. Themira consobrina v.d.W. XVI, 192. dentimana v.d.W. XIV. 192. minor Hal. XIV. 191.

Thereva anilis L. X. 232. nobilitata F. XV. XXXVI. subfasciata Schumm. XII. 34. Theridion dorsiger. XVI. xxvI. lunatum. XIV. 86. minimum, XIV, 87. (*) Door eene drukfout staat er: Rachel.

```
Theridion nervosum Hahn, XIII. 80. XIV. | Tipula lutripennis Meig. XII. 278. | No. 1 |
                      redimitum. XIII. 80.
                                                                                                peliostigma Schumm. XV. xxxvi.
                                                                                signata Staeg. X. 280.
vernalis Meig. XII. 179.
vittata Meig. X. 230.
Tipularia Teyleri Weyenb. XII. 287.
                      saxatilis Koch (riparius Blackw.)
                      XV. LXV.
                      simile. XV. xxx.
                      sisyphium Clerck. XV. Lxv.
                                                                                Tme-sisternus Isabellae (Mohn.) Voll. XIV. 107.
                      Tepidariorum. XIV. 86.
                      varians. XIII. 80.
                                                                                Tmetocera geminana. XI. 191.
laricana. XI. 190.
                      vittatum. XIII. 30. XVI. xxvi.
Theristis scinacidella Wood. XI. 61.
                                                                               naevana, XI. 191.
occiliana, XI. 190, 191.
Tolmerus nicobarensis Schin. XV. 217.
                   caudella L. XI. 61.
                   cultrella Hbn, XI. 61
Theronia flavicans F. XVI. 178.
 Theroscopus pedestris F. XVI. 162.
                                                                                Tortrix Albardana Snell. XV. 108.
 Thissophila angulata Er. XVI. LXXVIII.
                                                                                               angustiorana Haw, XIII. 218.
                     inquilina Mark. XVI. LXXVIII.
                                                                                               Besseri. XVI. 54.
Tholomiges turfosalis Wocke. XVI. 49.
Thomisus amboinensis Dol. XIV. 176.
                                                                                               centrana H.S. XI. 56.
                                                                                               cerasana. XL 190.
                                                                                              corylana Charp. XVI. 258.
costana F. XII. 227.
diversana Hbs. XI. 57.
                    citreus (vatina Clerck). XVI.
                    xvII, 138.
                    diade:na. XV. 118.
                                                                                               dumetana Tr. XVI. 27, 54
                    dorsatus. XIII. 80.
                    globosus. XV. 118. oblongus. XIV. 46.
                                                                                               flavana Hbn. var. icterana. IX. 42.
                                                                                               Grunertians Rats. XVI. 55.
Thorell (Arachaologische werken van
Prof. T.). XV. XII.
Thoron fornicatus Nees, XVI. 206.
                                                                                               inopiana Haw, XVI. 54.
                                                                                               Locflingiana. XII. 198.
                                                                                               lutosana Hbn. XIII. 104.
                                                                                               murinana, XVI. 54.
              metallicus Nees. XVI. 206.
                solidus Nees. XVI. 206.
                                                                                               palleana Tr. IX. 42.
Pilleriana. IX. 21.
Throscus obtusus Curt. XI. 45.
Thryptocera pilipennis Fall, XII. 153.
Prasinanae v.d.W. XII. 151.
                                                                                               podana. XII. 198.
                                                                                               politana Haw. XIII, 219. XVI.
129.
                          setipennis Fall. XII. 158.
Thyanis Anchusae Payk, XVI. xxv.
lurida Soop, XVI. xxv.
Nasturtii F. XVI. xxv.
                                                                                               referana. XVI. 56.
                                                                                              resinana F. XVI. xvIII. reticulana. XVI. 56.
Thyatira Batis L. XII, 198, XIII, 108,
                                                                                               ribeana, XI. 190,
                                                                                              rosana L. XVI. 129.
rusticana Tr. XVI. 232.
                   128, 149.
                   derasa L. XIII. 108.
                                                                                              spectrana Tr. XII. 227.
Thyphlocyba citrinella H.S. XV. xxxiv.
Tijdschrift (Ondersteuningsfonds van het).
                                                                                               strigana Hbq. XVI. 129.
                                                                                              subcostana, XVI. 56.
                        Zie Ondereteuningefonds.
                        (Voorschriften voor de mede-
                                                                                               Suttneriana S.V. IX. 42.
                                                                                              sylvana Tr. XIII. 219.
viburnana S.V. XI. 57.
                        werkers van het). XVI. 257.
Tijdschriften (Inhoud van). IX. 49. X
                            6. XI. 29. XII. 89. XIII.
                                                                                              vinculana Tr. XII. 227.
                                                                               Torymus Dalm. Zie Calimone.
                            45. XIV. 59.
                                                                               Toxocampa Pastinum Tr. IX. 182. XIII.
Timendra amataria L. IX. 184. XIII.
                      154. XVI. 129.
                                                                                                      158.
                                                                               Trachea Atriplicis L. IX. 180. XIII. 151.
Trachymetus follator F. XVI. 180.
                     neptunaria Guen. XV. 78.
Times abruptella Woll. XVI. 60.
                                                                               Trachys troglodytes Gyll. XVI. LXXXI.
             argentimaculella Staint. XI. 60.
                                                                               Tragocerus heraldicus Voll. XIV. 106.
              bistrigella Haw. IX. 44.
             fenestratella Heyd. XVI. 80.
                                                                              Trapeziopelta maligna Smith. X. 82.
             Hageniella Rats. XVI. 59.
                                                                               Trechus micros Hrbst. (pallidus Ziegl.).
             irrorella Woll, XVI. 60.
                                                                                                 XVI, LXXVIII.
                                                                               Trematopygus vellicans Grav. XVI. 165.
             Judeichella Ratz. XVI. 59.
             Kroesmanni Staint. XVI. 57.
                                                                               Trenetica lacrymans Thoma. XIV. 218.
                                                                               Trichocera anuulata Meig. X. 230.
hiemalis de G. X. 230.
             monachella Hba. IX. 44.
            semifulvella Haw. XVI. xxvIII.
                                                                               Trichodes apiarius L. XV. xxvII.
Tineites lithophila Germ. XII. 286.
Tiphia femorata F. XVI. 251.
                                                                               Trichomma enecator Rossi. XVI. 181.
Tipula lateralis Meig. X. 230.
                                                                               Trichonta melanura Staeg. XII. 178.
```

Trichopsylla ? Columbae Bouch. cumidata Kol. P Fringillae Steph. XVI. LXXXIV. ? Gailinae Schr. Melis Leach Trigonaspis crustalis Hart. XII. 114. megaptera Pans. XII. 114.
Trigonia Woerdenialis Snell. XV. 62. Trigonoderus binaculatus F. XVI. 201.
quadrum F. XVI. 201.
Trigonodes Hyppasia Cram. XV. 61.
XVI. 72. Trigonosoma nigrolineata Rossi. XI. 148. Trimerina madizans Fall. X. 234. Trioxys Aceris Hal. XVI. 197.
auctus Hal. XVI. 197.
Heraclei Hal. XIII. 32. XVI. 197. Triphaena pronuba L. XIV. 28. XVI. 258. Triphleps minutus L. XVI. 85.
Triphosa dubitata L. IX. 186. XIII. 156. Trochilium spiforme L. IX. 174. XIII. 81, 147.
Trogophiceus clongatus Er. XI. 44. foveolatus Sahlb. XI. 44. scrobiculatus Er. XVI. LXXX. Trogus alboguttatus Grav. XVI. 156.
lutorius L. XVI. 156. Tropidia milesiformis Fall. XVI. xxxI. Trupanea addens Walk. XV. 216. bifasciata Macq. XV. 216. calorifica Walk. XV. 216. complens Walk. XV. 216 concolor Walk. XV. 216. confinis Walk. XV. 216. contradicens Walk. XV. 216. externotestacea Macq. XV. 216. fusca Macq. XV. 216. gilolona Walk. XV. 216. innotabilis Walk. XV. 216. inserens Walk, XV, 216. interponens Walk XV. 216. manillensis Macq. XV. 216. plutonica Walk. XV. 216. rubritarsata Macq. XV. 216, rufibarbis Macq. XV. 216. rufimystacea Macq. XV. 216. strenua Walk. XV. 132, 216, varipes Macq. XV. 216, 229. Westermanni Macq. XV. 216. Trypeta senes v.d.W. X. 157. cribrata v.d.W. X. 158. Serratulae L. XIII, 190. XIV.188. bicornutus Hlmgr. XVI. 166. Tryphon braccatus Grav. XVI. 166. brunniventris Grav. var. folviventris Hlmgr. XVI. 208. compunctor Grav. XVI. 166. elongator F. XVI. 165.

Tryphon incestus Hlmgr. XVI. 166. melanoleucus Grav. XVI. 169. nigripes Hlmgr. XVI. 166. opticus Grav. X. 173. rutilator L. XVI. 166. scabriculus Grav. XVI. 169. signator Grav. XVI. 166. trochanteratus Hlmgr. XVI. 166. variabilis Rats. XVI. 169. Vepretorum Grav. X. 167. vulgaris Hlmgr. XVI. 166. Trypoxylon attenuatum Smith. XIII. 185. bicolor Smith. XIII. 183. clavicarum Lepell, XIII, 31, 82, 184. figulus L. XIII. 31, 82, 84, 185. fugax F. XIII. 184. Tychea Graminis Koch. XVI. 255. Tychius tomentosus Hrbst. XVI. XXIV, XXIX. Typhlopone laevigata Smith. X. 91.

Uca una. XIV. 73. Ula pilosa Staeg. X. 280. Uloborus filiformis Walck. XIV. 175. Ulopeza conigeralis Zell. XV. 94. Urapteryx sambucaria L. IX. 184, XIII. 155 Urophora cuspidata Meig. XIV. 188.

Vanessa Antiopa L. IX. 172. XIII. 145, 229. XVI. LXXII. Atalanta L. IX. 172. X. 191. XIII. 145. XVI. 252. C-album L. IX, 172. XIII, 145. Cardui L. IX. 172. X. 191. XIII. 145. Io L. IX. 172. XIII. 145. Levana, XIII. 124. Polychloros L. IX. 172. XIII. 145. Urticae L. IX. 172. XIII. 145, 229. XVI. 252. Venilia macularia L. IX. 185 (*). XIII.155. Verslagen der vergaderingen. IX. 1. X. 1. XI. 1, 188. XII. 1, 188 (**).

XIII. 1, 175. XIV. 1, 188, 142. XV. 1, xLIX. XVI. 1, Vespa germanica F. XII. 80.
rufa L. XII. 80. XV. xxxv.

- sylvestris Scop. XII. 30. vulgaris L. XII. 30.
- Vipio insularis Voll. XVI. 192, 218.
- (*) Door eene drukfout staat er: Ven.
- (**) Als dagteekening der vergadering wordt hier vermeld 19 December 1867, moet zijn: 19 December 1868

Vleugeladeren (Kleur der) bij Hemiptera. XVI. LIV. Vleugeladeren der Hymenoptera. XII. 195. XVI. LVII. der Diptera. XIV. 27, 29. Vliegenmaden in levende padden. IX. 94. Vliegenvanger. Zie Aranja albens. Vliegenzwermen. XII. 200. XIV. 221. Vlinders (Verschillende wijze van het uitkomen der) uit de pop. XVI. xxII. met rupsenkoppen. IX. 24. Vlugt-coëfficiënten bij insecten. XIV. 20, 143. Vollenboven (Lith. portret van Mr. S. C. Snellen van). XIV. 43. (Toolage aan Mr. S. C. Snellen van) uit het legaat van v. Eyndhoven. XI. 186. Vollenhovia pedestris Smith. X. 94.

Volucella bombylans L. XV. XXXVI.

Voorschriften voor de medewerkers in

puncta-striata Mayr. X. 94.

het Tijdschrift. XVI. 257.

W. Walker (F.), Notes on Chalcidiae. XVI. XV, LIII. Wallengren, Ruil van werken. XV. v. Walvischluis. XV. LIX. Wants (Onbekende). XVI. xxi. Wet (Nieuwe) voor de Entom. Vereen. XIII. 9- 15. Wetenschappelijk Centraal-bureau. Zie von Baumhauer. Weyenbergh (Berigt van Prof.) uit Cordova. XVI. LVIII. Wooke. Zie Standinger u. Wocke. Wintervergaderingen (Het honden van) vastgesteld. XI. 8. XII. 13, 14. Woerden (Insecten overgezonden door M. G. van). XII. 193. Woerdenia Snell, XV. 40. Weyenberghi Snell. XV. 48.

Xanthia aurago S.V. XIII. 152.
cerago S.V. IX. 181.
citrago L. X. 209. XIII. 182, 152. fulvago L. IX. 181. X. 209. XIII. 152, 282. gilvago S.V. IX. 181. X. 209. XIII. 152, 241.

ocellaris Borkh, XIII, 241. silago Hbn, IX. 181. togata Esp. IX. 181. X. 209. XIII. 152.

Xantho punctulatus de Haan. XIV. 70. Xanthochlorus ornatus Hal. X. 282. XIII. 179.

Xantholinus linearis F. XVI. xxix.

Xantholinus punctulatus Payk. XVI. XXIX, 250. Xanthoptera africana Snell, XV, 56. semilutes Snell. XV. 57.

Xiphocerus complecitus v.d.W. XV. 150. Percheronii Macq. XV. 133.
rufithorax Dol. XV. 133.
Xorides albitarsus Grav. XVI. 179. Xyela longula Dalm. XII. 110. pusilla Dalm. XII. 110, 182.

Xylina conformis S.V. XIII. 182. furcifera Hufn. XIII. 90, 182,152. Lambda F. XIII. 180, ornithopus Hufn. XIII. 132, 152. rhizolitha F. XIII. 182. semibrunnea Haw. X. 210. XIII. 132, 152. Zinckenii Tr. XIII. 26, 152, 157. Xylocampa lithoriza Borkh. IX. 181. XIII. 158. Xylocopa perversa Wied. XVI. 222. Xylomiges conspicillaris L. aberr. mela-leuca Dup. XIII. 137. Xylonomus ater Grav. XVI. 179. caligatus Grav. XVI. 179. filiformis Grav. XVI. 179. pilicornis Grav. XVI. 179. praecatorius F. XVI. 179. Xyphydria Camelus L. XII. 111. Dromedarius F. XII. 111. Xystious horticola. XIV. 46. lanio. XIII. 80.

Mystus erythrocephalus Hart, XII, 115.

Ulmi. XVI. xxvI.

Y. Yama-maju. Eijeren door tusschenkomst van Prof. Hoffmann verkregen. IX. 7. Kweeking der rupsen IX. 25, 29,81,82,67. X 183 XII. 17,19,75. XVI. v. Yphthina Asterope Kl. XV. 14. Ypsolophus marginellus F. XIII. 221. pulverellus Const. XVI. 58. sabinellus Zell. XI. 64. striatellus Hbn. XIII. 221.

Z.

Zancle Hansoni Steph. XIV. 167. Zanolognatha emortualis S.V. XIII. 163. griscalis S.V. IX. 182. XVI. 49. nemoralis Tr. IX, 182, X. 210. XIII. 158. XVI. 49. tarsipenualis Tr. XIII. 133, 153. tarsiplumalis Hbn. IX. 182. X. 210. Zandvloo. XVI. LXV. Zang-insecten (Japaneche). XVL LIII. Zelleria hepatariella Staint. XVI. 56.

Zerene adustaria S.V. IX, 184,

- marginaria Hbn. IX. 184. marginata L. IX. 184. XIII. 154. id. aberr. pollutaria Hbn. IX. 184.
- sylvata Scop. X. 212. XIII. 183, 154.
- ulmaria F. XIII. 188.

Zeuzera Aesculi L. IX. 176. XIII. 148. pyrina L. IX. 176.

Zijdeworm (Ziekte van den). XI. 176. Zilla acalypha, XVI. xxvI.

calophylla, XIII. 30, XVI. Lxxiv.

- reticulata. XIII. 80.

Zinckenia recurvalis F. XV. 95.

Zoetwaterspons (Larve in een). XII. 193. Zonosoma annulata Schultze. IX. 183. XIII. 154.

- linearia Hbn. XVI. 50.
- omicronaria S.V. IX. 183. orbicularia Hbn. IX. 183. XIII. 154, XIV. 153.
- pendularia L. IX. 188. X. 212. XIII. 154. XV. xxxv. poraria Tr. IX. 184. porata F. IX. 184. X. 212. XIII. 154.

Zereme adustata S.V. X. 212. XIII. 154. Zonosoma punctaria L. IX. 184. X. 212. XIII. 154. XV. xxxv. xrilinearia Borkh. XIII. 154.

- trilineata Borkh. IX. 184.

Zophodia convulatella Hbn. XV. xx.

Zora spinimana. XIII. 80. Zosmenus capitatus Wolff. XIII. 299. Laportei Fieb. XIII. 800.

Zwerm van Cassida's. XV. Lvii.

Musca corvina. XV. Lx.

Zygaena Filipendulae L. IX. 174. XIII. 147. XVI. 253.

- id. var. Chrysanthemi Borkh. X. 120.
- id. var. Cytisi. X. 198. Louicerae S.V. X. 128. XIII. 92.

- Loti Esp. XVI. LXXI.
  Minos S.V. X. 198. XIII. 92.
  Trifolii Esp. IX. 174. X. 198.
  XIII. 147. XVI. LXXI.
- id. var. Glycyrrhizae Hbn. X. 198.
- id. aberr. Orobi Hbn. IX. 174. X. 198.

Zygomyia notata Stann. X. 231.

pictipennie Staeg. X. 231.

VERKLARING DER PLATEN.

Deel 1X.

		Deer	LAL.								
Plaat L										Bl	adz.
Fig. 1 en 2.	Pieris Chry	somelaena	Voll		•	•			•		57
" 3 en 4.	" Polisi	ma Haw.		•		•		•			59
Pl. II.											
Fig. 1 en 2.	Pieris Fatin	na Voll.						•			59
" 3 en 4.	Hepialus H	umuli L.	var	•	•	•			•	•	63
Pl. III.											
Fig. 1—x1. Pl. IV.	Generieke k	enmerken	van het	ges	lac	ht l	Euj	pith	eci	2.	168
Fig. 1.	Eupithecia	linariata !	s. v								109
2.	,	centauriat	a S. V.								113
» 3.	"	succenturi	ata L.			•	•				115
, 4.	,,		var		•	•					117
. 5.			•		•		•	•			117
# 6.	,,	•			•	•	•	•	•		117
" 7 .	•	pumilat a	Hbn		•	•	•	•			126
» 8.	•	irriguata			•		•	•	•	•	118
, 9.	•	abbreviat	a Steph.	₹	•	•	•	•	•	•	119
# 10.	"	"	₽••	•		•			•		119
# 11.	•	Dodoneate	a Guen.	•	•	•	•		•		122
Pl. V.											
Fig. 1.	Eupithecia					•	•	•	•	•	124
, 2.	*	piperata	-			•	•	•	•	•	128
<i>"</i> 3.	"	strobilata	Borkh		•	•	•	•	•		157
" 4.	. "	togata H	bn	•	•	•	•	•	•	•	158
5.	"	pusillata	s. v.		•	•	•	•	•	•	155
» 6.	"	innotata			•	•	•	•	•	•	129
<i>"</i> 7.	"	nanata H			•	•	•	•		•	132
<i>"</i> 8.	"	indigata	Hbn.								134

											B	adz.
Fig.	9.	Eupithecia	vulgata l	law	•	•	•	•	•	•	•	135
#	10.	•	absynthis	ta Hbn.	•	•	•	•	•			137
•	11.	"	minutata	Hbn		•	•	•	•	•		140
Pl	. VI.											
Fig.	1.	Eupithecia	assimilate	Guen.	•	•	•			•		141
	2.	•	trisignari	a H. S.		•					•	143
*	3.	•	tripuncta	ria H. S								144
,,	4.	•	castigata	Hbn							•	147
,	5.	•	valeriana	ria H. S								148
"	6.	"	pygmaea	a Hbn.	•	•			•			150
"	7.	"	plumbeol	ata Haw								152
	8.		teniata F	Tbn		•	•			•		153
	9.		rectangu	ata Ol.							•	160
	10.	•	sparsata	F. .								162
"	11.	•	subnotate	Hbn.			٠,					111
P	l. VII.											
Fig.	1—15.	Macrophyia	albicinc	a Schr.								189
P	l. VIII.											
Fig.	1—10.	Phyllotoma	melanop	yga Kl.								196
P	laat IX.	-	-									
Fig.	1—9.	Nematus A	quilegiae	Voll.								202
_	l. X.											
Fig.	. 1.	Euploea su	perba Vo	ll						•		209
"	2.	Minetra ti	rina Vol	l								210
P	1. XI.	•										
Fig.	1-4.	Stypotrupe	s Candezi	i Voll.								222
,	5.	Dalcantha										217
"	6.	,	Sancti Fa	ırgavi V	oll.							218
,	7.	,,	Amyoti \	Voll								219
"	8.	,,	Stalii V									220
"	9.	Servil	lei Voll.			. •						220
P	ı. XII.											
Fig	. 1.	Protocerus	laetus V	oll								228
0		Chalocybel										225
"	3 en 3a.	Arachnopu										000
"		"	-									

							B	ladz.
Fig. 5.	Arachnopus frenatus Voll				•			228
	Deel X.							
Pl. I.	D001 21.							
Fig. 1—6.	Pyrochroa rubens F. (pop)							20
"	Ochsenheimeria arella? (rups en	po	p)	•				23
" 10.	Depressaria nervosa Haw			•				29
" 11.	" ultimella Staint		•				•	29
Pl. II.								
Fig. 1.	Camponotus laevissimus Smith			•	•			39
, 2.	Polyrachis spinosa Mayr	•	•	•		•	•	43
" 3.	merops Smith		•	•	•		•	53
, 4.	" regularis Mayr				•		•	63
" 5.	" excisa Mayr				•			64
" 6.	" laminata Mayr		•	•	•		•	65
" 7 .	Colobopsis quadriceps Mayr	•		•				67
" 8 .	Iridomyrmex excisus Mayr				•			77
<i>,</i> 9.	Ectomomyrmex javanus Mayr				•		•	83
" 10.	Cremastogaster edentata Mayr.		•			•		104
~ 11.	Oligomyrmex concinnus Mayr.	•	•	•	•	•	•	110
Pl. III.								
Fig. 1.	Culex testaceus v.d.W	•	•	•	•	•	•	128
, 2.	Anopheles annulimanus v.d.W.	•	•		•	•	•	129
	Glaphyroptera lateralis v.d.W	•	•	•	•	•	•	131
"	Subula tenthredinoides v.d.W	•	•		•		•	132
	Chrysops aestuans v.d.W	•	•	•	•	•	•	135
"	Dasypogon laticeps v.d.W	•	•	•	•	•	•	137
" 17.	Acrocera obsoleta v.d.W	•		•	•	•	•	139
<i>"</i> 18—21.	Syneches punctipennis v.d.W	•	•	•	•	•	•	139
Pl. IV.								
Fig. 1—4.	Mulio americanus v.d.W	•	•		•	•	•	141
" 5.	Leptis griseola v.d.W	•	•	•	•	•	•	142
" 6—11.	Chrysopila dispar v.d.W	•	•	•	•	•	•	143
<i>"</i> 12.	Syrphus signatus v.d.W	•	•	•	•	•	•	144
	Echinomyia haemorrhoa v.d.W.	•	•	•	•		•	145
" 17—20.	Schineria ruficauda v.d.W		•	•	•	•	•	146
<i>"</i> 21—23.	Baumhaueria analis v.d.W.		_	_				148

Pl	. v .							B	ladz.
Fig.	1—5.	Dexia triangularis v.d.W	•						149
"	6.	Anthomyia tarsata v.d.W							151
	7—9.	Cordylura maculipennis v.d.W							152
*	10.	Herina metallica v.d.W							154
٠	11.	" ruficeps v.d.W							156
*	12—14.	Trypeta (Aciura) senea v.d.W.							157
	15.	" (Tephritis) cribrata v.d	l.W.						158
	16—18.	Piophila nitida v.d.W							160
*	19 en 20	. Agromyza jucunda v.d.W				•			161
Pl	. V I.								
Fig.	1—6.	Nematus betularius Hart		•			•		165
Pl	. VII.								
Fig.	111.	Nematus virescens Hart	•	•			•	•	168
Pl	. VIII.								
Fig.	1—10.	Nematus latipes Vill	•	•	•		•	•	174
Pl	. IX.								
Fig.	1—9.	Selandria annulipes Klug	•	•		•	•		178
Pl	. X.								
Fig.	ае.	Eupelmus pictipennis Six	•		•		•	•	219
	f—h.	Habrolepus nubilipennis Walk	•	•	•	•	•	•	221
*	i en j.	Dicelloceras vibrans Menz	•	•	•	•	•	•	221
*	k.	" rufescens Dalm	•	•	•	•	•	•	2 21
"	1.	Nematus pectoralis Voll	•	•	•	•	•	•	223
"	2 en 3.		•	•	•	•	•	•	224
#	4.	Nieuwe Proctotrupide	•	•	•	•	•	•	225
	. XI.								
Fig.	ak.	Psyche villosella Ochs	•	•	•	•	•	•	236
		Deel XI.							
101	. I.								
Fig.		Epischnia farrella Curt							50
_	1. 2.	Homocosoma binaevella Hbn.		•	•	•	•	•	50
,		Teras hastiana L. var		•	•	•	•	•	53
	3. 4.	Gelechia terrella S. V. var		•	•	•	•	•	81
,,	5.	proximella Hbn. var	•	•	•	•	•	•	82 82
_	6.	Argyresthia conjugella Zell. var.		-	-	•	•	•	83
"	J.	wielicomie conlinents von Art.	•	٠	•	•	•	•	00

Pl	. п.		B	adz.
Fig.	1—3.	Platyptilus isodactylus Zell		71
"	4.	Pterophorus serotinus Zell		78
,	5.	" Loewii Zell		79
Pl	. III.			
Fig.	1 en 2.	Tabanus pictipennis v.d.W		100
"	3-5.	Silvius dimidiatus v.d.W		102
"	6.	Chrysops albicinetus v.d.W		103
"	7—9.	Sargus rufescens v.d.W		104
"	10.	Exoprosopa Satyrus F		106
"	11.	" tristis v.d.W		107
"	12.	Anthrax terminalis v.d.W		108
Pl	. IV.			
Fig.	1.	Anthrax tripunctata v.d.W		109
#	2.	" trimaculata v.d.W		110
	3.	Comptosia brunnipennis v.d.W		110
"	4—7.	Psilopus splendidus v.d.W		111
"	8.	Megaspis sculptata v.d.W		113
"	9—12.	Cleitamia Astrolabei Boisd		118
Pl	. v.			
Fig	A.	Voorvleugel van een Capsus		132
,	1.	Tetyra maura L		141
"	2.	" hottentotta F		142
,,	3.	Trigonosoma nigrolineata Rossi		143
"	4.	Podops inunctus F		145
"	5.	Phimodera galgulina H. S		146
"	6.	Odontoscelis fuliginosa L		147
"	7.	Coreomelas scarabaeoides L		148
,,	8.	Asopus coeruleus L		150
"	9.	dumosus L		150
,,	10.	" luridus F		151
"	11.	" bidens L		153
,	12.	Sciocoris umbrinus Wolff		157
Pl	. VI.			
Fig.	1.	Cydnus bicolor L		154
,	2.	" albomarginatus F		155
,	3.	biguttatus L		15 6

														Bl	adz.
Fig.	4.	Cydnus f	lavicor	nis F.	•	•		•	•	•				•	156
•	5.	Aelia act	ıminatı	L.	•	•	•	•	•	•	•		•	•	159
	6.	" Kli	ıgii L.				•	•	•	•	•	•	•	•	160
•	7.	" infl	e xa W	olff.		•	•	•	•	•	•		•		161
"	8.	Cimex rt	ıfipes :	L		•	•			•	•	•	•	•	162
"	9.	" li	turatus	Klug	•	•	•	•	•	•					163
,,	10.	" pi	asinus	L	•	•	•	•		•	•	•			164
,	11.	" B	accaru	n L.	•	•	•	•	•	•		•		•	165
•	12.	" ol	eraceu	в L.		•	•	•					•		165
,	13.	Acanthos	oma h	aemorr.	hoid	ale	L	4.	•	•	•	•	•		167
"	1 4.	. "	h	aemato	gast	er	80	hr.	•		•			•	168
*	15.		g	riseum	L.	•		•	•	•	•	•	•	•	170
"	16.	"	fe	rrugato	or E	١.	•	•		•	•		•		170
Pl	. VII.														
Fig.	1 en 2.	Pulex ob	tusicer	s Rits.	•	•					•	•		•	173
Pl	. VIII.														
Fig.	1—8.	Cimbex	Lucort	ım L.		•			•	•	•	•	•		197
Pl	. IX.														
Fig.	1—8.	Cladius	lifform	is Pan	٤.			•		•			•		202
Pl	. X.														
Fig.	1—8.	Nematus	abbre	viatus !	Har	t.						•		•	206
Pl	l XI.														
Fig.	1.	Epidapu	e vena	ticus H	al.										224
"	2.	Platypez	a fasci	iata F.								•			228
"	3.	*	dors	alis Me	ig.									•	228
•	4.	"	recti	nervis	v.d	.W	•	•					•		229
	5.	"	orna	ta Mei	g.	•		•				•			229
,	6.	Lispe te	ntacul	ata de	G.										231
,	7.	" CC	nsangt	inea L	øw.			•		•				•	231
,	8 en 9.	" li	torea E	all						•.		•			232
,	10 en 1	. , ge	mina '	v.d.W.											233
	12—14.	" hy	dromy	zina F	all.	•						•		•	235
				Deel	V	TT									
P	l. I.	•	-	⊃ ~~o~~ t	_	44.	•								
Fig.		Acantho	Roma <i>e</i>	lvnestr	ım	Bn	rm.		_	_	_	169	) (°	DI.	XI.)
T. 10.	2.	Syromas											•		53
~	~.	~J.V.	,,,,,	P-mat		•••	•	•	•	•	•	•	•	9	-

			B	lads.
Fig.	3.	Syromastes quadratus F		54
	4.	Coreus pilicornis Burm	•	56
•	5.	difficilis Voll		56
,	6.	Alydus calcaratus L		6 0
,	7.	Berytus tipularius L	•	62
•	8.	" clavipes F	•	63
ì	9.	driebergensis Voll	•	64
,,	10.	" elegans Curt	•	65
Pl.	II.	•		
Fig.	1.	Pseudophloeus Fallenii Schill	•	5 8
	2.	Rhophalus Schillingii Schill	•	66
	3.	Myrmus miriformis Fall	•	67
	4.	Corizus crassicornis F	•	69
*	5.	" capitatus F	•	69
•	6.	" pratensis Fall	•	70
~	7.	" Hyoscyami L	•	71
"	8.	• • •	•	75
•	9.	Lygaeus equestris L 266 (	Dl.	XIII)
Pl	. III.			
*	1.	Nematus catachloris Voll	•	120
	2.	Emphytus majalis Voll	•	121
	3.	Phyllotoma pinguis Voll		121
*	4.	Selandria phthisica Voll	•	123
"	5.	Eucoilia effluens Voll		126
Pi	. IV.			
Fig.	1.	Plagia Aurifluae v.d.W	•	137
,	2.	impressa v.d.W		138
,	3-5.	Meigenia bombivora v.d.W	•	142
,	6—9.	Germaria sabulosa v.d.W	•	146
	10-14.	Ammobia glabriventris v.d.W	•	148
,	15-19.	Stylomyia punctulata v.d.W	•	150
	20.	Thryptocera Prasinanae v.d.W	•	151
Pl	. v.			
Fig.	115.	Cheilosia chrysocoma Meig	•	164
Pl	. VI.			
Fig.	1 –12.	Phytomyza obscurella Fall.		171

Pl. VII.		Bladz.
Fig. 1.	Paederus coriaceus Fauy	. 134
~ 2.	Anthrax hottentotta L. (pop)	. 192
- 3 en 4.	Eijeren uit het omkleedsel van wespennesten	. 186
" 5.	Emphytus cinctus L. (afwijking in het ader-	•
	beloop)	. 189
Pl. VIII.	Membracis foliata L	. 217
Pl. IX.	" lunata F	. 218
Pl. X.	" n. sp.?	. 2 2 0
Pl. XI.		
Fig. a.	Tetrarthria tenebrosa Voll	. 255
, b.	Callidia elongata Voll	. 257
" C.	« celebensis Voll	. 258
" d.	" latifasciata Voll	. 257
" e.	" Croesus Voll	. 2 59
<i>"</i> 1—14.	Haematomyzus Elephantis Piag	. 249
	Deel XIII.	,
Pl. I.	Deer Am.	
Fig. 1—8.	Nematus appendiculatus Hart	. 55
" a—e.	" Solea Voll	. 59
Pl. II.		
Fig. 1—7.	Emphytus serotinus Klug	. 61
Pl. III.	,	
Fig. 1—7.	Cimbex femorata L	. 64
Pl. IV.		
Fig. 1 en 2.	Cimbex Lucorum L	. 70
" 3.	" Sylvarum F	. 70
" 4 en 5.	Lophyrus Pini L. var	. 71
" 6−9.	Nematus ventricosus?	. 72
Pl. V.		
Fig. 122.	Enoicyla pusilla Burm	. 111
Pl. VI.		
Fig. 1.	Deilephila porcellus L. var	. 146
" 2.	Psilura monacha L. var. eremita	. 148
, 3.	Amphidasis betularia L. var. nigra	. 155
, 4.	Argynnis Selene S. V. var	. 145
5.	Sciaphila ictericana Haw 93	3, 158

			В	ladz.
Fig. Pl.	6. VII.	Calligenia min	iata Forst. (Lithosia rosea F.) var.	158
Fig.	113.	Trypeta Serra	tulae L	190
, P1	1—5. VIII.		arlemensis Weyenb	196
Fig.	1—11.	Meigenia bom	bivora v.d.W	201
	IX. a en b.	Psilopus flexu	a Twa	227
rıg.	u en o. 13.	Asilus Hercul		209
	15. 4.		. 113 1	210
,	5.			211
•	6.	-	ularis Wied	213
	7—12.	Doryclus lati		216
-	X.	Doryonas laur	,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,	210
Fig.	1.	Pachymerus	Abietis L	270
6.	2.	z wony morus	ferrugineus L	054
,	3.		rusticus Fall	050
	4.		sabulosus Schill	074
	5.		sylvaticus F	
	6.		varius Wolff	277
,	7.		plebejus Fall.	287
	8.		hemipterus Schill	273
,	9.	,	decurtatus H. S.	278
,	10.	•	agrestis Fall	278
P	. XI.			
Fig.	1.	,	Pini L	. 282
,	2.	•	quadratus F	. 280
	3.		Lynceus F	. 281
"	4	,	marginepunctatus Wolff	. 275
,	5.	•	pictus Schill	279
,,	6.	,	nubilus Fall	. 272
,,	7.	•	rufipes Wolff	. 275
•	8.	•	contractus H. S	. 285
,,	9.	,	praetextatus H. S	. 284
	10.	*	bidentulus H. S	. 287
,	11.		pusillus Scholz	288

PL	XII.			Blads	Z.
Fig.	1.	Pachymerus Chiragra F	•	. 27	6
	2.	Heterogaster Urticae F	•	. 29	0
	3.	Cymus Resedae Panz		. 29	2
•	4.	" Ericae Schill		. 29	4
~	5.	claviculus Fall	•	. 29	4
•	6.	" glandicolor Hahn	•	. 29	5
•	7.	Ophthalmicus grylloides L	•	. 29	6
#	8.	* ater F		. 29	7
	9.	Zosmenus capitatus Wolff	•	. 29	9
•	10.	Laportei Fieb	•	. 30	0
		Deel XIV.			
Pl.	. I. Misv	ormingen van Schaaldieren		. 6	9
Fig.	1-4.	Xantho punctulatus de Haan		. 7	0
	58.	Eriphia spinifrons Herbst		. 7	1
"	9 en 10.	Lithodes arctica Lam	•	. 7	6
Pl.	II en II	I. Aderbeloop der vleugels van Diptera .		. 7	9
Pl.	п.				
Fig.	1.	Cordylura pubera L		. 8	34
#	2.	Dexia canina F		. 9	Ю
#	3.	Leucostoma simplex Fall		. 9	Ю
"	4.	Pipunculus auctus Fall		. 9	Ю
#	5.	Syrphus Ribesii L		. 9	Ю
,,	6.	Asilus germanicus L		. 9	1
,,	7. .	Odontomyia tigrina F		. 9	1
Pl.	III.				
Fig.	8.	Anthrax hottentotta L		. 9	92
	9.	Tipula vernalis Meig		. 9	2
"	10.	Dolichopus confusus Zett		. 9	3
"	11.	Exechia lateralis Meig		. 9	4
	12.	Ceratopogon nitidus Macq		. 9	4
,,	13.	Macropeza lutea Meig		. 9	4
,,	14.	Sciophila limbata Winn		. 9	5
"	15.	Cecidomyia salicina Schr		. 9	5
•	16.	Phora rufipes F		. 9	5

Pl.	IV.							Bl	adz.
Fig.	1.	Macropterus '	Verlorenii Voll						101
	2.	Eupholus bar	danus Voll						102
,	3.	" Pe	titii (var. Salawatte	nsis)					103
"	4.	Epipedocera	perelegans Voll.						104
*	5.	•	Wieneckii Voll						105
,	6.	Trogocerus h	eraldicus Voll				•		106
•	7.	Tmesisternus	Isabellae (Mohn.)	Voll.					107
•	8.	Protemnemus	Rosenbergii Voll.				•	•	108
Pl.	. v.								
Fig.	9.	Leprodera Fe	elderi Voll		•	•			109
"	10.	Megacriodes	guttatus Voll				•	•	110
"	11.		ebeninus Voll		•	•	•		112
Pl	. VI.								
Fig.	1.	Docophorus d	lepressus Piag						115
	2.	, l:	aticlypeatus Piag.					•	116
	3.	, f	orficula Piag		•	•			117
	4.	, I	rotrusus Piag				•		119
"	· 5.	, e	racilis Piag						120
	6.	, o	bcordatus Piag		•	•	•	•	121
"	7.	, i	cterodes Piag		•	•	•	•	123
Pl	. VII.								
Fig.	8.	, I	olatystomus Burm.			•		•	125
"	9.	, (	cephalus Denny .		•			•	127
,,	10.	"]	Limosae Denny .		•	•		•	129
"	11.	"]	Lari Denny		•		•	•	131
,	12.	"]	platyclypeatus Piag.		•	•	•	•	132
"	13.	"	Hirundinis Piag			•	•	•	134
	14.	<i>"</i>	emarginatus Piag.		•	•	•	•	135
P	. VIII.								
Fig.	1.	Sepsis pilipe	es v.d.W		•		•	•	189
,	2-7.	Madiza latip	es Meig				•	•	195
"	8 en 9.	" sord	lida Fall		•	•	•	•	197
"	10.	Agromyza	ferruginosa v.d.W.		•	•	•	•	205
,	11.	,	discrepans v.d.W.		•	•	•	•	206
P	ı. IX.								
F	ig. 1.	Batocera	armata Voll						211

			E	ladz.
Fig.	2.	Batocera obliqua Voll	•	215
L	3.	" irregularis Voll		216
,	4.	" n°. 24		217
	5.	" n°. 25		217
Pl.	X.			
Fig.	1 -14.	Nematus consobrinus Voll		237
Pl.	XI.			
Fig.	110.	ulugdunensis Voll		24 3
Pl	XII.			
Fig.	1-4.	Cryptocampus angustus Hart		249
	ad.	" mucronatus Klug		252
		Deel XV.		
Pi	. I.	Deer Av.		
Fig.	1-3.	Jaera duodecimpunctata Snell		15
,,		Lycaena Asteris God		18
,,	6—9.	" Anubis Snell		21
,,	10—13.	Terias Rahel F		27
Pl	. II.			
Fig.	1—3.	Lucia Emperamus Snell		25
,	46.	Goniloba cretacea Snell		27
"	7—9.	Pamphila Marchalii Boisd		29
	10-12.	~~-~~		29
,	13 en 14.	Cyclopides Lepeletieri God		32
	15 en 16.	. " abjecta Snell		32
Pl	. ni.			
Fig.	13.	Syntomis thyretiformis Wall		35
"	4 en 5.	Euproctis aethiopica Snell		37
,,	6 en 7.	Orgyia mixta Snell		38
"	8.	Laelia ochracea Snell		39
,,	912.	Woerdenia Weyenberghi Snell		43
"	13 en 14.	Gastropacha haematidea Snell		44
Pl	. IV.			
Fig.	1-3.	Phalera Woerdeni Snell		45
•	46.	Phiala xanthosoma Wall. (*)		47

^(*) Op de verklaring bij de plaat staat ten onregte Phalera xantosoma Wall.

			Bladz.
Fig.	7.	Leucania Brantsii Snell	. 48
"	8.	Sesamia tosta Snell	. 50
"	9—11.	Agrophila gibbosa Snell	. 50
"	12 en 13.	Acontia trista Snell	. 52
,,	14.	Erastria hamula Snell	. 53
	15.	" griseola Snell	. 54
"	16.	" stigmatula Snell	. 55
Pl	. v .		
Fig.	1 en 2.	Xanthoptera africana Snell	. 56
"	3.	" semilutea Snell	. 57
#	4.	Micra nuga Snell	. 58
"	5.	" orthogramma Snell	. 59
•	6.	Cosmophila auragoides Guen	. 60
*	7.	Remigia? frugalis F	. 62
"	8 en 9.	Trigonia Woerdenialis Snell	. 62
,	10.	Rivula terrosa Snell	. 66
",	11 en 12.	Noctocyma pruinosa Snell	. 67
Pl	. VI.		
Fig.	1 en 2.	Acropteris hypocrita Snell	. 71
"	3 en 4.	mendax Snell	. 71
"	5 en 6.	Boarmia derogoria Snell	. 73
"	7.	Acidalia pulveraria Snell	. 75
"	8 en 9.	" reconditaria Snell	. 76
"	10.	Micronia erycinaria Guen	. 78
"	11.	Syngria hamularia Snell	. 79
"	12 en 13.	Macaria angolaria Snell	. 81
Pl.	VII.		
Fig.	1—3.	Panagra smilodontaria Snell	. 83
"	4.	Scodiona scapularia Snell	. 84
"	5.	Asopia cultralis Snell	. 88
"	6 en 7.	Botys tridentalis Snell	. 89
"	8.	" aegrotalis Zell	. 90
	9 en 10.	" auralis Snell	. 90
*	11 en 12.	Marasmia rectistrigosa Snell	. 92
"	13.	Conchylodes diaphana Cram	. 95
"	14 en 15.	Parapoynx Hartoghialis Snell	. 97

Pl.	VIII.							F	ladz.
Fig.	1.	Cataclista tripunctalis Snell	•		•				98
,,	2 en 3.	Calomotropha robustella Snell.	•	•		•	•		100
*	4.	" abjectella Snell.				•	•		101
,,	ŏ.	Crambus inconspicuellus Snell.				•			102
,	6.	" troglodytellus Snell.				•	•		103
,	7 en 8.	Myelois tibiella Snell			•			•	104
,	9.	Ematheudes straminella Snell.			•				107
*	10.	Tortrix Albardana Snell					•		108
,	11.	Grapholitha improbana Snell							109
Pl.	IX.								
Fig.	1.	Leptogaster vitiosus v.d.W						•	137
,,	2.	" habilis v.d.W							138
*	3.	" hirticollis v.d.W.							139
*	4 .	Damalis marginata v.d.W			•				142
"	5. .	. " maculata Wied							144
	6. .	Habropogon jucundus v.d.W					•	•	148
"	7.en 8.	Xiphocerus complacitus v.d.W.							150
. " .	9. .	Hyperechia fera v.d.W							155
"	10.	Pogonosoma semifusca v.d.W.							158
"	11—13.	Laphria gigas Macq		•					165
Pl.	X.								
Fig.	1.	Laphria terminalis v.d.W		•					169
,,	2.	Vulcanus Wied							177
*	3 en 4.	" tricolor v.d.W		•					181
	5 en 6.	· " · notabilis Macq							187
,,	7.	" obliquistriga Walk			•			•	193
, .	8 en 9.	Maira spectabilis Guér				•			199
"	10.	· senea F			•				202
"	11.	" Kurbinyi Dol		•	•				204
*	12.	occulta v.d.W							205
Pl.	XI. ·	•							
Fig.	·1. ·	Maira nycthemera v.d.W							208
,,	2.	· · · tuberculata v.d.W	•						211
*	36.	Atomosia conspicua v.d.W			•				214
*	7 en 8.	Promachus bifasciatus Macq	•		•				223
"	9.	· · · · xanthostoma v.d.W.	•	•		•		•	225

			Bladz.
Fig.	10 en 11.	Promachus leucopareus v.d.W	. 227
,	12-14.	albicauda v.d.W	. 228
	15.	Philodicus javanus Wied	. 232
•	16-18.	Eccoptopus impiger v.d.W	. 234
•	19.	Synolcus xanthopus Wied	. 240
$\mathbf{Pl}$	. XII.		
Fig.	1 en 2.	Synolcus xanthopus Wied	. 240
	3.	Mochtherus gnavus v.d.W	. 243
"	4 en 5.	Itamus longistylus Wied	. 247
,,	6.	dentipes v.d.W	. 248
,,	7.	Allocotasia aurata F	. 249
*	8.	" triangulum v.d.W	. 251
	911.	Emphysomera peregrina v.d.W	. 253
"	12.	Ommatius fulvidus Wied	. 259
	13 en 14.	" dilatipennis v.d.W	. 261
*	15.	occurrens v.d.W.	. 263
"	16.	spinibarbis v.d.W	. 265
"	17.	r aruensis v.d.W	. 269
"	a.	Ammophila sabulosa L. (afwijking in 't aderbeloop	) XXIV
		T1 7777	
DI	. I.	Deel XVI.	
		Lophyrus virens Klug	•
Fig.	1—7. IL	Lopnyrus vireus Kiug	. 1
	1-9.	Lyda clypeata Klug	. 6
Fig.	III.	Dyda ciypoata King	
Fig.		Lyda clypeata Klug	. 6
	1—7.	Selandria cereipes Voll	. 13
	IV.	bolandila cololpos voli.	. 10
Fig.		Chinopteryx alucitaria Snell	. 72
r 16.	L.	Rhyssa fractinervis Voll	. 67
,	и.	" laniaria Voll.	. 68
. ,	III.	" Doreica Voll	. 69
	V.	2010100 10111	
Fig.	1.	Temnostethus pusillus H.S.	. 78
5.	2.	Anthonomia Nomenus I	80
-		Althocoris Nemorum L	, •••

			$\mathbf{B}$	adz.
Fig.	3.	Anthocoris nemoralis F	•	80
	4.	limbatus Fieb	•	82
"	5.	vittatus Fieb	•	83
"	6.	Piezostethus galactinus Fieb	•	84
•	7.	Triphleps minutus L	•	85
	8.	Lyctocoris domestica Schill	•	87
	9.	Microphysa coleoptrata Fall	•	89
,	10 en 11.	" pselaphoides Westw	•	89
	12.	Acanthia lectularia L	•	92
Pl.	. VI.			
Fig.	1.	Aradus depressus F		95
•	2.	" leptopterus Germ	•	96
•	3.	Aneurus laevis F	•	97
	4.	Dictyonota crassicornis Fall	•	101
"	5.	Monanthia Cardui L	•	104
*	6.	" Humuli F	•	105
•	7.	" Wolffii Fieb	•	106
#	8.	quadrimaculata Wolff	•	107
,,	9.	" nigrina Fall	•	108
"	10.	" parvula Fall		109
"	11.	cervina Germ	•	110
Pl.	VII.			
Fig.	1.	Monanthia carinata Panz		111
"	2.	obscura H. S	•	112
*	3.	Campylostira verna Fall	•	113
*	4.	Derephysia foliacea Fall	•	115
"	5.	Asopus punctatus L		116
•	6.	Gonocerus Venator F	•	117
"	7.	Pachymerus luniger Schill	•	119
"	8 en 9.	Larven van Netwantsen?	•	120
Pl.	VIII.	•		
Fig.	1-10.	Anthomyia floralis Fall	•	131
Pl	IX.	•		
Fig.	1.	Agrothereutes batavus Voll	•	209
"	2.	Glypta elegans Voll	•	214
,	3.	Coleocentrus Abiae Voll		215

								E	sladz.
Fig.	4.	Coleocentrus Sixii Voll					•		216
,,	5.	Vipio insularis Voll				•			218
Pl.	X. (*)								
Fig.	·1 en 3.	Xylocopa perversa Wied							222
"	· 2. ·	mesoxantha Lepell.							223
"	4-10.	Steganomus javanus Rits							224
"	A en B.	Bombus senex Voll							229
Pl.	XI. .								
Fig.	1 en 2.	Euploea mesocala Voll							244
Pl.	XII.								
Fig.	1.	Gnophria? ceramensis Voll.	•						246
*	2.	Crambomorha? aurora Voll.			•		•		246
"	A —C.	Epeira Beelzebub Hass	•						240

^(*) Door eene fout van den graveur staat onder deze plaat : * Exotische Lepidoptera ; * moet zijn : * Exotische Hymeuoptera . *

NAAMLIJST van de personen, die sedert de oprigting der Nederlandsche Entomologische Vereeniging in 1845, daarvan Leden of Begunstigers zijn geweest.

Begunstigers.

	1	Toegetreden in	Ī
HH. Directeuren van Teyler's		1 "	
Stichting.	Haarlem.	1860	1
Mr. C. W. Hubrecht.	Leiden.		
Dr. C. G. R. Ontijd.	Brummen,	1863	Bedankt in 1870/71. (*)
Mr. D. Thieboel Siegenbeek.	Leidea.	1865	Overl. 11 Januarij 1866.
J. Kneppelhout.	Oosterbeek.	1867	-
Dr. François P. L. Pollen.	Scheveningen.	•	
Mevr. de Wed. Hartogh Heys	_	İ	
van de Lier, geb. Snoeck.	's Gravenhage.	1868	
Dr. F. J. L. Schmidt.	Rotterdam.	1869	
Mr. J. Thiebout.	Zwolle.	•	
Jhr. Mr. W. C. M. de Jonge	Oost-Capelle	1	
van Ellemeet.	bij Middelbarg.	1870	
Jhr. F. van den Santheuvel.	Dordrecht.	•	
			1

Eereleden.

	1	Benoemd in	1	
Dr. C. F. Westerman.	Amsterdam.	1858	1	
H. T. Stainton.	Londen.	1861		
Dr. C. Felder.	Weenen.	•		
Prof. H. Löw.	Guben.	1862		
Prof. J. O. Westwood.	Oxford.		1	
A. E. W. Ludeking.	Ned. Indië.	•		
Jhr. J. L. C. Pompe van				
Meerdervoort.	St. Petersburg.	1864		
Prof. J. J. P. Hoffmann.	Leiden.	1865	1	
Prof. C. Bohemann.	Stockholm.	1867	Overl.	November 1868.
Dr. Gustav L. Mayr.	Weenen.	1867		
A. H. Haliday.	Lucca.	1869	Overl.	18 Julij 1870.
Dr. H. D. J. Wallengren.	Farhutt bij	1871	1	•
	Höganäs, in			
	Zweden.			
R. Mac-Lachlan.	Londen.	•		
Prof. T. Thorell.	Upsala,	1872		
Dr. C. A. Dohrn.	Stettin.	1873		
M. E. Baron de Selys Long-	Luik.	1874		
champs.			l	
Dr. V. Signoret.	Parijs,	•	1	
			1	

^(*) Het vereenigingsjaar loopt van 1 Augustus tot 31 Julij: van daar deze aanduiding van een dubbel jaartal.

Corresponderende Leden.

	1	Benoemd in	1
Prof. Th. Lacordaire.	Laik.	1853	Overl. 18 Julii 1870.
C. Wesmael.	Brussel.		25 Oct. 1872.
Prof. A. Förster.	Aken.	-	23 Oct. 1012.
E. vom Bruck.	Crefeld.		
Prof. C. Stal.	Stockholm.	1864	
F. Moore.	Londen.	•	i
J. W. May.		1865	l
Mr. J. W. van Lansberge.	Batavia.		I
Prof. P. C. Zeller.	Stettin.	1867	1
W. Mink.	Crefeld.	7001	
M. G. van Woerden.	Cicicia.	1868	0-1: 1000
	10 1		Overl. in 1868.
Prof. H. Weyenbergh.	Cordova in de	1872	Į.
	Argentijnsche		1
	Republiek.		
Dr. W. Marshall.	Weimar.		1
J. Putzeys.	Brussel.	1874	1
A. Fauvel.	Caen.		1

Buitenlandsche Leden.

		Toegetreden i	4
Vicomte II. de Bouvouloir. II. Jekel van Westing.	Parijs.	1867/68 1868/69	

Gewone Leden.

!		Toegetreden in	I
E. Gerdes.	Amsterdam.	1845/46	Bed. 1847, wegens ver-
Dr. J. G. H. Rombouts.	•	•	trek naar buiten 's lands. Voorz. Oct. 1845—Aug.
F. M. van der Wulp.	's Gravenhage.	•	1852. Secret. sedert Junij 1870.
Dr. M. C. Ver Loren van Themaat	Hoogland bij Amerafoort.		Vice-pres. Aug. 1854-
J. Backer Sr.	Amersioort.	•	Junij 1870. Overl. 21 Oct. 1872.
J. 240101 51.	Atunem.	•	Conservator 1848—52;
J. W. Lodeesen.	Amsterdam.	•	Penningm. sedert Juni 1870.
W. A. Lodcesen. J. R. Raadt van Oldenbar-	•	•	Bedankt 1855.
neveld.	Elburg.	_	• 18 4 9.
L. Th. Zeegers.	Amsterdam.	•	Secret. 1845—47; bed. 1847.
W. G. Smith.	Rotterdam.	-	Overleden 1846.
Jan Sepp.	Amsterdam.	_	# 1854.
Dr. V. H. Huurkamp van	Amstorum.	-	2 1004.
der Vinne.	Haarlem.		" 25 Jan. 1863.
Dr. J. R. E. van Laer.	Utrecht.		
Th. J. van Campen.	Amsterdam.	•	AdjSecret. 1845—51; Secret. 1852. Overl.
T. D. Schubärt.	Utrecht.		1874. Overleden 1854.
Dr. P. H. J. Wellenbergh.			O 4 dt 1906 0 1908
Mr. H. Ver I.oren van The-	Oisterwijk.		
maat.	Utrecht.	•	

•	ı	Toeretvaden in	1
A. J. van Eyndhoven.	7-4-b	Toegetraden in	
A. J. van Bynanoven.	Zutphen.	1845/46	Overleden Mei 1861.
Mr. S. C. Snellen van Vol-			Voorz. 13 Aug. 1852— 28 Dec. 1872.
lenhoven.	's Gravenhage.	•	Conservator sedert Junij
			1870.
Prof. W. Vrolik.	Amsterdam.	•	Bedankt 1853.
A. Scheuten.		•	• 1852.
Dr. L. C. E. E. Fock. J. A. van Pesch.	Amerafoort.	•	# 1847.
A. Gijsberti Hodenpijl.	Hazerswoude.	•	# 1847.
R. A. J. Baron van Ittersum.	Rotterdam. Brummen.		Overleden 1848. • 1859.
P. W. M. Trap.	Leiden.	;	Bedankt 1858.
J. C. van Essen.	Delft.		* 1847.
A. Smit Pz.	Amsterdam.		1856.
J. M. Smit.	•	•	• 1859.
W. O. Kerkhoven.	Twello.	•	Vice-presid. 1847; Secret.
7 387 V			1848 51.
J. W. Kerkhoven T.J.zn. P. J. Kerkhoven T.J.zn.	Amsterdam.	•	Bedaukt 1852.
A. J. d'Ailly.	•	•	1856.
Dr. H. C. van Medenbach	•	•	Overleden 1851.
de Rooy.	Arnhem.		Bed. 1854; weder toege-
A. Scheuten.	Amsterdam.		treden in 1864/65. Bedankt 1852.
Jhr. J. C. Martens.	Utrecht.	1846/47	Overl. 1871.
Prof. J. van der Hoeven.	Leiden.		• 10 Maart 1868.
G. L. Scholting.	Amsterdam.		Bedankt 1848.
N. H. de Graaf.	Leiden.	1847/48	Bibliothecaris en Conser-
•		1	vator Augustus 1852—
			Junij 1870.
		i	Vice-Pres. Aug.1852 -
Mr. H. W. de Graaf.	2. 0		Aug. 1854. Secr. Aug.
MI. II. W. Ub Gladi.	's Gravenbage.	•	1854—Junij 1870.
•			Vice-Pres.Junij1870 Julij 1871.
G. M. de Graaf.	Leiden.		, sail 1911.
Q. Willemsen. J. J. van Voorst. Q. M. R. VerHuell.	Zutphen.	1	Uitgetreden 1861.
J. J. van Voorst.	Amsterdam.	1849/50	Overleden April 1869.
Q. M. R. VerHuell.	Arnhem.	•	Mei 1860,
J. C. H. van Walchren.	Brummen.		<i>-</i> 1851.
R. T. Maitland.	's Gravenhage.	1851/52	
P. C. T. Snellen.	Rotterdam.	•	Vice-presid. sedert Julij
J. H. Snellen.	1// 01-		1871.
Dr. J. A. Herklots.	bij Gouda. Leiden.	! !	Uitgetreden 1856.
21. 0. 1. 110181044	Leiden.	1	Secret. Aug. 1852 Aug. 1854. Overl. 1872.
Dr. M. Imans.	Utrecht.		1004. Overi. 1012.
Dr. W. A. J. van Geuns.	•		
Mr. M. J. de Man.	Nijmegen.	1852/53	Overleden 1854.
Prof. L. A. J. Burgersdijk.	Deventer.	•	
Mr. J. W. van Lansberge.	's Gravenhage.	•	In 1865 tot Correspond.
O A 6'-			Lid benoemd.
G. A. Six. Prof. W. Berlin.	A 4 .	•	
Prof. Cl. Mulder.	Amsterdam.	1059/84	On all and Mail 4000
R. V. Heyliger.	Groningen. Breda,	1853/54	Overleden Mei 1867.
· · · · · · · · · · · · · · · · · ·	Dione.	•	Bedankt 1854 wegens vertrek naar Indië.
A. Steenbergen.	Hoogeveen.		Bedankt 1859.
Mr. J. P. van Wickevoort		1	
Crommelin.	Haarlem.		• 1867.
C. Sepp.	Amsterdam.	1854/55	Overleden 81 Januarij
İ			1868.

ı	;	Toegetreden in	1
Dr. C. de Gavere.	Groningen.	1854/55	Bedankt 1868/69 wegens vertrek naar Indië.
C. W. Schneither.	•	1855/56	Uitgetr. 1860 wegens vertrek naar Indië.
A. A. van Bemmelen. Mr. E. A. de Roo van West-	Rotterdam.	•	
maas.	Velp.	•	
M. Breukelman.	Delfshaven.	•	D 1 14 4004 Y 4004
Dr. C. G. R. Ontijd.	Brummen.	•	Bedankt 1861. In 1864 opgetr. als Begunstiger.
Mr. J. H. Albarda.	Leeuwarden.	1856/57	President sed, Dec. 1872.
Mr. W. Albarda.	Ginneken.	•	rresident sed. Dec. 1012.
A. P. H. Kuipers.	Leeuwarden. Groningen.	} :	Bedankt 1857.
S. Berghuis. Dr. A. W. M. van Hasselt.	's Gravenhage.	•	1
Dr. J. Wttewaall.	Utrecht.	1857/58	Overl. 3 Aug. 1862.
J. W. Schubärt.	•	•	<u> </u>
W. K. Grothe.	Zeist.	•	n
H. J. D. W. Dikkers.	Delden.	4070.70	Bedankt 1865.
C. J. Tengbergen.	Amsterdam.	1858/59	Overl. Julij 1863.
J. C. J. de Joncheere. J. Backer Jr.	Dordrecht.		
J. Backer Jr. C. Brak.	Oosterbeek. Amsterdam.		Uitgetreden 1862.
W. Buurman Jr.	Groningen.		Bedankt 1861.
H. Baron van Pallandt.	Arnhem.	1859/60	a 1863.
J. M. van der Stoot.	Roelof-Arends- veen.	•	1866.
G. W. Grebner.	Amsterdam.		Overl. 9 October 1864.
C. Geesink.	•		Bedankt 1861.
J. Kinker.	_ :	1860/61	T"4 4 1 1909
Jhr. K. W. de Rooy v. d. Does.	Baambrugge.	•	Uitgetreden 1862.
Dr. E. Piaget.	Rotterdam.		Bedankt 1862.
A. Mos Jr. Dr. H. Weyenbergh.	Arnhem. Haarlem.		In 1872 wegens vertrek near buiten 's lands be-
Dr. W. C. H. Staring.			noemd tot Corresp. lid. Bedankt 1865.
H. Hartogh Heys van de		1	Overl. 19 Jan. 1870. Het
Lier.	Delft.	1861/62	lidmaatschap door zijne Weduwe voortgezet.
H. Baron Lewe van Middel-			
stum.	Beek.	1862/63	Bedankt 1867.
F. ter Meer.	Haarlem.	•	In 1870 opgetr. als Be-
Jhr. Mr. W. C. M. de Jonge van Ellemeet.	Oost-Capelle.	1863/64	gunstiger.
M. G. van Woerden.	Rotterdam.	, , , , ,	In 1868 wegens vertrek naar buiten 's lands be- noemd tot Corresp. lid.
Mr. R. Th. Bijleveld.	Leiden.	•	D 1 14 4070/79
Dr. M. Salverda.	's Gravenhage.	•	Bedankt. 1872/73.
M. Snellen.	Delft.	•	7 1009.
D. J. R. Jordens. Mr. A. H. Maurissen.	Zwolle. Maastricht.	1864/65	İ
H. T Veb	Rotterdam.	2002/00	
H. J. Veth. H. W. Groll.	Haarlem.		
Dr. H. C. van Medenbach			{
de Rooy.	Arnhem.	1865/66	4050-54
W. J. Bogaard.	Haarlem.	•	• 1878/74.
Mr. A. Brants.	Arnhem.	1900,07	
F. J. M. Heylaerts Jr.	Breda.	1866/67	1

	1	Toegetreden in	i
Prof. N. W. P. Rauwenhoff.	Utrecht.	1866/67	1
A. van den Brandt.	Venlo.	2000,01	İ
C. Ritsema Cz.	Leiden.	1867/68	Bibliothecaris sedert Junii
		1 -55.,55	1870.
Mr. H. Hartogh Heys van	ł	i	1010.
Zouteveen, Phil. nat. Dr.	Assen.		
J. J. M. Gordon.	Amersfoort	1868/69	Overl. 1878.
R. Sinia.	Hoorn.		Bedankt 1872/73.
Dr. J. G. de Man.	Leiden.		2012/10:
Dr. T. W. O. Kallenbach.	Rotterdam.		
Dr. W. Marshall.	Leiden.		In 1872 wegens vertrek
			naar buiten 's lands be-
•			noemd tot Corresp. lid.
A. Cankrien.	Rotterdam.		
Mr. C. J. Sickesz.	Lochem.		İ
C. J. M. Jongkindt Conink.	Frederiksoord.		Bedankt 1873/74.
Prof. E. Seleuka.	Leiden.	1869/70	Uitgetr. in 1873/74 we-
		, '	gens vertrek naar bui-
		İ	ten 's lands.
Dr. H. W. Waalewijn.		•	
M. Nühoff.	's Gravenhage.		
Dr. L. L. Aronstein.	Breda.	1870/71	1
Jhr. Dr. Ed. J. G. Everts.	's Gravenhage.	•	
Mr. M. Piepers.	NedIndië.	•	1
M. L. Ritsema.	_ •		Bedankt 1873/74.
Prof. P. J. Veth.	Leiden.	•	1
W. A. Ivangh Schepman.	Rhoon.	1871/72	1
D. Burger.	_ Leiden.	•	ļ
Dr. J. Ritzema Bos.	Wageningen.	•	ì
J. F. G. W. Erbrink.	Amsterdam.	•	į
J. B. van Stolk.	Rotterdam.	•	ļ
Mr. A. F. A. Leesberg.	's Gravenhage.	•	ı
Prof. H. J. van Ankum.	Groningen.	•	
M. M. Schepman.	Rhoon.	•	
Prof. C. K. Hoffmann.	Leiden.	1070 770	
Dr. A. J. van Rossum.	Arnhem.	1872/78	TD 1: 1:4 4080 684
A. Schmier de Poorter.	Leiden.	1070 ///	Bedankt 1878/74.
H. P. Snelleman. A. B. van Medenbach de Rooy.	Arphem.	1878/74	
J. van Leeuwen Jr.	Amsterdam.	-	
	Slnia.	•	
J. C. Stern.	omir.	•	
Mr. M. 's Gravesande Gui- cherit.	Delft.	_	
H. Gerth van Wijk.	Middelbarg.	1874/75	
C. J. Grube.	Amsterdam.	10.4/10	
J. van den Honert.	TIMBECI CAMI		
R. H. Saltet.			
K. N. Swierstra.	_		
M. 11. DWIGGOUS.	-	-	

OPGAVE van de ALGEMEENE VERGADERINGEN, door de Nederlandsche Entemelegische Vereeniging gehouden.

1.	12	October	1845	te	Amsterdam.	Voorsitter	E. Gerdes. — De Vereeniging ge-
2.	R	Augustus	1846	_	id.		Dr. P. H. J. Wellenbergh.
3.		Augustus					Mr. S. C. Snellen van Vollenhoven.
4.		•			Amsterdam.		Prof. W. Vrolik.
		Julij				•	Prof. J. van der Hoeven.
		Julij				•	Mr. H. Ver Loren.
		_			Amsterdam.	•	Dr. J. G. H. Rombouts. (*)
		Augustus					T. D. Schubärt.
		•			Amsterdam.		Mr. H. Ver Loren.
					's Gravenhag		Mr. S. C. Snellen van Vollenhoven.
		Augustas			-	t. •	id.
		Augustus				_	id.
		Julij			-	•	id.
		Julij				•	id.
10,	17	July Tulk	1001		Amsterdam.	•	Dr. M. C. Ver Loren.
						•	Mr. S. C. Snellen van Vollenhoven.
		Julij				•	
		Augustus				•	id. id.
		Augustus					
		Julij			's Gravenhae	•	Dr. M. C. Ver Loren.
		Augustus				•	Mr. S. C. Snellen van Vollenhoven.
		•			Amerafoort.		Prof. Cl. Mulder.
Z1.		Augustus				•	
		(in 1866	geen 4	reitį	gadering geho	uden wegen	as het heerschen der cholera.)
		Julij		te	Utrecht.	Voorzitter	Mr. S. C. Snellen van Vollenhoven.
23.	25	Julij	1868	•	Nijmegen.	•	Dr. A. W. M. van Hasselt.
24,	81	Jalij	1869	•	Zwolle.	•	Mr. J. H. Albarda.
25,	17	en 18 Junij	1870		Leiden.	•	Mr. S. C. Snellen van Vollenhoven.
							(25-jarige feestviering).
26.	. 1	Jalij	1871		Breda.	•	Mr. S. C. Snellen van Vollenhoven.
27	15	Junij	1872		Haarlem.	•	id. (**)
28.	. 7	Junij	1873		Breds.		Mr. W. Albarda.
29	. 29	Augustus	1874		Arnhem.	•	id. (***)

^(*) Ter vervanging van den heer A. J. d'Ailly, die tot Voorzitter gekozen maar inmiddels overleden was.

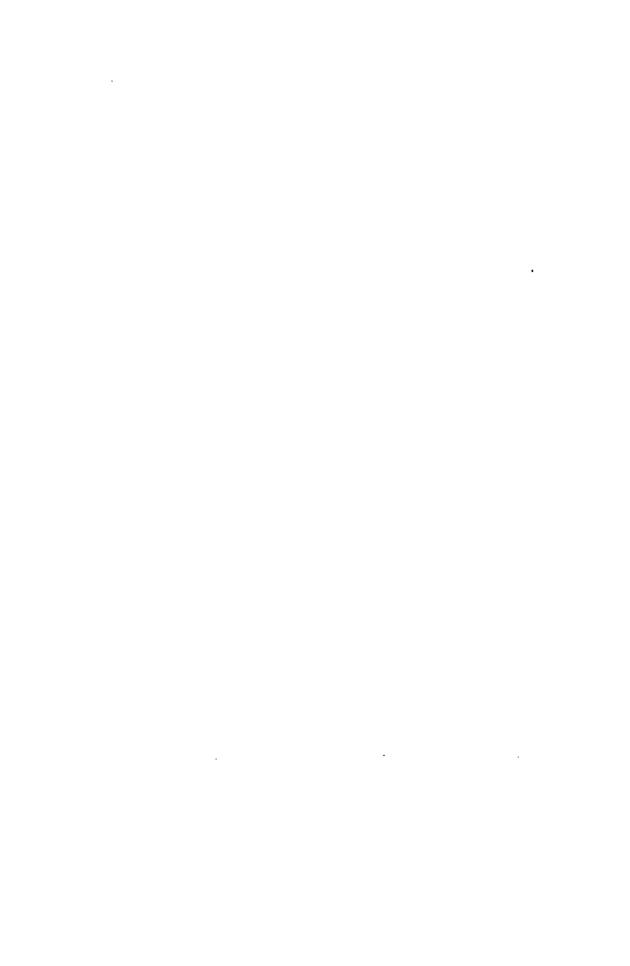
(**) Ter vervanging van Mr. J. H. Albards, die door ziekte verhinderd was.

(***) Ter vervanging van Dr. M. C. Ver Loren, die verhinderd was.

WINTERVERGADERINGEN TE LEIDEN.

1.	22	December 1867.	Voorzitter	Mr. S. C. Snellen van Vollenhoven.
2.	19	December 1868 (*).	•	id.
8.	18	December 1869.	•	id.
4.	5	November 1870.	•	id.
5.	28	December 1871.	•	id.
6.	28	December 1872.	•	Mr. W. Albarda.
7.	6	December 1873.	•	id.
8.	19	December 1874.	•	id.

^(*) In het opschrift boven het Verslag van deze Vergadering (Tijdeckr. v. Ent., dl. XII, bls. 183) staat abusivelijk 19 December 1867.

-			
	·		

